

శ్రీ

భద్రాపరిణయము.

(పద్యకావ్యము.)

లిల్లమరాజు సుబ్రహ్మణ్యకవిప్రణీతము.

ఇది

బ్రహ్మశ్రీ

పురాణపండ మల్లయ్యశాస్త్రిలుగారిచే

ప్రాయబడినవ్యాఖ్యానముతో

శ్రీపీఠికాపురసంస్థానాధీశ్వరులయనుజ్ఞను

పితాపురమునందలి

శ్రీ విద్యజ్ఞాన మనోరంజనీ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపబడియె.

1912.

Copy Right.]

[Registered.

వ్యాఖ్యాత విజ్ఞాపనము.

పిహ్వాంసులారా !

శ్రీపీఠికాపురమండలాధీశ్వరులు, మహోదారులు నాకుం
బోషకులు నగుమహారాజరాజశ్రీ శ్రీ శ్రీరాజా రావు వెంకటకుమార
మహీపతినూర్యారావుబహదరుప్రభువువారు బ్రహ్మశ్రీ యల్లమరాజు
సుబ్రహ్మణ్యకవిగారు రచించినభద్రాపరిణయ మనుకావ్యమున కా
మూలాగ్రముగఁ డీక వ్రాయు మని శ్రీమంతు లగువారిపీఠికాపురపాఠ
శాలయం దాంధ్రోపాధ్యాయుఁడను, నాస్థానమున నాంధ్రగ్రంథశోధ
కుఁడను, వ్యాఖ్యాతను నగునా కానతిచ్చిరి. నేను శ్రీమంతు లగువారి
యాజ్ఞచు శిరంబున వహించి నాతెల్వి ననుసరించి సుబోధిని యనుపేర
నీవ్యాఖ్యానమును గావించితిని. ఇందు నాయజ్ఞాముననేని, ప్రమాద
ముననేని దోషము లున్న మన్నింపుఁ డని మిమ్ము వినయముతోఁబ్రా
ర్థించెదను.

28-6-12

పితాపురము.

}

ఇట్లు విన్నవించువిధేయుఁడు,

పు. మ. శా.

26-5-73

త ప్పొ ప్ప లఁ దె లు పు ప త్రి క.

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య.	తప్పు.	ఒప్పు.
1	7	యేత్ అను	యేత్తను
2	30	మగువర్ణగణాదుల	మగునీవర్ణగణముల
3	9	ప్రత్యక్షమయ్యె	ప్రత్యక్షుఁడయ్యె
„	15	„	„
„	20	ప్రత్యక్షము	ప్రత్యక్షుఁడు
6	19	వట్రిమైన	వట్టువైన
8	22	నిషక్త	నిషక్తంబు
„	„	తగులుకొనిన	తగులుకొనినది
„	„	చిత్తప్రవృత్తి	ఐనచిత్తప్రవృత్తి
12	5	నేల	నేల
14	19	సముద్ధ	సముత్థ
15	1	వారణాళి	వారణాళి
16	10	సముద్ధ	సముత్థ
„	19	దుర్నిరీక్ష్య	దుర్నిరీక్ష
18	01	శ్రవము	శ్శ్రవము
20	5	ఇంద్రుడు	ఇంద్రుఁడు
35	21	మన్మథుఁడు	మన్మథుఁడు
44	3	ఖిలపజ్జిక	ఖిల...బు. ఖిలపజ్జిక
46	13	మన్మథుఁడు	మన్మథుఁడు
„	„	„	„

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య.	తప్పు.	ఒప్పు.
47	2	లోతు	లోతు
„	7	మస్మధుఁడు	మస్మధుఁడు
48	17	పొగడికయు	పొగడికను
61	5	వస్తువులును	వస్తువులను
„	8	పితృవృందు	పితృవృందు
89	23	అధిక	యధిక
92	24	పరిమళములు	పరిమళములను
99	9	పట్టణము	పట్టణము
113	20	సల్లకీపల్లవములకు	సల్లకీపల్లవములకును
„	27	సల్లకీ	సల్లకీ
114	16	సంపంగి	సంపంగె
„	18	చఱులు	చఱులను
„	20	తీవయిండ్లును	తీవయిండ్లను
„	23	రత్నములు	రత్నములను
115	23	భామా	భానూ ... కామా భామా.
120	20	మాలికలమేసఱికమాడ	మొత్తంబులననఘశింప
122	23	మస్మధుఁడు	మస్మధుఁడు
125	18	పథము	పథము
130	1	బ్రాహ్మణులు	బ్రాహ్మణులఁ
„	3	„	„
131	2	ముల్లోకములు	ముల్లోకములఁ
139	11	ముద్దుసిల్ల	ముద్దుఁబిల్ల

పుట సంఖ్య.	బంధ సంఖ్య.	తప్పు.	ఒప్పు.
139	14	ముద్దుపిల్ల.	ముద్దుబిల్ల
145	19	సరసంపు	సరసంపు..గుత్తులు..సరసంపు
146	25	కాదగుదు	కాదగుదు
149	27	మునఁజేసివ, తా	మునఁజేసి, తావ
150	9	కుఁదెలియ	కుఁదెలియ
151	4	నేమింద్ర	నేనింద్ర
„	19	ఏము	ఏను
157	24	బ్రతిమాలు	బతిమాలు
171	27	సొమ్ములు	సొమ్ములను
177	26	స్నాన	స్నాత
181	14	వాసప్రస్థ	వాసప్రస్థ
183	13	సంపంగి	సంపంగె
184	10	„	„
„	„	„	„
195	16	గిక్కిరిసి	గిక్కిరిసి
196	9	„	„
198	14	బ్రతిమాలు	బతిమాలు
204	12	బడినగలు	బడిననగలు
205	15	సంపంగి	సంపంగ
207	9	చంచలనయనా	చంచలనయనా...పంచా [యుధ. చంచలనయనా
211	6	పారి	పాటి

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య.	తప్పు.	ఒప్పు.
211	21	నవ్యా	నవ్య
„	25	ప్రత్యక్షుంబగున్	ప్రత్యక్షుండగున్
212	5	„	„
214	14	అనుగుంజెలువ	అనుఁగుంజెలువ
218	12	ప్రత్యక్షమైన	ప్రత్యక్షుఁడయిన
223	3	పూఁదోట	పూఁదోఁట
224	1	గాననృత్య	గాననృత్య
228	14	ధృతి	ధృతికోమలులు
234	28	లలం	అలం
241	23	చెట్లమొదటఁ బటికపు రాలతోఁ గట్టిన యరఁగుల	చెట్లమొదట నీరునిల్చుటకై పటికపురాలతోఁ గట్టిన పల్లముల
242	15	సహించ	సహింప
244	6	యావన	యావన
252	3	మాలిక	మాలికా
„	4	నెమళ్ల	నెమిళ్ల
258	8	(వస్తువులను,	(వస్తువులను)
259	25	తగదనుట	తగదనియర్థము
261	10	అంచిత	అంచిత ... సీమన్. అంచిత
263	7	ప్రియాః	ప్రియా
269	9	క్రొత్తదామర	క్రొత్తతామర
271	9	తేఁపు	తేపు

పుట బంతి
సంఖ్య. సంఖ్య.

తప్ప.

ఒప్పు.

271 12

పట్టణము

పట్టణము

281 2

కర్త

కర్త

288 28

విక్రమంబులు

విభ్రమంబులు

290 5

నేక

నేద

„ 28

భయడుట

భయపడుట

305 19

దినశబ్ద

దినశబ్ద

311 12

నర్థ

నర్థ

314 21

మతౌ

మతౌ

318 17

మూడు

మూడు

320 20

పలుమారు

పలుమాఱు

320 27

విందాన

విందాను

323 7

పట్టణా

పట్టణా

325 6

నలకూబరునితో

నలకూబరునిశరీరముతో

„ 8

జయంతునితో

జయంతునిశరీరముతో

330 14

సంఘాతంబు

సంఘాతము

331 5

తామ్రక్షత

తామ్రక్షత

332 12

యూధ

యూధ

„ 13

„

„

343 25

నిబ్బర

నిబ్బర

344 4

„

„

„ 13

పట్టణంబు

పట్టణంబు

348 10

కనుపడులట్లు

కనుపడునట్లు

పుట సంఖ్య.	జంతి సంఖ్య.	తప్పు.	ఒప్పు.
348	11	పగలు	పగటి
350	24	పీఠంబుననధి	పీఠంబునధి
351	4	నము దాయముయొక్కయు	నము దాయముయొక్క
352	3.	నీరంధ్రంబులు	నీరంధ్రంబును
„	14	పీఠంబునన్	పీఠంబున్
„	„	పీఠయందున్	పీఠను
„	15	కూర్చుండెన్	ఎక్కెను
353	2	ముద్దుకూఁతు	ముద్దుఁగూఁతు
„	„	„	„
357	6	చక్కందనము	చక్కందనమును
„	12	మన్మథుఁడు	మన్మథుఁడు
375	13	అధీశుఁడు	అధీశుఁడు

శ్రీ దేవాయనము.

26163

ఉ పా ధ్వా త ము.

30372

అవాజ్ఞానసగోచరుండును, సర్వశక్తుండును నగుపరమేశ్వరుండు
దృశ్యమానం బగునిష్కహాప్రపంచమునందలిమానవహృదయక్షేత్రము
లు వివిధప్రజ్ఞాబీజసమన్వితంబు లై యుత్పత్తిం గాంచునబ్బురపుటే
ర్పాటుం గావించి యున్నాడు. ఈక్షేత్రబీజములు మనుష్యశరీరము
లతోడనే జనన మందుచు, వానినే యాశ్రయించి యుండి, వానితో
డనే వృద్ధిక్షయములఁ గాంచుచున్నవి. మఱియు నవి తమసంయోగమ
హిమచే నత్యద్భుతప్రభావనంపన్నంబులై, తాము రూపరహితముల
య్యు, సృష్టియందలిరూపసహితపదార్థములలో ననేకములవిచిత్రతర
నిర్మాణంబునకు హేతుభూతంబులై యొప్పురు చున్నవి. తొలుదొలు
త హృదయక్షేత్రముల నణఁగియుండుప్రజ్ఞాబీజములు లోకసంబంధ
మనుజలాధారమున మొలకలెత్తి, లోకపరిచితి, గురుజనశుశ్రూష, స
త్సహవాసము, విషయగ్రహణప్రయత్నము, లబ్ధవిజ్ఞానమననము, మొ
దలగుదోహదక్రియలచేఁ గ్రమక్రమముగఁ బెరిఁగి, బహువిధకళ లను
శాఖోపశాఖలు గలమహావృక్షమై, పిమ్మట నూహము లనుమొగ్గలు
దొడిగి, యాలోచన లనుపుష్పముల వికసింపఁజేసికొని తుదకు నానా
విధశక్తు లనుఫలములను గాంచుచున్నవి. ఇచ్చట 'శక్తి' యనఁగా
దేహదార్ధ్యము గాక మనస్సామర్థ్యమువలనఁ గృషి, వాణిజ్య, శిల్ప
దికర్మములకు ననుకూలము లగుపదార్థముల నేర్పఱిచుకొనుమార్గము
లఁ గనిపెట్టునొకజ్ఞానమై యున్నది. (మరుభూములయందలివిత్తనము
లవలెనే కొందఱుమానవులహృదయక్షేత్రములందలిప్రజ్ఞాబీజములు

మొలక లెత్తకయు, నెత్తినను వృద్ధినొందకయు, విజృంభింపకయు, ఫలింపకయు నిట్లనేకవిధముల వీసరవ్రావుచున్నవి. ఇందులకు నుత్పత్తిలోపము, దోహదలోపము మొదలగుకారణము లనేకములు గలవు. వానింగూర్చి వ్రాయుట కిది యదను గాదు గావున విరమింప నయ్యెను.)

పైని వ్రాయఁబడినరీతిని మానవులకు వివిధము లగుశక్తులు గలుగుచున్నవిగదా! అవి యన్నియు నాశ్చర్యానందకరములును, లోకోపకారములు నై యున్నవి. ఆశక్తు లన్నిటిలోను గవితాశక్తి యత్యద్భుతమైన దనియు, నిరుపమాన మైన దనియుఁ జెప్పవచ్చును. తక్కినశక్తు లన్నియు దానిలో నిమిడిపోవును. (ఒకానొకబుద్ధిమంతుఁడు ముం దెన్నఁడో యూహించి చేయఁగలయొక విచిత్రప్రదార్థమును సైతము కవీంద్రుఁడు తనప్రజ్ఞచే దానిస్వరూపస్వభావాదులను దనమనసు సందే సంతల్పించుకొని, ముందుగానే దానిని దనగ్రంథమునందు వ్రాసి పెట్టుచున్నాఁడు.) ఇక్కారణమున నట్టిశక్తి గలసత్కవి దైవముచే నొసంగఁబడినయొకమహాత్ముఁ డని మనము నిశ్చయించుకొనవచ్చును. అతఁడు దైవసృష్టిలోనిప్రదార్థములను, వానిస్థితిగతులను దనగ్రంథపటమున వ్రాసి వానిని లోకులయెదుటఁ బెట్టి వారి నానందింపఁజేయును. ఎన్నెన్నో లోకదృష్టాంతసమన్వితంబు లగునీతులను బోధించి వారిని సన్మార్గప్రవర్తకులుగాఁ జేయును. తనబోఁటియితరకవులకుఁ దనగ్రంథమూఁతగా నుండునట్లునర్చును. ఇంక నిట్టిపను లెన్నిటిలో కావించును. ఇంచుమించుగ నీయర్థము నూహించియే కాఁబోలు సంకుసాలస్యసింహకవి తనకవికర్ణరసాయనమున,

“చ. మనమున నున్న నెవ్వగలు ♦ మాన్వి ఘటింతురు; కావ్యసమ్మదం
బనఘకథాముఖంబున హి ♦ తాహితబోధ మొనర్తు రింపుగాఁ
గనుఁగొనుకంటె నద్భుతము ♦ గా నెఱిగింతు రతీంద్రియార్థముల్
ఘనమతు లెల్లవారికి న ♦ కారణబంధులుగారె సత్కవుల్.”

అని చెప్పియున్నాడు.

మతియుఁ గవిచంద్రుఁడు భగవన్మహిమాప్రదర్శకుఁ డని చెప్ప నొప్పును. ఆతఁడు తనవిజ్ఞానచంద్రికలను సృష్టియందంతట లెస్సగా వ్యాపింపఁజేసికొని, వానిసాహాయ్యంబున నీశ్వరమహిమల నన్నిటిని బాగుగా గుర్తెఱిగి వానిని మానవులకుఁ దెలియఁజేయుచున్నాఁడు. ఇంకను దేవునిచే సృజింపఁబడి కాలక్రమమున నాశనముఁ జెందినయ నేకపదార్థములను దనకావ్యమునం దెక్కించి, వేలకొలఁదిసంవత్సరము లు గడచినపిమ్మట జనించువారికిసైతము దానిని జూపుచున్నాఁడు. శ్రీ రాముఁడు, సీత ; శ్రీకృష్ణుఁడు, ధర్మరాజు మొదలగుసజ్జనులును, రావణుఁడు, జరాసంధుఁడు, దుర్యోధనుఁడు మొదలగుదుష్టులును దైవము వలన సృజింపఁబడి, కాలగతిఁ జెందియున్నను, వారిని గవి తనగ్రంథ మునందు వ్రాసి, వారిరూపములు, గుణములు, చర్యలు, మొదలగున వి వారితర్వాతఁ జిరకాలమునకుఁ గలిగినమనయెదుటఁ బెట్టుచు వారిని శాశ్వతనాములను జేయుచుండుట మనమెఱుంగుదుముగదా ! ఇంత యేల ? కవి వ్రాసియే యుండనియెడ వెనుకటివృత్తాంతము లెవ్వియుఁ బిమ్మటివారికి బొత్తిగఁ దెలియనే తెలియవు, కావునఁ గవీంద్రుఁ డీశ్వరలీలలను బ్రకటించువాఁ డని చెప్పవచ్చును. దీనినుద్దేశించియే యొకా నొకమహావృత్తియుఁడు “మైయిర్ కిలీదె దరే గంజె రాజె ఫితరతస్త్” (కవియొక్కవాక్కు సృష్టిరహస్య మనుధనాగారముయొక్క ద్వారమునకు బీగము.) అని చెప్పియున్నాఁడు.

కొందఱుబుద్ధిమంతులు కవి, దైవసృష్టికిఁ బ్రతిసృష్టిచేయుమహానుభావుఁ డని చెప్పుదురు. వారిమాట విశ్వసనీయమే. ఐనను దానికిని దీనికిని గొంతభేదము గలదు. భగవానుఁడు సృజించినవి దృశ్యమాన ప్రపంచములొనివి. కవి సృజించెడిది భావనాప్రపంచము. భగవత్ప్ర

పంచమునం గలపదార్థములు యథార్థములు. కవిప్రపంచములోనివి కల్పితములు. ఇట్లే తక్కినభేదములును నెఱుంగఁదగును. ఇట్లయ్యును గవిస్పృష్టి భగవత్స్పృష్టితోఁ గొన్నివిషయములయందు సమాన మగుచు న్నది. ఎట్లన, శ్రీరామాదులు దైవస్పృష్టిలోనివా రని మనము విందు ముగదా ! అట్టిశ్రీరామాదు లేకారణమున నైన సుఖదుఃఖాద్యవస్థలకు లోనైనట్లు మనమేవిధముగానైనఁ దెలిసికొన్నప్పుడు సంతోషవిచారా దివికారములపాలగుచున్నాము. అట్లే కవిస్పృష్టిలోనిపాత్రములకును నెవ్వయైన నట్టియవస్థలు సంభవించినట్లు మనము చూచుటగాని, విను టగాని తటస్థించినచో నట్టివికారములనే పొందుచున్నాము. మఱియు భగవత్స్పృష్టిలోనిపదార్థములవలెనే కవి కల్పించినవియు మనమనస్సుల కు వింతను గొలుపుచుండును ; ఒక్కొక్కప్పుడు నవ్వించును ; టిచ్చవడఁ జేయును ; శిరఃకంపముచేయించును ; ఇంకొకప్పు డాడించును. ('గీతీ' యనుదొర శాకుంతలనాటకమును జదివి యయ్యానందము పట్టఁజాల క లేచి నృత్యముచేసెనట !) ఇట్లే తక్కినవి యూహ్యంబులు. ఈ హేతువుచేతనే,

చ. కవి కమలాససుండు, త్రిజగత్పతి యైనపినాకపాణియున్

గవియె ఓం

ఓం

ఓం

”

అని యొకానొకకవి చెప్పియున్నాఁడు.

ఇట్టిమహనీయ మైనకవితాశక్తిని భగవంతుఁ డేర్పఱిచి పృథివి యందుఁ బ్రప్రథమమున వాల్మీకిమహర్షిహృదయమునం బ్రవేశపెట్టె ను. పిమ్మటఁ గాలక్రమమున నించుమించుగ నన్ని దేశములయందును, నన్ని భాషలయందును గవిత రచియింపఁగలమహాత్ము లుత్పత్తిఁ గాంచి రి. మనయాంధ్రులయందును గవిచంద్రు లుదయించిరి. అనేకగ్రంథ ము లాంధ్రమున నుద్భవించెను.

(మన) ఆదికవులు కవితాతత్త్వమును బాగుగ నెఱింగినవా ం. అటచేఁ, బ్రహ్మధమముననే స్వకపోలకల్పితగ్రంథములను వ్రాసినచో వానిచేఁ బాఠకులను శ్రోతలను సంతోషపెట్టుట కష్టమని యెంచి, పూర్వము సంస్కృతభాషయందు వ్రాయఁబడి, నుప్రసిద్ధములై, నీతిదాయకములును, సన్మార్గబోధకములును నగుకథలు కలిగి వెలయుచుండు గ్రంథములనే తెలిగించుచు జనులయెదుటఁ బెట్టుచువచ్చిరి. భారతరామాయణాదు లీతెగలోనివే. పిమ్మటఁ గొందఱుకవులు సంస్కృతమునఁ గేవలగ్రంథరూపమున లేకపోయినను నక్కడక్కడఁ బురాణాదులలో వ్రాయఁబడియున్నవియుఁ, బెద్దలచేఁ బరంపరగఁ జెప్పఁబడుచుండునవియు, మంచిమంచిసీతులను, మోక్షమార్గములను బోధించునవియు నగుకథలను గొన్నిటిని జేర్చి యొక్కొకగ్రంథముగాఁ గల్పించుచువచ్చిరి. మంచన కేయూరబాహుచరిత్రము, అనంతుని భోజరాజీయము మొదలగునవి యీతరగతిలోనివి. ఇంతవఱకును గలగ్రంథములు బహుజననులభగ్రాహ్యములై, రసోచితములై, కథాచమత్కృతులు గలిగి, మనోహరాలంకారములతో నొప్పారుచుండెడివి. తరువాతికవులు పురాణములలోని యేదియే నొకకథను దీసికొని స్వతంత్రగ్రంథముగా రచియించుచు వచ్చిరి. పిల్లలమఱ్ఱి వినవీరన్న శకుంతలాపరిణయము, ప్రౌఢకవి మల్లన రుక్మాంగదచరిత్రము లోనగునవి యీజాతిలోనివి. ఇప్పటికిఁ గవులకు శృంగారరసమును విజృంభింపఁజేయునూహయుఁ, గవిత్యమునందుఁ బ్రాథమము జూపుబుద్ధియు జనింపఁదొడఁగెను. సంస్కారము తలచూపెను. శబ్దాలంకారములును నర్థాలంకారములును ముదురఁ గడంగెను. నీతిబోధకవిషయములు వెనుకకు జూఱఁజొచ్చెను. శృంగారరసాధిదేవత తాండవ మాడనారంభించెను. ఇంతగా వ్రాయనేల? అప్పటికావ్యరచనలోని యొకవిషయముం జూడుడు.

ప్రాధికవిమల్లన రచించినది రుక్మాంగదచరిత్ర మనుపేరు గలయే కాదనీ మాహాత్మ్యము. అది సామాన్యప్రజల కందఱకును భక్తిముక్తులను బోధింపవలసినగ్రంథముగా నుండవలయునుగదా ! అట్టిదానిని దత్క వి పూర్వకపులపద్ధతిని విడిచి, తనకు ముందున్న వారికంటె బ్రాధిమను జూపుచు, దననాటికపులలో సతిగౌరవముఁ బడయ నెంచికాఁబోలు నందుఁ గేవలపండితజనైక వేద్యంబు లగుశబ్దార్థాలంకారములును, రసి కజనహృద్యంబు లగుశృంగారవర్ణనములును గడుంగడుఁ జొప్పించియు న్నాఁడు.

“సీ. బిసకాండ, పాతీన, ♦ పిక, సైకత, స్వర్ణ; కర, నేత్ర, భాష, జ ♦ ఘన, శరీర
 + + + +
 తారకా, శ్వత్థదళ; నఖ ... (అశేఖ్యము)
 + + + + ”

ఇత్యాదిపద్యములతో మోహినీదేవిని మిక్కిలి పచ్చిగా వర్ణించి యున్నాఁడు. ఏకాదశీమాహాత్మ్యమున కిదియా లక్షణము? ఈరీతిని గవితాశక్తికి బాహ్యవేషము మెండై యంతస్సారము క్షీణింపనారంభించెను.

ఇట్లు కాలము జరుగ జరుగ, ‘అల్లసానిపెద్దన’ కవీంద్రుఁడు బయలువెడలి (పైవారివలెనే) యొక (మార్కండేయ) పురాణములో నిసీతిబోధక మగునొకకథను దీసికొని, దానిని బెంచి, నూతనపద్ధతి నవలంబించి, మనుచరిత్ర మనుపేర నొకప్రబంధముగా రచించి కృష్ణరాయలచే ‘నాంధ్రకవితాపితామహం’ డనుబిరుదమును బొందెను. అప్పటికిఁ దాము నడచెడిది నాగరికమార్గ మనునూహ కవులకు జనించెను. పిమ్మట నాతనిశిష్యుఁ డనిచెప్పఁబడు భట్టుకవి పెద్దనకంటెను బ్రాధిమను జూపఁదలంచి కథావైచిత్ర్య గమనింపకయే, భారతమునం

దలి యొకకథను దీసికొని వసుచరిత్ర మనుష్రబంధమును వ్రాసి : సా
హిత్యరసపోషణం ' డనుబిరుదు సందెను. ఈతనినాటనుండి నీతిబో
ధకవిషయాదులకు గ్రంథములలోఁ జోటు లేకపోయెను. శృంగారర
సాధిదేవత విశ్వంఖలవృత్తిని విహరింపఁజొచ్చెను. ఈతనితరువాతకవు
లకుఁ బ్రాథత్వమును జూపికొనుటయందలిదృష్టి ముదిరిపోయెను. ప్రి
బంధ మనునది యొక్కొకకవీంద్రునినాలుకయందును నటంపఁదొడఁ
గెను. మహాకావ్య మనునది యిట్లే యుండవలయు ననుకట్టుపా టేర్ప
డెను. గతానుగతికు లయినకవు లందఱును నీతనిమార్గమునే యవలం
బించుచుండిరి. ఇక్ష్మరణమునఁ గవితాప్రాధిమ్యకేకాని కథావైచిత్రికి
దిక్కులేకపోయెను. పాత్రగుణపోషణము బొత్తిగ రూపుమాసెను.
క్రమక్రమముగాఁ గవులు చిత్ర, గర్భ, బంధకవిత్వములను దమతమ
గ్రంథములలోని కెక్కించి వసుచరిత్రకారుని మించఁగలిగితిమిగదా
యని సంతసించుచుండిరి. ఇట్లుండఁగా ద్వ్యర్థికావ్యరచన యనునొక
నూతనమార్గము కనిపెట్టఁబడెను. మిగుల సమర్థత్వము గలకవులుకొం
ద టీమార్గమున కానందించి తమతమజన్మముల నెల్ల నిట్టిరచనక్రింద
నే వ్యయపఱచిరి. ద్వ్యర్థికావ్యరచననుగాని, ప్రబంధరచననుగాని, మ
ఱిదేనినిగాని మొదటఁ గనిపెట్టినవారి ననవలసినపనిలేదు. భాషలో
నేదియో క్రొత్తమాదిరిగలగ్రంథమును వారు సృష్టించి తమప్రాధిమ్యం
జూపుదురు. తక్కినవా రందఱును వారి ననుసరించినచో నందు విశేష
మేమియున్నది? విసుఁగుదలతప్ప వేతేదియు నుండదు. ఆంధ్రద్వ్యర్థికా
వ్యరచనకు మార్గదర్శి పింగళిసూరనార్యుఁ డని కొందఱందురు. భట్టు
కవి యని కొందఱందురు. ఎవ్వరైన నేమి? తన్నిర్ణయమున కిది యద
నుకాదు. ఈసూర్యుఁడు తననిండుజన్మమున నిట్టికావ్యమును వ్రాసి
నను వయసుతిరిగినతరువాతఁ దనజ్ఞాననేత్రము నొకసారిభాషాప్రపం

చముపై లెస్సగాఁ బరఁగించి పురాతనకవులపద్ధతులను బాగుగా గ్రహియించి, తనకాలపుఁగవులపోకడలను నిరసించి, క్రొత్తమాదిరిగ నుండునట్లు ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము, కళాపూర్ణోదయము ననురెండుదివ్యప్రబంధములను రచియించి భాషాదేవికినూతనాలంకారముల నిడెను. అయిన నీతనిమార్గము పిమ్మటికవులకు రుచించినది కాదు. ఏమి? అది చాలదుర్గమ మైనది. అందుఁ బాత్రగుణపోషణము. కథాచమత్కృతి, సందర్భశుద్ధి, రసోచితశైలి మొదలగువాని నెన్నిటిలో యచు సంధింపవలసియుండును. వసుచరిత్రమార్గ మైనచోఁ గవితాప్రాగల్భ్యము, శబ్దార్థాలంకారములు మొదలగువానిని స్వేచ్ఛగాఁ గూర్పవచ్చును. ఇట్టియూహయే వెనుకటికవులను బట్టి పీడింపఁగా వారందఱు నొక్కవిధముగానే గ్రంథములు వ్రాయుచువచ్చిరి. ఇప్పటికిని మనవారిలో వయసుచెల్లినవారు కఠినశైలిని లేనిపద్యముల నన్నిటిని జప్పగా నున్నవనుచుందురు. సులభశైలి వారికి గిట్టదు. దీర్ఘసమాసములతో నుండవలయును. ఇట్టిమహానుభావులలోఁ గొందఱు వసుచరిత్రము, ఆముక్తమాల్యద, శృంగారనైషధము మొదలగుగ్రంథములపేరులేకాని ప్రభావతీప్రద్యుమ్న, కళాపూర్ణోదయములపేరుల నైన నెఱుంగరు. రాఘవపాండవీయమునే రచియింపకున్నచోఁ బింగళిసూరనార్యునిపేరు కూడ పీరికిఁ దెలిసియుండకపోవును. ఇందులకుఁ గారణము వానియందు శబ్దాడంబరాదులు లేకపోవుటయే యని యెఱుంగవచ్చును. ఇంతయేల? ఆదికవులు సైతము తరువాతికవులకుఁ జాల రని మనవారిలోఁ జాలమందికి నభిప్రాయము గలదు. కావుననే వారిమార్గము నొక్కరైన నవలంబింపకపోయిరి. ఈశబ్దార్థాలంకారాదులమహిమ మేమోకాని యవి సర్వజనసుబోధములుగా నుండవలసిన వేదాంతగ్రంథములయందు సయితము ప్రవేశించి యాయాకవులచే నేకాక్షరద్వ్యక్షరనియమ

ముతోడిపద్యములు గలచిత్రకవిత్వమును, మఱియు గర్భబంధకవిత్వాదులను రచియింపఁజేసినది. (సీతారామాంజనేయాదులను జూడవచ్చును.) సామాన్యజనులకు నేతాదృశగ్రంథావలోకనము చేయుశక్తి చాలకుండుటచే వారు భారతభాగవతరామాయణాదులనే పట్టుకొని వ్రేలాడవలసినవారైరి. (ఈకారణముచేతనే వానికి దేశమందు వ్యాప్తి మిక్కిలి కలిగెను. ఇదియును మేలే.) పిమ్మటరాజులచరిత్రము లెవ్వియు గ్రంథముల నెక్కఁ జాలనివయ్యెను. పురాణములలో నుండునొకకథ దీసికొని దానిని దమవర్ణనల కనువుగ నుండునట్లు పెంచి యష్టాదశవర్ణనములతోడను నింపి వ్రాయునట్టి దృష్టిగల కవిపుంగవులకు దేశచారి త్రము లెట్లు రుచించును? అవి యెంతబాగుగ వ్రాయఁబడఁదగినవి! ఎన్నెన్నిరసములు, ఎన్నెన్నిభావములు వానియందు నింపఁబడియుండవలసినది! అట్లు వ్రాసియున్నచో దేశమున కెంతయుపకారము కలిగియుండును! అట్టియదృష్ట మిభాషకు లేకపోయినది. కృష్ణరాయవిజయము, సరపతివిజయము (రామరాజీయము) మొదలగునవి కొన్ని చారిత్రవిషయగర్భితము లగుకావ్యము లున్నవన్నను, అవి చరిత్రమార్గమునఁగాక ప్రబంధసాకమున రచియింపఁబడి యతిశయోక్త్యాద్యలంకారములతో నిండిపోయియుండుటచే వానియందు సత్యము లేశమాత్రమే యుండు నని తోఁచెడిని. ఈరీతిని గవితాశక్తి కంతస్సారము బొత్తిగ క్షీణించిపోయెను.

ఇక్కాలమున నాంగ్లేయప్రభుత్వముచే దేశమందంతటను విద్య విజృంభింపఁగా మనవారిలోఁ గొందఱు మహనీయు లన్యభాషాపరిచితింబట్టి యాయాభాషలలోనిగ్రంథముల నివ్విలోకించి, యందలికథాచమత్కృత్యాదులం గాంచి, మనయాదికవులగ్రంథములను జదివి వారి మహిమలకచ్చెరువొంది వానిని వెల్లడించుచుఁ దరువాతికవులమార్గము

ల నధిక్షేపించుచు ననేకగ్రంథములయందును ననేకపత్రికలయందును వ్రాయును వ్రాయును, ఇప్పటికి నాంధ్రగ్రంథరచనకుఁ గొంతమాటు పాటు గలుగనారంభించినది. మధ్యాధునికకవులరచనలపై నిరసనభావము కలుగఁజొచ్చినది. పింగళిసూరనాధ్యునినామమునకు విశేషగౌరవము కలిగినది. కొత్తకొత్తరచనలపై నింపు జనించుచున్నది. ఇదంతయుఁ గాలముయొక్కమార్పుగదా !

పైని వ్రాయఁబడినవిషయముల నన్నిటిని బరికించుమీకుఁ, గ వితాతత్వము రెండువిధము లైన దనియు, నందు మొదటిది నీతిబోధకనన్మార్గప్రదర్శకవిషయములును, గథాచమత్కృత్యాదులు నొప్పుగ్రంథములు గల దనియు, రెండవది కేవలము శబ్దార్థాలంకారాది భాషాప్రాధిమం జూపుగ్రంథములు గల దనియు విశదమై యేయుండును. మఱియు మొదటిది యప్పటికి, నిప్పటికి, నెప్పటికిని బూజనీయమైనదే యనియు, రెండవది తాత్కాలికసుఖమునుమాత్రము గూర్చునదియైయుండు ననియు మీ రెఱుంగుదురు. అందు రెండవమార్గము నవలంబించినవారియభిప్రాయ మేమో యింనుక విచారింపవలసియున్నది. కథాచమత్కృతి మొదలగునవి భారతాదు లగునుద్గ్రంథములలోఁ గలవుగదా యనియు, మఱియుఁ బుక్కిటిపురాణములయందును ననేక చిత్రకథలు పెద్దలచేఁ బరంపరగఁ జెప్పఁబడుచుండునుగదా యనియు భాషాచమత్కృతిం జూపుప్రాంతముల నేల రచింపఁగూడదనియు నవి విద్యార్థులకు మిగుల నుపయోగకరములుగా నుండు ననియు వా రూహించి యట్లు గావించియుండు రని తోచుచున్నది. అట్టియూహ యొకరినిబట్టి యొకరికి వచ్చి క్రమక్రమముగా వృద్ధి నొందినది గాని యొక్కసారియే వచ్చినది కాదు. వా రుండెడికాలమే యట్టిమార్పు గలిగించినది. ఆయాకృతిపతులును వారివారి కారితీగ్రంథముల రచిం

చుటకే ప్రోత్సాహ మిచ్చుచు నుండెడివారు. (కాని యియాహూ మతిమాత్రమై దేవునికిఁ గృతిగా నియ్యఁబడిన గ్రంథములునైత మా విధముననే రచియింపఁబడెను!) ఈకారణమునఁ బ్రాథమ్యబంధములు లెక్కలేవివి రచింపఁబడెను. అయినను “అత్యుచ్ఛ్రయఃపతన హేతు” వనున్యాయమున కవి గుఱియయ్యెను. కవితాశక్తి కిప్పుడు నూతనప్రపంచము నిర్మింపఁబడుచుండెను. మధ్యకాలకవులగ్రంథము లన్న ననాదరము జనించుచుండెను. ఈనూతనప్రపంచము నిర్మింపఁబడుటకు నిం చుకముందే యనగా పైరెండవవిధము పరిపూర్ణవ్యాప్తిని జెందియున్న సమయముననే యీ

భద్రా ప రిణ య ము

అనుప్రబంధము రచియింపఁబడెను. భద్ర యనుపేరు గలకన్యారత్న ముయొక్క పెండ్లిలికథ యందుఁ జెప్పఁబడెను గావున దీని కీనామము గలిగెను. ఈభద్రాదేవి శ్రీకృష్ణనియష్టమహిషులలో నొకతె. దీనిం బట్టియే యిందలికథానాయకుఁడు శ్రీకృష్ణుఁ డని తేటపడుచున్నది. ఈగ్రంథమునకుఁ గృతిపతి

శ్రీరాజారావువేంకటమహిపతి

గంగాధరరామరాయబహద్దరుగారు.

వీరు శ్రీపీఠికాపురసంస్థానాధీశ్వరులు. “శూరతోదారతాద్యధికగుణ కులం” బగుపద్మనాయకకులంబున జనన మందినమహాపురుషులు. పద్మనాయకకులజులనే “వెలమ” వారని చెప్పుదురు. వెలమవారను పేరు గలుగుటంగూర్చి యొకానొకకవిచంద్రుఁడు తనగ్రంథమున నిట్లు త్రేక్షించియున్నాఁడు.

“చ. ఉరుతరపద్మనాయకకు ♦ లోద్భవు లైనకుమారు లందఱుకొ

వైరవరులై, అయాంతకస ♦ విక్రములై, మహనీయులై నిరం

తరమును ముఖ్యవర్ణగణి ♦ తం బగుపౌరుష నామధేయమే

వరదీరుదంబుగా వెలమ ♦ వా రన విశ్రుతి గాంచి రిమ్మహిన్.”

(ఇది స్వభావౌక్తియ యని చెప్పవచ్చును.)

ఆంధ్రభాషామోషామణికిఁ జరకాలమునుండియు నీపద్మనాయకప్రభు
పులయవలంబనమే విశేషముగా నున్నదనియు, నీవెలమవారిలో సం
స్కృతాంధ్రభాషలు రెంటియందుఁగాని యొకదానియందుఁగాని పాం
డిత్యమో, పరిశ్రమమో, పరిచయమో, యాసక్తియో, యభిమాన
మో లేనివారుండుట యరుదే యనియు నెల్లరు నెఱింగినవిషయమే. వీ
రిలోఁ గొందఱు కవులును గలరు. వీరివంశావతారముంగూర్చి బహు
గ్రంథములయందు విశేషముగ వర్ణింపఁబడియుండుటచే నది జగత్ప్ర
సిద్ధమయియే యున్నది. ఈగ్రంథమునందును బద్మనాయకవంశాభివ
ర్ణనము గలదు. కావున దానింగుఱించి నే నీట వేఱుగ వ్రాయనక్క
ఱలేదు.

ఏతత్కృతినాయకుఁ డగుశ్రీగంగాధర రామరాయప్రభువరునిం
గూర్చి వ్రాయుటకు నస్మాదృశు లగుసామాన్యులు శక్తులు గానేర ర
నుట యతిశయౌక్తి గాదు. ఆశ్రితజనసంరక్షణము, పండితజనాదరణ
ము, కవిజనపోషణము మొదలగుసద్గుణము లీమహారాజునకు సహజ
ములై యుండెడివి. ప్రజలయెడల వీరి కుండినయనుగ్రహ మనిర్వాచ్య
మని వయసు చెల్లినవా రిప్పటికి నీప్రభువును వేనోళ్లఁ బొగడుచుందు
రు. మఱియు సత్కార్యాచరణమున వీరికి సాటియగుప్రభువు నాకా
లమునఁ జూచియుండలే దని జనులు చెప్పుదురు. వేయేల? వితరణము
నఁ గలియుగసూర్యపుత్త్రుండనియు, సాహసమున నభినవవిక్రమూర్కుం
డనియు, విద్యయం దపరభోజుండనియు, బ్రజారక్షణమున రెండవ
యజాతశత్రుం డనియు నీరాజేంద్రుఁడు ప్రఖ్యాతివడసె నని స్వార్థపరా
యణులుగాని వృద్ధు లిప్పటికిని బ్రస్తావనమునఁ జెప్పుచుందు రన నీ

యననుగూర్చి యెంతగ వ్రాయవచ్చునో యోజింపుడు.

పైని వ్రాసినవి యథార్థోక్తులు. గాని యతిశయోక్తులు గావు. వాని కన్నిటికిని దృష్టాంతములును లేకపోలేదు. అయిన నవి యసంఖ్యాకములుగా నున్నవి. అవి యన్నియు వేఱుగ నొకపుస్తకరూపమున నుండఁదగినవి. గ్రంథవిస్తరభీతిచే వానిలోఁ గొన్నిటిమాత్ర మిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

ఆశ్రితజనసంరక్షణము :—అనేకులగు నాశ్రితులకు దైనిక, మాసిక, వార్షికప్రదానముల నేర్పఱిచి, వారిని రక్షించుచుండిరి. మఱియుఁ గొన్ని కుటుంబములకు సైతము తమసంస్థానంబున నెవ్విదైనఁ గార్యములు తటస్థించునప్పుడు మఱికొన్ని యీవులు దయచేయఁబడుచుండునట్టియే ర్పాటులకూడఁ గావించియుండిరి. అం దనేకములు నేటిదనుక నేతత్సంస్థానంబున (ఇప్పటిప్రభువరునిదయాతి దేశంబున) నవిచ్చిన్నగతిని జరుగుచున్నవి. ఇంకను ననేకులకుఁ దమయనుగ్రహముమీఱి ‘నిమేబడు’ లనుపేరుగలభూములను విశేషముగ నిచ్చియుండిరి. ఇట్టివి యీరామరాయరాజ్యమునఁ బెక్కులు గలవు. మఱియు ననేకాశ్రితులకు విశేషభూములను దానముచేసిరి. పైని వివరింపఁబడిన వన్నియు నాయాయాశ్రితులచేతను, దత్సంతతులచేతను నిరంతరాయములుగ ననుభవింపఁబడుచున్నవి. శాశ్వతము లగునిట్టియేర్పాటులను గావించిన యీ ప్రభువరుని వదాన్యతను దలంచుచో నొకానొకకవి చెప్పిన యీక్రిందిపద్యము జ్ఞప్తికి రాకమానదు.

“ఉ. భూతి ఘటింప మానవుల ♦ పుణ్యవశంబున ఫాలసీమలకై
ధాత లిఖించెనా, యొకరి ♦ నాటి, దదేటికి?; రావువంశజుం
డైతగురామరాయవసు ♦ ధాధిపుఁ డెవ్వరికై లిఖించు? నా
వ్రాత తదాత్మజాత్మజప ♦ రంపర కెల్ల ఫలించు నెప్పుడున్.”

పండితజనాదరణము :—అనేక మండలంబులనుండి యసంఖ్యా

కు లగుపండితులు వచ్చి వీరిని సందర్శించుచుండిరి. వారివారిసామర్థ్యాదులనుబట్టి వారిని దత్తాలమందే ధనం బవారిగ నిచ్చి సత్కరించుచుండుటయే కాక, వారికి వార్షికబహుమానంబులుసయిత మేర్పాటు చేసి యాదరించుచుండిరి. అప్పుడప్పుడు పండితవర్మలచేత వాక్యార్థములు మొదలగునవి చేయించుచు నర్హరీతిని సమ్మానించుచు నుండెడివారు. పందొమ్మిదవశతాబ్దమున సుప్రసిద్ధులైనబులుసుపాపయ్యశాస్త్రిగారు, ఇంద్రగంటివిశ్వపతిశాస్త్రిగారు, ఎడవిల్లిశ్రీరామశాస్త్రిలుగారు, తణికెళ్లసుబ్బన్నశాస్త్రిలుగారు, కనకదంషిగోపాలశాస్త్రిలుగారు మొదలగుననేకపండితులు వీరివలన విశేషముగ గౌరవింపఁబడినవారే. ఇందుఁ గొందఱకు గొప్పభూదానములుగూడఁ జేసియున్నారు. వీరిసంస్థానంబునను కంచిభట్లసూర్యనారాయణశాస్త్రిలువారు, పొక్కులూరివేంకటశాస్త్రిలువారు మొదలగువా గుండెడివారు.

కవిజనపోషణము :—వీరియాస్థానంబునఁ బలువురుకవీశ్వరులుండెడివారు. ఏతద్గ్రంథకర్త, కవిశిరోమణి సోంభట్ల రామస్వామిశాస్త్రిలుగారు, ఎఱ్ఱమిల్లిలక్ష్మీనారాయణకవి, దేవులపల్లిసుబ్బరాయశాస్త్రిగారు, వేంకటకృష్ణశాస్త్రిలుగారు, వేంకటరాయకవి, మొదలగు వారనేకులు వీరిసభ సలంకరించుచు వీరిపోషణమున నుండెడివారు. మఱియుఁ బలుచోటలనుండి పలువురుకవీంద్రులు వచ్చి శ్రీరాజావారిని దర్శించుచుఁ దమతమప్రజ్ఞాదికములఁ గనఁబఱచుచు వారివలన విశేషసన్మానములను బడయుచు నుండిరి. శ్రీమాన్ విద్వదభినవ పండితరాయ మాడభూషివేంకటాచార్యకవి, శ్రీశిష్టకృష్ణమూర్తికవివర్మడు మొదలగువారు పలువురు వచ్చి వీరిని సందర్శించుచుఁ బలుమాటలర్హసత్కారంబులఁ గాంచుచువచ్చిరి. అనేకులకు నేఁటేట సమ్మానించునేర్పాటులుసయితము చేసి వీరు పోషించుచుండెడివారు.

సత్కార్యాచరణము :—గ్రామములఁ గట్టించుట, చెఱువులు
త్రవ్వించుట, మొదలగుసత్కార్యము లెన్నియో వీరు చేయించియుం
డిరి. మఱియు, పేదసాదులయందలి కారుణ్యమునకు మితియే లేకుండెడి
దని తెలియవచ్చుచున్నది. ఏతద్విషయములకుఁ దాక్కాణము లనేక
ము లున్నను వానిలోఁ గొన్నిటినిమాత్ర మిచ్చట నుదాహరించు
చున్నాను.

(1) గ్రామములఁ గట్టించుట :—తమరాజ్యములోనిదియు, గోదా
వరీమండలమునకు ముఖ్యపత్తనముగా నెన్నఁబడుచుండునదియు నగు
కాకినాడపురంబును జేర్చి తవతండ్రిగారిపేరితో , సూర్యారావుపేట’
యనుగ్రామమును గట్టించిరి. మఱియుఁ దమరాజధాని యగుపీఠికాపు
రమును జేర్చి యుత్తరదిశయందు , కుమారనగర ’ మనుక్రొత్తపేటను
గట్టించిరి. వీనిందెలుపుపద్యములలో నీగ్రంథవం దున్నవానినే వ్రా
సెదను.

“ మ. అతులాభ్యంతిక కాకినాడనగరోపాంతస్థలస్థాపితా

యతఃత్రాయత నాదిసంకలిత సూర్యారాయపేటాఖ్య భూ

తరగ్రామనిదాన ! &c &c ” తృతీయాశ్వాసము 119 ప.

(2) చెఱువులుత్రవ్వించుట :—తమరాజ్యమునందలిమల్లవర మను
గ్రామమున నొకగొప్పచెఱువును ద్రవ్వించి, తత్ప్రాంతమున నుండు
ప్రజలకు మహిమకారముం గావించిరి. పెద్దాపురముతాలూకాలో
లింగమపర్తికడ నుండుతిమ్మరాజుచెఱు వొకటి తప్ప దీనితో సరివచ్చు
పెద్దచెఱువు గోదావరీమండలంబున వేటొకటిలేదు. మఱియు సూర్య
రావుపేటలోఁగూడ నొకపెద్దచెఱువును ద్రవ్వించియున్నారు. కాకినా
డ, సూర్యారావుపేట, రామారావుపేట, జగన్నాథపురము, ఘాస్టరుపే
ట, పేరరాజుపేట అనుస్థలములలో నుండునసంఖ్యాకు లగుజనులకు జ

లయంత్రములద్వారమున నవారిగ వారి నొసంగుటకు నీచెఱువే యి
ప్పు డాధారమై యున్నది. కుమారనగరముమొదలగుచోట్ల నింకను
ననేకతటాకములు వీరు త్రవ్వించినవి కలవు. మల్లవరపుఁజెఱువునుగూ
ర్చి యీగ్రంథమున నిట్లువర్ణింపఁబడియున్నది.

“ క. భీమధ్వనిభరితజయఘ, మామా ! చాహత్తిమల్ల ! మల్లవరాఖ్య
గ్రామపాంతవినిర్మిత, భూమహితాంభోధితులిత ♦ భూరితటాకా ! ”

చతుర్థాశ్వా. 104 పద్య.

(3) ఆరామప్రతిష్ఠాదులు : — అనేకస్థలంబులలో ననేక ఫలజాతులు
గలయ నేక కారామంబులు వీరు వేయించిరి. ఇది మొదలగుకారణంబులం
బట్టి యీపుడమిపై శాశ్వతము లగుననేకసత్కారములను జేయించి
చిరతరయశంబును, నమేయసుకృతంబును సంపాదించినయీరాజచం
ద్రుఁడు,

“ తే. ధరణిఁ బరఁగుఁ బొగడ్త యెం ♦ దాఁక సంత

కాలమును బుణ్యలోకంబు ♦ గలుగు సంక్రమ.”

అనుభారతవచనమునకు లక్ష్యభూతుఁ డగుచున్నాఁడని సంతోషపూ
ర్వకముగఁ దెలుపుడు సేయుచున్నాఁడను.

వితరణసాహసాదినద్దణములు : — పై వానివలననే యీవదాన్య
శేఖరుని వితరణాదినద్దణములు దెలియుచున్నను, నింకొకముఖ్యవిషయ
ముగూడ నిందుఁ జూపుచున్నాను. రావువంశముక్తావళిని రచియించి
కృతిగా నొసంగినశ్రీదేవులపల్లిసుబ్బరాయశాస్త్రిగారియొడ నీమహారా
జు చూపినయశాదార్యము మిగులఁ గొనియాడఁదగినదియై యున్నది.
అది చదువరులకు విశదమగుపొంఁటఁ దత్కవికృతం బగుమహేంద్రవిజ
యమునందలికవిజీవితమునుండి కొన్నిపంక్తు లిచ్చట గ్రహించుకొను
చున్నాఁడను.

“ రావువంశముక్తావళి యనుపేరిట విలసిల్లుతమవంశచారిత్రము
ను (కీ.)శ.) 1882 వ సంవత్సరమునందుఁగృతినంది, సాకల్యం
బుగ గ్రంథ మంతయుఁ జిత్తగించి, తమపూర్వరాజన్యులమా
న్యచారిత్రాకర్ణనమువలనను, ననల్పకల్పనాశిల్పనంబులం ద
నరిసకవితామాధుర్యంబునకును, నానందపరవశులై యిందుల
కుం దగినసత్కారంబేఁ జేయఁగలనే యని నారాజ్యంబ మీకి
చ్చితి నని యీకవిసార్వభౌముని సింహాసనాసీనుం గావించి,
తమయభినవభోజరాజబిరుదాంకము నన్వర్థంబుగ నొనరించిరి.
పిమ్మట నిక్కవితాపట్టభద్రుండు దేవా ! యీరాజ్యభారంబు
వహియింప దేవరభుజాదండంబె సమర్థంబు గాని నే సమర్థుండ
నే యని తత్క్షణంబ వారిరాజ్యంబు వారికి సమర్పించి యీ.”

విద్యాధికత :—భాషాభిమానము, విద్యయం దభిరుచియు నుండ
నిచోఁ గవులను బండితులను నాచరించుట యంతగాఁ బొసఁగదు. అ
నేకు లగుకవులను, బండితులను విశేషముగ గౌరవించియుండుటచేతనే
యీసృపవర్యుఁడు విద్యాధికుఁడై యుండె నని చెప్పవచ్చును. ఇదిగా
క యస్పదస్ప డాయాకవులను, బండితులను వారివారిప్రజ్ఞలనుబట్టి
యనేకము లగుప్రశ్నములు చేయుచు వారివారిప్రత్యుత్తరములసాధు
త్వాసాధుత్వమునుగూర్చి వక్కాణించుచు వినోదించుచునుండెడిపాఠఁ
ట ! ఒకప్పు డొకవిప్రుఁడు శ్రీయుతు లగువారిసన్నిధిని హరికథఁ జెప్పు
చుఁ దాను గవియుఁగూడ నై నట్లు తనమిత్రులచే నాసభలో పెల్లడిచే
యించుకొనఁగా, శ్రీప్రభువువారియనుజ్ఞ ననుసరించి తత్సన్నిధానవర్తు
లలో నొకరు “శ్రీరాజావారిమీఁద నొకపద్యమునాశువుగ రచింపుఁ
డని కథానంతరమునఁ జెప్పినప్పు డక్కవి యొకసీసపద్యమును జదివె
నట ! అప్పు డారామరాయధరణీశ్వరుఁడు తనబహుగ్రంథద్రష్టుత్వ

ము వెల్లడికా నక్కవితో “ దానుగారూ ! ఇందలిమొదటియాలుపాదములు నేనాయాగ్రంథములలోఁ జూచినవే. (ఆగ్రంథములపేరులు చెప్పిరఁట !) ఏడవపాదము నేను జదివినదే కాని యెందున్నదో యిప్పుడు జ్ఞప్తికి రాలేదు. ఎనిమిదవచరణమున నాపేరు గలసగముమాత్రము మీరు రచించినదే ” యని వాక్రుచ్చిరఁట ! దీనింబట్టి యీప్రభుశిరోమణి కెంతభాషాజ్ఞానము నెంతగ్రంథావలోకనము నుండెడిదో యూహింపుఁడు. వీరికి సంస్కృతాంధ్రములయందేకాక యాంగ్లేయమహమ్మదీయభాషలయందును పరిచయ ముండెడిదని తెలియవచ్చుచున్నది.

ప్రజారక్షణము :—దీనింగుఱించి విస్తరింప నక్కఱ లేదు. ఈ మహారాజుపరిపాలనములోఁ బ్రజలకుఁ గలిగినసౌఖ్యమునకు మేరయే లేకుండ నని చెప్పుదురు. వీరు సర్వవిధములఁ బ్రజలకు లోటుపాటులు లేకుండఁగనుంగొని సంరక్షించుచుండెడివారఁట. కావుననే

“ సీ. సకలవిద్యచ్చకో ♦ రకములానందించె, విమతాననాబ్జపా ♦ శి ముకుళించె
లలి మిత్రకువలయం ♦ బులు వికాసము నెందె, ఖలజనచక్రవా ♦ కములు గుండె
బంధుబృందానంద ♦ సింధువు లుప్పొంగె, ధర్మేతరధ్వాంత ♦ తతు లడంగె
సత్సంతతుల కభీ ♦ ప్తములెల్ల నీడేఱె, గుమతిచోరప్రచా ♦ రములు జాఱె

బీతికాపురవరదుగ్గ ♦ పృథులసౌధ

సింహాపీఠోదయాచల ♦ శిఖరభాగ

మధిగమించి యఖండరా ♦ జ్వరమఁ దాల్చి

రామరాయాఖ్యచంద్రుండు ♦ ప్రబలుచుండె.” ప్రథమా. 86 ప. 69 పుట

అనుపద్యము సార్థకమై వీరి ప్రఖ్యాతిని వెల్లడించుచున్నది.

ఈరాజేంద్రునకుఁ దనమాన్యచరిత్రము పూర్వరాజన్యల చారిత్రములం బోలు నని బాగుగాఁ దెలియును. ఇక్కారణముననే కాఁబోలు,

“సీ. వాల్మీకి యాదికా ♦ వ్యంబానర్పణఁ గదా, రామునిగుణకథన్ ♦ ప్రకట మయ్యె
 ద్వైపాయనుఁడు భార ♦ తంబానర్పణఁ గదా, పాండవాదులప్రభా ♦ వములు దెలిసె
 గాళిదాసుఁడు కృతి ♦ ఘటనసేయఁగఁ గదా, భోజరాజు యశంబు ♦ దేజరిలై
 ఘనత విద్యానాథ ♦ కవికబ్బమునఁ గదా, తనరెఁ బ్రతాపరు ♦ ద్రునిప్రసిద్ధి
 యిలను రాజనరేంద్రుండు ♦ కృష్ణదేవ
 రాయలాదిగఁగలమహా ♦ రాజు లెల్లఁ
 గావ్యముఖమునఁ గాదె వి ♦ ఖ్యాతి గనిరి
 కానఁ గృతీసాటి వేటొండు ♦ గలదె తలఁప?” ప్ర. 16 ప. (22 పు.)

అని యిక్కవిని బిలిపించి తననామము శాశ్వతముగా నుండునట్లు కృతి
 రచింపు మని యానతిచ్చెను.

(ఇమ్మహారాజచంద్రునిగుణగణాదికముం దెలియఁజేయుదృష్టాం
 తము లనేకములు గలవు. అవియన్నియు నొకచరిత్రగూఁపకముగ నుం
 డఁదగినవై యుండుటచే నిందు సూత్రప్రాయముగ వ్రాయఁబడినవి.)

మహాత్ము లగువార లంతశ్శుద్ధితోఁ జేసినసత్కర్మములు వ్యర్థ
 ములు కావనునార్యోక్తి యుషిఘోషకుండఁ జిరకాలముదనుక సంతా
 సము లేనియీరామరాయప్రభువునకుఁ దత్సుకృతిఫలంబో యన, దశర
 థునకుఁ గౌసల్యయందు శ్రీరామచంద్రుండు పోలె, (పట్టమహిషియ
 గు) శ్రీమంగయాంబాదేవియందు “శ్రీవేంకటకుమారమహిషతిసూ
 ర్యారావుబహద్దరువారు” (ఇప్పటిప్రభువరులు) జనన మొంది యపా
 రానందముం గలిగించిరి. ఈహేతువులం బట్టియు, బై నివ్రాసినవానిం
 బట్టియు,

“క. తనయుఁడు, జేలువును, గావ్యంబు, నిధానము, గుడి, వనంబు, భూదేవస్థా
 పనమును నను నీయేడును | జను శాస్త్రములందు సప్తసంతతు లనఁగన్.”

అనురీతిని శ్రీగంగాధరరామరాయప్రభువువారు సప్తసంతాససంస్థాపకు
 లైరనియు, శాశ్వతపుణ్యలోకనివాసులై నిరంతరసౌఖ్యము ననుభవిం
 చుచున్నారనియు మనము దెలిసికొనఁగలము.

మఱియు,

“క. సంతానసప్తకములోఁ, జింతితఫలదాయకంబు ♦ చిరకీర్తికరం

బెంతయుఁ గృతి మాకది శ్రీ, కాంతకథాసుధనుగూర్చు ♦ గావలయుఁజుమి.”

అని యీ ప్రభువర్యుం డేతత్కృతికర్తతోఁ బలికి యీ గ్రంథము గృతి నొందె నని మీకు విశదమే కదా !

ఇంతదనుక నీ భూమి ప్రానిగుణవిశేషములంగూర్చి సంక్షేపము గాఁ దెలిపియుంటిని. ఒకరినుగుణము లిట్టి వని తెలిసికొనినపిమ్మట వారి రూపమెట్లుండునో యెఱుంగఁ గుతూహలపడనివారు సామాన్యముగా నుండరు. కావున వీరినురూపమునుగూర్చి యించుక వ్రాయుచున్నాను.

నాపిన్నతనమున నేనీమహారాజును బలుసారులు సందర్శించి యుంటిని. ఈయనరూపము దివ్యరూప మని చెప్పవచ్చును. శరీరచ్ఛాయ స్వర్ణసదృశము. తేజ మనన్యసామాన్యము. ముఖము వికాసవంతమును, సలక్షణమును, కారుణ్యాదిసాత్త్వికగుణసూచకమును, గాంభీర్యాదిరాజసగుణద్యోతకమును నైయుండెను. ఫాలము మిగులవిశాలము. నేత్రములు పద్మదళసదృశములు. కటాక్షములు కరుణరసప్రవాహజనకములు. సంభాషణము మృదుమధురగంభీరము. దేహము బలిష్ఠము. అప్పుడు నేను జూచినయానికుపమానసుందరవిగ్రహ మిప్పటికిని నాకన్నులయెదుట నున్నట్లే తోచుచు,

“శా. రా మా రా యని కించుఁబంచశయనా ♦ రా మార్కొనం జాలు +

+

+

+

+

+

రామారాయనిరూపవైభవము

...

...

”

(ప్రథ. 85 ప.)

అనుదానియం దతిశయోక్తి యేమియు లేదనిపించుచున్నది.

ఇవి మొదలగు హేతువులంబట్టి,

“కీర్తిప్రతాపసుభగః పుమగ్ధత్రయతత్పరః, ధురంధరశ్చ గుణవాన్ నాయకః పరికీర్తితః

మహామలీనతౌజ్వల్యం మహాభాగ్య ముదారతాః, తేజస్వితా విదగ్ధత్వం ధార్మికత్వా

దయో గుణాః.”

(కీర్తిప్రతాపములచే సుందరుండును, ధర్మార్థకామములయందుఁ దత్పరుండును, భూమండలాధిపతియు, సద్గుణములు గలవాఁడు నగుపురుషుఁడు కృతినాయకుఁడు గావలయును. మఱియు గొప్పవంశమునందలిజన్మము, చేయవలసినకార్యములయందు నైపుణ్యమును, తేజస్సును, ధర్మమునందే మనసు గలుగుటయును, మిగుల సౌందర్యము మొదలగు గుణములు కృతినాయకున కుండవలసిన వని యర్థము.)

ఏతాదృశమహనీయగుణగరిష్ఠుండును, అసాధారణసౌందర్యవిరాజితుండును నగునిట్టిరాజశ్రేష్ఠుని కీగ్రంథమును గృతిగా నొసంగి ధన్యత్వముం గన్నపురుషుఁడు,

అల్లమరాజుసుబ్బహ్మణ్యకవి.

ఇతఁడు 'ఆరామద్రావిడ' బ్రాహ్మణుఁడు. హరితసగోత్రుఁడు. నారాయణాచలమాహాత్మ్యమును రచించినరంగధామార్యునకుఁ బుత్రుఁడు. ఎల్లనార్యునకుఁ బౌత్రుఁడు. ఇతనితల్లి గంగమాంబ. వైనతేయ విజయము, సత్యభామావిలాసము, కవిచకోరచంద్రోదయము మొదలగుసనేకప్రబంధములను రచించిమించినరామకృష్ణకవి కీతఁడు భిన్నోదరసోదరుఁడు. (రామకృష్ణకవితల్లికూడఁ గవనముచెప్పెడిదట! నారాయణాచలమాహాత్మ్యములో నీమేవ్రాసినపద్యములు కొన్నిగలననియు, సవియాగ్రంథమున నేర్పాటుగఁ దెలియుచుండు ననియుఁ జెప్పుదురు.) వీరిదిపండితవంశము. వీరినివాసస్థలము వీధికాపురమునకు సమీపమున నున్నచేబ్రోలనుగ్రామము. సుబ్రహ్మణ్యకవి వికృతिसంవత్సరమునకు సరియగు క్రీ.శ. 1831 వసంవత్సరమున జన్మించెను. ఈతఁడు స్వగ్రామముననే నాగాభట్లనరసకవివరునిచెంత నుభయభాషలయందును పండిత్యము సంపాదించెను. గురువు పరలోకగతుండు కాఁగా సంస్కృతాంధ్రములం గలపెక్కులుత్కృష్టకావ్యములు తనంతఁ దానే

చదివికొని యుభయభాషలయందును సంపూర్ణ పండితుఁ డయ్యెను. ఆంధ్రభాషయందు నీతనికాలమువఱకు నున్నగ్రంథములలో నీతఁడు చదువనిగ్రంథము లేనేలేదని చెప్పుదురు. మరియు ననుచరిత్రము, ఆముక్తమాల్యదయు నీతని కభిమానగ్రంథములుగా నుండెడినఁట !

లక్ష్మీసరస్వతు లిరువురు నొక్కచోట నుండనేర రనునానుడి యిక్కవిపట్టునయథార్థమై యుండుటచేఁగాఁబోలు నీతఁడు కుటుంబపోషణము జరుగక కొన్నిచోటులకుం బోయియచ్చటచ్చటఁ గవనము చెప్పచు దానిపలన జీవయాత్ర గడపికొనుచుండెడివాఁడు. ఈతఁడుజ్యోతిషమునందుఁగూడ విశేషపరిశ్రమము గలవాఁడగుటచే నాప్రిజ్ఞనయిత మితనిధనార్జనశక్తికిఁ గొంత తోడుపడుచుండెను. ఇట్లు కవిత్వమే జీవనాధారముగ సంచారముచేయుచు నీతఁడొకప్పుడక్కాలంబున నాంధ్రభాషాపోషకుం డనిప్రసిద్ధిగాంచిన శ్రీకృష్ణభూపతి యనుమాడు గొల్లుసంస్థానాధినాథునిపై శతకము రచించి యాతనిసందర్శనముచేసెను. కవికులమందారం బగునామహారాజుసభయం దప్పుడు మంత్రిప్రగడసూర్యప్రకాశకవివరుఁడు మొదలగునుప్రసిద్ధకవులు పలువురుండిరి. సాధారణముగాఁ బండితులలోఁగాని, కవులలోఁగాని యొండొరులయెడల మాత్సర్యములేనివారుండుట యరుదు గావున నచ్చటివా రెట్లయిన నిక్కవి నోడింపఁ దలంపుఁగొని యీతని నచ్చటఁ గఠినముగాఁ బరీక్షింపఁగడంగిరఁట ! పరీక్షకులు వయసుచెల్లినవారు. ఈతఁడు ప్రేతనయనువాఁడు. అయిన నీతఁ డాపరీక్షల కెల్ల నోర్చి నదుత్తరము లిచ్చి యాకృష్ణభూపతిమెప్పుఁ గాంచెను. అక్కఠినపరీక్షలోని యొండురెండు విషయముల నుదాహరించుచున్నాను. శ్లేషయమకధ్వన్యాద్యలంకారములతోఁ గొన్నిపద్యము లాశువునరచింపఁ గోరఁగా నిక్కవి వానినెల్ల నిరాయానముగ రచించెనట ! అంతటఁ దనివినసక యొకనమస్య నొ

నఁగి దాని నాశువునఁ బూరింపు మనుఁడు నిక్కవికుఁజరుం డిట్లు పూరించెను.

“ఉ. వట్టువహారరత్న ములు ♦ వన్నెనగల్ పులిమిఁద వచ్చునా
పుట్ర యటన్నరీతి జిగిఁ ♦ బొల్పుగుఱచుకలీలఁ జూచుచున్
దొట్రిలనేల? కేలఁగొని ♦ గోరుల మెక్కుము నాథ! యంచుఁ దాఁ
గుట్రయొనరె లేమ తన + ♦ బృలయుబ్బ సహింపలేమిచ్చెన్.”

తరువాత నీక్రిందిపద్యమున కర్థము చెప్ప మని పృచ్ఛకు లడుగ నాతఁడు వెంటనే చెప్పెనట!

“క. కమలాకరకమలాకర, కమలాకరకమలకమలకమలాకరమై
కమలాకరకమలాకర, కమలాకర మైనకొలను గనిరాసుదతుల్.”

గ్రంథవిస్తరభీతిచే బైపద్యమున కాతఁడు వ్రాసినయర్థము నిచ్చటవ్రాయలేదు.

పిమ్మటఁ గృష్ణభూవరుఁడు సుబ్రహ్మణ్యకవిపాండిత్యాతిశయమునకు సంతసించి, శతకమును విని, తద్రచనాకౌశల్యమునకు నాతని మిగులఁ బొగడుచు, దానిం గృతిగాఁ గొని, విశేషసత్కార మొనర్చి తనయాస్థానమునఁ గవిగా నుండునట్లు కోరెను. ఇక్కాలంబునంబోలె నాదినములయందు రాకపోకల కనువగుమార్గంబులు లేమింజేసియు, నాసంస్థానము తననివాసగ్రామమునకుఁ గడుదూరమున నుండుటంజేసియు నిక్కవి యచ్చట నుండుటకు నంగీకరింపక యాభూపతిం బ్రార్థించి సాంవత్సరికబహుమాన మిచ్చున ట్లొడంబఱుచుకొని కొన్ని నాళ్లచ్చటనుండి మఱల స్వస్థానముం జేరెను. ఇట్లు పదియాఱేఁడులదాఁక నీతనికి మాడుగొల్లుసంస్థానంబున వార్షికసమ్మాన మొసంగఁబడుచు నే యుండెను. ప్రప్రథమమున నీతఁడు మాడుగొల్లు 1853 వ వత్సరమున నరిగె నని చెప్పుదురు.

ఇక్కవి క్రీ.శ. 1869 వ వత్సరమున శ్రీపీఠికానగరాధినాథుని

సందర్భింపగా వా రీతనికి మాస వేతనము నొసంగునేర్పాటు గావించిరి. ఇట్లు నాలుగేండ్లుగడచినపిమ్మట శ్రీరాజావారు భద్రదాపరిణయము (ఈ గ్రంథము) ను గృతిగా నొసర్ప ననుమతియిచ్చిరి.

ఇక్కవి యనేకగ్రంథములను రచించెను. వానింగూర్చి యిండు క వ్రాయుచున్నాను.

(1) శ్రీకృష్ణభూపతిలలామశతకము :—దీనింగూర్చి పైని వ్రాయఁబడియేయున్నది. ఇది మిగులఁబ్రాథమైనశతకము. కవి దీనిని (క్రీ. శ. 1853) దనయిరువదిరెండవయేట రచించెనట.

(2) శేషధర్మములు:—ఇది యాతాశ్వాసములపద్యకావ్యము. ఇది శాలివాహనశతకము 1790 (క్రీ.శ. 1867) వత్సరమునఁ బ్రారంభింపఁబడినట్లు కవి యాగ్రంథమున వ్రాసికొనియున్నాఁడు.

(3) పాపయమంత్రశతకము :—ఇది పైగ్రంథము రచించుటకు నిఱచుకపూర్వముననో తరువాతనో వ్రాయఁబడినది.

(4) ఆత్మబోధము :—ఇది శ్రీమచ్ఛంకరాచార్యవిరచితసంస్కృతగ్రంథమునకుఁ దెలుఁగు. అందలియొక్కొకశ్లోక మిందొక్కొకపద్యముగాఁ దెలిఁగింపఁబడినది. ఈపుస్తకము శా. శ. 1798 (క్రీ. శ. 1875.) వ సంవత్సరమునఁ బూర్తిగావింపఁబడినదని గ్రంథాంతమునఁ గవి వ్రాసియున్నాఁడు.

(5) మణిధ్వజచరిత్రము :—ఈగ్రంథము లభింపమిచే దీనికా లముంగూర్చి వ్రాయవలనుపడలేదు.

(6) సింహాద్రిరామాధిపశతకము :—ఈశతకము శా.శ. 1799 (క్రీ.శ. 1876) వ సంవత్సరమున రచియించినట్లు కవియే యందు వ్రాసియున్నాఁడు. శంకరాచార్యవిరచిత మగుప్రశస్తితరమాల యనుసం

స్కృతగ్రంథమునందలిముప్పదినాలుగుతెలుగుశ్లోకములును, వానికిఁ గవిచేసిన తెలుఁగుపద్యములును నీశతకమున నున్నవి.

(7) భద్రదాపరిణయము :—ఇది శాలివాహనశకము 1301 (క్రీ.శ. 1878) వ వత్సరమున శ్రీగంగాధరరామరాయప్రభువర్యునకుఁ గృతిగా నీయఁబడుట మొదలగువిషయము లీగ్రంథమునందలిచరమపత్రిమున నున్నసీసపద్యమువలనఁ దెలియవచ్చును.

(8) శ్రీకృష్ణకల్యాణము :—హరివంశమునందలిగోవిందపట్టాభిషేకకథ ననుసరించి మూఁడాశ్వాసములపుస్తకముగా రచింపఁబడినది. ఇదియే యిక్కవిరచించినవానిలోఁ గడపటిగ్రంథ మని తోఁచుచున్నది. ఇది “శాలివాహనశకంబున వేయునెనిమిదినూఱు లబ్దంబులు గడవ నడవిన బహుధాన్యవత్సరమునఁ” బ్రారంభింపఁబడినట్లు కవియే యవతారికలో వ్రాసికొనియున్నాఁడు. ఇది క్రీ.శ. 1878 వసంవత్సరమగును.

(9) చాటుధారాచమత్కారసారము :—సంస్కృతభాషలోఁ జాటువులుగ నుండి పండితులచేఁ బరంపరగఁ జదువఁబడుచుండునవియు సామాన్యులకు నర్థముకానివియుఁ, జమత్కారముగా నుండునవియు నగుశ్లోకములకుఁ బరిపూర్ణవ్యాఖ్యానమును వ్రాసి యిక్కవియోగ్రంథమున కీపేరు పెట్టెను. ఇందుఁ బూర్వాధునికవిద్యత్కవివిరచితంబు లగుననేకశ్లోకంబులును, వానికి వ్యాఖ్యానమును గలవు. మాడుగొల్లు సంస్థానంబున ‘కమలాకర’ అనుపద్యమున కర్థ మడుగంబడుటచేతనే యిక్కవి వాడుకలోనికఠినశ్లోకంబుల నన్నిటిని జేర్చి యీగ్రంథముగ వ్రాసె నని చెప్పుదురు.

క వి గు ణా ది క ము.

“విద్య గలచోట గర్వము వెలయుచుండు” నని సామాన్యము గాఁ జెప్పుదురు. ఇక్కవి శ్రేష్ఠుం డుభయభాషలయందును సంపూర్ణ

పాండిత్యము గలవాఁడై యుండియు గర్వముగాని, స్వాతీశయభావము గాని లేనివాఁడై, వినయసౌశీల్యాదినద్గుణసంపన్నుండై, యెవ్వ రే మని దూషించినను మాటువల్కునిసజ్జనుడై యుండె నని తెలియుచున్నది. ఈ హేతువు చేత నేకాబోలు ‘ విఖ్యాతవినయుండ ’ ననియు, ‘ సత్కవివిధేయుడ ’ ననియు, దనగ్రంథములయందు వ్రాసికొనియున్నాఁడు.

కవిసామర్థ్యాదులు.

“క. అకలంకభారతీకరు, ఇకుఁ బాత్రమవై సుధీజ ♦ నముచే నిల నె

న్ని కఁ గంటివి సుబ్రహ్మ, ణ్యకవీంద్రా! సాహితీ ర ♦ సాంబుధిచంద్రా!”

(ఈపద్య మీతనిప్రబంధములయందున్నటియందును నున్నది.)

అని కృతిపతి తన్నుంగూర్చి సంబోధించినట్లు చెప్పికొనుటవలన ను “ చతురగర్భనిరౌఢ్యైష్ట్యసరసబంధయమకకవితావిలాను ” నని శేషధర్మకావ్యమునను, “ ఉభయభాషాకవిత్వవిలసితు ” నని శ్రీకృష్ణ కల్యాణమునను జెప్పికొనియుండుటవలనను నిక్కవికుంజరుం డుభయ భాషలయందును నఖండపాండితీవిభవముగలవాఁ డని చెప్పటకు సంది యములేదు. ఈతనిగ్రంథములలో వనుచరిత్రాదిప్రాధప్రబంధముల లో నుండుపద్యములతోఁ బోల్పఁదగినపద్యము లనేకములు గలవు. మఱియుఁ జిత్ర, గర్భ, బంధకవిత్వముతోఁ గూడినపద్యములు, ఉభయభాషాకందాదులు, అనులోమవిలోమవృత్తాదులు, మొదలగుకవిత్వప్రాధిమను దెలుపుపద్యములును నీతనిగ్రంథములయందుఁ గన్నట్లుచున్నవి. మఱియు గ్రంథస్థములు గాక యితరులమీఁదఁ జెప్పఁబడినప్రత్యేకపద్యములుకూడ మిగులఁ బ్రాధములై, శ్లేషయమకాద్యలంకారములతోఁ గూడినవై యున్నవి. అందుఁ గొన్ని యుభయభాషానులోమవిలోమాదినియమములతోఁ గూడినపద్యములునై యున్నవి. ఇంతియకాక మిక్కిలికఠినములగు శ్లోకములకు మేలైనవ్యాఖ్యానము గల చాటు

ధారాచమత్కారసార ' మీతనిసంస్కృతభాషాపాండిత్యమును, కళా పూర్ణోదయము, లంకావిజయము " మొదలైన గ్రంథములలోనియుభ యభాషాకందములకు నీతఁడు వ్రాసినయర్థములతోడిపత్రిములు గల వేటొకచిన్నిపాత్ర మీతనియాంధ్రభాషాపాండిత్యమును వేవోళ్లఁ జా టుచున్నవి.

కవిసామర్థ్యాదులను దెలుపుమఱికొన్నివిషయంబుల నిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

(1) ఇక్కవివర్యుఁడు " ఇక " అనుపదముతోఁ బ్రారంభించి యొకకందపద్యముతో శ్రీరామరాయప్రభుచంద్రునికీర్తినివర్ణింపుఁ దని యప్పుడప్పుడు కవీంద్రుల నడుగుచువచ్చెనట ! ఈపదము వ్రాస్వాక్ష రము మీఁదియటసున్న యున్నయక్షరము గలదగుటచేతను, మఱియుఁ గందపద్యద్వితీయపాదము గుర్వవసాయి యగుటవలన నట్టిగుర్వక్షరము పిమ్మట వచ్చువ్రాస్వాక్షరముపై నటసున్న గలపదములొండురెండుమా త్రమే యుండుటచేతను, (వెల్లకి, నాయకుఁడు ... .. వారికవిస్ఫురింప కపోవుటచేఁగాబోలు) నితరకవులెవ్వరును దానిని రచియింపఁబూనక యుండిరట ! ఇట్లుండఁగా నొకప్పుడు శ్రీవీరనగరసంస్థానంబునకు శతా వధాని యగుశ్రీమాన్, మాడభూషివేంకటాచార్యకవితల్లజుఁడు రాఁ గా నీసుబ్రహ్మణ్యకవి యాయననుగూడఁ బైరీతినే యడిగెనట. తోడ నే యయ్యాచార్యకవి యాశువున,

“ క. ఇక నెవ్వరికీర్తులు నీ, ప్రకటగుణం దైనరామ ♦ రాయత్కృష్ణ
తుక్కుతిజనపోషకునికీ, ర్తికి సకిగా రావుసుమ్ము ♦ పృథ్వీస్థలిలోన్.”

అని రచించి చదివెనట. అంతట సుబ్రహ్మణ్యకవి యాపద్యము సరి గా లేదనియు, నందుఁ దప్పు గల దనియుఁ బలికెనట ! ఆచార్యులు బాగుగ నాలోచించి యందుఁ దప్పులే దని వాదించిరట ! అంత నీను.

కవి శ్రీరాజావారిసన్నిధిని శతావధానిగారు మొదలగువా రుండఁగా
నీక్రిందిపద్యము చదివెను.

“క. ఇక విను నీయశమునకుఁ ద, లఁకి శశిక్పశుఁ డయ్యునుమఱులఁ బెరుఁగ వేర్వే
ల్లఁకియుఁ గొనెనెనొ తొలిమలకె, లఁకులను శ్రీరామరాయ! లలితశ్రేయా!”

అంత నాచార్యులుగారు తమపద్యమునఁ దప్ప లేదని వాదించి
రఁట ! (ఈయనకుఁ బ్రాసస్థానమున నటసున్నలు కడవఱకు వచ్చునట్లు
పద్యము రచియింపవలయు ననునూహ పొడకట్ట లేదని తోఁచెడి ; లే
దా, యట్టిపద్య మీయనకుఁ గుదరకపోయెనేమో యనియైన నూహిం
పవచ్చును ; కాక యట్లుచెప్పకపోయిననుదోషములేదని తలంచెనో
యేమో !) తరువాత శ్రీప్రభువువారు వారివాదములను విని “ఆశుక
విత్వమున మీరు గొప్పవా” రని యాచార్యునితోడను, “ప్రబంధక
విత్వమున మీరు గొప్పవా” రని సు.కవితోడను ఒలికి వారిని సత్క
రించి పంపిరఁట.

ఈవిషయమున నించుక చర్చింపవలసినవిషయ మున్నది. కొం
దఱమతమున సబిందుకనిర్బిందుకప్రాససాంకర్యము చేయరాదు. కొం
దఱమతమునఁ జేయవచ్చును. మఱియుఁ గొందఱు ప్రాస్వాక్షరము
పిమ్మట నున్నయరసున్నలనేకాని దీర్ఘాక్షరములపిమ్మటవానిని బాటింపన
క్కఱలే దందురు. వీనికి లక్షణగ్రంథకర్తలు చూపినలక్ష్యము లనేక
ములున్నవి. అవి యప్పకవీయసర్వలక్షణసారసంగ్రహాదిలక్షణగ్రంథ
ములు చూచిన గోచరించును. కావున గ్రంథవిస్తరభీతిచే నిచ్చట ను
దాహరింపనైతిని.

“ప్రాస స్పర్శేషు చైక ఏవస్యాత్” అనున్యాయమునుబట్టి
యిట్టివానిసాంకర్యము చేయకుండుటయే కవియొక్కప్రాధత్యమును,
కవనముయొక్కదోషరాహిత్యమును సూచించును. కవిత్వయమువారి

మత మిదియ యని తోచెడి. ఈనుబ్రహ్మణ్యకవి యప్పటిపట్టుదలపై
నట్లు వచించి తనప్రజను జూపెను. కాని యేకారణముననో తనగ్రం
థములయందును నిట్టిసాంకర్యమును గావించియే యున్నాడు.

దీర్ఘాక్షరముపై వచ్చునటనున్నకు :—

“క. ఈగతి నప్పరి వెలువడి | యాగోవిందుండు కతిపయాధ్యగతిఁ జనం

గాఁగేకయపురిచెంతం | బాగగు.....”

ద్వితీ. 75 ప. (172 పు.)

ప్రాస్వాక్షరముపిమ్మటిదానికి :—

తగవువ...ది | వ్యగురుని... | అగు...నెం | చగ...” ప్రథ. 84 పుట

(2) శ్రీగంగాధరరామరాయప్రభువరునియనుగ్రహమునకుఁ బా
త్రుండైన సూరపరాజుమల్లపరా జనునొకగృహస్థుని నిక్కవి చూడఁ
బోవ, నాతఁడు “శ్రీరావువేంకటమహీపతిగంగాధరరామరాయ”
అనునామ మిమిడ్చి యొకకందపద్య మాశువునరచింపు మనుడుఁ దత్త్వ
ణమ యిట్లు చెప్పెనట !

“క. శ్రీధర ! శాకీ ! వైకుంఠ ! తా ! ధరశ్రీరావువేంక డటమహీపతిగం

గాధరరామరాయ | ఔధరునిం బ్రోవు మెపుడు డ కరుణాదృష్టిన్.”

(3) ఒకసారి యిక్కవి కాట్రావులపల్లె యనుగ్రామమున నొ
కగృహస్థునింట స్నానముచేయుచు, నచ్చటినూతినీరు కడుఁ జేదుగా
నుండె నని పలుకఁగా, నాగృహమేధి “యాయూరనుండునూతులలో
నియుదక మెల్ల నిట్లే యుండు ననియు, దీనింగూర్చి యొకపద్యము ర
చింపుఁ డనియుఁ గోరఁగా నీతఁ డీక్రిందిపద్యమును జెప్పెనట !

“క. దేవాసురు లబ్ధిఁ దరువ | నావిరూభత మయి హల డ హల మపుడు మహా

దేవునకున్ భీతిలి కా | ట్రావులపలినూతులందు డ డాఁగెనుజుండీ.”

(4) మాడుగొల్లుసంస్థాసంబున నొకప్పు డొకనియొగికవి “వై
దికకవిత్వము వైదికకవిత్వము” అని యాక్షేపించుచురాఁగా వినివిని
విసివినయిక్కవి యిట్లు పలికెనట !

“ఉ. చందనకాళికన్నవిర ◆ సంబుగ బూరుగ మేలటన్నతీ
 విం దగినట్లు వైదికక ◆ విత్వసుధారసధారలెల్లఁ జె
 ల్వాందఁగ భూతలంబున ని ◆ యోగికవిత్వముతోడ సాటిగా
 దందురు బెట్టిదం బగు న ◆ టందురు కొందఱుమాఘమాసపుల్.”

కవిత్వశైలి.

ఇది మహీధరశిఖరనిర్గళత్ప్రివంతీప్రవాహంబుంబోలి యనర్గళ
 ప్రచారంబై మిగులఁ బ్రోథమై విరాజిల్లుచున్నది. ఈతనికవిత్వమునం
 దాంధ్రపదములకంటె సంస్కృతపదములే యెక్కుడుగా నుండును.
 ఈతనికవితాశైలి దెలియుటకై యొక్కొకగ్రంథమునుండి యొక్కొక
 పద్యముమాత్ర మిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

కృష్ణభూపతిలలామశతకము.

సీ. వినికియొక్కొకపద్య ◆ మునకు నీ వర్పించు, కరులఘీంకారబం ◆ ధురతకుల్కి
 యొకకల్పనమున కీ ◆ మ్రెసఁగుపైంధవముల, బహులహేషారవా ◆ ర్భటికిఁ దలఁకి
 మొనసి నీ మ్రెకశబ్ద ◆ మున కిచ్చుకాంచనాం, చితమణిపటలిదీ ◆ ధిలికి వెఱచి
 యక్షరంబున కొక్క ◆ లక్షగా నర్పించు, ఘననిష్కసంతతి ◆ ధ్వసులకడలి
 యిరవు లే కున్కి విబుధుల ◆ యిండ్ల వెడలి
 పాటె నెచటికొకాని ని ◆ ప్పచ్చగంబు
 మత్స్యకులదీప! దివ్యమ ◆ న్మథసురూప!
 పరమగుణధామ! కృష్ణభూ ◆ పతిలలామ!

శేషధర్మములు.

మ. తనయా! నీనగుమోముఁ జూపిమదిలో ◆ ద్వైత్యంబు వోఁబెట్టి చ
 క్కనినెయ్యంబున ముద్దుఁబల్కులు వినం ◆ గాఁ బల్కవే నిన్నుఁ బా
 సినరత్నా భరణాంబరార్థగజవా ◆ జిస్యందనాందోళికా
 ద్యనవద్యస్థితులేల? మందిరములే ◆ లా? నూలువే లుండినన్?(తృతీయా.)
 (తామరపల్లితిమ్మయాభిధానుని శేషధర్మములనుండి యీయర్థ
 మునే యిచ్చుపద్యము నీక్రింద నుదాహరించుచున్నాఁడను. ఈరెంటి
 భేదమునరయుఁడు.)

“ మ. కొడుకా ! యెక్కడకేగితే ! మొగమునా ♦ కుంజూపి డెందంబులో
 =డలుం బాపుమ ! నిన్నుఁ బాసిన మణుల్ ♦ హర్ష్యంబులున్ దోఁటలున్
 గుడుముల్ శర్కరలున్ ధనంబులు నగల్ ♦ కోటాఁకో ట్లున్న నీ
 నొడువుల్ వోలె మమోరథార్థవితతుల్ ♦ నూల్కొల్పలే వెవ్వియున్.”

పాపయమంత్రితకము.

క. న్యాయగునకుఁ దోడగు శఘు । నాయకునకుఁబోలె మృగగ ♦ ఇంబు లయిన ; న
 న్యాయగునిఁ దమ్ముడైనం । బాయును రావణునిఁబోలెఁ ♦ పాపయమంత్రీ. 45 పా

ఆత్మబోధము.

తే. పాపయమల నిర్ద్రయములు వ్యా ♦ పించుచుండ
 నాత్మవ్యాపించుగతిఁ దోచు ♦ సజ్జలకును
 జలదములు మింటఁ జువఁగాఁ ♦ జందురుండు
 పటచుచున్న తెఱంగునఁ ♦ బద్మనాభ !

(శ్లో. వ్యాప్యతేష్విద్వియేష్వాత్మా, వ్యాపారీవావిజేకినామ్
 దృశ్యతేఽభ్రేషుధావత్సు, ధావన్ని షయథాశశీ.) 19 వ శ్లోకము.

మణిధ్వజచరిత్రము.

శా. త్వేణఘూర్ణితదిక్తటంబు, కుహనా ♦ సింహంబుజంభారిదం
 భోళిస్పర్థిఁఖాంకురంబులశరం ♦ బుల్ నుగ్గుగావించుచున్
 వ్యాలోలద్రీసనారుణాగ్రవివృతా ♦ స్యంబై మహీజానిపైఁ
 గీలాశించినజంత్రమ ♦ ట్లుటక లం ♦ ఘంచెంబలోదగ్గితన్-

సింహాద్దిరామాధిపతకము.

మ. మృగ మెగ్గేమియొనర్చె లుబ్ధకుఁకున్ ? ♦ మీనంబు గీడేమిచే
 సెఁ గడున్ జాలరి ? కేమి హాని యొనరిం ♦ చెం జీర కీటాళి ? క
 ట్లుగ నిర్హేతుకవైరి మాని కుజనుం ♦ డున్ ఘాతుకత్వం బొన
 ర్చిగతాఘుం డగుసజ్జనోత్తములకున్ ♦ సింహాద్దిరామాధిపా ! 60 పద్య.

శ్రీకృష్ణకల్యాణము.

శా. నానాదేశమహేశబంధుహితబృం ♦ దంబుం బ్రవేష్టింప నా
 లోనన్ మాగధభూవరుండు శిశుపా ♦ లుండుం గులాహార్యసం
 తానాంతస్థితమేరుమందరగిరి ♦ ద్వంద్వంబురీతిన్ సుఖా
 సీనుల్ గాఁ గని మేను వీరిటకు విచ్చేయం బనే మన్నచోన్, తృతీయా-

(భద్రాపరిణయమీపాత్తమేకావృననిందలిపద్య ముదాహరింపఁబడ లేదు.)

కథాకల్పనాదులు.

‘కాణాదము పెద్దనసోమయాజి’ యనుమహాకవి భద్రాపరిణయ మనునామాంతరముగల “ముకుందవిలాస” మనునొకప్రబంధమువ్రాసినట్లు శ్రీరాయబహద్దరువీరేశలింగముపంతులుగారికవులచరిత్రమున నేను జదివియుంటిని గావున నీరెండుగ్రంథములకును గలతారతమ్యమును గనుంగొనుటకు ముకుందవిలాసమునకై నే ననేకప్రయత్నములు చేసి తుదకుఁ దణుకుతాలూకాలో నాబంధువులొకరియొద్ద నొకపురాతనతాళపత్త్రగ్రంథ మున్నట్లు విని దానిం దెప్పించి చదివితిని. అది యనేకవిధముల మిగులఁ బ్రౌఢమై రసవంతమై యున్నది. శ్రీయుతవీరేశలింగముపంతులుగారు “ఇక్కవి (పెద్దనసోమయాజి) సంస్కృతాంధ్రములయందు బహుసమర్థుఁడు. ఈతనిగ్రంథములలో నున్నన్నిశబ్దాలంకారములును, చిత్రబంధకవితృపద్యములును మహాకవిగ్రంథములలో ను లేవు. ఈతనికవనము రసవంతమై కవిజనహృదయరంజకముగా నుండును.” అని తమయాంధ్రకవులచరిత్రము తృతీయభాగమున వ్రాసియు సంగతియు యెంతయుఁ దగియున్నది. ఇవి మొదలగుకారణములంబట్టియు, ‘కకారము మొదలుమకారముదనుక నుండువర్ణము లిరువదియైదు’ ను విడిచి యరలవాదిమితవర్ణములతోమాత్రమే “శేషశైలేశలీల” యనుపేరితో ‘యవంచవర్ణీయకృతి’ ని రచియించియుండుటయుబట్టియుఁ బెద్దనసోమయాజి యనేకవిషయములయందు మిగులఁ బ్రౌఢుడని చెప్పవచ్చును, “శేషశైలేశలీల” ను రచించువాఁ డెట్టివాఁడని యందునో యోజింపుఁడు. అట్టి ‘యవంచవర్ణీయ’ పద్యము నొక దానిం గనుఁడు.

సింహావలోకముక్తపదగ్రస్తకందము.

“క. సరసా వంశీసురవా, సురవారాశంసిశౌర్యః ♦ శూరాశక్రహః

శరహరి హరి స్వరయా, స్వరయావహలీలయాస్య ♦ వశహః సరసా..”

పెద్దనసోమయాజిభద్రాపరిణయమునుబట్టియే సుబ్రహ్మణ్యకవి
కొలఁదిమూర్పులతోఁ దనభద్రాపరిణయమును రచించియున్నాఁడు.
మఱియుఁ బెద్దనసోమయాజియందుఁ గలగౌరవముచే నిక్కవి కథాభా
గము నేకాక యుద్దలియ నేకపద్యములలోనిభావములనుగూడఁ దీసికొని
యున్నాఁడు. మఱియు నాతనిగ్రంథములోని కొన్ని పద్యములనుసయిత
ము దీసికొని పెద్దనసోమయాజియందమితగౌరవమును జూపియున్నాఁడు.
ఏతద్విషయములనుగూర్చి సంగ్రహముగా నిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

(1) కథావిషయము :—యదువంశ చక్రవర్తి యగుశ్రీకృష్ణుం
డు ద్వారకానగరంబున నుండి ప్రజలను నిరీతిగఁ బాలించుచు నొక
నాఁడు పాండవులఁ జూడ నింద్రప్రస్థపురంబునకుఁ గతిపయపరివార
ముతో రథారూఢుండై చని మార్గమధ్యమున రోహణపర్వతము కా
నరాఁగా దానిపై డిగ్గి దాని నభివర్ణించుచు విహరించుచు నుండెను.
(ప్రథమాశ్వాసము.) అట్లుకింతసేపు విహరించి యొకచో విశ్రమించి
యుండ నచ్చటికి శ్రుతిరంజని యనునొకయోగిని వచ్చి శ్రీకృష్ణునిదర్శిం
చి యాతని స్తుతించి తనవచ్చినకార్యము విన్నవించునదియై యిట్లుపలి
కెను. “దేవా ! కేకయపతి యగుధృష్టకేతుఁడు చిరకాలముదనుక
సంతానము లేనివాఁడై శ్రుతకీర్తి యనుతనసతితో రమాదేవి నారా
ధించి యామెప్రసాదమున సంతర్దనుఁ డనుకుమారు నొకనిని, భద్ర
యనుకూతు నొకదానిని గాంచెను. ఆభద్రదేవికి లక్ష్మీదేవియూజ్జ్వలే
నేను సకలవిద్యలను నేర్పితిని. ఆమె మిక్కిలిసౌందర్యము గలది. తం
డ్రి యొకనాఁడు భూలోకంబునం గలరాకుమారులరూపములను బట్ట

ములందు ప్రాయించి యామెకు వానిం జూపఁగాఁ జూచి యందు ని
 న్నే కోరి యామె నీపై విరాళిం జెంది తపించుచున్నది కావున వేగమ
 వచ్చి యామెను జేపట్టము ”. ఇట్లు శ్రుతిరంజని చెప్పఁగాఁ గృష్ణు
 డు సంతోషించి , ఇప్పు డింద్రప్రస్థపురంబునకుఁ బోవుచున్నా’ ననియు
 , కతిపయదివసములలో వచ్చి యామెం బెండ్లియాడెద ’ ననియుఁ జెప్పి
 యామెను వీడ్కొలిపి తా నచ్చటనుండి పాండవు లున్నవీటికిం బోయి
 యచ్చటఁ గొన్నాళ్లు సుఖంబుండి భద్రాద్రేవికి స్వయంవరం బగునని
 విని కేకయపురింగూర్చి వెడలెను. అట్లు పోవుచుఁ గేకయపురకృతకా
 ద్రిపార్శ్వభాగంబున నొకరమ్యవసము గానవచ్చుటయే కాక యందుం
 డి యొకమనోహరవీణాగానమును వినవచ్చెను. అంతటఁ గృష్ణుండు త
 నపరివారము నచ్చట నిలిపి తానవ్వనంబుం బ్రవేశించి యచ్చట నొప్పు
 రత్నమందిరముచెంత నున్నద్రాక్షపందిరిలో నొకచంద్రకాంతశిలావే
 దికపై నిండురుచెల్వుతోఁ జెన్నారుచు నెచ్చెలులు దన్నుఁ బరివేష్టించ
 మాటిమాటికిఁ దనచిన్నారివేళ్లను మీఁటుచు నతివిలాసంబుతో వీణ
 వాయించు నొకసుందరీతిలకముం గని, తన్నునోజ్ఞాకృతికి విస్మయమందు
 చు నచ్చటితీవెలచాటున నిల్చి యామెను వర్ణించుచు సంతోషాబ్ధిఁ
 దేలుచునుండెను. (ద్వితీయాశ్వాసము.) “ఓయలివేణీ ! హిందోళపు
 రాగము నీవీణయందు మనోహరముగఁ బాడితివేని యీసమయమున
 మాధవుఁడు (వసంతుఁడు) సాక్షాత్కరించు” నని యొకచెలికత్తె పలు
 కఁగా నక్కన్నెమిన్న యట్లు కావించెను. శ్రీకృష్ణుండు దా నగపడుట
 కదే యద నని పొదరిల్లు వెలువడి వసంతుఁడో యన వారియెదుట ని
 లిచెను. ఆతనిం గాంచి యచ్చెలువలెల్ల విభ్రాంతలైరి. భద్రయు నా
 జగన్మోహనవిగ్రహం గాంచి మోహపరవశురాలై యుండ, నచ్చటనే
 యున్న (పూర్వపు) యోగిని భద్రం గాంచి “చెలీ ! నీభాగ్యరాశి య

గుశ్రీకృష్ణఁ డీతఁడే. నిన్నుఁ జూచుటకే వచ్చినాఁడు. కావున నీమహా
మహుని దర్శింపుము.” అని పలుక నాభద్రాకన్య సిగ్గుపెంపున (విలా
సవైఖరి నాతనిం గాంచుచు) నచ్చటిమేడలోనికిఁ బోయెను. అంతటఁ
గృష్ణుఁడు ధృష్టకేతుని, నాతనిభార్యయుఁ, దనమేనత్తయు (వసుదేవుని
సోదరియు) నగుశ్శుతకీర్తిని దర్శించి డేమాదులం దెలిపి యొకమందిరం
బున విడిసి భద్రదాదేవిం దలంచుచు నుండెను. భద్రయుఁ గృష్ణునిపై వి
రాళిచేఁ దపించుచు నుబుసుపోకకై యుద్యానంబున కేఁగి యచ్చట
విరులపాన్పుపై మేరువాల్చి యుస్సురనుచుండ నామెచెలి యోర్తు కృ
ష్ణునిపటముం దెచ్చి యాతఁడే కృష్ణుఁ డని చెప్ప నాముగ్ధ కూర్మిచే
దానిని దనయక్కునఁ జేర్చుకొని యుండెను. (తృతీయాశ్వాసము.)
మఱునాఁడు సూర్యోదయము కాఁగానే ధృష్టకేతుఁడు తనకుమారుఁ
డైనసంతర్దనుని శ్రీకృష్ణునిసంసేవసమునకై పంప నాతనిం గాంచి శ్రీకృ
ష్ణుఁడు తనపీఠముపైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని సరసాలాపంబు లాడుచుం
డ, నచ్చటికి నారదుఁడు వచ్చెను. వాసుదేవుఁ డమ్మునికి నమస్కరింప
‘భద్రదాప్తిరస్తు’ అని దీవించి పిమ్మట నాతని శ్రీమహావిష్ణునిదివ్యావ
తారముగా బహుభంగుల స్తుతించి యాతనియనుజ్ఞం గొని యేగుచుం
డ మార్గమునంధు భద్రదాస్వయంవరమ్మునకు వచ్చువిందానువిందు లను
నిద్దఱురాజులు , సంయమివరా ! భద్ర మాలో నెవ్వరిని వరించునో
భావ్యర్థజ్ఞుండ వగునీవు వక్కాణింపుమా !” యని తన్నడుగ నమ్ముని
‘భద్ర రమాంశసంభూత కావున శ్రీకృష్ణునిఁదక్క నొరుల నెవ్వరిని వ
రింప ’ దని చెప్పి యథేచ్ఛముగఁ జనియెను. అంత స్వయంవరము జ
రుపఁబడెను. నానాదేశరాజులును జూచుచుండ భద్ర కృష్ణుని వరించె
ను. విందానువిందులు కృష్ణు నెదిరించి యోడి పాటిపోయిరి. పిమ్మటఁ
గృష్ణుఁడు భద్రను జేపట్టి సుఖముతో ద్వారకానగరంబున కరిగి య

సంతభోగంబుల ననుభవించుచుండెను. (చతుర్థాశ్వాసము.)

పైకథయంతయు నించుమించుగఁ బెద్దసోమయాజిగ్రంథము లోనిదే. అయినను నిందుఁ గొన్నిమార్పులు గలవు. సోమయాజిగ్రంథమున, శ్రీకృష్ణుఁడు ముందుగనే యింద్రప్రస్థమున కరిగి పినపరైవత మహీధరంబున కరిగిన ట్లున్నది. ఇం దది తలక్రిందుగఁ జెప్పఁబడినది. (రై వతగిరి రోహణగిరిగామార్పఁబడినది.) మఱియుఁ బెద్దసోమయాజిగ్రంథమున శ్రీకృష్ణునితో భద్రాదేవియుదంతము నొకచిలుక చెప్పినట్లుండఁ నీతఁ డు దానిని యోగినిగా మార్చినాఁడు. ప్రాథమమున నీతఁడు ప్రవాసి సగ్రంథమందును జిలుకయే చెప్పఁబడెను. కాని తిర్యగ్జంతువుచే మా ట్లాడించుట యంతసరసమై యుండదనియో, మఱియేమోకాని తరువా తివ్రతులలో దానిని యోగినిగా మార్చినాఁడు. పెద్దసోమయాజి వ్రాసి నకథలలో ననేకభాగము లీతఁడు వదలివేసి కథను మిక్కిలి సంగ్రహ పఱిచెను. కాని యావిడిచిపెట్టఁబడినభాగములలో నొక్కటిమాత్ర మిందు లేకపోవుటచేఁ గథకంతకును లోపముఁ దెచ్చుచున్నది. అది యేది యన,

భద్రాశ్రీకృష్ణు లిరువురును మేనత్తమేనమామబిడ్డలు. అనఁగా భద్రాదేవి శ్రీకృష్ణునితండ్రికిఁ (వసుదేవునకుఁ) దోఁబుట్టువగుశ్రుతకీర్తి యనునామెకుఁ గుమారిక. దీనింబట్టి యామెశ్రీకృష్ణునకు మేనత్తకూఁ తురును, శ్రీకృష్ణుఁ డామెకు మేనమామకుమారుఁడు నగుచున్నారగు దా! అత్యంతసమీపబంధువు లయినయీవధూవరు లిరువురును దా మిట్టిబాంధవము గలవార మని యెఱిఁగియున్నట్లు కవి యెచ్చటను జెప్పియుండలేదు సరియకదా, యతఁ డొకదేశపురాజుకుమారుఁడుగా నామె తెలిసికొన్నట్లును, నామె యొకదేశపురాజుకొమారిగా నాతఁ డు విన్నట్లును చెప్పినాఁడు. ఇది మిగుల నసంభవము. ఎట్టివారును

మేనత్త మేనమామలబిడ్డలయుదంతము నైన నెఱింగియుండకపో రన్న
చో నట్టియున్న తవంశజాతులే యెఱుంగకుందురా? ఈవిషయము క
థకు మిక్కిలి లోపమును దెచ్చుచున్నది. పెద్దనసోమయాజి యీవిష
యమును బాగుగఁ జెప్పియున్నాఁడు. సుభద్రార్జునులవలెను, శశిరే
ఖాభిమన్యులవలెను వారు ప్రపథమముననే యొండొరుల నెఱింగియు
న్నట్లు సూచించియున్నాఁడు. మఱియు శ్రీకృష్ణుఁడు గదుఁ డనునొక
యాదవకుమారునిఁ దొలుదొల్తఁ గేకయపురమునకుఁ బంపి వారిక్షేమ
ము మొదలగువృత్తాంతముల నెఱింగి యున్నట్లు చెప్పినాఁడు. కథచివ
రనుగూడఁ గొలఁదిమార్పు లున్నట్లు తోచుచున్నది. కాని నాకు ల
భించినతాళపత్రగ్రంథము మిగులశిథిలమై యుండుటచే దానినేర్పఱిం
చుటకు నా కిప్పుడు వలనుపడలేదు.

కేవలభాషాప్రాధిమనే చూపుటకు రచింపఁబడినయిట్టివానిలోఁ
గథాకల్పనావైచిత్రిగాని, పాత్రగుణపోషణాద లుగాని పాఠింపఁబడి
యుండ వని నేను మొదట వ్రాసియే యున్నాఁడను. కావున నిందలి
కథను గుఱించియు, నాయాపాత్రములగుణములను గుఱించియు వ్రాయ
వలసినవిశేషవిషయము లెవ్వియును గాన్పింపలే దని వేఱుగ విన్నవింప
సక్కఱలేదు.

(2) పద్యభావములు:—కవులు సామాన్యముగా, నితరుల
గ్రంథములయందు మనోహరములైనభావములు తమకుఁ గనంబడెనేని
యట్టివాని నచ్చటచ్చటఁ దమపొత్తములందు నెక్కించుకొనుచుందురు.
లేదేని వానింబోలినవానినేని కల్పించుకొందురు. మఱియుఁ బురాణాదు
లనుండి కైకొనఁబడినకథను బెంచి ప్రబంధముగ వ్రాయునప్పుడుకూడ
సందలిభావములుసయిత మాప్రబంధములోనికి దొరలుచుండుటయు
సహజమే. ఇట్టిచో నొకప్రబంధములోనిసంపూర్ణకథనే కైకొని యిం

కొకప్రబంధమున నాసినప్పుడందలిమంచిమంచిభావము లిందుఁ బ్రవేశించుట యాశ్చర్యముగాదు. అయిన నీగంధమునం దవి యతిమాత్రముగాఁ గనంబడుచున్నవి. అట్టివానిలోఁ గొన్నిటి నిచ్చటఁ జూపుచున్నాను.

ద్వారకానగరమునందలిబ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠులవర్ణనము.

“సీ. శ్రుతిపదక్రమలీలఁ ♦ జూపనేరఁ డటంచు, శేషునిఁ గింపుగాఁ ♦ జేయఁగలరు,
కావ్యసంపదనించు ♦ కయు నెఱుంగఁ డటంచు, గురునాదివికృతిగా ♦ నెరపఁగలరు,
కడుఁబ్రభాకరయుక్తిఁ ♦ గనియడంగునటంచు, ద్విజరాజు సెకటఁగుం ♦ దింపఁగలరు
.....భూమిసురలననవ్వీటి ♦ భూమిసురులు.”

పెద్దనముకుందవిలాసము. ప్ర.

“చ. తగవునశేషునిన్ శ్రుతిప ♦ దక్రమలీలునేరఁ డంచు, ది
వ్యగురునిఁ గావ్యగోష్ఠి యిసు ♦ మంత యెఱుంగఁ డటంచు సద్వ్రతుం
డగుద్విజరాజునుం గడుఁబ్ర ♦ భాకరుమిన్ములఁ జిమ్మనంచు నెం
చఁగఁగల రప్పరిన్ నిగమ ♦ శాస్త్రకళాచతురుల్ మహీసురుల్.

భద్రా. పృ. 106 పద్య.

ఇట్లే తక్కినజాతులవర్ణనములు గలపద్యములభావములునయితముగైకొనఁబడి వేవ్వేఱుపద్యములుగాఁ జెప్పఁబడెను.

“కా. ధారారీతి సమీరపంచకము పా ♦ దశ్రేణికం బట్టగాఁ
నారాచంబులు నోడి పాన్వములనం ♦ టం గొల్వఁగా నాత్మవే
గారూఢిం గనులేవ దేవమణిమా ♦ ద్యత్కంతభూపాద్యలం
కారంబుకొ బిరుదుకొ ధరించి పురిలోఁ ♦ గనవట్టు ఘోష్టాణముల్.

పెద్దనముకుం. ప్రథ.

“చ. ఒదవెడు నాత్మవేగమున ♦ కొడి సమీరణపంచకంబు వాఁ
బదములఁ బట్టెనొ యనఁగఁ ♦ బంచవిధాంచితధారలాప్సఁగాఁ
బ్రదరము లట్లయోడి యిరుపాన్వము ♦ లం దముఁ గొల్చుచుండె నాఁ
బాదు లిరుగ్రేవలం బొదలఁ ♦ బొల్చు మహాజననాశ్వముల్ పురికొ.

భద్రాప. పృ. 111 పద్య.

“ఉ. తారు సరత్న కుట్టిమశ ♦ తగుబులఁ దోఁప శతాంగరీతులన్
హరిమణిశిరోగృహము ♦ లందు ఫలింప విమానలీలలన్
హీరపుత్రాల జాతి చన ♦ నిచ్చెఁ దనంతట న్యందఁస్థితిన్
దీరులు మీఱ నూరఁ దగుఁ ♦ దేరులు పేరులు సార్థకంబుగన్.

ముకుంద. ప్రథమా.

“చ. లలితమణిశిరోగృహము ♦ లన్ రహి దోఁప విమానలీలలన్
దలమగుఁ త్న కుట్టిమశతంబులఁ ♦ దోఁప శతాంగరీతులన్
బలునెఱతాలజాతి పిద ♦ పం జని హెచ్చఁగ న్యందఁస్థితిన్
దేలుపుచు నూరఁ దీరుఁ గనుఁ ♦ దేరులు పేరులు సార్థకంబుగాన్.

భద్రా. పృ. 112 ప.

ఇట్లే పురవర్ణనమునను నచ్చటచ్చటఁ గన్పట్టుచున్నవి.

రాజవర్ణనము.

సీ వసుదేవచిరభాగ్య ♦ వాసనాసారంబు, దేవకీకృతపుణ్య ♦ జీవనంబు
నందయశోదాజ ♦ ననసంచితఫలంబు, బలదేవసుకృతసం ♦ బంధనీమ
రవ్యబృందావనా ♦ రామకేళిపికంబు, కంసాదిఖలతమః ♦ ఖరమరీచి
రుక్మిణీముఖవయో ♦ రూపనరోహంస, శుకవాక్యమాణిక్య ♦ సూత్రసరణి
యానగగమేలు మేలున ♦ యానఁ గరము
భూజనమునకు బహుసౌఖ్య ♦ భూజనముగ
మదనశతమూర్తి వల్లవీ ♦ మానవస్తు

చోర్యవిస్ఫూర్తి యదువంశ ♦ చక్రవర్తి. వెద్దనముమందలిలాసము. ప్రథ.

సీ. దేవకీవసుదేవ ♦ దివ్యతపఃఫలం, 2 తియశోదానంద ♦ హర్షనీమ
బలదేవచిరపుణ్య ♦ పరిపాకసమయంబు, రాధికాయూధికా ♦ శ్రావణంబు
కంసాదిఖలమత్త ♦ గణసింహశాబంబు, వల్లవీజనమోహ ♦ వార్ధిరాజు
రుక్మిణీహృదయాస ♦ రోమహంసంబు, సత్యభామాముఖా ♦ జ్ఞాతతరణి
యానగగమేలు మేలున ♦ యానఁ గరము,
భూజనమునకు బహుసౌఖ్య ♦ భూజనముగ
నాగమాతప్రవర్తి య ♦ నంతకీర్తి,
స్మరశతసుమూర్తి-యదువంశ ♦ చక్రవర్తి.

భద్రా. ప. 117.

వెద్దనసోమయాజి తాను రచించెడిది భద్రాపరిణయము గావు

న సుభద్రాపరిణయ మగువిజయవిలాసములోని,

“చ. అతని నుతింప శక్యమె జ ధ యంతునితమ్ముఁడు సోయగంబునన్
బతగకులాధిపద్వజుని ధ ప్రాణసఖుండు కృపారసమ్మునన్
క్షీతిధరకన్యకాధిపతి ధ కింబ్రతిజోదు సమిజ్జయంబునం
దతని కతండె సాటి చతు ధ రద్ధిపరీతమహీతలమ్మునన్.

అనుపద్యముం జూచి దానిని మించునట్లు,

“చ. సిరికి వసుండు భాగ్యమునఁ; ధ జ్యేష్ఠున న్మరుఁ గన్న మేటి; ధీ
సకణి విరించికిం గురుఁడు; ధ శౌర్యమునం బుభేది మోటమిం
బటపినయట్టిజోదు; సిత ధ భానునివియ్యము సత్కళాప్తి; సు
స్థిరకృప శౌరియే; మఱి ను ధ తింపఁగ శక్యమె తద్గుణావళుల్?”

పెద్దనముకుం. ప్ర. ఆ.

అని చెప్పఁగా, మనకవి దీనిని మెచ్చుకొని కొంచెముమార్చి,

“చ. చెలువున మన్మథుం గనిన ధ శ్రీనిధి, శ్రీకి వరుఁడు సంపదన్
గళల సుధాంశువియ్యము; మ ధ గంటిమి నప్పరభేది నాజిలో
గలిచినజోదు; బుద్ధి విధి ధ కిం గురుఁ డబ్ధికి మామ సత్కృపా
కలనఁ దరంబె యేకి న ధ ఖండతదీయగుణాళు లెన్నఁగాన్.

అని తనగ్రంథమునఁ జేర్చుకొనియున్నాఁడు. ఇతఁడు కొత్తగా మా
ర్చినవి శేషణమున రస మేమియుఁ గాన్పింపదు.

ఇట్లే గ్రంథము కడవఱకు వర్ణనభాగములలోఁ బర్వత, వన,
స్త్రీ, మధుమాసాదివర్ణనములపట్టున భావములు గ్రహింపఁబడినపద్య
ము లనేకములు గలవు. ఇతఁ గొలఁదిమార్పులుగలిగినపద్యములు—
కథాభాగములోనివి చూపెదను. ప్రథమాశ్వాసము.

“ఈరీతి నీతి దైతే, యారాతి నిరీతిగాజ ధ నావనభూతిన్

మిఱి సుఖస్థితి సుకనాఁ, డారుఢప్రీతి మతి హి ధ తాదృతి నెఱయన్.”

ముకుం. ప.

“క. ఈరీతి నీతి దైతే, యారాతి నిరీతిగా జ ధ నావనముమదిం

గోరి యొసర్పఁగ సుకనాఁ, డారుఢప్రీతి మతి హి ధ తాదృతి నెనసెన్.”

భద్రా. ప. 123 ప.

ఎత్తుగీతి. ఊర డించినవారల ♦ నూటడించి, అలవరించినచెలుల లో ♦ నలవరించి,
(ఈతరువాతిపాదము నాయొద్ద నున్న పొత్తములోనిదిశిథిలమైపోయినది)

... శూరకులు లంటిరాగ నా ♦ శూరకులుఁడు. ముకుంద. ప్రథ.

ఎత్తుగీతి. అలవరించినచెలుల లో ♦ నలవరించి, యూర డించినవారల ♦ నూటడించి
యన్న గరమునఁ గాపుంచి ♦ యన్నఁ గరము, శూరకులు లంటిరాగ నా ♦
శూరకులుఁడు. భద్రా. ప్ర. 125.

ద్వితీయాశ్వాసము.

“క. ఈచందంబున నవ్వన, వైచిత్రిం గనుచు యాద ♦ వప్రభుఁ డొకచో
లోచనచకోరసమ్మద, సూచక మగునిందుకాంత ♦ సుందర వేదిక.” ముకుంద. ద్వి.

“క. ఆచందంబున నన్నగ, వైచిత్రిం గనుచు యాద ♦ వప్రభుఁ డొకచో
లోచనసరోజసమ్మద, సూచక మగుసూర్యకాంత ♦ సుందర వేదిక.” భద్రా. ద్వి.

(చిలుకను యోగినిగా మార్చుపట్టున నిట్లున్నది.)

ముకుందవిలాసములోని చిలుక.

సీ. అపగంజిమెఱుఁగుటం ♦ దపుముక్కుద్యుతिसందు, జలజరాగచ్ఛాయ ♦ నెళేముసేయ,
కలికిచిన్నారచో ♦ క్కపుతొక్కలబెడంగు, మరకతాళిచ్ఛాయ ♦ నెఱుక సేయ
నాకంతహృదయప ♦ శ్యంతకాంతిచ్చటన్, పుష్యరాగచ్ఛాయ ♦ పొందు సేయ
నలుదిక్కులీక్షించు ♦ నయనమరీచికల్, శక్రినీలచ్ఛాయ ♦ చనవు సేయ

దివ్యమణిపుత్త్రియో యనఁ ♦ దేజరిల్లి

సుందరస్ఫూర్తిఁబెనఁగొనఁ ♦ జూచువార

తొ ననంగ జగన్మోహ ♦ నాంగమైన

యొక్కరాచిల్కుఁ గనియ దా ♦ మోదరుండు.”

ముకుంద. ద్వి.

(భద్రాపరిణయములోని యోగిని)

సీ. అపగంజిమెఱుఁగుటం ♦ దపుశరీరచ్ఛాయ, చొలుకాయమిందుల ♦ నెళేవు సేయఁ
గలికినిద్దంపుఁజ ♦ క్కనిచెక్కులబెడంగు, మగరాలతళుకుల ♦ సొగసు గెలువ
నాశైలపునునుసోగ ♦ వేణీభరముసొంపు, వేల్పురారాలగీ ♦ చిని హసింపఁ
గొలుసుల వెడలుక్రొం ♦ బెళుకుకన్దవమాపు, లళులమాలికలమే ♦ నతికమాడ

దివ్యమణిపుత్త్రియో యనఁ ♦ దేజరిల్లి

సుందరస్ఫూర్తిఁ గన్నారఁ ♦ జూచువార

శాననంగ లసన్మంగ ♦ శాంగియైన

యానలినగంధిఁ గాంచె హే ♦ మాంబరుండు.

భద్రా. ద్వి. 5 ప.

“ఉ. కాంచి వ్రజాంగనాహృదయ ♦ గౌరవచౌర్యధురీణ మాకటా
తొంతలపాళి బాళిఁబడి ♦ యాశుకలోకశిఖామణిన్ విమ
ర్శించి యపూర్వవిస్మయవి ♦ శేషము చిత్తమునందు సంభ్రమో
దంచితమై పెనంగ హరి ♦ దానివిలాసము నెంచి యిట్లనున్.” ముకుం. ద్వి.

ఈపద్యమున “బాళిఁబడి యాశుకలోకశిఖామణిన్” అనునది
“హాళిమెయి నన్నికచాంబుజలోచనన్” అనిమాత్రము మార్పఁ
బడి తక్కినదెల్లఁ గైకొనఁబడినది.

(ఈభాగమునం దిట్లచ్చటచ్చట మార్పఁబడినపద్యములు కొ
న్ని యింకను గలవు.)

భద్రావృత్తాంతమున :—(కేకయరాజునకు లక్ష్మీదేవి సాక్షా
త్కరించి సంతానము కలుగునట్లు నరమిచ్చినతరువాత.)

“క. శ్రీవిభునిదేవిదయ వసు, దేవునిసోదరి నృపాలు ♦ దేవి దగియె గ
ర్భావేశవశత శశిగ, ర్భావేశత నెసఁగునుదయ ♦ యగుదిశ యనఁగన్.”

ముకుం. ద్వి.

ఇందు “శ్రీవిభునిదేవి”, “ఆవనజాలయ” గను, “తగియె” “వెల
సె” గను, “ఉదయ” “పూర్వ” గను మాత్రము మార్పఁబడి
యె. భ. ద్వి. 24

గీ. ఆసుమారుని సంతర్ద ♦ నాఖ్యుఁ జేసి, యారమాంశను గన్నకు ♦ మారికకును

భద్రగుణలక్షణములుచూ ♦ పట్టుకతన, భద్రయనునామ మొసఁగె భూ ♦ పాలమౌళి.

ముకుందవిలాసము. ద్వి.

ఈపద్య మొక్కయక్షరమున నైన భేదము గనఁకుండఁ గైకొనఁ
బడినది. భద్రా. ద్వి. 30.

ముకుందవిలాసమునఁ జిలుక కృష్ణునితో నిట్లు పలికెను.

“గీ. ఏను దిర్యక్కులీన, వి ♦ వ్యానిరూఢ | నగుట శుద్ధాంతమున కేగ ♦ చర్చుచునుచు

సకలవిద్యలఁ బ్రౌఢఁ గాఁ జలుపుమనుచు । నప్పడఁతితఁడ్రితనయనాఁకప్పగింప.

శా. తూచా తప్పకయుండ నేర్పితిని హిం ఁ దోళాదిరాగావళీ
వైచిత్ర్యంబును నాట్యకాశలముఁ గా ఁ వ్యప్రాధియుక్ నాటక
ప్రాచుర్యంబు నలంకృతిప్రతిభ శ ఁ బజ్జానముక్ దర్శవి
ద్యాచాతుర్యము సత్కవిత్వరచనా ఁ ధౌరంధరీ రేఖయుక్.” ముకుం. ద్వితీ.
భద్రాపరిణయమున యోగిని యిల్లు పలికెను. (భద్రా. ద్వితీ. 36 పద్య.)

“ ఏను యోగిని నఖిలవిద్యావిరూఢ, నగుట శుద్ధాంతగమనయోగ్య యని తలఁచి,
నిఖిలవిద్యావిశేషముల్ నేర్పు మనుచు, నప్పడఁతితఁడ్రిత కొమరి నాఁకొప్పగింప-

“ శా. సారంబేర్పడఁ జెప్పితిక్ సరసమా ఁ సంగీతవృత్తక్రియా
పారీణత్వము, కావ్యనాటకకళా ఁ ప్రాగల్భ్య మందౌనలం
కారప్రాధియు శబ్దశాస్త్రమును ద ఁ ర్కంబుం గుణోదారశృం
గారస్ఫూర్ణసప్రబంధరచనా ఁ ఖండైకచాతుర్యముక్.” భద్రా. ద్వి. 73

“ క. ఆటలఁ బాటల సాగసుం, దేటల రూపవిభవమునఁ ఁ ద్రిభువనములలో
బోటులలోపల నీచెలి, బోటులు లే రనుచుఁ దోచెఁ బురుషవరేణ్యా!”
ముకుంద. ద్వితీ.

“ క. ఆటలఁ పాటల మాటలఁ, దేటల రూపవిభవమునఁ ఁ ద్రిభువనములలో
బోటులలో నిక నీచెలి, బోటులు లే రనుచుఁ దోచెఁ బురుషవరేణ్యా!”
భద్రా. ద్వి. 41

ఇట్లే యచ్చటచ్చట ననేకములు గన్పట్టుచున్నవి. వానినెల్ల వి
వరించినచో నియ్యపోద్ఘాతము మూలగ్రంథముకంటె నెక్కు డగున
న్నభీతితో ముఖ్యము లగుపద్యముల నొండురెంటినిమాత్ర ముదాహ
రించి యీవిషయమును విరమించుచున్నాను. (భద్రాకన్యవర్ణనము.)

“ మ. గతి మత్తేభము, నాస చంపక, మొగిం ఁ శైశ్యంబు కందంబు, సం
గతవాక్యంబులు మత్తకోకిలలు, దృ ఁ క్షాండిత్య మయ్యుత్పల
ద్యుతి, మో మంబురుహంబు, దేహుచి వి ఁ ద్యున్మాలగా మోనినీ
తతవృత్తస్థితు లెన్నఁగాఁ దరమె త ఁ ద్వాగ్జానికై నం దగన్.” ముకుంద. ప్రథ
(సరసమైన) ఈపద్యమే ‘దృక్షాండిత్య’ మనుచోట ‘దృగ్వాన్వి
పార’ మనియు, ‘దగన్’, ‘ధరన్’ అనియు మార్పబడి తక్కినదెల్లఁ

గైకొనఁబడియె. భ. ద్వి. 113

“ఒకయేటఁ జిక్కె మీన, మొక్కనెలకే చిక్కెఁ బద్మఁ మొకపగటికె తా
వికలతఁ జిక్కెను గుముదము, సకియనసమంబు లగునెఁ జడగతులెపుడుకొ.”

ముమందవిలాసము.

“గీ. ఉవిదనేత్రసామ్యఁ మొందఁగాఁగడఁగిమీ, నొక్కయేటఁజిక్కెఁ నొక్కనెలకె
పద్మ మోడె నొక్కఁ పగటికేచెడఁ గల్వ, సఫలమగునెక్కొక్కెఁ జడగతులకు.”

భద్ర. ద్వి. 107 ప.

“గీ. కుంభకుచ, మీనఁ లోచన, గోనితంబ । యబ్జధామాస్య, హరిమధ్యఁ యళిశిరోజ
చాపసుభూయ్యుగళ, నక్రఁ జంఘ, యతుల । కన్య, సరసక్రియలరాశిఁ గాదెజగతి.”

ముకుం. పృ.

ఈపద్యమే భద్రదాశరిణయమున (ద్వి. 112 ప.) నున్నది. ఇందు
‘జగతి’ యనునది ‘తలఁప’ అని మార్పఁబడినది. ‘జగతి’ యనుట
యే సరసము. (ఇట్లు గ్రంథముకడవఱకు నచ్చటచ్చట నున్నవి.)

ఈరీతి నిమ్మహాకవి పెద్దనసోమయాజియందుఁ గలయపారగౌరవ
మున నాతనిగ్రంథములోనిపద్యములననేకములను దీసికొని తనగ్రంథ
మునఁ జేర్చికొనియున్నాఁడు. ఇంతమాత్రమున మన మీతనియందు
గ్రంథచౌర్య మారోపింపరాదు. ఇక్కవియు మిక్కిలిసమర్థుఁడు గాని
యల్పుఁడు గాఁడు. అశేషపాండితీవిలసితుండును, ఒహుశాస్త్రపారం
గితుండును, ననేకవిద్యాధురంధరుండును, నసాధారణశేషుషీయతుం
డును నగుగణపవరపు వేంకటకవివర్యుఁడు తనప్రబంధరాజవేంకటేశ్వర
విజయవిలాసమునఁ బెక్కుస్థలంబుల భట్టుమూర్తిసరసభూషాలీయము
లోనిపద్యములననేకముల నాతనియందలిగౌరవముచేఁ దీసికొనియుండ
లేదా? కాళిదాసునంతటివాఁడు శ్రీమద్రామాయణమునుండి కొన్నిభా
వములను, శ్లోకమును గ్రహింపలేదా? వెదకినచో నిట్లనేకులు కవులు
పరులభావాదులను గ్రహించినవారు సమస్తభాషాగ్రంథకర్తలందును
దొరకుదు. శ్లేషయమకచక్రవర్తి యగువేంకటాధ్వరిమహాకవి నైషధ

భారత చరిత్రపు పులకానికి యనేక భావములను గ్రహించి తన గ్రంథములలో జేర్చుకొన్నాడు. కావున నిక్కవిషయమును గ్రంథమున నుద్ఘాటించవలదు.

(పెద్దనసోమయాజి క్రీస్తుశకము 1700 సంవత్సరప్రాంతమువాఁడై, యిక్కవికంటె 150 యేండ్లు ముందున్నాఁడు గావున నీతనిపాత్రమును జూచి యాతఁడు వ్రాసెనేమో యని యనుకొనుట పొసఁగదు.)

ఈ భద్రాపరిణయమున నిక్కవి వసుచరిత్రాదిప్రబంధములయందలి శ్లేషయమకధ్వన్యాద్యలంకారములు గలపద్యములతోఁ దులదూఁగఁగలిగినపద్యముల ననేకములను జెప్పియున్నాఁడు. ఆవిషయము లెల్ల సీగంధముం బఠించుమీకు విశదమగును గావున నిట వ్రాయలేదు.

ఈతనియితరగ్రంథములయందునయిత మితరులపద్యములం బో
లిపపద్యములు కొన్ని చోట్లఁగన్పట్టుచున్నవి. అందుొక్కటి యిచ్చటఁ
జూపెదను. (శేషధర్మములు.)

‘సీ. దండం బఖండమా ♦ ర్తండమండలవిభా, మండితా జాండపి ♦ చండ నీకు
 వందనం బజతా ♦ నందసంక్రందన, వందిత-చరణాన ♦ వింద నీకు
 నోహారు దానవ ♦ వ్రూహదుర్మోహచే, స్టాహరిసాహసో ♦ త్సాహ నీకు
 &c. &c. చతుర్థాశ్వాసము.

౧౧. దండంగుశార్ఙ్గవో ♦ దండోగ్రకాండ, ప్రికాండఖండితదైత్య ♦ కాండ నీకు
 హోహాయమదగజ ♦ ద్రోహోగ్రహోవహ, గ్రాహచ్ఛివాహవో ♦ త్సాహ నీకు
 వందనం బరవింద ♦ మందిరామందిర, తుందరోరఘ్నలా ♦ శింద నీకు
 &c. &c. కంకటివాడియు త్తరరామాయణము. ప్రథ. 322 ప.

మనోహరము లని తోచినయిట్టిపద్యములవంటిపద్యముల రచిం
చుకొనుట కవులకు స్వభావమే. చూడుడు ! కంకంటివారియీపద్య
మునే చూచి యోగిరాలజగన్నాథకవివర్చ్యుడు,

సీ. వండక మిందరాఁ సుందరీహృదయార, విందమధ్యచరన్మిఁ శింద నీకు
దండము భుజగజఁ శుండామృణాళత్పరి, చండరక్షోగళఁ కాండ నీకు
జోహారు నైగమఁ వ్యాహరవారము, క్తాహరహరిసీఁ తరల నీకు

౪౯

౫౦

అని తనసుమనోమనోభిరంజనము (ద్వితీయోల్లాసము) నందుఁ
జెప్పియున్నాఁడు. ఈమూఁడుపద్యములయందలిభేదమును జదువరు లా
రయఁగలరు. (జగన్నాథకవియు, సుబ్రహ్మణ్యకవియు సమకాలికులు.)

ఛందోవ్యాకరణాదులు.

ఇప్పటివారివలెఁ బూర్వకాలపువారికి సలక్షణము లైనయా
యాగ్రంథములలోనిసుప్రయోగము లివి యనియు, లేఖకప్రమాదిజని
తదోషము లివి యనియుఁ దెలిసికొనుటకును, దగినరీతిని వాదప్రతివా
దములు సలిపి వానిం బరిష్కరించుకొనుటకును, నెద్దియో యొకటి ని
ర్ధారణముచేసికొనుటకును ననువగుసాధనసామగ్రిలు, అనఁగా, విద్యా
విషయములు గలపత్రికలు, వానిరాకపోకలకు మార్గములు ముద్రణా
దికార్యములు మొదలగునవి యాచూకాలములయందు లేకపోవుటచే
తను, అప్పటిలేఖకులు తమయిచ్చవచ్చినరీతిని వ్రాసియిచ్చినతాటియా
కులగ్రంథములే వారికి శరణములై యుండుటచేతను, ఒక్కొక్కప్రబంధ
మున కొక్కొక్కప్రతికంటె నెక్కుడు (భిన్న) ప్రతులు దొరకుట యప్పు
డు కష్టముగా నుండుటచేతను, నింకను ననేకవిధము లగుకారణముల
చేతను బూర్వమధ్యాధునికకవులలో ననేకులగ్రంథములయందు లక్షణ
విరుద్ధములైనప్రయోగములు కొన్ని కాన్పించుచున్నవి. ఒక్కొక్కపు
స్తకమునకు ననేకభిన్నప్రతులను దెప్పించి, వానిలోనిసారాంశముల నె
ల్ల సావకాశముగఁ బరిశీలించి తమతమజీవయాత్ర లన్నియు విద్యావ్య
వసాయమునందే కడపి వానిలోనితప్పుప్పులనెల్ల నిర్ణయించి విశేషా
యాసము నొందినవిద్యత్కవులు, అట్టివారితో మైత్రి నెఱపుచు వచ్చిన

సుకవులు మొదలగువారుసూత్రమే తమతమగ్రంథములను సలక్షణముగా రచియింపశక్తి గలవారైరి. ఇతరు లనఁగా, (విశేషపాండిత్యము గలవారే యైనను) నితరవ్యాపారములచేఁ బూర్వగ్రంథములఁ జక్కగఁ బరిశీలింప వలనుపడనివారు, లేఖకులు వ్రాసియిచ్చినగ్రంథముల యందలిపొరపాటులను మహాకవిప్రయోగములుగా నెంచి గ్రహించుచువచ్చిరి. ఈ హేతువుచేతనే బమ్మెరపోతన, పిల్లలమఱ్ఱిపినవీరన్న, ప్రౌఢకవిమల్లన మొదలగుపూర్వకవులగ్రంథములయందును, కృష్ణరాయలు, ధూర్జటి, చేమకూరవేంకటపతి మొదలగుమధ్యకవులపుస్తకములయందును, కాకమానిమూర్తి, గణపనరపువేంకటకవి, కంకంటిపాపరాజు మొదలగునాధునికకవులకోశములందును, లక్షణవిరుద్ధములైనప్రయోగములు కానంబడుచున్నవి. ఇంతమాత్రమున నాయాకవిచంద్రిలయందుఁ గళంకమున్న దని మనమెంచుట న్యాయముకాదు. అప్పటివారి కవి సుప్రయోగములుగానే తోచియుండును. వారు వారు సలక్షణములుగా వ్రాసినప్రయోగములు కొన్నియున్నను సవికాలక్రమమున లేఖకుల దోషమునఁ దప్పలుగాఁ బడియున్న నుండవచ్చును. అందుఁ గొందఱు స్వాతంత్ర్యమునఁ బ్రయోగించినవియుఁ గొన్నియుండును.

ఈసుబ్రహ్మణ్యకవి మొన్న మొన్నటివాఁ డగుటచేఁ గొన్నికొన్ని విద్యావీషయికము లగుపత్రికలలోనివాదోపవాదములు, గొప్పపండితులచేఁ బరిష్కరింపఁబడి ముద్రితములై యుండుగ్రంథములపాఠములు మొదలగువానిని బాగుగఁ బరిశీలించి తప్పొప్పులను జాలవఱకు గ్రహించియున్నవాఁ డగుటచే నీతనిగ్రంథములయందు లక్షణవిరుద్ధప్రయోగము లంతఁగా గానంబడవు. పూర్వులలో ననేకులగ్రంథములయందుం బోలె నీతనిపొత్తములయందు, క్షార్థకేకారసంధులు, దుష్టసమాసము

లు, చేతులు, కోతులు, వంచుక, పట్టుక, తిట్టుక, కొట్టుక ఇత్యాదు
ద్యుష్కర్మగ్రహణములు మొదలగు వ్యాకరణదోషములును, అప్రశస్తయ
త్రిపాసములు మొదలగు ఛందోదోషములును లేనే లేవని చెప్పవచ్చు
ను. ఈతఁడు శ్రీమాన్, మాడభూషి వేంకటాచార్య కవికృతమైన భర
తాభ్యుదయమునందలి దోషములంగూర్చి, 'రాజయోగి' యనుపత్రిక
లో నొకవిమర్శనమును వ్రాసియున్నాఁడు. అందలికొన్ని యాక్షేపము
లు మిక్కిలి సమంజసములై, యుక్తియుక్తములై యీతనిలక్షణవేత్త
త్వమును వెల్లడించుచున్నవి. అయిన నిక్కవి స్థూలదృష్టిచేతనో, లేక
తనకు సమ్మతములగుటచేతనో, కాక, యట్లుండవచ్చు ననుతలంపుచేత
నో కొన్నియల్పదోషములకుమాత్రము తనగ్రంథములయం దెడమిచ్చి
యున్నాఁడు. వానిలోఁ గొన్నిటి నిచ్చటఁ జూపుచున్నాను.

(వ్యాకరణవిషయమున)

(1) సీ. పా. తలిదటాకులజొంప ♦ ములు దావశిఖలంచు

నెంచి యందుల బ్రవే ♦ శించజూచు

తృ. 52

ఇందుఁ 'బ్రవేశింప' అనుటకు 'బ్రవేశించ' అని ప్ర
యోగింపఁబడినది.

(2) మ. తమమేనత్తను నత్తతీన్

...

తృ. 34.

ఇం దింకొకద్రుత మనవసరము.

(3) అలఘువేణియున్ ..... గంగని,

ప్ర. 2.

'గంగయని' యనుటకు 'గంగని' యని ప్రయోగించినాఁడు.

(4) మణియు 'పనేమి' ఇత్యాదు లచ్చటచ్చటఁ గలవు.

శ్లేషచ సమర్థించుపట్టున వసుచరిత్రాదులయందుంబోలె నీతని
గ్రంథములయందును దోషములు గన్పట్టుచున్నవి. అందొకదానిని
మాత్రము జూపెదను.

సీ. పా. తిలకింపు మెలతామ ♦ రలదండ లొసఁగుము,

నెనరొప్పుఁగావల ♦ సిననుగొనుము.

ప్రథ. 115 ప.

ఇందు వలచి యనుటకు వలసి యని ప్రయోగించినాఁడు.
చందమున.

(1) అఖండయతి :—

(a) క. ఆరామచంద్ర.....గా । మారులుదాసమునరవికు ♦ మారు లరయగాన్. ప్ర. 61

(b) శా. ష్మలోకేంద్రుడు ... ..

శ్రీలానీలవిష్ణువుంబలెఁ బురం ♦ శ్రీలోకరత్నంబులన్ పృ. 83

(2) రేఫద్వయమైతి :—

క. తఱియం జని నునుఁజెక్కులఁ దొరఁగెడు ఓఁ. తృ. 55

చ. తులుముఱవీడ.....ని । బృరపు ఓఁ. చ. 61

ఇందుఁ గవి నాలుగును గురురేఫములుగ నె వ్రాసియున్నాఁడు.
కాని “ నిర్బరము ” అనునది శకటరేఫము కాదు. (నిర్భరశబ్దభవము.)

“ సీ. పా. మరుఁడు దేవరయుఁ దా ♦ మర కప్పరంబు చి,
త్తురువు నిర్బరము చం ♦ దురుఁడు నిదుర ”

మొదలగునవి లఘురేఫము లని ద్విరేఫవర్ణదర్పణము.

“ హరిచూచి...ని । బృరముగ...” హరివంశ. పూర్వ. చతు.

అఖండయతులకుఁగాని రేఫద్వయమైతికిఁగాని యిక్కవి యొ
ప్పనివాఁ డని యీతనిగ్రంథము లన్నియుఁ జాటుచున్నవి. ఇవి స్థూల
దృష్టిని బడియుండు నని తోఁచుచున్నది.

(3) ప్రమాదము :—

(a) సీ.పా....అశులమాలికల మే ♦ సతీకమాడ ఓఁ. ద్వి. 5

ఇందు యతి ప్రమాదపతితము. ‘తీకము’ గాని , ‘అతీకము’ గాదు.

(b) క. సల్లకిపల్లవములకు..... ప్ర. 185

ఇది “ సల్లకిపల్లవములకును ” అని యుండనగును.

“ ప్రబంధము నా జలరాశి దానిలో, పల నెరనుల్ గణింతురె
యపారము తొమణులెల్ల నుండఁగా ” అనున ట్టిట్టిస్వల్పదోషముల
నొకలెక్కలోనికిఁ దీసికొనిరాఁగూడదు. మధ్యాధునికకవులగ్రంథము
లలో ననేకులగ్రంథములకంటె నీతనిగ్రంథము లనేకవిధముల నిర్దుష్ట

ములుగాఁ గన్పట్టుచున్నవి.

పాఠభేదాదులు.

ఈగ్రంథమునందుఁ బ్రథమాశ్వాసములోనికవిస్తుతి.

గీ. భారతంబు నంధ్రభావగ మెనరించి, విసుతిఁ గన్న సత్క డ విత్రయమును
బెద్దనార్యు సోముభీముని శ్రీనాథు, శంభుదాసు మదిని సంస్మరింతు. ప్ర. 10.

దీనికి వ్యాఖ్యాతగారివిమర్శనము మిగులస్తవనీయమై యున్నది. ఇందు శంభుదాసుఁ డనుపదము శ్రీనాథునకు విశేషణముగాఁ జూపి త న్నాక్షేపించువారిని ధిక్కరించునభిప్రాయముతోఁ గవి దీనిని వ్రాసి యుండును. అంతియకాని మిక్కిలియాధునికుఁ డైనయీతఁడు శంభు దాసుఁ డనునది యెఱ్ఱాపెగ్గడకు బిరుదనామ మని యెఱిగియుండక పోఁడు. అయిన నిట్టిసందేహమున కెడమీయ నేల యని కాఁబోలుఁ గవియే మఱల నింకొకప్రతిగా “సూరకవిని మదిని డ స్తుతియొనర్తు” నని సవరించికొనియున్నాఁడు. కావునఁ బాఠకులు తమయిచ్చవచ్చిన పాఠమును గ్రహింపవచ్చును.

(2) భద్రదాదేవిశ్రీకృష్ణునిఁబ్రథమమునఁ గాంచినప్పు డామెకు,

ఉ. కోరికలూరు, నెమ్మొయి గ డగుర్పొడుచున్, గడకంటఁ దారకల్
సేరి పరిభ్రమించు, నునుఁ డెక్కులఁ జెమ్మట గ్రమ్ము, నెమ్మి సె
య్యారపుఁజూపు లజ్జబెర డయం (గను జక్కగ మోడ్పునొందుచున్)
సారెకు వెల్వడుం దొడరి డశారిని జూచునెడం బడంతికిన్. తృ. 13

ఇందు మూడవపాదమునఁ గుండలీకరణము చేయఁబడినభాగ ము పలుప్రతులలోఁ గొఱవడి యున్నది. కావుననే పైరీతిని బూరింప బడినది. అయినను గవియే వ్రాసినప్రాతప్రతి నొకదానిని సంపాదించి చూడఁగా నందు,

“మగుడున్, వలపూని క్రమ్మటకై.”

అనియున్నది. కావున నిట్లే చదువుకొనవలయును.

ఈగ్రంథము ప్రథమాశ్వాసమున 133 వపద్యమునందు

“గీ. తరణికిరణోష్ణఁ గరఁగి టిం. ” అనియున్నది.

దీనివ్యాఖ్యానములో “నూమ్మశబ్దమునకు మువర్ణల్లోపముచింత”

మని వ్రాయఁబడియున్నది. మువర్ణలోపము గలుగునట్లీక్రిందిప్రయోగములు కన్పట్టుచున్నవి. కాని వ్యాకరణసూత్రాధారము కాన్పింపదు.
 మ. స్వనిదానాగ్రనిదాఘవైఖరిన యూష్మన్మల్లికల్ ఓఁ. ఆముక్త. ద్వి. 58
 మ. ఇనరశ్మల్ తృషవార్ధిఁ జేరి జలమొక్కింతాన నాత్తోష్ణక ఓఁ. ఆము.చ. 87
 ఈగ్రంథము చతుర్థాశ్వాసము 10 వ పద్యమున,
 శుకపిక శాకికల్ పలుకఁ జొచ్చె గృహంతరపంజరంబులక.

అనుదానివ్యాఖ్యానమున “గోయిలలం బెంచుట యప్రసిద్ధము” అని వ్రాయఁబడియున్నది. దీనికి శృంగారనైషధమునఁ బ్రథమాశ్వాసమునందుఁ “బోషితరాజకీరంబులు కైవారంబులుసేయఁ బోడికోయిలలు మంగళగానం బొనర్ప” అనుప్రయోగము గానంబడుచున్నది; గాని సామాన్యముగ నీపద్ధతి గానరాదు గావున వ్యాఖ్యాతగారియభిప్రాయమే సమంజసమై యున్నట్లు తోచుచున్నది.

శబ్దార్థాలంకారాదులు.

పెట్టుంజెట్టువలె నున్నదీనివ్యాఖ్యానమే బాలురకుసయితము ను బోధ మగునట్లు సర్వవిషయమీలను దెలుపుచున్నది గావున దీనింగూర్చి యిచ్చట వ్రాయలేదు. ఏతత్ప్రబంధమునకు వ్యాఖ్యాత,

బ్రహ్మశ్రీ పురాణపండమల్లయ్యశాస్త్రిలుగారు.

వీరు వీరికాపురములోనియున్న తపాతశాలయందు నాంధ్రపండితులు. ఇంతకుమున్ను ‘అమలాపురము’ మున్నగుచోట్ల నుండునున్న తపాతశాలలలోఁ బండితులుగా నుండి పిమ్మట నిచ్చటికి వచ్చిరి. వీరు సంస్కృతాంధ్రభాషలు రెంటియందును బరిపూర్ణపాండిత్యము గలవారు. మరియు వేదాంతాదిశాస్త్రములయందును వీరికి విశేషపరిచయము గలదు. ఏవిషయమునుగూర్చియైనను వీరు ప్రసంగించుచున్నపుడు వినువారికి, ‘సద్యస్స్ఫురణ’ మనునది వీరికి బాల్యముననే వెన్నతోఁ బెట్టఁబడినదిగాఁ దోచకమానదు. వీరివలె నుభయభాషలయందును నికరమైనపాండిత్యము గలవారు మనయాంధ్రులలో నెందఱో కానరాదు. వీరు మాసంస్థానప్రభువులయూ దేశముననుసరించి యనేకాంధ్రప్రబంధ

ములకు వ్యాఖ్యానములు రచించుచున్నారు. అందుఁ బ్రభావతీప్రద్యు
మ్ము సటీకము ముద్రింపఁబడుచున్నది. శృంగారనైషధవ్యాఖ్యాన
మిప్పుడు వ్రాయఁబడుచున్నది. ఇకను 'ఉత్తరహరివంశము' మొదల
గునుద్గ్రంథములకుఁ దీకవ్రాయుదురు. ఏతత్ప్రబంధవ్యాఖ్యానమునుబ
ట్టియే వీరిపాండిత్యాతిశయము మీకుఁ దెలియఁగలదు. ఇందలియుభ
యభాషాకందము, విశ్వామత్రస్విణీవృత్తము మొదలగువానికి నర్థము
వ్రాయుట యెట్టికష్టమో చదువరు లూహింతురుగాక! మఱియు నిందలి
“ గోవిధవార్యాశ్రయమై, ... ” ప్ర. 90.

అనుపద్యమునకును, శ్లేషయమకధ్వన్యాద్యలంకారములతోఁ
గూడినయనేకపద్యములకును వీరు వ్రాసినవ్యాఖ్యానము బాలురకుస
హితము సుబోధమై, హృదయంగమమై వీరిసర్వతోముఖపాండిత్యము
ను వెల్లడించుచున్నది. ఆంధ్రకవులలో ననేకులనాఁటినుండివచ్చుచున్న
యొకపొరపాటునుగూర్చి వీరు ప్రథమాశ్వాసములోని 120 పద్యము
యొక్కవ్యాఖ్యానములో వ్రాసియున్నారు. అది సలక్షణమై, యుక్తి
యుక్తమై యాంధ్రకవులెల్లరును ననుసరింపఁదగినదియై, స్తవ్యమై యు
న్నది. వీరు వ్రాసినవ్యాఖ్యానములను బఠించువారికి ననేకవిషయములు
కరతలామలకము లగుననుట యతిశయోక్తికాదు. వీరు 'ఆరామద్రా
విడ' బ్రాహ్మణులు. కవియు నారామద్రావిడ బ్రాహ్మణుడే. స్వశాఖ
నుద్యవించినపండితవరేణ్యుఁడు వ్యాఖ్య వ్రాయుటచే సుబ్రహ్మణ్యకవి
పుణ్యము మిగులఁ గొనియాడఁదగినదిగా నున్నది. ఈయనవయస్సు 58
సంవత్సరములు. వీరిజన్మభూమి తణుకుతాలూకా ఖండవిల్లి.

ఏతత్ప్రబంధమును సటీకముగ ముద్రింపించి యాంధ్రలోకము
నకు నొసంగిన శ్రీరాజా రావు వేంకటమహీపతిసూర్యరాయప్రభువర్యు
లకుఁ బరమేశ్వరుఁ డాయురారోగ్యంబులఁ బరిపూర్ణంబుగ నొసంగఁ
బ్రార్థించుచు నీయుపోద్ఘాతమును ముగించుచున్నాను.

ఇట్లు విద్యజ్ఞనవిధేయుఁడు,
న డ కు దు టి వీ ర రా జు.

శ్రీ రస్తు.

శుభమస్తు.

అవిఘ్నమస్తు.

భద్రాపరిణయము.

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీదివ్యం బగుభర్తహర్త్యమున గో ♦ ప్రిత రుక్మిణీనత్యభా
మాదుల్ గొల్వఁ దనీయహారమణులం ♦ దారూఢిఁ దాఁదోఁప నా
హ్లాదం బందఱ కండఱై యొసఁగులీ ♦ లం బొల్చె నా నొప్పుల
క్షీదేవీపతి ప్రోచు రావుకులజున్ ♦ శ్రీరామరాయాధిపున్॥

—* వ్యాఖ్యానప్రారంభము. *—

పూజ్యుఁ డగుసుబ్రహ్మణ్యకవీశ్వరుఁడు “ కావ్యం యశసే ” యనునది మొదల
గు నాలంకారికులవచనంబులు ప్రమాణంబులగుటవలనఁ గావ్యం బనేకశ్రేయంబులకు
మూలం బనియును “ కావ్యాలాపాంశ్చ వర్జయేత్ ” అను (కావ్యాధ్యయనము మాన
వలసినది.) నిషేధస్త్పతికి నసత్కావ్యంబు విషయంబనియు నట్లు కాదేని శ్రవణాదు
లచే సకలపురుషార్థసాధనంబు లని తలఁచి వ్యాసుఁడు, వాల్మీకి మొదలగువారు రచి
యించిన భారతాదికావ్యంబులును, వ్యర్థంబు లగు ననియుఁ దెలిసి యుత్తమనాయక
ఘటితంబును మోక్షోపయోగికధానాయకంబు నగు భద్రాపరిణయం బను ప్రబంధం
బు రచియింపఁ బూని చేయఁదలఁచిన గ్రంథంబునకు నిర్విఘ్నంబుగఁ బరిసమాప్తియు
సంప్రదాయావిచ్ఛేదంబు ననుభవంబులకు సాధనం బగుటను “ అశీర్ష మస్క్రియావస్తు
నిర్దేశోవాపితన్ముఖ ” మ్మను (దీవనయేని యిష్టదేవతానమస్కారమేని వస్తునిర్దేశమేని
కావ్యాది) నాచార్యదండివచనంబునంజేసి యాశీరాదులలో నొక్కటి ప్రబంధముఖ
లక్షణంబు గావునను శ్రీదివ్యం బగునిత్యాదిపద్యంబులచే నాశీర్వచనరూపంబైనమంగ
ళమును బ్రబంధాదియందు నిబంధించుచున్నాఁడు. సంస్కృతభాషాకావ్యము పురు
షార్థసాధనంబైన నగుంగాక “ దేశభాషాపురాణాని రచితానిచ మానుషైః । శ్రుత్వా

కావ్యేతిహాసాంశ్చ భయ మాప్నోతి మానవ" యను (జనులచే రచియింపబడిన జే
శభాషాకావ్యపురాణాదుల వినినవాఁడు భయము నొందును) నిషేధంబువలన నాం
ధ్రకావ్యరచనయందుఁ గవులకు నందలికసగ్రహణమున సహృదయులకు నెట్లు ప్రివృ
త్తి గలుగు నని శంకింపవలదు. "యత్ర కుతాపి భాషాయాం శూర్యతే చరితం
శుభం । సా భాషా పాపసంహర్త్రి" (ఏభాషయందైనఁ బుణ్యమైనచరితం బున్న
సాభాష పాపముం బోగొట్టునది) యని విద్వాంసులు చెప్పటచేతను నాంధ్రభాషం
బ్రథమాచార్యుఁ డని ప్రసిద్ధి వడిసిన నన్న పాఠ్యుఁడు "స్వస్థానవేషభాషాభిమతా స్సం
తోరసప్రలుబ్ధియః లోకే బహుమన్యంతే వైకృతకావ్యాని చాన్య దపహాయ" (రసాసక్తు లగునత్పురుషు లితరదేశభాషాకావ్యముల విడిచి స్వదేశమునందలి వేషభా
షలయం దాసక్తికలవారై వైకృతకావ్యము లాదరింతురు) యనియును "విశ్వశ్రేయః
కావ్య" మ్మనియును (కావ్యము కీర్త్యాదిసకలపురుషార్థసాధనంబు) దాను జేసిన వ్యా
కరణంబునఁ జెప్పటయే కాక భారతముం దెనుఁగింపం బూనుటచేతను ద్వితీయాచా
ర్యుఁ డైనయాధర్వణుఁడొక్కఁడొక్కటినివేక మనులక్షణగ్రంథమును రచియించుటచేతను
లోకములకు మేలుగోరువాల్మీకి దేశభాషలకు లక్షణగ్రంథము రచియించుటచేతనును
నిషేధము రసము వుట్టింపని యన్యదేశభాషాకావ్యపరము గాని దేశభాషాకావ్యసామా
న్యపరము గాదు. ఇం దక్కడక్కడ నగరాల్లవాచివర్ణనంబులు గలుగుట నిది మహా
ప్రబంధంబ యగు. ఈపద్యమునకు మొదట లక్ష్మీ యధిదేవతగాఁ గలశవర్ణకారముల
యు నైశ్వర్యము నిచ్చునగ్ని దేవతగాఁ గలరేభముయొక్కయు సంబంధమున నేర్పడిన
శ్రీకారమును భూదేవతాకమై యైశ్వర్యము నిచ్చుమగణమును బ్రయోగించుటచే వర్ణ
గణశుద్ధి గలదు. "శుభవర్ణా శుభశబ్దా యేచ శుభగణా స్త ఏవ కావ్యాదౌ గ్రా
హ్య" యనియును, (శుభము లగువర్ణములును శుభముల నిచ్చుశబ్దములును శుభముల
నిచ్చుగణములునే కావ్యాదినిబ్రయోగించునది.) "వేదముల కెల్ల సొంకార ♦ మాది
యైన । కరణిఁ గృతులకు నెల్ల శ్రీ ♦ కారమాది । గానఁ గవివరు లెల్లను ♦ దానిఁ
దక్క । నితరవర్ణంబు లిడరు సత్కృతులమొదల" ననియును, "శుభదేవతాత్రయం
బును । శుభఖిచరిత్రయము గలిగి ♦ శుభవాచకమై । యభినుతి గాంచినకతమున ।
శుభములు శ్రీకారమునను ♦ జొప్పడు టరుదే?" యనియును "మో భూమి స్త్రిగురు
శ్రీయం వితనుతే" యనియును (భూదేవతాక మైనమగణము కృతినాయకునకు నైశ్వ
ర్య మొసఁగును) వాగనుశాసనాదులు చెప్పటచేతనును, మహాకవులు పెక్కండ్రు
గ్రంథాదియం దీవర్ణము నీగణముం బ్రయోగించుటచేత నీకవియుఁ గృతినాయకున
కును గర్తకును శ్రోతలకును శుభదాయక మగువర్ణగణాదుల నుపయోగించెను.

శ్రీదివ్య...మునఁ ; శ్రీ=శోభచేతను, దివ్యంబగు=మనోహరమైన, భర్మహ
గ్యమునఁ=బంగారుమేడయందుఁ ; (ని) శ్రీరేవతరచనాశోభాసంపత్సరశశాఖిషు
(నా). గాంగేయంభర్మకర్బురం, హర్త్యాదిర్ధనినాంవాసః (అ) గోష్ఠిఁ=సభయం
దుఁ, రుక్మి...దుల్=రుక్మిణి సత్యభామ మొదలగువారు, కొల్వఁ=ఉపచారము
చేయు చుండగాఁ ; తదీయ...లందుఁ=వారిసంబంధమైన ముత్యాలదండలయందలి
రత్నములందుఁ, ఆరూఢిఁ=స్పష్టముగాఁ ; తాఁ=(కృష్ణుఁడు) తోఁపఁ=ప్రతి
ఫలింపఁగాఁ, అందఱకుఁ=తన్ను సేవించురుక్మిణి మొదలగుభార్య లెల్లరకును, అం
దఁ=అన్ని యాకారములు ధరించి, ఆహ్లాదంబు=సంతోషమును, ఒసఁగులీలఁ=ఇ
చ్చెడువిలాసముతో ; పొల్చె నాఁ=ప్రత్యక్ష మయ్యెనొ యనునట్లు, ఒప్పు-పతి=
ప్రకాశించెడుకృష్ణుఁడు, రావుకులజున్= రావువారివంశమున జన్మించిన, శ్రీరామరా
యాధిపుఁ= శ్రీమంతుఁ డైనరామరాయప్రభువును, ప్రోచుతఁ= రక్షించుఁగాక.
(హితము చేసి యహితముల నివారించుట రక్షణము.)

మిగుల సుందరమైనబంగారుమేడలోనిసభయందు భార్య లూడిగములు చేయు
చుండఁగా వారిహారమణులందుఁ బ్రతిఫలించుటచే వారిసంతోషమునిమిత్త మందఱకు
నన్ని యాకారములు ధరించి ప్రత్యక్షమయ్యెనొ యనునట్లు ప్రకాశించుకృష్ణుఁడు
శ్రీశబ్దార్థము లగుసంపదాదులు గలరామరాయప్రభువునకుఁ గీడుఁ దొలఁగించి మేలు
చేకూర్చుఁగాక యని తాత్పర్యము.

ఇందు లక్ష్మీదేవీపతి యనువిశేష్యము సంపద లిచ్చి రక్షించుటకుఁ దగినసాహ
గ్యము గల దనుతాత్పర్యమును బోధించుఁ గానఁ బరికరాంకురమును బెక్కండ్రకుం
బెక్కురూపములు ధరించి ప్రత్యక్షము గాకున్న నట్లుప్రేక్షించుటచే నుత్పేక్షయు
నలంకారములు.

చ॥ అల ఘనవేణియుఁశుభక ♦ రాంచితకంకణనిక్వణోర్మికా
నళులు పయోధరస్థలుల ♦ వర్తిలునూక్తికరాజియుఁ రసా
కలితమరాళయాన మెసఁ ♦ గం గని గం గని గౌరిఁ గౌఁగిటఁ
నిలుపుశివుండు సర్వధర ♦ ణీవిభుఁ జేయుత రామరాయనిన్ ॥ 2.

ఈపద్యమున నీశ్వరుఁడు ధర్మసామ్యముచే గంగాపార్వతులకు భేదము నెఱుఁ
గక పార్వతిని గంగయను భ్రాంతిచే నాలింగనము చేసికొనినట్లు చెప్పటచే శిండగ
ములుగలవు.

అలఘన వేణీయుక్ = అల = ప్రసిద్ధమైన, ఘన = గొప్పది యగు, వేణీయుక్ = ప్రవాహమును, శుభ — వశులు: — శుభకర = (దర్శనస్పర్శనములచే) మేలుచేయు నవియు, అంచిత = పూజింపఁబడుచున్నవియును (పావనమైనవనియర్థము) అగు, కంకణ = నీటితుంపరలయొక్క, నిక్షణ = ధ్వనితోఁ గూడిన, ఊర్మికావశులు = తరంగసముదాయములును ; పయోధరస్థులన్ = నీటియడుగుప్రదేశములందున్, వర్తిలుమాక్తికరాజీయుక్ = ఉండెడుముత్తయములసముదాయమును, (నదులందును ముత్తైములుపుట్టునని వసుచరిత్రాదులందుఁ బ్రసిద్ధము.) రసాక — నముక్ : — రస = జలమునందు, ఆకలిత = వ్యాప్తమైన, మరాళయానముక్ = హంసలయొక్కనడకయును ; (ని) శృంగారాదౌ విషేషీర్యేగుణేరాగేద్రీపేరసః (ఆ) ఎసఁగన్ = ప్రకాశింపఁగాఁ, (ఇవి గంగయందుఁ గలధర్మములు) అలఘన వేణీయుక్ = అల = ప్రసిద్ధమైన ; ఘన = మేఘముంబోలిన, వేణీ = జడయును, (దీర్ఘమైనజడ యనియేనియర్థము) శుభ — వశులు: — శుభ = దీప్తమైన, కర = హస్తమునందు, అంచిత = ప్రకాశించుచున్న, కంకణ = కడియములయొక్క, నిక్షణ = ధ్వనియును, ఊర్మికా = ఉంగరములయొక్క, ఆవశులు = సమూహములును, పయోధరస్థులన్ = కుచములప్రదేశములందున్, వర్తిలుమాక్తికరాజీయున్ = ఉండెడుముత్తయములహారములును, రసాక — నముక్ = సింగారముతోఁ గూడినయంచనడలను బోలిననడలును, ఎసఁగన్ = ప్రకాశింపఁగాఁ (ఇవి గౌరియందలిధర్మములు) గౌరిన్ = పార్వతిని, కని = చూచి, గంగని = గంగ యని భ్రాంతి పొంది, కౌగిటన్ = భుజాంతరమునందున్, నిలుపుశివుఁడు = ధరించుమంగళప్రదుఁ డగుదేవుఁడు, రామరాయనిక్ = రామరాయని, సర్వధరణీవిభున్ = ఎల్లభూమికి నధిపతిని, చేయుతన్ = చేయునుగాక.

గంగయందలిప్రేమచే నామె నాలింగనము చేయఁ గోరి దైవవశమున నపుడు సన్నిహితయైన గౌరిం జూచి గంగాధర్మము లామెయందు నుండుటచే నామెయే గంగ యని భ్రమపడి శివుఁ డామెను గౌఁగలించె ననియు నానందముతోఁ గూడినపు డితరులు కోరినకోరిక లీయఁ బ్రభువులు వేడుకపడుదురు గావున నట్టిశివుఁడు కృతినా యకునకు భూమండలాధిపత్య మీఁజూలను గాన నిచ్చుఁగాక యనియుం దాత్పర్యము.

ఇందు ఘనవేణీ మొదలగుశబ్దము లర్థశ్లేషమహిమచే గంగయందుం బార్వతి యందు నుండుధర్మములు బోధించును. ఈయర్థద్వయమునకు సంబంధము లేకున్నను శబ్దసామ్యముచే నభేదనిశ్చయము చేయఁగా భ్రాంతి వైడమెఁ గాన శ్లేషమూలకాతి శయోక్త్యనుప్రాణితభ్రాంతిమదలంకారము. ఇందుచే గంగాపార్వతులకు సామ్యము గమ్యము.

“ గంగని ” యనుచో నత్తునకు సంధిబహుళం బనుసూత్రమున బహుళగ్రహణ ముచే స్త్రీవాచకతత్సమసంబోధనాంతములకు సంధితే దని యెఱుంగునది యని బాల వ్యాకరణమున నున్నది. కాని “ గంగనుకాసె ” “ నెలతిచ్చె ” “ శ్రీరంగభర్తంచు ” మొదలగుప్రామాణికప్రయోగము లుండుటచేతనును “ కుత్రిచి త్సంస్కృతీయస్య ప్రాణ స్యాత్ర చ్యుతి ఛవేత్త ” ని (తెలుగుభాషయం దొకానొకచోటఁ దత్సమ శబ్దములందలియచ్చునకును సంధి యగును.) వికృతివివేకమున నుండుటచేతనును సంధి నిరుష్ట మని తెలియవలయును.

ఉ॥ రాజకళావతంసనుర ♦ రాజముఖస్తవనీయుఁ డబ్జినీ
రాజనిభప్రభుండు ఘన ♦ రాజమరాళరథుండు వాహినీ
రాజగభీరమూర్తి ఖగ ♦ రాజగనాభిభవుండు భారతీ
రాజు చిరాయుఁ జేయుఁ గవి ♦ రాజవిధేయుని రామరాయని॥ 3.

రాజ—నీయుడు. రాజకళావతంస=శివుఁడు (చంద్రకళ శిరోభూషణము గాఁ గలవాఁడు) సురరాజ=ఇంద్రుఁడు (దేవతలకుఁ బ్రభువు) ముఖ=మొదలగు వారిచే, స్తవనీయుఁడు=స్తుతింపబడఁదగినవాఁడు, అబ్జి—ప్రభుండు:—అబ్జినీరాజ=సూర్యునితో, నిభ=సమానమైన; ప్రభుండు=కాంతిగలవాఁడును, (సూర్యునికాంతితో సమానమైనదేహికాంతికలవాఁడు) ఘన—రథుండు. ఘన=గొప్పవియగు, రాజహంస=రాయంచలు, రథుండు=వాహనముగాఁ గలవాఁడు, (ని) రాజహంసాస్తుతే చంచుచరణై ర్లోహితై స్సితాః॥ (అ). వాహినీ—మూర్తి. వాహినీరాజ=సముద్రునియొక్క, గభీరమూర్తి=గంభీర మైనయాకారముం బోలినయాకారము గలవాఁడు, (హర్షము నమర్షముం దెలియఁజేయువికారములు లేకుండుట గాంభీర్యము.) ఖగ రాజగనాభిభవుండు=ఖగ రాజగ=విష్ణువుయొక్క (పక్షులకురా జైనగరుడవాహనమునఁ బోవువాఁ డని యర్థము) నాభిభవుండు=బొడ్డుఁదామర జనియించినవాఁడును నగు, భారతీరాజు=బ్రహ్మ, (సరస్వతికింబటి) కవిరాజవిధేయునిన్=కవిశ్రేష్ఠులకు విధేయునిన్ (శృంగారాదిరసములు గలశబ్దార్థములం గూర్చి వర్ణించువాఁడు కవి యనంబడు) రామరాయనిన్=రామరాయప్రభువును, చిరాయుఁ=మిక్కిలి జీవితకాలము కలవానిని, చేయున్=కావించుఁగాక.

ఇం దబ్జినీరాజనిభప్రభుం డన్నచో సుపమయు, వాహినీరాజగభీరమూర్తి యన్నచో నిదర్శనయుఁగలవు.

ఉ॥ అబ్జ జగన్ముదావహాని ♦ జానననుందరతానిరస్తరా
 కాబ్జ లసత్ప్రవాళమృదు ♦ లారుణపాణిధృతప్రభుల్లలీ
 లాబ్జ సువృత్తమంగళగ ♦ శాధికసౌప్తవధిక్కృతావదా
 తాబ్జ నటించుఁ గాత మన ♦ యంబును మత్కృతినాథు నిమ్ములకా.

జగ—కాబ్జ: జగత్ = లోకమునందలిజనుల కెల్లను, ముదావహా = సంతసము పుట్టించెడు, నిజ = తనదియగు, అనన = ముఖముయొక్క, సుందరతా = అందముచేతను, నిరస్త = తిరస్కరింపఁబడిన, రాకాబ్జ = పున్నమనాఁటిచందురుఁడు గలది. (“ జయతి హసతి ” త్యాదులు సాదృశ్యవాచకము లని యాచార్యదండి చెప్పటచే ముఖము చంద్రుని జయించు చున్నది. ద్వేషించు చున్నది. పరిహాసము చేయు చున్నది. తిరస్కరించు చున్నది. మొదలగువాక్యములలో జయించు చున్నది. మొదలగుశబ్దములు చేతనధర్మమును జెప్పనవి గావునను బ్రకృతమున ముఖ మచేతనము గావునను ముఖ్యా ర్థముం జెప్పక యవి లక్షణచేఁ బోలికం జెప్పను. మఱియు నిచట జగచ్ఛబ్దమును జడవాచకము గావుననే చేతనధర్మ మగుమోదము తనకు సంభవింపమిచే లక్షణచేతనే జనులను బోధించును. ముఖ్యార్థమున కన్వయబాధ గలుగుటచే దానిసంబంధము గల యన్యార్థమునఁ గల్పింపఁబడిన శబ్దవ్యాపారము లక్షణ యనంబడు.)

లసత్ప్ర—లాబ్జ: లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, ప్రవాళ = చిగురాకువలె, మృదుల = మెత్తనిదియును, అరుణ = ఎఱ్ఱనిదియు నగు, పాణి = హస్తముచేత, ధృత = పట్టుకొనఁబడిన, ప్రభుల్ల = వికసించిన, లీలాబ్జ = విలాసార్థ మైనపద్మము గలది; సువృత్త... తాబ్జ. సువృత్త = మిక్కిలి పట్రమైన, మంగళ = ప్రశస్త మైన, గళ = కంఠముయొక్క, అధికసౌప్తవ = ఎక్కువచక్కఁదనముచేతను, ధిక్కృత = నిందింపఁబడిన, అవదాతాబ్జ = స్వచ్ఛ మైనశంఖము గలదియును (అగు) అబ్జ = లక్ష్మి (నీటఁ బుట్టిన దని యర్థము.)

మత్కృ—నిమ్ములకా = నాకృతికిం బతి యగురామరాయప్రభునిగృహములం దుకా; (నాథుయొక్క + ఇమ్ములకా = నాథునిమ్ములకా; వష్టీసమాసమం దుకార ఋకారంబుల కచ్చుపరం బగునపుడు నుగాగమం బగు: బాల. సంధి.) అనయంబుకా = ఎల్లకాలమును, నటియించుఁగాతకా = నివసించుఁగాక; (కాతకా + అనియె = కాతమనియె; ఎదుతలద్రుతంబున కచ్చుపరం బగునపుడు మకారం బగు. బా. క్రి.) ఇందుపమాలంకారము గలదు.

సీ॥ ఏరామ హిమవత్కు ♦ మారి యా టెటిఁగించుఁ

దెల్ల మానుల్లంపుఁ ♦ జల్లఁదనము

ఏలేమ తెలివేల్పు ♦ నిల్లా లగుటఁ దెల్పుఁ

జిలుఁగువెన్నెల నవ్వు ♦ మొలకనవ్వు

ఏసాధ్య శ్రితజనా ♦ భీష్టదాయిని యాటఁ

జాటించుఁ దనుపారి ♦ జాతవల్లి

ఏతన్వి భువనైక ♦ మాత యాటఁ గరంబు

ప్రకటించు చుండు నం ♦ బాసమాఖ్య

యట్టిసతి సర్వమంగళ ♦ యధికకరుణ

సర్వమంగళసంగతా ♦ ఖర్వసార్వ

భౌమత నొసంగుఁగాత శ్రీ ♦ రామరాయ

భూమితలపతి కతిదయా ♦ పూర్ణమతికి॥

5.

తెల్లమా.....దనము = స్పష్ట మగుమనసునందలి చల్లఁదనము, ఏరామ = ఏమ హిమవతి యగుపార్వతి, హిమవత్కుమారి యాట = చలిమలకూఁతు రాటను, టెటిఁ గించుఁ = తెలియఁజేయునో, (చల్ల + తనము = చల్లఁదనము. ఉదంతస్త్రీసమంబుల కుం బుంపులకు నదంతగుణవాచకంబులకుఁ దనంబుపరం బగునపుడు నుగాగమం బగు. చల్లను + తనము = చల్లఁదనము. ద్రుతప్రకృతమువీఁదిపరుషమునకు సరళము లగు. ఆదే శసరళమునకు ముం దున్నద్రుతమునకు చిందుసంశ్లేషంబులు విభాష నగు. ఉల్లము + చల్లఁదనము = ఉల్లంపుఁజల్లఁదనము. కర్మధారయంబున మువర్ణకంబునకుం బుంపులగు. సమాసంబుల నుదంతంబు లగుస్త్రీసమంబులకుం బుంపులకుఁ బరుషసరళంబులు పరం బగునపుడు నుగాగమం బగు. బాల. సం. తక్కినది వీఁదటియట్లే) జిలుఁగువెన్నె లకొ = సన్నంపువెన్నెలను, నవ్వుమొలకనవ్వు = పరిహసించెడుమందహాసము, ఏలేమ = ఏస్త్రీ, తెలివేల్పునిల్లాలు = శివునిభార్య, అగుటన్, తెల్పుకొ = తెలియఁజేయునో; తనుపారిజాతవల్లి = శరీర మనెడుపారిజాతపుఁదీప, ఏసాధ్య = ఏపతివ్రత, స్వాశ్రిత — దాయిని = స్వ = తనయొక్క, (తన్ననియర్థము) ఆశ్రిత = ఆశ్రయించిన; జన = జను లకు, అభీష్టదాయిని = కోరినపదార్థముల నిచ్చునది. ఔటకొ, చాటించున్ = తెలియఁ జేయునో; (తనుపారిజాతవల్లి యనుచో రూపకసమాసము. ఉపమిత మయ్యేనేని

పూర్వపదము ప్రధానమగుటచేఁ దనుశబ్దమునకుఁ బ్రాధాన్యము రాఁగా నభీష్టదాతృ
త్వము సంభవించుట దుర్లభము. రూపకమయ్యె నేని యుత్తరపద మైనపారిజాతవల్లి
ప్రధానమగుటచే నభీష్టవాసము సులభముగ సంభవించును. రూపకాలంకారము.)
అంబాసమాఖ్య = అంబ యనుపేరు, ఏతన్వి = ఏసన్నతాంగి యగుపార్వతి, భువనైక
మాత = లోకమున కెల్ల సెక్కుతెయే తల్లి, ఔటన్, కరంబు = మిక్కిలి, ప్రకటించు
చుండున్ = స్పష్టపఱచు చుండునో; అట్టిసతి = అటువంటిసతి యని పూర్వజన్మము
నఁ జేరొందిన, సర్వమంగళ = పార్వతి (ఎల్లశుభముల నిచ్చునది యని యర్థము)
(ఈశ్వరునకుం బత్నియు దక్షునకుం గూతురు నగుసతి యనునామె తండ్రిచేసినయ
వమానమున మృతి నొంది పార్వతియై మఱల జన్మించె నని పౌరాణికులు చెప్పుదురు.)
అతిదయాపూర్ణమతికిన్ = అధిక మైనదయతో నిండినచిత్తముగల, శ్రీరామ — పతి
కిన్ = శోభావంతుఁ డైనరామరాయభూనాథునకున్, అధికకరుణన్ = మిగులఁ గనిక
రముతో, సర్వమం — పార్వతామత; సర్వమంగళ = అన్ని శుభములతో, సంగత =
కూడుకొనిన, అఖర్వసార్వభౌమతన్ = పూర్ణ మైనభూమండలాధిపత్యమును, ఒసంగుఁ
గాతన్ = ఇచ్చుఁగాక. తండ్రింబోలి మిక్కిలి చల్లనియాత్మ గలదియు నెల్లవారలయ
భీష్టంబుల నీజాలునదియుఁ దల్లియుంబోలె నెల్లప్రజల రక్షించునదియు నగుపార్వతి
నాకృతినాయకున కఖండభూమండలాధిపత్య మిచ్చుఁగా కని తాత్పర్యము.

మ॥ తనవీణాక్వణనామృతంబున నిష ♦ క్తం బైనచిత్తప్రవృ

త్తి నిజేశుండు పయోధరభ్రమను ద ♦ త్సీమానటత్తుంచి కే

లను బట్టం గిలిగింతవెట్టి విభులీ ♦ లన్ నవ్వునప్పల్కుజ

వ్వని గంగాధరరామరాయవిభువా ♦ వైచిత్రి నిల్చుం గృపన్ ॥ 6.

తన.....బునన్ = తన = తనయొక్క, వీణాక్వణనామృతంబునన్ = వీణాధ్వని
యనెడునమృతమునందు, నిషక్తంబైన — వృత్తిన్ = నిషక్త = తగులుకొనిన, చిత్తప్రవృ
త్తిన్ = చిత్తవ్యాపారముచేతను (అమృతసదృశ మైనవీణాధ్వనిశ్రవణమునఁ బరాధీన
మైనమనోవ్యాపారముచే నని యర్థము) నిజేశుండు = తనభర్త (బ్రహ్మ) పయోధర
భ్రమను = స్తనభ్రాంతిచేతను, తత్సీమా — త్తుంచిన్; తత్సీమా = ఆకుచములసమీపస్థల
మందు, నటన్ = కదలుచున్న, తుంచిన్ = వీణాచివర నున్న యానుగపుబుట్టును;
కేలన్ = హస్తముతో, పట్టన్ = ధరింపఁగాన్, గిలిగింతవెట్టి = చక్కిలిగింతచేసి,
లీలన్ = విలాసముతో, విభున్ = మగనిని, నవ్వునప్పల్కుజవ్వని = పరిహాసించెడుసరస్వతి,

గంగా—వైచిత్రిక = గంగాధరరామరాయశ్రభునియొక్క వాగ్విశేషమునందుక, కృపన్ = దయతో, నిల్చున్ = వసించుఁగాక.

బ్రహ్మదేవుఁడు శ్రావ్య మైనతనవీణాగానము వినుటచేఁ బరాధీన మైనమనసుగలవాఁడై వీణాగ్రమున నున్నబుట్టును జూచి స్తవభ్రాంతిచే స్పృశింపఁగా నాయనభ్రమను దెలిసికొని పరిహాసముచేయుసరస్వతి కృతినాయకుని నాల్కాయందు వసించి వాక్చతుర్మూర్తుఁ గలిగించుఁగాక యని తాత్పర్యము.

ఇందు వీణాధ్వనియం దాయత్త మైనమనసు గలుగుటచే భ్రమపడినాఁడని చెప్పటచేఁ గావ్యలింగానుప్రాణిత మైభ్రాంతి మదలంకారము.

శ్రీ. శ్రీలావణ్యసమగ్రతుండము రజః శ్చిష్టోత్తమాంగం బురః

ప్రాలంబోరుభుజంగపుంగవము శుంః భత్కుంభయుగ్మస్థలీ

భేలత్కామగుణంబు నయ్యును విరః క్తిబ్రహ్మచర్యవ్రత

శ్రీలం గ్రామగణేశరూపము మదింః జింతింతు నశ్రాంతము॥ 7.

శ్రీలావ——తుండము ; శ్రీ = విశ్వగ్యముతోడను, లావణ్య = చక్కఁదనముతోడను, సమగ్ర = నిండియున్న, తుండము = ముఖముకలదియు ; రజశ్చి——గంబు ; రజః = రజోగుణముతో, శ్చిష్ట = కూడిన, ఉత్తమాంగంబు = మనసుకలదియును, (ఉత్తమాంగ మనుచానికి రూఢిచే శిర సనియే యర్థము గాని సర్వవ్యాపారములకు మూలమైనది గావున నిట శ్రేష్ఠమైనయవయవ మగుటచే మన సని చెప్పఁబడియె.) ధూళితోఁ గూడినశిరస్సు గల దని యర్థాంతరము. (ఏనుఁగులు శిరమున దుమ్ముఁ జల్లుకొనుట లోకసిద్ధము.) ఇతఁడును గజముఖుఁడు గావున నిట్లు చెప్పఁబడియె. ఉరః——పుంగవము ; ఉరః = హృదయమున, ప్రాలంబ = వ్యాపించిన, భుజంగపుంగవము = నిటశ్రేష్ఠులుగలదియును (మనసునం దలఁపఁబడిననిటులుగల దని యర్థము.) తొమ్మిదఁ దిన్నఁగ వ్రేలుహార మైనపాపతీఁడు గలది యని యర్థాంతరము.) శుంభ——గుణంబు ; శుంభత్ = ప్రకాశించెడు, శుంభయుగ్మస్థలీ = శిరసునందలి మండలంబోలినమాంససింహములజంటయందు, భేలత్ = ప్రకాశించుచున్న, కామగుణంబు = కోర్కె యనుగుణము గలదియు ; కామగుణమునూచించుముఖముగలదని యర్థము (శుంభస్థలమునందుఁ గ్రీడించుతు మ్మొదలు గలదని యర్థాంతరము. కామగుణము = ముగ్ధునినాతి = తుమ్మెదలు (ని) ; స్మరాభిలాషయోఃకామః. నానా. మార్వాం ద్రవ్యాశ్చిక్షేశుష్కసత్త్వసంధ్యాదికేగుణః. (అ) అయ్యగు = అయినను (అయినదియు

ననియఁ నర్థము) (ఏనుఁగులకుంభస్థలములందలి మదము పానముచేయుటకై తుమ్మెద
లటసంచరించుచుండును.) విరక్తి—శీలన్ ; విరక్తి = విరాగమువలనఁగలిగిన, బ్ర
హ్మచర్యవ్రతశీలన్ = బ్రహ్మచర్యవ్రతసంపత్తిచే (సుఖములయం దాస మాని వివా
హము మానుకొని యుండుటచే నని యర్థము.) క్రాలు—రూపము = ప్రకాశం
చెడువిఘ్నేశ్వరునాకారమును, మదిన్ = మనసునందున్, అశ్రాంతమున్ = ఎల్లపుడు
ను, చింతింతున్ = ధ్యానింతును. ఇందు విరాగమున బ్రహ్మచర్యవ్రతము పూనుటకు
విరుద్ధ మైనరజోగుణము మొదలగునవి యున్నట్లు మొదటియర్థమునఁ గాన్పింపఁగా
రెండవయర్థమున దానిఁ బరిహరించుటచే విరోధాభాసాలంకారము.

క॥ అననద్యవిద్యు మద్గురు

ఘను నాగాభట్లనరస ♦ కవివరుఁ గవితా

భినవవ్యాసు మదగ్రజు

ననఘయశున్ రామకృష్ణ ♦ యాఖ్య నుతింతున్॥ 8.

అననద్యవిద్యున్ = పూజ్య మైనవిద్యగలవానిని, ఘనున్ = గొప్పవానిని, మద్గు
రున్ = నాయకపాధ్యాయుని, నాగాభట్లనరసకవివరున్, ఘనయశున్ = మంచికీర్తి
గల, కవితాభినవవ్యాసున్ = కవిత్వమునం గ్రొత్తవ్యాసుఁ డగునట్టియు, రామకృష్ణ
యాఖ్యున్ = రామకృష్ణయ్య యనుపేరుగలట్టియు, మదగ్రజున్ = నాయన్న నును,
నుతింతున్ = స్తోత్రముచేయుదును.

శా॥ నీరేజాక్షసమానుఁడై వరతపో ♦ నిష్ఠాగరిష్ఠాత్మతన్

శ్రీరామాయణకావ్యరూపమునవా ♦ పాణిన్ పోణిమిం

పారందెచ్చినవామలూరుతనయున్ ♦ ద్వైపాయనుంబౌణిని

జోరుంభారవికాళిదాసముఖులన్ ♦ స్తోత్రంబుగావించెదన్॥ 9.

నీరే—సమానుఁడై = విష్ణునితోఁ దుల్యుఁడై, వర—త్మతన్, వర = శ్రేష్ఠ
మైన, తపః = ఉపవాసము మొదలగువ్రతములందు, నిష్ఠా = నిలుకడచేతను, గరిష్ఠ = మి
గులం బూజ్యమైన, ఆత్మతన్ = మనసుగలవాఁ డగుటచేతను, శ్రీరామాయణకావ్య
రూపమునన్ = శ్రీరామునిచరితముం జెప్పటచే రామాయణ మని ప్రిసిద్ధిం జెందియు
న్న కావ్యముయొక్క ఆకారముచేతను, పాణిన్ = సరస్వతిని, పోణిమి = (వినువారికి)
సౌఖ్యము, ఇంపారన్ = కలుగునట్లు, తెచ్చినవామలూరుతనయున్ = తీసికొనివచ్చిన

వాల్మీకిని (పుట్టయందుఁ బుట్టినవాఁడు. (ని) వామలూరుశ్చ నాకుశ్చ వల్మీకం పుం
సపుంసకం. (అ). ఇతఁడు భగవంతుం దలఁచుచుఁ జిరకాల మొకచోఁ గదల మం
డె ననియును నపుడు మేనం బుట్టలువోసె ననియుఁ బిమ్మట నందుండి వెడలుటచే
నీపేరు గలిగె ననియుఁ జెప్పదురు.) ద్వైపాయనుఁ = వ్యాసునిని, (ద్వీప ముత్ప
త్తిస్థానముగాఁ గలవాఁ డని యర్థము. పరాశరునివలన యమునానదీద్వీపమున సత్య
వతి యనునామాంతరము గలమత్స్యగంధీయం దితఁడు పుట్టె నని భారతము.) బాణు
నిఁ = (కాదంబర్యాదులను రచించి మిగులఁ బ్రసిద్ధి గన్న) బాణకవినిని చో
రుఁ = చోరుఁ డనుకవినిని, భా—ముఖులఁ = భారవి = (కిరాతార్జునీయమనుగ్రం
థమునురచించిన) భారవి, కాళిదాసముఖులఁ = కాళిదాసుఁడు మొదలగుమహాకవుల
నుగూర్చి, స్తోత్రంబుఁ = స్తుతిని, కావించెదఁ = చేసెదను.

గీ॥ భారతంబు నంద్ర భాషఁగ నొనరించి

వినుతిఁ గనినసత్క విత్రయమును

పెద్దనార్యు సోము భీముని శ్రీనాథు

శంభుదాసు మదిని సంస్మరింతు॥

10.

భారతంబుఁ = సంస్కృతమున వేదవ్యాసుఁడు రచించినభారతాశ్వాసము
ను, అంద్రభాషఁగఁ = తెలుఁగుభాషాకావ్యముగాఁ, ఒనరించి = రచించి, విను
తిఁ = స్తుతిని, కనిన—ముఁ, కనిన = పొందిన, సత్కవిత్రయమును = సత్ = శ్రేష్ఠుల
గు, కవి = కవులయొక్క, త్రయమును = ముగ్గురయొక్కసమూహమును (నన్నయభట్టా
రకునిని దిక్కనసోమయాజినిని నెఱ్ఱాపెగ్గడ నని యర్థము.) పెద్దనార్యునిఁ = (మ
నుచరిత్రకర్త యైన) పెద్దననును, సోమున్ = (ఉత్తరహరివంశము రచించిన) సో
మనాథకవినిని, భీమునిఁ = (కవిజనాశ్రయ మనులక్షణగ్రంథము చేసిన) భీమకవినిని,
శ్రీనాథుఁ = (కాశీఖండము మొదలగుగ్రంథములకుఁ గర్తయైన) శ్రీనాథకవినిని,
శంభుదాసుఁ = శంభుదాసునిని, సంస్మరింతుఁ = తలఁతును.

వీ రందఱును దెనుఁగుభాషం బ్రబంధములు నిర్మించి తర్వాతివారికిం గావ్యము
నిర్మించుమాగ్గముఁ జూపిరి గావునఁ గృతజ్ఞతాపూర్వకముగా వీరిని స్తుతింతు నని తా
త్పర్యము.

ఇందుఁ గవిత్రయముకంటె వేఱుగా శంభుదాసుఁడు చెప్పబడియె. కవిత్ర
యములోని యెఱ్ఱాపెగ్గడకే శివభక్తుఁ డగుటచే శంభుదాసుఁ డనియును నరసింహపు

రాణ మనుప్రబంధమును నిర్మించుటచేఁ బ్రబంధపరమేశ్వరుఁ డనియు నామాంతరము లు గాని యీ పేరు గలకవి యొక్కఁడు లేఁ డని నెక్కఁడు తలఁతురు. కావున నిటు నిట్లు చెప్పట చింత్యము. కాదేని శంభుదాసు ననుపద మిట శ్రీనాథు నన్నదానికి విశేషణమైనది గావచ్చును. (శివభక్తుఁ డైనశ్రీనాథు నని యర్థము.)

గీ॥ అజ్ఞు లని కాకవులఁ దేల ♦ నాడ నేల ?

యెవ్వనికిఁ బూర్వకృతఫల ♦ మెంత గలుగు

నంతవిద్యయె వానికిఁ ♦ బ్రాప్త మగు భ

వుండు దక్కఁగ సర్వజ్ఞుఁ ♦ డొండు గలఁడె ? ॥ 11.

కాకవులఁ = కుకవులను, అజ్ఞు లని = మూర్ఖు లని, తేల నాడన్ = నిందించుట, ఏల = ఎందులకుఁ. (వానిని నిందించుటవలనిప్రయోజనము లే దని యర్థము.) ఎవ్వ నికిఁ = ఏమనుజునకు, పూర్వకృతఫలము = తొలిమేనఁ జేసినపు న్నె ము, ఎంత = ఏప్ర మాణముగలది, కలుగుఁ = ఉండునో, అంతవిద్యయె = ఆపు న్నె మునకుం దగినవిద్య యే, వానికిఁ = ఆమనుజునకు, ప్రాప్త మగుఁ = దొరకినది యగును. భవుండు ద క్కఁగఁ = ఈశ్వరుఁడు వినాగఁ, సర్వజ్ఞుఁడు = అన్నియు నెఱిగినవాఁడు, ఒం డు = ఈశ్వరునికంటె భిన్నుఁడు, కలఁడె = ఉండునా ? (లేఁ డని యర్థము.)

దేవుఁ డొక్కఁడు సర్వముం దెలిసినవాఁడు గాని యితరు లెల్లరుం గొంచెము తెలిసినవారు గావునను బూర్వజన్మమునఁ జేసినపు న్నె ముంబట్టి విద్యాతిశయము ప్రా ప్తించుం గాని యిప్పటిప్రయత్న ముచేతనే కాదు గావునను గుకవులు నిందులు గా రని చెప్పటచే వారు జన్మాంతరమునఁ బుణ్యముచేసినవారు గా రనియును నింద్యక ర్మములు చేసినవా రనియును నిందగమ్యము. కాన వ్యాజస్తుత్యలంకారము.

క॥ అని యిష్టదైవనతి కవి

జననుతియు నొనర్చి రసల ♦ సద్బంధురవా

గనుబంధ మొకప్రబంధం

బనుసంధింపం దలంప ♦ నాసమయమునఁ ॥ 12.

అని = ఈప్రకారము, ఇష్టదైవనతి = ఇష్టదేవతానమస్కారమును, కవిజననుతి యుఁ = కవీశ్వరు లైనజనులయొక్కస్తోత్రమును, ఒనర్చి = కావించి, రస — బంధము ; రస = శృంగారాదిరసములచేత, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, బంధుర్ = ఒప్పైన, వాగ

సుబంధము = శబ్దములయొక్క యనువర్తనముగలదానిని ; ఒకప్రబంధంబుకొ = ఒక కావ్యమును, అనుసంధింపకొ = కూర్చుటపకొ, తలంపకొ = ఆలోచింపఁగా, ఆసమయమునకొ = ఆకాలమునందుకొ (ముందు పద్యముతో నన్వయము.)

సీ॥ శ్రీనాథకాదంబ ధ సానందవిహృతికి

మానసం బేధన్య ధ మానసంబు

నరవరాకారభా ధ స్వరధర్మదేవతా

దర్శనం బేతేని ధ దర్శనంబు

నిత్యకల్యాణని ధ ర్ణిద్రసంపదలకు

మందిరం బేశౌరి ధ మందిరంబు

సకలవిద్యజ్ఞన ధ ప్రకరంబునకు సన్ని

ధాన మేవిభుసన్ని ధ ధాన మరయఁ

నుతిఁ దగునతండు బుధమతా ధ నుగుణనుగుణ

మణిగణాభరణప్రభా ధ మండితాప్త

దిగ్విధూటీలలాటాళి ధ దృప్తవిమత

జనత మోహేళి యుర్వరా ధ జానిమకాళి॥

13.

ఏధన్యమానసంబు = ఏపుణ్యవంతునిమనసు, శ్రీనాథ——హృతికికొ ; శ్రీనాథ = విష్ణు వనెడు, కాదంబ = హంసముయొక్క (ని) కాదంబః కలహంస స్వాస్థీ (అ) సానంద = సంతోషముతోఁగూడిన, విహృతికికొ = సంచారమునకు ; మానసంబు = మానససరోవరమో, (హిమవంతంబునుత్తరంబున నొకకొలను గల దనియు బ్రస్తాదానిని మనసుచే నిర్మించుటచే మానసం బని పేరొందె ననియు నది హంసల కారోగ్యస్థానము గాన నచట హంసలు పెక్కు లుండు ననియుఁ బ్రసిద్ధి గలదు.) మానససరస్సున నంచ యుండునట్లు భగవంతుఁడు భక్తపరాధీనుఁడు గావున నెల్లకాల మీ ప్రభువునంతరంగమున నుండు నని భావము. ఏతేనిదర్శనంబు = ఏరాజుయొక్కదర్శనము, నరవరా——దర్శనంబు ; నరవర = రాజుయొక్క, ఆకార = స్వరూపము గల, భాస్వర = ప్రకాశించు, ధర్మదేవతాదర్శనంబు = ధర్మదేవతయొక్కదర్శనమో ; ఈప్రభువు స్వరూపమును ధరించినధర్మదేవత యని భావము. ఏశౌరిమందిరంబు = ఏరాజుగృహము, నిత్యకల్యాణ——సంపదలకుకొ = నిత్య = శాశ్వతమైన ; కల్యాణ = మంగళ

ములచే, నిర్ణీత = ప్రకాశించెడు, సంపదలకుఁ = సిరులకుఁ ; మందిరంబు = నివాసస్థాన మగునో, ఏవిభునన్ని ధానము = ఏప్రభువుయొక్కసమీపము, సక — బునకుఁ = ఎల్లవిద్వాంసులసముదాయమునకును, సన్ని ధానము = మంచిద్రవ్య రాశియగునో ; నుతికై, స్తుతిచేతను, తగునతండు = తగియెడు నాప్రభువును, బుధ—లలాటాళి; బుధ = విద్వాంసులయొక్క, మత = అభిప్రాయమునకు, అనుగుణ = సమ్మతమైన, సుగుణమణిగణ = శ్రేష్ఠమైనగుణసముదాయ మనెడు, ఆభరణ = భూషణములయొక్క, ప్రభా = కాంతిచేత మండిత — అలంకరింపఁబడిన, అష్టదిక్ = ఎనిమిదిదిక్కు లనెడు, వధూటీ = స్త్రీలయొక్క, లలాటాళి = ముఖపంక్తిగలవాఁడును, (తనసుగుణము లనుచేర్చుకొలచే దిష్టుఖముల నలంకరించినవాఁ డని భావము.) దృప్త — హేళి; దృప్త = గర్వించిన, విమతజన = శత్రు లనెడు, తమః = చీకటికి, హేళి = సూర్యుఁడును, ఉర్వరాజాని మాళి = ప్రభుశ్రేష్ఠుఁడును, ముందరివచనములోని శ్రీరావు — నరేంద్రుం డనువిశేష్యముతో నన్వయము. సూర్యుఁ డంధకారమును దొలఁగించిన ట్లీయన పగవారిం దొలఁగించె ననిభావము.

ఇందు విష్ణునందు హంసత్వ మారోపించుట మానసమునందు సరోవరత్వ మారోపించుటకుఁ గారణము గానఁ బరంపరితరూపకాలంకారము. దృప్తజనతమోహేళియ నుచోటను నిట్లే.

వ. వెండియు నఖండాఖండల సుదోద్దండ వేదండ శుండాభ నిజభుజాదండ కుండలీంద్ర సంభృత భూమండలుండును, భూమండలశంకా వహ విశంకట నిజవిజయ ధాటీ సమాటీకన సముద్ధ పరాగ పరంపరా పరిన్మత సభోమండలుండును, సభోమండల మధ్యగత చండకర కరమండలీ దుర్ణిరీక్ష నిజకరాగ్రతాండవిత మండలాగ్రధాళద్ధళీ విలోకనమాత్ర పలాయిత ప్రత్యర్థి సముదయుండును, బ్రత్యర్థి సముదయ కుముదప్రమదకర నిరంతర హరిదంతర విశ్రాంత విశ్రాణ నేందూదయ సముజ్జృంభిత గంభీరాపార యశఃపూర క్షీరపారావార నిజసుగుణకల్లోల హల్లీసకసముల్లంఘితావధి కుధరుండును, కుధరచాప త్రిపుటభేదన భేదనోద్యమ సమున్నయనానలాభీల జ్వాలా మాలికోపమ ప్రతాప తపనదారిత సమదారి ప్రమదాకుచలికుచ

నిచిత చకచకద్రుచిర ముక్తాహార తారకావారుండును, వారణాశీ
ప్రముఖ దివ్యక్షేత్ర ప్రతిష్ఠాపితానేకసత్రుండును, సత్తాణపరాయణ
నారాయణ చరణ సేవాచరణ రతపరమభాగవతవతంస పూజాని
రంతరాయుండును, రాయవేశ్యా భుజంగ జగన్బృగండకరవాల
భైరవ ప్రతాప హనుమదాది విరుదాభిశోభితప్రాభవుండును, భ
వాభవ వాహ మఘవ వాహ ఖవాహినీ కాశ నీకాశ యశోధుర్య
సూర్యరాయాధిప తనూభవుండును, భవానీరమాసమాన శుభగు
ణాంక వేంకయాంబా గర్భపావనుండును, వనతటాకాది సప్తసం
తాన సంస్థాపన శీలుండును, సుశీలాంచిత రేచర్లగోత్ర పవిత్రుం
డును, నగుశ్రీరావువేంకటమహిపతిగంగాధరరామరాయనరేంద్రుం
డొక్కనాఁ డదంభశాతకుంభస్తంభసంభారసంభాసమాన రంభా
సమాన కాంచనపాంచాలికాసమంచిత పంచశౌఖాంచలమణిదీపి
కానీరాజితంబై, పలువగలఁ జలువగలతోగలరాచట్టుజిగిజగిలెలం
దొగ రొల్కుక్రొండఘ్న తమ్మికెంపుటోరులయోరలం బెట్టనిము
గ్గులై కట్టలకుకట్టాణిముత్తెంపుజాలరులు దోఁప గాఢత్తతతోరణం
బుల సిరిమించుసభాభవనభాగంబున మాణిక్యభద్రదాసనాసీనుండై
సామంతులు, మంతులు, పురోహితులు, హితులు, కవిప్రవరులు
విప్రవరులు, పౌరాణికులు, వైణికులు నాదిగాఁ గలనిఖిలపరివారం
బునుం గొలువ బృందారకబృందంబునడుమం దగుపురందరుచందం
బునం, గులాచలమధ్యంబునం బెంపొందుమేరువుతీరునం బేరోలగం
బుండి యప్పుడు.

వెండియున్ = మఱియును, అఖండ — భూమండలుండును ; అఖండ = పూ
ర్ణమైన, (ఇది మిగుల దూరమం దున్నను భూమండల మనుదానితో నన్వయించును.)
అఖండల = ఇంద్రునియొక్క, మదోద్దండ = మదముచే నతిశయించిన, వేదండ = గజ
ముయొక్క (విరావతముయొక్కయనియర్థము) శుండా = తుండముయొక్క, ఆభ =

కాంతివంటికాంతిగల, (తుండముం బోలిన దని యర్థము) భుజాదండ = హస్తమనెడు, కుండలీంద్ర = శేషహిచే, సంభృత = ధరింపఁబడిన, భూమండలుండును = భూమండలము గలవాఁడును ; ఏనుఁగుతుండమువలె దీర్ఘ మగుభుజ మనుశేషునిచే భూమండలము ధరించినవాఁడని యర్థము. ఇందు వేదండశబ్దము శకంధ్యామలలోని దగుటచేఁ బరరూపము వచ్చెను. లేనియెడల వేద + అండ అని యుండఁగా సవర్ణదీర్ఘము రావలసియుండెను. మఱియు వేదండశుండాభ యనుచో నిదర్శనయు, భుజాదండకుండలీంద్రయనుచో రూపకమనునలంకారముం గలవు. భూమండల — మండలుండును ; భూమండలశంకావహ = భూమండల మను సందియముఁ గలిగించెడు, విశంకట = విశాలమైన, నిజ = తనది యగు, విజయ = జయార్థమైన, ధాటీ = దండయాత్ర పోవునట్టి నైశ్యముయొక్క, సమాటీకన = సంచారముచేతను, సముద్ధ = బయలుపెడలిన, పరాగ పరంపరా = ధూళీసముదాయముచేతను, పరివృత = ఆవరింపఁబడిన, నభోమండలుండును = ఆకాశము గలవాఁడును ; ఈయన దాడివెడలునపుడు గుఱ్ఱములు మొదలగువాని పాదాహతిచే బయలుపెడలినధూళి భూమియే యాకాశమునకుం బోవుచుండె నేమో యని శంక గలిగించుచు నాకాశమువఱకు వ్యాపించియుండె నని భావము. (పగఱ నశింపఁజేయుటకై ఫటులతో ఘోటకములతోఁ గూడినవిజిగేషునిప్రవృత్తి ధాటి యనంబడు.) అతిశయోక్త్యలంకారము.

నభోమండల — సముదయుండును ; నభోమండల = ఆకాశముయొక్క, మధ్యగత = నడుమనున్న, చండకర = నూర్చునియొక్క, కరమండలీ = కిరణసముదాయమువలె, దుర్జితీత్యు = చూడ శక్యము కానిదియును, నిజకరాగ్ర = తనచేతియందు, తాండవిత = నాట్యము గలదియును, (చలించుచున్న దని యర్థము.) మండలాగ్ర = కత్తియొక్క, (ని) తనావాసస్థిమండలాగ్రం (అ) ధాశద్ధశీ = కాంతియొక్క, విలోకనమాత్ర = చూచుటచేతనే, పలాయిత = పారిపోయిన, ప్రత్యర్థి = శత్రులయొక్క, సముదయుండును = సమూహము గలవాఁడును ; ఇందుపమయు నతిశయోక్తియుఁ గలవు.

ప్రత్యర్థి.....కుదరుండును ; ప్రత్యర్థిసముదయ = ఎల్లయాచకసముదాయమనెడు, కుముద = కలువలకు, ప్రమదకర = సంతసము నిచ్చు, నిరంతర = ఎడము లేకుండను, హరిదంతర = దిక్కులనడిమితావులందుకొ, విశ్రాంత = అలసట తీర్చికొన్న, (వ్యాపించిన యని యర్థము.) విశ్రాణ నేందూదయ = విశ్రాణన = దాన మనెడు, ఇందు = చంద్రునియొక్క, ఉదయ = ఉదయించుటచేకొ, సముజ్జ్వంభిత = పొంగిన, గంభీర = అగాధమైన, యశఃపూర = కీర్తిప్రవాహ మనెడు, క్షీరపారావార = పాల

సముద్రమునందలి, నిజసుగుణ = తనవి యగుసద్గుణము లనెడు, కల్లోల = తరంగముల యొక్క, హస్తీసక = సృత్యముచేతను, సముల్లంఘిత = అతిక్రమింపఁబడిన, అవధికుధ రుండును = చక్రవాళపర్వతము గలవాఁడును; ఎల్లయాచకులకుం గోరికలు నిండ దాన ముచేయుటచే నీప్రభు వన్ని దేశముల వ్యాపించిఁకీర్తి సంపాదించె ననియును, దనసు గుణములచేత సూర్యచంద్రులకాంతి వ్యాపింపనిచక్రవాళపర్వతము సయితము సతిక్ర మించె ననియుం దాత్పర్యము. (కీర్తి తెల్లనిది యని కవిసమయము.) రూపకాలంకా రము.

కుధర.....తారకావారుండును; కుధరచాప = ఈశ్వరునియొక్క, (పర్వత ము ధనుస్సుగాఁ గలవాఁ డని యర్థము.) త్రిపుటభేదన = మూడుపురములయొక్క, (ని) పత్తనంపుటభేదనం (అ) భేదన = చీల్చుటయం దైన, (నశింపఁజేయుట యని యర్థము) ఉద్యమ = ప్రయత్న ముచేతను, సముత్ = వికసించిన, నయనానల = కంటి యందలియగ్నియొక్క, ఆభీల = భయంకరమైన, జ్వాలామాలికా = మంటలవరుసయే, ఉపమ = సాటిగల, ప్రతాపతపన = తేజ స్సమూహ్యనిచే, దాఠిత = చీల్చఁబడిన (త్రెంపఁబడిన యని యర్థము.) సమదారి = మదముగలశత్రువులయొక్క, ప్రమదా = స్త్రీలసంబంధమైన, కుచలికుచ = కమ్మరేఁగుఁబండ్లం బోలినస్తనములయందు, నిచిత = కూర్పఁబడిన, చకచకద్రుచిర = మిగుల సంచలించుచున్నవియు మనోహర మైనవియు ను (అగు) ముక్తాహార = ముత్యములదండలయందలి, తారకావారుండును = ముత్యముల గుంపు గలవాఁడును; మున్న త్రిపురముల దహింపఁదలంచిన యీశ్వరునికంటినుండి, పుట్టినచిచ్చుతో సమానమైనప్రతాపముచే నీరాజు గర్వించినశత్రుల సంహరించి వారి భాగ్యలకంతభూషణములఁ దొలఁగించె నని తాత్పర్యము. మున్న మయునిచే నిర్మింపఁ బడినవియు నెవ్వరికిం దెలియనిగమనాగమనములు గలవియు నయోమయము సువర్ణమ యము గజితమయము నగురక్కసులపుగములు మూఁడు దేశతలప్రాధ్దనచే శివుఁడు ద హియించె నని భాగవతము. (ఉపమాలంకారము.)

వారణాశీ.....సత్రుండును; వారణాశీప్రముఖ = కాశీ మొదలగు, దివ్యక్షే త్ర = పుణ్యక్షేత్రములందు, ప్రతిష్ఠాపిత = నిల్పఁబడిన, అనేకసత్రుండును = పెక్కు సత్రుములుగలవాడును.

సత్త్రాణ.....నిరంతరాయుండును; సత్ = సజ్జనులయొక్క, త్రాణ = రక్షణమునందు, పరాయణ = ఆసక్తిగలవాఁడును, నారాయణ = విష్ణువుయొక్క, చరణ = పాదములయొక్క, సేవా = సేవయొక్క, ఆచరణ = చేయుటయందు, (విష్ణుసావము

లు సేవించుటయం దని యర్థము.) రత = ఆసక్తిగల, పరమభాగవతవతంస = శ్రేష్ఠులైన భగవద్భక్తులయొక్క, పూజా = ఆరాధించుటయందు, నిరంతరాయండును = ఎడతెరిపిలేనివాఁడును.

రాయ.....పాఠభవుండును ; రాయ = శ్యాభుజంగ మొదలైన బిరుదులచేతను, అభిశోభిత = దీప్తమైన, పాఠభవుండును = ప్రభుత్వముగలవాఁడును.

భవ.....తనూభవుండును ; భవ = శివునియొక్కయు, అభవ = బ్రహ్మయొక్కయు, (అకారమునకు విష్ణు వని యర్థము. అతనివలన జన్మించినవాఁడు గాన నభవుఁడు = బ్రహ్మః) (ని) అకారో బ్రహ్మ విష్ణ్వశ కమలేషా (నా) వాహ = వాహనములైన వృషభముతోడను, హంసముతోడనును, మఘవవాహ = ఇంద్రునిగట్టి మైనయొచ్చె శ్రవముతోడను, కాశ = తుల్లుఁబూవుతోడను, నీకాశ = సమానమైన, యశోధుర్య = కీర్తినివహించిన, సూర్యరాయాధిపతనూభవుండును = సూర్యరాయప్రభువునకుం బుత్రుండును.

భవానీ.....పావనుఁడు ; భవానీ = పార్వతితోడను, రమా = లక్ష్మితోడను, సమాన = తుల్యురాలును, శుభగుణాంక = సద్గుణము లనెడు భూషణములుగల (ని) అంకః స్థా నాంతిక క్రోడ భూషణోత్సంగ లక్ష్మసు (వి) వేంకయాంబాగర్భపావనుండును = వేంకయమ్మగర్భమును బవిత్రముచేయువాఁడును.

వన.....శీలుండును ; వన = తోట, తటాక = చెరువు, ఆది = మొదలుగల, సప్తసంతాన = ఏడువిధము లగు సంతతులను, సంస్థాపనశీలుండును = నిల్పుటయందు స్వభావము గలవాఁడును ; (క॥ “ తనయుఁడుఁ, జెలువును, గావ్యం । బు, నిధానము, గుడి, వనంబు, భూదేవస్థా । పనమును ననునీయేడును । జను శాస్త్రములందు సప్తసంతతు లనఁగన్ ”)

సుశీ.....పవిత్రుండును = సదాచారముచే నొప్పురేచర్లగోత్రమును బవిత్రము చేసినయతఁడును ;

అగు శ్రీరావు వేంకటమహిపతిగంగాధరరామరాయనరేంద్రుండు, ఒక్కనాఁడు = ఒకదినమునందున్, (ఇది కాలవాచకముగావునఁ బ్రధమయం దుండును. కాలాధ్యములకుం బ్రాయీకంబుగాఁ బ్రధమ యగు. బా. కా.)

అదంభ.....నీరాజితంబై ; అదంభ = కృత్రిమము గాని (స్వచ్ఛమైన దని యర్థము.) శాతకుంభస్తంభ = బంగారుకంబములయొక్క, (శతకుంభ మనుపర్వతమునం బుట్టినది శాతకుంభము. (ని) తపనీయం శాతకుంభం గాంగేయం భర్మ కర్బు

రం (అ) సంభార = సముదాయమందు, సంభాసమాన = ప్రకాశించుచున్న, రంభాస
మాన = రంభ యనునచ్చరంబోలిన, కాంచనపాంచాలికా = బంగారుబొమ్మలయొక్క,
(ని) పాంచాలికా పుత్రికా స్యా ద్వస్త్ర దంతాదిభిః కృతా. (అ) సమంచిత =
ఒప్పుచున్న, పంచశాఖ = చేతులయొక్క, (ని) పంచశాఖ శ్శయః పాణీః (అ)
అంచల = అగ్రమునందలి, మణిదీపికా = మాణిక్యపుదీపములచేతను, నీరాజితం బై = ఆ
రతీయఁబడినదియై, సభాభవనమునందలిబంగారుకంబములం దున్న బొమ్మలు వానిచే
తులయందలిమాణిక్యదీపములచే సభాభవనమునకు నీరాజన మిచ్చుస్త్రీలువలె నుండె
ననియు నాసభ యారతి యందునదివలె నుండె ననియు నాశయము.

పలువగలక = పెక్కురీతులచేతను, చలువ.....జగిలెలక = చలువ గల =
చల్లఁదలము గల, తొగలరాచట్టు = చంద్రకాంతపురాలయొక్క, జగి = కాంతి గల,
జగిలెలక = తిన్నెలందుక, తొగ.....యోరలక ; తొగ రొల్కు = ఎఱ్ఱకాంతిం
బ్రసరింపఁజేయు, క్రొందళ్కు = క్రొత్తకాంతి గల, తమ్మికెంపుటోరులయోరలక =
పద్మరాగముల (చేఁజేయఁబడిన) యెఱ్ఱపట్టెలయొక్క పార్శ్వములందుక, (కొ)
త్త + తళ్కు = క్రొందళ్కు, క్రొత్తశబ్దమున కాద్యక్షరశేషమునకుం గొన్నియెడల
నుగాగమంబును గొన్నియెడల మీఁదిహల్లునకు ద్విత్వంబు నగు. కెంపు + ఓరులు =
కెంపుటోరులు. కర్మధారయంబునం దుత్తున కచ్చుపరంబగు నపుడు టుగాగమం
బగు. బా. సం.) పెట్టనిముగ్గులై; బిట్టు = అధికముగా, అలరుకట్టాణి.....జాళ
రులు; అలరు = ప్రకాశించెడు, కట్టాణి.....జాలరులు = ప్రశస్త మైనముత్యములయొ
క్కజాలెలు, (కడు + ఆణి = కట్టాణి; కుటుచిటు, కడు, నడు, నిడుశబ్దములఱ, డలక
చ్చుపరంబగునపుడు ద్విరుక్తటకారంబగు. బా. సం.) తోఁపక = కాన్నిఁపఁగాను,
గారు.....తోరణంబులక = గరుడపచ్చలతోరణములచేతను, సిరి.....బునన్ =
సిరిమించు = ప్రకాశించెడు, సభాభ.....బునక = సభామండపప్రదేశమందుక, మా
ణిక్యభద్రదాసనాసీనుం డై = మణులతోఁ గూర్చినరాజపీఠమునం గూర్చుండి, సామం
తులు = సమీపదేశములరాజులు, (రాజులచే నూలుగ్రామములఁ బాలింపనియుక్తు లగు
సధికారు లనియేని యర్థము.) మంతులు = మంత్రులు, (రాజకార్యలోచనఁ జెప్ప
వారు) పురోహితులు = పురోధనులును, హితులు = ఆప్తులును, కవిప్రవరులు = కవిశ్రే
ష్ఠులును, విప్రీవరులు = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులును, పౌరాణికులు = పురాణములం జెప్పవారు
ను, (ప్రపంచముయొక్క సృష్టిప్రళయములును, సూర్యచంద్రులవంశంబులు నావంశ
ములందలిమహారాజులచరితంబును మనువులవృత్తములుం జెప్పగ్రంథములు పురాణంబు
లనంబడు. ఇవి మిత్రులుంబోలె జనులకు హితహితముల బోధించి దుర్మార్గమునుండి

మఱలించినన్మాగ్గమునం బ్రవర్తింపఁజేయుఁ గాన సుహృత్సమ్మితము లనంబడు.) జై
 నికులుక = వీణాగానముచేయువారును, ఆదిగాక = మొదలుగా, కలనిఖిలపరివారం
 బును = కలయెల్లపరిజనమును, కొలువక = సేవింపఁగాక, బృందారకబృందంబునడు
 మక = దేవతాసముదాయముయొక్కనడుమను, పురందరుచందంబునక = ఇంద్రుని
 యందముచేతక (ఇంద్రుడువలె నని యర్థము.) కులాచలమధ్యంబునక = కులపర్వత
 ములమధ్యమందు, (శ్లో॥ మహేంద్రో మలయ స్సహ్యా శృక్తిమాక గంధమాదః,
 వింధ్యశ్చ పారియాత్రశ్చ సస్తైతే కులపర్వతాః॥) పెంపొందుమేరువుతీరునక = బౌ
 స్నత్యము నొందుబంగారుకొండవలెను, పేకోలగం బుండి = పెద్దసభయం దుండి, ఆ
 ప్పడు = ఆకాలమున (ముందుపద్యముతో నన్వయము.) ఇం దింద్రాదులతో శ్రీకి
 సాదృశ్యము చెప్పఁబడెఁ గాన నుపమాలంకారము. ఈవచనమునందు నాయకగుణం
 బు లగుకీర్తిప్రతాపాదులును మహాకులీనత మొదలగు నవియుఁ జెప్పంబడియె.
 (“ శ్లో॥ కీర్తిప్రతాపసుభగః పుమర్థత్రయతత్పరః । ధురంధరశ్చ గుణవాక నాయకః
 పరికీర్తితః॥ మహాకులీన తౌజ్జ్వల్యం మహాభాగ్య ముదారతా । తేజస్వితా విదగ్ధత్వం
 ధార్మిక త్వాదయో గుణాః ॥ కీర్తిప్రతాపములచే సుందరుఁడును, ధర్మార్థకామము
 లందుఁ దత్పరుఁడును, భూమండలాధిపతియు, సద్గుణములుగలవాడు నగుపురుషుఁడు
 కృతినాయకుఁడు గావలయును. మఱియు గొప్పవంశమునందలిజన్మము, చేయవలసిన
 కార్యములయందు నైపుణ్యమును, తేజస్సును, ధర్మమునందే మనసు గలుగుటయును,
 మిగుల సౌందర్యము మొదలగుగుణములు కృతినాయకున కుండవలసిన వని యర్థము.)

సీ॥ నిత్యసత్యవ్రత ♦ స్తుత్యుఁడౌనెల్లనా

ర్యుని పౌత్రు హరితన ♦ న్మునిసగోత్రు

భారతీపురుషాన ♦ తార మారంగధా

మూర్యునితనయు వి ♦ ఖ్యాతవినయు

సతతపుణ్యాచార ♦ యతగంగమాంబికా

గర్భసంభవుఁ గళా ♦ కలితవిభవు

నల్లమరాజాన్వ ♦ యజుని సుబ్రహ్మణ్య

కవినామధేయు స ♦ త్కవివిధేయు

శేషధర్మేతిహాసవి ♦ శేష మంధ్ర

భాషగ నొనర్చి లింగమ ♦ పర్తిధామ
రామమూర్తికి భక్తిన ♦ ర్పణ మొనర్చి
నట్టినను దయ రావించి ♦ యిట్టు లనియె॥

14.

నిత్య.....స్తుత్యఁడు; నిత్య = ఎల్లపుడు, సత్య = నిజము (పలుకుటయందు)
వ్రత = నేనుము గలవాఁడు గనుక నే, స్తుత్యఁడు = స్తోత్రమునకుం దగినవాఁడు,
ఔనెల్లనార్యునిపాత్రుఁ, హరితసన్మునిసగోత్రుఁ = హరితుఁ డనునుత్తమమునికి స
మాన మైనకులముగలవానిని, భారతీపురుషావతారము = సరస్వతియొక్కపురుషరూప
ము, ఔరంగధామార్యునితనయుఁ = అగురంగశాయికుమారునిఁ, విఖ్యాతవినయుఁ =
మిగులఁ బ్రసిద్ధ మైనయడఁకువ గలవానినిఁ, సతత.....సంభవుఁ = సతత = ఎల్ల
పుడును, పుణ్యాచార = మంచినడవడితో, యుత = కూడుకొనిన, గంగమాంబికాగర్భ
సంభవుఁ = గంగమ్మ యనునామెగర్భమున నుప్పలిల్లినవానిని, కళాకలితవిభవుఁ =
కళా = విద్యలచేత, కలిత = పొందఁబడిన, విభవుఁ = సంపదగలవానిని, అల్లమరాజా
న్వయజాన్ = అల్లమరాజువారివంశమునఁ బుట్టినవానిని, సత్కవివిధేయుఁ = మంచిక
వులకు లొంగినవానిని, సుబ్రహ్మణ్యకవినామధేయున్ (ఇచటధేయ యనుప్రత్యయ
ము స్వార్థమున వచ్చెను.) నామ మన నెంతయర్థమో నామధేయ మనినను సంతయే
యర్థము.) శేషధర్మేతిహాసము = శేషధర్మ మనుగ్రంథమును, అంధ్రభాషగఁ = తె
నుఁగుకావ్యముగా, ఒనర్చి = చేసి, లింగమపర్తిరామమూర్తికిన్ = లింగమపర్తిలో ను
న్న రామదేవునకు, భక్తిఁ = అనురాగముతో (పూజ్యులయం దనురాగము భక్తి య
నంటు.) అర్పణ మొనర్చినట్టిననుఁ = అప్పనము చేసిననన్నుఁ, రావించి = పిలిపిం
చి, దయఁ = కరుణతో, ఇట్టులు = ఈక్రిందిప్రకారము, అనియెఁ = అనెన్.
(' ననుఁ ' ఇది యీపద్యమున ననె ననుదాని కప్రధానకర్మము గావున ద్వితీయ
యం దుండెను. తఱచు పష్టియందేని తృతీయయందేని యుండును.) వచ్యర్థాముఖ్య
కర్మంబునకుఁ దోడ కు వర్ణకంబులు ప్రాయికంబుగ నగును. (బా. కా.) అనెన్
అనుక్రియకు వెనుకటివచనమున నున్నప్రభువు కర్త.

క॥ అకలంకభారతీకరు

ణకుఁ బాత్రమ నై సుధీజ ♦ నముచే నిల నె

న్నికఁ గంటివి సుబ్రహ్మ

ణ్యకవీంద్రా ! సాహితీర ♦ సాంబుధి చంద్రా॥

15.

సాహితీరసాంబుధిచంద్రా = గుణములతో నలంకారములతోఁ గూడినశబ్దార్థజ్ఞానమును రసజ్ఞానము నను సముద్రమునకుఁ జంద్రుఁడా, సుబ్రహ్మణ్యకవీంద్రా = సుబ్రహ్మణ్యకవిశ్రేష్ఠుఁడా, అక.....కతుణకున్ = నిర్తల మైనసరస్వతియనుగ్రహమునకున్, పాత్రమ వై = తగినవాఁడ వై, సుధీజనములచేన్ = విద్వాంసులచేతను, ఎన్నికన్ = గౌరవమును, కంటివి = పొందితివి.

సీ॥ వాల్మీకి యాదికా ♦ వ్యంబానర్పఁగఁ గదా
రామునిగుణకథల్ ♦ ప్రకట మయ్యె
ద్వైపాయనుఁడు భార ♦ తం బానర్పఁగఁ గదా
పాండవాదులప్రభా ♦ వములు దెలిసె
కాళిదాసుఁడు కృతి ♦ ఘటనసేయఁగఁ గదా
భోజరాజయశంబు ♦ తేజరిల్లె
ఘనత విద్యానాథ ♦ కవికబ్బమునఁ గదా
తనరెఁ బ్రతాపరు ♦ దునిప్రసిద్ధి
యిలను రాజనరేంద్రుండు ♦ కృష్ణదేవ
రాయ లాదిగఁ గలమహా ♦ రాజు లెల్లఁ
గావ్యముఖమునఁ గాదె వి ♦ ఖ్యాతిఁ గనిరి
కానఁ గృతీసాటి వేటొండు ♦ గలదె తలఁప॥

16.

వాల్మీకి, ఆదికావ్యము = రామాయణమును, ఒనర్పఁగఁగదా = చేయుటచేతనే కదా, రామునిగుణకథల్ = శ్రీరామునిసద్గుణంబులుం జరిత్రంబును, ప్రకటమయ్యెన్ = ప్రసిద్ధము లయ్యెను. (వాల్మీకి దీని నెల్లసంస్కృతకావ్యంబులకుం బూర్వమున రచియించుటచే నాదికావ్యం బనంబడు.) ద్వైపాయనుఁడు = వ్యాసుఁడు, భారతంబు, ఒనర్పఁగఁగదా = రచియించుటచేతనే కదా, పాండవాదులప్రభావములు = ధర్మరాజు మొదలగువారిమహిమములు, తెలిసెన్ ; కాళిదాసుఁడు, కృతి = కావ్యమును, ఘటనసేయఁగఁగదా = కూర్చుటచేతనే కదా, భోజరాజయశంబు = భోజునికీర్తి, తేజరిల్లెన్ = ప్రకాశించెను. (కాళిదాసుఁడు భోజునికీర్తికిం బ్రకాశక మగుగ్రంథము రచించిన ట్లిచటం జెప్పంబడె. కాని రఘువంశాదికావ్యములన్ రచించినకాళిదాసుఁడు భోజునికాలమున లేఁ డనియు విక్రమార్కునికాలమున నుండె ననియుఁ గొందఱు చెప్పు

దురు. అది యట్లుండె. భోజునికాలముననే కాళిదా సుండినను నాయన చేసినకావ్యములలో నెచ్చటను భోజునినామము సయితము లేదు. అయినను భోజునిపైఁ బెక్కుండుగ్రంథములు చెప్పినచాటుపద్యములతో నిండినభోజచరిత్ర మనుగ్రంథమునఁ గాళిదా సుండుం గొన్ని పద్యములు చెప్పిన ట్లుండె. దానింబట్టియే యీకవి యిట్లు చెప్పె నని తోఁ చెడిని.) విద్యానాథకవికబ్బమునఁగదా=విద్యానాథకవి చేసినకావ్యము (ప్రతాపరుద్రీయము) చేతనే కదా, ఘనతః=గొప్పతనముతో, ప్రతాపరుద్రునిప్రసిద్ధి, ఇలఁ=భూమియందు, తనరెఁ=అతిశయించెను, రాజనరేంద్రుండు=రాజరాజనరేంద్రుండు (ఈయన భారతముం గృతినందినవాఁడు.) కృష్ణదేవరాయలు=(మనుచరిత్రాదులకుం గృతినాయకుఁడు.) అదిగఁ=మొదలుగా, కలమహారాజు లెల్లన్=కలగొప్పరాజు లందఱును, కావ్యముఖమునఁగాదె=కావ్యద్వారముచేతనే కదా, విఖ్యాతిఁ=ప్రసిద్ధిని, కనిరి=పొందిరి, కానఁ=ఆకారణముచేత, కృతినాటి=కావ్యమునందుటతో సమాన మైనది, వేటొండు=ఇంకొకటి, (కీర్తికర మైనది) తలఁపఁ=ఆలోచింపఁగా, కలదె?=ఉన్నదా? (లేదని యర్థము.)

క॥ సంతానసప్తకములోఁ

జింతితఫలదాయకంబు ♦ చిరకీర్తికరం

బెంతయుఁ గృతి మా కది శ్రీ

కాంతకథాసుధను గూర్పఁ ♦ గా వలయుఁ జూమి॥ 17.

సంతాన.....లోఁ=సంతానము లేడిటిసమూహములోన్, కృతి=గ్రంథము, జింతితఫలదాయకంబు=కోరఁబడినఫలము నిచ్చునదియును, ఎంతయున్=మిక్కిలిగా, చిరకీర్తికరంబు=శాశ్వత మైనయశముం గలిగించు నదియును (అగును) అది=అట్టికావ్యమును, శ్రీకాంతకథాసుధఁ=విష్ణునిచరిత మనెడునమృతముతోఁ, (సంఘటించి) మాకుఁ, గూర్పఁగా వలయుఁజూమి=మాకీయఁగా వలయును జూమా (ఇచటఁ జూమి యనుదాని కర్థము వేఱుగా లేదు గాని వెనుకటిక్రియాార్థము ముఖ్య మని బోధించుశక్తి గలదు.)

వ. అని సబహుమానంబుగాఁ గర్పూరతాంబూల కనకాంబరాభరణాదు లొసంగిన నంగీకరించి మదీయకృతికన్యావతంసంబున కనుకూలనాయకరత్నసంఘటనఁబు గలిగె నని సంతసించి యేతత్ప్రబంధనిబంధనంబునకుం బ్రారంభించితిం గావునం గృతిపతివంశావతారం

బభివర్ణించెద.

అని = ఇట్లు చెప్పి, సబహుమానంబుగాఁ = మిక్కిలిగౌరవముతోఁ గూడునట్లు,
కర్పూర.....ణాదులు ; కర్పూరతాంబూల = కప్పరముతోఁ గూడినవిడెమును,
కనక = బంగారు, (జలతారుగల) అంబర = వస్త్రములు, ఆభరణాదులు = భూషణ
ములు మొదలగువానిని, ఒసంగినఁ = ఈయఁగాఁ, అంగీకరించి = (నేను) వానిం
బుచ్చికొని, కావ్యము వారి కిచ్చుట కొప్పికొని, మదీయ.....సంబునకుఁ ; మదీ
య = నాసంబంధముగ, కృతి = కృతియనెడు, కన్యావతంసంబునకున్ = కన్యాశిరో
భూషణమునకు, అను.....సంఘటనంబు = అనుకూలుఁ డగునాయకుఁ డనెడురతన
ముయొక్కకూర్పు, కలిగె నని = సందర్భించె నని (ఒకకాంతకే లోఁబడిననాయకుఁ
డనుకూలుఁడు.) సంతసించి = సంతోషపడి, ఏతత్ప్రబంధనిబంధనంబునకుఁ = ఈకా
వ్యశిర్తాణమునకుఁ, సత్య మగుకథను గొని పెక్కు లగువర్ణనములతోఁ గూర్చి వ్రా
యుకావ్యము ప్రబంధము (ని) ప్రబంధః కల్పనాకథా (అ) ప్రారంభించితిఁ =
మొదలువెట్టితిని ; కావునఁ = ఆకారణముచేత, కృతిపతివంశావతారంబు = కృతినా
యకుఁ డగురామరాయప్రభువుయొక్కవంశోత్పత్తిని, అభివర్ణించెదఁ = పొగడెదను.

సీ॥ త్రిదృగష్టదృక్సహ ♦ సద్విగాదికోటీర
హరినీలరోలంబ ♦ పరివృతంబు
శ్రీరమాకరముద్రి ♦ కారత్నరుచిపుంజ
మంజులకింజల్క ♦ రంజితంబు
సముదితామరధునీ ♦ స్వచ్ఛామితమరంద
లహరీనిరంతరా ♦ లంకృతంబు
సనకసనందనా ♦ ద్యనఘసస్మృనిమనః
కాసారదివ్యప్ర ♦ కాశదంబు
శ్రుతివఘాటీశిరస్తటి ♦ ధృతవతంస
మగుచు నలరారుహరిచర ♦ ణారవింద
మందుఁ జెన్నొందుశూరతో ♦ దారతాద్య
ధికగుణకులంబు పద్మనా ♦ యకకులంబు॥

హరిచరణారవిందము = విష్ణునిపాద మనెడుపద్యము, త్రిదృ.....పరివృతంబు ; త్రిదృక్ = శివుడు, (మూడుకన్నలు గలవాడు.) అష్టదృక్ = బ్రహ్మ (ఎనిమిదికన్నలు గలవాడు.) సహస్రదృక్ = ఇంద్రుడు (వేయికన్నలు కలవాడు.) ఆది = మొదలైన, దేవతలయొక్క, కోటిర = కిరీటములయందలి, హరినీల = ఇంద్రనీలము లనెడు, రోలంబ = తుమ్మెదలచేతను, పరివృతంబు = ఆవరింపబడినదియును, శ్రీరమా——రంజితంబు ; శ్రీరమా = శోభతోఁగూడిన లక్ష్మీదేవియొక్క, కర = హస్తమందలి, ముద్రికా = ఉంగరములయందున్న, రత్న = మణులయొక్క, రుచిపుంజ = కాంతిసముదాయ మనెడు, మంజుల = మృదువైన, కింజల్క = అకరులచేత (పువ్వులలోనిదారములచేత) రంజితంబు = ప్రకాశించునదియును, (లక్ష్మీభర్తకుఁ బాదము లొత్తుచుండఁగా నామె చేతులందలియుంగరములలోనిమణులకాంతి యందుఁ బ్రసరించుటచే నిట్లు చెప్పఁబడె.) సముది.....లంకృతంబు ; సముదిత = పుట్టిన, అమరధునీ = ఆకాశగంగ యనెడు, స్వచ్ఛ = నిర్మలమైన, అమిత = అధికమైన, మరంద = పూఁదేనెయొక్క, లహరీ = జాలుచే, అలంకృతంబు = అలంకరింపఁబడినదియును, సనక.....ప్రకాశదంబు ; సనకసనందనాది = సనకుడు సనందనుడు మొదలగు, అనఘ = పాపములేని, సన్మని = గొప్పభగవద్భక్తులయొక్క, మనః = చిత్త మనెడు, కాసార = కొలఁకునకు, దివ్య = స్వచ్ఛమైన ; ప్రకాశదంబు = ప్రకాశమును గలిగించునదియును.

శ్రుతి.....వతంసము ; శ్రుతి = వేదవాక్కు లనెడు, వఘాటీ = స్త్రీలయొక్క, శిరస్తటీ = శిరములచేతను, (ఉపనిషత్తులచేత ననియర్థము.) ధృత = ధరింపఁబడిన, వతంసము = భూషణమును, అగుచున్ ; అలరారున్ = ప్రకాశించును, అందున్ = ఆపాదపద్యమునందు (ఉత్పన్నమైన) శూరతో——కులంబు ; శూరత = పరాక్రమము, ఉదారత = దానము, ఆది = మొదలైన, అధికగుణకులంబు = ఎక్కువ మంచిగుణములసముదాయము గల, పద్మనాయకకులంబు = వెలమవారివంశము, చెన్నెందున్ = ప్రకాశించును.

ఇందు భగవంతునిపాదములయందు పద్మత్వ మారోపించి దానిధర్మము లగు భ్రమరసంపత్తి మొదలగునవి యెడతెగక నమస్కరించుదేవతలకిరీటరత్నాదులయందు నారోపించెఁ గాన సావయవరూపకాలంకారము.

ఉ॥ అందుఁ బయోధిన వృక్షము ♦ నందుఁ బయోంబుధిఘోరై నైభవంబంది జగత్ప్రసిద్ధి నల ♦ రారుచునుండెను రావ్రసంశయం

ఇందునిభంగి గాఁగ నుద ♦ యించె లసత్కరమండలాగ్గిరు
కృందళితారిదర్పుఁ డనఁ ♦ గా ననవ్రాతమనీఁడు మేటియై॥ 19.

అందుఁ = ఆకులమునందు, పయోధిసప్తకమునందుఁ = సముద్రము లేడిటిస
ముదాయమునందును, పయోంబుధివోలెఁ = క్షీరసముద్రమువలె, రావువంశము = రావు
వారికులము, వైభవంబు = సంపదను, అంది = పొంది, జగత్ప్రసిద్ధిఁ = లోకప్రసిద్ధిచే
తను, అలరారుచునుండెఁ = ప్రకాశించుచునుండెను, అందుఁ = ఆరావుకులమునం
దును, ఇందునిభంగిగాఁగఁ = చంద్రునిరీతివంటిరీతిగాఁ (అనఁగాఁ జంద్రుఁడువలె
శనిభావము.) లస—దర్పుడు; లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, కర = చేతియందలి,
మండలాగ్ = కత్తియొక్క, రుక్ = కాంతియనెడు, కరమండల = కిరణసముదాయ
ముయొక్క, అగ్ = శ్రేష్ఠమైన, రుక్ = కాంతిచేతను, సందళితారిదర్పుఁడు = చీల్చి
బడిన శత్రువు లనుజక్కవలగర్వము గలవాఁడును (చీల్చిబడిన యిది గర్వమునకు వి
శేషణము.) చంద్రుఁడు తనకాంతిచేఁ జక్రివాకములమద మడఁచిన ట్లిరాజు తనచే
తఁబూనినఖడ్గసంబంధమైనకాంతిచేత శత్రువులమద మడఁచె నని తాత్పర్యము. అనఁ
గాఁ = అనునట్లు, ననవోతమనీఁడు, మేటియై = ప్రసిద్ధుడై, ఉదయించెఁ = పుట్టె
ను. ఇందు శ్లిష్టరూపకము. ఇందునిభంగి యనుచో నిదర్శనార్థము. రెంటికి సం
గాంగిభావసంకరము.

గీ॥ పాణిఁ గ్రొమ్మించుకరణి కృ ♦ పాణి మెఱయ

వారువము నెక్కి యెదిరిన ♦ వారు వలువ

రణము గుడిపెను రిపువిదా ♦ రణ మొనర్చి

యవ్విభుం డతనికి సాటి ♦ యవ్విభుండె॥

20.

అవ్విభుండు = ఆరాజు, పాణిఁ = హస్తమునందున్, గ్రొమ్మించుకరణిఁ =
కొత్త మెఱుపువలె, కృపాణి = కత్తి, మెఱయఁ = ప్రకాశింపఁగాఁ, వారువ
ముఁ = అశ్వమును, ఎక్కి = ఆరోహించి, రిపువిదారణముఁ = శత్రుసంహారమును,
ఒనర్చి = చేసి, ఎదిరినవారు = ఎదుర్కొన్న వారు, (పగవారు) పలువన్ = పారిపో
వఁగా, రణము = యుద్ధమును, గుడిపెఁ = అనుభవింపఁ జేసెను; అతనికిఁ = ఆతే
నికి, సాటి = సమానుఁడు, అవ్విభుండె = ఆరాజె (అగును.) ఇం దతని కతఁడే కాని
యుపమానాంతరము లేదని చెప్పటచే ననన్వయాలంకారము.

క॥ ఆననవోతమధరణీ

జానికి సర్వజ్ఞసింగ ♦ జనపాలుఁడు తే

జోనిధి మాధవనీఁడును

సూనులు శివకేశవాంశ ♦ జులు పుట్టి రొగిన్॥ 21.

ఆననవోతమధరణీజానికిన్ = మైనఁ జెప్పిన ననవోతమరాజునకు, శివకేశవాంశ
జులు = శివకేశవులయొక్కయంశమువలనఁ బుట్టినవారును, తేజోనిధి = ప్రతాపమునకు
స్థానమగు, సర్వజ్ఞసింగజనపాలుఁడును, మాధవనీఁడును, (అను) సూనులు = పుత్రులు,
రొగిన్ = క్రమముగాను, పుట్టిరి = జన్మించిరి.

సీ॥ తనయశోనల్పక ♦ ల్పనగాటవికిఁ బయో

భృత్పదం బొకపర ♦ భృతము గాఁగఁ

దనభుజాటోపప్ర ♦ తాపరూపాగ్నికిఁ

బరబలంబులు శల ♦ భములు గాఁగఁ

దనజయలక్ష్మీని ♦ తంబిని కఖిలది

గ్వలభులు విహరణ ♦ స్థలులు గాఁగఁ

దననిరంతరదాన ♦ ధారానదికి సాగ

రములు గర్భజలాశ ♦ యములు గాఁగఁ

నవనిఁ బాలించి మిగులఁ బ్రీ ♦ ఖ్యాతిఁ గాంచె

జైత్రీయాత్రాసమారంభ ♦ సమయవిజయ

భేరికాభాంకరణచల ♦ ద్విమతఫణిప

తంగవిభుఁ డైనసర్వజ్ఞ ♦ సింగవిభుఁడు॥ 22.

జైత్రీ.....విభుఁడు ; జైత్రయాత్రా = జయశీలమైన దాడియొక్క, సమారం
భసమయ = ఆరంభకాలమందు, విజయ = జయముం దెలిపెడు, భేరికా = భేరులయొ
క్క, భాంకరణ = “ భాం ” అనుశబ్దముచేతను, చలత్ = వణకుచున్న, విమత = శత్రు
లనెడు, ఫణిసర్పములకు, పతంగవిభుఁడు = గరుడుఁడు ; గరుడుఁడు పాములం జంపున
ట్టిప్రభువుశత్రుల సంహరించు నని తాత్పర్యము. ఐనసర్వజ్ఞసింగవిభుఁడు, పయోభృ

త్వదంబు = ఆకాశము (మేఘము లుండుచోటు) తన — వికిణ్ = తన = తనయొక్క, యశః = కీర్తియను, అనల్ప = అధికమైన, కల్పనగాటవికిణ్ = కల్పవృక్షములవనమునకు, ఒకపరభృతము = ఒకకోయిల, కాగణ్ = అగుచుండఁగా, (కల్పవృక్షములు గలతోటలోఁ గోకిల యున్న ట్టిరాజుకీర్తియందు నాకాశ ముండెననిభావము. కీర్తి మిగులగొప్పది యనిఫలితార్థము.) పరబలంబులు = పగవారి సేనలు, తన — అగ్ని కిణ్ = తనభుజాటోప = తనచేతులబలము గొప్పతనమువలన (గలిగిన) ప్రతాప = ప్రతాపమునెడు, అగ్ని కిణ్ = చిచ్చునకు, శలభంబులు = మిడుతలు, కాగణ్ ; అఖిలదిగ్విలభులు = అన్నిదిక్కులనెడు శిరోగృహములు (మేడమీఁదియిండ్లు) తన — నితంబి నికిణ్ = తనజయలక్ష్మి యనెడుస్త్రీకి, విహరణస్థులు = విహరించుచోట్లు, కాగణ్ ; సాగరములు = సముద్రములు, తనదానధారాననికిణ్ = తనయొక్క (తాను) దానము చేయునప్పుడు విడిచినజలమువలనఁ గలిగినయేటికిణ్, గర్భజలాశయములు = లోపల నున్న మడుగులు, కాగణ్ ; అవనిణ్ = భూమిని, పాలించి = రక్షించి, మిగులణ్ = అధికముగాను, ప్రఖ్యాతిణ్ = ప్రసిద్ధిని, కాంచెణ్ = పొందెను.

సర్వజ్ఞసింగమహీపాలుఁడు భూమిం జక్కఁగఁ బరిపాలించి లోకమందంతట వ్యాపించినయశము సంపాదించె ననియు నగ్ని మిడుతలంబోలె శత్రువుల ననాయాసముగ సంహరించి దిక్కులన్ వశపఱచుకొనె ననియు దానజలముచే సముద్రముకంటెఁ బెద్దనదుల నుత్పాదించెననియుఁ దాత్పర్యము.

రూపకము సతిశయోక్తియు సలంకారములు.

మ॥ వనజాక్షీవనజాస్తుఁడై గుణమణి ♦ వారాశియై సజ్జనా
వనవిశ్వంభరుఁడై భుజాఙ్గితధరా ♦ వాల్లభ్యలభ్యోరుశో
భనలక్ష్మీవిబుధేంద్రుఁడై హరిపదా ♦ బైతాద్భితస్వాంతుఁడై
కనియెన్ మాధవనీఁడు రంగశయనా ♦ గ్రీష్ఠాననిత్యస్థితిన్॥ 23.

మాధవనీఁడు = సింగభూపాలునితమ్ముఁడు, వనజాక్షీవనజాస్తుఁడై = వనజాక్షీ = స్త్రీలకు, (తామరపూవులవంటి కన్నులుగలవారు.) వనజాస్తుఁడై = మన్మథుఁడై ; (తామరపువ్వు లాయుధములుగాఁ గలవాఁడు.) యువతులమనసు హరించునందము గలవాఁడనిభావము. గుణమణివారాశియై = గుణము లనెడురత్నములకు సముద్రుఁడై, సముద్రమున నెల్లరత్నము లున్న ట్లెల్లసద్గుణము లీరాజునందుండెనని యాశయము. సజ్జ — భరుఁడై ; సజ్జన = సత్పురుషులయొక్క, అవన = రక్షించుటయందు, విశ్వంభరుఁడై = విష్ణుఁడై ; విష్ణువుంబోలె సజ్జనులను రక్షించు నని తాత్పర్యము.

భుజా.....దేంద్రుడై ; భుజ = బాహుబలముచే, ఆర్జిత = సంపాదింపఁబడిన, ధరావల్లభ్య = భూమండలాధిపత్యముచే, లభ్య = ప్రాప్తమైన, ఉరుశోభనలక్ష్మీ = మిగుల దీప్తమైనసంపదచే, విబుధేంద్రుడై = దేవేంద్రుడై, బాహుబలమున భూమి నార్జించి సంపదచే నింద్రుని బోలినవాఁడనిభావము. హరి——స్వాంతుడై ; హరి = విష్ణువుయొక్క, (భక్తులపాపములను నశింపఁజేయువాఁడు.) పాదాబ్జాత = పద్మములంబోలినపాదములందు, అర్పితస్వాంతుడై = నిలుపఁబడినమనసు గలవాడై, రంగ——స్థితః ; రంగశయన = రంగనాయకస్వామియొక్క, అగ్ర = శ్రేష్ఠమైన, స్థాన = నివాసమందు, స్థితః = ఉనికిని, కనియెఁ = పొందెను. శ్రీరంగమున నుండెననియర్థము.

ను॥ ఘనుఁ డాసింగమనీనికాత్మజులు వె ♦ క్కం ద్రుద్భవంబంది ర
య్యనఘుల్ గాంచి రనేకపుత్రకుల వా ♦ రస్తోకదోర్విక్రమా
ర్జునులై యావెలుగోటిపట్టణవర ♦ ట్కోణీస్థలిఁ రాజ్యపా
లనముం గొంద టొనర్చి రుజ్జ్వలగుణా ♦ లంకారధౌరంధరిఁ॥ 24.

ఘనుఁడు = గొప్పవాఁడు (అగు) ఆసింగమనీనికిన్ = ఆసింగభూపాలునకు, (ఇచటసింగమనీని కనుషష్ఠ్యంతమునకు ఘనుఁ డనుప్రథమాంతము విశేషణము. ఒకానొకచో విశేషణంబున షష్ఠీకిం బ్రథమ విభాషనగు (బా. కా.) ఆత్మజులు = కొమరులు, పెక్కండ్రు = అనేకులు, ఉద్భవంబందిరి = జన్మించిరి, అయ్యనఘుల్ = ఆపుణ్యాత్ములును, అనేకపుత్రకులన్ = పెక్కండ్రు కొమరులను, కాంచిరి = ఉత్పాదించిరి. వారుకొందఱు ; అస్తో——నులై ; అస్తోక = అధికమైన, దోర్విక్రమ = బాహుపరాక్రమముచేతను, అర్జునులై = అర్జునుంబోలినవారై, ఉజ్జ్వలగుణాలంకారధౌరంధరిఁ = ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించెడు, గుణ = శౌర్యాదిగుణములను, అలంకార = ఆభరణములయొక్క, ధౌరంధరిఁ = ధరించుటచేత, వెలు——స్థలిఁ = వెలుగోటిపట్టణముయొక్కమంచిభూమియందు (వెలుగోటిపట్టణమం దనియర్థము.) రాజ్యపాలనముఁ = ప్రభుత్వమును, ఒనర్చిరి = చేసిరి.

గీ॥ అందు శ్రీరంగరాయన్ ♦ పాగ్గిగఱున్
డతిబలమదాంధయననభూ ♦ పతుల నతుల
సమరమునఁ ద్రుంచి వారిరా ♦ జ్యంబు లైన
మెతుకుగై లాసకోట లు ♦ ద్ధతిని గొనియె॥

అందుకొ = ఆపుత్రులలో, శ్రీరంగరాయస్వపాగగణ్యుడు = సంపద గలరంగ
రాయశ్రేష్ఠుడు, అతులసమరమునకొ = సాటిలేనిపోరియందు, అతి — — పతులకొ =
అతి = ఎక్కువైన, బల = దార్ఢ్యమువలనను, మద = కొవ్వువలనను, అంధ = గుడ్డివా
రైన, యవనభూపతులకొ = తురకప్రభువులను, త్రుంచి = సంహరించి, వారిరాజ్యము
లు = వారిదేశములు, ఐనమెతుకుగైలాసకోటలు = మెతుకుకోట, కైలాసకోట యను
వానిని, ఉద్ధతికొ = గర్వముతో, కొనియొకొ = వశపఱచుకొనియెను.

క॥ ఆరంగారాయమహా

శూరున కుదయించె నహిత ♦ సూదనుఁ డగుధ

ర్తారాయశౌరి యతనికి

శ్రీరమ్యుం డైనలచ్చ ♦ నృపతి జనించెకొ॥ 26.

ఆరంగారాయమహాశూరునకుకొ = మీఁదఁ జెప్పినరంగరాయప్రభు వనుగొప్పప
రాక్రమశాలికొ, అహితసూదనుడు = శత్రువులసంహరించువాడు, అగుధర్తారాయ
శౌరి, ఉదయించెకొ = పుట్టెను ; అతనికికొ = ఆయనకు, శ్రీరమ్యుండు = సంపదచేత
మనోహరుడు, ఐనలచ్చనృపతి, జనించెకొ = పుట్టెను.

క॥ అచ్చరలకు నవ్యవరుల

నిచ్చును ; నతరిపుల కభయ ♦ మిచ్చు ; నభీష్టం

బిచ్చుకొ ద్విజతతి కదనకొ ;

లచ్చనృపకృపాణి కల్ప ♦ లతయన భళిరే !॥ 27.

లచ్చనృపకృపాణి = లచ్చరాయప్రభువుమొక్క ఖడ్గము, (ని) కర్తర్యాంఘ
రికాయాంచకృపాణీస్యాత్ (నా. నా.) కల్పలతయనకొ = దేవవృక్షమువలెకొ, అద
నన్ = తగినసమయమందు, అచ్చరలకుకొ = స్వర్గమందలివేశ్యలకు, నవ్యవరులన్ = కొ
త్తపెండ్లికొడుకులను, ఇచ్చుకొ = ఒసఁగును, నతరిపులకుకొ = నమస్కరించినపగఱకున్
అభయము = అభయదానము, ఇచ్చున్ ; ద్విజతతికికొ = బ్రాహ్మణసముదాయమునకుకొ,
(ద్విజ = జన్మముచేతను గర్మముచేతను రెండుసారులు జన్మించువారు.) (ని) దంత
విప్రాండజాద్విజాః (అ) అభీష్టంబు = కోరినధనాదికమును, ఇచ్చున్ ; భళిరే = ఎంత
స్తుతింపఁ దగును. (ఇది ప్రశంసనార్థక మగునవ్యయము.)

లచ్చరాయప్రభువుపగవారిని సంహరించి వారికి స్వర్గమును, శరణాగతుల కభ
యమును, బ్రాహ్మణుల కెల్లకోరికలును నెఱఁగు నని తాత్పర్యము. ఉపమాలంకారము.

ఇందుఁ గృపాణి కరణమైనను (పనిచేయువాని కుపయోగించుపనిముట్టు) క్రియాసౌ కర్యము (పనియొక్కచులకఁదనము) దెలుపుటకై కర్తగాఁ జెప్పఁబడె.

గీ॥ అవిభుఁడు కొండమాంబిక ♦ యందుఁ గనియె
సుతుల మువ్వర నసమతే ♦ జోవిలాస
ధరుల సద్ధర్మనిరతుల ♦ ధర్మరాయ
మాధవధరాధినాథ వే ♦ మనరపతుల॥

28.

అవిభుఁడు = అప్రభువు, అసమ — — ధరులకై = అసమ = సాటిలేని, తేజః = ప్రతాపముయొక్కయు, విలాస = సింగారముయొక్కయు, (ఇచటఁ గర్తార్థమున పత్తి = తేజమును సింగారమును ననియర్థము.) (ని) తేజోబలేప్రతాపేగ్నా నా. నా.

ధరులకై = ధరించినవారిని, సద్ధర్మనిరతులకై = మంచి నడవడియం దాసక్తి గల వారిని, ధర్మ — — పతులకై = ధర్మరాయఁడు, మాధవరాయఁడు. వేమరాయఁడునను పేరులుగల, మువ్వరకై సుతులకై = ముగ్గురు పుత్రులను, కొండమాంబికయందుకై, కనియెకై ;

ఉ॥ ఆధరణీధవత్రితయ ♦ మందు మహీపరిపాలనంబున

న్మాధవునికై పిభూతిని ను ♦ మాధవునికై మతి వాక్స్వరూపభా
మాధవునికై విలాసమున ♦ మాధవునికై సదుదారతం ద్రియా
మాధవు నుర్విఁ బోలఁ దగు ♦ మాధవరాయనృపాలుఁ డెన్నఁగన్॥

ఆధరణీధవత్రితయమందుకై = ఆరాజులమువ్వరిసముదాయమందుకై మాధవరాయనృపాలుఁడు, ఎన్నఁగన్ = పరిశీలింపఁగాన్, మహీపరిపాలనంబునకై = భూమిని జక్కఁగాఁ బరిపాలించుటచేన్, మాధవునికై = విష్ణుని, (మధువును యదువంశస్థునిగో త్రిమునఁ బుట్టినవాఁడు.) లక్ష్మీయొక్కభర్త యనియేని యర్థము. (ని) ఇందిరా లోకమాతమా (అ) ధవాఃపతినరద్రుమాః. నా. నా.

విభూతికై = విశ్వక్యముచేతను, ఉమాధవునికై = పార్వతీపతిని, (ని) ఉమా కాత్యాయనీగౌరీ (అ) మతికై = బుద్ధిచేతను, వాక్స్వరూపభామాధవునికై = బ్రహ్మ ను (భాషారూపమైనస్త్రీకిం బతిని.) విలాసమునకై = శృంగారముచేతను, (వలపించుటచేత ననియర్థము.) మాధవునికై = వసంతునిని, (ని) విష్ణోవసంతేవైశాఘమాధవః నా. నా.

సదుదాగతః = గొప్పదాతృత్వముచేతను, త్రియామాధవునిన్ = చంద్రునిని,
(రాత్రికింబలి) (ని) రాత్రి స్త్రియామాతృణదాతృపా (అ) ఉర్విః = భూమియంద,
ద, పోలఁదగుఁ = పోలుటను నొప్పును. చంద్రుఁడు తనకళలను దేవతలను దానముచే
యు ననివేదములం బ్రసిద్ధము. ఇందుశబ్దాలంకారము యమకము. అగ్ధాలంకారముపము.

గీ॥ ఆఘనుఁడు గుర్వమాంబిక ♦ యందుఁ గనియె

దనయులను నల్వర గురుప్ర ♦ తాపనిధుల

గురునరాయణనుంధరా ♦ వరునిఁ దెనుఁగు

రాయని సృసింహవిభు రంగ ♦ శాయిఘనుని॥ 30.

ఆఘనుఁడు = ఆమాధవరాఘప్రభువు, గుర్వమాంబికయందున్, గురుప్రతాపనిధు
లఁ = గొప్పతేజమున కునికిపట్టయినవారని, నల్వరన్ తనయులన్ = నల్వరు కొమరుల
ను, కనియెఁ, తక్కినది సుగమము.

వ. అందగ్రజుండు.

అందుఁ = ఆనల్వరలో, అగ్రజుండు = మొదటివాఁడు ; (ముందుపద్యముతో
సన్వయము.)

క॥ గురుతరభుజశక్తియు సుర

గురునిభధీయుక్తి విప్ర ♦ గురుభక్తియు మా

గురునిభధృతిప్రసక్తియు

గురుప్రభువునకు సహజ ♦ గుణములు ధాత్రి॥ 31.

(అగు) గురుప్రభువునకుఁ = గురువరాఘనిశిఁ, గురు.——యుఁ ; గురు
తర = మిక్కిలియధికమైన, భుజశక్తియుఁ = బాహుబలమును, సుర——యుఁ =
సురగురు = బృహస్పతి (బుద్ధిన్) నిభ = సమానము (అగు) ధీయుక్తియుఁ = బుద్ధి
కలిమియును, విప్ర——యుఁ = విప్ర = బ్రాహ్మణులయందును, గురు = ఉపాధ్యాయు
లయందును, భక్తియుఁ = అనురాగమును, ఉమాగురునిభధృతిప్రసక్తియుఁ =
ఉమాగురు = హిమవంతునితో (పార్వతికిందండి) (ని) గురుస్తుగీష్వత్రశ్రేష్ఠేగురౌ
పితరిదుర్భరే.....నిభ = ముల్యమైన, ధృతిప్రసక్తియు = ధైర్యసంబంధమును,
ధాత్రిఁ = భూమియందు, సహజగుణములు = కూడఁబుట్టినగుణములు (అయ్యెఁ.)

మ॥ స్వసమగ్రోదయలీలఁ గాంచుచును స ♦ చ్చక్రింబు లత్యంతమో
దసమృద్ధిన్ విలసిల్ల లోకతమ ము ♦ ద్యచ్ఛండ తేజంబున
న్వేసఁ బోఁ జిమ్ముచుఁ గీర్తిపద్మినిని బూ ♦ నెన్ ఖడ్గనారాయణాం
కసమేతుండు దేనుంగురాయవసుధా ♦ కాంతాబ్జబంధుం డిలన్॥32.

ఖడ్గనారాయణాంకసమేతుండు = ఖడ్గనారాయణుఁ డనుబిరుదముతోఁ గూడి
నవాఁడు, తెనుంగు — బంధుండు ; తెనుంగురాయ = తెనుంగురాయఁ డనుపేరుగల,
వసుధాకాంత = రాజనెడు, అబ్జబంధుండు = సూర్యుఁడు, ఇలన్ = భూమియందు, స్వ—
లీలన్ = స్వ = తనయొక్క, సమగ్ర = పూర్ణమైన, ఉదయలీలన్ = గొప్పతనము నొందు
ట యనునదయక్రియను. కాంచుచును = పొందుచును, సచ్ఛక్రింబులు = సజ్జనులసము
దాయము లనెడుసాధువు లగుచక్రవాకములు, అత్యంత — మృద్ధిన్ = అత్యంత =
అధికమైన, మోద = సంతోషముయొక్క, సమృద్ధిన్ = సంపదతో, విలసిల్లన్ = ప్ర
కాశింపఁగాన్, లోకతమము = జనులయజ్ఞాన మనుప్రపంచమునందలి చీకటిని,
ఉద్య — బునన్ = ఉద్యత్ = అభివృద్ధి నొందుచున్న, చండ = తీక్షణమైన, తేజంబు
నన్ = ప్రతాప మనుకాంతిచేత, వెసన్ = వేగముతోన్, పోఁజిమ్ముచున్ = నివారిం
చుచు, కీర్తిపద్మినిన్ = కీర్తికాంత యనెడుపద్మినిని, పూనెన్ = అవలంబించెను. (వశ
పఱుచుకొనె ననియర్థము.) సూర్యుఁడు తనయదయముచేఁ జక్రవాకముల సంతో
షపెట్టి, కాంతిచేఁ బ్రపంచమునందలి చీకటినిఁ బోగొట్టి పద్మలత నలరించిన ట్లేమ
హారాజు తనయభివృద్ధిచే జనుల కానందముఁ గల్పించి ప్రతాపముచే నజ్ఞానముం బోఁ
గొట్టి కీర్తి సంపాదించె ననితాత్పర్యము.

అలంకారము శిష్టరూపకము.

క॥ స్థిరనిజభుజాగ్రపీఠియు

నరసం బగుతనదుసూక్తి ♦ నరణియు నెన్నన్

నరహితనసుధాశ్రయమై

నరసింహారాయధీరు ♦ నకుఁ దనరా రెన్॥

33.

నరసింహారాయధీరునకున్ = విద్వాంసుఁ డైననరసింహారాయప్రభువునకు, (ఇ
చటఁ గువర్ణకము సంబంధార్థమున వచ్చెను.) ఒకానొకచోట సంబంధమునను గువర్ణ
కంబగు. బా. కా.

స్థిర...పీఠియున్; స్థిర=నిలుకడైన, నిజ=తనదియగు, భుజాగ్రపీఠియున్=బుజము
 కొనయనుపీఠియును, సరసంబు=మనోహరమైనది, అగుతనదునూక్తిసరణియున్=
 అగు తనసంబంధమైన మంచిమాటలధోరణియును, వర——శ్రయమై; వర=శ్రేష్ఠు
 లైనవారికి, హిత=మేలుచేయునదియు, వసుధా=భూమికి, (మణులేని ధనమేని దీన
 నుండు ననియర్థము.) ఆశ్రయమై=ఆధారమైనదియైనై, వరహిత = వకారముతో
 శూన్యమైన, వసుధా = అమృతమునకు (“వసుధా” యనుదానియందు వకారము
 పోగా ‘సుధా’ మిగులుంగాన నమృతమనియర్థము.) ఆశ్రయమై = ఉనికిపట్టై, త
 నరారెన్=(ఒప్పెను.) ప్రకాశించెను. ఈప్రభువు సజ్జనులకు మేలుచేయు తనచేతి
 యందు భూమిని, మాటలయం దమృతమును ధరించె ననియర్థము. బాహుపరాక్రమ
 మున సజ్జనుల రక్షించుచు భూమిం బాగుగఁ బరిపాలించెననియు నమృతముంబోలు
 వాగ్మాధుర్యము గలవాడనియు భావము. శ్లేషయు రూపకము నలంకారములు.

గీ॥ హస్తముల శంఖచక్రిచి ♦ హ్నము లలరుట

సిరియు ధరణియు వశగతిఁ ♦ జెలఁగుచుంట

నశమసాలాంతరస్థితి ♦ పొసఁగుచుంట

రంగశాయికి సాటియా ♦ రంగశాయి॥

34.

హస్తములన్ = చేతులందున్, శంఖచక్రిచిహ్నములు = పాంచజన్యము సుదర్శ
 నము ననునాయుధము లనుగుఱుతులు, (శంఖచక్రాకారము లైనరేఖ లనియర్థాంతర
 ము.) అలరుటన్ = ప్రకాశించుటచేతనును, సిరియున్ = లక్ష్మీదేవియును, ధరణియున్ =
 భూదేవియును, (సంపదయు, భూమండలము ననియర్థాంతరము.) వశగతిన్ = లోఁ
 బడినస్థితిచేత, జెలఁగుచుంటన్ = ఒప్పుచుండుటచేతనును, అస——స్థితి; అసమ=
 బేసిసంఖ్యగల, సాల = ప్రకారములయొక్క, అంతరస్థితి = లోపలనునికి (సాటిలేని
 కోటలోనునికి యని యర్థాంతరము.) పొసఁగుచుంటన్ = లభించుటచేతనును, రంగ
 శాయి = మాధవరాయనిపుత్రులలోఁ గనిష్ఠుఁడు, రంగశాయికిన్ = రంగనాథస్వామికి,
 సాటి = సమానుఁడు, ఔన్ = అగును.

ఇందు భగవంతుఁ డగురంగనాథునిహస్తమునందు శంఖచక్రములు గలవు. రా
 జాచేతులయందు వానింబోలినరేఖలు గలవు. లక్ష్మీయు భూదేవియు రంగనాయకుని
 భార్యలు గాన నాయనవశమం దుండిరి. ప్రభు వగుటచే సంపదయును భూమండలము
 ను రాజునకు వశమయ్యెను. రంగస్వామియుఁ గావేరీతీరమున సప్తసాలములమధ్య ను

న్నవాఁడు. ఈరాజును సాటిలేనికోటలో నున్నాఁడు. ఇట్టిద్దఱకును శ్లేషచే సాదృశ్యము చెప్పటచే శ్లేషప్రతిభోత్థాపితోపమాలంకారము.

క॥ ఆరంగశాయి నామక

శౌరికిఁ గోనాంబయందు ♦ జనియించిరి దో

స్సారచణుఁడు రామన్న యు

దారుఁడు నీలాద్రిరాయ ♦ ధరణీపతియు॥

35.

ఆరంగశాయి నామక శౌరికి = మీఁదఁ జెప్పినరంగశాయి యను పేరుగలప్రభువునకు, (శౌరి యనుపేరు విష్ణునకుం బ్రసిద్ధము; గాని ప్రభువులాయంశమును ధరించువా రనునభిప్రాయమునఁ గాఁబోలును దేనుఁగుకవులు తఱుచుగ నాపదము వారికి వాడుచున్నారు.) దోస్సారచణుఁడు = బాహుబలముచే నిపుణుఁడు, (అయిన) రామన్న, ఉదారుఁడు = దానశీలుఁడు (అగు) నీలాద్రిరాయధరణీపతియు॥, గోనాంబయందు॥, జనియించిరి = పుట్టిరి.

వ. అందగ్రజుండు.

అందు॥ = ఆయిద్దఱలో, అగ్రజుండు = పెద్దవాఁడు. (అగు)

క॥ కాముఁడు రూపంబున బల

రాముఁడు భుజశక్తిఁ బరశు ♦ రాముఁడు దృఢసం

గ్రామమున విజయమున రఘు

రాముఁ డితం డనఁగ రామ ♦ రాయఁడు చెలఁగు॥ 36.

రామరాయఁడు, ఇతండు = ఈప్రభువు, రూపంబున॥ = చక్కఁదనమునందు (హఠాదు లగునలంకారములచే నలంకరింపఁబడకున్న నలంకరింపఁబడినట్లు ప్రకాశించునది రూపము.) కాముఁడు = మన్మథుఁడును, భుజశక్తి॥ = బాహుబలమునందు॥, బలరాముఁడు = బలభద్రుఁడును, దృఢసంగ్రామమున॥ = బలమైన యుద్ధమునందు, పరశురాముఁడు = భార్గవరాముఁడును, (ఈయన బ్రాహ్మణుఁడయ్యు సైకనిమిత్తమునఁ బెక్కుసారులు రాచవారితో యుద్ధముచేసి జయించె ననిభారతము.) విజయమున॥ = పగవారి నమోఘముగ) జయించుటయందు, రఘురాముఁడు, అనఁగ॥ = (చూచువారు) అనునట్లు, చెలఁగు॥ = ప్రకాశించును.

శా॥ తూలించెన్ సమరాంగణంబున రిపు ♦ స్తోమంబులన్ హేతిచేఁ
 దోలించెన్ నిజరాజ్యసీమవెడలం ♦ దుష్టాత్ములం జోరులన్
 బాలించెన్ బ్రజలన్ సుధర్మమున సం ♦ పత్సైఖ్యము ల్వర్ధిలం
 దేలించెం బ్రమదంబునన్ సుజనులన్ ♦ నీలాద్రిరాయం డిలన్॥ 37.

నీలాద్రిరాయండు = రంగశాయిరెండవపుత్త్రిఁడు, సమరాంగణంబునన్ =
 యుద్ధభూమియందున్, రిపుస్తోమంబులన్ = శత్రుసముదాయములను, హేతిచేన్ =
 ఆయుధముచే, (ని) హేతిష్టాల్వాలాయధాంశుషు. నా. నా. తూలించెన్ = తొలఁ
 గఁజేసెను.

దుష్టాత్ములన్ = చెడుకార్యములఁజేయమనసుగలవారినిని, చోరులన్ = దొంగల
 నును, నిజరాజ్యసీమన్ = తనదేశపుసరిహద్దునుండి, వెడలన్ = వెలుపలికిఁబోవునట్లు,
 తోలించెన్ = తఱిమించెను, బ్రజలన్ = జనులను, సంపత్సైఖ్యముల్ = సంపదయు
 సుఖమును, వర్ధిలన్ = అధికమగునట్లు, సుధర్మమునన్ = మిక్కిలిన్యాయముతో, పాలిం
 చెన్ = రక్షించెను, సుజనులన్ = సత్వరుషులను, ఇలన్ = భూమియందున్, బ్రమదం
 బునన్ = సంతోషమునందున్, తేలించెన్ = ఓలలాడించెను.

క॥ నరసింహరాయమణికి

వ్వరమతివెంగాంబకును ద ♦ నయు లుదయం బం

దిరి చిన్నశౌరియును సాం

ద్రుచులు నీలాద్రిరాయ ♦ రామమహీశుల్॥ 38.

నరసింహరాయమణికిన్ = ముప్పదియాటవపద్యమునం జెప్పఁబడిన నరసింహప్ర
 భుశ్రేష్ఠునకున్, (ఇది యుపమితసమాసము. కాన నిందు మణిశబ్దము శ్రేష్ఠార్థకము.)
 (ని) సింహ శార్దూల నాగాద్యాః పుంసి శ్రేష్ఠార్థగోచరాః (అ) (ఉత్తరపదము
 లగుసింహశార్దూలాదిపదములు శ్రేష్ఠార్థకము లని యర్థము.) వరమతి = మంచిబుద్ధిగల,
 వెంగాంబకున్ = వెంగమ్మకును, చిన్న శౌరియును, సాంద్రుచులు = అధిక మైనకాంతి
 గల, నీలాద్రిరాయరామమహీశుల్ = ఈపేరులు గల, తనయుల్ = కొమరులు, ఉద
 యంబు = పుట్టువును, అందిరి = పొందిరి. (జన్మించి రని యర్థము.)

గీ॥ తతయశోదాంచితానంద ♦ తనయుఁ డగుచు

సాధుబృందావనహితప్ర ♦ చార మొనర

లలితవంశకలాపుఁ డై ♦ లలిఁ జెలంగెఁ

జిన్న శౌరికిఁ బ్రతియనఁ ♦ జిన్న శౌరి॥

39.

చిన్న శౌరి = చిన్న ప్రభువు, తత.....తనయుఁడు = తత = అధిక మైన, యశః = కీర్తియు, వా = దానమును, (ని) దఃపుంసిదాతరిచేదేదాస్త్రియాంతాంతిదానయోః. నా. నా. అంచిత = పూజింపఁబడిన, ఆనంద = సంతసమును, తనయుఁడు = కుమారులుం గలవాఁడు, అగుచున్, సాధు.....చారము; సాధు = సత్త్వగుణములయొక్క, బృంద = సమూహముయొక్క, అవన = రక్షణమునకు, హిత = అనుకూల మైన, ప్రచారము = నడవడి, ఒనరన్ = ఒప్పఁగాన్, లలిత.....పుండ్రై, లలిత = మనోహర మైన, వంశకలాపుఁడు = వంశమునకు భూషణ మైనవాఁడు, కలాపా భూషణే బర్హే కాంచ్యాం సంహతి తూణయోః. నా. నా. ఐ; చిన్న శౌరికిన్ = బాలకృష్ణునకున్, ప్రతియనన్ = సదృశుఁ డనుట, లలిన్ = ఉత్సాహముతోన్, చెలంగెన్ = ప్రకాశించెను.

ఇట రాజు బాలకృష్ణునకు సదృశుఁ డనుటచే రాజవిశేషణము లన్నియుఁ గృష్ణునకును శ్లేషచే నన్వయించును గాన నీక్రిందిరీతిని రెండవయర్థము చెప్పవలయును.

తత.....తనయుఁడు; తత = (అంతటను) వ్యాప్తుఁడును, యశోదాంచిత = యశోద (యనుభార్య) చేనలంకరింపఁబడిన, ఆ = స్థానము; (గృహము) గల (ని) ఆకారస్తుపదేభావేపరితాపేపితామహే. నా. నా. నందతనయుఁడు = నందుఁ డనువానికిఁ గొమారుఁడు, అగుచున్, సాధు.....చారము, సాధు = చక్కనిది యగు, బృందావన = తులసీవనమునందు, హిత = అనుకూల మైన, ప్రచారము = సంచారము, ఒనరన్ = ఒప్పఁట్లుగాన్ (బృంద యనురక్కసియొక్క శ్మశానమునందలిమృత్తికం బుట్టుటచే దీనికి నీపేరు కలిగె నందురు.) లలిత.....పుడు; లలిత = మనోహరమైన, వంశ = గానసాధన మైనవేణువును (పిల్లనగ్రోవి) కలాప = నెమలిపురియుం గలవాఁడు. (అగు) చిన్న శౌరికిన్ = (అయిన) బాలకృష్ణున కని యన్వయము.

శ్లేషానుప్రాణితోపమాలంకారము.

క॥ నీలాద్రివిభుఁడు భావిత

నీలాద్రివిభుండు భూరి ♦ నిజధైర్యులన

చ్చీలాద్రివిభుఁడు సదుదయ

లీలాద్రివిభుండు మహిఁ ద ♦ లిర్చె నధికుఁడై॥

40.

భావితనీలాద్రివిభుండు ; భావిత = ఉపాసింపఁబడిన, నీలాద్రివిభుండు = నీలపర్వతమందలిస్వామి గలవాఁడు, (జగన్నాథస్వామి యని యర్థము.) భూరి.....విభుండు = భూరి = అధిక మైన, నిజ = తనదియగు, ధైర్య = ధైర్యముచేతనును, లసచ్ఛీల = మంచినడవడిచేతనును, అద్రివిభుండు = మేరువు (మేరువుం బోలినవాఁడును.), సదు.....విభుండు = సదుదయలీలా = మంచియభివృద్ధి యనెడునుదయక్రియచేతను, అద్రివిభుండు = నూర్చుండును, (ప్రతిదినము నుదయము నందుటచే నూర్చుంబోలిన వాఁడని భావము. ఉదయశబ్దమునకు రాజపక్షమున నభివృద్ధి యని యర్థము.) (ని) అద్రయో ద్రుమ శైలాస్తాః (అ) (అయిన) నీలాద్రివిభుండు = నరసింహరాయని ద్వితీయపుత్రుండు, అధికుండై = గొప్పవాండై, మహిక్ష = భూమియందు, తలిర్చె = వృద్ధిఁ జేందెను.

క॥ అమితకమలోదయంబై

యమితాబ్జప్రభవ మగుట ♦ నంబుధి దెగడన్

గొమరగిరిపురమునఁ దటా

కము నీలాద్రిప్రభుండు ♦ ఘనముగ నిలిపెన్॥ 41.

నీలాద్రిప్రభుండు, కొమరగిరిపురమునన్ = కొమరగిరిపట్టణమునందున్, అమితకమలోదయంబై = అమిత = పరిమాణములేని (అధికమైన) కమలోదయంబై = పద్మముల యుత్పత్తిగలదియై, (ఉదకములకు వాసస్థాన మని యేని యర్థము.) (ని) సలిలం కమలం జలం ; సహస్రపత్రం కమలం శతపత్రం షశేశయం (అ) (లక్ష్మ్యుత్పత్తి గలదియై యని యర్థాంతరము.) (ని) కమలా శ్రీర్హరిప్రియా (అ) అమి.....వము = అమిత = మేరలేని, అబ్జ = తామరపువ్వులకున్, ప్రభవము = ఉత్పత్తిస్థానము. (చంద్రోత్పత్తిస్థాన మని యర్థాంతరము.) (ని) శంఖేధన్వంతరాచంద్రే పుంస్యజ్జా క్లేబమంబుజే. నా. నా. అగుటన్ = కావుటచేత, అంబుధిన్ = సముద్రమును, తెగడన్ = నిరాకరించునట్లు, తటాకము = చెలువును, ఘనముగన్ = గొప్పగాను, నిలిపెన్ = త్రవ్వించెను.

సముద్రమున నేక కమలోదయ మయ్యెను (లక్ష్మీ యొక్కతెయి పుట్టెను.) ఈరాజు త్రవ్వించినచెలువునం దనేక కమలోదయ మయ్యెను. (జలములు పెక్కులుండెను) మఱియు సముద్రమునం దజ్జశబ్దార్థములు (చంద్రాదులు) కొన్నియె పుట్టెను. ఈకాసారమున నవి (పద్మములు) పెక్కులు పుట్టెను. కాన నిది సముద్రముం దిరస్కరించుచుండె నని భావము.

ఇందు సముద్రముకంటెఁ జెలువున నాధిక్యము స్ఫుట మయ్యెం గాన వ్యతిరేకాలంకారము ; అది శ్లేషసంకీర్ణము.

క॥ అ నీలలాద్రిప్రభునకు

సన్నుత కేసాంబయందు ♦ జనియించిరి సం

పన్నులు నరసన్నయు బు

చ్చన్నయు వెంకన్న చిన్న ♦ జనపాలుండు॥ 42.

సన్నుత = స్తోత్రము చేయఁబడినది.

సంపన్నులు = సంపదగలవారు. తక్కినది సుగమము.

చ॥ పానరఁ దెనుంగురాయనికిఁ ♦ బుత్రులు గల్గిరి సేసమాంబయం
దనఘుండు మాధవప్రభుఁ డ ♦ హార్యసుధైర్యుండు వేంకటప్రభుం
డును ఘనుడైన చిన్ననృపుఁ ♦ డున్ సరసుం డగుచంద్రశౌరి జ
గ్గనృపుడు కృష్ణరాయఁ డధి ♦ కప్రతిభుం డగురంగశాయియు॥

తెనుంగురాయనికిన్ = ముప్పదియైదవ పద్యమునం జెప్పఁబడిన తెనుంగురాయ ప్రభువునకున్, పానరన్ = ఒప్పవట్లుగన్, అనఘుండు = పాపము లేనివాఁడు, (అగు) మాధవప్రభుండు, అహార్యసుధైర్యుండు = పర్వతముం బోలిన మంచిధైర్యము గలవాఁడు, (ని) అహార్యధరపవ్వతాః (అ) వేంకటప్రభుండును, ఘనుండు = ఉత్తముండు, వినచిన్ననృపుండున్, సరసుండు = విద్వాంసుండు, అగుచంద్రశౌరి, జగ్గనృపుండు, కృష్ణరాయండు, అధికప్రతిభుండు = ఎక్కువ బుద్ధి గలవాఁడు, అగురంగశాయియున్, పుత్తులు = కొమరులు, సేసమాంబయందున్, కల్గిరి = జన్మించిరి.

సీ॥ గురవరామేంద్రున ♦ కిరువురు సతులు భ

ద్రాంబికయును లచ్చ ♦ మాంబ యనఁగ

సం ద్రగమహిషికి ♦ నందనుల్ మాధవ

ప్రభుండు లక్ష్మీపతి ♦ రామరాయఁ

డనఁగ మువ్వురు గల్గి ♦ రాద్వితీయద్వితీ

యకుఁ గల్గె సుతుండు సీ ♦ తన్న యనఁగ

సం దగ్రజుఁడు పాండ ♦ వాగ్రజుఁ డట్లుగ
 సత్యధర్మక్షమా ♦ సహితుఁ డగుచు
 నవనిఁ గలపద్మనాయకు ♦ లందు నిరుప
 మానవిఖ్యాతి నలరారె ♦ మానధనుఁడు
 గురవరాయతనూజుండు ♦ సరసవచన
 పన్నగవరుండు మాధవ ♦ ప్రభువరుండు॥

44.

గురవరాఢేంద్రనకుఁ = గురవరాయప్రభువునకుఁ, భద్రాంబికయును, లచ్చ
 మాంబ, అనఁగన్ = అనునట్టి, ఇరువురుసతులు = ఇద్దఱు భార్యలు, కలరు = ఉండిరి.
 అందుఁ = వారిలో, అగ్రమహిషికిన్ = పెద్దభార్యకుఁ (ని) కృతాభిషేకామహిషీ
 భోగిన్యోగ్యాన్యసృపస్త్రియః (అ) మాధవప్రభుఁడు, లక్ష్మీపతి, రామరాయఁడు, అ
 నఁగఁ = అనునట్టి, మువ్వరు, నందనుల్ = ముగ్గురుతనయులు, కల్గిరి = జన్మించిరి, ఆద్వి
 తీయద్వితీయకుఁ = ఆ రెండవ భార్యకుఁ, సీతన్న, అనఁగఁ, సుతుఁడు = పుత్తుఁడు,
 కల్గెఁ = పుట్టెను, అందుఁ = ఆ పుత్తులలో, అగ్రజుండు = పెద్దవాఁడు, గురవరాయ
 తనూజుండు = గురవప్రభుపుత్తుఁడును, (అగు) మాధవప్రభువరుండు, మానధనుఁడు =
 చిత్తాన్నత్యమే సాముగ గలవాఁడును, సరసవచనపన్నగవరుండు = మనోహర మైన
 మాటలచేత శేషుఁడును, వాగ్ధోరణిచే శేషుం బోలినవాఁడని యర్థము.

పాండవాగ్రజుఁడట్లుగఁ = ధర్మరాజువలె, సత్య.....హితుఁడు ; సత్య =
 నిజముతోడను, ధర్మ = సత్కర్మములతోడను, క్షమ = ఓరుపుతోడను, సహితుఁడు =
 కూడినవాఁడును, అగుచుఁ, అవనిఁ = పుడమియందుఁ, కలపద్మనాయకులందుఁ =
 ఉన్న వెలమవారియందుఁ, నిరుపమానవిఖ్యాతిఁ = సాటిలేని ప్రసిద్ధితోఁ, అలరా
 రెఁ = ప్రకాశించెను.

చ॥ అతనికి రంగమాంబకుఁ గు ♦ లాద్రులరీతి జనించి రాత్మజుల్
 స్తుతమతి గుర్వశౌరియు య ♦ శోనిధి తిర్మలరాయఁ డార్యస
 మ్మతుఁ డగువెంగళన్న సృప ♦ మాన్యుఁడు రామవిభుండు తిర్మల
 క్షీతిపతి వేంకటప్రభుఁడు ♦ శ్రీనిధి తిమ్మనృపాలమాఖియుఁ॥ 45.

అతనికిన్ = ఆమాధవరాయనికిని, రంగమాంబకుఁ, స్తుతమతి = స్తోత్రము చే
 యబడినబుద్ధిగల, గుర్వశౌరియుఁ, యశోనిధి = కీర్తికిస్థానము (అగు) తిర్మలరా

యఁడు, ఆశ్వసమ్మతుఁడు = పెద్దల కనుకూలుఁడు, అగువెంగళన్న, సృపమాన్యుఁ
డు = రాజులకుం బూజ్యుఁడు, (అగు) రామవిభుండు, తిగ్మలక్ష్మీతిపతి, వేంకటప్ర
భుఁడు, శ్రీనిధి = లక్ష్మీకి వాసస్థానమైన, తిమ్మస్పృపాలమాళియుఁ = తిమ్మరాయశ్రే
ష్ఠుఁడును, ఆత్మజుల్ = పుత్తులు, కులాద్రులరీతిఁ = కులపర్వతములరీతిం బోలినరీతి
చేతను, (కులాద్రులువలె ననియర్థము.) జనించిరి = పుట్టిరి.

గీ॥ అలఘువిభవుఁడు దెనుఁగురా ధి యనికుమారు

లందు సౌందర్యవిజితార ధి విందబాణుఁ

డగుచు నకలంకకీర్తిచే ధి సతిశయిల్లె

మాధవనిభుండు మాధవ ధి త్మవిభుండు॥

46.

తెనుంగురాయనికుమారులందున్, మాధవనిభుండు = విష్ణువుతో సదృశుఁడు,
మాధవత్మవిభుండు = మాధవభూపాలుఁడు, అలఘువిభవుఁడు = గొప్పసంపద గలవాఁ
డును, సౌం—ణుడు = సౌందర్య = చక్కఁదనమున, విజిత = ఓడింపఁబడిన, అరవిం
దబాణుఁడు = మన్మథుఁడు గలవాఁడును, (అరవిందబాణుఁడు = తామరపూవులు
బాణములుగాఁ గలవాఁడు) (ని) అరవిందమహోకంచమాతంచనవమల్లికానీలోత్పలం
చపంచైతేపంచబాణస్యసాయకాః॥ (ఆ) అగుచున్, అకలంకకీర్తిచేఁ = స్వచ్ఛ
మైకీర్తిచేఁ, సతిశయిల్లెఁ = గొప్పవాడయ్యెను.

సీ॥ నాఁడుగా పెనుఁబాఁప ధి తేఁడు దాఁ దలయెత్తి

నిజభోగినీభోగ ధి నిష్ఠుఁ డయ్యె

నాఁడుగా దిక్కరీం ధి ద్రంబు లిచ్చారీతి

నలవశానుగతిచే ధి మెలఁగుచుండె

నాఁడుగా కూర్మితోఁ ధి గ్రీడావినోదంబు

గైకొనియెను వృద్ధ ధి కమతవిభుఁడు

నాఁడుగా కిటిరాజు ధి పోడిమిఁ దనప్రియు

రాలితో సుఖలీలఁ ధి దేలుచుండె

ధర్మపరిపాలనమున సం ధి తనము గలిగి

తనదుభుజపీఠమున వసుం ధి ధర వహించి

తెనుఁగురాయనిమాధవా ♦ వనివిభుండు

దృఢబలపరాక్రమోన్నతి ♦ నేలుచుండ॥

47.

తెనుఁగురాయనిమాధవావనివిభుండు = తెనుఁగురాయనికిం బుత్తుఁ డైనమాధ
వభూపాలుఁడు, తనదుభుజపీఠమునకు = తనబాహు వనుపీఠయందుకు, వసుంధరకు =
భూమిని, వహించి = ధరించి, ధర్మపరిపాలనమునకు = న్యాయపరిపాలనచేతను, సంత
సము = సంతోషము, కలిగి = పొంది, దృఢ.....న్న తికు; దృఢ = అధికమైన,
బల = శక్తిచేతనును, పరాక్రమ = శౌర్యముయొక్క, ఉన్నతికు = అధిక్యముచేతను
ను, ఏలుచుండన్ = (భూమిని) పాలించుచుండఁగాకు, నాఁడుగా = ఆయన రాజుగ
నున్నపుడే కదా, పెనుఁబాఁపతేఁడు = గొప్పవాఁ డగుసర్పరాజు, తాకు = తాను,
తలయెత్తి = శిరసునెత్తి, మున్ను బరువుండుటచే శిరసునెత్తవలనులేదయ్యె. ఇప్పుడది
లేదు గావున నెత్తెననిభావము. నిజ...ఘోఁడు = నిజ = తనవారగు, భోగినీ = నాగకాం
తలతోడి, భోగనిష్ఠుఁడు = సుఖమునొందుటయందు నాసక్తిగలవాఁడు, అయ్యెకు;
నాఁడుగా = అస్పృఁడే కదా, దిక్కరీంద్రంబులు = దిక్కుల నుండునేనుఁగులు, శ్లో॥ ఐరా
వతఃపుండరీకోవాసునఃకుముదోంజనఃపుష్పదంతస్సార్వభౌమస్సుప్రతీకశ్చద్విగ్ధభాః॥ అ.
ఇచ్చారీతికు = కోరికనుం దగినట్టిరీతిచేత, వశానుగతిచేకు = వశ = ఆఁడేనుఁగులయొ
క్క (ని) కరిణీధేనుకావశా (అ) అనుగతిచేన్ = అనుసరించి పోవుటచేకు, మెలఁ
గుచుండెకు = విహరించుచుండెను. నాఁడుగా = ఆకాలముననే కదా, వృద్ధకమతవి
భుఁడు = ముదుసలితామేటితేఁడు, కూర్మితోకు = భార్యతోకు, (ఇష్టముతో నని
యు నర్థము.) కూర్మశబ్దముమీఁద స్త్రీత్వవివక్షయందు జీవ్రత్యయము రాఁగాఁ
గూర్మి యనియును హ్రీస్వము రాఁగాఁ గూర్మి యనియు నిష్పన్న మయ్యె. క్రీడావి
నోదంబు = విహారమందలి నేడుకను, కైకొనియెకు = పొందెను. నాఁడుగా = ఆకాల
మందే, కిటిరాజు = ఆదివరాహమూర్తి, తనప్రియురాలితోకు = తనభార్యతో, పోడి
మిన్ = చక్కదనముతో, సుఖలీలకు = సుఖమైనక్రీడచేతను, తేలుచుండెకు = తృప్తి
నొందుచుండెను.

శేషుఁడు నాదికూర్మము దిగ్దజములు మొదలగునవి భూమిని మోయుచుండె నని
పురాణములు చెప్పుచున్నవి. కాఁబట్టి యవి యెల్లకాలము భూమిని వహించుటచే
సుఖము చెందుట కవకాశము లేదయ్యె. ఇప్పు డీమాధవరాయప్రభువు భూమండలము
ను దనభుజముమీఁద ధరించుటచే మున్ను భూమిని వహించినవియెల్ల విశ్రాంతి గలిగి
సుఖము నొందుచుండె ననితాత్పర్యము. ఈప్రభు వెల్లవారికి సుఖము గలుగునట్లు తన
బాహుబలమున భూమి నాద్దించి న్యాయమునఁ బాలించె ననిఫలితము.

క॥ చటులతరవిజయధాటీ

పటుపటహాథమన్ని నాద ♦ పరికంపితది

క్టటకుటిలారిబలుఁడు వేం

కటపతిరాయఁడు దనర్చు ♦ ఘనవిక్రముఁడై॥

48.

చటుల.....బలుండు, చటులతర = మిక్కిలివడిగల, విజయ = జయార్థమైన, ధాటీ = దాడియందలి, పటు = దృఢమైన, పటహా = తప్పెటలయొక్క, థమన్ని నాద = థమథమలాడు చున్న ధ్వనిచేతను, పరికంపిత = వణకింపబడిన, దిక్టట = దిక్కులయందలి, కుటిల = చెడుస్వభావముగల, అరిబలుఁడు = శత్రువులయొక్క సైన్యములు గలవాఁడు, (అగు) వేంకటపతిరాయఁడు, ఘనవిక్రముఁడై = ఎక్కువ పరాక్రమము గలవాఁడై, తనర్చున్ = ప్రకాశించును.

క॥ క్రొన్నెలకన్ననుబున్నమ

వెన్నెలకన్ననుశరాళి ♦ వెన్నులకన్నన్

వన్నెలఁజెన్నలరారెం

జిన్నారాయగ్రగణ్య ♦ చిరకీర్తిధరన్॥

49.

చిన్నారాయగ్రగణ్యచిరకీర్తి = శ్రేష్ఠుఁడైనచిన్నారాయనియొక్క శాశ్వతమైనపొగడ్త, ధరన్ = భూమియందున్, క్రొన్నెలకన్నను = క్రొత్త కప్పురముకంటెను, పున్నమవెన్నెలకన్నను = పున్నమనాటి చంద్రకాంతికంటెను, శరాళివెన్నులకన్నన్ = తెల్లుగుంపులయొక్క పువ్వులకంటెనును, వన్నెలన్ = (తెల్లని) కాంతులతోన్, చెన్నలరారెన్ = ప్రకాశించెను. (వన్నెలచెన్ను = (తెల్లని) కాంతులయొక్కయందముచేతను. తృతీయార్థమునబ్రథమ. అలరారెన్ = ప్రకాశించె ననియేని చెప్పం దగు.)

గీ॥ పద్మనాయకసత్కులా ♦ భరణ మగుచు

నిలబుధులఁ బ్రోచి ఖిలపజ్జీ ♦ గలమదంబు

డిందుపడఁ దుగించి భూజనా ♦ నంద మెనయ

రామవిభులీల నేతె నా ♦ రామవిభుఁడు॥

50.

ఆరామవిభుఁడు = ఆచిన్నారాయనితమ్ముఁ డగురామచంద్రప్రభువు, పద్మనా
యకసత్కులాభరణము = వెలమవారిది యగుమంచివంశమున కలంకారము, అగుచున్,
బుధులన్ = విద్వాంసులను, ప్రోచి = రక్షించి, ఖలపజ్జి = దుర్జనసముదాయమున,
కలమదంబు = ఉన్నగర్వము, డిందుపడన్ = పోవునట్లు, త్రుంచి = సంహరించి, భూ
జనానందము = భూమియందలి జనులసంతోషము, ఏనయన్ = అభివృద్ధి పొందఁగా,
రామవిభులీలన్ = దశరథపుత్తుఁ డగురామునివిలాసము వంటివిలాసముతో, ఇలన్ =
భూమిని, ఏలన్ = పాలించెను; ఇందు రామునివిలాసము వంటివిలాసముతోఁ బాలిం
చె ననిచెప్పటచేఁ బద్మనాయకాదిపదములు శ్లేషచే రామునకు నన్వయించును.

(రాముఁడు) పద్మనాయకసత్కులాభరణము = సూర్యవంశమున కలంకార
ము, అగుచున్, బుధులన్ = దేవతలను, ప్రోచి = రక్షించి, (ని) జ్ఞాత్పచాన్ద్రసురా
బుధాః (అ) ఖలపజ్జిగలమదంబు = ఖల = జనస్థానవాసి యగురావణునిసేనానా
యకుఁ డైనఖరుఁ డనురాక్షసునియొక్కయు, (ఇచ్చట ర, ల, ల క భేదము.) పజ్జి
గళ = రావణునియొక్కయు, మదంబు = గర్వము, డిందుపడన్ = అణఁగునట్లు, త్రుం
చి = వారిద్దఱనుసంహరించి, భూజన్ = సీతను, ఆనందము = సంతోషము, ఏనయన్ =
పొందుచుండఁగా,

ఇలన్ = భూమిని, ఏలన్ = పాలించెను.

మున్ను సూర్యవంశాలంకారమై దేవతల రక్షింప ఖరుఁడు రావణుఁడు మొదల
గురక్కసులం జంపి సీత కానంద మతిశయింపఁగా రామవిభుఁడు భూమిం బాలించె
ను. ఈరామవిభుఁడును వెలమవారికులమున కలంకారమై విద్వాంసుల రక్షించి భూమి
జనులకు సంతోషము గల్గ రామునిలీలతోఁ బాలించె ననితాత్పర్యము.

శ్లేషాలంకారము.

47 వ పద్యమునం జెప్పఁబడినచంద్రశౌరియే యిచట రామశౌరియని చెప్పఁ బడి
యె. ముందుపద్యమునఁ జెప్పఁబడురామచంద్రశౌరియు నీయనయె. కావున వెనుకటి
చంద్రశబ్దము నిచట రామశబ్దమునుగూడ నామైకదేశన్యాయమున రామచంద్రశౌరినే
చెప్పుచున్న వని సందర్భమున గ్రహింపం దగును.

క॥ ఆరామచంద్రరాయధ

రారముణునిదేవి యింది ♦ రాదేవి యనం

గా రుచిరరూపసంపదు

దారగుణకదంబ తిమ్మ ♦ మాంబ చెలంగున్ ||

51.

ఆరామ... దేవి = పైనఁజెప్పఁబడినరామచంద్రభూపాలునిభార్యయు, రుచి... కదంబ, రుచిర = మనోహరమైన, రూపసంపత్ = ఎక్కువచక్కఁదనమును, ఉదార గుణకదంబ = గొప్పగుణములసముదాయమును గలదియు (అగు) తిమ్మాంబ, ఇందిరా దేవియనంగా = లక్ష్మీదేవితె, చెలంగున్ = ప్రకాశించును.

మ॥ నిరతంబుం కులదైవతం బనుచుఁ గుం ♦ తీమాధవుం గొల్చి ను
స్థిరతం పీతపురాధిరాజ్యవిలస ♦ త్సింహాసనాధ్యాసియై
కరముల్ మోడ్చుచు మన్నెపుందొరలవ ♦ ర్గంబాజ్ఞలో వర్తిలన్
సిరితో నేలెఁ దెనుంగురాయసుతుఁడౌ ♦ శ్రీజగ్గరాయండిలన్ || 52.

తెనుంగురాయసుతుఁడు = తెనుంగురాయప్రభునికుమారుఁడు, శ్రీజగ్గరాయం
డు, నిరతంబు = ఆసక్తిగలుగునట్లు, కులదైవతంబు = వంశపరంపరచేఁ బూజింపఁబడు
దైవము, అనుచున్, కుంతీమాధవున్ = పీఠికాపురమునందలి కుంతీమాధవస్వామిని, (ఈ
స్వామి కుంతి యనునింతిచేఁ బ్రతిష్ఠితుఁడు గాన నీపేరు గలిగె నందురు.) గొల్చి =
సేవించి, సుస్థిరతన్ = మిక్కిలిస్థైర్యముతో, పీత.....ధ్యాసియై, పీతపుర = పీఠికాపు
రసంబంధమైన, అధి = అధికమైన, రాజ్య = ప్రభుత్వముయొక్క, విలసత్ = ప్రకాశిం
చుచున్న, సింహాసన = సింగపుంగద్దెను, అధ్యాసియై = ఎక్కినవాడై, మన్నెపుందొ
రలవర్గంబు = (సన్మానించి తా నిచ్చినభూభాగముల ననుభవించువారినముదాయము.)
కరములు = హస్తములను, మోడ్చుచున్ = ముకుళించుచున్, దోసి లొగ్గి యనియర్థము.
ఆజ్ఞలోన్ = (తన) ఆనతియందు, వర్తిలన్ = మెలఁగుచుండఁగాను, సిరితోన్ =
సంపదతో, ఇలన్ = భూమిని, ఏలెన్ = పాలించెను.

సీ॥ అలికాక్షుకనువెచ్చ ♦ నంటనిరతిరాజు

గురుశాప మొందని ♦ కువలయాప్తుఁ

డనిలోనఁ దొడరి బొం ♦ కనిధర్మజుం డబ్బి

లోన మునుఁగనిమం ♦ థానశిఖరి

కుండమార్పుగ నిచ్చు ♦ కొననికానీనుండు

బంధనం బొందని ♦ సింధురాజు

స్వారాజ్యభోగంబు ♦ వాయనిసురభర్త

పండభావంబు గాం ♦ చనికిరీటి

చారురూపకళాసత్య ♦ ధీరభావ

వితరణగభీరతాభోగ ♦ విక్రమముల

నీతఁ డన భూతలమున వి ♦ ఖ్యాతిఁ గాంచె

దెనుఁగురాయనికృష్ణరా ♦ యన్మపమాళి॥

53.

తెనుఁగురాయనికృష్ణరా యన్మపమాళి = తెనుఁగురాయనికుమారుఁ డగుకృష్ణరా యప్రభుశ్రేష్ఠుఁడు, చారు.....విక్రమములక = చారురూప = సుందర మైనయాకార ముచేతను, కళా = విద్యలచేతను, సత్య = నిజము (పల్కుట) చేతను, ధీరభావ = బుద్ధిస్థైర్యముచేతను, వితరణ = దానముచేతను, గంభీరత = గాంభీర్యముచేతను, (సు ఖదుఃఖములం దెలుపువికారములు లేకుండుట) భోగ = సుఖాచుభవముచేతను, విక్రమ ములక = పరాక్రమముచేతను, ఈతఁడు = ఈకృష్ణరాయప్రభువు, (వరుసగా) అలి కాక్షుకనువెచ్చక = శివునికంటెపెట్టను, అంటనిరతిరాజు = స్పృశింపనిమన్మథుఁడును, గురుశాపము = ఒజ్జ యైనబృహస్పతివలనిశాపమును, ఒందనికువలయాప్తుఁడు = పొందని చంద్రుఁడును, అనిలోకక = యుద్ధమునందుక, తొడరి = యత్నించి, బొంకనిధర్మ జుండు = అన్యతమాడని ధర్మరాజును, అట్టిలోక = సాగరమునందున్, మునుఁగనిమం థానశిఖరి = మునుఁగనికవ్వపుఁగొండయు, కుండమార్పుగక = ఒకటిఁ బుచ్చికొని మఱి యొక టిచ్చుట యగునట్లు, ఇచ్చుకొననికానీనుండు = దానముచేయని కర్ణుఁడును, (కన్నెకొడుకు కానీనుఁడు) (ని) కానీనఃకన్యకాజాతః (అ) బంధనంబు = కట్టు ను, (సేతువు) ఒందనిసింధురాజు = పొందనిసముద్రుఁడు, స్వారాజ్యభోగంబు = స్వ గ్గసంబంధమైన సుఖమును, పాయనిసురభర్త = విడువనియింద్రుఁడు, పండభావంబు = నపుంసకత్వమును, కాంచనికిరీటి = అనుభవింపనియర్జునుఁడును, అనక = అనునట్లు, భూ తలంబునక = భూమియందు, ప్రఖ్యాతిన్ = ప్రసిద్ధిని, కాంచెక = పొందెను.

మన్మథుఁడు మిగులఁజక్కనివాఁడ కాని మున్ను దేవతలప్రార్థనచే నీశ్వరునకుఁ బార్వతిం గూర్చి యత్నించి నపు డాయననేత్రాగ్ని చేఁ గాల్పబడెను. చంద్రునకుఁ గళాసమృద్ధి కలదు; గాని యొకనిమిత్తముచేఁ గురుశాపము నొందెను. ధర్మరాజు సత్యము పల్కువాఁడ కాని యుద్ధమున నొకపుడు గురునితో నన్యత మాడెను. మం దరపర్వతము స్థిరమైనదే కాని సముద్రమును మఱించు నపు డది మునిఁగెను. దానము

నం గర్భుఁడు మిగులఁ బ్రసిద్ధుఁడ కాని యింద్రునకుం గవచకుండలము లిచ్చునపు డా తనివలన శక్తింగొని మఱి యిచ్చెను. సముద్రుఁడు మిగుల గంభీరుఁడు ; (అతనిలోతు నేవారు నెఱుంగ రనిభావము.) గానిలంకాప్రయాణమున రామునిచే బంధింపఁబడెను. ఇంద్రుఁడు మిగుల సుఖానుభవము గలవాఁడ కాని వృత్రాసురుని జంపినపుడు స్వర్గప దమునుండి భ్రష్టుఁ డాయెను. అర్జునుఁడు మిగులఁ బరాక్రమవంతుఁ డైనను స్వర్గము న నున్నపు డూర్వాసి యిచ్చినశాపమునఁ గొంతకాలము నపుంసకుఁ డయ్యెను. ఇట్లు పైవారియందు గుణములు దోషములు కలసి యుండెను. మన్మథుఁడు మొదలగువారి యందుఁ గలచక్కఁదనము మొదలగునవి యీరాజునందును గలవు ; గాని వారియం దుఁ గలదోషములు లేవని తాత్పర్యము.

ఇందు రాజునకును మన్మథుఁడు మొదలగువానికిని జక్కఁదనము మొదలగువా నిచే సామ్యమును, శివునికంటిమంట నంటమి మొదలైనవానిచే వైలక్షణ్యమును స్ఫుట మయ్యెం గాన వ్యతిరేకాలంకారము.

గీ॥ అమరఝరి నిందునందుల ♦ నపహసించె

రహిఁదెనుఁగురాయసుతుఁ డగు ♦ రంగశాయి

నరవరునికీర్తి తద్దైర్య ♦ గరిమ గెలిచె

నవివరము తత్ప్రతాప మ ♦ య్యవినిమించె॥ 54.

తెనుంగురాయసుతుఁడు = తెనుంగురాయనికన్యపుత్రుఁడు, అగురంగశాయినర వరునికీర్తి = అంగురంగరాయప్రభువుయొక్కయశము, అమరఝరి = అకాశగంగను, ఇందునందుల = చంద్రునిని, (శివునివాహనమైన) వృషభమును, రహి = బాగు గాను, గెలిచె = జయించెను. (మిగులస్వచ్ఛ మైనకీర్తి గలవాఁ డనియర్థము.) త ద్దైర్యగరిమ = ఆయన ధైర్యముయొక్కగొప్పతనము, అవివరము = (పర్వతములలోశ్రే ష్ఠ మైనదానిని) మేరుపర్వతమును, దత్ప్రతాపము = ఆయనతేజము, అయ్యవి = (ఆ + అవి అయ్యవి) ప్రసిద్ధుఁ డగుసూర్యునిని, మించె = అతిశయించెను. (ని) అ వయశ్యైలమేషార్తాః (అ) (ధైర్యముచే మేరువును, బ్రతాపముచే సూర్యుని నీప్రభు వు జయించె ననియర్థము.)

క॥ వారలలోపల నగ్గిజుఁ

డై రాజిలుచున్నమాధ ♦ వాధిపునకుఁ దే

వేరులు సిరిధరణియుఁబలె

నై రొగి జానకియుఁ గోన ♦ మాంబామణియున్ || 55.

వారలలోపలన్ = పైనఁజెప్పినతెనుఁగురాయనిపుత్తులలో, అగ్రజుఁడు = పెద్ద వాఁడు, ఐ, రాజిలుచున్నమాధవాధిపునకున్ = ప్రకాశించుమాధవరాయప్రభువునకు, (మాధవాధిపునకున్ = విష్ణునకున్) సిరిధరణియుఁబలెన్ = లక్ష్మీదేవివలెను, భూదేవి వలెను, జానకియున్, కోనమాంబామణియున్, దేవేరులు = భార్యలు, ఒగిన్ = క్రమ ముగా, ఐరి ;

ఉపమాలంకారము.

చ॥ అతనికి జానకీతరుణి ♦ యందు జనించెఁ దెనుంగురాయభూ

పతి రహిఁ గోనమాంబ యను ♦ భామినియందు జనార్దనాహ్వా

క్షితిపతి పుట్టె నందుఁ జర ♦ కీర్తియు సద్విజయదైవభక్తియు

దృఢభుజశక్తి ధర్మరతిఁ ♦ బూనెఁ దెనుంగునృపాలుఁ డున్నతిన్ ||

అతనికిన్ = ఆమాధవరాయప్రభువునకున్, జానకీతరుణియందున్ = జానకి యను భార్యయందున్, రహిన్ = బాగుగాను, తెనుంగురాయభూపతి, జనించెన్ = పుట్టెను. కోనమాంబ యనుభామినియందున్ = కోనమ్మ యనుభార్యయందున్, జనార్దనాహ్వా యక్షితిపతి = జనార్దనుఁ డను పేరు గలప్రభువు, పుట్టెన్ ; అందున్ = ఆయిద్దఱలోన్, తెనుంగునృపాలుఁడు, చిరకీర్తియున్ = స్థిరమైన పొగడికయును, సద్విజయదైవభక్తి = మంచిబ్రాహ్మణులందు దేవతలందు ననురాగమును, అదృఢభుజశక్తి = ఆశ్చర్యకరమైన చాహుబలమును, ధర్మరతిన్ = సత్కార్యములయం దాసక్తిని, ఉన్నతిన్ = గొప్పత నముతో, పూనెన్ = ధరించెను.

ఆమాధవరాయనికిఁ బెద్దభార్యయం దొకకొమరుఁడును రెండవభార్యయం దొక కొమరుఁడును గలిగెననియు నందుఁ బెద్దకుమారుఁడు కీర్తియు దేవబ్రాహ్మణభక్తియుఁ గల్గి ధర్మసత్తుఁడై వర్తిల్లె ననియుం దాత్పర్యము.

మ॥ రణకోలాహలగర్జితాహితభటా ♦ భ్రశేణియుంఝూప్రిసా

రణమై వైరిసగంధసింధురథరా ♦ ధర్మసదంభోభిజ్ఞం

భణమై ద్విద్రహారాభిమానతిమిర ♦ బద్ధప్రిచంఛోసరిం

ఖణమై యొప్పుజనార్దనాధిపభుజా ♦ గ్రస్థోగ్రిఖడ్గం బనిన్ ||

57.

జనార్ద...ఖడ్గంబు = జనార్దనాధిప = జనార్దనుఁ డను పేరుగలప్రభువుయొక్క, భుజాగ్ర = చేతియందు, స్థ = ఉన్న, ఉగ్ర = భయంకరమైన, ఖడ్గంబు = కత్తి, అనిఁ = యుద్ధమునందుఁ, రణ.....ప్రసారణము; రణ = యుద్ధమునందు, తోటా సాల = కేకలనెడు, గర్జిత = ఉలుములుగల, అహితభట = శత్రుపైనికులనెడు, అభ్ర = మేఘములయొక్క, శ్రేణి = సముదాయమునకుఁ, ఝంఝాప్రసారణము = గాలియొ క్కసంచారము, ఐ, వైరి.....జృంభణము; వైరి = పగవారియొక్క, సగంధ = మద ముతోఁగూడిన, సింధుర = గజములనెడు, ధరాధ్ర = పర్వతములయొక్క, ధ్వంస = నాశము చేయుటయందు, దంభోళిజృంభణము = వజ్రాయుధవికాసము, ఐ, ద్విద్దహ... ఖణమై, ద్విట్ = విరోధులయొక్క, దహర = హృదయమునందలి, అభిమాన = గర్వము నెడు, (బలైశ్వర్యాదులచేఁ దాను గొప్పవాఁడ ననుకొనుట గర్వము) తిమిర = అంధ కారమునకు, బ్రీధ్న = సూర్యునియొక్క, ప్రచండ = తీక్షణమైన, ఉస్రి = కిరణముల యొక్క, రింఖణమై = ప్రసారమై, ఒప్పఁ = పరీకాశించును.

మాధవరాయనిద్వితీయపుత్త్రిఁ డగుజనార్దనరాయనిఖడ్గము యుద్ధమునందుఁ గేక లనునులుములు గలపగవారిబట్లను వాయువు మేఘములంబోలెఁ దటమె ననియును శత్రులమదగజములను వజ్రము కొండలంబోలె నకింపఁజేసె ననియును బగవారిగర్వము ను సూర్యకాంతి చీకటింబోలె నివారింపె ననియుఁ దాత్పర్యము.

ఇందు ఖడ్గమునందు వాయుత్వము మొదలైన వారోపించుటకు శత్రువులయందు మేఘత్వారోపణము మొదలగునవి కారణము లగుటచే మాలారూపమైన పరంపరితరూ పకాలంకారము.

క॥ హరిశౌర్యఁ డాజనార్దన

ధరణీపతి గనియె సుతుల ♦ ధర్మాంబికయం

గురువిభవజిహ్వువిహ్ను

వరు వేంకటకృష్ణరాయ ♦ వసుధారమణున్॥

58.

హరిశౌర్యఁడు = సింహపరాక్రమముగలవాఁడు, (ని) యమానిలేంద్రచంద్రా ర్కవిష్ణుసింహంశువాజిషు శుకాహికపిభేకేషుహరిన్నాకపితేత్రిషు (అ) ఆజనార్దన ధరణీపతి = ఆజనార్దనప్రభువు, ధర్మాంబికయందుఁ, ఉరువిభవజిహ్వుఁ, ఉరువిభవ = గొప్ప యైశ్వర్యముచేతను, జిహ్వుఁ = ఇంద్రుని (బోలింపవారిని) విష్ణుచ్ఛవకుఁ = విష్ణు రాయనిని, వేంకటకృష్ణరాయవసుధారమణున్ = వేంకటకృష్ణరాయఁ డను పేరు గల పుడమి తేనినిని, సుతులఁ = కుమారులను, కనియెఁ.

క॥ ఆ రామచంద్రరాయ

త్మోరమణుఁడు తిమ్మమాంబి ♦ కారత్నమునం
దారూఢయశుని మాధవ

భూరమణుని నారసింహ ♦ భూవిభుఁ గనియెన్॥ 59.

ఆ రామచంద్రరాయత్మోరమణుఁడు = ఆరామచంద్రరాయప్రభువు, తిమ్మాంబికారత్నమునందున్ = శ్రేష్ఠురా లగుతిమ్మాంబయందున్, ఆరూఢయశునిన్ = ప్రసిద్ధమైనకీర్తిగల, మాధవభూరమణున్ = మాధవరాయనిని, నరసింహభూవిభున్ = నరసింహరాయనిని, కనియెన్.

సీ॥ రామచంద్రావనీ ♦ రమణున కనుజుడై

పరఁగుకృష్ణారాయ ♦ నరవరుండు

సర్వమాంబికయందుఁ ♦ జతురుల వేంకట

రాయవిభుఁ దెనుంగు ♦ రాయఘనుని

గనియె నం దగ్గిజుం ♦ డనుపమబలధైర్య

శౌర్యగాంభీర్యసౌం ♦ దర్యకలితుఁ

డగుచు నర్థజనాళి ♦ కమరభూజంబన

దాతృత్వమహిమ వి ♦ ఖ్యాతిఁ గాంచె

రెండవకుమారుఁ డలరె ను ♦ ద్దండశక్తి

రెండవ కుమారుఁ డనఁగఁ గో ♦ దండముక్త

చండకాండప్రకాండవి ♦ ఖండితారి

మండలుం డిద్దవై భవా ♦ ఖండలుండు॥

60.

రామచంద్రావనీరమణునకున్ = రామచంద్రనామము గలప్రభువునకున్, అనుజుఁడు = తమ్ముఁడు, వి, పరఁగుకృష్ణారాయనరవరుఁడు = ఒప్పెడుకృష్ణారాయప్రభువు, సర్వమాంబికయందున్, చతురులన్ = నేర్పరులను, వేంకటరాయవిభునిన్, తెనుంగురాయఘనునిన్, కనియెన్ ; అందున్ = ఆయిద్దఱలో, అగ్రజుండు = శ్రేష్ఠుఁడు, అనుపమ.....కలితుఁడు, అనుపమ = సాటిలేని, బల = శరీరశక్తితోడను, శౌర్య = పరాక్రమముతోడను, గాంభీర్య = గంభీరతతోడను, సౌందర్య = చక్కఁదనముతోడను,

కలితుఁడు = కూడుకొన్నవాఁడు, అగుచున్, అర్థిజనాళికిన్ = యాచకజనసముదాయమునకున్, కల్పభూజంబనన్ = కల్పవృక్షమనునట్లు, దాతృత్వమహిమన్ = దానముయొక్కగొప్పతనముచేన్, విఖ్యాతిన్ = ప్రసిద్ధిని, కాంచెన్ = పొందెను. రెండవకుమారుఁడు, కోదండ.....మండలుండు, కోదండ = ధనుస్సునుండి, ముక్త = విడువఁబడిన, చండ = తీక్షణమైన, కాండప్రకాండ = ప్రశస్తమైనబాణములచేతను, విఖండిత = ముక్కలు చేయఁబడిన, అరిమండలుండు = శత్రుసముదాయము గలవాఁడును, ఇద్ధ.....ఖండలుండు ; ఇద్ధ = దీప్తమైన, వైభవ = సంపదచేత, ఆఖండలుండు = ఇంద్రుఁడును, (ఇంద్రుంబోలినవాడనియర్థము.) (అయి) ఉద్దండశక్తిన్ = గొప్ప శక్తిచేతను, (శక్తి కుమారస్వామియాయుధమును, శరీరబలమును) రెండవకుమారుఁడనఁగన్ = మఱియొక కుమారస్వామివలె, అలరెన్ = ప్రకాశించెను.

ఉపమాలంకారము.

క॥ ఆరామచంద్రరాయకు

మూరులు సమరమున హరికు ♦ మూరులు లీలన్

మూరులు చిరభూతిం గా

మూరులు దానమున రవికు ♦ మూరు లరయఁగాన్॥

ఆరామచంద్రరాయకుమారులు, అరయఁగాన్ = ఆలోచింపఁగాన్, సమరమునన్ = పోరియందున్, హరికుమారులు = అర్జునులు ; (సింహపుంబిల్ల లనియేని యర్థము) లీలన్ = విలాసములందున్, మూరులు = మన్మథులు ; చిరభూతిన్ = శాశ్వతైశ్వర్యమునందున్, కామూరులు = శివులు ; దానమునన్ = ఈవియందున్, రవికుమారులు = కర్ణులు ; (అగుదురు) ఉల్లేఖాలంకారము.

వ. అందు

సీ॥ ఉరమందుఁ జేర్చక ♦ చరమాంగమునఁ జేర్చు

కొనునల్లదాసరిఁ ♦ గూడ నేల

బహుమదోన్మత్తతఁ ♦ బ్రబలి మే నెఱుంగని

యాశాంతకరులస ♦ ఖ్యం బ చేల

పటుభోగినులఁ గూడి ♦ కుటిలవృత్తిఁ జరించు

నలభుజంగాధిపు ♦ చెలిమి యేల

కదలలేక మహాశ్మః ♦ హృదయాప్తి జడతఁగై
కొనునహార్యాభితో ♦ నెనయ నేల

యనుచుఁ గమతహరిద్విర ♦ దాధినాథ
కులగిరులకూటములు రోసి ♦ లలితరాగ
సుగుణసద్వృత్తవిమలాత్మ ♦ శోభి మాధ
వాధిపుభుజంబున వసించె ♦ నవనికాంత॥

62.

అవనికాంత = భూమి యనుస్త్రీ, ఉరమునందున్ = భుజమధ్యమునందున్, చే
ర్పక = కూర్పక, చరమాంగమునన్ = వీరపునందున్, చేర్చుకొనునల్లదాసరిన్ = ధరిం
చెడుతాఁబేటతేనిని, కూడన్ = కలియుట, ఏల = ఎందులకున్, నల్లని దాసరివాని నని
యునర్థము. (వత్తు మిచ్చి యాలింగనము చేసికొనక వీరపున నెక్కించుకొనినవానిం
గూడినఁ బ్రయోజనము లే దనియర్థము.) ఆదికూర్మము వీరపున భూమిని ధరించు
ననిభావము. బహుమదోన్మత్తతన్ = బహు = అధికమైన, మద = క్రొవ్వనెడు, (గర్వ
మనియు నర్థము.) ఉన్మత్తతన్ = వెట్టిచేతను, ప్రబలి = అతిశయించి, మేను = శరీర
మును, ఎఱుఁగని = తెలియని, ఆశాంతకరుల = దిగ్గజము లనునాశావిఘాతుకులయొక్క,
(ఆశ = దిక్కు, కోర్కె.) సఖ్యంబు = చెలిమి, అది = ఆసఖ్యము, ఏఱు = ఎందునకున్,
(ఉపయోగించును.) (గర్వముచే నెడ తెఱుఁగక యాశానాశము చేయువారిమై
త్రివలనం బ్రయోజనము లే దనియర్థము.) మదముచే మే నెఱుఁగక యొక్కడనూ
యున్న దిగ్గజములచెలిమి నిష్ప్రయోజన మనిభావము. పటుభోగినులన్ = పటు = సే
ర్పఁగఁజేలగు, భోగినులన్ = నాగకాంత లనెడుభోగస్త్రీలను, (వేశ్యలను) కూడి =
కలసికొని, కుటిలవృత్తిన్ = వంకరనడక లనెడుచెడునడవడిచేతను, చరించు.....
చెలిమి, చరించు = సంచరించెడు, అల = ప్రసిద్ధుఁడైన, భుజంగాధిపు = శేషుఁ డనువిట
కానియొక్క, చెలిమి = స్నేహము, ఏల = ఏమి లాభ మిచ్చును. (వేశ్యలం గూడి చె
డునడవడి గలవిటకాండ్రచెలిమి గూడ దనియర్థము.) నాగకాంతలం గూడునక్రగతి
గలశేషునిచెలిమి యుక్తము గా దనిభావము. కదలలేక = సంచరించుశక్తి లేక, మహా
శ్మహృదయాప్తిన్ = మహత్ = గొప్పలగు, అశ్మ = రాలవంటి (రాల నెడుననియు
నర్థము.) హృదయాప్తిన్ = మనసు గలుగుటచేతను, జడతన్ = కదలలేమి యనుమొఱ
కుఁదనమును, కైకొనునహార్యాభితోన్ = కైకొను = గ్రహించెడు, అహార్యాభితోన్ =
పర్వతసముదాయముతోన్, ఎనయన్ = పొందియుండుట, ఏల = ఎందునకు; (కదలఁ

దగినశరీరశక్తి లేనికఠినహృదయు లగుమూర్ఖులనెయ్యము తగ దనియర్థము.) స్థావరము లగుపర్వతములతో సంబంధము తగ దనిభావము. అనుచుఁ = ఇట్లుఁహించుచు, క మత.....కూటములు = కమత = కూర్తముయొక్కయు, హరి = సర్పరాజుయొక్కయు, ద్విరదాధినాథ = ఏనుఁగులయొక్కయు, కులగిరుల = కులపర్వతములయొక్కయు, కూటములు = స్నేహములను, రోసి = విడిచి, లలిత.....భుజంబునఁ = లలిత = మనోహరుఁడును, రాగ = ప్రేమచేతను, సుగుణ = మంచిగుణములచేతను, సద్వృత్త = మంచినడవడిచేతను, విమలాత్మ = నిర్మల మైనమనసుచేతను, శోభి = ప్రకాశించెడు, మాధవాధిపు = మాధవరాయప్రభువుయొక్క, భుజంబునఁ = భుజమునందుఁ, వసించెన్ = నిల్చెను.

కూర్మము రాగిల్లక విముఖమయ్యెను. (ఆశాంతకరు లాశాంతకరులు. దిగ్దజము లాశావిఘాతము చేయునవి.) శేషుఁడు కుటిలవృత్తి కలవాఁడు. పర్వతములు మిగులం గఠినములు. కావున భూవనిత వానినెయ్యమును రోసి తనయందు రాగము, మంచిగుణములు, సత్ప్రవర్తనము, మంచిమనసుఁ గలమనోహరుఁ డైనయీరాజుయొక్క చేతియందు వసించె ననితాత్పర్యము.

శిష్టరూపకానుప్రాణితవ్యతి రేకాలంకారము.

క॥ సరసాలంకారధ్వని

భరితాంధ్రవచోవిలాస ♦ వాసవదత్తా

పరిణయకృతికిం బతియై

వరకీర్తి వహించె మాధవ ♦ ప్రభుఁ డుర్విఁ॥ 63.

మాధవప్రభుఁడు, సరసా.....కృతికిఁ = సరస = శృంగారాదిరసములతోడను, అలంకార = ఉపమాద్యలంకారములతోడను, ధ్వని = వ్యంగ్యార్థముతోడను, భరిత = నింపఁబడిన, ఆంధ్రవచోవిలాస = తెలుఁగుపదములసౌగంధ్యముగల, వాసవదత్తాపరిణయకృతికిఁ = వాసవదత్తాపరిణయ మనుగ్రంథమునకుఁ, పతియై = నాయకుఁడై, ఉర్విఁ = భూమియందుఁ, వరకీర్తిఁ = మంచియశమును, వహించెన్ = సంపాదించెను.

ఈప్రభువు సంస్కృతమున సుబంధు వనుకవి రచించినవాసవదత్త (వాసవదత్త యనుస్త్రీయొక్కవివాహోదయము వర్ణించుప్రబంధము.) యనుగద్యకావ్యమును దెనిఁగింపఁ జేసి దానికిం గృతినాయకుఁ డయ్యె ననియర్థము.

చ॥ లలి మెఱుఁ గొప్పకొప్పు చప ♦ లాలతఁ గెల్వఁగ నోపురూపు మేల్
 చెలువముఁ బూనుకొను గడుఁ ♦ జెన్నగుకన్నులు దూపుఁజూపులు
 గలిగి లసద్గుణంబు నెసఁ ♦ గన్ నరసింహస్వపాలుమూఁపునం
 దలరుధనుర్మతల్లిక భు ♦ జాశ్రిత యకాజయలక్ష్మీకైవడిన్ ॥ 64.

ధనుర్మతల్లిక = శ్రేష్ఠమైనధనువు, (ని) మతల్లికామచర్చికాప్రకాండముద్భుత
 ల్లకౌ (అ) మెఱుఁగొప్పకొప్పు = (తళతళలాడుకాంతిచే) మనోహర మగునగ్రభా
 గ మనెడుకేశపాశమును, (ని) కొప్పనఁ దగుఁజూపాగ్రము నెప్పగుధమ్మిల్లమును
 ఆం. స. చపలాలతన్ = మెఱుపుఁదీవను, గెల్వఁగన్ = జయించుటను, ఓపురూపు =
 తగినయాకారమును, ఇచట వృద్ధధూర్తాదిశబ్దము లకారాంతము లయ్యును దెలుఁగున
 నుకారాంతములుగ నైతము వ్యవహరింపఁ బడునని యాధర్వణుఁడు చెప్పటచే రూప
 శబ్ద ముకారాంత మయ్యెను.

మేల్ చెలువమున్ = ఎక్కువ యందమును, పూనుకొను = ధరించువింటినడు మ
 నెడునడుమును, కడున్ = మిక్కిలి, చెన్న గుకన్నులు = మనోహరము లగుగనుపులక్రిం
 దిగుంట లనెడునేత్రములును, తూపుఁజూపులున్ = బాణము లనెడుదృష్టిప్రసారముల
 ను, కలిగి = పొంది, కలుగుధాతు విట సకర్మకము. లసద్గుణంబును = ప్రకాశించునారి
 యనుసద్గుణము, ఎసఁగన్ = శోభిల్లఁగాను, భుజా.....కైవడిన్ = భుజాశ్రిత = బా
 హుపరాక్రమము నాశ్రయించినది, జయలక్ష్మీకైవడిన్ = అగుజయలక్ష్మీవలె, నర
 సింహస్వపాలుమూఁపునందున్ = నరసింహప్రభునిబుజమునందు, అలరున్ = ప్రకాశించు
 ను. శిష్టరూపకాలంకారము.

జయలక్ష్మి యాయనబాహుపరాక్రమము నాశ్రయించి యాయనయొద్ద నుండె
 ననియును దానికి మూలమైనధనువు పరాక్రమముం దెలుపుచు బుజమున వ్రేలుచుండె
 ననియుం దాత్పర్యము.

చ॥ అతులితధైర్యమేరునగ ♦ మై జనియించె నృసింహశౌరికిన్
 వితతయశోధురంధరుఁడు ♦ వేంకటరాయఁడు శౌర్యసూర్యసం
 హృతకితవాహితప్రతత ♦ హృత్కుహరాంచదఖర్వగర్వగా
 ఢతమతమస్సమాజుఁడు దృ ♦ ఢప్రతిభుం డతఁ డేలె ధారణిన్ ॥

నృసింహశౌరికిన్ = మీఁదటినరసింహప్రభువునకున్, వితతయశోధురంధరుఁడు,
 వితత = అంతటను వ్యాప్తమైన, యశః = కీర్తియొక్క, ధురంధరుఁడు = భారమును వహిం-
 చినవాఁడు, కీర్తిమంతుఁడనియర్థము. వేంకటరాయఁడు, అతులి.....నగమై = అతు-
 లిత = సాటిలేని, ధైర్య = ధీరతచేత (మనస్థైర్యముచేత) మేరునగమై = మేరుపర్వతమై,
 జనించెన్ = పుట్టెను. శౌర్య.....స్సమాజుఁడు, శౌర్య = పరాక్రమమనెడు, నూ-
 ర్య = నూర్యునిచే, సంహృత = నశింపఁజేయఁబడిన, కితవ = కపటులగు, అహిత = శత్రు-
 వులయొక్క, ప్రతత = అధికమైన, హృత్కుహర = హృదయగుహయందు, అంచత్ =
 ఒప్పుచున్న, అఖర్వ = విస్తారమైన, గర్వ = దర్పమనెడు, గాఢతమ = మిక్కిలిదట్టమైన,
 తమస్సమాజుఁడు = చీకట్లసముదాయము గలవాఁడు, (నూర్యుఁడంధకారముం బోఁ-
 గొట్టున ట్లీరాజు శత్రువులగర్వముం బోఁగొట్టు ననిభావము.) దృఢప్రతిభుండు = ఎక్కు-
 వ ప్రజ్ఞగలవాఁడును, (అగు) అతఁడు = ఆవేంకటరాయఁడు, ధారణిన్ = భూమిని,
 ఏలెన్ = (తండ్రియనంతరము) పాలించెను. రూపకాలంకారము.

సీ॥ ఆతం డపుత్రికుం ♦ డగుట నప్పిమ్మటఁ

దత్పితామహుపిన ♦ తండ్రి యైన

పూర్వోక్తనరసింహ ♦ భూవిభునకు ద్వితీ

యాత్మజం డైననీ ♦ లాద్రినృపుని

రెండవపుత్తుండు ♦ పండితమిత్రుండు

దండితశత్రుం డ ♦ ఖండశౌర్యుఁ

డఖిలార్థిజనులకు ♦ నమరభూరుహనిభుం

డనుపనువిభవుండు ♦ వినుతధైర్యుఁ

డగుచు ధర్మార్థకామంబు ♦ లతిశయింపఁ

బ్రజలు నుఖయింప విబుధ ♦ వర్గము నుతింపఁ

జెనఁటులు చలింప రాజ్యపా ♦ లన మొనర్చె

హరినిభుం డౌర ! బుచ్చనా ♦ హ్వయవిభుండు॥

66.

ఆతండు = వేంకటరాయప్రభువు, అపుత్రికుండు = కొమరులులేనివాఁడు, అగు-
 టన్ = కావుటచేత, అప్పిమ్మటన్ = అతనియనంతరకాలమున, తత్పితామహుపినతండ్రి =
 ఆతనితాతతండ్రికిందమ్మఁడు, ఐనపూర్వోక్తనరసింహభూవిభునకున్ = ముప్పదిరెండవ

పద్దెమునం జెప్పబడిన నరసింహప్రభునకు, ద్వితీయాత్మజుండు = రెండవపుత్తుండు,
 విజనీలాదిప్రభునిరెండవపుత్తుండు = నలువదియాటవపద్దెమునం జెప్పబడిననీలాదిప్రభు
 భువునకు రెండవమూరుండు, బుచ్చనాహ్వయవిభుండు = బుచ్చన యను పేరుగలప్రభు
 వు, పండితమిత్రుండు = విద్వాంసులకు నెయ్యుండును, దండితశత్రుండు = శిక్షింపబడి
 నశత్రువులు గలవాండు, (ఎవ్వనిచే శత్రులు దండితులొ యతండు దండితశత్రుండు.)
 అఖండశౌర్యండు = అధికమైన పరాక్రమము కలవాండును, (ఎవ్వని కఖండమైన
 శౌర్యము కలదో యతండు ఖండశౌర్యండు.) అఖిలార్థిజనులకు = ఎల్లయాచకులకు
 ను, అమరభూరుహవిభుండు = కల్పవృక్షముతో సమానుండును, (అమర = దేవతలయొ
 క్కు, భూరుహము = వృక్షము.) హరినిభుండు = విష్ణుతో యల్లుండును, అనుపమ
 విభివుండు = సాటిలేనిధనము గలవాండును, వినుతక్షయ్యండు = స్తుతింపబడినక్షయ్యము
 గలవాండును, అగుచున్, ధర్మాగ్రకామంబులు = త్రివర్గము, అతిశయింపక = వృద్ధియగు
 నట్లును, ప్రజలు = తన దేశమందలిజనులు, సుఖయింపక = సుఖపడునట్లును, విబుధవర్గ
 ము = దేవతలసముదాయము, నుతింపక = స్తోత్రము చేయునట్లును, చెనటులు = దుష్టు
 లు, చలింపక = భయపడి తొలగిపోవు నట్లును, రాజ్యపాలనము = దేశసంరక్షణము
 ను, ఒకర్చెక = చేసెను, బౌగ = ఎంతయాశ్చర్యము.

క॥ పొందెను బుచ్చనవిభుండు

విందపురందరహయేందు ♦ విశదాభధుని

కుందశతానందసుతా

మందశతారనిభకీర్తి ♦ మహిమోన్నతులక॥

67.

బుచ్చనవిభుండు, అరవింద.....మోన్నతులక; అరవింద = తెల్లదామరపు
 న్వులతోడను, పుగంధరహయ = ఇంద్రునిగుఱ్ఱముతోడను (క్షీరసముద్రమునం బుట్టిన
 యుద్వేశ్వర మను పేరుగల తెల్లగుఱ్ఱముతోన్) ఇందు = చంద్రునితోడను, విశదాభ
 ధుని = స్వచ్ఛమైనయాకాశగంగతోడను, కుంద = మొల్లపూవులతోడను, శతానంద
 సుత = నాగదునితోడను (శతానంద = బ్రహ్మమొక్క, సుత = పుత్తుండు) (ని)
 శతానందశృతధృతిర్విరించోగోవిరించనః (అ) అమంద = అధికమైన, శతార = వజ్రా
 యుధముతోడను, (శత = నూలు, అర = అంచులుగలది.) నిభ = సమానమైన, కీర్తి
 మహిమోన్నతులక = కీర్తిమొక్కగొప్పతనమును, గౌరవమునును, పొందెక = సంపా
 దించెను.

గీ॥ ఆశమాదికనిధియాతఁ ♦ డాశమాంబ
యందు నందసుఁ గాంచె నా ♦ నందనంద
నసమమూర్తిని జగదంచ ♦ దసమకీర్తిఁ
జిన్నమాధవరాయు నా ♦ శ్రితవిధేయు॥

68.

ఆశమాదికనిధి = ఆ = ప్రసిద్ధమైన, శమ = ఓర్పు, (మనసును వశపఱచుకొనుట యనియర్థము.) ఆదిక = మొదలగువానికి, నిధి = ఉనికిపట్టు, ఆతఁడు = ఆరుచ్చనప్రభుఁడు, ఆశమాంబయందుకొ, ఆనందనందనసమమూర్తికొ = ప్రసిద్ధుఁ డగుకృష్ణునితోఁ దుల్యమైనయాకారము గలవానిని, జగదంచదసమకీర్తికొ = ప్రపంచమునందుఁ బ్రకాశించు సాటిలేని కీర్తిగలవానిని, ఆశ్రితవిధేయుకొ = ఆశ్రయించినవారికి వశుఁడగువానిని, చిన్నమాధవరాయుకొ, కాంచెకొ = కనెను.

ఇందు మాధవరాయు ననుచోట రాయశబ్దము మగాదిగణములోనిదేయైన నుత్వము రాదు. మఱియు ద్వితీయాదులందు నిగాగమము నిత్యముగ రావలయును. కావున నీరాయశబ్దము సంస్కృతసమముగాని తెలుఁగుశబ్దము కాదు. గనుక నిదియును రాముకొ, హరుకొ, అనునదివలెనే సాధువని యెఱుంగునది.

క॥ చినమాధవరాణ్మణి గనె
ననఘుఁ బెదమహిపతిరాయు ♦ నాతఁ డనుతుఁ డౌ
ట నతనిపెదతాతకు నం
దనుఁ డగునీలాద్రినృపతి ♦ ధారణి నేలెన్॥

69.

చినమాధవరాణ్మణి = శ్రేష్ఠుఁ డగుచిన్న మాధవరాయఁడు, అనఘుకొ = దోషము లేఁగని, పెదమహిపతిరాయుకొ, కనెకొ, అతఁడు = ఆ పెదమహిపతిరాయప్రభువు, అనుతుఁడౌటకొ = కుమారులు లేనివాఁడగుటచేత, అతనిపెదతాతకుకొ = మహిపతిరాయనితాత యగురుచ్చనప్రభువున కన్న యగునరసప్రభువునకుకొ, (నరసప్రభువు నలు వదియాఱవపద్యమునం జెప్పఁబడెను.) నందనుఁడు = కుమారుఁడు, అగునీలాద్రినృపతి, ధారణికొ = భూమిని, ఏలెకొ = పాలించెను.

గీ॥ అవ్విభుండు జగ్గ ♦ మాంబవలనఁ బెద్ద
వేంకటవిభు నెట్టి ♦ వేంకటపతి

బుచ్చివేంకటాధి ♦ పుని ముద్దువేంకట

ప్రభునిఁ గనియెఁ బుణ్య ♦ విభవ మెసఁగ॥

70.

అవిభుండు = ఆనీలాద్రిప్రభువు, జగ్గమాంబవలనక, పుణ్యవిభవము = పుణ్యా
తిశయము, ఎసఁగక = ప్రకాశింపఁగాను, పెద్దవేంకటవిభున్, ఎఱ్ఱవేంకటపతిక, బు
చ్చివేంకటాధిపునిన్, ముద్దువేంకటప్రభునిక, కనియెక.

వ. అందఁగజుండు = ఆనలుగురిలోఁ బెద్దవాఁడు.

మ॥ ఘనుడై యాపెదవేంకటప్రభుఁ డొగి ♦ ట్టామండలం బేలె స
జ్జనరత్నపరుఁ డై మహాగ్రరిపురా ♦ ట్టంగ్రామగాండీవి యై
వినయోపేతనితాంతదానమహిమా ♦ విరూపతసత్కీర్తిచం
దనచర్చాధనశీకృతాఖిలహరి ♦ ద్బాలాకపోలాళి యై॥

71.

ఆపెదవేంకటప్రభుఁడు, ఘనుడై = దిట్టవు గలవాడై, సజ్జ.....పరుడై =
సజ్జన = మంచివారియొక్క, రత్న = కాపాడుటయందు, పరుడై = ఆసక్తి గలవాడై,
మహా.....గాండీవియై, మహాగ్ర = మిగులభయంకరమగు, రిపురాట్ = శత్రురా
జులయొక్క, సంగ్రామ = యుద్ధమందు, గాండీవియై, అర్జునుడై, (గాండీవ మనువి
ల్లుగలవాఁడు గాండీవి. ఈచాపము మున్నీ విశ్వకర్మచే బ్రహ్మకై నిర్మింపఁబడియె.
పిమ్మట సతనినుండి ప్రజాపతియు, వాసివలన నిండ్రుండు, సతనివలన సోముండుఁ జం
దుగ్రీవలన వసుండును బ్రచేతసునివలన నగ్నియు గ్రహించిరి. పిమ్మట ఖండవం
బేర్చునపు డగ్ని దేవుం డర్జునున కిచ్చెను.) ఈరాజు రణమున నర్జునుఁడుంబోలె మిగుల
నేర్పరి యనిభావము. వినయో.....కపోలాళియై, వినయ = అడఁకువతో, ఉపేత =
కూడిన, నితాంత = ఎడతెగని, దానమహిమ = దానాధిక్యముచేతను, ఆవిరూపత = ఉత్ప
న్నమైన, సత్కీర్తి = మంచియశస్స నెడు, చందనచర్చా = గంధపుంబూతచేత, ధవళీ
కృత = తెల్లవిగఁ జేయఁబడిన, అఖిల = సమస్తమైన, హరిత్ = దిక్కులనెడు, బాలా =
స్త్రీలయొక్క, కపోలాళి = గండప్రదేశములయొక్కసముదాయములు గలవాఁడు, ఐ,
అడఁకువతోఁ గూడినదానముచే నెల్లదిక్కుల వ్యాపించినకీర్తి గలవాఁ డనియర్థము.
కీర్తి తెల్లనిది యనికవినయము. ఒగిక = క్రమముగాను, ట్టామండలంబుక = భూ
మండలంబును, ఏలెక = పాలించెను.

క॥ పెదవేంకటవిభుతేజము

నుదితయశము జగమునందు ♦ నుప్పొంగఁగ వి

ల్లిది యనిపూనఁ గడఁగు ని

ల్లిది యనినివసింపఁ దలఁచు ♦ వృషభాంకుఁ డొగిన్॥

పెదవేంకటవిభుతేజమున్ = పెదవేంకటరాయనిప్రతాపమును, ఉదితయశమున్ = ఉత్పన్నమైనకీర్తియును, జగమునందున్ = లోకమునందు, ఉప్పొంగన్ = అభివృద్ధినొంది యంతటను వ్యాపింపఁగాన్, వృషభాంకుఁడు = శివుఁడు (వృషభచిహ్నము జెండాయందుఁ గలవాఁడు.) ఒగిన్ = క్రమముగాను, ఇది = ఈప్రదేశము, విల్లు = ధనువు, అని = తలఁచి, పూసన్ = ధరించుటకు, కడఁగున్ = యత్నించును. ఇది = ఈప్రదేశము, ఇల్లు = గృహము, అని = తలఁచి, వసింపన్ = ఉండుటకున్, తలఁచున్ = ఎంచును.

ఈపెదవేంకటప్రభునికీర్తిప్రతాపములు లోకమందెల్లెడల వ్యాపించుటచే నెల్లవియు బంగారుకాంతితోడను, రజతకాంతితోడను గూడియుండుటచే శివుఁడు మేరువది కైలాసమిది యనునానవాలు నెఱుంగక యన్నియు మేరువు లనిధనువుగా గ్రహింపను నెల్లవియుఁ కైలాసము లనినివసింపను దలఁచుచుండె ననిభావము.

ఇచట జగము తనకాంతిని విడిచి కీర్తిప్రతాపములయుత్కృష్టకాంతిని గ్రహించునట్లు చెప్పటచే దద్దుణాలంకారమును దానిచే ననుప్రాణితమైన భ్రాంతిమదలంకారమును గలదు. ప్రతాపము స్వర్ణకాంతి గలదియని కవిసమయము.

గీ॥ పెద్దవేంకటవిభునకు ♦ వెంగమాంబ

యందు జనియించె నుగుణ ♦ రత్నాకరుండు

పటుయశుండు కుమారవేం ♦ కటమహిపతి

రాయశేఖరుఁ డధికసా ♦ నూజ్యధరుఁడు॥ 73.

పెద్దవేంకటవిభునకున్, వెంగమాంబయందున్, నుగుణరత్నాకరుండు = మంచి గుణము లనురత్నములకు సముద్రుఁడు (సముద్రమున రత్నము లుండిన ట్లేయనయందు నుగుణములు పెక్కు లుండె ననిభావము.) పటుయశుండు = అధికమైనకీర్తి కలవాఁడు, అధికసానూజ్యధరుఁడు = గొప్పప్రభుత్వమును వహించినవాఁడు, కుమారవేంకటమహిపతిరాయశేఖరుఁడు, (శేఖరము = శిరసునం జుట్టుకొనుపూలదండ; ఇచట శ్రేష్ఠాధికము.) జనియించెన్.

సీ॥ తనదానగరిమ సం ♦ తత మర్థిజనపుత్త్ర
 పాత్రాన్వయావన ♦ ప్రాధి నమరఁ
 దనచేతిహేతి దృ ♦ ప్తవిపక్షవక్షఃక
 వాటపాటనపాట ♦ వంబు నెఱపఁ
 దనధైర్యపటిమ మం ♦ దరధరాధరవర
 స్థిరవిస్ఫురణతోడఁ ♦ జెలిమి సేయఁ
 దనవాగ్విలాసంబు ♦ ఘనసుధారసర్పరీ
 పృథుమాధురీసాధు ♦ రీతి నొనరఁ
 దనవిమలసన్నిధానంబు ♦ తతమనీషి
 జనమునకు సన్నిధానమై ♦ సకలవాంఛి
 తార్థము లొసంగ విలసిల్లె ♦ నార్యవినుత
 రమ్యగుణహారి మహిపతి ♦ రాయశౌరి॥

74.

ఆర్య.....హరి = ఆర్య = పెద్దలచేత, సత = స్తోత్రము చేయఁబడిన, రమ్య = మనోహరమైన, గుణ = శౌర్యధైర్యాదులచే, హరి = మనోహరుఁడు, మహిపతిరాయ శౌరి, తనదానగరిమ = తనయొనియొక్క-గొప్పతనము, సంతతము = ఎల్లపుడును, అర్థి... ప్రాధి = అర్థి = యాచకజనులయొక్క, పుత్త్ర = కుమారులు, పాత్ర = మనుమలు, (మొదలైన) అన్వయ = సంతానముయొక్క, అవన = రక్షణముయొక్క, ప్రాధిన్ = నేర్పుచేతను, అమరన్ = ఒప్పఁగాన్, ఈప్రభు వైక్కినికి దానముఁ జేసిన నావంశ మువారెల్ల దాననే జీవించునట్లు చేయుననియాశయము.

తనచేతిహేతి = తనచేత నున్న యాయుధము, దృప్త.....పాటవము. దృప్త = గర్వించిన, విపక్ష = పగవారియొక్క, వక్షఃకవాట = తలుపువంటి అొమ్మయొక్క, (ఉపమితసమాసము.) పాటన = చీల్చుటయందు, పాటవము = నైపుణ్యమును, నెఱపన్ = ప్రకటింపఁగాన్, తనధైర్యపటిమ = తనధీరత్వముయొక్క సామర్థ్యము (ఎత్తువ ధైర్య మనియర్థము.) మందర.....తోడన్ = మందరధరాధర = మందర మనుపేరు గలపర్వతశ్రేష్ఠముయొక్క, స్థిరవిస్ఫురణతోడన్ = స్థిరవైభవముతోన్, చెలిమి = స్నేహమును, చేయన్ = కావింపఁగాన్, తనధైర్యము మందరపర్వతమును బోలఁగా నని భావము. తనవాగ్విలాసంబు = తనమాటలనేర్పు, ఘన.....రీతిన్ = ఘన = అధిక మై

న, సుధారసఝరీ = అమృతప్రవాహముయొక్క, పృథుమాఝరీ = గొప్పమాఝర్యము
యొక్క, సాధురీతిన్ = తెన్నయైనప్రకారముచేతను, ఒనరణ్ = ప్రకాశింపఁగా, తన
భాషణము అమృతముం బోలఁగా ననిభావము. తనవిమలసన్నిధానంబు = తనస్వచ్ఛమైన
ససామిప్యమే, తతమనీషజనమునకున్ = గొప్పవిద్వాంసులకున్, సన్నిధానమై = తఱుఁ
గనిద్రవ్యరాశియై, సకలవాంఛితార్థములు = అన్ని కోరఁబడినవస్తువులును, ఒసంగణ్ =
ఈయఁగాన్, విలసిల్లెణ్ = ప్రకాశించెను.

క॥ శ్రీయుతుఁ డగునమ్మహిపతి

రాయగ్రామణియనంత ♦ రమునఁ బితృవృన్ద
డై యెసఁగు బుచ్చివేంకట

రాయనినీలాద్రివిభుఁడు ♦ రాజ్యము నేలెన్ ॥ 75.

శ్రీయుతుఁడు = సంపదతోఁ గూడినవాఁడు, అగు.....నన్ = అయినయామ
హిపతిరాయప్రభుశ్రేష్ఠునియొక్కతరువాతికాలమునందున్, పితృవృన్దండు = ఆయనతం
డ్రికిం దమ్ముఁడు, వి, ఎసఁగుబుచ్చివేంకటరాయనినీలాద్రివిభుఁడు = ప్రకాశించుబుచ్చి
వేంకటరాయనిమూఁడైననీలాద్రిప్రభువు, రాజ్యమున్ = దేశమును, ఏలెన్ = పా
లించెను.

నీ॥ శారదాభ్రశతార ♦ తారకాశరకాండ

కాండజాసనకాండ ♦ ఘనయశుండు

రమణీయనలరాజ ♦ రాజరాజకుమార

మారసన్నిభసుకు ♦ మారమూర్తి

రమ్యచింతారత్న ♦ రత్నాకరభమిత్ర

మిత్రజద్యుద్రిమా ♦ మితవితీర్ణి

జ్వలితదావజ్వాల ♦ జాలాంబురుహబంధు

బంధుప్రతాపశో ♦ భావిభాసి

రాజమాత్రుండె నిఖిలది ♦ గ్రాజవినుత

బహుళధర్మైథితామేయ ♦ భాగధేయ

ధుర్యతార్థేందుమాళిగాం ♦ భీర్యముఖ్య

రాజతగుణాళి నీలాద్రి ♦ రాయమాళి॥

శార.....యవుండు. శారద=శరత్కాలమునందలి, (ఆశ్వయుజ, కార్తిక
ములు) అభ్ర=మేఘము, శతార=వజ్రాయుధము, తారకా=వక్షత్రములు, శర
కాండ=తెల్లుబూలసముదాయము, (ని) శరోదధ్యాద్యగ్రసారేబాణేకాండేత్య
ణాంతరే. నా. నా. కాండోస్త్రీదండబాణార్యవగ్ధావసరవారిషు (అ) కాండబాస
నకాండ=హంసలు (కాండ=నీటియందు, జ=పుట్టినది. పద్మము. అదియే, ఆసన=
పీఠముగఁగలవాఁడు ; అనఁగాఁ బద్మాసనమున నున్న వాఁడు=బ్రహ్మ. అతనియొక్క,
కాండ=ఆశ్వము. బ్రహ్మకు హంస వాహన మనిసుప్రసిద్ధము.) తీనింబోలిన, ఘనయ
శుండు=గొప్పకీర్తి కలవాఁడు ; లుప్తోపమాలంకారము. రమణీయ.....మూర్తి.
రమణీయ=మనోహరుడైన, నలరాజ=నలరాజుతోడను, రాజరాజకుమార=నలకూ
బరునితోడను, (రాజరాజ=కుబేరునియొక్క, కుమారుఁడు=పుత్రుఁడు. (ని) రాజ
రాజోధనాధిపతి. అ.) మార=మన్మథునితోడను, సన్ని భ=సమమైన, సుకుమార =
మృదువైన, మూర్తి=ఆకారముగలవాఁడును, రమ్య.....వితీర్ణి. రమ్య=మనోహ
రమైన, చింతారత్న = చింతామణికివలెను, సముద్రమున నుత్పన్న మైనదియు నెవ్వ
రేమికోరిన నిచ్చునదియు నగుస్వర్గమునందలియొకమణి. రత్నాకర=సముద్రునకువలె
ను, ఇతఁడు విష్ణునకుఁ గన్యాదానమును, దేవతలకు వనదానము నన్న దానమును, నిం
ద్రునకు గజాశ్వాదిదానములు చేసెను. భమిత్ర=చంద్రునకువలెను, (భ=వక్షత్రము
లకు, మిత్రుఁడు=చెలికాఁడు.) ఇతఁడు స్వదేహమును దేవతలకు దానముఁ జేయు
ను. మిత్రజ=కర్ణునకువలెను, (మిత్ర=సూర్యునివలన, జ=పుట్టినవాఁడు.) ద్యుద్రు
మ=మందారము మొదలగుస్వర్గమునందలి వృక్షములకువలెను, అమితవితీర్ణి=పరిమాణ
ము లేనిదానము కలవాఁడును, జ్వలిత.....విభాసి=జ్వలిత=మండుచున్న, దాన=
అడవినిత్వయొక్క, జ్వాలజాల=మంటలసమూహమునకును, అంబురుహబంధు=సూ
ర్యునకును, బంధు=తుల్యమైన, ప్రతాప=తేజముయొక్క, (భనమువలనను సేనవలన
ను గలుగుతేజము ప్రతాపము) శోభా=దీప్తిచే, విభాసి = ప్రకాశించువాఁడును,
నిఖిల.....మాళి=నిఖిల=అందఱిగూ, దిగ్రాజ=దిక్పతులచేతను, వినుత=స్తుతింపఁ
బడిన, బహుశ=అధికమైన, ధర్మ=సత్కర్మములచే, ఏధిత = వృద్ధిపొందింపఁబడిన,
అమేయ=కొలఁదిలేని, భాగధేయధుర్యతా=విశ్వర్యమును వహించుటయందు, ఆర్థం
దుమాళి=శివుఁడు, (దిక్పతులచే స్తుతింపఁబడిన సత్కర్మములఁ జేయుటచే నభివృద్ధి
పొందినయైశ్వర్యముచే శివుంబోలినవాఁడని యర్థము.) (గాంభీ.....గుణాళి=గాం
భీర్య=గంభీరత, ముఖ్య=మొదలైన, రాజిత=ప్రకాశించెడు, గుణాళి=గుణసముదా
యము గలవాఁడును (అగు) నీలాద్రిరాయమాళి = నీలాద్రిరాయస్రీభువు, రాజమా

(తుండ = సాధారుణుఁ డగురాజా? కాఁడనియర్థము.)

శా॥ నానామానధనాగ్రగణ్యనుతపు ♦ ణ్యస్వచ్ఛచారిత్రుఁ డౌ
నానీలాద్రివిభుండు దాఁ గనియె భా ♦ వాంబాలలామంబునం
దానాశీకహితోపమప్రభుని నూ ♦ ర్యారాయధాత్రీంద్రు స
త్యానూనప్రతిభుం గుమారమహిప ♦ త్యాఖ్యావనీవల్లభుఁ॥ 77.

నానా...చారిత్రుఁడు, నానా = పెక్కండ్రగు, మానధన = చిత్రైస్సత్యము గల
వారిలో, అగ్రగణ్య = మొదటలెక్కింపఁదగినవారిచే, నుత = స్తుతింపఁబడిన, పుణ్య =
పవిత్రమైన, స్వచ్ఛ = నిర్మలమైన, చారిత్రుఁడు = చరిత్రగలవాఁడు. ఔనానీలాద్రివి
భుండు, తాన్, భావాంబాలలామంబునందున్ = శ్రేష్ఠురా లగుభావాంబయందున్
(లలామము = భూషణము. ఇచటశ్రేష్ఠ మనియర్థము.) ఆనాశీ.....ప్రభునిన్,
ఆ, నాశీకహిత = సూర్యుఁడు (నాశీక = తామరలకు, హిత = మేలు చేయువాఁడు)
ఉపమ = సాటిగల, ప్రభునిన్ = కాంతిగలవానిని, (సూర్యునితేజమువంటి తేజముగల
వానిననియర్థము.) ఉపమాలంకారము. సూర్యారాయధాత్రీంద్రుఁ, సత్యానూనప్ర
తిభుఁ = సత్య = నిజమునందు, అనూన = పూర్ణమైన, ప్రతిభుఁ = మనసుగల, (నిజము
నం దత్యంతము మనసు గలవానినని యర్థము.) కుమారమహిపత్యాఖ్యావనీవల్లభుఁ =
కుమారమహిపతి యనునామము గలప్రభువును, కనియెన్.

వ. అందగ్రజుండు = వారిద్దఱిలోఁబెద్దవాఁడు,

సీ॥ సరసిజాక్షుఁడువోలె ♦ సిరితోడ నలరి భ

ర్గునిభంగి నార్యాను ♦ కూలుఁ డగుచుఁ
గందర్పురీతిఁ జ ♦ క్కని, రూపు గల్గి య

బ్జునిమాడ్కి గురుకళా ♦ పూర్ణుఁ డగుచుఁ
బరమేష్ఠిగతి మంజు ♦ భాషాధ్యుఁ డై సరి

త్పతిపోల్కె నిమ్నస్వ ♦ భావుఁ డగుచు
సూర్యునిపగిదిఁ దే ♦ జోమహత్త్వముఁ గాంచి

ఘనునికై వడి దాన ♦ కలితుఁ డగుచు

మహితశ్లోకై క జేగీయ ♦ మానవిభవ
సాంద్రుఁ డనుపమభోగదే ♦ వేంద్రుఁ డనఁగ
సూర్యరాయనరేంద్రుండు ♦ ట్తోణితలము
రహిని బాలించెఁ బ్రకృతివ ♦ ర్గము సుఖంప॥

78.

నరసింహాక్షుఁడువోలెన్ = విష్ణువునలె, సిరిశోడన్ = లక్ష్మీతోన్, అలరి = ప్రకాశించి, సంపదతో ననిభావము. భర్తనిభంగిన్ = శివునిరీతిచేత, ఆర్యానుకూలుఁడు = పార్వతి కనుకూలనాయకుఁ డనిశివపరమైన యర్థము. సజ్జనులకు సహాయము చేయువాఁ డని రాజపరమైన యర్థము. (ని) ఆర్యాదాక్షాయణీచైవగిరిజామేనకాత్మజా ; మహాకులకులీనార్యసభ్యసజ్జనసాధవః. (అ) (ఒకకాంతయందే రాగము గలవాఁ డనుకూలుఁడు. కావ్యాలం.) అగుచున్, కందర్పురీతిన్ = మన్మథునిరీతిచేతను, మన్మథుఁడువలెననియర్థము. చక్కనిరూపు = మనోహర మగునాకారమును, కల్గి = పొంది, అబ్జునిమాడ్కిన్ = చంద్రునివిధముగా, గురుకళాపూర్ణుఁడు = ఎల్లకళలతో నిండినవాఁ డనియర్థము. సకలవిద్యలు నేర్చినవాఁ డనిభావము. అగుచున్, పరమేష్ఠిగతిన్ = బ్రహ్మరీతిచేతను, బ్రహ్మవలె ననియర్థము. మంజుభాషాఘృతై = మృదు వగుసరస్వతికిం బ్రభువై, మృదువు లగుమాటలు గలవాఁడై యనిభావము. సరిత్పతిపోల్కెన్ = సముద్రునిసామ్యముచేత, నిమ్నస్వభావుఁడు = అగాధ మైనస్వభావము గలవాఁడు, గంభీరుఁ డనిభావము. అగుచున్, నూర్యునిపగిదిన్ = నూర్యునిప్రకృతిచేత, తేజోమహత్త్వము = అధిక తేజస్సుననియర్థము. ప్రతాపాలిశయము ననిభావము. కాంచి = పొంది, ఘనునికైవడిన్ = మేఘునివిధముచేతను, దాత = దానముచేయువాఁడు, అగుచున్, మహిత.....సాంద్రుఁడు, మహిత = పూజ్యులైన, లోక = జనులచేతను, ఏక = ముఖ్యముగాను, జేగీయమాన = స్తుతింపబడుచున్న, విభవసాంద్రుఁడు = సంపదచేతసమగ్రుఁ డు, సూర్యరాయనరేంద్రుఁడు, అనుపమభోగదేవేంద్రుఁడు = సాటిలేనిసుఖానుభవము చే నింద్రుఁడు, అనఁగన్ = అనునట్లు, ప్రకృతివర్గము = మంత్రసముదాయము, సుఖంపన్ = సుఖపడునట్లు, రహిన్ = సంతోషముతో, ట్తోణితలమున్ = భూమిని, పాలించెను.

ఇందునిదర్శనాలంకారము గలదు.

చ॥ పదుగురు చైత్రులైన నల ♦ పంకజవైరులు నూర్చురైన న
మృదనులు వేపురైన శత ♦ మన్యుకుమారులు లక్షయైన న

ర్థదజులు కోటియైన నను ♦ ధాన్థలిఁ బోలుదురే సురూపసం
పద సుకుమారతాకరుఁ గు ♦ మారమహీపతిరాయ శేఖరుఁ ॥ 79.

చైత్రులు = వసంతులు, పదుగురు = పెక్కండ్రు, ఐనన్, అలపంకజవైరులు =
ప్రసిద్ధు లగుచండ్రులు, నూర్గురు = అనేకులు, ఐనన్, అమ్మదనులు = ఆమనస్థులు,
వేవురు = వేయిసంఖ్యగలవారు, ఐనన్, శతమన్యుకుమారులు = జయంతులు, లక్షయై
నన్ = లక్ష సంఖ్యగలవారైనను, అర్థదజులు = నలకూబరులు (ఖజేరపుత్తులు) కోటి
యైనన్, సుకుమారతాకరుఁ = సౌకుమార్యమునకునిధి (యగు) కుమారమహీపతిరా
యశేఖరుఁ, సురూపసంపదన్ = ఎక్కువ చక్కఁదనపు (ఎక్కువ చక్కఁదనము
చేత ననియర్థము) సంపదచే, వసుధాన్థలిన్ = భూమియందు, పోలుదురే = సాటియగు
దురా. కారనియర్థము.

ఈప్రభువు నిరుపమాన మైనసౌందర్యము కలవాఁ డనిభావము.

మ॥ ఘనశౌర్యం డగుసూర్యరాడ్విభుఁడు వెం ♦ కయ్యాంబికారత్నమం
దనఘశ్రీకమనీయమూర్తి యగునీ ♦ లాద్రీశు శ్రీరామతు
ల్యుని గంగాధరరామరాయజనపా ♦ లున్ సూర్యనారాయణా
వనిపున్ వేంకటరాయభూరమణు భా ♦ స్వత్ప్రజ్ఞఁ గాంచెన్ రహిన్ ॥

ఘనశౌర్యండు = గొప్పపరాక్రమము గలవాఁడు, అగుసూర్యరాడ్విభుఁడు, వెం
కయ్యాంబికారత్న మందున్, అనఘ.....మూర్తి, అనఘ = పాపములేనిదియు, శ్రీ =
శోభచేత, కమనీయ = మనోహరమైనదియు, (అయిన) మూర్తి = ఆకారముగలవాఁడు,
అగునీలాద్రీశున్, శ్రీరామతుల్యునిన్ = శ్రీరామునితో సమానుని, గంగాధరరామరా
యజనపాలున్, సూర్యనారాయణాధిపున్, భాస్వత్ప్రజ్ఞన్ = ప్రకాశించుబుద్ధిగల,
వేంకటరాయభూరమణున్, రహిన్ = ఆనందముతో, కాంచెన్ = కనెను.

వ. తదనుజుండు = ఆయనతమ్ముఁడు.

గీ॥ రహిఁ గుమారమహీపతి ♦ రాయశౌరి

నందనుల లక్ష్మీనరసయ్య ♦ యందుఁ గాంచె

నధికతరపుణ్య సూర్యరా ♦ యాగ్గిగణ్య

నార్యజనగేయు ధర్మరా ♦ యాభిధేయు॥

కుమారమహిపతిరాయశౌరి, లక్ష్మీనరసయ్యయందుఁ, అధికతరపుణ్యుఁ = ఎక్కువపుణ్యముగలవానిని, సూర్యరాయగ్రగణ్యుఁ = సూర్యరాయప్రభుశ్రేష్ఠుని, ఆర్యజనగేయుఁ = సజ్జనులచేస్తుతింపఁబడఁదగిన, ధర్మరాయాభిధేయుఁ = ధర్మరాయనామముకలవానిని, నందనులన్ = పుత్తులను, రహిఁ = సంతసముతో, కాంచెఁ.

క॥ వీరాగ్రణి యగునలసూ

ర్యారాయధరామరేంద్రు ♦ నాత్మజుఁడు మహా

దారుఁడు నగునీలాద్రిధ

రారమణాగ్రగుననంత ♦ రమున నధిపుఁడై ॥ 82.

వీరాగ్రణి = పరాక్రమముగలవారిలోముఖ్యుఁడు, అగు.....నాత్మజుఁడుఁ = అగుసూర్యారాయఁడను పేరుగలభూలోక దేవేంద్రునకుఁ గుమారుఁడును, మహాదారుఁడు = మిగులదాతయును, అగు.....ననంతరమునఁ = అగునీలాద్రిరాయప్రభుశ్రేష్ఠుని యొక్కతరువాతికాలమందున్, అధిపుఁడై = ప్రభువై, (ముందరిపద్యములోనిరామరాయమూర్ధన్యుఁ డనుదానితో నన్వయము.)

శా॥ త్మలోకేంద్రుఁడు సూర్యరాడ్విభునిరా ♦ మారాయమూర్ధన్యుఁ డా
శ్రీలానీలల విష్ణువుంబలెఁ బురం ♦ ద్రీలోకరత్నంబులన్
హాళిన్ మువ్వరఁ పెండ్లియాడె నొగి మం ♦ గయ్యాంబికన్ సీతయాం
బాలావణ్యవతీవతంసమును సు ♦ బ్బయ్యాంబికారత్నమున్ ॥ 83.

త్మలోకేంద్రుఁడు = భూలోకమున కింద్రుఁడు, (ఈలోకమున నింద్రునింబోలినసంపదగలవాఁ డనియర్థము.) సూర్యరా.....ర్థన్యుఁడు = సూర్యరాయనిపుత్తుఁడైనరామారాయప్రభువు, ఆశ్రీలానీలలన్ = ఆలక్ష్మీదేవిని, భూదేవిని, నీలాదేవిని, విష్ణువుంబలెన్ = విష్ణుమూర్తివలెనే, పురంద్రీలోకరత్నంబులన్ = స్త్రీసముదాయములో శ్రేష్ఠురాండ్రను, (పురంద్రీ = గృహముం గాపాడునట్టిది.) మంగయ్యాంబికన్, సీతయాంబాలావణ్యవతీవతంసమున్, సుబ్బయ్యాంబికారత్నమున్, మువ్వరన్, ఒగిన్ = క్రమముగాను, హాళిన్ = ఆసక్తితో, పెండ్లియాడెన్ = వివాహముచేసికొనెను.

సీ॥ భవునివైఖరిఁ బద్మ ♦ భవునివైఖరి భవ్య

భూతిచే శేముషీ ♦ భూతిచేతఁ

జన్మద్రుకైవడి హరి ♦ శ్చంద్రుకైవడిఁ గళా
 యుక్తిచే వరసత్య ♦ సూక్తిచేత
 నింద్రుపోలిక భూధ ♦ రేంద్రుపోలిక భోగ
 పూర్తిచే ధైర్యవి ♦ స్ఫూర్తిచేత
 మిత్రిచాడ్పునఁ జైత్రి ♦ మిత్రిచాడ్పున భూరి
 దీప్తిచే లలితరూ ♦ పాప్తిచేత
 నలరి పొగడొందునిజహృద ♦ యారవింద
 కందళితభక్తి నందిత ♦ నందగోప
 నందనుఁడు సూర్యరాయేంద్ర ♦ నందనుండు
 ప్రథితసుగుణాలి శ్రీరామ ♦ రాయవశాలి॥

84.

నిజ.....నందనుఁడు = నిజ = తనసంబంధమైన, హృదయారవింద = పద్మము
 కుళాకార మైనహృదయమునందున్, (తామర మొగ్గంబోలిన మాంసపిండము తొమ్మి
 లోనఁ గలదనియు నది ధ్యానము చేయఁదగినయీశ్వరునివాసస్థానమనియు నదియే
 హృదయమనియు వేదాంతములం బ్రసిద్ధము.) కందళిత = అంకురించిన, భక్తి = అను
 రాగముచేతను, నందిత = సంతోషపెట్టఁబడిన, నందగోపనందనుఁడు = కృష్ణుఁడు గల
 వాఁడు, ప్రథితసుగుణాలి = ప్రసిద్ధికెక్కిన దానదాక్షిణ్యాదిసద్గుణములుగల, శ్రీరా
 మరాయనృపమాళి = శోభాశాలి యగురామరాయప్రభుశ్రేష్ఠుఁడు, భూతిచేత్ = విశ్వ
 ర్యముచేతను, శేముషీభూతిచేన్ = బుద్ధిప్రకాశముచేతనును, భవునివైఖరిన్ = శివునిరీతి
 చేతనును, పద్మభవునివైఖరిన్ = బ్రహ్మయొక్కరీతిచేతనును (అలరి యనుక్తార్థకము
 తో నన్వయము. ఈప్రభు వైశ్వర్యమున నీశ్వరునిని బుద్ధిచే బ్రహ్మను బోలినవాఁ డని
 భావము. అన్వయము నభిప్రాయము నిట్లే ముందు నెఱుంగునది.) కళాయుక్తిచేత్ =
 కళాసంపత్తిచేతను (విద్యాసంపత్తిచేత ననియర్థము.) సత్యసూక్తిచేత్ = నిజము
 పట్కుటచేతను, చంద్రుకైవడిన్ = చంద్రునివిధమునను, హరిశ్చంద్రుకైవడిన్ = హరి
 శ్చంద్రువిధమునను, భోగపూర్తిచేత్ = సుఖములపూర్ణతచేతనును, (ఎక్కువసుఖముల
 ననుభవించుటచే ననియర్థము.) ధైర్యవిస్ఫూర్తిచేత్ = ధీరతయొక్కవికాసముచేతను
 ను, (అతిధైర్యముచేత ననియర్థము.) ఇంద్రుపోలికన్ = ఇంద్రుసామ్యమునను, భూ
 ధరేంద్రుపోలికన్ = పర్వతసామ్యముచేతను, భూరిదీప్తిచేత్ = అధికమైన తేజస్సుచేత

ను, లలితరూపాప్తిచేన్ = మనోహరమైనయాకారము గల్గుటచేతను, మిత్రుచాడును
నన్ = సూర్యునివిధమునను, చైత్రమిత్రుచాడునన్ = మనస్కథునివిధమునను, అలరి = ప్ర
కాశించి, పొగడు = స్తుతిని, ఒందున్ = పొందును.

కృమాలంకారము.

శా|| రా మారా యని కంచుఁ బంచశరు నౌ ♦ రా మార్జూనం గోరు నో
రామా రా యని యాహలాయుధుని బో ♦ రం జీరు నోపద్మభూ
రామా రా యని మిన్నుముద్దియను జే ♦ రం బిల్పుఁ బెన్నుద్దికిన్
రామారాయనిరూపవైభవము, దో ♦ ర్దర్పంబు, సత్కీర్తియున్ ||

రామా.....వైభవము = రామరాయప్రభువుయొక్కరూపసంపద, (చక్కఁడ
న మనియర్థము.) దోర్దర్పంబు = బాహుగర్వము, (బాహుబలాతిశయ మనియర్థము.)
సత్కీర్తియున్ = మంచియశస్సును, (కృమముగా) మారా = ఓమనస్కథుఁడా, అని
కిన్ = యుద్ధమునకు, రా = రమ్ము. (ఇది వచ్చుధాతువుయొక్కప్రాగ్భావార్థము
ధ్యమపురుషము.) అంచున్ = పల్కుచున్, పంచశరున్ = మనస్కథుని, (అగపించా
దు లైదుబాణములు కలవాఁడు.) మార్జూనన్ = ఎదుర్కొనుటకు, కోరున్; ఈ
ప్రభువుసౌందర్యము మనస్కథుని యుద్ధమునకుఁ బిల్పు ననియర్థము. మనస్కథునికంటె
నెక్కుడుచక్కందనము గలవాఁడనిభావము. రామా = ఓబలరాముఁడా, రా = రమ్ము,
అని, ఆహలాయుధునిన్ = ఆబలరాముని (నాఁగలియాయుధముగాఁగలవాఁడనియర్థ
ము.) పోకిన్ = యుద్ధముచేయుటకు, చీరున్ = పిలుచును. ప్రలంబాదుల సంహరిం
చినబలభద్రునికంటె నధికబలశాలి యనియాశయము. ఓపద్మభూరామా = ఓసరస్వతీ !
(తామరపూవునం బుట్టినవానియింతి. విష్ణువునాభీకమలమున బ్రహ్మ యుదయించె
ననిపురాణములం గలదు.) పెన్నుద్దికిన్ = పోలికకున్, రా = రమ్ము, అని, మిన్ను
ముద్దియన్ = పలుకులవెలఁదిని, చేరన్ = సమీపించుటకున్, పిలుచున్. ఈప్రభువు
కీర్తిధావశ్యగుణముచే సామ్యమునకు రమ్ముని సరస్వతినింబిలుచుచున్నది యనియర్థము.
ఈప్రభువు సరస్వతిని మించినతెల్లనికీర్తి గలవాఁడనితాత్పర్యము. ఇందు శబ్దాలంకా
రము యమకమును, అర్థాలంకారము యథాసంఖ్యమును గలవు.

సీ|| సకలవిద్యచ్ఛకో ♦ రకము లానందించె

విమతాననాబ్జపా ♦ భి ముకుళించె

లలిమిత్రకువలయం ♦ బులు వికాసము నెందె

ఖలజనచక్రవా ♦ కములు గుండె

బంధుబృందానంద ♦ సింధువు లుప్పొంగె

ధర్మేతరధ్వాంత ♦ తతు లడంగె

సత్సంతుల కభీ ♦ స్వము లెల్లనీడేరె

గుమతిచోరప్రచా ♦ రములు జాతె

బీతికాపురనరదుర్గ ♦ పృథులసౌధ

సింహపీఠోదయాచల ♦ శిఖరభాగ

మధిగమించి యఖండరా ♦ జ్వరమఁ దాల్చి

రామరాయాఖ్యచంద్రుడు ♦ ప్రబలుచుండ॥

86.

రామరాయాఖ్యచంద్రుడు = రామరాయప్రభు వసుచంద్రుడు, పీఠి.....
భాగము, పీఠికాపుర = ఈ పేరు గలపట్టణమునందలి, వర = శ్రేష్ఠమైన, దుర్గ = కోట
యం దుండెడు, పృథులసౌధ = పెద్దమేడయందున్న, సింహపీఠ = సింహాసనమనెడు,
ఉదాయాచలశిఖరభాగము = ఉదయపర్వతముయొక్కయగ్రభాగమును, అధిగమించి =
పోంది, అఖండరాజ్వరమన్ = పూర్ణ మైనరాజ్యసంపదను, తాల్చి = ధరించి, ప్రబలు
చుండన్ = వృద్ధి నొందుచుండఁగా, సకలవిద్వచ్చకోరకములు = అందఱువిద్వాంసు
లనెడువెన్నెలపులుఁగులు, ఆనందించెన్ = సంతసించెను. చంద్రోదయమునఁ జకోర
ములు సంతసించిన ట్లీప్రభువు వృద్ధి నొందుచుండ విద్వాంసు లానందించి రనిభావము.
విమ.....పాళి = విమత = శత్రువులయొక్క, ఆనన = మోములనెడు, అబ్జ = తామర
లయొక్క, పాళి = సమూహము, ముకుళించెన్ = మొగిడెను, చంద్రునదయమునఁ దామ
రలుముడిఁగిపోవున ట్లీప్రభువుకాలమున శత్రువులమోములు ముడిఁగిపోయె ననియాశయ
ము. మిత్రకువలయంబులు = నెయ్యి రసుకలువలు, లలిన్ = ఉత్సాహముతో, వికాస
మున్, ఒందెన్ = వికసించెను. ఖలజనచక్రవాకములు = దుర్మార్గు లనుచక్రవాకము
లు, కుండెన్ = ఖేదపడియెను. చక్రవాకములకుఁ బవలు సంయోగము రాత్రివియోగ
ము గలుగుఁగాన నవి చంద్రోదయమునఁ గుందును. అట్లే యీప్రభువుకాలమున దుష్టు
లు తమచెడుపనులు సాగఁగమిచే ఖిన్నులై రనిభావము. బంధు.....సింధువులు = బం
ధుబృంద = చుట్టములయొక్క, ఆనంద = సంతోషమనెడు, సింధువులు = సముద్రములు;

ఉహ్పంగ్ = విజృంభించెను. చంద్రునుదయమున సముద్రము లభివృద్ధి నొందిన ట్లేప్ర
భువురాజ్యకాలమునఁ జాట్టములు సంతసిల్లి రనియాశయము. ధర్మేతరధ్వాంతతతులు =
ధర్మేతర = పాపకార్యములనెడు, ధ్వాంత = చీకట్లయొక్క, తతులు = సముదాయ
ములు, అడంగెన్ = నశించెను. సత్సంతతులకున్ = సజ్జనులనునక్షత్రములకు, అభీష్ట
ములెల్లన్ = కోర్కు లన్నియు, ఈడేరెన్ = ఫలించెను. (ని) సస్సత్యేవిదుషిశ్రేష్ఠే
సాధాభవతిచక్రిషుసక్తిబమ్మతే. నా. నా. కుమతిచోరప్రచారములు = చెడుబుద్ధి
గలదొంగలసంచారములు, జాతెన్ = నశించెను. చంద్రుఁడు ప్రకాశించుచుండఁ దమ
సంచారము వెల్లడియగు ననిచోరులు సంచరింపరు. ఈప్రభువుకాలమున దండభయ
మునఁ జోరులు సంచరింప మాని రనియాశయము. సావయవరూపకాలంకారము.

శా॥ అక్షివ్యాజమునన్ వృషాంకునొసలన్ ♦ వ్యాపించి పాథోధిరా
ట్కుక్షిం బాడబక్తైతవం బెసఁగ నా ♦ టోపించి మింటన్ జగ
చ్చక్షుఃప్రక్రియ సంచరించి జలము ♦ జ్వాలంబునన్ వైద్యుతా
గ్న్యక్షీణాకృతి రామరాయవిభుశౌ ♦ ర్యం బుండు లోకంబునన్॥

రామరాయవిభుశౌర్యంబు = రామరాయవిభుప్రతాపము, వృషాంకునొసలన్ =
ఈశ్వరునిఫాలమునందు, అక్షివ్యాజమునన్ = (మూడవ) కన్ననునెపముచే, వ్యా
పించి = అలముకొని, పాథోధిరాట్కుక్షిన్ = సముద్రమధ్యమమునందున్, బాడబక్తైత
వంబు = బడబాగ్ని యనుమిష, ఎసఁగఁగాన్ = కలుగఁగాన్, అటోపించి = ప్రబలి,
మింటన్ = ఆకాశమునందున్, జగచ్చక్షుఃప్రక్రియన్ = సూర్యునియధికారముతో, సంచరించి,
జలముజ్వాలంబునన్ = జలముక్ = మేఘములయొక్క, జాలంబునన్ = సముదాయమునందు,
వైద్యుతాగ్న్యక్షీణాకృతిన్ = వైద్యుత = మెలుపులసంబంధమైన, అగ్ని =
అగ్నియొక్క, అక్షీణ = పూర్ణమైన, ఆకృతిన్ = ఆకాశముతోన్, (మెలుపులనెడు
మిషచేత ననియర్థము.) లోకంబునన్ = లోకమం దంతటను, ఉండున్ = వసించును.

ఈప్రభువుప్రతాపమే యీశ్వరునినొసటఁ గంటియాకారముతోడను సముద్ర
మున బడబాగ్నిరూపమునను నాకాశమున సూర్యరూపమునను మేఘములమెలుపురూ
పమునను వ్యాపించి లోకముల నన్నిటి నాక్రమించె ననియర్థము. ఇచట సూర్యాదు
లయందు స్వరూపముం గప్పి ప్రతాపత్వము కల్పించుటచే నపహ్నావాలంకారము.

నీ॥ తతదివ్యచంద్రికా ♦ ధవళాంశుకంబుతో

గగనగంగాకంచు ♦ కము దలిర్ప .

హిమశైలరజతశై ♦ లము లనుపాలిండ్ల
 పైఁ దారకాహార ♦ పటలి మెఱయ
 నమరశాఖసుమాళి ♦ యవతంసముగఁ గ్రాల
 వీణాశ్రుతిని నల్వ ♦ రాణి పాడఁ
 గలశాంబునిధితరం ♦ గమృదంగనిస్వసం
 బలరమహానటుం ♦ డాటఁ గఱప
 ఘనశరద్ధన మనుతిర ♦ స్కరణి మించి
 చంద్రవదనంబు దోఁప ని ♦ చ్చలు నటించు
 రావుశ్రీరామరాయభూ ♦ రమణుకీర్తి
 మహితనర్తకి బ్రహ్మాండ ♦ మండపమున॥

88.

రావు.....నర్తకి = రావువారివంశమున జన్మించినశ్రీమంతుఁ డగురామరాయ
 ప్రభునిపూజ్యమైనకీర్తి యనునటి, తత.....కంబుతోఁ, తత = విశాలమైన, చంద్ర
 కా = వెన్నెలయను, ధవళ = తెల్లని, అంశుకంబుతోఁ = వస్త్రముతో, గగనగంగా
 కంచుకము = గగనగంగా = ఆకాశగంగయను, కంచుకము = పైక, తలిర్పఁ = ప్రకా
 శింపఁగాఁ, హిమశైల.....పైఁ = మంచుకొండయు వెండికొండయునను స్తనము
 లమీఁదను, తారకాహారపటలి = సత్త్రము లనుముత్యాలదండలవరుస, మెఱయఁ =
 భాసిల్లఁగాఁ, అమరశాఖాసుమాళి = కల్పవృక్షములయొక్కపూలసముదాయము, అవ
 తంసముగన్ = చెవిమీఁదిభూషణముగా, క్రాలఁ = ప్రకాశించుచుండఁగా, నల్వరాణి =
 చతుర్ముఖునిభార్య (సరస్వతి), వీణాశ్రుతిఁ = వీణయొక్కశ్రుతితో, పాడన్ =
 పాడుచుండఁగా, కలశా.....నంబు = కలశాంబునిధి = క్షీరసముద్రముయొక్క,
 తరంగ = అల లనెడు, మృదంగ = మద్దెలయొక్క, నిస్వసంబు = ధ్వని, అలరఁ = ఒ
 ప్పఁగాఁ, మహానటుండు = శివుఁడు, ఆటఁ = నాట్యమును, కఱపఁ = నేర్పఁగాను,
 ఘనశరద్ధనము = గొప్పది యగుశరత్కాలమందలిమేఘము, అనుతిరస్కరణిఁ = అను
 తెరను, మించి = దాటి, చంద్రవదనంబు = చంద్రుఁ డనుముఖము, దోఁపన్ = కనుప
 డఁగా, నిచ్చలు = ఎల్లకాలమును, నటించుఁ = నాట్యము చేయును.

ఇందుఁ గీర్తయిందు నాటకతైత్తనము కల్పించి మిక్కిలి తెల్లనివి యగువెన్నెల
 మొదలగువానియందు నటి కలంకారము లగువస్త్రత్వాదుల నారోపించుటచే సావయ

వరూపకాలంకారము. ఈప్రభునినిర్మలకీర్తి భూమియం దంతటను వ్యాపించి యాకాశమందును బ్రహ్మలోకమునందును గూడ నిండి యుండె నని తాత్పర్యము.

చ॥ రసికుఁడు రామరాయన్యప ధి రత్నము రత్నధనాంబరాదు ల

ర్థిసమితి కీయ దాచికొనె ధి దివ్యమణుల్ దనలో సముద్రుఁ డ
ర్థిసముదయంబు ప్రాతఁతఱల ధి దాచె ధనాధిపుఁ డంబరం బద్య
శ్యసరణిఁ గాంచెఁ గాచికొనె ధి నయ్యమరావళి మేరుశైలము॥

రసికుఁడు = విద్వాంసుఁడు, రామరాయన్యపరత్నము = రామరాయప్రభుశ్రేష్ఠుఁడు, అర్థిసమితికిఁ = యాచకులసముదాయమునకు, రత్నధనాంబరాదులు = రత్న = మణులను, ధన = సొమ్మును, అంబరాదులు = వస్త్రములు మొదలగువానిని, ఈయన్ = దానముచేయుచుండఁగాను, (దానముచేయుటచేతననియర్థము.) సముద్రుఁడు, తనలోన్ = తనమధ్యమునందు, దివ్యమణుల్ = మంచిమణులను, దాచికొనెన్; ధనాధిపుఁడు = కుబేరుఁడు, అర్థిసముదయంబు = ద్రవ్యసముదాయమును, ప్రాతఁతఱన్ = నిధులయందున్, దాచెన్ = కనుపడకుండునట్లు రక్షించెను. అంబరంబు = ఆకాశము, అదృశ్యసరణిన్ = కనుపడనిరీతిని, కాంచెన్ = పొందెను. (ని) అంబరంవోమ్మివాససి (అ) (అంబరశబ్దము వస్త్రమునకుం బేరగుటచే నామసామ్యమునఁ దన్నునైతమీప్రభువు దానముసేయునని యాకాశము దాఁగెనని భావము.) అయ్యమరాళి = అదేవతలసముదాయము, మేరుశైలమున్ = బంగారుకొండను, కాచికొనెన్ = రక్షించుకొనెను.

ఈప్రభువు మేరుపర్వతమునునైతము దానముసేయు ననిదేవతలు భయపడి రక్షించుకొనుచున్నారనిభావము.

ఇందు సముద్రమున మణులుండుటయును, ఆకాశమున కదృశ్యసరణియును దేవతలకు వాసమగుటచే మేరువును గాచియుండుటయును, కుబేరుఁడు ద్రవ్యమును ప్రాతఁతఱం దాచుటయును సహజ మైయుండఁగా నీప్రభువు మిగుల దానముచేయుటచే నిట్లయ్యె ననియుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాలంకారము.

క॥ గోవిభవార్యాశ్రయమై

శ్రీవల్లభశివవిరించి ధి జిష్ణుతరణిపా

థోవాహమదనలీలల

రావుసువంశమణి రామ ధి రాట్పుభువమరున్॥

రావుసువంశమణి = రావువారిమంచికుల మనువేణువునకు ముత్తయము, (అగు)
రామరాట్నభువు = రామరాయప్రభువు, గోవిభ.....మై, గో = భూమికిని, విభవ =
సంపదకును, ఆర్య = సజ్జనులకును, ఆశ్రయమై = ఉనికిపట్టె, (ఈప్రభువు సజ్జనులం
బోషించు ననియు సంపదలకు వాసస్థానమనియు భూమి కాధారమనియుభావము.)
శ్రీవల్లభ.....లీలన్ = శ్రీవల్లభ = విష్ణువుయొక్కయు, శివ = సాంబమూర్తియొక్క
యు, విరించి = బ్రహ్మయొక్కయు, జిష్ణు = ఇంద్రునియొక్కయు, తరణి = సూర్యుని
యొక్కయు, పాథోవాహ = మేఘముయొక్కయు, మదన = మన్మథునియొక్కయు,
లీలన్ = విలాసములం బోలువిలాసములతో, అమరున్ = ప్రకాశించును.

ఇందు గోవిభవార్యాశ్రయవిశేషణసామర్థ్యముచే, రాజు విష్ణువుమొదలైనవారి
విలాసమునం బ్రకాశించె ననిచెప్పటచే నావిశేషణము వారికిం జెందును.

గోవిభ.....ము, గో = భూదేవియొక్క, విభవ = సంపదకును, అరి = చక్రా
యుధమునకును, ఆశ్రయము = ఆధారము (విష్ణువు.)

గోవిభ.....ము, గోవిభవ = నందీశ్వరునియైశ్వర్యమునకును, ఆర్యా = పార్వ
తికిని, ఆశ్రయము = ఆస్పదము (శివుడు.)

గోవిభ.....ము, గోవిభవ = సరస్వతీదేవిసౌభాగ్యమునకును, ఆర్య = బ్రహ్మ
ర్షులకును రాజర్షులకును, ఆశ్రయము = ఆధారము (బ్రహ్మ.)

గోవిభ.....ము, గోవిభవ = స్వర్గసంపదకును, ఆర్య = బృహస్పతికిని, ఆశ్రయ
ము = అండ, (ఇంద్రుడు.)

గోవిభ.....ము, గోవిభవ = కిరణాతిశయమునకును, అరి = చక్రవాకములకును,
ఆశ్రయము = నివాసముం బోషకుడును, (సూర్యుడు.)

గోవిభ.....ము, గో = వజ్రముయొక్క, విభ = కాంతిగల, (తెల్లకాంతిగల)
వారి = ఉదకమునకు, ఆశ్రయము = ఉండుతావు, (మేఘము.)

గోవిభ.....డు, గోవిభవ = దృష్టిసంపదయను, (నేత్రములతోభ.)

గోవిభవ = బాణసంపదగల, ఆర్యా = యువతులు, ఆశ్రయము = సహాయముగల
వాడు, (మన్మథుడు) ఈయర్థమున నిది బహువ్రీహిసమాసము. మన్మథుడు లోక
ముల జయించునపుడు బాణములం బోలినవాడైచూపుచు గలజవ్వనులే సహాయము
కలవాడై యుండును గాన నిట్లుచెప్పబడెను. రామరాయప్రభువును గోవిభవార్యా
శ్రయుడు. విష్ణువుమొదలైనవారు నట్టివారు. కాబట్టి వారిలీలతోఁ బ్రకాశించెనని
తాత్పర్యము. ఇందు విష్ణువుమొదలగువారిలీల వారియంద యుండును గాని యితరుల

యందు సంభవింపమిచే వారిలీలం బోలినలీల యనియర్థము ప్రాప్తించుంగానఁ బదార్థ వృత్తినిదర్శనాలంకారము. ఇది శ్లేషమహిమను బ్రాప్తించుంగాన శ్లేషానుప్రాణితము. తేనికిని విష్ణువు మొదలగువానికి నాపమ్యము (సామ్యము) గమ్యము. (ని) స్వర్గే ఘపశువాగ్వజదిక్షే త్రిఘ్నిభూజలేత్యుద్యప్త్యాప్తియాంపుంసిగాః (ఆ)

క॥ నారాయణాంశభవుఁ డగు

శ్రీరామారాయశౌరి ♦ చిరవిభవముతో

ధారణిఁ బాలించుత మా

తారాచంద్రార్కముగ ను ♦ ధర్మాభిరతి॥ 91.

నారాయణాంశభవుఁడు = విష్ణువునంశమునజన్మించినవాఁడు, శ్రీరామారాయ శౌరి, చిరవిభవముతో = శాశ్వతమైనయైశ్వర్యముతో, ఆతారాచంద్రార్కముగ = చుక్కలుం జంద్రుఁడు సూర్యుఁ డున్నంతకాలము, ధారణి = భూమిని, సుధర్మాభి రతిన్ = న్యాయమునంజాసక్తితో, పాలించుతన్ = రక్షించెడుఁగాక.

మ ప్త్యం త ము లు .

క॥ ఏతాదృశగుణమణికి న

రాతిమదద్విరదస్పృణికి ♦ బ్రహ్మాండకటా

హతీతయశోధఃకృత

శీతఘ్నికి మార్గశౌఘ ♦ చింతామణికి॥ 92.

ఏతాదృశగుణమణికి = మీఁదఁ జెప్పినమంచిగుణములుగలిగిన, అరాతి..... స్పృణికి = అరాతి = శత్రువులను, మదద్విరద = మదపుటేనుఁగులకు, స్పృణికి = అం కుశమగువానికిని, బ్రహ్మాండ.....ఘ్నికి = బ్రహ్మాండకటాహ = కటాహముం బోలినప్రపంచమును, అతీత = దాఁటిన, యశః = కీర్తిచేతను, అధఃకృత = తిరస్కరిం పఁబడిన, శీతఘ్నికిన్ = చంద్రుఁడు గలవానికిని, చెఱకుపానకము మొదలైనవానిం గాఁచుపాత్రము కటాహము. ఈప్రపంచము నంత నతిక్రమించినయీతేనికీర్తి యీ ణోకము నతిక్రమింప లేనిచంద్రుం దిరస్కరించె నని భావము. మార్గ.....మణికి =

మార్గణౌఘ = యాచక సమూహమునకు, చింతామణికిణ్ = చింతామణి యైనవానికిణ్, ఇందలివిశేషణములకును ముందరిపద్యములయందలివిశేషణములకును “నవరసరసికయను” పద్యములొని ‘రామరాయాగ్రణికిణ్’ అనువిశేష్యముతో నన్వయము.

క॥ భూవిదితసర్పవరమున

దేవాలయగోపురప్ర) ♦ తిష్ఠాపనదీ

తూవిధికి సకలసజ్జన

సేవధికి వదాన్యతాహా ♦ సితవారిధికిణ్॥

93.

భూవిదిత.....మునన్ = భూమియందుఁ బ్రసిద్ధ మైనసర్పవర మనుపట్టణము నందున్, దేవాలయ.....విధికిణ్ = దేవాలయ = కోవెలయొక్క, గోపుర = (వాకిలి) గోపురముయొక్క, ప్రతిష్ఠాపన = కట్టించుటయందు, దీతూవిధికిణ్ = గొప్పనియమము కలవానికిణ్, సకల.....సేవధికిన్ = ఎల్లసాధువులకు ద్రవ్యరాశిం బోలినవానికిణ్, వదాన్య.....విధికిన్ = వదాన్యతా = దాతృత్వముచే, హాసిత = పరిహసింపఁబడిన, వారిధికిణ్ = సముద్రము గలవానికిని, సముద్రఁడుంబోలె దాత యైనవాని కని భావము.

క॥ రంభాకుచకుంభపరీ

రంభానందద్విపక్ష ♦ రాణ్యతశౌర్యా

రంభునకున్ శుంభజ్జయ

సంభాసితనిజభుజాసి ♦ సంరంభునకున్॥

94.

రంభా.....రంభునకున్, రంభా = స్వర్గమం దుండునొకానొక వేశ్యయొక్క, కుచకుంభ = కుంభములం బోలినస్తనములయొక్క, పరీరంభ = క్షాంతింతచేత, ఆనందత్ = సంతసించుచున్న, విపక్ష రాట్ = శత్రురాజులచేతను, నుత = స్తుతింపఁబడిన, శౌర్యారంభునకున్ = పరాక్రమమునందలివేడుక కలవానికిన్, యుద్ధమునం దీయనచే మృతులైనపగవారు స్వర్గమునకుం జని యచట రంభనాలింగనము చేసికొని యప్పటి యానందముచే, దానికిం గారణ మగునీరాజుశౌర్యమును బొగడు చున్నా రని భావము. యుద్ధమున మరణము నొందినవారికి స్వర్గము వచ్చు నని స్మృతులం గలదు. శుంభ.....రంభునకున్, శుంభత్ = ప్రకాశించుచున్న, జయ = గెలుపుచే, సంభాసిత = ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన, నిజ = తనది యగు, భుజ = చేతియందలి, అసిసంరంభు

నకున్ = కత్తియొక్క వేగిరపాటు కలవానికిన్, ప్రసిద్ధ మగు చున్న గెలుపుచే స్పష్టము చేయఁబడినతన చేతియందలికత్తియొక్కయాటోపము కలవాని కని యర్థము.

లోకమందుఁ బ్రసిద్ధ మగుచున్న యాయనజయమే భుజమునందలికత్తియొక్క సామర్థ్యమును బ్రకటించు చున్న దని భావము.

క॥ సేతుహిమాచలమధ్య

స్థాతతదివ్యస్థలాది ♦ యాత్రాసుకృతా

స్వీతపునీతాంగునకున్

ఖ్యాతవిలాసాతిశయజి ♦ తానంగునకున్॥

95.

సేతు.....తాంగునకున్, సేతు = (రాముఁడు లంకాప్రయాణకాలమున దక్షిణసముద్రమున రామేశ్వరమునొద్దఁ గట్టిన) గట్టునకును, హిమాచల = మంచుకొండకును, మధ్యస్థ = నడుమ నున్న, ఆతత = గొప్పవి (అగు) దివ్యస్థలాది = పుణ్యక్షేత్రాదులకు, యాత్ర = పోవుటచే (కలిగిన) సుకృత = పుణ్యములతో, అస్వీత = కూడిన వాఁడు గనుకనే, పునీతాంగునకున్ = పవిత్రము చేయఁబడినశరీరము గలవానికిని, ఖ్యాత.....నంగునకున్ = ఖ్యాతి = ప్రసిద్ధమైన, విలాసాతిశయ = శృంగారచేష్టలయతిశయముచే, జిత = జయింపఁబడిన, అనంగునకున్ = మన్మథుఁడు కలవానికిని, శృంగారచేష్టలచే మన్మథుని గెలిచినవాని కని యర్థము.

క॥ నవరసరసికశిఖామణి

కవిరళనిజభుజభుజంగ ♦ మాధిపద్మతభూ

యువతీమణికిన్ విద్య

త్ప్రవరనలఖిమణికి రామ ♦ రాయాగ్రణికిన్॥ 96.

నవర.....కిన్ = నవరస = శృంగారాదులయొక్క, రసిక = విద్వాంసులలో, శిఖామణికిన్ = శిరోఘాషణ మైనవానికిన్, “ శ్లో॥ శృంగార హాస్య కరుణా రాద్ర వీర భయానకాః । భీభ త్సద్భుత శాంతా శ్చ నవ నాట్యే రసా స్స్మృతాః॥ ” శృంగారాదిరసముల నెఱిగినవారిలో సక్రేసరుఁ డని యర్థము. అవి.....మణికిన్ = అవిరళ = దృఢమైన, నిజ = తనదియగు, భుజ = చేయి యనెడు, భుజంగమాధిప = శేషునిచే, ధృత = ధరింపఁబడిన, భూయువతీమణికి = భూమి యనెడు స్త్రీరత్నము గలవానికిని, శేషుఁడు ఫణామండలమున భూమిని ధరించిన ట్లీరాజు తనభుజముల ధరించె నని భావ

ము. విద్య.....ఖమణికిఁ = విద్యత్రవర = శ్రేష్ఠా లగువిద్వాంసు లనెడు, నల = తామరపూవులకు, ఖమణికిఁ = సూర్యుఁ డైనవానికిఁ (ఖమణి = ఖ = ఆకాశమునకు, మణి = మణిం బోలినవాఁడు ; విన్న మానికము ; సూర్యుఁడు.) సూర్యుఁడు తామరల కుంబోతె విద్వాంసుల కీప్రభువు సంతోషహేతు వని భావము. రామరాయాగ్రణికిఁ = రామరాయప్రభువునకుఁ, ముందువచనముతో నన్వయము.

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నారచియింపంబూనిన భద్రాపరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునకుం గథావిధానం బెట్టి దనిన.

అభ్యుదయ.....వృద్ధి = అభ్యుదయ = శుభములయొక్క, పరంపర = వరుసలయొక్క, అభివృద్ధి = పెంపు, కాన్ = అగునట్లు, నారచియింపంబూనిన...బునకుఁ నారచియింపఁ = నాయొక్కరచియించుటకు, (ఇచటఁ గర్తృత్వమున పక్షి) నేరచియించుట కని యర్థము ; పూనిన = ఆరంభించినభద్రాపరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునకుఁ, కథావిధానంబు = కథాప్రకారము, ఎట్టి దనినఁ.

గీ॥ హరిచరిత్రంబు శ్రోతృక ♦ ర్ణామృతముగఁ

దొల్లి సూతుండు శౌనకా ♦ దులకుఁ దెల్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ ♦ రాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి ♦ తెలుపఁదొడఁగె॥ 97.

తొల్లి = పూర్వకాలమునన్, సూతుండు = (నైమిశారణ్యంబున మహర్షులకు సత్రయాగకాలంబున సకలపురాణములం జెప్పినవ్యాసశిష్యుఁడు.) శ్రోతృకర్ణామృతము = వినువారిచెవుల కమృతముం (బోలినది) కఁ = అగునట్లు, శౌనకాదులకుఁ = శౌనకుఁడు మొదలగుబుఱులకు, తెలిపినట్టిరీతిఁ = చెప్పినప్రకారముచే, శుకయోగి = వ్యాసపుత్త్రిఁడు, పరిక్షి...తిలకమునకుఁ = పరిక్షితుఁ డనురాజశ్రేష్ఠునకు, మున్న శ్వత్థామ ప్రయోగించిననారాయణాస్త్రముచే గతప్రాణుఁడై యుత్తరాగర్భంబునఁ బుట్టుటచే నీరాజునకుఁ బరిక్షి తనునామంబు గలిగె. ఇట్లు = ఈక్రిందిప్రకారముగా, హరిచరిత్రంబు = కృష్ణానిచరిత్రమును, తెలుపఁదొడఁగెఁ = చెప్ప మొదలిడెను.

సీ॥ ఏవీట సౌధాగ్రి ♦ సౌవర్ణకలశంబు

లబ్ధకోశంబు లౌ ♦ నమరధునికి

నేవీట సతులత ♦ నూవిలాసంబులు

ప్రార్థనీయంబు లౌ ♦ నచ్చరలకు
 నేవీట హర్ష్యమ ♦ ణీవిభావిభవ ము
 భావంబానర్చువి ♦ భావరులకు
 నేవీటఁ జంద్రశా ♦ లావితానస్థహః
 రములు తారావలీ ♦ భ్రాంతి నొసఁగుఁ
 దుంగతరరోహణాచల ♦ శృంగతులిత
 గురురుచిరరత్న కీలిత ♦ గోపురంబు
 సెలఁగు బహువిధసంపద్వి ♦ శేషహాసిత
 గోపురం బగునాద్వార ♦ కాపురంబు॥

98.

ఏవీటన్ = ఏపట్టణమున, (కల) సౌధా.....శంబులు = సౌధ = మేడలయొక్క, అగ్ర = కొనయందలి, సౌవర్ణ = బంగారువికారమైన, కలశంబులు = కుండలు, అమరధునికీక = ఆకాశగంగకున్, అబ్జకోశములు = తామర మొగ్గలు, ఔక; ద్వారకాపురమునందలి మేడ లాకాశము నంటుచున్నవి గనుక వానిచివర నున్న బంగారుకుండలు స్వర్ణలోకమం దున్న నదిలోనితామరపువ్వులుంబోలె నుండె నని యాశయము. ఇందు మేడలమీఁద నున్న బంగారుకుండలకు నాకాశగంగలోనియబ్జకోశత్వము సంబంధింపనున్న నట్లు చెప్పటచేక అతిశయోక్త్యలంకారము.

తక్కినమూఁడుచరణంబులం దిట్లు సంబంధాతిశయోక్త్యలంకార మనియే యెఱుంగునది. ఏవీటన్ = ఏపట్టణమున, సతుల.....శంబులు = సతుల = స్త్రీలయొక్క, తనూ = శరీరములయొక్క, విలాసంబులు = చక్కఁదనములు, అచ్చరలకున్ = రంభయెడ లగువారికిక, ప్రార్థనీయంబులు = కోరఁబడఁదగినవి, ఔక; ఈపట్టణమందలి స్త్రీలు రంభాదులకంటె సొగసుకత్తె లని భావము. ఏవీటన్ = ఏనగరమున, హర్ష్య... విభవము = హర్ష్య = మేడలయందలి, మణీ = రత్న ములయొక్క, విభా = వెలుఁగుయొక్క, విభవము = సంపద, విభావరులకున్ = రాత్రులకు, అభావంబు = నాశము, ఒనర్చున్ = చేయునూ, ఇందలి మేడలయందలిమణులకాంతిచే రాత్రియుం బవలుగా నుండె నని తాత్పర్యము. ఏవీటన్ = ఏపురమునందున్, చంద్ర.....హారములు, చంద్రశాల = మేడలమీఁదియిండ్లయందలి, వితానస్థ = మేలుకట్టలయందలి, హారములు = ముత్యాలజాలరులు, తారావలీభ్రాంతిక = నక్షత్రసముదాయమనుభ్రమను, ఒసఁగున్ = ఇచ్చునో, మేడలు మిగుల నున్నతము లగుటచే నందలిమేల్కట్టయం దున్న జాలరుల

లోనిముత్యములు నక్షత్రము లని భ్రమపెట్టు చున్న వని భావము. తుంగ.....
 గోపురంబు = తుంగతర = మిక్కిలి యెత్తైన, రోహణాచల = (రత్నముల కుత్సత్తిస్థాన
 మైన) రోహణ మనుపర్వతముయొక్క, శృంగ = శిఖరములతో, తులిత = సమ మైన,
 గురు = పెద్దవి యగు, రుచిర = మనోహరము లైన, రత్న = మణులచే, కీలిత = కట్టఁ
 బడిన, గోపురంబు = ద్వారములు గలదియు, బహు.....గోపురంబు = బహువిధ =
 పెక్కువిధము లైన, సంపద్విశేష = వేరువేరుసంపదలచేత, పరిహసిత = తిరస్కరింపఁబ
 డిన, గోపురంబు = స్వర్గపట్టణము గలదియు, అగునాద్వారకాపురంబు = అగుప్రసిద్ధ
 మైనద్వారక యనుపట్టణము, చెలంగుకొ = ప్రకాశించును.

మ॥ జలజాతుం బొడగానఁగా సురలు ని ♦ చ్చల్ వత్తు రక్కోటకొ
 మ్మలత్తోవక దివినుండి డిగ్గి గణియిం ♦ పం దానియాన్నత్యముం
 దలమే తత్పురమౌళి కేర్పడ సము ♦ ద్రంబే మహాభేయమై
 యలరంగా వివరింప నేటికిఁ దదీ ♦ యాగాధతానల్పతల్ ॥ 99.

సురలు = దేవతలు, (ఇది నిత్యబహువచనము.) జలజాతుకొ = (ఆపురమునఁ
 కృష్ణరూపమున నవతరించియున్న) నిష్ఠుని, పొడగానఁగాకొ = చూచుటకు, అక్కో
 టకొమ్మలత్తోవకొ = ఆక్కోటబురుజులమార్గముచేకొ, దివినుండి = స్వర్గలోకమునుండి,
 డిగ్గి = దిగి, వత్తురు = ఏతెంతురు, దానియాన్నత్యముకొ = ఆక్కోటయొక్కపొడవును,
 గణియింపన్ = లెక్కించుట, తలమే = శక్యమా? (కా దని యర్థము.) తత్పురమౌళి
 కికొ = ఆనగరశ్రేష్ఠమునకు, ఏర్పడకొ = స్పష్టముగా, సముద్రంబే = సాగరమే, (ఏయ
 వధారణార్థకము.) మహాభేయ మై = గొప్పయగడ్డ యై, అలరంగాకొ = ప్రకాశింపఁ
 గాకొ, తదీయాగాధతానల్పతల్ = తదీయ = ఆకందకముసంబంధ మైన, అగధతా =
 లోఁతును, అనల్పతల్ = వైశాల్యమునును, వివరింపకొ = వర్ణించి చెప్పట, ఏటికికొ =
 ఎందునకుకొ, (అగును అనుక్రియాపద మధ్యాహార్యము.)

ఈపట్టణమునందలిక్కోట స్వర్గము నంటి యుండుటచే నచట నుండుదేవతలు
 కృష్ణమూర్తిం జూచుటకు వచ్చునపు డాక్కోటకొమ్మలనుండియే దిగి వత్తురు గాన దా
 నిపొడ వింత యని చెప్ప లే మనియు నాపురము సముద్రములో నుండుటచేఁ గందక
 ము సముద్రమే కావున దానిలోఁతును వైశాల్యమును నధికము లనియుం దాత్పర్యము
 ఇందుం బూర్వపద్యమునందలియలంకారమే కలదు.

సీ॥ గారుత్మతవితర్ది ♦ కలు సైకతములు గా

సౌధముల్ గర్భస్థ ♦ శైలములు గ
 శశికాంతకృతచతు ♦ ష్పథములు ఝరులు గాఁ
 గరిఘటల్ మకరసం ♦ ఘాతములు గ
 నుత్తాలసాలంబు లుల్లోల ♦ తతులు గాఁ
 దతపతాకములు మ ♦ త్వములు గాఁగ
 నఖిలాంగనాజనం ♦ బప్సరోగణము గాఁ
 బురలక్ష్మీ కల్మిపూ ♦ బోఁడి గాఁగ
 సతతమంగళతూర్యని ♦ స్వనము లెల్ల
 ఘనతరంగరవంబు లై ♦ కడలుకొనఁగ
 క్షీరవారాశి యో యనఁ ♦ జెలువు మిగిలి
 హరికి శుభకర మై యొప్పు ♦ నప్పురంబు॥

100.

గారుత్మతవితర్దికలు = గారుత్మత = గరుడపచ్చలయొక్క, వితర్దికలు = అరఁగు
 లు, (మరకతమణులతోఁ గట్టినయరఁగు లని యర్థము.) సైకతములు = ఇసుకతిన్నె
 లు, కాఁ = కాఁగా, సౌధముల్ = మేడలు, గర్భస్థశైలములు = (సముద్రము) లోపల
 నున్న పర్వతములు, కఁ, శశికాంత.....ధములు = శశికాంతకృత = చంద్రకాంతపు
 రాళ్లతోఁ (పటికపురాళ్లతోఁ) గట్టఁబడిన, చతుష్పథములు = నాలుగుత్రోవలు గలసి
 నచోట్లు, (ఇచట మార్గము లనియే యర్థము.) ఝరులు = సెలయేళ్లు, కాఁ, కరిఘ
 టల్ = ఏనుఁగులగుంపులు, ఏనుఁగులసముదాయము ఘట యనంబడు. (ని) కరిణాం
 ఘటనాఘటా (అ) మకరసంఘాతములు = మొసళ్లగుంపులు, కఁ, ఉత్తాలసాలంబు
 లు = ఎత్తైనప్రాకారములు, ఉల్లోలతతులుగాన్ = పెద్దతరంగములుగాఁ, అఖిలాంగ
 నాజనంబు = ఎల్లస్త్రీలసముదాయము, అప్సరోగణముగాన్ = అచ్చరలసముదాయము
 గాఁ, పురలక్ష్మీ = నగరశోభ, కల్మిపూబోఁడి = లక్ష్మీదేవి, కాఁగఁ, పువ్వు + మేను =
 పూబోఁడి. బహువ్రీహిని స్త్రీవాచ్యం బగుచో నుపమానంబుమీఁదిమేనునకు బోఁడి
 యగు. బా. స. సతత.....లెల్లఁ = సతత = ఎడతెగని, మంగళ = శుభసూచకము
 లైన, తూర్యనిస్వనములు = భేరులమోఁతలు, ఘనతరంగరవంబులు = గొప్పతరంగముల
 ధ్వనులు, వి, కడలుకొనఁగఁ = దిక్కులను వ్యాపింపఁగా, అప్పురంబు = ఆద్వారక,
 క్షీరవారాశియో యనఁ = క్షీరసముద్రమువలె, చెలువు = కాంతిచే, మిగిలి = అతిశ

యించి, హరికిణ్ = కృష్ణునకు, శుభకరమై = సంతసము గల్గించునది యై, ఒప్పుకొ = ప్రకాశించును.

పాలసముద్రమిసుకతిన్నెలు మొదలైనవానిచే మిగుల మమోహరమైనది గావున నం దెప్పుడు విష్ణువు వసించు చుండును. ఆవిష్ణువే యిప్పుడు శ్రీకృష్ణుడై యిందు వసియించెఁ గాన నిదియుఁ దనధర్మములచేఁ బాలసముద్రముంబోలి సంతసము గలిగించు చుండె నని యాశయము.

ఉ॥ మేలిపసిండిమువ్వగమి ♦ మించుపతాకలు చిత్రరత్న పాంచాలిక లబ్జరాగకల ♦ శద్యుతులు గలచంద్రశాలికా జాలము వెల్పుఁ బట్టణపు ♦ సంపదఁ గన్గెన నిల్చునిర్జర స్త్రీలవిశాలనవ్యమణి ♦ దివ్యవిమానవితానమో యనన్ ॥ 101.

మేలి.....గమికొ = ప్రశస్త మైనబంగారుచిఱుగంటలయొక్కగుంపుచే, మించుపతాకలు = ప్రకాశించు తెక్కెములును, చిత్రరత్న పాంచాలికలు = చిత్ర = వ్రాత పటములయందలి, రత్న పాంచాలికలు = రత్న పుంబామ్మలును, (ని) పాంచాలికా పుత్రికా స్యా ద్వస్త్ర దంతాదిభిః కృతా (అ) అబ్జ.....ద్యుతుల్, అబ్జరాగ = పద్మరాగములయొక్క, (కెంపులతోఁ జేయఁబడిన) కలశ = కుండలయొక్క, ద్యుతుల్ = కాంతులును (ఇవి ద్వితీయార్థమునఁ బ్రథమలు.) కల.....జాలము = పాంచినమేడలమీఁదియిండ్లు, పట్టణపుసంపదకొ = నగరశోభను, కన్గెనకొ = చూచుటకు, నిల్చు.....మోయనకొ = నిల్చు = ఉండెడి, నిర్జరస్త్రీ = దేవతాస్త్రీలయొక్క, విశాల = విరివిగల, నవ్య = నూతనమైన, మణి = రత్న ములయొక్క (రత్నములచేఁజేయఁబడిన) దివ్య = ఆకాశముననున్న, విమానవితానమో యనకొ = విమానసముదాయమో యనునట్లు (విమానము = అంతరిక్షమున దేవత లెక్కి సంచరించెడురథము.) పొల్చుకొ = ప్రకాశించును.

ఇప్పట్టణమునందలిమేడలమీఁదియిండ్లయందున్నప్రతిమలు పట్టణసౌందర్యముం జూడవచ్చినదేవకన్యలువలె నాయిండ్లు మిగులం బొడవు గలవి యగుటచే నాకాశమున నున్న వారివిమానములువలెను బ్రకాశించు చుండె నని తాత్పర్యము.

ఉత్పేక్షాలంకారము.

చ॥ అరుణగభస్తి మున్నహర ♦ హంబును నంబరవీధి నేగఁగాఁ బురనరభర్మహర్మ్యచయ ♦ ముల్ గమనంబున కడ్డ మైనచోఁ

దురగములన్ మరల్చి ధృతి ♦ తో నగరోత్తరయామ్యపార్శ్వస
త్సరణులఁ దే రనూరుఁడువె ♦ సం గడపం జను చుండు నిప్పుడున్॥

మున్ను = పూర్వము, అరుణగభస్తి = సూర్యుఁడు (ఎఱ్ఱనికాంతులుగలవాఁడు.)
అహరహంబును = ప్రతిదినము, అంబరవీధిన్ = ఆకాశమాగ్ధమునందు, ఏగఁగాన్ =
పోవు చుండఁగా, పుర.....చయముల్, పురవర = ఆగొప్పపట్టణమందలి, భరత్తి
హరత్తి = బంగారుమేడలయొక్క, చయముల్ = సముదాయములు, గమనంబునకున్ =
(సూర్యుని) నడకకున్, అడ్డమైనచోన్, అనూరుఁడు = సూర్యసారథి (ఊరువులు
లేనివాఁడు. ఇతఁడు కశ్యపునకు విసతయందు గరుడున కన్నయై జన్మించెను.) ధృతి
తో = క్షైర్యముతో, తేరు = రథమును, మరల్చి = వెనుకకుఁద్రిప్పి, నగ.....త్సరణు
లన్ = నగర = పట్టణముయొక్క, ఉత్తరయామ్యపార్శ్వ = ఉత్తరపుదిక్కునను దక్కి
నపుడెసను నుండు, సత్సరణులన్ = మంచిత్రోవలచేతను, వెసన్ = వడిగాను, కడ
పన్ = త్రోలుటచే, ఇప్పుడున్ = ఈకాలమునందును (ఆపట్టణము లేనియప్పుడును)
చనుచుండున్ = (మునుపటియభ్యాసమునఁ బ్రక్కమాగ్ధముననే) తేరుపోవుచుండు
ను. సూర్యునకు స్వాభావిక మైనదక్షిణోత్తరమాగ్ధములు మునుపు ద్వారకాపురమునం
దలిమేడలు దిన్నఁగాఁ బోవుటకు నడ్డము రాఁగాఁ గల్గె ననియు నిప్పుడు నాయభ్యా
సముచేతనే యట్లు పోవుచుండెననియు నుత్పేక్షించుటచే హేతుత్రేప్తకాలంకారము.

క॥ చందురుఁ డందలిమేడల

సందులఁ జను చుంఁడి కావ్య ♦ సంగీతకళల్

సుందరులవలన విని తాఁ

జెందెఁ గళానిధి యనం బ్రీ ♦ సిద్ధి ధరిత్రిన్॥ 103.

చందురుఁడు, అందలిమేడలసందులన్ = ఆద్వారకాపురమునందలిమేడలయొ
క్కయిగకటపుఁద్రోవలచేతను, చనుచుంఁడి = పోవుచుంఁడి, సుందరులవలనన్ = (ఆమే
డరియం దున్న) అందకత్తెలవలన, కావ్యసంగీతకళల్ = కావ్య = (శృంగారాదిరస
ములతోడను మాధుర్యాదిగుణములతోడను నలంకారములతోనుఁ గూడినశబ్దార్థములు
గల) ప్రబంధములను, సంగీతకళల్ = సంగీతము మొద లగుకళలను (చిత్తరువు వా
యట, గానము, మొద లైనవానియందలిసేర్పు కళ యనంబడునుగాని యిచ్చోటఁ
గళాశబ్దమునకు విద్యాసామాన్య మనియే యర్థము.) (ని) అంశమాత్రే మూలవృద్ధౌ
సువమా విద్యయో స్తథా (అ) శే.

విని; (పెక్కుసారులు వినుటచే నేర్చి యని యర్థము.) తాక్ష, ధాత్రిక్ష = భూమియందు, కళానిధియనక్ష = విద్యలకు వాసస్థాన మనునట్లు, (చంద్రునిపదియాఱు పభాగము కళ యనంబడు. అట్టివానికి వాసస్థానము.) ప్రసిద్ధిక్ష = ఖ్యాతిని, చెందెక్ష = పొందెను. చంద్రుఁడు ప్రతిదినము రేలాపురమార్గమునం బోవుచు నచట నున్న స్త్రీలు చేయుకావ్యగానాదిగోష్ఠులను విని తానేర్చి కళానిధి యనుపే రొందె నని తాత్పర్యము.

ఇందుఁ జంద్రునికిఁ బేరైనకళానిధిశబ్దమునకు యోగమున (అనయవశక్తిచే) వేరర్థమును గల్పించుటచే నిరుక్త్యలంకారము.

చ॥ లలితజలార్ధ్వయంత్రురు ♦ లం బస పాడఁగ ధూపధూమకుం
తలములు కేతుహస్తకల ♦ నక్ష నగరేందర విప్పి సొమ్ములం
దళియల నుంచె బ్రోవులుగ ♦ నాఁ బాలు పౌనవరత్నరాసుల
న్విలసిలుఁ గాంచనాంచితవ ♦ విగ్విపణీరమణీయహట్టముల్ ॥ 104.

నగరేందర = పురశోభ యనులక్ష్మి, లలిత.....లక్ష, లలిత = సుందర మైన, జలార్ధ్వయంత్రురులక్ష = నీటిని మీఁదికిఁ జిమ్ముక్రోవులవలనఁ గలిగినప్రవాహము లందులక్ష, పసపాడఁగన్ = పసపు వూసికొని స్నానము చేయుటకులక్ష, కేతుహస్తకల నక్ష = టెక్కము లనుచేతులవ్యాప్తిచేక్ష, (చేతులఁ బాచి యని యర్థము.) ధూప ధూమకుంతలములక్ష = పరిమళమునకై కాల్చుకృష్ణాగరు మొదలైనవానిపొగ లనుముం గురులను, విప్పి, సొమ్ములక్ష = తనదేహమునందలి యాభరణములను, ప్రోవులుగలక్ష = రాసులుగాను, తళియలయందున్ = పల్లెరములందులక్ష, ఉంచెనాక్ష = ఉంచెనూ యను నట్లు, పాలు పౌనవరత్నరాసులన్ = ఒప్పెడువజ్రములు మొదలైనవానిరాసులతోన్, కాంచనాంచిత.....రమణీయహట్టముల్ = కాంచన = బంగారముతోక్ష, అంచిత = ఒప్పుచున్న, విగ్విపణీ = బజాబులందలి, రమణీయ = మనోహరములు (అగు) హట్టముల్ = అంగడులు, విలసిలులక్ష = ప్రకాశించును.

ద్వారకాపురమునందలిబజాబుములు పురలక్ష్మి స్నానము చేయుటకై యూడ్చి పల్లెరముల నుంచినయాభరణములువలె నున్నరత్న రాసులతోడను బంగారురాసులతోడను నెల్లపుడు నిండి యుండు నని తాత్పర్యము.

చ॥ సవరము లంచు మబ్బు నఱ ♦ చందురుఁ జందురువంక యంచు సాం
కవ మని తత్కళంకము ని ♦ గారపుహారము లంచుఁ దారకా

నివహము నెంచి తాల్చుటకు ♦ నేర్పునఁ జేకొనఁ బోవఁ బ్రాథ తా
నువిదలు మాన్పు మాని యిటు ♦ టుందురు మేడల ముగ్ధసుందరుల్॥

ముగ్ధసుందరుల్ = ముగ్ధ లగుస్త్రీలు, (క్రొత్తజవ్వనము గలనాయిక ముగ్ధ య
సంబడు.) మబ్బుక = మేఘమును, సవరము లంచున్ = చమరీవాలము లని భ్రమించు
చుకొ) అటచందురుకొ, (ఇచట లక్షణచే లేతచందురు నని యర్థము.) చందురు
వంక యంచుకొ = ఆడువారు శిరసున ధరించుకొను నాభరణ మనియును (చంద్రవంక),
తత్కళంకముకొ = చంద్రునిలోనినల్లనిమచ్చను, సాంకవ మంచుకొ = జవ్వాది యనియు
ను, తారకానివహముకొ = నక్షత్రసముదాయమును, నిగారపుహారము లంచుకొ =
శ్రేష్ఠ మైనముత్యాలదండ లనియును, ఎంచి = తలఁచికొని (భ్రాంతిపొంది యని య
ర్థము.) తాల్చుటకుకొ = ధరించుటకు, నేర్పునకొ = నైపుణ్యముతో, చేకొనఁబోవన్ =
చేతితోఁ బుచ్చికొనుటకు యత్నింపఁగాకొ, ప్రాథలు = నిండుజవ్వనము గలవారు,
ఔనువిదలు = విసస్త్రీలు, మాన్పుకొ = వానిస్వరూపమును జెప్పి నివారింపఁగా, మాని =
విడిచి, ఇటులు = ఈప్రకారము, ఉందురు.

ఆపట్టణమున నున్న ముగ్ధలు మేడలు మిగుల నున్నతముగ నుండుటచే సమీప
మున నున్నమబ్బు మొదలగువానిం జూచి యలంకారము లని భ్రమపడి ధరింప య
త్నింపఁగాఁ బ్రాథలు వానిస్వరూప మెఱిగినవారు గావున మాన్పు చుండి రని
భావము.

ఇందు ముగ్ధలకు మబ్బు మొదలైనవానియందు భ్రాంతి గలుగుటచే భ్రాంతి
మదలంకారము.

చ॥ తగవున శేషునికొ శ్రుతిప ♦ దక్రమలీలలు నేరఁ డంచు ది
వ్యగురుని గావ్యగోష్ఠి నిను ♦ మంత యెఱుంగఁ డటంచు సద్రవతుం
డగుద్విజరాజునుం గడుఁ బ్రి ♦ భాకరుమిన్కులఁ జిక్కు నంచు నెం
చఁగఁగల రప్పురికొ నిగమ ♦ శాస్త్రకళాచతురుల్ మహీసురుల్॥

అప్పురికొ = ఆద్వారకాపురమునందున్, నిగమ.....చతురుల్ = నిగమ =
వేదములచేతను, శాస్త్ర = మీమాంస మొదలగువానిచేతను, కళా = గానాదులచేతను
ను, చతురుల్ = నేర్పరులు, (విద్వాంసు లని యర్థము.) (చేయవలసినసత్కార్య
ములను, జేయఁగూడనిదుష్కార్యములను బోధించునది వేదము.) మహీసురుల్ = బ్రా

హ్మణులు, తగవునకై = (విద్యానిమిత్తమైన) జగడమునందు, శేషునికై = వేయినోళ్లు
గలిగి వ్యాకరణభాష్యమును రచించినసర్పరాజును (విష్ణు వీయనయందుఁ బరుండు
టచే నీయన కీపేరు గలిగెను.) శ్రుతి.....లీలలు = శ్రుతి = వేదసంబంధ మైన,
పదక్రిమ = పదముయొక్కయుఁ గ్రమముయొక్కయు, లీలలు = విలాసములను, నేరఁ
డంచుకై = తెలిసికొనలేఁ దనియును, వేదమున మిక్కిలి గొప్పవి యగుజట, ఘన య
టుండఁ బెక్కండ్రు నేర్చెడుపదక్రిమములునైతము నేరఁ దని యర్థము. చెవులయొ
క్కయుఁ బాదములతోడినడకయొక్కయు విలాసములు లేనివాఁ డని భావము.
(శ్రుతి = చెవి ; పదక్రిమ = పాదములతోడినడక ;) పాములకుఁ జెవులును పాదము
లతోడినడకయును లే వని స్పష్టము. దివ్యగురునికై = స్వర్గమున నున్న వారి కొజ్జ యైన
బృహస్పతిని, కావ్యగోష్ఠికై = రామాయణాదిగ్రంథములయొక్కప్రసంగమును, ఇసు
మంతయుకై = కొంచె మైనను, ఎటుంగఁ డటంచుకై = నేర్చినవాఁడు కాఁ డనుచు
నని యర్థము. శుశ్రునితో సహవాససంభాషణాదుల నెఱుంగనివాఁ డని భావము.
కావ్యుఁడు = శుశ్రుఁడు, (ని) శుశ్రో దైత్యగురుః కావ్యః (అ) సద్వ్రతుండు = పు
ణ్యకర్మములు గలవాఁడు. (నక్షత్రములయం దాసక్తి కలవాఁ డనియు నర్థము.)
అగుద్విజరాజును = అగుచంద్రుఁడును, (బ్రాహ్మణప్రభు వనియు నర్థము.) ప్రభాకరు
మినుకులకై = పూర్వమీమాంసావాక్యముల నని యర్థము. నూర్యకాంతులచేత నని
భావము. చిహ్నుకై = లొంగును. కృశించు నని భావము. అంచున్, ఎంచఁగఁగలదు =
లోపముల నెన్నుటకు సమర్థు లగుదురు.

వేదములను, గావ్యములను, సంగీతాదివిద్యలను నెఱిగిన ద్వారకాపురవాసు
లగుబ్రాహ్మణులకుఁ బదక్రమము లేఱుంగనిశేషుఁడును, గావ్యగోష్ఠి నెఱుంగనిబృహస్ప
తియుఁ బ్రభాకరునకు జడియుద్విజరాజును యల్లులుగా రని తాత్పర్యము. సకలవి
ద్యల నేర్చినబ్రాహ్మణు లప్సరమునఁ గల రని ఫలితార్థము.

శ్లోనానుప్రాణితవ్యతిరేకాలంకారము.

సీ॥ సమదారిబలభిదా ♦ చణు లై మహాహవ

భాగసద్యము లౌచుఁ ♦ బరిధవిల్లి

యనుజాతశౌర్యాత్త ♦ ఘనతరైశ్వర్య లై

దివ్యకల్పు లగుచుఁ ♦ దేజరిల్లి

గురుహితార్థప్రదా ♦ సరతు లై వరమేఘ

రమణీయహాయు లౌచు ♦ రమణ కెక్కి
 సకలస్తుతపవిత్ర) ♦ సద్గోత్రు లై పాలి
 తాఖిలవిబుధు లై ♦ యతిశయిల్లి
 స్థిరసుధర్మాధిగతు లయి ♦ చిరవినోద
 కరసదారంభు లగుచు భా ♦ స్వరతః దనరి
 సారతరభోగతతయశ ♦ స్సాంద్రు లగుచు
 నిందు) లన నొప్పు చుండు) రా ♦ జేందు)లచట॥ 107.

ఈపద్యమున రాజులకు నింద్రునకుఁ బోల్కె చెప్పటచే విశేషణము లన్నియు
 రెండర్థముల నిచ్చును. మొదట రాజుపర మైనయర్థమును బిమ్మట నింద్రుపర మైనయ
 ర్థమును వ్రాయఁబడును.

అచటన్ = ఆద్యారకాపురమునందున్, రాజేంద్రులు = రాజశ్రేష్ఠులు, సమదా...
 లై = సమద = గర్వముతోఁ గూడిన, అరిబల = శత్రుసేనలయొక్క, భిదా = చీల్చుటచే,
 చణులై = నేర్పుగలవారై, (గర్వముతోఁ గూడినశత్రుఁ డగుబలుఁ డనురక్కసునిఁ
 జీల్చుటచే నేర్పుగలవారలు. ఇందు)లు) మహా.....సద్యములు, మహత్ = గొ
 ప్పది యగు, ఆహవ = యుద్ధాసక్తియు, భాగ = భాగ్యమును, సద్యములు = మంచివి
 యగుసత్యాదిగుణములు గలవారు, ఔచున్, పరిభవిల్లి = ప్రకాశించి, (మహత్ = గొ
 ప్పది యగు, ఆహవ = యజ్ఞములయందలి, భాగ = సాలియందు, సద్యములు = మంచి
 యేర్పాటుగలవారు.) అనుజాత.....లై, అనుజాత = సహజ మైన (తోడఁబుట్టిన)
 శౌర్య = పరాక్రమముచేతను, ఆత్మ = సంపాదింపఁబడిన, ఘనతరైశ్వర్యులై = గొప్పసం
 పద కలవారై (తమ్ముఁ డైనవామనునియొక్కపరాక్రమముచే సంపాదింపఁబడినయై
 శ్వర్యము కలవారై. అనుజాత = తమ్ముఁడు.) మున్ను బలి యింద్రునైశ్వర్య మపహ
 రింపఁగా నతనితల్లి విష్ణువుతో మనవిచేసికొనె ననియు నాతఁ డదితికశ్యపులకు నుపేం
 ద్రుఁ డై జన్మించి బలి నడిగి యైశ్వర్యముం బరిగ్రహించి మఱల నింద్రుని కిచ్చె నని
 యు భాగవతము.

దివ్యకల్పు లగుచున్ = దేవతలతోఁ దుల్యులగుచున్, తేజరిల్లి = ప్రకాశించి,
 (దేవలోకమందలియుత్పత్తి కలవా రగుచుఁ బ్రకాశించి) గురు.....లై, గురు =
 ఉపాధ్యాయునకును, తండ్రి మొద లగుపూజ్యులకును, హిత = మేలైన, అర్థ = వస్తు
 వులయొక్క, ప్రదాన = యిచ్చుటయందు, రతులై = ఆసక్తులై, (బృహస్పతికి మేలైన

వస్తువుల నిచ్చుటయం దాసక్తి గలవారు.) వర.....లొచుకొన = వర = శ్రేష్ఠ మైన, మేఘ = మబ్బుం బోలిన, రమణీయ = మనోహర మైన, హయము = గుఱ్ఱములు గలవారు. ఔచుకొన, రమణ కెక్కి = ప్రీతి నొంది. (మేఘము లనెడుమనోహర మైనగుఱ్ఱములు గలవారు. (ని) తురాషా శ్మేఘవాహనః. అ) సకల.....లై = సకల = ఎల్లవారిచేతను, స్తుత = స్తోత్రముచేయఁబడిన, పవిత్ర = పావన మైన, సద్గోత్రులు = మంచికులము గలవారు, ఐ, (సకల = ఎల్లవారిచేతను, స్తుత = స్తోత్రముచేయఁబడిన, పవి = వజ్రాయుధముచే, త్రీసద్గోత్రులు = జడియించున్న పర్వతములు గలవారు.) పాలి.....లై, రక్షింపఁబడినయెల్లవిద్యాంసులు గలవారై, (రక్షింపఁబడినయెల్లదేవతలు గలవారు.) అతిశయిల్లి = ప్రబలి, స్థిరసుధర్మాధిగతు లయి = శాశ్వత మైనపుణ్యకార్యముల నెఱిగినవారై, (శాశ్వత మైనసుధర్మ యనుసభను బొందినవారై (ని) స్యాత్సుధర్మా దేవసభా. అ) చిర.....లగుచుకొన = చిర = శాశ్వతమైన, విమోదకర = సంతసమును గలిగించెడు, సదారంభులు = సత్కార్యములు గలవారు, అగుచుకొన, (చిరకాల మానందము గలిగించువారును నెల్లపుడు రంభ గలవారును.) భాస్వరతక = ప్రకాశించుస్వభావముతో, తనరి = ఒప్పి, సార.....లగుచుకొన = సారతర = మిగులం బ్రశస్త మైన, భోగ = సుఖానుభవముచేతను, తతయశః = అధికమైనకీర్తిచేతను, సాంద్రులు = నిండినవారు, అగుచుకొన, ఇంద్రు లనక = ఇంద్రులువలె, ఒప్పు చుండు = ప్రకాశించు చుండు.

ఇందు శ్లేషానుప్రాణితోపమాలంకారము.

చ॥ మును దనపూర్వు లాకు లల ♦ ముల్ దిని కాలము పుచ్చుచుండ మై
కొని యొకదిక్కునకొ నవతఁ ♦ గొన్నినిధుల్ సమకూర్చుకొంచు ని
ట్లొనరుకు బేరుఁ బేరుకొన ♦ కుందురు బేరులు పట్టణంబునం
దనిశనవాధికార్థనిధు ♦ లంచితదానకలాకళానిధుల్ ॥ 108.

పట్టణంబునందుకొన = ద్వారకయందుకొన, అనిశ.....నిధుల్ = అనిశ = ఎల్లపుడును, (తండ్రి తాతలనాఁటినుండియు నని యర్థము.) నవ = తొమ్మిదికంటె, అధిక = ఎక్కువసంఖ్య గల, అర్థనిధులు = ద్రవ్యరాసులు గలవారు, కుబేరునకు స్వార్జితములైనతొమ్మిది ద్రవ్యరాసులు కలవు. ఈపట్టణమున నుండువైశ్యులకుఁ బూర్వకాలము నుండియు ననేకము లగుద్రవ్యరాసులు గల వని యాశయము. అంచిత...నిధుల్ = పూజింపఁబడినదానవిద్యం జుండ్రం బోలినవారు, బేరులు = వైశ్యులు, మును = పూర్వ

కాలమునందు, (ఇది కాలవాచకము గావునఁ బ్రథమ యయ్యెను.) కాలాధ్వముల కుం బ్రాయికంబుగాఁ బ్రథమ యగు. బా. కా. తనపూర్వులు = తనతండ్రితాతలు, (విశ్రవసుఁడు మొదలగువారు.) ఆకు లలముల్ = ఆకులఁ గూరలను, తిని = భక్షించి, కాలము పుచ్చుచుండఁ = కాలక్షేపము చేయు చుండఁగా, మైకొని = అంగీకరించి, (కుబేరుఁడు ధనము గలవాఁ డయ్యెను దండ్రితాత లగుబుఱుషులు తగినపదార్థములు సంపాదించిపలేక యాకులు మొదలగువానిని భక్షించుచుండ నూరక చూచు చుండె నని యర్థము. వారు తపస్సులు గావున నట్టిపదార్థముల భక్షించు చుండి రని భావము. ఒకదిక్కునఁ = ఒకచోటను, (ఉత్తరదిశయం దని భావము.) ననతఁ = (ఉపవాసాదులఁ) గృహించుటచే, (తొమ్మిదిసంఖ్యచేత నని యర్థాంతరము.) కొన్ని నిధుల్ = కొన్ని ద్రవ్యరాసులను, సమకూర్చుకొంచుకొనుచుకొ, ఇట్లొనరుకుబేరుకొ = ఇట్లుండుకుబేరుని, పేరుకొన కుందురు. ఉచ్చరింప కుందురు. ఆపురమునందలివైశ్యులు పూర్వమునుండియు ననేకద్రవ్యరాసులు గలవారునువృద్ధులకు సౌఖ్యము గలుగునట్లు వ్యయపఱుచువారును దానము సేయువారును గానఁ దాను మిగులం గృహించి తండ్రితాత లాకులఁగూరలు దినుచుండఁగా నూరకుండి క్రొత్తగాఁ గొన్ని ద్రవ్యరాసులు సంపాదించినకుబేరునిపేరునైతము దలంప నిష్టపడె రని యర్థము. వ్యతిరేకకాలంకారము.

క॥ హలరేఖలు లక్ష్మీకర

విలసనములు బహుళభద్రా ♦ విభ్రమగతులుం

గలిగి హరిచరణసదృశత

నలరుదు రలఘుబల మొప్ప ♦ నప్పరిశూద్రుల్ ॥ 109.

ఇందు శూద్రులు తమజన్మస్థాన మైనవిష్ణుపాదముంబోలి యున్నారని చెప్పటచేఁ బెక్కుపదములను రెం డర్థములు గలవు.

అప్పరిశూద్రుల్ = అవ్వీటియం దున్న శూద్రులు, హలరేఖలు = నాఁగలిచాళ్లును, నాఁగలియాకారము గలరేఖ లని పాదపర మైనయర్థము. అచటిశూద్రులు పెక్కునాఁగళ్లు గలవా రనియును భగవంతునిపాదమునందు నాగళ్లం బోలినరేఖలు గలవనియును నర్థము. లక్ష్మీకరవిలసనములు = విశ్వర్యము గలిగించుచేష్టలును, లక్ష్మీదేవి యొక్కచేతియందలి ప్రకాశము లని యర్థాంతరము. శూద్రులు సంపదలను గలిగించు పనులఁ జేయువా రనియును లక్ష్మీదేవి విష్ణునకుఁ బత్ని గావున నాయనపాద మొత్తునపు డామెచేతికాంతు లందుఁ బ్రసరించు చుండె ననియు నర్థము. బహు.....

గతులు = బహుళ = అనేకము లగు, భద్ర = శుభములయొక్కయు, విభ్రమ = భూ
షణములు మొదలగువానిని ధరించుటచే గల్గుకాంతియొక్కయు, గతులు = ప్రాప్తు
లను, అనేకము లగునెద్దులయొక్క విలాసములననియేని యర్థము. (బహుళ = అధిక
మైన, భద్ర = శుభముల నిచ్చెడు, వి = పక్షియొక్క (గరుడడుడు) భ్రమ = సం
చారముచేత, గతులు = గమనములను. గరుడవాహనమునం బోవునది యని పాదపర
మైనయర్థము.) కలిగి = పొంది, అలఘుబలము = గొప్పదాగ్ధ్యము, ఒప్ప = ప్రకాశం
పఁగా, హరిచరణసదృశత = విష్ణువుపాదముతోడిసాదృశ్యముచేత, నలరుదురు = ప
రకాశింతురు. శ్లేషానుప్రాణితోపమాలంకారము.

గీ॥ బలపదుత్తుంగరూపవై ♦ భవ మతిస్థి
రాభరణలీల తతగండ ♦ శోభితరుచి
శ్రితఘనాళి సదావన ♦ శ్రీయుఁ గలిగి
పాలుచుభూభృన్నిభంబు ల ♦ స్వరి నిభములు॥ 110.

ఈపద్యమున నేనుఁగులకుఁ బర్వతములతో సాదృశ్యము చెప్పటచేఁ దక్కిన
పదము లన్నియు నుభయధర్మములం జెప్పును.

భూభృన్ని భములు = పర్వతములతో సమానములు, ఇభములు = ఏనుఁగులు,
బలవ..... వైభవము = బలవత్ = మిక్కిలి బలము గల, ఉత్తుంగ = మిక్కిలి యెత్తైన,
రూపవైభవము = ఆకారముయొక్కయతిశయమును (ఇది రెంటికి సమము) అతి...
లీల = అతి = మిక్కిలి, స్థిరా = భూమికి, ఆభరణలీల = భూషణములయొక్కశోభ నని
యేనుఁగుపరము. అతి = మిక్కిలి, స్థిరా = భూమియొక్క, భరణలీల = మోచుట య
నాక్రియా నని పర్వతపరము. తత.....రుచి = తత = విశాలమైన, గండ = చెక్కులయొ
క్క, శోభిత = దీప్తమైన, రుచి = కాంతి నని యేనుఁగుపరము. తత = విశాలము లగు,
గండ = రాతిపలకలయొక్క, శోభిత = దీప్తమైన, రుచి = తేజస్సు నని పర్వతపరము.
శ్రితఘనాళిన్ = ఆశ్రయించిన అధిక మైనను మొదలను, ఇదిట నళిశబ్దము జాత్యైకవ
చనము. ఆశ్రయించిన మేఘసముదాయము నని పర్వతపరము. సదావనశ్రీయున్ =
ఎల్లపుడు మదోదకశోభ నని యేనుఁగు పర మైనయర్థము. సదావనశ్రీయునుచో,
సదా = దాయనునక్షరముతోఁ గూడినదియు, అన = వకారముతో శూన్యమైనదియు,
'న' యనుదానియొక్కశోభ నని యర్థము. సదావన యనుదానియందు 'దా' య
నునక్షరము నుంచి వకారమును దీసి 'న' యనుదానిం గలుపఁగా దాన యని యుం
డును. దానశబ్దమునకు మద మని యర్థము. (ని) మదో దానం (అ) ఎప్పుడును

వఃశోభ నని పర్వతపరము. కలిగి=పొంది, అప్పరిణ్=అపట్టణమునందు, పొల్పుణ్=ప్రకాశించును. ఇం దలంకారము వెనుకటియట్లే యెఱుంగునది.

చ॥ ఒద వెడు నాత్మ వేగమున ♦ కోడినమీరణపంచకంబు దాఁ
బదములఁ బట్టెనో యనఁగఁ ♦ బంచవిధాంచితధార లొప్పఁగాఁ
బ్రదరములట్ల యోడి యిరు ♦ పార్శ్వములం దముఁగొల్పుచుండె నాఁ
బొదు లిరుగ్రేవలం బొదలఁ ♦ బొల్పు మహాజవనాశ్వముల్ పురిణ్॥

మహాజవనాశ్వముల్ = మిగులవడి గలగుఱములు, ఒదవెడునాత్మవేగమునకుణ్ = తగుఁట్టితమయొక్క (గుఱములయొక్క) శీఘ్రగమనమునకు, ఓడి=అపజయము నొంది, సమీరణపంచకంబు = ప్రాణాదివాయువులు, పదములన్ = (అశ్వములయొక్క) పాదములను, పట్టెనో యనఁగణ్ = ఆశ్రయించెనో యనునట్లు, పంచవిధాంచితధారలు = పంచవిధ = ఐదువిధములచేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, ధారలు = గమనవిశేషములు, (ని) ఆస్కండితం ధోరితకం రేచితం వల్లితం ప్లుతం గతయోమూః పంచధారాః. అ. అతివేగము నతిమందము గాని సమమైనగతి యాస్కండితము. అంతకంటె నధికమైనచతురమైనగతి ధోరితకము. తాళగతితోఁ దిరుగుట రేచితము. వేగముతోఁ గూడి కాళ్లుపొదికిఁ గదలించుచుఁ బోవుట వల్లితము. పోవుచంతదూరమును సమముగా వేగముగాఁ బోవుట ప్లుతము. ఒప్పఁగాణ్ = ప్రకాశింపఁగాన్, అట్లు = ఆవాయువులువలెనె, ప్రదరములు = బాణములు, ఓడి = అపజయము నొంది, ఇరుపార్శ్వములన్ = రెండుప్రక్కలయందును, తముణ్ = ఆయశ్వములను, కొల్పుచుండె నాణ్ = సేవించుచున్నవో యనునట్లు, పొదులు = తూణములు, ఇరుగ్రేవలన్ = రెండుపార్శ్వములయందును, పొదలణ్ = ప్రకాశింపఁగాణ్, పురిణ్ = పట్టణమునందున్ పొల్పుణ్ = ప్రకాశించును.

ఇందు ధారలను గమనవేగమున కోడి పాదములం బడినవాయువు లని యుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాంకారము.

చ॥ లలితమణీశిరోగృహము ♦ లకారహిం దోఁప విమానలీలలణ్
దల మగురత్నకుట్టిమశ ♦ తంబులఁ దోఁప శతాంగరీతులం
బలునలరాలఁ జాటి విద ♦ పం జని హెచ్చఁగ స్యందనస్థితిం
దెలుపుచు నూరఁ గీరు గనుఁ ♦ దేరులు పేరులు సార్థకంబుగాణ్॥

తేరులు = అరదములు, లలిత.....లన్, లలిత = సుందరమైన, మణీశిరోగ్ధ్ర
హములన్ = మణులసంబంధమైన (మణులతోఁ గట్టఁబడిన) మేడలమీఁదియిండ్లయం
దున్, రహిన్ = బాగుగా, తోఁపన్ = ప్రతిఫలించుటచే, విమానలీలలన్ = విమానము
లయొక్కవిలాసములను, దలము = శఙ్కరు, అగురత్న కుట్టిమశతంబులన్ = అగురత్నము
లయొక్కకట్టడపు నేలలయొక్కచూలులంబున్ (అనేకము లగుమణులు దాసినభూము
లయం దని యర్థము.) తోఁపన్ = ప్రతిబింబించుటచే, శతాంగరీతులన్ = నూలుశరీర
ములయొక్కప్రకారములనును, బలునెలరాలన్ = పెద్దచంద్రకాంతపురాలయందున్,
జాతీచని = జరిగిపోయి, పిదపన్ = తరువాతను, హృచ్చన్ = అతిశయింపఁగాను,
స్యందనస్థితీన్ = జూలుటయొక్కరీతిని, తెలుపుచున్ = ప్రకటించుచు, పేరులు = రథ
నామములు (విమాన, శతాంగ, స్యందననామములు) సార్థకంబుగన్ = అర్థముతోఁ
గూడిన వగుఁట్లు, ఊరన్ = ద్వారకాపురమునందు, తీరుచున్ = సాగసుగనుండును.

ఆపురమునందలిరథములు మేడలమీఁదియిండ్లయందుఁ బ్రతిఫలించుటచే విమా
ననామమును, రతనపునేలలందుఁ బ్రతిబింబించుటచే శతాంగనామమును, బలీకపురా
లయందు జూలుచుం బోవుటచే స్యందననామమును సార్థకము చేసికొనె నని యర్థము.
విమానము—గమనమందుఁ బక్షితోసాదృశ్యముగలది. ఈపేరు రథములు మేడలమీఁ
దిభాగమునఁ బ్రతిఫలించుటచే సార్థక మయ్యెను. ఆకాశమునం బోవునట్లుండె నని
భావము. శతాంగము = నూలుంగములు గలది. ఈశబ్దమునకు నూలుననునములు గల
దని యర్థ మైనను బ్రకృతమున నూలు శరీరములు గల దని గ్రహింపవలెను. ఈపేరు
పెక్కురత్న పునేలలందుఁ బ్రతిఫలించుటచే సార్థక మయ్యెను. ఒక్కొక్కరథమీ
పెక్కుస్థలములఁ గాన్పించుటచేఁ బెక్కు లాకాగములు గలట్లు కనుపడె నని భావము.
స్యందనము = జూలుచుం బోవునది. ఈపేరు సున్న నివలీకపురాలమీఁద జూలుటచే
సార్థకవంత మయ్యెను.

సీ॥ సంగీతనృత్యకౌ ♦ శలము మెచ్చంగ బలె
గాయన్నట్టికైళి ♦ కములు నిమిరి
దంపతిప్రణయవా ♦ దములుదీర్చబలె వే
కువలసౌధగవాక్ష ♦ కోకిల నూతి
స్వపథశ్రీమంపున ♦ రవ్వట్టుచే బలె రతి
శ్రాంతాంగనాన్యథు ♦ ర్మజల మాని

సాంకవమృగమద ♦ చంద్రసౌరభములు

గైకొనంగబలె నం ♦ గల్ల మెలంగి

పురతురంగమగమనచా ♦ తుడికి నోడి

వింతసిగ్గునఁ దనయెక్కి ♦ రింత నడిగ

నడవమి ననంగ జడ నగు ♦ నడక లడర

సందొలయు చుండు మలయమం ♦ దానిలుండు|| 113.

మలయ.....లుండు = మలయపర్వతసంబంధ మగుమందవాయువు. (దక్క-
నపుగాలి) ఆండుకొ = ఆపురమున, సంగీ.....శలము = సంగీత = గానముమొక్క-
యు, స్వత్య = (అవయవములచే భావము సూచించు) ఆటమొక్కయు, కాశలము =
నైపుణ్యము, మెచ్చంగబలెకొ = మెచ్చుటకువలెను, గాయ.....ములు, గాయన్నటీ =
పాడుచున్న సర్వజలమొక్క, కైశికములు = కేశపాశములను, నిమిరి = స్పృశించి, మెప్పు
గలుగు నట్లు విద్యావిశేషముం జూపినవారిశిరమేని శరీరమేని స్పృశించుట లోకద్భు-
తము. వేరువలన్ = తెల్లవాలుజాములందుకొ, దంపతి.....దములు = దంపతి = భార్య
భర్తలమొక్క, ప్రణయవాదములు = పొలయలుకలను, తీర్చబలెకొ = తీర్చుటకువలె,
సౌధగవాక్షుకొటికొ, సౌధ = మేడలయందలి, గవాక్షుకొటికొ = కిటికీలసముదాయ-
మును, దూతీ = ప్రవేశించి, పొలయల్కచే మార్మొగ మిడినభార్యభర్తలు మనస్థో-
ద్దీపన మైనచల్లగాలి నోకినంతనె మాము విడిచి యభిముఖు లగుటచే లేతవాయువు-
లు వారికలకం దీర్చుట కందుఁ బ్రవేశించెనో యనునట్లుత్పేక్షించెను.

స్వపథ.....చేకొ, తనమార్గాయాసమునఁ గలిగినదప్పిచేతను, బలెకొ = వలెకొ
రతి.....జలము. రతి = సంభోగముచేతను, శ్రాంతా = అలసిన, అంగనా = స్త్రీల
మొక్క, ఆస్య = మోమునందలి, ఘర్మజలము = చెరుటనీటిని, ఆని = త్రావి, క్రీడలచే
నలసినస్త్రీలచెమ్మట లాటునట్లు వారిమోమునఁ బ్రసరించి యని యర్థము. సాంక...
...ములు = సాంకవ = జవ్వాదియొక్కయు, మృగమద = కస్తూరియొక్కయు,
చంద్ర = కర్పూరముయొక్కయు, సౌరభములు = పరిమళములు, (ని) ఘనసార శృం-
ద్రసంజ్ఞః. అ. కైకొనంగబలెకొ = చేకొనుటకువలె, అంగల్లన్ = బజాజములయందు,
మెలంగి = సంచరించి, తనయెక్కిరింత = తనవారూన మైనయట్టి, పుర.....చాతురి-
కిన్ = పుర = పట్టణమునందలి, తురంగమ = గుఱ్ఱములమొక్క, గమనచాతురికికొ = న-
డకల నేర్పునకుకొ, ఓడి, వింతసిగ్గునకొ = అపూర్వ మైనసిగ్గుచేతను, నడవమి ననంగకొ =

నడవకపోవుటచేతనా యనునట్లు, జడనగునడకలు = మెల్లనినడకలు, అడరక = కలుకఁగా, ఒలయు చుండుక = సంచరించు చుండును. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

సీ॥ అమితరసప్రాధి ♦ నలరెడు సరసుల

నెనయుటవలనఁ బ ♦ ద్విను లనంగ

లలితబంధవిశేష ♦ ములమహాభోగులఁ

దనుపుటవలన భో ♦ గిను లనంగ

ఘనతరాగములపెం ♦ పెనసి పల్లవలాభ

గరిమ దాల్చుటఁ గల ♦ కంఠు లనంగఁ

దజ్జులు వినుతింపఁ ♦ దగు వెల లందుచు

మనుటచే సురుచిర ♦ మణు లనంగఁ

బ్రబలి తతమంజులాస్యవి ♦ భ్రమసమృద్ధు

లలరఁ బ్రతిభరతరహస్య ♦ ములను వలఁతు

లగుచు రంభాదులను గెల్చు ♦ సొగసునఁ బురి

నలులు చుందురు వారనుం ♦ దరులు భళిరె॥

114.

అమితరసప్రాధిక = అమిత = కొలఁదిలేని, రస = అనురాగ మనెడుజలముయొక్క, ప్రాధిక = ధరించుటచేతన, అలరెడుసరసుల = ప్రకాశించెడురసియు లనుకొలఁకులను, ఎనయుటవలన = పొందుటవలన, పద్మినులు = పద్మినీజాతిస్త్రీలు, (తామరలతలు,) అనంగ, లలిత.....ములక లలిత = సుందర మైన, బంధవిశేషములక = వేర్వేరుబంధములచేత, మహాభోగులక = గొప్పసుఖము గలవా రనుసర్పములను తనుపుటక = తృప్తి పొందించుటచేత, భోగినులు = (వేశ్యలు) భోగస్త్రీలు, (నాగకాంతలు,) అనంగక = అనునట్లును, ఘనత.....పెంపు, ఘనతక = గొప్పతనముచేత, రాగములపెంపు = కల్యాణి మొదలగురాగములగొప్పతన మనెడు (ఘనతర = మిక్కిలిగొప్ప లగు, అగ = వృక్షములయొక్క, పెంపు = అభివృద్ధిని,) ఎనసి = పొంది, పల్లవలాభగరిమక = విటు లనుచిగురుకాకులయొక్కప్రాప్తిపలనిగౌరవమును, తాల్చుటక = ధరించుటచేత, కలకంఠులు = చురుగ మైనకంఠధ్వని కలవారు (కోయిలలు) అనంగన్ = అనునట్లును, తజ్జులు = తెలిసినవారు, వినుతింపన్ = స్తుతింపఁగా, తగు వె

లలు = తగినవిలువలను, అందుచున్ = పుచ్చుకొనుచున్, మనుటచేన్ = సుఖముగ నుండుటచే, సునుచిరమణులు = మంచికాంతి గలస్త్రీలు, (సునుచిరమణులు = మనోహరము లగుమణులు) అసంగన్ = అనునట్లును, ప్రబలి = ప్రఖ్యాతిగాంచి, తత.....ద్ధులు తత = విశాలమైన, మంజుల = ఒప్పిదమైన, ఆస్య = ముఖముయొక్క, విభ్రమసమృద్ధులు = విలాసాతిశయములు, (తత = వీణాదివాద్యములయొక్కయు, మంజు = మృదువైన, ఆస్య = చృత్యముయొక్కయు, విభ్రమసమృద్ధులు = విలాసములు,) అలరణ్ = ప్రకాశింపఁగాన్, ప్రతిభన్ = బుద్ధివిశేషము చేతను, రతరహస్యములను = క్రీడలయందలికిటునులందు, వలఁతులు = నేరుపుగలవారు (ప్రతి.....లన్ = ప్రతి = ఎల్లవియునగు, భ = భావములయొక్కయు, ర = రాగములయొక్కయు, త = తాళములయొక్కయు, “ శ్లో॥ భకారోభావవాచీస్యా ద్రకారోరాగవాచకః తకారోతాళవాచీస్యాత్త్రయంభరతముచ్యతే ” రహస్యములన్ = కిటునులందు, వలఁతులు = నేర్పరులు) రంభాదులన్ = రంభ మొదలగువారిని, గెల్చుసాగసునన్ = గెల్చుసొందర్యముతోన్, వారసుందరులు = వేశ్యలు, పురిన్ = ద్వారకయందున్, వఱలు చుండురు = ప్రకాశించుచుండురు. భళిరె = ప్రశంసనాన్ధకము. శిష్టరూపకాలంకారము.

సీ॥ కలికి యెత్తుల కేమి ♦ కలువ నీ విపు డిమ్ము

వేరే యిడుమ నిందు ♦ గోరఁ దగదు

చెలున మల్లికల ను ♦ స్థితిఁ జూపు మది తావు

లంటి చూచినఁ దోచు ♦ నడుగ నేల

తిలకింపు మెలతామ ♦ రలదండ లొనఁగుము

నెన రొప్పఁగా నల ♦ సిసను గొనుము

విలునఁ జేకొని యెద ♦ నలరుబంతుల నిమ్ము

చను బంతు లిప్పు డం ♦ టినను గండు

ననుచు నర్జోక్తిరచనల ♦ ననుచువేష్కఁ

దమ్ము నల రమ్ముమేటిచె ♦ యుమ్ములఁ గని

సరసతలు చూపువిటులకు ♦ సరము లిడుచు

బుష్పలావిక లురదు ర ♦ ప్పరమునంను॥

ఈపద్యమునందుఁ బువ్వు లమ్మునింతులకును వానిం గొనవచ్చినవిటులకును జరిగి నసంభాషణము రెండర్థములతోఁ జెప్పఁబడియె.

కలికి = ఓసుందరీ, ఎత్తులకుఁ = పూలదండలకుఁ, (పురుషుని వలచి యువిడ లిచ్చుసొమ్మున కని యర్థాంతరము.) ఏమి? కలువఁ = కలువపూవును, ఈవు = నీవు; ఇపుడు, ఇమ్ము = ఒసఁగుము. (కలువఁ = నీతోఁ గలియుటకు, నీవి = పోఁకముడిని, (ని) స్త్రీకటీవస్త్రబంధేపి నీవి పరిపణేపిచ. అ. ఇపుడు, ఇమ్ము = ఒసఁగు మని రెం డవయర్థము.) 'కలువఁ' అనునది రెండవయర్థమున గ్రామ్యము. ఇది విటులవచన ము. వేరే = మఱియొకప్రకారముచేతనే, ఇడుదున్ = (నీ వడిగినకలువపూవు) నిచ్చె దను. ఇందుఁ = ఈదండయందుఁ, (దండయం దున్నకలువపూవు నని యర్థము) కోరఁ = అపేక్షించుట, తగదు = యుక్తముకాదు. (వే = శీఘ్రముగఁ, రే = రాత్రి కాలమునందుఁ, ఇది కాలవాచకము గావునఁ బ్రథమ యయ్యెను. ఇడుదుఁ = (నీ వి) నిచ్చెదను; ఇందుఁ = అంగడియందుఁ (పగటికాలమం దనియేని యర్థము.) కోరఁ = నీవి నపేక్షించుట, తగదు = యుక్తము కాదు.) ఇది పుష్పలావికావచనము. ఇట్లే ముందు నెఱుంగునది. చెలువ = ఓప్రియభాషిణీ, మల్లికలన్ = మల్లిపూవులను, సుస్థితిఁ = మంచియునికితో, చూపుము = కనుపఱుపుము. చెలువ యనుపదమును రెం డవయర్థమున ముందరిమువర్ణముతోఁ గలిపి చెప్పటచే వెనుక వాక్యమునందలిసంబోధ నమే యిందు గ్రహింపవలెను. ఓకలికి. అల్లికలఁ = బంధములందుఁ, చెలువము = చక్కఁదనమును, సుస్థితిఁ = మంచినిలుకడతో, చూపుము = కనుపఱుపుము.) పఱువ ము దప్పరిమల్లెపూవులం జూపు మని యర్థము. బంధనైపుణ్యముం దెలుపు మని య ర్థాంతరము. అది = ఆపుష్పసముదయము, బంధనైపుణ్య మని యర్థాంతరము. తావులు = పరిమళములను, అంటి చూచినఁ = పరీక్షించినయెడల, తోచుఁ = కాన్పించును, (తావులు = కళాస్థానములను, అంటి చూచినఁ = స్పృశించి చూచినయెడల, తోచుఁ = కాన్పించును) అడుగఁ = ప్రశ్న నేయుట, ఏల = ఎందులకుఁ, పరిమళముల నుబట్టి చూచిన మల్లియలు మంచిస్థితియం దున్నవో లేవో తెలియును. ప్రశ్నముతో నేమిప్రయోజన మని యర్థము. తావు లంటిచూచిన చెలువ మున్నదియో లేదో తెలి యును. ప్రశ్నముతో నేమిప్రయోజన మని రెండవయర్థము.

తిలకింపుము = ఇటు చూడుము. ఎలతామరలదండలు = వాడని తామరపూవుల దండలను, ఒసఁగుము = ఇమ్ము. [మెలఁతా! = ఓస్త్రీ! మరలఁ = నేవెనుకకుఁ బోను తిలకింపు = ఇటుచూడు. దండలు = నీపాప్రలను (బహువచన మాధిక్యముం దెలుపు ను.) ఒసఁగుము = ఇమ్ము.] వాడనితామరపూలదండ లి మ్మని యర్థము. నీపాప్ర

గలిగిన మరలి యింటికిఁ బో నని యర్థాంతరము. నెనరు = ప్రేమము, ఒప్పకొ = ఒప్పు నట్లుగా, కావలసినకొ = అవశ్య మైనచో, కొనుము = (తామరదండలను) వెలయిచ్చి పుచ్చికొనుము. (నెనరు = కృతజ్ఞత, ఒప్పకొగా = ఒప్పునట్లుగా, వలసినకొ = ప్రేమించినయెడల, కొనుము = నాప్రాపును గ్రహింపుము. ఈయర్థమున నిది 'వలచినకొ' అని యుండవలెను.) అవశ్య మైనం దామరదండల నిచ్చెద నని యర్థము. ప్రేమించినం బ్రా పిచ్చె నని యర్థాంతరము. విలువకొ = వెలచేతను, వెల యిచ్చి యని యర్థము చేకొనియెడకొ = కొందును, అలరుబంతులకొ = పూవుచెండ్లను, ఇమ్ము; (విలువకొ = వెలను, చేకొని = ముందు గ్రహించి, ఎడకొ = తొమ్మునందు, అలరుబంతులకొ = ప్రకాశించుబంతులం బోలినపదార్థములను (స్తనములను) ఇమ్ము.) వెల యిచ్చికొందును పూలబంతుల ని మ్మని యర్థము. వెల ముందు పుచ్చికొని బంతులం బోలినవాని ని మ్మని యర్థాంతరము.

చనుబంతులు = యుక్తము లగుపూలబంతులు, ఇపుడు = ఈకాలమున, అంటినకొ = స్పృశించినయెడల, కందుకొ = వాడిపోవును. (చనుబంతులు = బంతులం బోలినకుచములను, ఇప్పుడు, అంటినకొ = ముట్టికొనినయెడల, కందుకొ = చూతును.) పూలబంతు లిపు డంటిన వాడిపోవు నని యర్థము. స్తనములు స్పృశించినం జూతు నని యర్థాంతరము.

అనుచుకొ = ఇట్లు పలుకుచుకొ, నర్మోక్తికొ = పరిహాసపుమాటలచేతను, రచనలకొ = పూవులదండలఁ గూర్చుటయందలి నైపుణ్యముచేతను, ననుచువేడ్కకొ = మొలచెడుకుతూహలముతో, తమ్ముకొ = (పుష్పలావికలను) అలరమ్ముమేటిచెద్దుమ్మలకొ = అలరు = పువ్వులను, అమ్ము = అమ్మెడునట్టి, మేటిచెద్దుమ్మలకొ = గొప్పచేష్టలను, (అలరు = పువ్వులు, అమ్ము = బాణములుగాఁ గల, మేటి = శూరునియొక్క, చెద్దుదమ్ములకొ = వికారములను, మనమధవికారముల నని యర్థము.) కని = చూచి, సరసతలు = శృంగారాదిరసజ్ఞానమును, చూపువిటులకుకొ = కనుపటిచెడుసాగుగాండ్రును, సరములు = పూలదండలను, ఇడుచుకొ = అమ్ముచుకొ, అస్వరమునందుకొ = ఆద్వారకయందు, పుష్పలావికలు = పువ్వులమ్ముస్త్రీలు, ఉందురు. నీని + ఇపుడు = నీవిపుడు. నీవి యనునది ఏమ్యాదులలోనిది యగుటచే వైకల్పికసంధి గల్గెను. ఏమ్యాదులయం దిత్తునకు సంధి వైకల్పికముగ నగు. బా. సం. తిలకింపుము + మెలత = తిలకింపుమెలత. ప్రార్థనార్థకమధ్యమపురుషమువర్ణంబునకు హల్లు పర మగునపుడు లోపము వైకల్పికము. బా. సం.

ప్రకృతశ్లేషాలంకారము.

మ॥ సురసాంచద్వనపుష్పపూరితము లై ♦ సాంపొంది నృప్తాండజో
 త్కరసంచారపటుత్వముల్ గలిగి రం ♦ గద్భృంగసంగీతముల్
 పరఁగఁ సారససౌరభానిలసదా ♦ భంగాగమంబుల్ దగఁ
 బురి నుద్యానములున్ సరోవరములుం బొల్చున్ సమత్వంబునన్॥

పురిన్ = ద్వారకాపురమునందున్, ఉద్యానములున్ = పూదోటలును, సరో
 వరములున్ = శ్రేష్ఠ మైనకొలఁపులును, (చివర నున్నద్రుతము సముచ్చయార్థకము.)
 సుర.....పూరితములై, సు = మంచి, రస = మకరందముతో, అంచత్ = ఒప్పుచున్న
 ఘన = అధికమైన, పుష్ప = పూలతో, పూరితములు = నింపబడినవి, ఐ, పూదేనెతో
 నిండిన పెక్కుపూలతోఁ గూడిన వని యుద్యానపర మైనయర్థము. (సురస = మంచి
 రుచితో, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, ఘనపుష్ప = ఉదకముతో, పూరితములు = నిండింపఁ
 బడినవి, ఐ, మంచిరుచితోఁ గూడినయుదకములతో నిండిన వని సరసపర మైనయర్థ
 ము.) (ని) శృంగారాదౌ విషే వీర్యే గుణే రాగే ద్రవే రసః. అ. మేఘపుష్పం
 ఘనరసం. అ. సాంపు = సాగసును, ఒంది = పొంది, దృప్త.....ముల్, దృప్త = గ
 ర్వించిన, అండజోత్కర = పక్షిసముదాయముయొక్క, సంచారపటుత్వముల్ = సంచ
 రించుటమం దగినపాటవమును, (అండజ = చేపలయొక్క, తక్కినది రెంటికిని సరి.)
 రంగ.....ముల్, రంగత్ = ప్రకాశించుచున్న, భృంగ = తుమ్మెదలయొక్క, సంగీ
 తముల్ = గానములు, పరఁగఁ = ప్రకాశింపఁగాన్, (ఇది రెంటికిని సమము.) సా
 రస.....ముల్, సార = శ్రేష్ఠ మైన, ససౌరభ = మంచివాసనతోఁ గూడిన, అనిల =
 వాయువును, సదా = ఎల్లపుడును, అభంగ = పూర్ణ మైన, అగమంబుల్ = వృక్షములు
 ను గలవి. (ని) పలాశీ ద్రి ద్రుమాగమాః. అ. ఆయుద్యానములలోమందమాయత మె
 ప్పడు నుండు ననియును బూవులు మొదలైనవానితో నిండినవృక్షములు గల వనియు
 నర్థము. (సారస = పద్మములయొక్క, సౌరభ = మంచివాసనతోఁ గూడిన, అనిల =
 వాయువుచేత, సదా = ఎల్లపుడు, భంగ = తరంగములయొక్క, అగమంబుల్ = పా
 త్రులు గలవి, చేలువులందుఁ దామరపూవులవాసనతోఁ గూడినవాయు వెప్పుడు నుం
 డుటచే నలులు పుట్టు చుండు నని యర్థము.) సమత్వంబునన్ = సమ మైనస్థితిచేన్,
 తగఁ = బాగుగా, పొల్చున్ = (ఉద్యానములును, జేలువులును) బ్రకాశించును.
 ఇందుఁ బ్రకృతజ్ఞేషాలంకారము.

సీ॥ దేవకీవసుదేవ ♦ దివ్యతపఃఫలం

బలియశోదానంద ♦ హర్షసీమ
 బలదేవచిరపుణ్య ♦ పరిపాకసమయంబు
 రాధికాయూధికా ♦ శ్రావణంబు
 కంసాదిఖిలమత్త ♦ గజసింహశాబంబు
 వల్లవీజనమోహా ♦ వార్ధిరాజు
 రుక్మిణీహృదయన ♦ రోవరహంసంబు
 సత్యభామాముఖా ♦ భైతతరణి
 యానగరమేలు మేలున ♦ యానఁ గరము
 భూజనమునకుఁ జిరసౌఖ్య ♦ భాజనముగ
 నాగమాంతప్రవర్తి య ♦ సంతకీర్తి
 స్మరశతసుమూర్తి యదువంశ ♦ చక్రవర్తి॥

117.

దేవకీ.....బు, దేవకీవసుదేవ = దేవకీవసుదేవులయొక్క, దివ్య = ఒప్పిదమైన
 తపఃఫలంబు = నోములపంట, దేవకీవసుదేవులు పూర్వజన్మమున మహాతపంబుఁ జేయ
 విష్ణుండు సాక్షాత్కరించి వరంబు వేడుఁ దన నిన్నుం బోలినపుత్తురిండు గావలె నని
 కోరి రనియు నానిమిత్తమున విష్ణుండు గృష్ణుడై వారికి జన్మించె ననియు భాగవతము.
 అతి.....సీమ, అతి = అధికమైన, (ఇది హర్షవిశేషణము.) యశోదానంద = యశో
 దయు సందుఁడు ననువారియొక్క, హర్ష = సంతోషమునకు, సీమ = హద్దు. బల...
 ...బు, బలదేవ = బలరామునియొక్క, చిరపుణ్య = చాలఁ గాల మార్జించినపుణ్యము
 యొక్క, పరిపాక సమయంబు = ఫలకాలము. రాధికా.....బు, రాధికా = రాధ య
 ను పేరుగలగోపిక యను, యూధికా = అడవి మొల్లకు, శ్రావణంబు = శ్రావణమాసము.
 వర్షాకాలమం దడవిమొల్ల పూచినట్లు కృష్ణనియం దీమె సంతసించు నని తాత్పర్యము.
 కంసాది.....బు, కంసాది = కంసుఁడు మొదలగు, ఖిల = క్రూరు లనెడు, మత్తగ
 జ = మదపుటేనుఁగులకు, సింహశాబంబు = సింగపుఁబిల్ల, వల్ల.....రాజు, వల్లవీ
 జన = గోపికలయొక్క, మోహా = వల పనెడు, వార్ధి = సముద్రమునకు, రాజు = చం
 ద్రుఁడు, చంద్రోదయమున సముద్ర ముప్పొంగిన క్షీయనవలన గోపికలకు మోహ మతి
 శయిల్లు నని యాశయము. రుక్మిణీ.....సంబు = రుక్మిణీదేవిమన సనెడుకొలఁకునకు
 రాయంచ, సత్య.....తరణి = సత్యభామయొక్కమో మనెడుపద్మమునకు నూర్చుఁ

డు, ఆగమాంతప్రవర్తి = వేదాంతముల నుండువాడు, వేదాంతములచేఁ దెలియఁబడు
వాఁడనియర్థము. అనంతకీర్తి = అంతములేనియశము గలవాడు, స్మరశతసుమూర్తి =
మస్మధులు నూఱుగురయొక్కయాకారముం బోలినమంచియాకారము గలవాడు. య
దువంశచక్రవర్తి = (అగు) యాదవప్రభుఁడు (కృష్ణుఁడు) భూజనమునకుఁ = లో
కమందలిజనసముదాయమునకుఁ, కరము = మిక్కిలి, చిరసౌఖ్యభాజనము = శాశ్వత
మైనసౌఖ్యప్రాప్తి, కక్ష = అగునట్లు, మేలునయానక్ష = అధిక మైననీతితో, నయ
ము + నక్ష = నయానక్ష, లులనలు పరంబు లగునపు డాగమమువర్ణంబునకు లోపంబు
ను దత్పూర్వస్వరంబునకు దీర్ఘంబును విభావనగు. బా. త. ఆనగరము = ఆద్వారకా
పట్టణము, ఏలున్ = పాలించుచుండును. ఇందుఁ గృష్ణునందు శ్రావణత్వము మొదలగు
న వారోపించుటకు రాధికాదులందు యాధికాత్వాద్వారోపము కారణము గావున
మాలాపరంపరిత రూపకాలంకారము. చెప్పంబడినయపమానోపమేయముల కభేద
ప్రతిపత్తి యారోప మని యాలంకారికులు.

సీ॥ కనకంపువన్నెచ ♦ క్కనితెక్కగవపక్కి

దొరజక్కి వగ నెక్కి ♦ తిరుగువాడు

కలిమిముద్దులగుమ్మ ♦ వల పిమ్మడిగ నెమ్మ

దిని గ్రమ్మ నురముపై ♦ నునుచువాడు

కడలే కడరుపాల ♦ కడలిమీఁగడ లొందు

తెలిదీవికడ లీల ♦ మెలఁగువాడు

తొలిమిన్కు లుడ్డమో ♦ ముల నిడ్డముద్దుబి

డ్డనిబొడ్డుఁదామరఁ ♦ గనిసవాడు

కార్మొయిలడాలువాడు జ ♦ గంబు లేలఁ

జాలువాఁ డంఘ్రి నొదవిన ♦ జాలువాడు

జాళువాసేలువాడు జే ♦ జేలజేజె

పుడమి విహరించె యదుకులం ♦ బున జనించి॥

118.

కనకంపు.....జక్కిన్, కనకంపు = బంగారముయొక్క, వన్నె = రంగుగల,
చక్కని = మనోహర మైన, తెక్కగవ = తెక్కలజంట గల, పక్కిదొర = పక్షిగా
జనెడు (గరుడుఁడు) జక్కిన్ = గుఱ్ఱమును, వగన్ = విలాసముతో, ఎక్కి = ఆఠో

హించి, తిరుగువాఁడు = సంచరించువాఁడు. గరుడవాహనుఁ డైసంచరించువాఁ డని యర్థము. కలిమిముద్దులగుమ్మత్ = భాగ్యములయొక్కప్రీతి, (భాగ్యముల కధిదేవత యగులక్ష్మీ ననియర్థము.) నెమ్మదికొ = మనసునందు, వలపు = కోరిక, ఇమ్మడిగకొ = రెట్టింపుగా, క్రమ్మన్ = వ్యాపింపఁగా, ఉరముపైకొ = తొమ్ముమీదను, ఉనుచువాఁ డు = నిలుపువాఁడు. (లక్ష్మీం బ్రేమాతిశయమున వక్షుమున ధరించినవాఁ డనియర్థము) కడలేక = అంతములేకుండకొ, అడరు.....మీఁగడలు, అడరు = కలిగెడు, పాలకడలి = పాలసముద్రసంబంధమైన, మీఁగడలు = తెట్టెలను, ఒందు తెలిదీవికడకొ = పొందెడుశ్వేతద్వీపమునందుకొ, లీలకొ = విలాసముతో, మెలఁగువాఁడు = సంచరించువాఁ డు. భగవంతుఁ డగువిష్ణువు పాలసముద్రములోని తెలిదీవియం దుండే భక్తులకు సులభముగ సాక్షాత్కరించు ననిభారతము.

తొలిమిన్కులు = వేదములను, ఉడ్డమోములకొ = నాలుగుమోములందును, ఇ...ని, ఇడ్డ = ధరించిన, ముద్దుబిడ్డని = చక్కనినిసువును, చతుర్ముఖబ్రహ్మ ననియర్థము. బొడ్డుఁదామరకొ = నాభిపద్మమునందుకొ, కనినవాఁడు = జన్మింపఁజేసినవాఁడు, కార్మయిలడాలువాఁడు = నీలమేఘములచాయగలవాఁడు, జగంబు లేలఁజాలువాఁడు = జగంబులను రక్షించుటకుఁ దగినవాఁడు, అంఘ్రకొ = పాదమునందుకొ, ఒదవిన = పుట్టిన, జాలువాఁడు = నదిగలవాఁడు. ఆకాశగంగ హరిపాదమునం బుట్టె ననిప్రసిద్ధి. జాళువాసేలునాఁడు = బంగారుదుప్పటము గలవాఁడు. (అగు) జేజేలజేజే = దేవతలకుఁబ్రభువు, (దేవదేవుఁడు) యదుకులంబునకొ = (యయాతికిం బెద్దకుమారుఁడగు) యదువసురాజుకులంబునకొ, జనించి = పుట్టి, పుడమిన్ = భూమియందు, విహరించెకొ = సంచరించెను.

చ. చెలువున మన్మథుం గనిన ♦ శ్రీనిధి శ్రీకి వరుండు సంపదకొ
గళల సుధాంశువియ్యము మ ♦ గంటిమి నప్పరభేది నాజిహ్
గెలిచినజోదు బుద్ధి విధి ♦ కిం గురుఁ డబ్దికి మామ సత్కృపా
కలనఁ దరంబె యేరికి న ♦ ఖండతదీయగుణాళు లెన్నఁగాకొ॥119.

(ఆకృష్ణుఁడు) చెలువునకొ = చక్కఁదనమునకొ, మన్మథుకొ = కాముని, కనిన శ్రీనిధి = కన్న కోభావంతుఁడు. (మిగులసుందరుఁ డగుమన్మథునిం గన్న వాఁడు గావున నాతనికింటె నధికసౌందర్యము గలవాఁ డనిభావము.) సంపదకొ = విశ్వర్యము నందు, శ్రీకికొ = లక్ష్మీకికొ, వరుండు = భర్త, (ఎల్లవారికిం దనకటాక్షమాత్రమున నై

శ్వర్య మీఁజాలినలక్ష్మీ కళత్రమై యాయనకటాక్షము నపేక్షించుచుండుటచే నీయన సంపద వర్ణింప నలవిగానిది యనిభావము.) కళలక్ = విద్యలందున్, సుధాంశువియ్యము = చంద్రునికుం జుట్టము. బాంధవ్యము సమామలక సంభవించుం గావున నీయన పెక్కుకళలు నేర్చినవాఁడు గావుననే కళానిధి యైనచంద్రునిబాంధవ్యము గలిగె నని భావము. ఇటఁ గళలకును విద్యలకు నభేదాధ్యవసాయము.) మగంటిమిన్ = శౌర్యమునన్, పురభేదిన్ = శివునిని. (రక్కసులపురముల మాఁటిని నశింపఁజేసినవాని నని యర్థము.) అనిలోనన్ = యుద్ధమునందు, గెలిచినజోదు = జయించినవీరుఁడు. మున్ను శివుండు బాణాసురునితపంబునకు మెచ్చి యతఁడు గోరినప్రకార మతనిగృహంబుననుండి యొకనిమిత్తమున నతనితో యుద్ధము నేయవచ్చినకృష్ణునితోఁ బోరి యోటు వడియె ననిభాగవతము. బుద్ధిన్ = తెలివియందున్, విధికిన్ = బ్రహ్మకున్, గురుండు = తండ్రి. ఎట్టిబుద్ధిమంతులైన నిది యిట్టు లయ్యె ననియూహింపలేని యాప్రపంచనిర్మాణము చేయఁగలబ్రహ్మను సృష్టించినవానిబుద్ధి మిగులగొప్పది యనిచెప్ప నేలయనిభావము. సత్కృపాకలనన్ = మంచిదయకలిమిని, అభికిన్ = సముద్రునకు, మామ = చుట్టము, ఏరికిన్ = ఎట్టివారికైనను, అఖండ..... శులు = పూర్ణమైన యాకృష్ణునిసంబంధమైన సద్గుణములను, ఎన్నఁగాన్ = వర్ణించుట, తరంబె = శక్యమా? (కాదనుట.)

చ॥ ననిపెడుదైవ మంచుఁదను ♦ నమ్మినరాజును ధర్మమూర్తి గా
ననుపమమైత్రిఁ దన్నెనసి ♦ నట్టినరున్ విజయప్రసిద్ధుఁ గాఁ
దను నతిభక్తి వేడినస ♦ దైన్యని భూమినురేంద్రుఁ గా నొన
రైన వసుదేవనూనుఁడు వి ♦ చిత్రము లెన్నఁగఁ దచ్చరిత్రముల్॥

వసుదేవనూనుఁడు = కృష్ణుఁడు, ననిపెడుదైవము, ననిపెడు = (భక్తులందు) ననురాగమొందెడు, దైవము = ఈశ్వరుఁడు, అంచున్, తనున్, నమ్మినరాజున్ = విశ్వసించిననృపునిని (ధర్మరాజు ననియుండోఁచును) ధర్మమూర్తిగాన్ = ధర్మస్వరూపుఁడగునట్లును, అనుపమమైత్రిన్ = సాటిలేనిస్నేహముచే, తన్నున్ = (కృష్ణునిన్) ఎనసినట్టినరున్ = పొందినమనుజునిని, నేవించినవాని ననియర్థము. (అర్జును ననియును ధ్వనించును.) విజయప్రసిద్ధుఁగాన్ = గెలుపుచేఁ బ్రసిద్ధి గలవాఁడుగాన్ (విజయుఁడనుపేరుచేఁ బ్రసిద్ధి గలవాఁడుగా ననియుండోఁచును.) ఈచోటను , కాన్, అనునది యసమాపకక్రియగాన దీనికిఁ గర్త యుండవలెను. క్రియ యగుంగాని కర్త లేదనుట యన్యాయము. కాబట్టి దీనికిం బూర్వపదము కర్తృవాచక మైనప్రధమయం దుండుట తగ్గును. ద్వితీయ నున్నప్పు డర్థముం బొసఁగదు. ఈభాషయం దిట్టిప్రయోగ

ములు కలవు గాని యిది చింత్యము. తనుకొ = (కృష్ణుని) అతిభక్తిన్ = మిక్కిలియ నురాగముతో, వేడినసదైన్యనికొ = ప్రార్థించినదీనునిని, దరిద్రుని ననియర్థము. భూమికొ = ఈలోకమునను, సురేంద్రుఁగాన్ = ఇంద్రుఁ డగునట్లును, ఒసర్చెను = చేసెను (కుచేలుని భాగ్యవంతునిం జేసె ననియుఁదోచును.) తచ్చరిత్రముల్ = ఆయననడవ దులు (ఆయన చేయుపనులు) ఎన్నఁగన్ = గణించఁగక, విచిత్రములు = ఆశ్చర్యకర ములు. (అగును.)

క॥ కొలువున నివ్వెటపడి తను

దలఁచుచుఁ బ్రార్థించుద్రుపద ♦ తనయాధృతరా

ష్ట్రుల కరుదుగ హరి యొసఁగె

న్విలసితనవ్యతరదివ్య ♦ నేత్రములు దయకొ॥ 121.

కొలువునకొ = సభయందుకొ, నివ్వెటపడి = మిగులభయపడి, తనుకొ = (కృష్ణునిని) తలఁచుచుకొ = స్మరించుచుకొ, ప్రార్థించు.....లకుకొ, ప్రార్థించు = వేడుకొనెడు, ద్రుపదతనయా = ద్రౌపదికిని, ధృతరాష్ట్రులకుకొ = ధృతరాష్ట్రముహారాజునకును, అరుదుగకొ = (చూచువారి) కాశ్చర్యముపుట్టునట్లు, దయకొ = కనికరముచేతను, (ఇతరులకుఁ బ్రార్థించుదుఃఖముఁ బోగొట్టునిచ్చ దయ యనంబడు) విలసిత...లు, విలసిత = ప్రకాశించుచున్న, నవ్యతర = మిగుల నూతనమైన, దివ్య = సుందరమైన, నేత్రములు = వస్త్రములను, (కన్నుల ననియర్థాంతరము) (ని) స్యాజ్జటాంశుకయోర్నేత్రం. అ. ఒసఁగెన్ = ఇచ్చెను. ద్రౌపదికి వస్త్రములను ధృతరాష్ట్రునకుఁ గన్నుల నిచ్చె ననియర్థము.

మున్ను దుర్యోధనుఁడు జూదంబు గల్పించి ధర్మజు నొడించి సకలంబు హరియించి యింకను నవమానింపం దలంచి యతనిభార్యవస్త్రముల నెలిపించుచుండ నామె భక్తిపూర్వకంబుగఁ కృష్ణుం బ్రార్థింప నపరిమితంబు లగుపుట్టంబు లనుగ్రహించె ననియు ధర్మరాజు జూదంబాడునపుడు చేసినప్రతిన ననుసరించి యరణ్యవాసంబు నజ్ఞాతవాసంబుఁ గావించి తనపా లపేక్షింప దుర్యోధనుం డీవనఁ బోరునిశ్చయించు నపుడు కృష్ణుండు దూతయై ధృతరాష్ట్రునభకుం బోయి మాటలాడుచుండ దుర్యోధనుండు గృష్ణు బంధించినఁ బాండవులు జితులగుదు రనియత్నంబు సేయుచుండ నది యెఱింగి కృష్ణుండు విశ్వరూపంబు చూపెననియు నపుడు ధృతరాష్ట్రుండు తన్నుం జూడఁబ్రార్థింపఁ గన్ను లిచ్చెననియు భారతమునఁ గలదు.

గీ॥ కుజనమర్దనంబు ♦ సుజనాళిసంరక్ష
 ణంబు సల్పి భూభ ♦ రంబు మాన్ప
 ద్వారకాపురమున ♦ వసియించి దిక్పాల
 పాలకుండు జగము ♦ లేలుచుండు॥

122.

దిక్పాలపాలకుండు = (కృష్ణుడు) ఇంద్రాదుల రక్షించువాడు, కుజనమర్దనంబు = దుర్మార్గులయొక్క నాశనంబును, సుజనాళిసంరక్షణంబు = మంచిజనులసముదాయముయొక్క సంరక్షణమును, చల్పి = చేసి, భూభరంబు = భూమియొక్క బరువును, మాన్పన్ = పోగొట్టుటకు, ద్వారకాపురమునన్, వసియించి, జగములు = లోకములను పాలించుచుండున్ = పాలించుచుండున్.

క॥ ఈరీతి నీతిదైతే

యారాతి నిరీతిగా జ ♦ నావనము మదిం
 గోరి యొనర్పగ నొకనాఁ

డారూఢప్రీతి మతి హి ♦ తాదృతి నెనసెన్॥ 123

దైతేయారాతి = (కృష్ణుడు) రక్కసులకుం బగవాడు. ఈరీతిన్ = ఈప్రకారముచే, నీతిన్ = న్యాయముతో, నిరీతిగాన్ = ఈతిబాధలు లేకుండునట్లు, “ శ్లో॥ అతివృష్టిరనావృష్టిర్మానకాశ్శలభాశ్శుకాః । అత్యాసన్నాశ్చ రాజానగవడేతా ఈతయస్మృతాః॥ ” జనావనము = జనులరక్షణమును, మదిన్ = మనసునందు, గోరి, ఒనర్పగన్ = చేయుచుండఁగా, ఒకనాఁడు, ఆరూఢప్రీతిన్ = ఉత్పన్నమైనప్రీతిచేత, మతి = బుద్ధి, హితాదృతిన్ = మిత్రులయందలిప్రేమను, ఎనసెన్ = పొందెను.

శా॥ ఇంద్రప్రస్తరసన్నిభాసితవిభా ♦ భృద్దివ్యదేహుండు దే
 వేంద్రప్రస్తుతవైభవాఢ్యుఁ డగుశ్రీ ♦ కృష్ణుండు స్నేహార్ద్రుడై
 యింద్రప్రస్థపురంబునన్ సకలభూ ♦ భృద్వంద్యసామ్రాజ్యని
 స్తంద్రానందులఁ బొందునందనులఁ గాం ♦ చంగోరి యుద్యుక్తుడై॥

ఇంద్రప్రస్త.....హుండు, ఇంద్రప్రస్తర = ఇంద్రనీలపురాతితో (ని) పాషాణప్రస్తరగ్రామోపలాశ్మానశ్శిలాదృషత్. అ. సన్నిభ = సమానమైన, అసిత = నల్లని, విభా = కాంతిని, భృత్ = ధరించిన, దివ్యదేహుండు = సుందర మైనదేహము కలవాఁ

దును, దేవేంద్ర.....డు. దేవేంద్ర = సురపతిచే, ప్రస్తుత = స్తోత్రముచేయఁబడిన, వైభవ = సంపదచే, ఆధ్యుడు = పూర్ణుడును, అగుశ్రీకృష్ణుండు, స్నేహార్థుడు = స్నేహముచేఁ దడిపినవాఁడు. (స్నేహమునఁ గరఁగినమనసు గలవాఁడు) ఐ, ఇంద్రప్రస్థపురంబునక, సకల.....స్తంద్రానందులక, సకల = అందఱు, భూభృత్ = రాజులకును, వంద్య = నమస్కరింపఁ దగిన, సామ్రాజ్య = భూమండలాధిపత్యముచే, నిస్తంద్రానందులక = ప్రకాశించుసంతసము గలవారిని, పాండునందనులక = పాండవులను, కాంచంగోరి = చూడనపేక్షించి, ఉద్యుక్తుడై = ప్రయాణమునకు యత్నించువాడై, ముందుపద్యముతో నన్వయము. రాజసూయ మనుయాగము చేసి హిమవత్పర్వతమునకు నేతువునకు నడుమ నున్న రాజులను వశపఱిచికొని యాదేశమున కధిపతియైనయతఁడు సమ్రాట్టనియు నతనిరాజ్యము సామ్రాజ్యమనియుఁ జెప్పఁబడు. (ని) యే నేన్వయ రాజసూయేనమండలశ్యేశ్వరశ్చయఃకాస్తియశ్చాజ్ఞయా రాజ్ఞ స్ససమాత్. అ.

సీ॥ తల్లుల సాధ్వీమ ♦ తల్లులఁ గని మొక్కి

యానకదుందుభి ♦ యాన వడసి

గురుల సుధీదేవ ♦ గురుల సంభావించి

హితుల సంతోషాభి ♦ హితులఁ జేసి

తమ్ములఁ బ్రియభాషి ♦ తమ్ముల నియమించి

భటుల విక్రమసము ♦ దృటుల నెంచి

మతిని రుక్మిణీయను ♦ మతి నింపునవహించి

సత్యానుకూలత ♦ సత్యఁదనిపి

యలవరించినచెలుల లో ♦ నలవరించి

యూర డించినవారల ♦ నూఱుడించి

యన్నగరమునఁ గాపుంచి ♦ యన్నఁగరము

శూరకులు లంటి రాఁగ నా ♦ శూరకులుఁడు॥

125

సాధ్వీమతల్లులక = మిక్కిలిపతివ్రతలగు, తల్లులన్ = దేవకి, రోహిణి మొదలగువారిని, కని = చూచి, మొక్కి = నమస్కరించి, ఆనక.....యానవడసి, ఆనకదుందుభి = వసుదేవునియొక్క, ఆన = అనుజ్ఞను, వడసి = పొంది, కృష్ణుజననకాలమం

దీయనయింట దేవతలచే ఆనకములు (మద్దెలలు) దుందుభులు (భేరులు) ను వాయించి పలుకుటచే నీపేరు కల్గెను. అ. సుధీదేవగురులకై = మంచిబుద్ధిచే బృహస్పతింబోలిన, గురులకై = పెద్దలను, సంభావించి = గౌరవించి, హితులన్ = మిత్రులను, సంతోషాభి హితులకై = సంతసముచేఁ జెప్పఁబడినవారిని, చేసి = సంతోషమున వారితోఁ జెప్పి యనియర్థము. తమ్ములకై = సాత్యకి మొదలగుయదుకుమారులను, ప్రియభాషితమ్ములన్ = ఇష్టవచనములతో, నియమించి = (తనతోరమ్మని) ఏర్పాటుచేసి, విక్రమసముద్భటులకై = పరాక్రమముచేభయంకరులను, భటులన్ = జోదులను, మతికై = మంచి బుద్ధితో, ఎంచి = తనతో రావలసినవారలను వేరుచేసి, రుక్మిణీయనుమతిన్ = రుక్మిణియొక్క సమ్మతిని, ఇంపునన్ = ఇష్టముతో, వహించి = గ్రహించి, సత్యానుకూలతకై = నిజమైనయొద్దికతో, సత్యకై = సత్యభామను, తనిపి = తృప్తిఁబొందించి, అలవరించిన చెలులకై = ప్రసిద్ధముగఁ దన్నుఁ గామించినస్త్రీలను, లోకై = మనసులందు, అలవరించి = సంతోషపెట్టి, ఊరన్ = గ్రామమునందు, డించినవారలన్ = విడిచినవారిని, ఊఱడించి = (కొలఁదిదినములలో వత్తు నని, విచారముపోఁగొట్టుమాటలనుఁ జెప్పి, అన్నగరమునకై = ఆపట్టణమందున్, అన్నకై = బలరామునిని, కాపుంచి = రక్షించుట కేర్పాటుచేసి, శూరకులులు = సాత్యకి మొదలగువారు, కరము = తనహస్తమును, అంటి = స్పృశించి, రాఁగన్ = వచ్చుచుండఁగాన్ ఆశూరకులుఁడు = కృష్ణుఁడు (శూరునికులమునం బుట్టినవాఁడు.) ముందరిపద్యములోని వెడలె ననుదానితో నన్వయము.

క॥ మాగధవందిజనస్తుతి

వాగారవములు సెలంగ ♦ ద్వారము వెడలెకై
ధాగధగీచాకచక్రీ

నైగనిగీరుచుల భూష ♦ ణంబులు వెలుఁగకై॥ 126.

మాగధ.....రవములు, మాగధ = వంశమును స్తోత్రముచేయువారియొక్కయు, వందిజన = తనపరాక్రమమును స్తుతిసేయువారియొక్కయు, స్తుతివాగారవములు = స్తుతిశబ్దములయొక్కధ్వనులు, చెలంగకై = మ్రోయుచుండఁగా, భూషణంబులు = (కృష్ణుఁడు శరీరమునధరించిన) యాభరణములు, ధాగ.....రుచులకై = ఇందు మొదటి మూడు ననుకారిశబ్దములు. కన్నులఁ జలింపఁజేసెడుకాంతులతో ననియర్థము. వెలుఁగకై = ప్రకాశింపఁగా, ద్వారముకై = గుమ్మమునుండి, వెడలెకై = బయలువెడలెను.

సీ॥ పద్మరాగసువజ్ర ♦ బద్ధచక్రప్రభల్

రవిచంద్రకిరణవై ♦ భవము సూప
 భరితనానావిధ ♦ భరమైనహేమకూ
 బరము మేరునగంబు ♦ భంగి నెనర
 హరినీలముక్తామ ♦ యంపుఁజప్పర ముడు
 నిబిడ మౌనుప్పరం ♦ బుబలె నొప్ప
 ఘనపదక్రమములు ♦ గలచతురాయతా
 శ్వములు వేదంబుల ♦ సరణిఁ దనరఁ
 దగుమహాచ్ఛవిపుంగవ ♦ ధ్వజము గూర్చి
 భూమి విఖ్యాతి గనుతేరు ♦ పొలుపు మీఱ
 దారకుఁ డుదారవిధిలీలఁ ♦ దేర దాని
 నధిగమించెఁ బురారి నా ♦ నమ్మరారి॥

127.

పద్మరాగ.....భల్, పద్మరాగ = తమ్మికొంపులచేతను, సువజ్ర = మంచివ
 జ్రములచేతను, బద్ధ = కట్టఁబడిన, చక్రప్రభల్ = బండికండ్లయొక్కకాంతులు,
 రవి.....వైభవము, రవి = సూర్యునియొక్కయు, చంద్ర = చంద్రునియొక్కయు,
 కిరణ = కిరణములయొక్క, వైభవము = సంపదను, చూపణ = కనుపఱుపఁగాణ, కం
 పులతోఁ జేయఁబడినచక్రకాంతి సూర్యకిరణవైభవమును, వజ్రములతోఁ జేయఁబడిన
 చక్రకాంతి చంద్రకిరణవైభవమును జూపఁగా ననియర్థము. దారకుఁడు (కృష్ణునిసా
 రథి) కృష్ణునకు సిద్ధముచేసిన బండిచక్రములు తమయందలి మణులకాంతిచే మున్నీ
 శ్వరుఁడు త్రిపురాసురులం గొట్టఁబోవునపు డెక్కినయరదమునకుం జక్రము లైనసూ
 ర్యచంద్రులతేజము వెదచల్లు చున్న వనిభావము. భరిత.....భరము, భరిత = నింపఁ
 బడిన, నానావిధ = పెక్కువిధములుగల, భరము = బరువుగలది, ఆయుధములు మొద
 లగువానిచే నింపఁబడిన దనియర్థము. ఐనహేమకూబరము = ఐనబంగారునొగ, మేరు
 నగంబుభంగిన్ = మేరుపర్వతముయొక్కరీతిచేత, ఒనరన్ = ఒప్పఁగాణ, కృష్ణునియద
 దపునొగ సాంబమూర్తిరథమున ధను వైయున్న మేరువువలె నుండె ననిభావము.
 హరి.....జప్పరము, హరినీల = ఇంద్రనీలములయొక్కయు, ముక్తామయంపు = ముత్తై
 ములయొక్కయు వికారమైన, చప్పరము = మీఁదికప్పు, ఉడునిబిడము = సత్తుత్రముల
 తో నిండినది. డౌనుప్పరంబుబలెన్ = ఐనయాకాశమువలె, ఒప్పన్ = ప్రకాశింపఁ

గాఁ, ముత్యాలు దాపిన యింద్రనీలపురాలతోఁ జేయఁబడిన బండిమీఁదికప్పు నక్ష
త్రములతోఁ గూడినమిన్నవలె నుండె ననియర్థము. ఘనపదక్రమములు, ఘన = గొ
ప్పవియగు, పదక్రమములు = నడకలను, కలచతు.....ములు = కలిగిన నేర్పు గలపెద్ద
గుఱ్ఱములు, ఘన, పదము, క్రమమునను వేదభాగవిశేషములు గలనాలుగుగుఱ్ఱము లనియ
ర్థాంతరము. వేదసరణిఁ = వేదములరీతిని, తనరణ = ప్రకాశింపఁగాను, ఘనమైనప
దక్రమములు (నడకలు) గలయశ్వములు ఘన, పద, క్రమములు గలిగి యాశ్వరునిరథ
మునకు గుఱ్ఱము లైనవేదములవలె నుండె ననిభావము. దారకుఁడు, దారవిధిలీలఁ =
గొప్పయేర్పాటు మొక్కవిలాసముతో, (గొప్పవాఁ డగుబ్రహ్మవిలాసముతో ననియర్థాం
తరము.) ఈశ్వరునకు మున్న సారథి యైనబ్రహ్మవలె ననియర్థము. తగు.....ధ్వజ
ము, తగు, మహాచ్ఛ = మిగులందెల్లని, విపుంగవధ్వజము = పక్షిరా జైనగరుడునిచిహ్న
ము గలతెక్కెము నని, కృష్ణపరము. మహాచ్ఛని = గొప్పకాంతిగల, పుంగవధ్వజము =
వృషభచిహ్నము గలతెక్కెము నని శివపర మైనయర్థము. కూర్చి = ఘటించి, భూ
మిఁ = పుడమియందు, విఖ్యాతి = కీర్తిని, కనుతేరు = పొందినరథమును, (భూమివిఖ్యా
తి గనుతేరు = భూమి యనుపేరు గలరథము ననిశివపరము.) శివునకు మున్న భూమి
యే యరద మయ్యె ననిప్రసిద్ధము. తేరన్ = తీసికొని రాఁగా, దానిఁ = ఆరథమును,
పురారినాఁ = శివుఁడువలె, అమ్మరారి = ఆకృష్ణుఁడు, అధిగమించెఁ = ఎక్కిను.
కృష్ణుఁడు పురము వెడలి దారకుఁడు మున్న త్రిపురసంహారమునకు శివుఁ డేగునపు డె
క్కినరథముం బోలినరథమును దీసికొని రాఁగా దాని శివుడువలె నెక్కి ననితాత్ప
ర్యము. ఇందు శివకేశవులకు సమాన మైనరథారోహణముచే సామ్యము చెప్పఁబడెను;
గావున శ్లేషానుప్రాణిత మైనయుపమాలంకారము.

క॥ ఈరీతి రథమునెక్కి ము

రారాతి పురంబు వెడలె ♦ నపుడు సమదగం

భీరులరులు భీరులుగా

భోరున భేరులును మొఱసె ♦ బురమార్గమున॥128

మురారాతి = (మురుఁ డనురక్కసునిం జంపినవాఁడు) కృష్ణుఁడు, ఈరీతిఁ =
ఈవిధము (చేత) గా ననియర్థము. రథమున్ = బండిని, ఎక్కి = ఆరోహించి, పురం
బుఁ = పట్టణమును, వెడలెఁ = బయలువెడలెను. అపుడు = ఆకాలమున, సమదగం
భీరులు = గర్వముతోఁ గూడినవారును లోఁ తైనమనసుగలవారును (అగు) అరులు =
పగవారు, భీరులు = భయపడునట్టివారు, కాఁ = అగునట్లు, పురమార్గమునఁ = పట్టణ

మునందలి పెద్దపీఠియందు, భేరులు = వాద్యవిశేషములు, భోరునక = పెద్దధ్వనితో,
మొఱసెక = మ్రోగెను.

వ॥ ఇట్లు నిర్గమించి మించినజవంబున నంబర-చుంబిశిఖరగోపురంబు లగు
పురంబులును, విక-చకమలకుముదసముదయాకరంబు లగుసరోవరం
బులును, నగణితఖగమృగాదిజీవనంబు లగువనంబులును, వివిధగో
వృషవృషలాదిజనఘోషంబు లగుఘోషంబులును, ననంతప్రాంత
రంబు లగునగాంతరంబులును, మణిసుందరంబు లగుకందరంబులు
ను, నగోచరమార్గంబు లగుదుర్గంబులును గడచి చనఁజన వనజన
యనునకు నగ్రభాగంబున, 129.

ఇట్లు = పైప్రకారముగా, నిర్గమించి = (పురమునుండి) వెడలి, దీనికి వెనుకటి
పద్యమునందలి ' మురారాతి ' కర్త. మించినజవంబునక = అధిక మైనవేగముతో,
ముందున్న ' చనక ' అనునసమాపకక్రియతో నన్వయము. అంబర.....పురంబులు
ను, అంబర = ఆకాశమును, చుంబి = తాఁకుచున్న, శిఖర = అగ్రములుగల, గోపురం
బులు = సింహద్వారములుగలవి, అగుపురంబులును = అయినపట్టణంబులును, విక-చ...
...రంబులును, విక-చ = వికసించిన, కమల = తామరలయొక్కయు, కుముద = కలువల
యొక్కయు, సముదయ = సమూహమునకు, ఆకరములు = ఉత్పత్తిస్థానములు, అగుస
రోవరంబులును = అయినకొలఁకులును, అగణిత.....జీవనంబులు, అగణిత = లెక్కిం
ప శక్యముగాని, ఖగ = పక్షులకును, (ఆకాశమునం బోవునవి) మృగాది = మేకములు
మొదలగువానికిని, జీవనంబులు = రక్షకంబులు, అగువనంబులును = అగుతోటలును,
వివిధ.....ఘోషంబులును, వివిధ = పెక్కుతెగలుగల, గోవృష = ఆవులయు నెద్దుల
యు, వృషలాది = గొల్లలు మొదలగుజనులయొక్కయు, ఘోషంబులు = ధ్వనులుకలవి,
అగుఘోషంబులును = అయినపల్లెలును, అనంత.....రంబులును, అనంత = అంతములే
ని, ప్రాంతరంబులు = అడవులుగలవి, ఎడారులుగలవి యనియేని యర్థము. అగునగాం
తరంబులును = అగుపర్యంతమధ్యభాగంబులును, మణి.....రంబులును, మణిసుందరం
బులు = మణులచే నందముగలవి, అగుకందరంబులును = అయినకొండగుహలును, అగో
చర.....గ్రంబులును, అగోచరమార్గంబులు = తెలియనితోవులుగలవి, అగుదుర్గంబు
లును = అయినచొరరానిచోట్లును, (ఇవి యన్నియు ద్వితీయార్థమునఁ బ్రధమము.)
గడచి = అతిక్రమించి, చనఁజనక = పోఁగాఁబోఁగా, వనజనయనునకు = కృష్ణునకు,

అగ్రభాగంబునకా = ఎదుటను, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ భ్రమరీజలదజాల ♦ సమరీతిరతిభేల

దమరీగళితవాల ♦ సమితిసీల

మతికాంతమణికూట ♦ తతికాంతరితభేట

గతికాంతరుచిర్ఘాట ♦ గగనవాట

మమితాచ్ఛసుమపూగ ♦ నమితాగమపరాగ

శమితాభనలరాగ ♦ సానుభాగ

మసమాననురగాన ♦ రసమానసమసూన

లసమానరువదాన ♦ నసదళీన

మలఘుహరిణధరోపల ♦ ఫలకఫలిత

లలితసితకరకిరణమం ♦ డలబిసాశ

యానటత్తటసితగరు ♦ దగ్గిసరసి

యైనరోహణనగమాళి ♦ గానసయ్యె॥

130.

భ్రమరీ.....సీలము, భ్రమరీ = తుమ్మెదలతోడను, జలదజాల = మేఘసమూహములతోడను, సమ = తుల్యమైన, రీతి = స్థితిగల, (ఇది కేశపాశమునకు విశేషణము, రతి = అనురాగముచే, భేలత్ = క్రీడించుచున్న, అమరీ = దేవతాస్త్రీలయొక్క, గళిత = జాతీపోయిన, వాల = కేశములయొక్క, సమితి = సముదాయముచేతను, సీలము = నల్లనిది, దేవతాస్త్రీ లిచ్చ వచ్చినట్లు క్రీడించుచుండ జాతీపోయిన వారిధమ్మిల్లకాంతిచే నల్ల నైనదని యర్థము. అతికాంత.....వాటము, అతికాంత = మిగుల సుందరమైన, మణికూట = మాణిక్యశిఖరములయొక్క, తతికా = సముదాయముచేతను, అంతరిత = కప్పివేయఁబడిన, భేట = గ్రహదులయొక్క, గతి = సంచారమును, కాంత = సుందరమైన, రుచిర్ఘాట = కాంతిసమూహమును, గగనవాటము = ఆకాశప్రదేశమునుగలది. పాడవగుశిఖరములచేతను, నాకాశమునఁ బోవుగ్రహములనడకను గాంతిని నాకాశమునుగూడఁ గప్పివేసిన దనియర్థము. అమితాచ్ఛ.....భాగము, అమితాచ్ఛ = మిగుల నిర్మలమైన, సుమపూగ = పువ్వులసముదాయముచేత, నమిత = వంగిన, అగమ = వృక్షములయొక్క, పరాగ = ధూళిచేతను, శమిత = నివారింపఁబడిన, ఆభ = కాంతిగల, నలరాగ సానుభాగము = పద్మరాగమణిమయ మైనచదరపునేలలుగలది. (ని) స్మృతప్రస్థస్సాను

రస్త్రియాం. అ. పువ్వులచే వంగినవృక్షములనుండి జాటుచున్న పుప్పొడిచే గప్పబడి నపద్మరాగమణిమయము లగుమీఁదిచదరపునేలలుగలది. అసమాన.....సదశీనము. అసమాన=సాటిలేని, సుర్గాన=దేవతలసంగీతముయొక్క, రస=మాధుర్యముయొక్క మాన=కొలఁదికి, సమ=తగునట్లు, (ఇది రువ త్తనుదానితో నన్వయించును.) నూన = కుసుమములందు, లసమాన = ప్రకాశించుచున్న, రువత్ =ధ్వనిచేయుచున్న, ఆనన=ముఖములుగల, సత్ =శ్రేష్ఠమైన, అశీనము=భ్రమరరాజములుగలది. ఇందలి వృక్షములయందున్న తుమ్మెదలు దేవతలు చక్కఁగా గానముచేయుచుండఁగా నా గానమాధురికిఁ దగినట్లు సుతి పట్టు చున్నట్లు కూయుచుండె ననిభావము. (అశి + ఇన=అశీన. (ని) ఇనస్సూర్యేప్రభౌ. అ.) అలఘు.....సరసి, అలఘు=గొప్పవైన, హరిణధరోపల=చంద్రకాంతపురాలయొక్క, ఫలక=పలకలయందు, ఫలిత=ప్రతిబింబించిన, లలిత=మృదువగు, సితకర=చంద్రునియొక్క, కిరణమండల=కాంతిసముదాయమందున్, బిసాళయ=తామరతూండ్లనుభ్రాంతిచేత, ఆనటత్=మిగుల నాట్యము సేయుచున్న, తట=ఒడ్డునందలి, సితగరుత్=హంసలుగల (తెల్లఁతెక్కలుగలది) అగ్రసరసి=శ్రేష్ఠ మైనకొలఁకులుగలది. (ని) హంసాస్తుస్వేతగరుతః. అ. ఐనరోహణనగమాళి=ఐనరోహణ మనుపర్వతశ్రేష్ఠము, కాననమ్యోక=కాన్పించెను. చంద్రకాంతపురాలం ప్రతిబింబించిన చంద్రకిరణములను జూచి తామరతూండ్లనుకొని వానికి నాట్యముచేయుచుంబోవు తీరమునందలి హంసలు గలకొలఁకులు గలరోహణము కృష్ణునకుఁ గాన్పించె ననియర్థము. ఇందు వృత్త్యనుష్ఠాసము శబ్దాలంకారము; అతిశయోక్తియు భ్రాంతిమంతమును నర్థాలంకారములు.

మ॥ పవిధారం దెగి నట్టిచెట్టుపలు పై ♦ పై రాయడిం జిందునైం
దవబింబామృతబిందురాజిఁ బునరు ♦ త్పన్నంబులై యుత్కట
చ్ఛవులం గార్కొనెనో యనంగ గిరిపా ♦ ర్వచ్ఛన్ననీరంధ్రవే
ణువనంబుల్ శుకవర్ణపర్ణతతులం ♦ దోఁచెన్ దదగ్రీష్ఠలి॥ 131.

పవిధారం, పవి=వజ్రాయుధముయొక్క, ధారం=అంచుచేత, (ని) కులి శంభిమరంపవిః. అ. తెగినట్టిచెట్టుపలు=కొట్టివేయబడినతెక్కలు, రాయడిం=రావిడిచేత, పైపై=తెక్కలు పోయినప్రదేశములమీఁదను, చిందు.....రాజిన్, చిందు=పడియెడు, విందవబింబ=చంద్రమండలసంబంధమైన, అమృతబిందురాజిం=అమృతపుజుక్కలసముదాయముచేతను, పునరుత్పన్నంబులై=(తెక్కలు) తిరిగి పుట్టినవియై, ఉత్కటచ్ఛవులం=అధికమైనకాంతులచేత, గార్కొనెనోయనంగన్=

నల్లఁబడినవో యనునట్లు, గిరిపార్శ్వ.....సంబుల్, గిరిపార్శ్వ = పర్వతముయొక్క ప్రక్కలయందు, చ్చన్న = డాఁగిన, నీరంద్ర = దట్టమైన, వేణువసంబుల్ = వెదురుటడవులు, శుకవర్ణపర్ణతతులక్ = చిలుకవన్నె గలయాకులసముదాయముతో, తదగ్రస్థలిక్ = ఆపర్వతముయొక్క ముందుభాగమందు, (కృష్ణునిముందుభాగమం దనియేనియర్థము) తోఁచెక్ = కాన్పించెను. ఆపర్వతము మిగులఁ బొడ వైనదగుటచే శిఖరములు దాఁకఁ గాఁ జీలినచంద్రబింబమునుండి జాతినయమృతపుఁజుక్కలచే మున్న వజ్రాయుధముచే గొట్టఁబడినఁజుక్కలు మఱల జిగిర్చి క్రొత్తకాంతిచే నొప్పుచున్నవో యనునట్లు నల్లని వెదురుపొదరులు కాన్పించె ననితాత్పర్యము. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

ఉ॥ రంగదహార్యశృంగనల ♦ రాగవిభాగతరాగ యై వియ
ద్గంగతరంగపంక్తి దవు ♦ దవ్వల మింట ననంతకాంతి య
య్యెం గురుచిత్రలీల గగ ♦ నేందిర తాల్చినయింగిలీకపున్
రంగుతెఱంగునం గడుహా ♦ రం గగుచీరచెఱంగులో యనన్॥

వియ.....పంక్తి = ఆకాశగంగయొక్క యలలవరుస, (ఇది తత్సమసమాసము గావున గంగాశబ్దము ప్రాస్వాంత మయ్యెను.) రంగ.....యై, రంగత్ = ప్రకాశించుచున్న, అహార్య = (రోహణ) పర్వతముయొక్క, (ని) అహార్యధరపర్వతాః. అ. శృంగ = శిఖరమునందలి, నలరాగ = పద్మరాగములయొక్క, విభా = కాంతిచేతను, గత = ప్రాప్తమైన, రాగయై = ఎఱుపు గలదియై, గగనేందిర = ఆకాశలక్ష్మీ, గురుచిత్రలీలన్ = అధికమైనవింతవిలాసముతో, తాల్చిన.....తెఱంగునన్, తాల్చిన = ధరించిన, ఇంగిలీకపున్ రంగుతెఱంగునన్ = ఇంగిలీకపువన్నెయొక్క రీతిచేతను, (ఎఱుకాంతిచేత ననియర్థము.) ఇంగిలీకము + రంగు = కర్మధారయంబున మువర్ణకంబునకు బుంపు లగు = ఇంగిలీకపురంగు. బా. సం. (పిమ్మట) నుదంతస్త్రీసమంబులకుం బుంపులకుఁ బరువసరశములు పరం బగునపుడు నుగాగమం బగు ననునూత్రముక్రింద నెఱుకొనె కచో స్థిరము పరంబగునపుడు నీయాగమంబుగానం బడియెడి నని బా. సం. నఁ జెప్పుటచే నుగాగమము రాఁగా నీరూపము నిష్పన్న మయ్యెను. కడున్ = మిక్కిలి, హారంగగుచీరచెఱంగులోయనన్ = సుందరములగుఁజొకకొంగులవలె, దవుదవ్వలక్ = దూరదూరమున, మింటక్ = ఆకాశమున, అనంతకాంతి = మేరలేనికాంతికలది, అయ్యెన్ ; ఈపర్వతమునందలి కెంపులకాంతి మిన్నేటితరంగములలోఁ బ్రసరించుటచే నవి యాకాశలక్ష్మీ ధరించినయెఱువస్త్రముకొనలువలె మిగులం బ్రకాశించె ననితాత్పర్యము. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

గీ॥ తరణికిరణోష్ఠః కరఁగి యి ♦ ధృములఁ దొఱఁగి
 వజ్రఫలకము లంటుజ ♦ వ్యాది వలచు
 తీవయిండులు కానన ♦ దేవతాళి
 కేళికాశాలికలభంగి ♦ గిరిఁ జెలంగె॥

133

తరణికిరణోష్ఠః = సూర్యకిరణములయొక్క యావిరిచేతను, (వేడిచేత నని యర్థము.) (ఇచట మువర్ణలోపము చింత్యము.) కరఁగి, ఇధృములఁ = కఱ్ఱలనుండి, తొఱఁగి = జాఱి, వజ్రఫలకములు = మగ రాలఫలకలను, అంటుజవ్యాదిఁ = తగుల్కా నెడుసంకుమదము చేతను, వలచుతీవయిండులు = పరిమళించుపొదరిండ్లు, గిరిఁ = పర్వత మునందు, కానన.....భంగిఁ, కాననదేవతాళి = వనదేవతాసముదాయములయొక్క, కేళికాశాలికలభంగిఁ = కీడాగృహములవిధమునను, చెలంగుఁ = ప్రకాశించును.

సీ॥ తతశిఖామరకత ♦ ద్యుతులు దూర్వాంకుర

శంక మేయఁగ నెల ♦ జింక గదురఁ

గటకగారుడములఁ ♦ గన్గెని భీతిమై

రవిరథభుజగర ♦ జ్జవులు జాఱి

నమితేంద్రనీలగం ♦ డముల కిథభ్రాంతి

నురుదరీసుప్తోత్థ ♦ హరులు దుముక

ఘనవజ్రశృంగాట ♦ కములు గంగార్పురు

లనుచు దేవర్షులు ♦ మునుఁగఁ దొడరఁ

బ్రకటితాథిత్యకాపుష్య ♦ రాగములకు

సురుచిరాగమసుమపరి ♦ చ్యుతమరంద

బిందుసందోహతృష్ణచేఁ ♦ బృథుమిళింద

బృంద మందంద మూఁగఁ జె ♦ న్నొందు చున్న

యన్నగమువన్నె మది నెన్ను ♦ వెన్నుఁ డపుడు॥

134

నెలజింక = చంద్రునిలోనిలేడి, తత.....ద్యుతులు, తత = పొడవులగు, శిఖా = అగ్రములుగల, మరకత = పచ్చరాలయొక్క, ద్యుతుల్ = కాంతులను, దూ

శ్వాంశరశంకఁ = గతీక మొలకలయొక్క భ్రాంతిచేతను, మేయఁగఁ = మేయుటకు,
 కదురఁ = సమీపింపఁగాఁ, కటక గారుడములఁ = కొండనడుమల నున్న గరుడపచ్చ
 లను, (ని) కటకో స్త్రీనితంబోదేశః. అ. రవిరథభుజగరజ్జవులు, రవిరథ = సూర్యనిరథ
 సంబంధమైన, భుజగరజ్జవులు = సర్పములనుత్రాడులు, కస్లేని, జాఱఁ = జాటిపోఁ
 గాన్, సూర్యనిరథమునందుం ద్రాడు లైయున్న పాము లాపర్వతమం దున్న గరుడప
 చ్చలం జూచి గరుడునితేజ మనిభ్రమించి జాటిపోవు చున్న పనిభావము. సూర్యనిర
 థము మోయుగుట్టములకుఁ బాములు పగ్గము లనిప్రసిద్ధి. ఉరుదరీ.....హరులు, ఉరు =
 గొప్పవియగు, దరీ = గుహలయందు, సుప్తోత్థ = నిద్రఁబోయి లేచిన, హరులు = సింగములు,
 ఇభభ్రాంతిఁ = గజము లనుభ్రాంతిచేతను, అమితే.....ములకున్ = పెద్దవి యగునిం
 ద్రనీలపురాలకు, దుముకఁ = ఉఱుకఁగాఁ, దేవర్షులు = దేవలోకమందలిఋషులు, ఘ
 న.....కములు, ఘన = విశాలమైన, వజ్రశృంగాటకములు = మగతొలయొక్క పెక్కు
 త్రోవలు గూడుచోట్లు, (ని) శృంగాటకచతుష్పథే. అ. గంగాఝరులనుచుఁ = న
 దీప్రవాహము లనిభ్రమించుచు, మునుఁగఁ = స్నానము సేయుటకు, తొడరఁ = య
 త్నింపఁగాఁ, పృథుమిళిందబృందము, పృథు = పెద్దవియగు, మిళింద = తుమ్మెదల
 యొక్క, బృందము = సముదాయము, సురుచిర.....చేఁ, సురుచిర = మిగులమనో
 హరములైన, అగమ = వృక్షములయొక్క, సుమ = పుష్పములనుండి, పరిచ్యుత = జాటి
 న, మరందలిందు సందోహ = పూఁదేనెతుంపురులసముదాయముయొక్క, తృష్ణచేఁ =
 ఆశచేతఁ, ప్రకటిత.....ములకుఁ, ప్రకటిత = కనఁబడిన, అధిత్యకా = కొండమీఁ
 దిభూములయందలి, పుష్కరాగములకుఁ, (ఇవి తేనెరంగు కలవి) అందంద = అచ్చ
 టచ్చట, మూఁగఁ = ముసిరికొనఁగాన్, చెన్నెందు చున్నయన్న గమవన్నెఁ = ప్ర
 కాశించుచున్న యాపర్వతముయొక్కశోభను, వెన్నుఁడు = కృష్ణుఁడు, మదిఁ = మన
 స్సునందుఁ, ఎన్నున్ = శ్లాఘించెను. ఇందు భ్రాంతిమదలంకారము.

క॥ సల్లకీపల్లవములకు

నెల్లెడఁ దుండములు సాచు ♦ నిభములరొద భీ

తీల్లు తెలిజల్లిమెకముల

జల్లులు తెల్లు ల్లసిల్లు ♦ చాచ్చునఁ దోచెఁ ॥ 135.

సల్లకీపల్లవములకున్ = అందుగుచిగుళ్లకు, హస్తములు = తొండములను, సాచుని
 భములరొదఁ = చాచెడు సేనుఁగులయొక్కధ్వనిచేతను, భీతిల్లు.....జల్లులు,
 భీతిల్లు = జడిసెడు, తెలి = తెల్లని, జల్లిమెకముల = చమరము లనుజంతువులయొక్క,

జల్లులు = తోకలు (సవరములు) ఎల్లెడన్ = అన్ని దిక్కులయందును, తెల్లుల్లసిల్లు
చాడ్పునన్ = తెల్లు వికసించినట్లు, తోకచెన్ = కాన్పించెను.

సీ॥ పై దట్టముగవ్రాలు ♦ పరువంపుఁజంపక

ప్రసవాళు లనఁగ భ ♦ ర్మమయతటులు

తటులందు వెదురుము ♦ త్యములనెత్తము లాడు

చెంచుగుబ్బెతల దీ ♦ పించుపొదలు,

పొదలపైఁ బొదలునం ♦ బుదములు గర్జింపఁ

దొలిమొల్కు లెత్తువై ♦ దూర్యమణులు,

వైదూర్యమణులరే ♦ వల కుల్కి మింటఁ గ

ట్టనితోరణంబు లై ♦ చనుశుకములు

శుకములకు బింబికాఫల ♦ స్ఫూర్తి దెలుపు

పాలుపు గలవాఁడెఱలవేలు ♦ పుంజెలులను

గలిగి విలసిల్లునమ్మహా ♦ చలముపజ్జ

నరుగుఁచుఁ దదీయవిభవంబు ♦ సరయఁ దలఁచి॥ 136.

పైన్ = మీఁదను, దట్టముగన్ = అధికముగన్, వ్రాలు.....ళులు, వ్రాలు =
పడియెడు, పరువంపు = నూతనముగ వికసించిన, చంపకప్రసవాళులు = సంసంగిపూవుల
సముదాయములు, అనఁగన్ = అనునట్లు, భర్మమయతటులు = బంగారువికారమైనచ
టులును, తటులందున్ = చటులందున్, వెదురుముత్యములన్ = వెదుళ్లయందుత్పన్న మై
నముత్యములతో, నెత్తములు = జూదములను, ఆడు.....పొదలు, ఆడు = క్రీడించు,
చెంచుగుబ్బెతల = చెంచుజవ్వనులయొక్క, దీపించుపొదలు = ప్రకాశించుతీవయిండ్లు
ను, పొదలపైన్ = అట్టితీవయిండ్లమీఁదను, పొదలునంబుదములు = వృద్ధిఁ జెందెడుమే
ళుములు, గర్జింపన్ = ఉఱువఁగాన్, తొలిమొల్కులెత్తు = మొదటసంకురించెడు, వై
దూర్యమణులు = పిల్లికంటిరత్న ములును, వైదూర్యమణులరేవలకున్ = విదూరదేశపుమ
ణులచక్కఁదనమునకున్, ఉల్కి = భయపడి, మింటన్ = ఆకాశమున, కట్టనితోరణ
ములై = (జనులు) నిర్మింపనిదండలై, చనుశుకములన్ = పోయెడుచిలుకలను, శుకము
లకున్ = చిలుకలకు, బింబికాఫలస్ఫూర్తిన్ = దొండపంటియొక్కకాంతిని, తెలుపు =
తెలియఁజేయు, పాలుపుగల = చక్కఁదనముగలిగిన, వాఁడెఱలవేలుపుంజెలులను = పెద

వులు గలిగినదేవతాస్త్రీలను, గలిగి = (పైన చెప్పినవానిని) పొంది, విలసిల్లినమృహాచలముపజ్జ్ఞ = ప్రకాశించునాపెద్దకొండప్రక్కను, అరుగుచుకొ = పోవుచుకొ, తదీయవిభవంబు = ఆపర్వతముయొక్క సంపదను, అరయకొ = పరీక్షించుటకుకొ (బాగుగఁజూచుట కనియర్థము.) తలఁచి = ఆలోచించి; (దీనికి ముందుపద్యములో నున్న శరన్నాశీకాక్షుఁడు కర్త.) ఇందుఁ బూర్వపాదముచివర నున్న పదము రెండవచరణమునకు మొదట మఱల గ్రహించుటచేఁ బాదాంతసాదాదిముక్తపదగ్రస్తమను శబ్దాలంకారము.

క॥ మేలిమియరదము డిగి యి

చ్చాల్లీలం బరిజనము న ధ చట నిలిపి శర

న్నాశీకాక్షుఁడు తత్కట

కాశీవనచిత్రసరణు ధ లరయుచు నుండెక॥

137.

శరన్నాశీకాక్షుఁడు = (శరత్కాలమందలిపద్మములం బోలినకన్నులుగలవాఁడు) కృష్ణుఁడు, అరదముకొ = రథమునుండి, డిగి = దిగి, పరిజనముకొ = సేవకసముదాయమును, అచటన్, నిలిపి, తత్కట.....సరణులు, తత్కటకాశీ = ఆకొండచఱులందలి, వనచిత్రసరణులు = తోటలలోని వింత లగుమార్గములను, ఇచ్చాల్లీలకొ = ఇచ్చవచ్చినట్లు, అరయుచునుండెకొ = పరిశీలించుచుండెను.

న॥ అనిన విని శుకయోగీంద్రునిం బరిక్షిన్న రేందుగ్రిం డవ్వలికథ నెఱింగింపు మనియడుగుటయు, (సుగమము)

138.

క॥ భామాననవిధకామా

కామాహితనయనశిఖిశి ధ ఖాసమతేజో

ధామా ధామరహితరిపు

భీమా భీమబలసుభట ధ వీరస్తోమా॥

139.

భామా = స్త్రీలకు, ననవిధ = నూతనప్రకారముగల, కామా = మనస్కంఠుఁడా, కామా.....ధామా, కామాహిత = శివునియొక్క, (మనస్కంఠునికి శత్రు) వనియర్థము.) నయన = నేత్రమునందలి, శిఖి = అగ్నియొక్క, శిఖా = జ్వాలతో, సమ = తుల్యమైన, తేజః = ప్రకాశమునకు, ధామా = స్థానభూతుఁడా, ధామ.....భీమా, ధామరహిత

త = సుఖమునుండి తొలగింపబడిన, (ని) ధామజన్మప్రభాస్థానప్రభావసుఖసద్మసు
(నాం) రిపు = శత్రువులను, భీమా = భయంకరుఁడా, భీమ.....వీరస్తోమా,
భీమబల = భయమును గలిగించు శరీరశక్తిగల, సుభటవీర = పరాక్రమశాలు లైనభటుల
యొక్క, స్తోమా = సముదాయముగలస్థాన,

ఉ॥ సంచితభూరిపుణ్య పటు ♦ సత్యవచోనిపుణాగ్రగణ్య దో
శ్చంచదనూనవిక్రమవి ♦ శాల మహత్తరధైర్యధుర్యతా
కాంచనశైల భూవరని ♦ కాయనుతామితపీఠికాపురా
భ్యంచితరాజ్యవైభవస ♦ మగ్ర సుధీమహిమాబ్జసంభవా॥ 140.

సంచితభూరిపుణ్య = సంపాదించబడిన యధికమైనపుణ్యము గలరాజు, పటు..
.....గణ్య, పటు = చొరవగలవారియందును, సత్యవచోనిపుణ = నిజము పలుకుట
యందు నేర్పు గలవారియందును, అగ్రగణ్య = శ్రేష్ఠుఁడా, దోశ్చంచ.....విశాల,
దోః = బాహువులయందు, చంచత్ = ప్రకాశించుచున్న, అనూన = కొలవడని, విక్ర
మ = పరాక్రమముచేతను, విశాల = అధికుఁడా, మహత్తర.....శైల, మహత్తర = మి
గులగొప్పని యగు, ధైర్యధుర్యతా = ధైర్యమును వహించుటయందు, కాంచనశైల =
మేరుపర్వతతుల్యుఁడా, భూవర.....సమగ్ర, భూవర = రాజులయొక్క, నికాయ =
సముదాయముచేతను, నుత = స్తుతింపబడిన, అమిత = అధికమైన, పీఠికాపుర = పీఠికా
పురసంబంధమైన, అభ్యంచిత = పూజింపబడిన, రాజ్యవైభవ = ప్రభుత్వసంపదచేతను
సమగ్ర = పూర్ణుఁడా, సుధీమహి.....భవా, సుధీ = మంచిబుద్ధియొక్క, మహిమ =
గొప్పతనముచేతను, అబ్జసంభవా = బ్రహ్మ. (అబ్జసంభవుఁడు = తామరపూవునందుఁ
బుట్టినవాఁడు. బ్రహ్మ.)

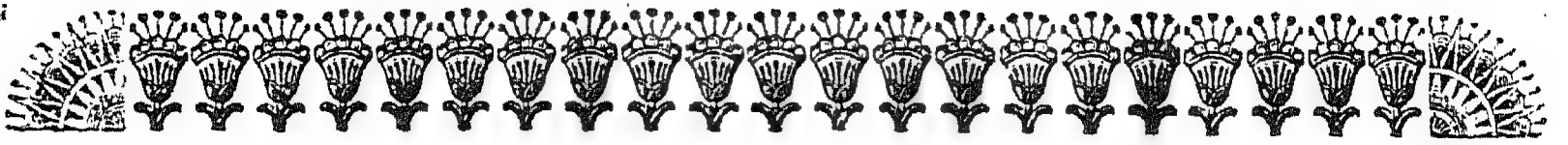
ప్రథీవృత్తము.

అనర్ఘగుణరత్నధు ♦ ర్యవరసూర్యరాయాత్మజా
వినిర్మలహృదబ్జభా ♦ వితమురారిపాదాంబుజా
కనద్భునకవీంద్రసం ♦ ఘటితనవ్యకావ్యవ్రజా
ఘనాబ్ధివిధుకామధు ♦ క్షదృగనూనదానధ్వజా॥ 141.

అనర్ఘ.....ఆత్మజా, అనర్ఘ = వెలలేని, (ఎక్కువ వెలగల) (ని) మూర్త్యై
పూజావిధావర్ణః. అ. గుణరత్న = గుణము లనెడురత్నములయొక్క, ధుర్య = భార

మును వహించిన, వర = శ్రేష్ఠుడగు, సూర్యరాయాత్మజా = సూర్యరాయపుత్రికా,
 వినిర్మల.....దాంబుజా, వినిర్మల = మిగుల స్వచ్ఛమైన, హృదబ్జ = హృదయపద్మము.
 చేత, భావిత = ధ్యానింపబడిన, మురారిపాదాంబుజా = కృష్ణనియొక్కపాదపద్మము
 లు గలిగిననృపా, కనద్వన.....వ్రజా, కనత్ = ప్రకాశించెడు, ఘన = గొప్పవారగు
 కవీంద్ర = కవీశ్వరులచేతను, సంఘటిత = కూర్పబడిన, నవ్య = నూతనమైన, కావ్యవ్ర
 జా = కావ్యసముదాయము గలప్రభువా, ఘనాబ్ధి.....ధ్వజా, ఘన = మేఘముతో
 డను, అబ్ధి = సముద్రముతోడను, విధు = చంద్రునితోడను, కామధుక్ = కామధేనువు
 తోడను, (కోరికలం బితుకునది.) సదృక్ = సమానమైన, అనూన = తక్కువకాని, దాన
 ధ్వజా = దానచిహ్నము గలరాజవరా.

గద్యము.-ఇది శ్రీమహాభారతీప్రసాదాసాదితకవితానుతల్లికా
 ల్లమరాజవంశజాపస్తంబసూత్రీవదెల్లనార్యపౌత్త్రీ
 రంగశాయి నామార్యపుత్త్రీ హరితసగోత్రీ
 పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యక
 వినామధేయప్రణీతం బైనభద్రాపరిణ
 యం బనుమహాప్రబంధంబునందుఁ
 బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

శుభమస్తు.

అవిఘ్నమస్తు.

భద్రాపరిణయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీవిలసద్భక్త్యర్పిత

సౌవర్ణమణీఘ్రిణిల ♦ సత్కంకణము

ఖ్యావళితాంగికశేష

గ్రావాంచదుపేంద్ర రామ ♦ రాయనరేంద్రా||

1

శ్రీవిల.....పేంద్ర, శ్రీ = సంపదచేతను, విలసత్ = ప్రకాశించుచున్న, భక్తి = అనురాగముచేతను, అర్పిత = ఈయఁబడిన, సౌవర్ణ = బంగారుతోఁ జేయఁబడినవియు, మణీఘ్రిణి = మాణిక్యపుఁగాంతులచే, లసత్ = ప్రకాశించు చున్నవియును (నగు) కంకణముఖ్య = కడియములు మొదలగువానిచే, అవళిత = వ్యాప్తమైన, అంగక = అవయవములుగల, (ని) అంగంప్రతీకోవయవః. అ. శేషగ్రావ = శేషాచలమునందు (తిరుమలయందు) అంచత్ = ఒప్పుచున్న, ఉపేంద్రా = విష్ణువుగల (ని) ఉపేంద్రయంద్రావరజః. అ. ఈప్రభువు తిరుమలయందలి వేంకటేశ్వరస్వామికి బంగారుతోఁ జేయఁబడినవియు మణులకాంతి గలవియు నగుభూషణముల నర్పించి వానిచే నాదేవు నలంకరించె ననియర్థము. రామరాయనరేంద్రా = రామరాయప్రభూ! ముందరిపద్యముతో నన్వయము.

గీ॥ అవధరింపుము శౌరిభ ♦ వ్యచరితంబు

దొల్లి సూతుండు శౌనకా ♦ దులకుఁ జెప్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ ♦ రాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి ♦ దెలుపఁ దొడఁగె॥ 2

శౌరి.....తంబు, శౌరి=కృష్ణనియొక్క, (శూరునిగోత్రమున జన్మించిన వాఁడు) భవ్య=(వినువారికిని జెప్పవారికిని) శుభము నిచ్చెడు, చరితంబు=వృత్తాంతమును, అవధరింపుము=చిత్తగింపుము, తొల్లి=పూర్వము, నూతుండు, శౌనకాదులకు=శౌనకుఁడు మొదలగునైమిశారణ్యవాసు లగుమునులకు, చెప్పినట్టిరీతిన్=చెప్పినప్రకారముచేత, పరిక్షిద్ధరాధినాథతిలకమునకు=శ్రేష్ఠుఁ డగుపరిక్షిన్మహారాజునకు, ఇట్లు=ఈక్రిందిప్రకారముగా, శుకయోగి, తెలుపఁ=తెలియఁజేయుటకు, తొడఁగెన్=ప్రారంభించెను.

క॥ ఆచందంబున నన్నగ

వైచిత్రిం గనుచు యాద ♦ వప్రిభుఁ డొకచో

లోచనసరోజసమ్మద

సూచక మగుసూర్యకాంత ♦ సుందరవేదిక॥ 3

యాదవప్రభుఁడు=కృష్ణుఁడు, (చంద్ర)వంశ్యుఁ డైనయయాతికిం బుత్తుఁ డగుయదు వసురాజువంశమున జన్మించినప్రభువు.) ఆచందంబునఁ=ఆప్రకారమునఁ, అన్నగవైచిత్రిఁ=ఆరోహణపర్వతసంబంధ మైనవైచిత్ర్యమును (అందలి వింత లని యర్థము.) కనుచుఁ=చూచుచుఁ, ఒకచోన్=ఒకస్థలమునందుఁ, ఉత్తరపదంబగు “ చోటు ” శబ్దముటాక్షరంబునను లోపంబు విభాష నగు. బా. సమా. లోచన.....కము, లోచనసరోజ=పద్మములం బోలినకన్నులకు, సమ్మద=సంతోషమునకు, (కర్మార్థమునవస్థి) సూచకము=(కలిగించునది) సూచించునది, అగు...వేదిక=అయ్యెడుసూర్యకాంతపురాలయొక్క (సూర్యకాంతపురాలతోఁ గట్టఁబడినదనియర్థము.) అంద మగునరఁగునందుఁ. ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉ॥ ఇంచుక సేపు దాను వసి ♦ యించిన నత్తటి నమ్మహాద్రిశృం

గాంచలవీధిఁ జుక్క దిగి ♦ నట్లు తఱు క్కని చంద్రుఁ బాసి యే

తెంచుకళావిశేషముగ ♦ తిం జఱియం దఱియంగ వచ్చి వీ

క్షించఁగ మ్రోల నిల్చె నొక ♦ చేడియ తద్వనదేవతాకృతి॥ 4

ఇంచుక సేపు = కొంచెపుఁ గలము, తాన్ = ఆకృష్ణుఁడు, వసియించినన్ = ఉండఁగా, అత్తటిన్ = ఆకాలమునందు, ఒకచేడియ = ఒకానొక స్త్రీ (ఇది చేటిశబ్దభవము) ఆమ్మహా.....వీధిన్, అమ్మహాది = ఆగొప్పకొండయొక్క, శృంగ = శిఖరముయొక్క, అంచలవీధిన్ = అగ్రభాగమునుండి, (ఇటఁ బంచమ్యర్థమున ద్వితీయ.) చుక్క = నక్షత్రము, (ఇది శుక్రశబ్దభవ మనిచెప్పదురు; గాని యిచ్చట నక్షత్రసామాన్య మనియే యర్థము.) దిగినట్లు, తళుక్కని = మెఱసి, (ఇది మెఱయుటయం దగుననుకరణముం దెలుపుశబ్దము.) చంద్రున్, పాసి = వదలి, ఏతెంచుకళావిశేషముగతిన్ = వచ్చెడునొకానొకభాగముయొక్కరీతి వంటిరీతితో, (ని) కళాతుషోడశోభాగః. అ. చటియన్ = శిఖరముక్రిందిభాగమును, తటియంగన్ = సమీపించునట్లు, వచ్చి, వీక్షించఁగన్ = చూచుచుండఁగ నే, తద్వనదేవతాకృతిన్ = ఆపర్వతమునందలివనముం గాపాడుదేవతయొక్కయాకారముతో, మ్రోలన్ = ఎదుటన్, నిల్చెన్ = ఉండెను.

సీ॥ అపరంజిమెఱుఁగుటం ♦ దపుశరీరచ్ఛాయ

వొలుకారుమించుల ♦ నెళవు సేయఁ

గలికినిద్దంపుఁజ ♦ క్కనిచెక్కులబెడంగు

మగరాలతళుకుల ♦ సొగసు గెలువ

నాణెంపునునుసోగ ♦ వేణీభరముసొంపు

వేల్పురారాలతీ ♦ విని హాసింపఁ

గొలుకుల వెడలుక్రొం ♦ బెళుకుకన్గవచూపు

లఘులమాలికల మే ♦ నటికనూడ

దివ్యమణిపుత్రియో యనఁ ♦ దేజరిల్లి

సుందరస్ఫూర్తిఁ గన్నారఁ ♦ జూచువార

తొననంగలసన్మంగ ♦ లాంగి యైన

యానలినగంధిఁ గాంచె హే ♦ మాంబరుండు॥

5

అపరంజి.....చ్ఛాయ, అపరంజి = బంగారుయొక్క, మెఱుఁగుటందపు = తళతళలాడుసుందరమైన, శరీరచ్ఛాయ = దేహకాంతి, తొలు.....సేయ, తొలుకారు = వగ్నాకాలమునందలి, మించుల = మెఱుఁగులయొక్క, నెళవు = పరిచయమును,

చేయఁ = కావింపఁగాఁ, శరీరకాంతి మెఱపులం బోలఁగా ననిభావము. కలికి.....
 బెడంగు, కలికి = మనోహరమైన, నిద్దంపుఁజక్కని = మన్నని యందమైన, చెమ్మలతె
 డంగు = గండస్థలముయొక్క సౌందర్యము, మగరాలతళుకులసాగసు, మగరాల = వజ్ర
 ములయొక్క, తళుకులసాగసు = కాంతులయందమును, గెలువఁ = జయింపఁగాఁ, చె
 మ్మలకాంతులు వజ్రకాంతులం బోలఁగా ననిభావము. నాణెంపు.....సాంపు, నా
 ణెంపునునుసాగ = నాగరికమైన నున్నని దీర్ఘమైన, వేణీభరముసాంపు = జడయొక్కచ
 క్కందనము, వేల్పురారాలతీవిఁ = ఇంద్రనీలములకాంతిని, హసింపన్ = పరిహాసము
 చేయఁగా, (వేల్పు = దేవతలయొక్క, రా = రా జైనయింద్రునియొక్క, తాలు = మ
 ణులు.) కొలుకులఁ = కంటితుదలనుండి, వెడలు.....చూపులు, వెడలు = ప్రసరిం,
 చెడు, కొంటెళుకు = కొత్తకాంతిగల, కన్దవచూపులు = కన్నులజంటయొక్కదృష్టులు
 అళులమాలికలఁ = తుమ్మెదబారులను, మేఁజీకమాడన్ = పరిహాసింపఁగాఁ, దివ్యమ
 ణీపుత్రియోయనఁ = సుందరమైనమణులయొక్కబొమ్మవలె, (మణులచేఁ జేయఁబ
 డినబొమ్మవలె ననియర్థము.) తేజరిల్లి = ప్రకాశించి, సుందరస్ఫూర్తిఁ = అందమైనప్ర
 కాశమును, కన్నారఁ = కన్నులనిండఁ, చూచువారలు, జౌననంగలసన్మంగళాంగి =
 మృతిచేయఁ దగినసుందరమైనశరీరముగలది. ఐన, యానలినగంధిఁ = తామరపువ్వులవంటి
 సహజ మైనపరిమళము గలయాస్త్రీని, గంధము సహజ మైనపుడే బహుప్రీతిహిసమాన
 మన నీశబ్దమున కికారము వచ్చు ననిపాణిని. హేమాంబరుండు = కృష్ణుఁడు (బంగా
 రుసరిగవస్త్రముల ధరించినవాఁ డనియర్థము. బంగారముం బోలిన పచ్చనివస్త్రము గ
 లవాఁ డనియేని యర్థము.) కాంచెఁ = చూచెను.

ఉ॥ కాంచి వ్రజాంగనాహృదయ ధారనచౌర్యధురీణ మౌకటా
 త్తాంచలపాళి హాళిమెయి ధన్వికచాంబుజలోచన నిర్విమ
 ర్శించి యపూర్వవిస్మయవి శేషము చిత్తమునందు సంభ్రమో
 దంచితమై పెనంగ హరి ధానివిలాసము నెంచి యిట్లనున్ ॥ 6

హరి = కృష్ణుఁడు, అద్వికచాంబుజలోచనఁ = విఠఁడఁ జెప్పినస్త్రీని, (విక
 సించినతామరపువ్వులంబోలిన కన్నులు గలదాని ననియర్థము.) వ్రజాంగనా.....ధు
 రీణము, వ్రజాంగనా = గొల్లపల్లెలయందలిసుందరులయొక్క, హృదయ = మనసులంద
 లి, గౌరవ = గొప్పతనముయొక్క, (గొప్పతనము ననియర్థము.) చౌర్య = దొంగిలిం
 చుటయందు, ధురీణము = భారము వహించినది. (గోపికలమనసును వశపఱచికొనిన ద

నియర్థము.) ఔక.....చలపాళిక = అగుక్రింగంటిచూపులయగ్రభాగములవరుసతో, హాళిమెయిక = ఆసక్తిచేత, కాంచి = చూచి, (క్రింగంటం జూచి యనియర్థము.) విమర్శించి = పరిశీలించి, దానివిలాసముక = ఆయింతియొక్కచక్కదనమును, ఎంచి = స్తుతించి, అపూర్వ.....శేషము, అపూర్వ = మున్నెన్నడులేని, విస్మయవిశేషము = ఆశ్చర్యాతిశయము, చిత్తమునందున్ = మనసునందుక, సంభ్రమోదించితమై = ఆదరముచే వృద్ధి పొందింపఁబడినదియై, పెనంగక = చుట్టుకొనఁగాన్ (గాఢముగ వ్యాపింపఁగా ననియర్థము.) ఇట్లు = ఈక్రిందిరీతిని, అనుక = పలుకును.

క॥ ఇది యెవ్వతెయో దీనికి

సదనం బెయ్యదియొ దీని ♦ జననస్థల మె

య్యదియో మది కద్భుతమై

యిది కన్నులపండువగుచు ♦ నింపు ఘటించె॥

7

ఇది = ఈసుందరి, ఎవ్వతెయో, ('ఓ' సందేహార్థక మగునవ్యయము) దీనికిక = ఈయింతికిక, సదనంబు = వాసస్థలము, ఎయ్యదియొ, దీనిజననస్థలము = దీనిపుట్టినచోటు, ఎయ్యదియో, ఇది = ఈయువతి, మదికిన్ = మనసునకు, కద్భుతమై = ఆశ్చర్యము గలిగించునదియై, (ఇచట కద్భుతశబ్దమునకు లక్షణచేత కద్భుతము గలిగించునది యనియర్థము.) కన్నులపండువు = శ్రేష్ఠోత్సవము, అగుచుక, ఇంపు = ఆనందముక, ఘటించెక = కూర్చెను.

క॥ భారతీసహచరియో కా

కారతీసహచరియొ కాక ♦ యన్యాంగన కి

ట్లీరుచి, యీశుచితాత్యుచి

తారచితవిలాసభాసి ♦ తాకృతి గలదే?

8

(ఇది) భారతీసహచరియో = సరస్వతిచెలియో, కాక = కానియెడ, (ఇట నిది దేశ్యావ్యయము) ఆరతిసహచరియొ = ఆప్రసిద్ధుగా లగుమన్మధునిభార్యయొక్కచెలియో, కాక = కాకుండినక, అన్యాంగనకుక = ఇతరస్త్రీకి, ఇట్లు = ఈకనుపట్టుచున్న ప్రకారము, ఈరుచి = ఈదేహకాంతియు, ఈశుచి.....కృతి, ఈ = ఇట్టి, శుచితా = పారిశుద్ధ్యముచేతను, అత్యుచిత = మిగులం దగునట్లు, ఆరచిత = చేయఁబడిన, విలాస = లీలలచేతను, భాసిత = ప్రకాశించెడు, ఆకృతి = ఆకారము, కలదే = ఉండునా? ఉండ

దని యర్థము. ఇందు సంజేహాలంకారము.

గీ॥ అని వితర్కించుచుండ న ♦ య్యాదవేందు
దివ్యమంగళవిగ్రహ ♦ తేజ మువిద
గాంచి దృఢభక్తిఁ బులకిత ♦ గాత్ర యగుచుఁ
గనుఁగవ ముదశ్రు లొలుక ని ♦ ట్లనుచు మ్రొక్కె॥9

అని వితర్కించుచుండన్ = (కృష్ణుఁడు) మీఁదఁ జెప్పినట్లు సంశయించుచుం
డఁగా, ఉవిద = ఆయువతి, అయ్యాద.....తేజము, అయ్యాదవేందు = ఆకృష్ణుని
యొక్క, దివ్య = సుందరమైనదియు, మంగళ = శుభమైనదియునగు, విగ్రహ = శరీర
ముయొక్క, తేజము = ప్రకాశమును, కాంచి = చూచి, దృఢభక్తిన్ = అధికమైనయను
రాగముచేత, పులకితగాత్ర = గగుర్పొడిచినమేనుగలది, అగుచున్, కనుఁగవన్ = క
న్నులజంటనుండి, ముదశ్రులు = సంతోషబాష్పములు, బలుకన్ = స్రవింపఁగా, ఇట్ల
నుచున్ = ఈక్రిందివాక్యములను బలుకుచు, మ్రొక్కెన్ = నమస్కరించెను.

క॥ జయజయ వసుదేవాత్మజ
జయజయ గోవింద భక్త ♦ జనకల్ప హరే
జయజయ జగదధినాయక
జయజయ కృష్ణ ధృతశంఖ ♦ చక్ర నమస్తే॥ 10

వసుదేవాత్మజ = వసుదేవునిపుత్తుఁడ, జయజయ = జయింపుము. (ఎల్లవారి
కంటె నధికుఁడ వగు మని యర్థము.) గోవింద = భూమిని స్వాధీనపఱచుకొనినస్వా
మీ, జయజయ = జయింపుము, భక్తజనకల్ప = సేవించినవారికిం గల్పవృక్ష మగుప్రభు
వా, (భక్తులకుం గోరినవాని నిచ్చువాఁ డని యర్థము.) హరే = భక్తులపాపములను
హరించుస్వామీ, జయజయ = జయింపుము, జగదధినాయక = ఎల్లప్రపంచములం బా
లించుదేవరా, జయజయ, ధృతశంఖచక్ర = ధరింపఁబడినపాంచజన్యమును సుదర్శనము
ను గల కృష్ణ, (ని) శంఖోలక్ష్మీపతేఃపాంచజన్యశ్చక్రంసుదర్శనః. అ. లే = నీకొఱ
కు, నమః = నమస్కారము. (అస్తు = అగును.)

కేవలసంస్కృతవాక్యములకేని పదములకేని తెనుఁగునం బ్రయోగంబు లేదని
యు, ననుకరణంబున వారికిం బ్రయోగంబు గల దనియు నన్నయభట్టారకుండు చె
ప్పెంగాన ముందరివచనమున “నని” యని చెప్పెను. ఆంధ్రపదములతోఁ గూడనికేవ

లసంస్కృతవాక్యము ననుకరణముం దొఱంగియుఁ బ్రయోగింప నగునని “వికృతివివేకమున” నుండెను గాన నీపద్యమున ననుకరణము లేకున్నను దోషంబులేదు.

వ॥ అని మఱియును (నుగమము.)

11

సీ॥ పంకజప్రభవాండ ♦ భాండకాండములకు
మనికిప ట్టేమహా ♦ మహునిబొజ్జ
భువనపావనియైన ♦ దివిజనిమ్మగకు నె
వ్వనిపదాంభోజంబు ♦ జననసీమ
యజుఁడు వేగంటి ము ♦ న్నగుమేటిజేజేలు
గానంగనేర రె ♦ వ్యానిరూపు
మొనసి యేదేవుని ♦ వినుతింపఁజాలక
పెనుఁబల్కు లెల్ల సి ♦ గ్గునను మరలు
నట్టిబ్రహ్మంబ వీవు మ ♦ హానుభావ
ఖలుల నసుకులఁ ద్రుంప సా ♦ ధులను బెంప
భూభరము మాన్ప యదుకులం ♦ బున జనించి
తయ్య లక్ష్మీమనోహర ♦ యాదిపురుష॥

12

మహానుభావ = దొడ్డమహిమగల, లక్ష్మీమనోహర = లక్ష్మీసతీ, ఆదిపురుష = మొదటిపురుషుఁడా, ఈవు, ఏమహామహునిబొజ్జ = ఏగొప్ప తేజశ్శాలియుడోము, పంకజ.....కాండములకుఁ, పంకజప్రభవాండభాండ = భాండములంబోలిన (కుండలంబోలిన) బ్రహ్మాండములయొక్క, కాండములకుఁ = సముదాయములకు, మనికిపట్టు = నివాసస్థానమొ, ఎవ్వనిగర్భము సకలప్రపంచములకు నివాసస్థానమో యని యర్థము; (ని) కాండోస్త్రీదండబాణార్వవగ్ధావసరవారిషు. అ. ఎవ్వనిపదాంభోజంబు = ఎవ్వనిదగుతామరపూవుంబోలినపాదము, భువనపావని = లోకముం బవిత్రము నేయునది, ఐన, దివిజనిమ్మగకుఁ = ఆకాశగంగకు, (ని) స్రవంతీనిమ్మగాపగా. అ. జననసీమ = పుట్టుచోటో, ఏభగవంతునిపాదపద్మము స్వర్గలోకమున మందాకిని యనియు భూలోకమున భాగీరథి యనియుఁ బాతాళమున భోగవతి యనియు నామములం బ్రవహించుచుఁ బావనము చేయునది కుత్పత్తిస్థానమో యని యర్థము. ఎవ్వనిరూపు = ఏపర మే

శ్వరువాకారమును, అజుడు = బ్రహ్మ, (పుట్టువులేనివాడు) వేగంటి = ఇంద్రుడు
 (వేయికన్నులుగలవాడు) మున్నగు మేటిజేజేలు = మొదలగు గొప్పదేవతలు, కానం
 గణ = చూచుటకు, నేరరు = శక్తులుకాఁగో, ఏదేవునియాకారము బ్రహ్మమొదలగువా
 రుసయితము చూడ శక్తులు గాఁగో యని యర్థము. పెనుబల్కులెల్ల = వేదములన్ని
 యు, ఏదేవునికొ, మొనసి = యత్నించి, వినుతింపకొ = స్తుతిసేయుటకు, చాలక = తగి
 నవిగాక, సిగ్గునకొ = లజ్జచేతను, మరలున్ = వెనుక మొగము వెట్టునో, సకలముం దెలు
 పువేదములుసయిత మేదేవునిం బొగడఁజాలవో యని యర్థము. అట్టిబ్రహ్మంబవు = పై
 నచెప్పినలక్షణములుగలనిత్యమును, శుద్ధమును నగువస్తువవు. ఖలులకొ = క్రూరులైన, అసు
 రులకొ = రాక్షసులను, త్రుంపకొ = చంపుటకును, సాధులకొ = సజ్జనులను (పరోపకా
 రముచేయువారలను) పెంపకొ = రక్షించుటకును, భూభరము = భూమియొక్కబరువు
 ను, మాన్పకొ = నివారించుటకుకొ, యదుకులంబునకొ = యదువంశమున, జన్మించిత
 య్యా = పుట్టితివిగాదా.

గీ॥ ద్వారవతిఁ జేరఁ దారాప ధమునఁ జనుచు
 దేవ ! తావకదర్శనం ధేవిధమున
 నబ్బు నని రాఁగ నిచ్చటఁ ధాప్త మయ్యె
 సులభముగ నేడు నాపూర్వ ధ సుకృత మహిమ ॥13

దేవ = ఓస్వామీ, ద్వారవతికొ = ద్వారకాపురమును, చేరకొ = ప్రవేశించుటకు,
 తారాపధమునకొ = ఆకాశముచేతను, (నక్షత్రములుపోవుత్రోవను) చనుచుకొ = పో
 వుచు, తావకదర్శనంబు = నీసంబంధమైనదర్శనము, ఏవిధమునకొ = ఏప్రకారముచేత,
 అబ్బునని = దొరకునని, రాఁగకొ = వచ్చుచుండఁగా, ఇచ్చటకొ = ఈస్థలమునందు, నా
 పూర్వసుకృతమహిమకొ = నాయొక్కపూర్వపుణ్యముయొక్కమహిమచేతను, (నేను
 మునుపటిజన్మమునఁ జేసికొనినపుణ్యబలముచేత నని యర్థము.) నేడు = ఈదినమునన్,
 సులభముగన్ = అనాయాసముగ, ప్రాప్త మయ్యెకొ = సంభవించిన దయ్యెను.

వ॥ అని భక్తిపారవశ్యంబున నద్దిన్యనుందరీరత్నంబు ముకుందచరణార
 విందంబుల నిజఫాలతలంబు సోక వ్రాలిన ననమాలి కేలు కేలం
 గీలించి యెత్తి కరుణాయత్తచిత్తుండై యత్తన్వివేణీభరంబు నిఖిల
 మంగళాకరం బగునిజకరంబున నిమరుచు భవదీయవృత్తాంతం బె

ద్వి యోజింగింపు మనవుడు హరికరస్పర్శనసుఖావేశంబునం బొంగు
నెమ్మనంబు నెట్టకేలకుఁ గ్రమ్మితిచి యమ్ముకుందున కది యిట్లా
నియె॥

14

అద్వివ్యసుందరీరత్నంబు = మీఁదఁ జెప్పినదేవతాస్త్రీశ్రేష్ఠము (శ్రేష్ఠురాలగుదే
వతాస్త్రీ యని యర్థము.) (ని) రత్నంస్వజాతిశ్రేష్ఠేషిఁ అ. అని = ఇట్లు పలికి, భ
క్తిపారవశ్యంబునకొ = భక్తిపరాధీనతచేత, (పరులనువశుఁడు = పరవశుఁడు, ఇతరులకు
లోబడినవాఁడు; పరవశునిభావము పారవశ్యము. ఇటు భక్తికి లోబడుటచే ననియ
ర్థము.) నిజఫలంబు = తననొసలు, సోకన్ = (పాదములు) తాఁకునట్లు, ముకుందు
చరణారవిందంబులకొ = కృష్ణునిపాదపద్మములందు, వ్రాలినకొ = ఒఱగఁగాన్, వస
మాలి = కృష్ణుఁడు (దళములం బువ్వులం గూర్చినమాలికల ధరించినవాఁడు) కేలకొ =
తనచేతితో, కేలు = (ఆస్త్రీ) హస్తమును, కీలించి = పట్టుకొని, ఎత్తి = లేవఁదీసి, క
రుణాయ త్తచిత్తుండై = దయకులోబడినమనసుకలవాఁడై (దయఁగలవాఁడై) నిఖి
ల.....కరంబు, నిఖిల = సమస్తమైన, మంగళ = శుభములకు, ఆకరంబు = స్థానము,
అగు, నిజకరంబునకొ = తనచేతితో, అత్తన్నివేణీభరంబు = ఆలతాంగియొక్కజడను,
నిమరుచుకొ = (పేమతోఁ) దడవుచు, భవదీయవృత్తాంతంబు = నీసమాచారము, ఎద్ది,
ఎటింగింపుము = (దానిని) తెలుపుము, అనవుడుకొ = అనినతోడనే, అది = ఆసుందరి,
హరికర.....వేశంబునన్, హరి = కృష్ణునియొక్క, కరస్పర్శన = హస్తముతాఁకుడుచే
తనైన, సుఖావేశంబునన్ = సుఖపారవశ్యముచేత, (ఎక్కువసుఖముచేత నని యర్థము)
పొంగునెమ్మనంబుకొ = సంతోషపడుమనమును, ఎట్టకేలకుకొ = చిట్టచివరకున్, క్రమ్మ
తిచి = మరలిచి, అమ్ముకుందునకున్ = ఆకృష్ణునకున్, ఇట్లు = ఈక్రిందివాక్యమును,
అనియెన్ = పలికెను.

సీ॥ అపునరావృత్తి, ని ♦ త్యానందసాంద్ర్యమై

పాలుపొందు తెలిదీవి ♦ పుట్టినిల్లు

బ్రహ్మర్షి రాజర్షి ♦ పరివేష్టితంబైన

పరమేష్ఠికొల్పున్కి ♦ పరఁగుచోటు

సకలదివ్యాంగనా ♦ సతతసంసేవిత

భారతినేస్తంబు ♦ ప్రాణతుల్య

మత్యంతసత్యవ్రాతాశ్రయం బైయొప్పు
సత్యలోకంబు సం చారసీమ

శంకరామరపతిముఖ్య సర్వదేవ
తాలయంబులు గమనయో గ్యస్థలములు
సహచరులు దివ్యవనితలు సహజగోష్ఠి
తావకకథాళి మాకుఁ బ ద్మాకళత్ర॥

15

పద్మాకళత్ర = ఓకృష్ణా! (పద్మ = లక్ష్మి, కళత్రము = భార్య. లక్ష్మియే భార్యగాఁగలవాఁడు. పద్మాకళత్రుఁడు దానిసంబుద్ధి పద్మాకళత్ర) అపునరావృత్తి...
...సాంద్రము, అపునరావృత్తి = మరలజన్మమునుగలిగింపనిదియు, నిత్య = శాశ్వతమైన,
ఆనంద = సుఖముచే, సాంద్రము = ఎడతెగనిదియు, ఐ, పాలుపొందు తెలిదీవి = ఒప్పారు
శ్వేతద్వీపము, మాకున్, (ఇట నేకవచనము చెప్పఁదగి యున్న మ బహువచనంబు
ను శాస్త్రసమ్మతము.) ఇదియెల్ల వాక్యములతో సంబంధించును. పుట్టినిల్లు = జన్మస్థా
నము; వీదీవిని జన్మించినవారికి మరల జన్మము గలుగదో మఱియు నెచ్చట శాశ్వత
మైనసుఖ ముండునో యట్టితెలిదీవి నాజన్మస్థాన మని యర్థము. బ్రహ్మర్షి.....తం
బు, బ్రహ్మర్షి = బ్రహ్మముఖలచేతను, రాజర్షి = రాజముఖలచేతను, పరివేష్టితంబు =
ఆవరింపఁబడినది, ఐన, పరమేష్ఠికొల్పు = చతుర్ముఖునిసభ, (మాకున్) ఉన్కి = వా
సస్థానమును, పరఁగుచోటు = విహరించుస్థలమును, (ఉనికి = వ్యాపించుచోటనియేనియ
ర్థము.) (అగును) సకల...నేస్తంబు, సకలదివ్యాంగనా = ఎల్లదేవతాస్త్రీలచేతను, సత
త = ఎల్లప్పుడును, సంసేవిత = సేవింపఁబడు, భారతి = సరస్వతీయొక్క, నేస్తంబు = చె
లిమి, (మాకున్) ప్రాణతుల్యము = ప్రాణములతో సమానము. (అగును) అత్యంత...
యంబు, అత్యంత = అంతములేని, సత్యవ్రత = నిజముపల్కుటయందునియమముగలవారికి,
ఆశ్రయంబు = నివాసము, ఐ, ఒప్పుసత్యలోకంబు = తగియెడుబ్రహ్మలోకము, (మాకున్)
సంచారసీమ = తిరిగెడుచోటు, (అగును) శంకరామర.....యంబులు, శంకర = శివుఁ
డు (లోకములకు సుఖము గలిగించువాఁడు) అమరపతి = ఇంద్రుఁడు, ముఖ్య = మొద
లైన, సర్వదేవతాలయంబులు = సమస్తదేవతలయొక్కగృహములును, గమనయోగ్యస్థల
ములు = పోదగినచోట్లు (అగును) సహచరులు = చెలికత్తెలు, దివ్యవనితలు = దేవలో
కమందలిస్త్రీలు, సహజగోష్ఠి = కూడఁబుట్టినసల్లాపము, తావకకథాళి = నీవృత్తాంతస
మదయము (అగును.)

క॥ ఏదేవర్షి కుమారిక

నీదయ నిగమాగమాంత ♦ నిశ్చితయోగ

ప్రాదుర్భూతానందము

నూఁదుట శ్రుతిరంజని యను ♦ యోగినినిహరీ॥ 16

హరీ = ఓకృష్ణా ! ఏన్, దేవర్షి కుమారిక = ఒకా సెక దేవబుష్పి కూతురను, నీ
దయన్ = నీకరుణచే, నిగమాగ.....నందమున్, నిగమ = వేదములచేతను, ఆగమాం
త = వేదాంతములచేతను, నిశ్చిత = సిద్ధాంతింపబడిన, యోగ = భక్తి చేతను, (మనసు
ను బాహ్యపదార్థములనుండి మరలించి యీశ్వరునందు నిలుపుట యోగము.) ప్రాదు
ర్భూత = పుట్టిన, ఆనందమున్ = సుఖమును, నూఁదుటన్ = భరించుటచేతను, శ్రుతిరంజ
ని, అనుయోగినిని = అనుభక్తురాలను. శ్రుతులయం దనురాగము గలది గాన శ్రుతిగం
జని యనియును బ్రశస్తమైనయోగము (భక్తి) గలదిగావున యోగిని యనియు సార్థ
క నామములు.

వ॥ అని యద్వివ్యయోగినీరత్నంబు దనవచ్చినప్రయోజనంబు ప్రశంసిం
చునదియై కంసభేది కిట్లనియె. 17

అద్వివ్యయోగినీరత్నంబు = ఆశ్రుతిరంజని, అని = (తనవృత్తాంత మిట్లు) చెప్పి,
తనవచ్చినప్రయోజనంబు = తనవచ్చినకార్యమునుగూర్చి, ప్రశంసించునదియై = చెప్పఁ
దలచినదియై, కంసభేదికీ = కృష్ణునకున్, ఇట్లనియెన్ = ఈక్రిందిప్రకారముచెప్పెను.

ఉ॥ త్మౌకమ లేక్షణాసుమణి ♦ మాల్యసమేక్షుమతీతరంగిణీ
కోకనదాంబుజాతచయ ♦ గుంఫితభూరిర్భూరిప్రకాశమై
ప్రాకటసర్వవర్ణజన ♦ బంధురసౌఖ్యనివేశ మాచుల
క్షీకలితప్రదేశ మగు ♦ కేకయదేశము వొల్పుఁ దద్ధరన్॥ 18

త్మౌకమ.....ప్రకాశము, త్మౌ = భూమియనెడు (ని) త్మౌననిశ్చేదినీమ
హి. అ. కమలేక్షణా = స్త్రీయొక్క, సుమణిమాల్య = ముత్తియములదండతో, సమ =
తుల్యమైన, ఇక్షుమతీతరంగిణీ = ఇక్షుమతి యను పేరుగలనదీసంబంధమైన, కోకనద =
ఎఱ్ఱగలువలయొక్కయు (ని)రక్షోత్పలంకోకనదం. అ. అంబుజాత = తామరపూవులయొ
క్కయు, చయ = సముదాయముచేతను, గుంఫిత = కూర్పబడిన, భూరి = అధికమైన,

ఋరీప్రకాశము = ప్రవాహరూపమైనకాంతిగలది, (కాంతిప్రవాహము గలదని యర్థము.) ఐ, పాకట.....నివేశము, పాకట = ప్రసిద్ధమైన, సర్వవర్ణజన = ఎల్లజాతులమనుజులయొక్కయు, బంధుర = ఒప్పిదమైన, సౌఖ్య = సంతసమునకు, నివేశము = నివాసస్థానము, ఔచుక్, లక్ష్మీకలితప్రదేశము = సంపదతోఁగూడినస్థలముగలది, అగు కేకయదేశము, పొల్చున్ = ప్రకాశించును (ఉండె నని యర్థము.) తద్ధరక్ = ఆదేశమునందుక్, ముందుపద్దెముతో నన్వయము. భూమియనునంతికి మత్స్యాలవండంబోలి న యిత్తుమతి యనునదితీరమున నెల్లవారికి సుఖదమై సకలసంపదలకు నిరవైనకేకయదేశము కలదని భావము.

సే॥ శ్రీకరాభ్యంచితా ♦ స్తోతరత్నాళి చా
మీకరస్థగితసా ♦ ధాకరంబు
భాసురాగమనదా ♦ భ్యాసరాజితమనీ
షాసరోజాసన ♦ జ్యాసురంబు
కేళికావశచంద్రా ♦ శాలికాంతరచల
దృలికాదృక్పన్నా ♦ మాలికంబు
గంధవారణఘటా ♦ గంధవాహత్యంత
బాంధవాత్యున్నత ♦ సైంధవంబు
లోకనుతపాకవైభవ ♦ పాకహార్య
నేకసుశ్రీకన్యపలోక ♦ నాకరీక
భాకలితనాకసమసంప ♦ దాకరంబు
కరము వ్రేగడంగఁ దనరుఁ గే ♦ కయపురంబు॥

19

శ్రీకర.....కరంబు, శ్రీకర = శోభను గలిగించు, అభ్యంచిత = పూజింపఁబడిన, అస్తోక = అధికమైన, రత్నాళి = మణులసముదాయముచేతను, చామీకర = బంగారముచేతను, స్థగిత = కప్పఁబడిన, సౌధ = మేడలకుక్, ఆకరంబు = ఉనికిపట్టును, (రత్నములును బంగారును దాచినమేడలు గలదనియర్థము.) భాసుర.....సురంబు, భాసుర = ప్రకాశించెడు, అగమ = వేదములయొక్క, సదాభ్యాస = ఎడతెగనియలవాటుచేక్, రాజిత = ప్రకాశించెడు, మనీషా = బుద్ధిచేతను, సరోజాసన = చతుర్ముఖు లగు, (సరోజాసనుఁడు = పద్మ మాసనముగాఁ గలవాఁడు) జ్యాసురంబు =

బ్రాహ్మణులు గలదియును, (బ్రాహ్మణులు, బ్రాహ్మ = భూమి, సురలు = దేవతలు ; బ్రాహ్మణులు.) (ని) ఊణిజ్ఞాకాశ్యపీక్షితిః. అ. వేదముల నెల్లప్పుడు నభ్యసించుచుండుటచే విలసిల్లుబుద్ధిని బ్రహ్మంబోలిన బ్రాహ్మణులు గల దనియర్థము. కేళికా...మాలికంబు, కేళికా = కీర్తిడలయందలి, వశ = యిచ్చచేతను, చంద్రశాలికా = మేడలమీఁదియిండ్లయొక్క, అంతర = మధ్యమునందు, చలత్ = సంచరించుచున్న, బాలికా = లేజవ్వనులయొక్క, దృక్పద్మమాలికంబు = చూపు లనెడుతామరపూవులదండలు కలదియును, క్రీడాసక్తిచే మేడలమీఁద సంచరించెడు జవ్వనులచూపు లనెడుపూలదండలు గల దనియర్థము. గంధ.....సైంధవంబు, గంధవారణ = మదము గలయేనుఁగులయొక్క, (గంధము గలవారణము గంధవారణము. గంధశబ్దము గుణవాచకము గావున మతుప్రయము లోపించెను.) ఘటా = సముదాయమును, గంధవాహా = వాయువునకు, అత్యంత బాంధవ = మిగులం జుట్టము లగు, అత్యున్నత = మిక్కిలి పొడవు లైన, సైంధవంబు = గుట్టములుగలదియును, మదించినయేనుఁగులను వాయువేగము గలగుట్టములను గలది యనియర్థము. లోకనుత.....కరంబు, లోకనుత = జనులచేత స్తుతింపఁబడిన, పాక = సంతానము గలవారును, వైభవ = సంపదచేత, పాకహారి = ఇంద్రుంబోలిన, అనేక = పెక్కుం డ్రగు, సుశ్రీక = ఎక్కువ సంపదగల, స్పృహ = రాజులయొక్క, లోక = సముదాయముయొక్క, సౌకరీకశా = సౌలభ్యముచేత నైనశోభచేతను, కలిత = ప్రాప్తమైన, నాకసమ = స్వర్గలోకముతో సమానమైన (స్వర్గసంపదతో సమానమైన యనియర్థము.) సంపత్ = భాగ్యమునకు, ఆకరంబు = పుట్టినిల్లు, మిగులనుత్తమ మగుసంతానము గలవారును నైశ్వర్యముచే నింద్రుంబోలినవారును నగు పెక్కుండు రాజులకలిమిచే స్వర్గపురముం బోలిన దనియర్థము. అగుకేకయపురంబు, కరంబు = మిక్కిలి, పాగడంగణ = స్తుతింపఁగా, తనరుణ = ప్రకాశించును.

ఇం దగ్ధాలంకారము రూపకము. శబ్దాలంకారము వృత్త్యనుప్రాసము.

మ॥ కలఁ డప్పట్టణనేత యాతతసమా ♦ ఖ్యాబాలికాకేళికా
నిలయీభూతజగత్త్రియుం డఖిలభూ ♦ నేతృస్తుతాత్మీయరా
జ్యలసచ్ఛీనిధి వారితారిహిమతే ♦ జోఖండనూర్తాండమం
డలరుక్కాండుడు ధృష్ట కేతుధరణి ♦ నాథావతసం బిలన్ ॥ 20

అప్పట్టణనేత = ఆకేకయపురమునకుం బరియును, ఆతత.....జగత్త్రియుండు. ఆతత = విరివియైన, సమాఖ్యా = కీర్తియనెడు, (ని) యశఃకీర్తిస్సమాఖ్యాచ. అ. బా

లికా = కన్నెయొక్క, కేళికా = నృత్యమునకు, నిలయాభూత = ఉనికిపట్టైన, జగత్ప్రియుండు = ముల్లోకములు గలవాఁడును, ముల్లోకముల వ్యాపించినకీర్తి గలవాఁడనియర్థము. అఖిల.....నిధి, అఖిల = అందఱును, భూనేతృ = దేశాధిపతులచే, స్తుత = శ్లాఘింపఁబడిన, ఆత్మీయ = తనసంబంధమైన, రాజ్యలసచ్ఛి = రాజ్యసంబంధమైనప్రకాశించుసంపదకు, నిధి = స్థానమును, ఎల్లరాజులచే శ్లాఘింపఁబడినరాజ్యసంపదఁ గలవాఁడనియర్థము. వారితారి.....క్కాండుండు, వారిత = తొలఁగింపఁబడిన, ఆరి = శత్రువులనెడు, హిమ = మంచుగల, తేజః = ప్రతాపమునెడు, (కోశదండములవలనఁబుట్టినప్రభావము) అఖండమార్తాండమండలరుక్కాండుండు = పూర్ణమైన సూర్యతేజస్సుముదయముఁ గలవాఁడును, సూర్యుండు తనకిరణములచే మంచు వారించునట్టిరాజుతనతేజమునం బగల వారించు ననిభావము. (అగు) ధృష్టకేతుధరణీనాథావతంసంబు = (అగు) ధృష్టకేతుఁ డనుపేరు గలరాజశ్రేష్ఠుండు, ఇలక్ = భూమియందున్, కలఁడు. ఇందు శత్రువులందు హిమత్వ మారోపించుట తేజమున సూర్యకాంతిత్వ మారోపించుటకుఁ గారణము గావునఁ బరంపరితరూపకాలంకారము.

ఇందు మూడవచరణమున యకారమునకును, తేజశ్శబ్దమునకు మీఁదిశబ్దముతో సంధి చేసినపుడు వచ్చినయోకారమునకును యతి వేయఁబడెను. దీనికి లుప్తవిసర్గక స్వరయతి యనిపేరు.

తే॥గీ॥ దైవభాష నదంతసాం ♦ తములమీఁద
సత్తుమొదలను గలశబ్ద ♦ మదుకువేళ
నమరు నోత్వంబునకుఁ జెల్లు ♦ నహాయ లిపులు
జగతి లుప్తవిసర్గక ♦ స్వరవళులన॥ అష్టకవి. ఆశ్వా 3:

ప॥ మఱియు నతండు నలన్యగనగరభగీరథదుందువశ్శారసుకణాత్రమాంధాత్రాదులకరణి ధరణీభరణదత్తుండై దినాలాపంబులు శరణాగత శాత్రువముఖంబులయంద వక్రీభావంబు లధిజ్యశరాసనంబులయంద దృఢబంధంబులు సురతంబులయంద కుటిలనటనంబులు వేశ్యాజనంబులయంద సదాపత్నాగ్నిప్తిచే మొఱవెట్టుట తరుణీమంజీరంబులయంద మదాంధత్వంబునం విరుగుట కరిఘటలయంద పరుషదండం

బువలనఁ జక్రప్రకంపంబులు మోడముట కులాలకృత్యంబులయంద
 సమస్తవస్తుసంపదలుం దోచుట లీలాదర్పణంబులయంద చెన్నం
 దుచుండ నధర్మంబున కభావంబును దనదానంబున కప్రమాణంబు
 ను దనక్రోధంబున కస్థిరత్వంబును దనవిక్రమంబున కసహ్యతయుఁ
 దనయశంబున కత్యాశాప్రవృత్తియుఁ దవులం జేసి మహావీరుం డ
 య్యును వినయోపేతుం డై యధికసత్వసంపన్నుం డయ్యును బర
 లోకభీకరుం డై కామార్థపరుం డయ్యును విమలధర్మప్రధానుం డై
 రాజ్యంబు పాలించుచు సంతానకాంక్షి యై శుతకీర్తినామకనిజదే
 వీసహితంబుగాఁ దత్సాధనం బగుర్నమానమారాధనంబు దినదినంబు
 ను గావింప నొక్కనాడు.

22

అతందు = అపట్టణ మేలుధృష్టశేతుఁడు, మణియును = ఇంకను, నల.....కర
 ణిక = నలుఁడు మొదలగు రాజులయొక్క నిధమువంటి నిధముచేతను, (ఇట నిదర్శ
 నాలంకారము) ధరణీభరణదత్తుండై, ధరణి = భూమియొక్క, భరణ = పోషించుట
 యందు, (జనులం బాలించుటయం దనియర్థము) దత్తుండై = నేర్పరియై, దీనాలా
 పంబులు = భయపడినవారిమాటలు (దరిద్రులమాటలును) శరణాగత.....యంద,
 శరణాగత = రక్షణముం గోరివచ్చిన, (రక్షింపు మనికోరి వచ్చిన యనియర్థము.) శా
 త్రవ = పగవారియొక్క, ముఖంబులయంద = నోళ్లయందే, దీనశబ్దమునకు రెండర్థము
 లుండుటచేత దీనవచనములు పేదవారిమొగములందును భయపడినవారి మొగములందును
 బ్రాప్తించుచుండఁగా నీరాజుకాలమున బీదలు లేరు గాని నెట్టివచనము నీరాజునకు వె
 అచి రక్షింపు మనికోరుశత్రులనోళ్లయందే యుండె ననిభావము. వక్రభావంబులు =
 వంకరతనములు, (ఇతరులను పాద గలిగించుటయును) అధిజ్యోతనానంబులంద = ఎ
 క్కు వెట్టినధనుస్సులందే, వక్రభావము దుష్టులందు నెక్కు వెట్టినవిండ్లయందును బ్రా
 ప్తించఁగా నీతేనికాలమునఁ గ్రూరులు లేరు గావున ధరువులందే వక్రభావము నిలిచె
 ననిభావము. దృఢబంధంబులు = అధికమైన బంధములు, (నాగాద్యాకారమైన సం
 యోగవిశేషములు) (అధికముగాఁ జెఱ నుంచుటలును) సుగతంబులయంద = స్త్రీపు
 రుషులసంయోగంబులయందే, బంధములు రెండుచోట్లం బ్రాప్తించుచుండఁగా జెఱ వె
 టం దగినతప్పు చేయువారు లేమిచే నని సంభోగములయందే నిలిచె ననిభావము. కుటి

లనటనంబులు = ఒక తీరు నాట్యములు (కపటప్రవర్తనములును) వేశ్యాజనంబులయంద = వారకాంతలయందే, కుటిలనటనశబ్దము శక్తిచేత నాట్యమునందును జెడునడవడియందును బ్రవర్తింపఁగా నారాజుదేశమున దుష్ప్రవర్తనము గలవారు లేరు గావున నాశబ్దము నాట్యమునందే ప్రవర్తించుచుండె ననియమించె. సదాపత్రాప్తిచేత = ఎల్లప్పుడును బాదముల నుండుటచేతను (ఎల్లప్పుడు నాపదల నొందుటచేత నని యర్థాంతరము) మొఱవెట్టుట = ధ్వనించుట (ఆపద నొందువాఁడు తన్ను రక్షించుకొను శక్తి లేక తగినవారింగూర్చి చేయుదుఃఖముతోఁ గూడినధ్వనియును) తరుణీమంజీరంబులయంద = ఆఁడువారికాలియందెలయందే, ఈయనరాజ్యమున నాపద నొందువారు లేరు గావున మొఱవెట్టుట యందెలయందే యుండె ననిభావము. పరుషదండంబులవలన = కఠినశిక్షలవలన (గట్టివి యైనకఱ్ఱలవలనను) చక్రప్రకంపంబులు = దేశసంబంధముగల (జనులయొక్కభయమువలన) వణఁకులు, (కుమ్మరిసారెలు తిరుగుటలును) కులాలకృత్యంబులయంద = కుమ్మరులు చేయుపనులయందే, పరుషదండమువలనఁ జక్రప్రకంపనము కుమ్మరులు చేయుపనులయందును దేశజనులయందును బ్రాప్తింపఁగా నాదేశమునఁ దప్పచేయువారు లేరు గావున కుమ్మరులు చేయుపనులయందే యుండె ననిభావము. మదాంధత్వంబునన్ = క్రొవ్వువలనిగ్రుడ్డితనముచేతను, (గర్వముచేఁ గలిగిన గ్రుడ్డితనముచేతను, గర్వమువలనియవివేకముచేతననియు నర్థము) కరిషుటలయంద = ఏనుఁగులసముదాయమునందే, ఈయనరాజ్యమున గర్విష్టులు లే రనిభావము. సమస్తవస్తుసంపదలున్ = అన్ని పదార్థములసంపత్తులును, తోఁచుట = ప్రతిఫలించుట, (దోచుట = దొంగిలించుట యనియర్థాంతరము) లీలాదర్పణంబులయంద = విలాసార్థము లగు నర్థములయందే, ఈప్రభువుకాలమున దొంగతనము లే దనిభావము. చెన్ను = అందమును, ఒందుచుండన్ = (పైనఁ జెప్పినవి చెప్పినస్థలములయందే యుండఁగా ననియర్థము) ఇంతవఱకుఁ బరిసంఖ్యాలంకారము. అధర్మంబునకున్ = ధర్మవిరుద్ధకార్యమునకు, అభావంబును = లేమియును, ఈయనదేశమున నన్ని యం గలవు గాని యధర్మమొక్కటియే లే దనియర్థము. తనదానంబునకున్ = తనయీనికి, అప్రమాణంబును = ప్రమాణాభావమును (కొలఁదిలేమియును) తనక్రోధంబునకున్ = తనకోపమునకు, (పరులు చేసినయపకారమును సహింపలేమిచే మనసునం బుట్టువికారము క్రోధము) అస్థిరత్వంబును = చిరకాలము నిలువమియును, తనవిక్రమంబునకున్ = తనపరాక్రమంబునకున్, అసహ్యతయున్ = సహింపలేమియును, తనయశంబునకున్ = తనకీర్తికి, అత్యాశాప్రవృత్తియున్ = అధికమైన కోరికయందుఁ బ్రవేశమును, (అత్యాశా = దిక్కులవత్రిక్రమించిన, ప్రవృత్తియున్ = సంచారమును.) తవులం జేసి = తగుల్పొనునట్లు చేసి,

మీఁదియప్రామాణ్యము నస్థిరత్వము మొదలగుచెడుగుణములనుమీఁదఁ జెప్పినవానియం దేకాని యొం డెడ లేకుండఁ జేసి యనియర్థము. (ఇవి మఱియొకచో దోషములయిన ను మీఁదఁజెప్పినచోట్ల గుణములగును.) పరిసంఖ్యాలంకారము. మహావీరుండయ్య ను = గొప్పశూరుఁ డైనను (వీరుఁడు = శత్రుల వణఁకించువాఁడు.) వినయోపే తుండై = మిగుల నడఁకువఁ గలవాఁడై, మిగులఁ బరాక్రమశాలియు నధికమైననీతితో డం గూడినవాఁ డనియు నర్థాంతరము. అధికసత్వసంపన్నుం డయ్యను = ఎక్కువ స త్వగుణము గలవాఁ డయ్యను, పరలోకభీకరుం డై = ఇతరజనులకు భయమును గలి గించువాఁడై, (ఎక్కువబలము గలవాఁడును శత్రులకు వెఱపు పుట్టించువాఁడు నని యర్థాంతరము.) కామార్థపరుం డయ్యను = కామమునందు నర్థమునందే యాసక్తి గ లవాఁ డయ్యను, విమలధర్మప్రధానుండై = నిష్కల్మష మైనసత్కర్మములే ప్రధాన ముగాఁ గలవాఁ డై, (కామము నర్థము ననుపురుషార్థములయం దాసక్తి గలవాఁడును ధర్మపురుషార్థమే ప్రధానముగాఁ గలవాఁడు ననియర్థాంతరము.) విరోధాభాసాలం కారము. రాజ్యంబు = దేశమును, పాలించుచున్ = రక్షించుచు, సంతానకాంక్షియై = సంతానముం గోరువాఁ డై, శ్రుతకీర్తి నామకవిజదేవీసహితంబుగాన్ = శ్రుతకీర్తి య ను పేరు గలతనపట్టాభిషిక్తురా లగుభార్యతోఁ గూడునట్లుగా, తత్సాధనంబు = సంతా నమునకుం గారణము, అగు, రమాసమాధానంబు = లక్ష్మీ దేవియొక్కపూజనమును, దిన దినంబును = ప్రతిదినంబును, కావింపన్ = చేయు చుండఁగాన్, ఒక్కనాఁడు = ఒక్క దినమున (ముందుపదైముతో నన్వయము.)

గీ॥ భక్తి కెద మెచ్చి యామహీ ♦ పాలకునకు

శ్రీసతీమణి సాక్షాత్క ♦ రించి వరము

గోరు మన నినుఁ బోలిన ♦ కొమరి మరునిఁ

బోలునుతు ని మ్మనిన వరం ♦ బు నిడి చనియె॥ 23

శ్రీసతీమణి = లక్ష్మీ యనుస్త్రీశ్రేష్ఠము, భక్తికిన్ = రాజు చేసినసేవకు, ఎదన్ = మనసునందున్, మెచ్చి = సంతసించి, సాక్షాత్కరించి = సన్నిధి చేసి, (క న్నులకుం గన్నట్టి యనియర్థము.) వరము = ఇష్ట మైనదానిని, గోరుము = అడుగుము, అనినన్ = ఇట్లనఁగా, నినున్ = (లక్ష్మిని) పోలినకొమరిన్ = పోలినకూతును, మరు నిన్ = మనస్థునిని, పోలినసుతున్ = పోలినకొమారునిని, ఇమ్ము = దయచేయుము, అని నన్ = రాజిట్లు ప్రార్థింపఁగా, వరంబు = (ఆయన) కోరినదానిని, ఇడి = ఇచ్చి, చ

నియోక్ = (లక్ష్మీ) ఏగను.

క॥ ఆవనజాలయదయ వసు

దేవునిసోదరి స్వపాలు ♦ దేవి వెలసె గ

ర్భావేశవశత శశిగ

ర్భావేశత నెసఁగుపూర్వ ♦ యగుదిశ యనఁగన్॥ 24

వసుదేవునిసోదరి = సీతండ్రీ యైవసుదేవునికిం వోఁబుట్టువు, స్వపాలుదేవి = ధృష్టకేతునిభార్య, ఆవనజాలయదయన్ = ఆలక్ష్మీయొక్కకరుణచేతను, (వనజాలయ = పద్మమే గృహముగాఁ గలది.) గర్భావేశవశతన్ = గర్భప్రవేశమునకు లోఁగుటచేత, (గర్భము ధరించుటచేత ననియర్థము.) శశిగర్భావేశతన్ = చంద్రుని గర్భమున ధరించుటచేత, ఎసఁగుపూర్వ యగుదిశయనఁగన్ = ప్రకాశించు తూర్పుదెసవలె, వెలసెన్ = ప్రకాశించెను. ఉపమాలంకారము.

క॥ నెలదప్పి వింతచిన్నెల

నెల వగునెలఁతుకకు నిండు ♦ నెలనెన్నెలన

న్నెల గెలుచుతెలుపు చెక్కుల

నెలకొన నవి చంద్రశకల ♦ నియతిం దనరెన్॥ 25

నెలదప్పి = నెల సతిక్రమించి (సందర్భముచేఁ గొన్ని నెలలు దప్పి యనియర్థము) వింతచిన్నెలనెలవు = త్రొత్తలక్షణములకు వాసస్థానము, అగు, నెలఁతుకకున్ = (శుభకీర్తికి) నిండునెలవెన్నెలనెన్నెలన్ = పూర్ణచంద్రునికాంతులయొక్కవన్నెలను, గెలుచుతెలుపు = జయించెడుతెల్లనిచాయ, చెక్కులన్ = చెక్కులందు, నెలకొనన్ = స్థిరపడఁగా, అవి = ఆచెక్కులు, చంద్రశకలనియతిన్ = కర్పూరపుముక్కలసంపదంబొలిససంపదతో, తనరెన్ = ప్రకాశించెను. (ని) ఘనసారశ్చంద్రసంజ్ఞః. అ.

అమె గర్భిణి యైనకొన్ని దినములకు నామేశరీరమునఁ బెక్కులు చూలాలిచిన్నెలుప్పతిల్లె ననియు నం దొకటి యగుతెలిచాయచేఁ జెక్కులు కర్పూరపుంబలుకులవలెఁ బ్రకాశించె ననియుభావము.

మ॥ నవగర్భోదయవేళ యన్తొలుకరి ♦ న్నందంబులై హంసయా

నవిశేషంబులు వొల్చె నూర్పుగము ల♦ న్వాఙ్మంబునన్ దూర్పుగా

ఘృ వెన న్నించెఁ బయోధరంబు లొగి నుఁ ప్పొంగెన్ వినీలాంతతఁ
నవకం బేర్పడె మించెఁ జిట్టుములు సోఁనల్లాఁ గురంగాక్షికిన్ || 26

గురంగాక్షికిన్ = శ్రుతకీర్తికిన్, (లేడికన్నులం బోలినకన్నులుగలది) నవగ
రోభదయవేశ = నూతనమైనగరోభత్వత్తి సమయము, అన్తొలుకరిన్ = అనువగ్నాకాలమం
దు, హంసయానవిశేషంబులు, హంసయాన = ఆశ్రీయొక్క, (అంచనడలంబోలిననడ
లగలదనియొక్క) విశేషంబులు = అవస్థలనియెడి, హంసయానవిశేషంబులు = అంచల
యొక్కగతివిశేషములు, మందంబులై = అల్పములై, పాల్చెన్ = కానఁబడెను. వగ్నా
కాలమున హంసలసంచారము లల్పము లైయుండును. గర్భిణులు మిగుల మందము
లగుకార్యములు గలవారుగ నుందురు; గాన నిట్లు చెప్పఁబడెను. ఊర్పుగము
లన్వ్యాజంబునన్ = శ్వాససమూహము లనుమిషచేత, తూర్పుగాడ్పు = తూర్పుది
క్కునుండివచ్చువాయువు, వెసన్ = త్వరతో, మించెన్ = అతిశయించెను. గర్భిణుల
కు నూర్పు లధికముగ నుండును. వగ్నాకాలమునం దూర్పుగాలి హెచ్చును. కాన నూ
ర్పులయందు స్వరూప మపహ్నా వించి (కప్పిపుచ్చి) పూర్వవాయుత్వ మారోపింపఁబ
డెను; గనుక నపహ్నా వాలంకారము. వగ్నాకాలమున దుస్సహము లగుతూర్పుగాడ్పు
లు విసరున ట్లీమె గర్భిణి యైనపుడు దుస్సహము లగునూర్పులు వృద్ధై ననియాశయము.
పయోధరంబులు = స్తనము లనుమేఘములు, వినీలాంతతఁ = నల్లనియగ్రములు గలుగు
టచేతను (నల్లనియాకారము గలుగుటచేత ననిమేఘపరము.) (ని) అంతోశ్రీనిశ్చ
యేనాశేస్వరూపేత్రేంతికేంతరే నా. నా. ఉప్పొంగెన్ = వృద్ధిచెందెను. నవకంబు =
మార్దవ మనుక్రొత్తనీరు, ఏర్పడెన్ = బయలుపడెను; (ని) కంశిరోంబును ఖేక్లీబం
తత్తైవచకమవ్యయం. నా. నా. (నవకంబు మార్దవ మనునర్థమున దేశ్యము. రెండవ
యర్థమున సంస్కృతసమము. అప్పుడు నవం + కం అనివిభాగము. నవం = క్రొత్తది
యగు, కం = నీరు, దీనితత్సమము నవకము; నవకంబు.) చిట్టుములు = చిన్న యుమ్ములు,
(చిటు + ఉములు = చిట్టుములు. కుటు, చిటు, కడు, నడు, నిడుశబ్దముల అ, డల క
చ్చు పరం బగునపుడు ద్విరుక్తటకారం బగు. బా. సం.) సోనల్లాన్ = వగ్నధారలు
గాన్, మించెన్ = అతిశయించెను. ఇది గర్భిణులకుం బుట్టులక్షణము.

ఇం దీమె గర్భిణి యైనకాలమందు వగ్నాకాలత్వ మారోపించి గర్భచిహ్న లన్ని
టియందును వానకాలమందలిలక్షణముల నారోపించుటచే రూపకాలంకారము. ఇది
కొన్ని చోట్ల శ్లేషసంకీర్ణము.

గీ॥ మున్ను కటిగరిమకు నుల్కి ♦ విన్ననైన
తరుణిలేఁగాను చూలింత ♦ తనముఁ గూడ
దాని నెదురించె జితుఁ డైన ♦ హీనబలుఁడు
బలము సమకూడుతటి వైరి ♦ గెలుచుఁ గాదె॥ 27

మున్ను = గర్భము లేనికాలమున, కటిగరిమకున్ = పిఱుఁడులగొప్పతనమునకు,
ఉల్కి = భయపడి, విన్ననైన = చిన్నవోయిన, తరుణిలేఁగాను = ఇంతియొక్కలేత
నడుము, చూలింతతనము = గర్భణీధర్మము, కూడఁ = తనకు సహాయము సేయఁగాక,
దానిఁ = ఆపిఱుఁడును, ఎదిరించెఁ; గర్భము లేనికాలమున మిగులసన్న మగునడు
ము మిగుల విశాల మైనపిఱుఁడుకంటెఁ దక్కువతనమును బొందియుఁ దనకు సహాయ
ము సేయువారు లేమిచే నూరకుండి యిప్పుడు గర్భము తోడ్పడఁగా దాని నెదుర్కొ
నె ననియాశయము. మున్ను మిగులసూక్ష్మ మైనమధ్యభాగము గర్భధారణమున బలిసి
మిగులస్థూలమయ్యె ననిఫలితము. జితుఁడు = ఓడింపఁబడినవాఁడు, విన, హీనబలుఁడు =
తక్కువబలము గలవాఁడు, బలము = సహాయము, సమకూడుతటిఁ = లభించుకాలము
నందుఁ, వైరిఁ = పగవానిని, గెలుచుఁ గాదె = జయించును గదా. పగఱచే నోడిం
పఁబడినవాఁడు తగినబలము సంప్రాప్త మైనపుడు వారిని జయించుట లోకసిద్ధము.

ఇందు మొదటియంశమును సమర్థించుటకై రెండవయంశము చెప్పుటచే నర్థాంత
రన్యాసాలంకారము.

ఉ॥ చల్లనితమ్మితూండ్రక్రియఁ ♦ జల్వ వహించినచేతులఁ విభుఁ
మెల్లనఁ గాఁగిలించు మను ♦ మ్రింగినకమ్మనినోర మోవి న
ల్లల్లననానుఁ గాంక్షితర ♦ తాదులకుఁ మదిఁ గొంకి పార్థనా
భ్యుల్లసదుక్తియై యుబుసు ♦ పుచ్చుఁ బ్రియుం జెలి కేళివేళలఁ॥

చెలి = శ్రుతకీర్తి, కేళివేళలఁ = క్రీడాకాలములందు, చల్లనితమ్మితూండ్రక్రి
యఁ = చల్లనితామరకాడలయొక్కవ్యాపారము వంటివ్యాపారముచేతను, (కాడల
వలెననియర్థము.) ఇచట నిదర్శనాలంకారము. చల్వ = శైత్యమును, వహించినచేతు
లఁ = ధరించినచేతులతో, గర్భిణులశరీరములయందుఁ జల్లఁదన మధికముగ నుండుట
సాజము. విభుఁ = మగనిని, మెల్లనఁ = తిన్నఁదనముతో, కాఁగిలించుఁ = ఆలింగన
ముచేసికొనును; మను = మంటిని, మ్రింగినకమ్మనినోరఁ = భుజియించినది గనుకనే

మంచివాసనఁ గలనోటితో, మోవిన్ = (ప్రియుని) మోవిని, అల్లలసన్ = మిగులమాం
ద్యముతో, ఆనున్ = త్రావును; మన్నుఁ దినుటచేఁ బరిమళించునోరితో మగనియధరో
స్థమును మిగుల మందముగాఁ బాసము చేయు ననియర్థము. కాంక్షితరతాదులకున్ =
(మగఁడు) అపేక్షించినక్రీడలకు, మదిన్ = మనసునందు, కొంకి = జడిసి, ప్రియున్ =
మగనినిఁగూర్చి, ప్రార్థనాభ్యుల్లసదుక్తియై, ప్రార్థనా = వేడుటతో, అభ్యుల్లసత్ = ప్ర
కాశించుచున్న, ఉక్తియై = మాటలు కలదియై, ఉబుసుపుచ్చున్ = కాలక్షేపము సే
యును; ఆమె గర్భభారముచే నాయాసమున కోర్వలేక మగఁడుకోరినపరిహాసాదుల
కుఁ బాలక వేడుకొనుచుఁ గాలక్షేపము చేయుచుండె ననిభావము.

చ॥ నెల లొగి నిట్లు తొమ్మిదియు ♦ నిండినపిమ్మటఁ బుణ్యభామిను
బలుముద మొందనొక్కశుభ ♦ లగ్నమునన్ శ్రుతకీర్తి గాంచె న
క్కలువలతేని నిందిరను ♦ గాంచినదుగ్ధపయోధివీచికా
తిలకమురీతి మేరునగ ♦ ధీరుఁ గుమారుఁ గుమారికామణిన్॥ 29

ఇట్లు = నైన చెప్పినప్రకారముగాన్, నెలలుతొమ్మిదియున్ = తొమ్మిది నెలలు
ను, ఒగిన్ = క్రమముగా, నిండినపిమ్మటన్ = పూర్ణమైనతరువాతను, ఒక శుభలగ్నము
నన్ = ఒకానొక మంచిరాశియారంభమున, (ని) రాశీనామదయాలగ్నం. అ. పుణ్య
భామినుల్ = సువాసినులు, బలుముదము = ఎక్కువసంతసమును, ఒందన్ = పొంద
గాన్, శ్రుతకీర్తి, అక్కలువలతేనిన్ = చంద్రునిని, ఇందిరన్ = లక్ష్మినిని, కాంచిన
.....రీతిన్, కాంచిన = కనిన, దుగ్ధపయోధి = పాలసముద్రముయొక్క, వీచికాతిల
కమురీతిన్ = తరంగశ్రేష్ఠముయొక్కరీతిచేతను, (శ్రేష్ఠ మైనతరంగమువలె ననియర్థ
ము.) మేరునగధీరున్ = పేరు వనుపవ్వతముంబోలె ధైర్యము గలవానిని, కుమారు
నిన్ = పుత్తునిని, కుమారికామణిన్ = మణిం బోలినకూతును, కాంచెన్ = ప్రసవించె
ను. పాలసముద్రమునఁ జందురుఁడు, లచ్చియుంబోలె నీమెగర్భమున మొకకుమారుఁ
డుం గుమారియుఁ బుట్టి రనియాశయము.

గీ॥ ఆకుమారుని సంతర్ద ♦ నాఖ్యుఁ జేసి

యూరమాంశను గన్నకు ♦ మారికకును

భద్రగుణలక్షణములు నూ ♦ పట్టుకతన

భద్రయనునామ మొసఁగె భూ ♦ పాలమకాళి॥

భూపాలమాళి = రాజులకు శిరోభూషణ మగువృష్టికేసుడు, ఆకుమాడుకొ,
సంతర్దనాఖ్యుక్ = సంతర్దనుఁ డను పేరు కలవానిని, చేసి = కావించి, (ఆకుమాడుకు
సంతర్దనుఁ డని పేరు వెట్టి యనియర్థము.) ఆరమాంశను గన్న కమాంశము = ఆత్మీ
యంశమునఁ గాంచినకూతునకు, భద్రగుణలక్షణములు, భద్ర = ప్రశస్తమైన, గుణ =
రూపలావణ్యాదులును, లక్షణములు = (ఐశ్వర్యాదుల నూచించురేఖలు మొదలగు)
ఋతులును, మాపట్టుకతనన్ = (ఆమెయందుఁ) గన్నదుకారణముచేతను, విద్రవిదును
నామము = భద్రయను పేరును, ఒసఁగెన్ = ఇచ్చెను. (కూతునకు భద్రగుణములు భ
ద్రలక్షణములు గలుగుటచే భద్ర యని పేరు వెట్టె ననియర్థము.) విరుక్త్యలంకారము.

మ॥ పాలుపారక జలకంబులార్చి జలుఁగుం ♦ బొత్తిళ్లలో నుంచి త
ళ్ళుల రాగిల్లుపసిండిగిన్నియల ను ♦ గ్గు లోవోసి కన్దోయిఁ గ
జలముం గస్తురి ఫాలమందు నిడుచున్ ♦ జన్నిచ్చి యచ్చువ్వు
ల్లల మేల్బంగరుతోట్టెలం దునిచి జో ♦ ల ల్యాడి రాజీజనుల్ ॥ 31

ఆశీజనుల్ = (ఆశు) తక్కియొక్క) చెలికత్తెలు, పాలుపారక = పాలుపారు,
జలకంబులార్చి = స్నానము చేయించి, అముద్దుషిల్లలక = ఆచక్కనిపాలురస, జలుఁ
గుంబొత్తిళ్లలోన్ = సన్న ప్రాతవస్త్రములయందు, ఉంచి = పరుండఁజెట్టి, తళ్ళు
లక = మెఱుఁగుఁజాయలతో, రాగిల్లుపసిండిగిన్నియలక = ప్రకాశించెనుఁగాదుని
న్నెలతోక, ఉగ్గులోవోసి = ఉగ్గుపెట్టి, కందోయిన్ = కచ్చులవంటయందు, కచ్చలం
బు = కాటుకను, ఫాలమందుక = మెసటను, కస్తురిక = కస్తూరిబొట్టుచును, ఇడు
చున్ = నిల్చుచున్, చన్నిచ్చి = పాలిచ్చి, మేల్బంగరుతోట్టెలందుక = ప్రశస్తమైన బం
గారపుటుయ్యెలలయందున్, ఉనిచి = నిలిపి, జోలల్ = విద్రవుచ్చుపాటలను, పాడిఁ =
గానముచేసిరి.

క॥ ఇంతు లిటు లూడిగము ల

శాంతంబు నొనర్ప రూప ♦ సంపన్నతచే

నెంతయు బాలామణి యం

తంతకు బాలేందురేఖ ♦ యనఁ దనకారెన్ ॥

32

ఇంతులు = (చెలికత్తెలగు) యువతులు, ఇటులు = మిడిప్రకారముగా, అక్రాం
తంబుక = ఎల్లప్పుడును, ఉడిగములు = ఉపచారములను, ఒనర్చుక = చేయుచుండఁగా

బాలామణి = చిన్న వయసున నున్న యాభద్ర, రూపసంపన్నతచేత్ = రూపసంపత్తుచే
తను, (చక్కనియకారముచే ననియర్థము.) అంతంతకున్ = నానాటికిన్, బాలేం
దురేఖయనన్ = లేతచంద్రకళవలెన్, తనరారెన్ = అతిశయించెను. (వృద్ధిం జెందె
ననియర్థము.)

క॥ ఆసమయంబున నన్నొక

వాసరమున లక్ష్మీకడకు ♦ వాణి వనుప నా

శ్రీసతి యోశ్రుతిరంజని

భాసిలుఁ గేకయసుపుత్రి ♦ భద్ర యనంగన్॥ 33

ఆసమయంబునన్ = భూలోకమునం గేకయరాజుకూతురు శుక్లపక్షమునందలి
చందురురేకవలెఁ గ్రహభివృద్ధి నొందుచున్న కాలమున, ఒక వాసరమునన్ = ఒకదినము
నందున్, వాణి = సరస్వతి, నన్నున్, లక్ష్మీకడకున్ = లక్ష్మీదేవియొద్దకు, పనుపన్ =
(పొమ్మని) యజ్ఞాపింపఁగా, ఆశ్రీసతి = ఆలక్ష్మి, ఓశ్రుతిరంజని ! కేకయసుపుత్రి =
కేకయరాజుకూతురు, భద్రయనంగన్ = భద్ర యనిపిలుచునట్లు, (భద్ర) యనుపేరు
గల్గి యనియర్థము.) భాసిలున్ = ప్రకాశించును. కేకయరాజపుత్రి బాల్యమున నున్న
పుడు చెలి నగునన్ను సరస్వతి యొకనాఁడు లక్ష్మీయొద్దకుఁ బొమ్మనఁగా నేఁ బో
యితిని. లక్ష్మి న న్నపుడు సంబోధించి భూలోకమున భద్ర యనుపేరుగలకేకయరా
జపుత్రి కల దనిముందుపద్దెములోఁ జెప్పప్రకారమున నాశోఁ జెప్పె ననికృష్ణునితో
శ్రుతిరంజని చెప్పెను.

ఉ॥ ఆచెలి మామకాంశభవ ♦ యై తగుఁ గావునఁ గేకయోర్వికిన్
వే చని బాలికన్ సకల ♦ విద్యలఁ దేటల నాటపాటలన్
రాచటికంపునీతులను ♦ రాణఁ బ్రవీణను గా నొనర్చుమా
భూచరివై మనుష్యసతి ♦ పోలికఁ గైకొని నీవు నావుడున్॥ 34

ఆచెలి = ఆకేకయరాజుకూతురు, మామకాంశభవయై = నాయంశంబునఁ (ల
చ్చియంశమున) బుట్టినదియై, తగున్ = ప్రకాశించును, కావునన్, నీవు, వే = శీఘ్ర
ముగాన్, కేకయోర్వికిన్ = కేకయదేశమునకు, మనుష్యసతిపోలికన్ = మనుష్యస్త్రీయొ
క్కసాదృశ్యమును, కైకొని = ధరించి, భూచరివై = భూమియందు సంచరించుదానవై,
చని = పోయి, తేటలన్ = నిర్మల మైనప్రవర్తనములందును, అటపాటలన్ = నృత్యము

నరిదు గానమునందును, సకలవిద్యలకొ = అన్ని చదువులయందును, గావతీకంబునకు
లన్ = ప్రభుత్వముతో సంబంధించినమంచివిషయములయందును, గావతీ = అట్టిదము
తో (బాగుగా ననియర్థము.) ప్రవీణుడు = సమర్థుడారిని, విజృంభణ = కేకయను, నా
వుడున్ = ఇట్లు లక్షికి చెప్పినతోడనే, ముందుపద్యముతో ముగియదు.

సీ॥ అట్లకా కని యాము ♦ హఃదేవికిని నమ

స్కారం బొనర్చి మ ♦ త్స్వామిని యను

నబ్జభామిని ♦ యనుమతి పడసి మా

లోకంబునకు పిగ్గి ♦ నాకలోక

నీకాశ మైయొప్పు ♦ కేకయనగరంబు

నం బ్రవేశించి భూ ♦ నాభుననుగ

తంబున నతనియా ♦ త్మజ భద్రో యచుకా

నంతఃపురంబున ♦ నేరిగి కాంచి

యబ్జసంపద కరముల ♦ నాననమున

శశిసంహారదరభావంబు ♦ పరిసరవన

ముల నలనుధానువర్తనం ♦ బును దెలుప

మాంశభవగా నెఱింగితి ♦ యదుకులేంద్ర

సీ

యదుకులేంద్ర = కృష్ణ! (ఏను) అట్లు = అట్లు తెలియజేయుచును,
కాక = అగుం గాక యని, ఆమహాదేవికిన్ = అలక్ష్మికి, విజృంభణంబునన్ = విజృంభణ
ము చేసి, మత్స్వామిని = నాకొడయకాలు, అను, నబ్జభామినియనుమతికొ = అనుమతి
రస్వతియొక్కయంగీకారమును, పడసి = పొంది, భూలోకంబునకు. పిగ్గి = (పిగ్గి
మునుండి) దిగి, నాకలోకనీకాశమై = స్వర్గమునకుం దుల్పుమై, విజృంభణంబునన్
నకొ = ప్రకాశించుకేకయనగరమందు, ప్రవేశించి, భూనాభుననుగతియొకొ = కేకయ
రాజుసంగీకారముచేతను, అంతఃపురంబునకున్ = అంతఃపురమునకుం దుల్గుచును,
నను, అరిగి = పోయి, అతనియాత్మజన్ = ఆయనకుం గూతుడు. భద్రయనకాకొ.
కాంచి = చూచి, కరములకొ = చేతులయందు, అబ్జసంపద = తామరపూవులు కలిగియుం
డుట యనియర్థము. (తామరపూవులం బోలినరేఖలు కలిగియుండుట యనియే. తా
మరపూవులతోభం బోలినతోభ యనియేని యర్థాంతరము.) ఆననునన్ = ముగియదు.

దుః, శశిసహాదరభావంబు = చంద్రునకుం దోబుట్టు వగుటను, (చంద్రునిసాదృశ్య మనియర్థాంతరము) సరసవచనములఁ = శ్రావ్యమైనపల్కులందు, అలసుధానువర్తనం బును = దేవలోకమునందలి యమృతముం బోలుటయును, తెలుపఁ = ఎఱిగింపఁగాఁ, (ఆమె) రమాంశభవగాఁ = లక్ష్మీయొక్కయంశమువలనఁ బుట్టినదని, ఎఱింగితిఁ = తెలిసికొంటిని.

లక్ష్మీ భూలోకమునకుం బోయి నాయంశమునం బుట్టినకేకయరాజపుత్రికివిద్య ల నేర్పు మని నాకాన తీయఁగా నే నామెనెలవు పుచ్చుకొని నాకుం బోవకురా ల గుసరస్వతియొద్దకు వచ్చి యామెతోఁ జెప్పి భూలోకమునకు వచ్చి కేకయరాజునంతి పురమునకుం బోయి యాకన్నెం జూచి యామెమోమునఁ జంద్రసాదృశ్యమును, జే తులం బద్మసంపదయును మాటల సుధయుం గల్గుటచే నీలక్షణములు లక్ష్మీయందుండు నవి గాన నీచిన్నది లక్ష్మీయవతార మనినిశ్చయించితి ననిశ్రుతిరంజని కృష్ణునితోఁ జెప్పెను. లక్ష్మీహస్తముల నెపుడుం బద్మము లుండుట 'నిత్యంసాపద్మహస్తా' మొదల గు న్తుతులం బ్రసిద్ధము. శ్లేషాలంకారము.

గీ॥ ఏను యోగిని నఖిలవి ♦ ద్యానిరూఢ

నగుట శుద్ధాంతగమనయో ♦ గ్య యని తలఁచి

నిఖిలవిద్యావిశేషముల్ ♦ నేర్పు మనుచు

నప్పడఁతితండ్రి కొమరి నా ♦ కొప్పగింప॥

36

ఏను, యోగినిని = భగవంతునియందు మనసుఁ గూర్చుదానను (భగవద్భక్తురాలనియర్థము.) అఖిలవిద్యానిరూఢఁ = ఎల్లవిద్యలచేఁ బ్రసిద్ధురాలను, అగుటన్ = అగుటచేతను, అప్పడఁతితండ్రి = కేకయరాజు, శుద్ధాంతగమనయోగ్య = అంతఃపురమునకుం బోఁదగినది, అనితలఁచి, నిఖిలవిద్యావిశేషముల్ = అన్ని చదువులను, నేర్పు మనుచుఁ, కొమరిఁ = బాలికను, నాకున్, ఒప్పగింపన్, ముందుపద్దెముతో నన్వయము.

శా. సారం బేర్పడఁ జెప్పితిఁ సరస మా ♦ సంగీతనృత్యక్రియా

పారీణత్వము కాన్యనాటకకళా ♦ ప్రాగల్భ్యమం దానలం

కారప్రాధీయు శబ్దశాస్త్రమును ద ♦ ర్కంబున్ గుణోదారశృం

గారస్ఫారరసప్రబంధరచనా ♦ ఖండైకచాతుర్యము॥

37

సారంబు = ముఖ్యాంశము, ఏర్పడఁ = స్పష్టపడునట్లు, సరసము = రసముతోఁ

గూడినది (మనోహర మయిన దనియర్థము) ఔ.....పారీణత్వము, ఔ = అగు, సంగీత = గానవిద్యయొక్కయు, నృత్యక్రియా = చేయి కన్న మొదలగువానిచే భావముం దెలుపునాటయొక్కయు, పారీణత్వముఁ = అవతలియొడ్డు చూచుటను (పాండిత్యము ననియర్థము) కావ్యనాటకకళాప్రాగల్భ్యము, కావ్య = రఘువంశాదులయొక్కయు, నాటక = శాకుంతలాదులయొక్కయు, కళా = చిత్తరువువ్రాయుట మొదలగువానియొక్కయు, ప్రాగల్భ్యము = నైపుణ్యమును, అందౌనలంకారప్రాధియుఁ, అందుఁ = ఆకావ్యాదులయందు, ఔ = ఉండెడునట్టి, అలంకారప్రాధియుఁ = ఉపమాదులయొక్కనేర్పును, (కావ్యములకు నాత్మ యగురసమునకు శబ్దార్థద్వారమున శోభాహేతువు లలంకారములు) శబ్దశాస్త్రమును = వ్యాకరణమును, తర్కంబుఁ, గుణో.....చాతుర్యమున్. గుణ = ప్రసాదమాధుర్యాదులచేతను, (పురుషునకు) శౌర్యక్షౌర్యాదులువలె రసమున కుత్కర్షణముం గలిగించుప్రసాదమాధుర్యాదులు గుణము లనంబడు) ఉదార = అధిక మైనట్టియు, శృంగారస్ఫారరస = అధిక మైనశృంగారరసముతోఁ గూడినట్టియు, ప్రబంధ = కావ్యములయొక్క, రచనా = రచించుటయందు, అఖండ = పూర్ణమైన, ఏక = ముఖ్యమగు, చాతుర్యముఁ = నైపుణ్యమును, చెప్పితిన్ = ఉపదేశించితిని.

క॥ బెళికెడుచూపుల నమృతము

చిలికెడువచనముల మిసిమి ♦ చెంది మొలక లై

కులికెడుచనుమొగడల సిరు

లొలికెడునెలప్రాయ మప్పు ♦ దువిదకుఁ బాడమె॥38

బెళికెడుచూపులన్ = తళతళ మెఱయుచూపులచేతనును, అమృతము = అమృతమును, (క్షీరసముద్ర)మున నుత్పిన్నమై సురలకు భోజనమైనపదార్థము.) చిలికెడు = ప్రసరింపఁజేయు, వచనములన్ = మాటలచేతనును, మిసిమి = క్రొత్తకాంతిని, చెంది = పొంది, మొలకలై = అంశురములై, కులికెడుచనుమొగడలఁ = అందముగం గదలుచుండెడుమొగ్గలం బోలినకుచములతోడను, సిరులొలికెడునెలప్రాయము = శోభలను వెదచల్లెడు లేజవ్వసము, అప్పుడు = నేను విద్య నుపదేశించునప్పటికి, దువిదకుఁ = నీమేనత్తకుం గూఁతు రగుభద్రకుఁ, పాడమె॥ = ఉత్పన్న మయ్యెను.

ఉ॥ కెంపులఁ జేసి మోవి నును ♦ గెంపుచొకాటపునత్తుము తైపుం

గుంపులఁ జెక్కుటద్దములఁ ♦ గూర్చిన కస్తురివాఁత గంబుర

సాం పొనరించె బెళ్ళు తెలి ♦ చూపులు కుంకుమచిత్రకంబు ఘ
లంపుఁగురుల్ మృగీమదవి ♦ లాసపురేఖ నొనర్చె నింతికిన్ || 39

ఇంతికిన్ = భద్రకున్, మోవినునుఁగంపు = అధరోష్ఠ ముయొక్క లేతయెఱుపు,
చొకాటపు.....గుంపులన్, చొకాటపు = నిర్మలమైన, నత్తు = ముక్కుపోఁగునందలి,
ముత్తైపుంగుంపులన్ = ముత్తైములసముదాయములను, కెంపులన్ = పద్మరాగమణులను
(ఎఱ్ఱనికాంతి గలవానిని) చేసెన్ = కావించెను. నాసాభరణమునందలిముత్తైములు
తెల్లని కాంతి గలవియైన నధరోష్ఠ సమీపమున నుంచుటచే నెఱ్ఱని వయ్యె ననిభావము.
బెళ్ళు తెలిచూపులు = మెఱయుచున్న తెల్లనిచూపులు, చెక్కుటద్దములన్ = అద్దము
లం బోలినచెక్కులందున్, కూర్చినకస్తూరివ్రాతన్ = పూసినకస్తూరియొక్క గచనయం
దున్, గంబురాసాంపు = కప్పరముయొక్క చక్కఁదనమును, ఒనరించెన్ = కావించె
ను. ఆమె విశాలములునుం దెల్లనివియు నగుకన్నులు గలది గానఁ జూపులు గండముల
వ్యాపించి యందలి కస్తూరిపూతకుం గర్పూరకాంతి గలిగించె ననియాశయము. ఘ
లంపుఁగురుల్ = భ్రమరకములు, (మెసటిమీఁదికురులు) కుంకుమచిత్రకంబు = కుంకు
మబొట్టును, (ని) చిత్రకంఠిలకేనాతువ్యాఘ్రేవహ్నీభ్యభేషజే. నా.నా. మృగీమదవి
లాసపురేఖన్ = కస్తూరియొక్క విలాసము గలగీటును (బొట్టు ననియర్థము) ఒనర్చెన్ =
చేసెను. ముంగురులు కుంకుమబొట్టును గస్తూరిబొట్టును జేయుచున్న వనిభావము. ఇం
దు ముత్తైములు మొదలగునవి తమయం దున్న తెల్లఁదనము మొదలగువానిని విడిచి యధ
రోష్ఠాదులయం దున్నయెఱుపు మొదలగువానిని గ్రహించి నట్లువర్ణించుటచేఁ దద్గుణా
లంకారము.

సీ॥ పాణిపాదాధర ♦ పల్లవంబులరక్తి

వెనుపొందఁ గలకంత ♦ నినద మెసఁగె

దోరంపుమెఱుఁగుల ♦ దోర్లతల్ కొనసాఁగ

నభినవోత్కలిక లొ ♦ య్యనఁ దనర్చె

సరసంపునెఱిగుబ్బ ♦ విరిగుత్తు లిరవొంద

మందాక్షవృక్షసం ♦ పదలు ప్రబలె

దరహాసరుచిమరం ♦ దపుసోన చిలుకంగ

భ్రమరకంబులు నువి ♦ భ్రమము చాల్చె

మృదులశుకవాగ్విలాసంబు ♦ వైదల సతను
భాసురాంబకములు చల ♦ తృభల నెఱసె
నతివతను వనుమనసిజో ♦ ద్యానవనము
నందు నవ్యవయోవసం ♦ తాగమమున॥

40

అతివతనువు = భద్రయొక్క శరీరము, అనుమనసిజోద్యానవనమునందుకొ = అను
మస్మధునిపూఁచోటయందున్, నవ్యవయోవసంతాగమమునకొ, నవ్య = కొత్తదియగు,
వయః = వయసనెడు (జవ్వనము.) వసంతాగమమునకొ = వసంతయుతువు ప్రాప్తించి
నసమయమందు, పాణి.....రక్తి = హస్తములు పాదములు బెదవియు ననుచిగురాకు
లయొక్కయొట్టఁదనము, పెనుపొందకొ = వృద్ధి చెందఁగాకొ, కలకంఠనినదము = మధు
ర మైనకంఠధ్వని యనెడుకొయిలకూత, ఎసఁగకొ = అతిశయించెను. జవ్వనమున నా
మెహస్తములుఁ బాదములుఁ బెదవియుఁ జిగురాకులువలె మృదువులు నరుణములు న
య్యె ననియుఁ గంఠము కొయిలస్వరముం బోలె ననియుభావము. దోష్లతల్ = బాహు
వులనెడుతీవలు, తోరంపుమెఱుఁగులన్ = అధిక మైనకాంతులతో, (తోరము స్థూల
శబ్దభవము) కొనసాఁగకొ = వర్ధిల్లఁగాకొ, అభినవోత్కలికలు = క్రొత్తవి యగునాత్ము
క్యము మొదలగుశృంగారభావము లనుక్రొత్త మొగ్గులు, ఒయ్యనకొ = క్రమముతో, తన
రౌకొ = విజృంభించెను. యశావనమున నామెబాహువులు వసంతకాలమునఁ దీఁగెలువ
లె మృదువులు దీర్ఘములు నయ్యె ననియు నాకాలమున మొగ్గులువలె నుత్కంఠలు మొ
దలగునవి కలుగఁజొచ్చె ననియుభావము. (ఉత్కంఠలు = కొరికలు, జొత్సుక్యము =
ప్రియమైనపనికి వేగిరించుట) సరసంపు = మనోహరమైన, నెఱి = అధికమైన, గుబ్బు =
కుచములనెడు, విరిగుత్తులు = పూలగుత్తులు, ఇరవెందకొ = నెలకొనఁగాకొ, (వృద్ధిజెందఁ
గా ననియర్థము.) మందాక్ష.....సంపదలు, మందాక్ష = లజ్జయను, (ని) మందా
క్షంహీన్రూపాప్రీడా. అ. వృక్షసంపదలు = వృక్షశోభలు, ప్రియలకొ = అతిశయించెను.
వసంతకాలమందలిపూలగుత్తులువలెఁ గుచములు శోభిల్లె ననియు నప్పటివృక్షశో
భవలె లజ్జ యుత్పన్న మయ్యె ననియు భావము. నాయిక ముగ్ధ గావున లజ్జ యధిక
మయ్యె ననిచెప్పఁబడె. దర.....సోన, దరహాస = మందహాసముయొక్క, రుచి =
కాంతియనెడు, మందపుసోన = తేనెవర్షము, చిలుకంగకొ = ప్రసరింపఁగాకొ, భ్రమర
కంబులు = కుంతలము లనుతు మొదలు, సువిభ్రమముకొ = మంచికాంతి యనువితాసము
ను, తాలైకొ = భరించెను. మృదులశుకవాగ్విలాసంబు, మృదుల = మృదువులైన, శుక
వాకొ = భద్రయొక్క, విలాసంబు = మాటలచమత్కారమనెడు, మృదుల = మనోహర

మైన, శుక = చిలుకలయొక్క, వాగ్విలాసంబు = గూఢలయందము, పొడలక = అతి
 శయింపఁగాక, అతనుభాసురాంబకములు, అతను = విశాలమైన, భాసుర = ప్రకాశిం
 చు, అంబకములు = కన్నులనెడు, అతను = మన్మథునియొక్క, భాసుర = ప్రకాశించి
 డు, అంబకములు = బాణములు, (మన్మథునిబాణములు చిగురులుం బువ్వలును) చల
 త్ప్రభలన్ = చంచలకాంతులను, నెఱసెఁగ్గ = పొందను. వసంతకాలమున శుకములప
 లులు పరిబలినట్లు యౌవనారంభమున నామెకు నాకృష్ణమత్కరము గలిగినదియు
 నాకాలమున నామెవిశాలమైనకన్నులు తళతళకాంతులతోఁ గూడి మన్మథునిబాణములు
 వలె విలసిల్లె ననియుభావము. ఇందు రూపకాలంకారము. అది గొన్ని పోల్చి వ్రేయవల
 కీరము.

క॥ ఆటలఁ బాటల మాటలఁ

దేటల రూపవిభవమునఁ ♦ త్రిభువనములలో

బోటులలో నిక నీచటి

బోటులు లే రనుచున్దోడఁదె ♦ బురుషున రేణ్య॥ 41

పురుషునరేణ్య = ఓకృష్ణ (మన్మథునిలోఁగ్రీష్మఁడనా బురుషునియు) రేణ్య =
 సృత్యముచేతనును, పాటలక = గానముచేతనును, మాటలక = మాటలనిభూత్యముచేతను
 ను, దేటలన్ = మంచినడవడిచేతనును, రూపవిభవమునఁ ♦ యిది రూపవిభవముచేతనును (ము
 క్తిలిచక్కఁదనముచేత ననియర్థము) త్రిభువనములలోబోటులలో ♦ = మూడులో
 ములలో నున్నస్త్రీలలో, ఈచటిబోటులు = ఈస్త్రీలందఱునీచట, ఇది రూప
 చుక = మఱొక్కరు లేరనుచున్, దోడఁదె = దోడఁదను.

క॥ శ్రీరమణి మదంశజ యని

యారమణి మున్ను నలుప ♦ నిటి ముగి రోమక

మీ రున్నకతన నే నీ

ద్వారకమార్గంబు పట్టి ♦ పచ్చి రమేశ॥ 42

రమేశ! = ఓలక్ష్మీపతి! (ఇది సాధిప్రాయము) నీవు లక్ష్మీశం బలిపి కావున
 నీబాల యామెయవతారము గావున నీమీనుఁ బలిపి కావగుడు వనిసాధిప్రాయము.
 కావుననే పరికరాంశురాలంకారము. శ్రీరమణి = లక్ష్మీ, ఈమణి = ఈమణిపోరిని
 యగుస్త్రీని, మదంశజయని, మత్ = నాయుక్క (లక్ష్మీయొక్క) అంశజ యని =

అంశమువలనఁ బుట్టిన దని, తెలుపక = తెలియఁ జేయుటచే, ఇది = ఈసంగతి, మదిక = మనస్సునందు, తోఁపక = స్ఫురింపఁగాక, మీరున్న కతనక = మీరున్న కారణముచేక, ద్వారకమార్గంబు = ద్వారకాపురమార్గమును, పట్టి = అవలంబించి, ఏక = ఏను, వచ్చి = (ఈచోటికి) సేగుదెంచి, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

క॥ ఈరోహణశైలముపైఁ

జేరి మిముం గంటిఁ గోర్కె ♦ సిద్ధింపఁగఁ జే

కూరెను మీనలన బుధా

ధార నుధాధార వంటి ♦ దయ నేఁ గంటి॥

43

బుధాధార, బుధ = విద్వాంసులకు (దేవతల కనియు నర్థము) ఆధార = ఆదరు వగుస్వామి ! (ని) బుధమ్నాశాసురేసామ్యే. నా. నా. చేరి = సమీపించి, ఈ రోహణశైలంబుపైక = రోహణ మనుపేరికొండయందు, గోర్కె = కోరిక, సిద్ధింపఁ గక = సఫలమగునట్లు, మిముక, కంటిన్ = దర్శించితిని ; మీనలనక, చేకూరెక = (నాకోర్కి) సఫల మయ్యెను. సుధాధారవంటిదయన్ = అమృతవర్షముంబోని (మియొక్క) యనుగ్రహమును, ఏక, కంటిక = పొందితిని.

క॥ జనకుఁడు రాకొమరుల నె

ల్లను భువిఁగలవారిఁబటము ♦ ల లిఖించి తగం

దనయకడ కనుప నన్వయఁ

గన నొల్లదు నీపటంబ ♦ కాని రమేశా !

44

రమేశా = ఓలక్ష్మీపతి ! జనకుఁడు = భద్రతల్లిదండ్రులు, భువిక = భూమియందు, కల వారిక = ఉన్న వారిని, రాకొమరులనెల్లక = రాజపుత్రులనందఱను, పటములక = చిత్రములందుక, లిఖించి = వ్రాయించి (ఇది యంతర్భావితన్యంతము) తగక = బాగుగా, తనయకడకుక = కూతునొద్దకు, అనుపక = పంపఁగాక, నీపటంబకాని = నీయొక్కరూపము గలపటమునేకాని, అన్యముక = మఱియొకనిపటమును, కనక = చూచుటకు, ఒల్లదు = (ఆకన్నె) యిష్టపడదు. నీపటము నాదరమునఁ జూచు ననిభావము. ఇందుఁ జక్షుఃప్రీతి యనుమన్మథావస్థ చెప్పం బడియె. ప్రత్యక్షచిత్రస్వప్నాదులందు సాదర మగుప్రియదర్శనము చక్షుఃప్రీతి యనంబును.

మ॥ విను వందిప్రకరంబు దండ్రికడ ను ♦ ర్విం గల్లుభూనాథులన్
 వినుతింపన్ వినఁగా నసహ్యపడు బ ♦ లేవెడన్ భవత్సన్నతు
 ల్వినుఁగాఁ గాంచు నినుం గనుంగొనినతీ ♦ విన్ సన్ముఖాబ్జాతముం
 గనుదమ్ము ల్వికసింప నుచ్చి కుచకో ♦ కంబుల్ గుబాళింపఁగాన్॥

(ఓకృష్ణ) విను = (నాచెప్పదాని) నాకర్ణింపుము. వందిప్రకరంబు = స్తుతిచేయువారిసముదాయము, (రాజులయొద్ద బలపరాక్రమముల స్తుతియించు సేవకులు వందులు) తండ్రికడన్ = కేకయరాజునొద్దను, ఉర్విన్ = భూమియందన్, కల్లుభూనాథులన్ = ఉండురాజులను, వినుతింపన్ = స్తుతి సేయఁగాన్, వినఁగాన్ = (ఆస్తుతులను భద్ర) వినుటకు, అసహ్యపడున్ = సహింపలేకుండును. (వినుట కిచ్చగింప దనియార్థము.) నినున్, కనుంగొనినతీవిన్ = చూచినట్టిసోగసుతో (చూచునప్పుడునలె ననియార్థము) సన్ముఖాబ్జాతమును = మనోహరమగు ముఖపద్మమును, కనుదమ్ముల్ = తామసప్రావులం బోలినకన్నులును, వికసింపన్ = వికాసము సెందఁగాన్, కుచకోకంబుల్ = చక్రవాకములం బోలినస్తనములు, గుబాళింపఁగాన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, బల్ వేడన్ = మిక్కిలి యభిలాషముతో, భవత్సన్నతుల్ = మీస్తోత్రములను, వినఁగాఁ గాంచున్ = వినుట కిష్టపడును.

ఆబాలిక తనతండ్రయొద్ద నున్న వందలు సకలరాజులను స్తుతించునపుడు సీత్యుతులనే కాని తక్కినవానిస్తుతులను విన నొల్ల దనియాశయము.

క॥ ఈమర్మముఁ జెలియుటకై

యామానిని గుచ్చిగుచ్చి ♦ యడిగి రహస్యం

బౌమెలఁకువ మీయందుల

నామగువకుఁ గూర్చి గలుగు ♦ అగసితి శౌరీ ! 46

శౌరీ ! = ఓకృష్ణ ! ఈమర్మమున్ = ఈయభిప్రాయమును, (ఈకిటునును) తెలియుటకై, ఆమానినిన్ = ఆశ్రీని, గుచ్చిగుచ్చి = మిక్కిలినిగ్భంధించి, అడిగి, రహస్యంబు = ఏకాంతము, బౌమెలఁకువన్ = అగువర్తనముచేతను, ఆమగువకున్ = ఆధిద్రుకు, మీయందున్, కూర్చి = ప్రేమము, కలుగుటన్ = ఉండుటను, అగసితిన్ = తెలిసికొంటిని.

సీ॥ మది నుస్సురనుచుఁ బె ♦ ల్లాదవు తాపాగ్నిచే
 నొకకొంత వేడిని ♦ ట్టూర్పు వుచ్చు
 నిండాగువలపుము ♦ న్ని రుబ్బి పొంగాగు
 వెరవున సాత్విక ♦ స్వేదమూను
 తావకీనకథాను ♦ ధాన్వాదమునఁ జేసి
 యఖిలభోజ్యములందు ♦ నరుచిఁజేయు
 విరహం బనెడిమేటి ♦ వేదురు మైకొన్న
 నొకటనుండినచోట ♦ నుండకుండు
 హృదయగోస్వార్థ మొకరియ ♦ స్థీనమైన
 బైలువుచ్చక లో జాలిఁ ♦ దూలినట్లు
 జాగరమ కాని నిద్దుర ♦ చాలకుండు
 మీషయి మనంబు దవిలి యా ♦ మెలఁత శౌరి॥

47

శౌరి = ఓ కృష్ణ! ఆమెలఁత = ఆశ్రయ, మీషయి = మీయందు, మనంబు = మనసు, తవిలి = చిక్కుకొనుటచేతను, ఇట్టిత్వార్థకములు హేత్వార్థకము లనికొందలుచెప్పదురు. ఇంతకంటె నిది సాధు వగుమార్గము లేదు. ఎట్లనన్, ఒకకర్త గలక్రియలలో నెయ్యది ముందు ప్రయోగింపఁబడు నదిత్వార్థకంబు. ఇటఁ దవిలి యనువానికింగర్త మనసును, నీవాక్యమునందలి సమాపకక్రియ యగువుచ్చు ననువానికింగర్త్రీశ్రయ నగుటచే నన్వయము సంభవింపదు. తెలుఁగున నిట్టిప్రయోగములు కలవు గాని వాని కిచ్చట వ్రాసినట్లే గతి కల్పింపవలయును. కాదేని తవిలి యనునది యంతర్భావితప్రేరణ మైనం గావలయును. అప్పుడు తవిలి = తవిలించి (మనసును సంఘటించియనియర్థము) మదికొ = మనసునందుకొ, ఉస్సురనుచుకొ = (ఇది యూర్పునందలి యనుకరణముం జెప్పను.) వెల్లాదవుతాపాగ్నిచేకొ = అధికముగం బుట్టు (కామునివలని) కాఁక యనునగ్నిచేన్, ఒకకొంతవేడినిట్టూర్పు = కొంచెము వెచ్చనిశ్వాసమును, వుచ్చుకొ = విడుచుచుండును; నిండాగు.....న్నీరు, నిండాగు = పూర్ణమైన, వలపుమున్నీరు = మోహసముద్రము, ఉబ్బి = అధికమై, (లోన స్థలము చాలక మీదికి వచ్చియనియర్థము.) పొంగాగువెరవునన్ = అతిశయించువిధముచేతను, సాత్విక స్వేదము = సాత్వికభావ మైనస్వేదమును, ఊనున్ = ధరించును; తావకీన.....మునఁజేసిక, తా

కీన = నీసంబంధమైన, కథా = వృత్తాంతములనెడు, సుధా = అమృతముయొక్క, స్వాద
మునఁజేసి = అనుభవముచేతను, అఖిలభోజ్యములందుఁ = ఎల్లభోజనపదార్థములందును,
అరుచిఁ = ఇష్టములేమిని, చేయుఁ = పూనును ; విరహంబు = నియోగము (ఎడఁబా
టు) అనెడు, మేటివేదురు = గొప్పయు న్మాదము, ప్రైకొన్నఁ = వ్యాపింపఁగాఁ,
ఒకటఁ = ఒకకాలమునన్, ఉండినచోటఁ = ఉండినస్థలమునందు, ఉండకుండుఁ = ని
వసింపకుండును ; హృదయగోప్యార్థము = మనస్సునందు డాఁగినవస్తువు, ఒకరియధీన
ము = ఇతరులయధీనము, ఐనఁ = కాఁగా, (తనకొర్కి తాను సాధింప శక్యముగాక
యితరులచేత సాధించుకొనవలసినది కాఁగా ననియర్థము) బైలుపుచ్చక = (ముగ్ధగా
వున) నితరులకు తెలియనీయక, లోఁ = మనసునఁ, జాలిఁ = దుఃఖముచేతను, తూ
లినట్లు = చలించినట్లు, జాగరమకాని = జాగరమునే కాని, నిద్దుర = నిద్రను, చాలకుం
డుఁ = కావలసినట్లు పొందకుండును. ఇందు మనస్సంగమును సంజ్వరము నరతియు
జాగరము ననుమన్మథావస్థలును, స్వేద మనుసాత్వికభావముం జెప్పబడియె. ఎల్లపు
డుం బ్రియునియందే మనసు నిలుపుట మనస్సంగము. తాపాధిక్యము సంజ్వరము.
ప్రియవ్యతిరిక్తవిషయమున వైరాగ్య మరతి. నిద్రాభావము జాగరము. లజ్జాశ్రమహ
ర్షాదులవలనం బుట్టినదియును గాలి సేవించుటయందలియిచ్చచే విసనకఱ్ఱమొదలైనవా
ని గ్రహించుట యనువ్యాపారము గలిగించునదియు నగుశరీరమునుండి వెడలుజలము
స్వేదము.

క॥ కావున నోవనజోదర

యావనరుహనేత్ర సచటి ♦ కరుదెంచి మహా

దేవిగ భూవిభునాజ్ఞ

న్వైవాహికవిధిని జేకొ ♦ నం దగు వేగఁ॥ 48

వనజోదర = ఓపద్మనాభా ! శ్రీమహావిష్ణువునాభియం దొకపద్మ ముండు నని
పురాణములం బ్రసిద్ధము. ఈపద మిచ్చట నీవు విష్ణువునంశమున నవతరించినవాడ
వనియును లక్ష్మీయంశంబునఁ బుట్టినభద్రు వివాహమాడఁ దగుదువనియు సూచింప
నుపయోగించెను. కావునఁ = భద్ర నీయందలియనురాగమున మిగులఁ బీడితురా ల
య్యె ననుకారణమునన్, అచటికిన్ = ఆపురమునకున్, అరుదెంచి = (నీవు) వచ్చి,
భూవిభునాజ్ఞఁ = కేకయరాజునాజ్ఞచే, ఆవనరుహనేత్రఁ = ఆభద్రును, (పద్మములం
బోలినకన్నులు గలదానిని) వైవాహికవిధిఁ = వివాహసంబంధమైనవిధిచేతను, దేవి
గఁ = భార్యగా, వేగఁ = త్వరతో, చేకొనందగున్ = గ్రహించుటకుఁదగును.

వ॥ అని విన్నవించిన నద్వివ్యయోగినీవచనామృతంబున కానందంబు
 నొంది ముకుందుండు వదనారవిందంబున మందహాసంబు గందళింప
 నోశ్రుతిరంజనీ! భవదాగమంబు మాకు భద్రావాప్తికారణం బ
 య్యైఁ గావున నే మింద్రప్రస్థపురంబుననుండి కేకయపురంబునకుం
 గతిపయదినంబులలో నరుదెంచి భవదుక్తం బగుకళ్యాణలాభంబు
 నొంది సుందరీమణిం జేకొందు సందియంబు వల దనిభువనరక్షణప్ర
 శస్తం బగుహస్తం బొసంగి వీడ్కొల్పిన నదియును మహాప్రసాదం
 బనిపాదంబుల కెఱిగి మింటితెరువున మరాళికపోలికం జని కేక
 యపురాంతఃపురంబుఁ బ్రవేశించి మంతనంబున నయ్యింతికి శ్రీకృ
 ణ్ణసందర్శనసందేశాదికథనంబెఱింగించినం బ్రహ్మంబున నక్కన్ని
 య వెన్నునిరాక నిరీక్షించుచుండె నంత నిక్కడ॥ 49

అనివిన్నవించినకొ = (శ్రుతిరంజని) యిట్లు మనవిసేయఁగా, ముకుందుండు =
 శ్రీకృష్ణుఁడు, అద్వివ్య.....నకున్, అద్వివ్యయోగిని = (వీఁదఁజెప్పఁబడిన) దేవలోక
 మున నుండెడిభక్తురాలియొక్క, వచనామృతంబునకున్ = అమృతముం బోలినమాటల
 కు, ఆనందంబుకొ = సంతసమును, ఒంది = పొంది, వదనారవిందంబునకొ = మోముఁద
 మ్మియందున్, మందహాసంబు = చిలునగవు, కందళింపకొ = అంకురింపఁగాన్, ఓశ్రుతి
 రంజనీ! భవదాగమంబు = నీయొక్కరాక, మాకుకొ = (మే మనియర్థము) భద్రావా
 ప్తికారణంబు = మేలొందుటకుఁ గారణము. (భద్ర) యనుకన్నెం బొందుటకుఁ గా
 రణ మనియర్థాంతరము.) అయ్యెన్, కావునకొ, ఏము, ఇంద్రప్రస్థపురంబుననుండి, క
 తిపయదినములలోకొ = కొన్ని దినములలో, కేకయపురంబునకున్, అరుదెంచి = వచ్చి,
 భవదుక్తంబు = నీచేఁ జెప్పఁబడినది, అగు, కళ్యాణలాభంబుకొ = శుభావాప్తిని, ఒం
 ది = పొంది, సుందరీమణికొ = భద్రను, చేకొందుకొ = వివాహమాడుదును; సందియం
 బు = సంశయము, వలదు = కూడదు; అని = ఇట్లు చెప్పి, భువనరక్షణప్రశస్తంబు = లో
 కముం గాపాడుటచే శ్లాఘింపఁబడునది. అగు, హస్తంబు = చేతిని, ఒసంగి = యిచ్చి,
 (చేతఁ జెయి వెట్టి విశ్వాసము గలుగునట్లు చెప్పి యనియర్థము.) వీడ్కొల్పినకొ =
 నెలవీయఁగా, అదియుకొ = ఆశ్రుతిరంజనియు, మహాప్రసాదంబని = చిత్తమని, (నా
 యందు గొప్పయనుగ్రహముం జూపితి రనిచెప్పి) పాదంబులకుకొ = కృష్ణునిచరణము

అపన్, ఎటన్ = నమస్కరించి, మింటి తెరువునన్ = ఆకాశమాగ్ధము చేతను, మరాళికపో
లికన్ = హంసీసాదృశ్యముతో, (హంసీవలె ననియర్థము.) చని = పోయి, కేకయపు
రాంతఃపురంబున్ = కేకయరాజపురమునందలియంతిపురమును, ప్రి వేశించి, మంతనం
బునన్ = రహస్యస్థలమునందున్, అయ్యింతికిన్ = తన్ను బంపినభద్రుడు, శ్రీకృష్ణ...
...కథనంబు = కృష్ణనిదర్శనము చేయుటయు నతనితో నిచటివృత్తాంతము చెప్పటయు
సాతఁడు చెప్పినదియు, ఎటింగించినన్ = తెలుపఁగాన్, అక్కన్నియ = ఆభద్ర, ప్రి
హర్షంబునన్ = మిగులసంతసముతో, వెన్నునిరాకన్ = కృష్ణనియాగమనంబును, నిరీ
క్షించుచుండెన్ = ఎదురుచూచుచుండెను. అంతన్ = పిమ్మటను, ఇక్కడన్ = రోహ
ణమునందున్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉ॥ రోహణసానువుం డిగి స ♦ రోరుహనేత్రుఁడు గ్రిమ్మణ్ రథా
రోహణ మాచరించి యను ♦ రూపబలద్విపవాహ మాభట
వ్యూహము గొల్వఁగాఁ జనియె ♦ నున్నతగోపురగోపురస్ఫుర
ద్దేహరమావిధానికి యు ♦ ధిష్ఠిరసంస్థితరాజధానికిన్ ॥ 50

సరోరుహనేత్రుఁడు = కృష్ణుఁడు, రోహణసానువున్ = రోహణపర్యవేషమును
క్కచటయనుండి, డిగి, క్రమ్మఱన్ = మఱియన్, గథారోహణము = అరదము నెక్కి ట
ను, ఆచరించి = చేసి, (అరదము నెక్కి యనియర్థము.) అనురూప.....హము, అ
నురూప = తగివ, బల = పైన్యములును, ద్విప = ఏనుఁగులును, వాహము = గుఱ్ఱములుం గ
లది, ఔభటవ్యూహము = అగు సేవక సముదాయము, గొల్వఁగాన్ = నీవించుచుండఁగా
ఉన్నత.....విధానికిన్, ఉన్నత = ఎత్తైన, గోపుర = వాకిళ్లచేతను, గోపుర = స్వర్గ
మునందు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, దేహరమా = గృహలక్ష్మియుగ్మ, విధాని
కిన్ = రచనగల (ఎత్తైనగోపురములచే స్వర్గమువఱకు వ్యాపించినగృహగోధ గల దని
యర్థము.) యధిష్ఠిర = ధర్మరాజయొక్క, సంస్థిత = చక్కనిదగు, రాజధానికిన్ =
పురమునకున్, (ఇంద్రప్రస్థమున కనియర్థము.) చనియెన్ = పోయెను.

శా॥ శ్రీకృష్ణుండు పురోపకంఠమునకుం ♦ జేరంగ నేతెందుటన్
హ్మకాంతోత్తముఁ డైనధర్మసుతుఁ డా ♦ కర్ణించి యూహానుజా
నేకామాత్యపురోహితాదియుతుడై ♦ యేతెంచి యుజ్జేరి నా
లోకించెంబ్రమదంబుభక్తి నెనయన్ ♦ లోమొక్కుచుండుకొమ్మచున్ ॥

శ్రీకృష్ణుండు, పురోపకంతమునకుఁ = పట్టణసమీపమునకుఁ. దేవం = సమీపించునట్లు, ఏతెంచుటకుఁ = వచ్చుటకు, ఔకాంతోత్తముఁడు = రాజులలో శ్రేష్ఠుఁడు, ఐన ధర్మసుతుఁడు = ధర్మరాజు, ఆకర్ణించి = విని, అప్తాను.....యుతుఁడై, ఆప్త = మిత్రులతోడను, అనుజ = తమ్ములతోడను, అనేకామాత్య = నెక్కొం ద్రగుమంతులతోడను, యుతుఁడై = కూడినవాఁడై, ఏతెంచి = వచ్చి, ప్రమదించు = సంతోషము, భక్తికొ = అనురాగముచు, ఎనయకొ = పోలఁగాన్, (సంతులము నకురాని ము సద్భవము లగుచుండఁగా ననియర్థము.) సంతోషముం భక్తియుఁ గలుగగా నని ఫలితము. లోకొ = మనసునందు, మ్రొక్కుచుకొ = నమస్కరించుచుచు, మోక్కుచుకొ = పారవశ్యము నొందుచును, ఆశౌచికొ = వచ్చినకృష్ణునిని, ఆలోకించెకొ = చూచెను.

క॥ అపు డాయదువల్లభుడుం

గృహతో ధర్మాత్మజునకుఁ ♦ కేల్మాగిచి ప్రమో

దపునః పునరాన్లేషా

లపనాదుల భీమముఖ్యు ♦ లను దేలించెకొ॥

52

అపుడు = ధర్మరాజు వచ్చినకాలమున, ఆయదువల్లభుఁడుకొ = ఆకృష్ణుఁడుచు, కృపతోకొ = దయతోకొ, ధర్మాత్మజునకుకొ = ధర్మరాజునకున్, (యమునిప్రత్యుగి కనియర్థము) కేల్మాగిచి = నమస్కరించి, భీమాదులకొ = భీముఁడుమొదలగువారిని, ప్రమోదపునః.....నాదులకొ, ప్రమోద = సంతోషముతోడ, పునఃపునరాన్లేష = మఱల మఱల (గావించు) నాలింగనములచేతను, అలపనాదులకొ = సంభాషణ మొదలగువారి చేతనును, తేలించెకొ = తృప్తి నొందించెను.

వ॥ ఇ ట్లనోన్యహర్షంబు లింపార సపరివారంబుగా శ్రీకృష్ణునిఁ దోడ్కొని తమతమరథంబులు కనకమహీధరంబులవిధంబున ఘంటాపథంబునం బోవ దేనకీవసుదేవప్రముఖుల కుశలంబు లడుగుచు ధర్మజుండు పురంబుప్రవేశించె ననంతరంబ॥

53

ఇట్లు = ఈప్రకారము, అన్యోన్యహర్షంబులు = ఒండొరులసంతోషములు, ఇంపారన్ = వర్ధిల్లుచుండఁగా, ధర్మజుండు = ధర్మరాజు, శ్రీకృష్ణుకొ, సపరివారంబుగాకొ = సేనతోఁ గూడునట్లుగా, తోడ్కొని = తీసికొని, తమతమరథంబులు = వారివారి

రితేరులు, కనకమహీధరంబులవిధంబునన్ = బంగారుకొండలవితముచే, ఘంటాపథంబునన్ = రాజమార్గమునందున్, పోవన్ = పోవుచుండఁగా, దేవకీవసుదేవప్రముఖులకుశలంబులు = దేవకి వసుదేవుఁడు మొదలైనవారి క్షేమములను, అడుగుచున్, పురంబు = నగరమును, ప్రవేశించెన్, అనంతరంబు = పిమ్మటను,

క॥ ఆయదుచంద్రుఁడు సుస్థిరుఁ

డై యింద్రప్రస్థపురము ♦ నం దలరించెన్

శ్రీయుతకరుణావీక్షా

స్థాయచ్చంద్రికల బంధు ♦ జనసింధువులన్॥

54

ఆయదుచంద్రుఁడు = ఆకృష్ణుఁ డనెడుచంద్రుఁడు, (ఇచ్చట యదుశబ్దమునకు లక్షణచే నావంశమున జన్మించినకృష్ణుఁ డనియర్థము. మఱియు ముందున్న బంధుజన సింధువులు, వీక్షాచంద్రికయనువానియనురోధమునను, అలరించె ననుసామాన్యప్రయోగమునను రూపకసమాసమే చెప్పవలయును.) ఇంద్రప్రస్థపురమునందున్, స్థిరుఁడై = నిలిచినవాఁడై, శ్రీయుత.....చంద్రికలన్, శ్రీయుత = శోభతోఁగూడిన, కరుణావీక్షా = దయాదృష్టియనెడు, స్థాయత్ = బలియుచున్న, చంద్రికలన్ = వెన్నెలలచేత. బంధుజనసింధువులన్ = చుట్టము లనుసముద్రములను, అలరించెన్ = సంతోషపెట్టెను, తూపకాలంకారము.

సీ॥ రాజనీతిప్రవ ♦ ర్తనధర్మమున నొప్పు

ధర్మనందనుప్రభు ♦ త్వంబు మెచ్చి

నిర్మలగుణయుక్తి ♦ నిరుపమశీలుఁడై

తనరుభీమునిబలో ♦ ద్ధతి నుతించి

సహజాపుఁడై ప్రాణ ♦ సఖ్యంబునఁ జరించు

నర్జనువిజయంబు ♦ లభినుతించి

నాసత్యరూపవి ♦ లాససంపద నొప్పు

కవలసౌజన్యంబు ♦ గారవించి

సంతతంబును దనదుద ♦ ర్మనము గోరు

కుంతి నత్యాదరంబునఁ ♦ గొంత దనిపి

తనదునామంబు దాల్చి డెం ♦ దమున నమ్మి
నట్టిద్రాపది నాకృష్ణుఁ ♦ డాదరించె॥

55

అకృష్ణుఁడు, రాజనీతిప్రవర్తనధర్మమునక, రాజనీతి = రాచవారు తప్పక చేయవలయుకర్తవ్యములం దెలుపుగ్రంథమునందలి మంచివిషయమునక, ప్రవర్తన = ఉండుటయను, ధర్మమునక = గుణముచేతను (నీతిశాస్త్రమునక జెప్పబడినప్రకారము చేయుమంచిపరిపాలనముచేత ననియర్థము.) ఒప్పు = ప్రకాశించెడు, ధర్మనందనుప్రభుత్వంబు = ధర్మరాజుయొక్కదొరతనమును, మెచ్చి = పొగడి, నిర్మలగుణయుక్తిక = స్వచ్ఛములగుశౌర్యక్షయ్యాదులకలిమిచే, నిరుపమశీలుఁడై = సాటిలేని మంచినడవడి కలవాఁడై, (ని) శీలంస్వభావేనదృష్టై (అ) తనరుభీమునిబలోద్ధతిక = ఒప్పుభీమునిబలగర్వమును, నుతించి = స్తుతి చేసి, సహజాత్ముఁడై = తోబుట్టు వగుసుభద్రకుం బ్రിയుఁడై, పుట్టినప్పటినుండి మిత్రుఁడై యనియు నర్థము. ప్రాణసఖ్యంబునక = ప్రాణమునందలి చెలిమిం బోలినచెలిమిచేతను, (అతి స్నేహముచే ననియర్థము.) చరించునర్జునువిజయంబు = సంచరించెడుపాండవమధ్యమునిగెలుపును, అభినుతించి = స్తుతిచేసి, నాసత్యరూపవిలాససంపదక, నాసత్య = అశ్వినీదేవతలయొక్క, రూపవిలాస = చక్కఁదనముయొక్క, సంపదక = కలిమిచేతను, వారిచక్కఁదనముం బోలినచక్కఁదనముచే ననియర్థము. (ని) నాసత్యావశ్వినాదస్యావాశ్వినేయాచతావుభౌ. అ. ఒప్పుకవలసౌజన్యంబుక = ఒప్పెడునకులసహదేవులమంచితనమును, గారవించి = మన్నించి, మున్నుసూర్యునిభార్యయు విశ్వకర్మకుం గూతురు నగుసంజ్ఞ యొకనిమిత్రమున నిషధపర్వతమునందు ఘోటియై తపంబు సేయ సూర్యుఁడు దానిని వెదకి కనుఁగొని తాను నశ్వరూపంబు ధరించి సమీపించుడు నామె పరపురుషుఁ డనుశంకచే నాభిముఖ్యంబు నొందిన నాసి కాసంయోగంబున నీపురుషు లిరువురుం బుట్టుటచే వీరికి నాసత్యు లనినామంబు గల్గెననిభారతము. వీరియనుగ్రహమువలననే కుంతికి నకులసహదేవులు జన్మించుటచే నట్టి సౌందర్యము వీరికిఁ గలదని యిటఁ జెప్పఁ బడియె. సంతతంబు = ఎల్లపుడును, తనదు దర్శనము = (కృష్ణుని) దర్శనమును, (ఆత్మసాక్షాత్కారము ననియేని యర్థము) కోరుకుంతిక, అత్యాదరంబునక = మిగులఁబ్రీతితోక, కొంతదనిపి = కొంతత్పప్తిజేసి, తనదునామంబు = తనపేరు, తాల్చి = ధరించి, (త న్నెప్పుడును స్మరించి యనియర్థము) కృష్ణ యనుపేరు ధరించి యనియర్థాంతరము. డెందమునక = మనసునందున్, నమ్మినట్టిద్రాపదిక = (తన కేయాపదలు రాకుండ రక్షించునని) విశ్వసించిన పాండవపత్నిని, ఆదరించెక = మన్నించెను.

క॥ హితుల మహీపతులఁ బురో

హితుల దృఢవ్రతుల వరసు ♦ కృతులం బతిచే

వత తౌసతులం దగుసం

స్తుతుల నతులఁ దేల్చె నంద ♦ నూనుఁడు వేడ్కఁ ॥ 56

నందనూనుఁడు = కృష్ణుఁడు, హితులఁ = అత్తలను, మహీపతులఁ = రాజులను, దృఢవ్రతులఁ = పుణ్యకర్మములం జేసినవారిని, పురోహితులఁ, వరసుకృతులఁ = విద్వాంసులను, పతిచేవతలు = భర్తయేదైవమని సేవించువారలు, తౌసతులన్ = అయినశ్రీలను, (పతివ్రతల ననియర్థము) వేడ్కఁ = సుతూహలముతో, స్తుతులఁ = పొగడ్తులచేతను, నతులఁ = నమస్కారములచేతను, తేల్చెఁ = సంతోషపెట్టెను.

క॥ వారలు సంప్రీతిమెయి

సారసగోష్ఠీవినోద ♦ సల్లాపచమ

త్కారములం దనుఁ దనుపఁగ

శౌరి యిటులు కొన్ని నాళ్ల ♦ చట నుండంగఁ ॥ 57

వారలు = ఆ హితులు మొదలగు వారలు, ప్రీతిమెయి = ప్రేమతో, సారస... ..ములన్, సారస = మనోహరమైన, గోష్ఠీ = ప్రసంగమునందలి, వినోద = నేడుకటా అ కైన, సల్లాప = సంభాషణమందలి, చమత్కారములఁ = నేర్పులచేతను, తనున్, తనుపఁగఁ = తృప్తి పొందింపఁగా, శౌరి = కృష్ణమూర్తి, ఇటులు = ఈ ప్రకారము, కొన్ని నాళ్లు, అచటన్ = ఆయింద్రప్రస్థపురమునందు, ఉండంగఁ, ముందరివిద్యముతో న్యాయము.

సీ॥ సురసాలనిభలీల ♦ సురసాలతరుజాల

సురసాలపనఖేల ♦ దురుశుకంబు

మలయాగణితభోగ ♦ వలయాగవరపూగ

నిలయాగతసదాగ ♦ తిలసితంబు

వనితాజనసమాజ ♦ ధనితాజరమనోజ

జనితాజయవిరాజ ♦ దనుసయంబు

చరితాంతనురతాంత ♦ పరితాంతసదుదంత

భరితాంతరసకాంత ♦ వరచయంబు

లలితకలరవకలరవ ♦ మిళనళికుల

కలకలోజ్వలవిచికిల ♦ కలితవకుల

విసరకేసరపరిలస ♦ దసమకుసుమ

సముదయము వొల్చె మధుదిన ♦ సముదయంబు

53

సురసాల.....శుకంబు, సురసాల = దేవవృక్షములతో, ఈశ్రీంకః కేశ్మజో
 వునవి యొడును దేవవృక్షములు. (ని) పంచైతేదేవతరవణిగుదాఃపారిజాతకఃసంతాః
 కల్పవృక్షశ్చపుంసివాహరిచందనం. అ. నిభ = కుల్యమైన, కీల = విలాసముల, సుర
 సాల, సు = ప్రశస్తమైన, రసాల = తియ్యమావు లనెడు (ని) ఆమృతసాగరమున
 సౌసహకారోతిసౌరభః. అ. తరు = వృక్షములయొక్క, జాల = సముదాయమున, సు
 రసాలపన = మనోహర మైనపల్కులతో, ఖేలత్ = క్రీడించుచున్న, ఉరుకుకంబు = కె
 క్కుచిలుకలు కలదియు, మలయాగ — లసితంబు, మలయా = మలయాపర్వతమండల,
 అగణిత = లెక్కింపఁబడని, భోగవలయ = పాములచుట్లు గల (పాములతోను ముచ్చే
 జుట్టఁబడిన యనియర్థము) అగవర = వృక్షశ్రేష్ఠములయొక్క, (మంచినడవడిఁ గల
 యొక్క) పూగ = సముదాయముయొక్క, నిలయ = స్థానమునండి, అంత = కల్ప
 సదాగతి = వాయువుచేతను, లసితంబు = ప్రకాశింపఁజేయఁబడినదియు, (కక్షిగుత్తి
 క్కుననుండి వచ్చు గాలితోఁ గూడిన దనియర్థము.) వనితా.....దనునయంబు, వని
 తాజనసమాజ = స్త్రీసముదాయముయొక్కయు, భరితాజా, భరితా = సంపదతో, వి
 న్యతతో ననియేని యర్థము. (కూడిన) అజర = చిన్నవయసుననున్న పురుషులయొక్క
 యు, మనోజ = మన్మథునిచేత, జనిత = పుట్టింపఁబడిన, అజయ = పరాభవముచే, విజా
 జత్ = ప్రకాశించుచున్న, అనునయంబు = ప్రార్థనలు గలది. వసంతములయానిగాను
 లుద్ధిపనవిభావములు గాన నాకాలమున నాయినానాయకులు మానము విడిచి యొంద
 రుల బ్రతిమాలు చుందు రనిభావము. చరితాంత.....వరచయంబు, చరిత = నడవడి
 చే, అంత = సుందరులును, మంచినడవడిఁ గలవా రనియర్థము, సురితాంత = సంభోగా
 నంతరమున, పరితాంత = అలసినవారును, సదుదంత = మంచినమాచారములతో, భరి
 త = నిండింపఁబడిన, అంతర = అవకాశముగల, సకాంత = భాగ్యలతోఁ గూడిన, ఈచ
 యంబు = నాయకసముదాయము గలదియును, (ని) వరోజామాతృసిగ్ధయోః. అ. తే. ౨

లిత.....సముదయము, లలిత = మనోహరములగు, కలరవ = పావురములయొక్క, క
 లరవ = మధురధ్వనితో, మిశ్రత్ = కలియుచున్న, అళికుల = తుమ్మెదలయొక్క, కల
 కల = ధ్వనిచేత, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించెడు, విచికిల = మల్లితేగలతో, కలిత = కూడుకొ
 నిన, వకులవిసర = పొగడలగుంపులందును, కేసర = పొన్న చెట్లయందును, పరిలసత్ =
 వికసించుచున్న, అసమ = సాటిలేని, కుసుమసముదయము = పువ్వులగుంపులు గలది.
 మధుదినసముదయంబు = వసంతపుదినములసముదయము (వసంతకాల మనియర్థము.)
 పోల్చెన్ = సాక్షాత్కరించెను. వృత్త్యనుప్రాసాలంకారము.

చ॥ శ్రుతిహితవాక్యముల్ వలుకు ♦ చుం ద్విజపాళి మెలంగఁ గేళిప
 ర్వతశుభవేదులందుఁ బ్రస ♦ వర్తుదినాత్మవివాహవేళ ను
 న్నతలతికామహీజమిధు ♦ నంబులు పైనితరేతరం బుదా
 రత నిడుముత్తియంపుఁదలఁ బ్రా లన జాలకరాజి రాజితె॥ 59

ద్విజపాళి = కొయిలలు మొదలగుపక్షులసముదాయ మనెడుబ్రాహ్మణసముదా
 యము, (ని) దంతవిప్రాండజాద్విజాః. అ. శ్రుతిహితవాక్యముల్ = చెవుల కిం పగుప
 లుకు లనెడువేదమందుఁ జెప్పఁబడినవాక్యములను, (ని) నేదేశ్యవసించశ్రుతిః. అ. ప
 లుకుచున్, మెలంగఁగన్ = సంచరించు చుండఁగాన్, శ్లిష్టరూపకాలంకారము. కేళిప
 ర్వతశుభవేదులందున్, కేళి = క్రీడార్థము, (కల్పితములైన) పర్వతశుభవేదులందున్ =
 కొండ లనెడు పెండ్లియరఁగులమీఁదను, ప్రసవర్తు.....శ్, ప్రసవర్తుదిన = వసంత
 కాలమనెడు, ఆత్మవివాహవేళన్ = తమయొక్క (లతలయువృక్షములయు) వివాహ
 కాలమునందున్, ఉన్నత.....మిధునంబులు, ఉన్నత = పొడవులగు, లతికా = తీవ
 లును, మహీజ = వృక్షములు ననెడు, మిధునంబులు = స్త్రీపురుషులజంటలు, ఇతరేతరం
 బు = అన్యోన్యమును, పైన్ = ఒండొరులమీఁదను, ఉదారతన్ = గొప్పతనముతో, ఇ
 డుముత్తియంపుఁదలఁబ్రా లనన్ = చల్లుకొను చున్న ముత్తెములతలఁబ్రాలో యనునట్లు,
 జాలక రాజి = మొగ్గలసముదాయము, రాజితెన్ = ప్రకాశించెను. రూపకానుప్రాణితో
 త్పేక్షాలంకారము.

చ॥ ఎలయుచుఁ దేటిమొత్తపుమొయిల్ పయిఁ గప్పి రవం బొనర్పఁ గో
 యిల లనువానకోయిలలు ♦ హెచ్చఁగ నచ్చపుఁబువ్వుఁదేనెసో
 నలు గురియన్ వనానిలము ♦ నం గన నొచుఁజలించెఁ గొమ్మెఱుం

గులగతి దియ్యమావియెల ♦ గున్నలఁ గెందలిరాకుజొంపముల్ || 60

తియ్యమావియెలగున్నలకొ = తియ్యమామిడిచెట్ల సంబంధ మైనలేతమొక్కల
యందున్ (లేతతియ్యమావులం దనియర్థము.) కెందలిరాకుజొంపముల్ = ఎఱ్ఱనిలే
తయాకులసమూహములు, పయికొ = వానిమీఁదను, కప్పి = ఆవరించి, లేటిమొత్తపు
మొయిల్ = తుమ్మెదగుంపు లను మేఘములు, ఎలయుచుకొ = వ్యాపించుచున్, రవం
బు = ధ్వనిని, ఒనర్పఁగాకొ = చేయుచుండఁగాన్, కోయిలలు = కోకిలలు, అనువానకో
యిలలు = అనియెడుచాతకములు, హెచ్చఁగకొ = అధిక మగుచుండఁగాకొ, అచ్చపుఁ
బువ్వుఁదేనెసోనలు = నిర్మల మైనమకరంద మనువర్షధారలు, కురియకొ = వర్షింపఁగాన్
వనానిలమునకొ = వనము నందలిగాలిచేతను, కొత్తమెఱుంగులగతిన్ = కొత్త మెఱుంగు
లరీతిచేతను, (కొత్తమెఱుంగులవలె ననియర్థము.) కననాచుకొ = ఒకసారి కానుపిం
చుచుకొ, చలించెకొ = కదలి యాడుచుండెను.

లేతమావులయందలిచిగుళ్లుమీఁద మేఘములువలెఁ దుమ్మెదలు ముసరి ధ్వనిచే
యుచుండఁగా వర్షధారలువలె మకరందము గురియుచుండఁగా మెఱుంగులువలె గాలి
చే నొకప్పుడు గాన్పించుచు నొకప్పుడు గాన్పింప కుండె ననియర్థము.

మ॥ వనరాశ్యద్గతఘోసము ల్వనరమా ♦ వజ్రప్రభారమృదం
డనశోభల్ మధుప్రతానమధుపా ♦ సప్రక్రియాశాప్యపా
త్రానికాయంబులు చైత్రరాత్రిముఖిని ♦ ర్యతారకల్ వల్లికా
వనితాంచద్దరహాసముల్ సితసుమ ♦ వ్రాతంబు లొప్పెన్ వనిన్॥

వనరాశ్యద్గతఘోసముల్, వనరాశి = అరణ్యసముదాయ మనెడుసముద్రమునుండి
ఉద్గత = మీఁదికివచ్చిన, ఘోసముల్ = నురుగులును, (ని) పయఃకీలాలమన్మథంజీవనం
భువనంవన మనియును, గహానంకాననంవన మనియును నమరుఁడు. వనరమా.....
భల్, వనరమా = వనలక్ష్మి యనెడుస్త్రీయొక్క, వజ్రప్రభారమృదం = వజ్రకాంతులచే
మనోహరము లైన, మండనశోభల్ = అలంకారములయొక్కదీప్తులును, మధుప్ర...నికా
యంబులు, మధుప్ర = తుమ్మెద లనుమద్యపానముచేయువారి, ప్రతాన = సముదాయ
ముయొక్క, మధుపాన = మకరందము ద్రావుట యనెడుమద్యపానవ్యాపారమునకు,
శాప్యపాత్రానికాయంబులు = వెండిగిన్నెలగుంపులును, చైత్ర.....తారకల్, చైత్ర =
వసంతకాలమనెడు, రాత్రిముఖి = సూర్యాస్తమయకాలమందు, నిర్యత్ = ఉదయించు
చున్న, తారకల్ = నక్షత్రములును, వల్లికా.....హాసముల్, వల్లికా = తీవలనెడు,

వనితా = స్త్రీలయొక్క, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, దరహాసుముల్ = ముందహాసుములును,
(అగు) సితసుమవ్రాతంబుల్ = తెల్లపువ్వులసముదాయములు, వనిక్ = వనమునందున్
ఒప్పెక్ = ప్రకాశించెను.

క॥ వసుపతి దాను నగుట నల

వసుపతి మైత్రికిఁ దదాశ ♦ వటలె నన విభా

వసుఁ డుత్తరంపుద్రోవను

మసలెం దనమిత్రభావ ♦ మహిమ దలిర్పె॥

62

విభావసుఁడు = సూర్యుఁడు (ని). విభావసుద్గ్రహపతి స్త్విషాంపతిరహస్పతిః. అ.
తానును, వసుపతి = కిరణముల కధికారి, ధనముల కధికారి యనియగ్ధాంతరము. (ని)
జేవభేదేనతేరశ్మావనూరత్నే ధనేవసు. అ. అగుటక్ = కావుటచేతను, అలవసుపతిమై
త్రికిక్ = ప్రసిద్ధుఁ డైనధనాధిపతి యగుకుబేరునియొక్కచెలిమికిక్, తదాశక్ = అధన
మునందలియాశచేతను, ఆకుబేరుఁ డుండునుత్తరపుదిక్కునం దనియగ్ధాంతరము. (ని) ఆ
శాశ్వహరితశ్చతాః. అ. వటలె ననన్ = వ్యాపించెనూ యనునట్లు, తనమిత్రభావము
హిమ = తనమైత్రియొక్కగొప్పతనము, తనసూర్యభావముయొక్కగొప్పతనమనియగ్ధాం
తరము. తలిర్పెక్ = వృద్ధి చెందఁగాక్, ఉత్తరంపుద్రోవక్ = ఉత్తరమార్గమందు, మ
సలెక్ = సంచరించెను. సూర్యుఁడుత్తరాయణమున నుత్తరదిక్కునందును దక్షిణాయణ
మందు దక్షిణపుడెసను సంచరించుట సహజ మైయుండఁగా, సమానులకు మైత్రి నమ
కూడు ననుప్రసిద్ధిచేత నిచట సూర్యుఁడును వసుపతి (కిరణముల కధికారి) గావుననా
శచేత వసుపతి (ధనపతి) యైనకుబేరునితో మైత్రి చేయ సెంచి గూడినొక సంచ
రించుచున్నట్లు తోచె ననియుత్పేక్షించినాఁడు. వసుపతిశబ్దమునం దగ్ధద్వయమున
కభేదాధ్యవసాయము.

శ్లేషమూలకాతిశయోక్త్యనుప్రాణితోత్పేక్షాలంకారము.

సీ॥ నవరసామోదంబు ♦ నవరించె నెయ్యది

తరులయందును ఘన ♦ తరులయందు

సుమనోవికాసంబు ♦ సమకూర్చె నెయ్యది

శ్యామలందును నవ ♦ శ్యామలందు

మధుపరాగసమృద్ధి ♦ మననిచ్చె నెయ్యది
 తమ్ములందును లతాం ♦ తమ్ములందు
 లలితకుంకుమపత్ర) ♦ కలన మెయ్యది నిఁచెఁ
 గొమ్మలం చెలమావి ♦ కొమ్మలందు
 నట్టిసురభికి సురభివి ♦ ఖ్యాతి గలుగు
 టరిదియే సత్ఫలములు ద్వి ♦ జావళులకు
 బాలగణికలకు నవీన ♦ పల్లవాప్తి
 లలిఁ బ్రసవయుక్తి వంధ్యాళు ♦ లకు నొనంగు

63

ఎయ్యది = ఏవసంతకాలము, తరులయందున్ = వృక్షములయందును, మధుపరా
 యందున్ = గొప్పవారియందును, నవరసామోదంబు, నవ = నూతనమైన, రస = మధు
 రాదులయు, ఆమోదంబు = పరిమళములయు, (సముదాయమును) నవ = నూతనమైన,
 రస = (శృంగారము) ప్రేమను, ఆమోదంబు = సంతోషంబును, నవరించెన్ = కలిగిం
 చెనో, వృక్షములందు మధురరసమును, పరిమళమును, పురుషులందుఁ బ్రేమను సంతో
 షమునును గలిగించె ననియర్థము. (ని) శృంగారాదౌవిషేషీర్వేగుణేరాశేదృశ్యేనాం.
 అ. ఎయ్యది = ఏవసంతకాలము (ఈపదమునకు ముందు నిట్లే యర్థము ప్రసంగించె నగు
 ను.) శ్యామలందును = యువతులందును (ని) శ్యామామోడకవస్తాశ్చ్రీ.వా.వా. నవశ్యా
 మలందున్ = లేతప్రేంకణపుఁజెట్లయందును, సుమనోవికాసంబు = అధిక మైహము
 స్సంతోషంబును, పూలయొక్కవికాసమునును, సమకూర్చెన్ = సంఘటించెనో, యు
 వతులకు సంతోషమును, ప్రేంకణములకుం బువ్వసమృద్ధిని గలిగించె ననిభావము. ఎ
 య్యది, తమ్ములందును = తామరలయందును, లతాంతమ్ములందున్ = పుష్పములయం
 దును, మధుపరాగసమృద్ధిన్, మధుప = తుమ్మెదలయొక్క, రాగ = ప్రేమయొక్క,
 సమృద్ధిన్ = అతిశయమును, మధు = పూఁడేనెయొక్కయు, పరాగ = పువ్వునందుయొ
 క్కయు, సమృద్ధిన్ = సంపదను, మననిచ్చెన్ = ఉండఁజేసెనో, పుట్టించెనోయనియ
 ర్థము. తామరలందుం దుమ్మెదలకుఁ బ్రేమాతిశయమునుఁ బువ్వులందుమరిందముం బు
 ప్పాడిని గలిగించె ననియభిప్రాయము. ఎయ్యది, కొమ్మలందున్ = శ్రీలయందును,
 ఎలమావికొమ్మలందున్ = లేతమామిడికొమ్మలందును, లలితకుంకుమపత్రకలనము, లలి
 త = సుందరమైన, కుంకుమపత్ర = (చెక్కిళ్లు మొదలగువానియందలి) కుండమపూత
 వలని, కలనము = చక్కందనమును, కుంకుమం బోలినచిగుటాకోలయందమును, నించెన్ =

నిండించెనా, స్త్రీలకుం గుంకుమపూతలును మావులయందుఁ జిగురాకులును సంఘటిం
చె ననియర్థము. అట్టిసురభికిణ్ = అట్టివసంతఋతువునకు, (ని) సురభిస్తుగవిస్త్రీయాం
వసంతచైత్రయోః పుంసిప్రిషు సౌమ్యసుగంధినోః. నా. నా. ద్విజావళులకుణ్ = బ్రాహ్మ
ణులకు, (పతుల కనియర్థాంతరము) సత్ఫలములు = కోరినలాభములను (మంచిపండ్ల
ననియర్థాంతరము) బాలగణికలకున్ = లేతయడవిమల్లతీఁగలకుణ్, (చిన్న వయసున
నున్న వేశ్యల కనియర్థాంతరము.) నవీనపల్లవాప్తిణ్ = లేతచిగుటాకులకలిమిని (కొత్త
విటులసంబంధము ననియర్థాంతరము.) (ని) వారస్త్రీగణికావేశ్యా యనియును గణి
కాయూధికాయనియును నమరుఁడు. లలిణ్ = చక్కఁగాణ్, వంధ్యాళులకుణ్ = గొ
డ్రాండ్రకున్ (గొడ్డువి యగుతు మ్మెదల కనియేని ఫలింపనిచెట్లసముదాయమున కని
యేని యర్థాంతరము) ప్రసవయుక్తిన్ = సంతానమును, (పుష్పసంపద ననియర్థాంతర
ము.) ఒసంగణ్ = ఇచ్చుటచేతను, సురభివిఖ్యాతి = సురభియను పేరు (కామధేనువు
యొక్కకీర్తిం బోలినకీర్తియనియర్థాంతరము) కలుగుట = సంభవించుట, అరిదియే =
దుర్లభమా? కాదనియర్థము. కామధేను వెవ్వ రేమికోరిన నది యిచ్చును. వసంతఋ
తువునకును శ్లేషచే నట్టిసామర్థ్యము చెప్పఁబడియె. కాఁబట్టియే దానిపే రైనసురభియ
నునామమును గీర్తియును దీనికిం గలుగుట దుర్లభము గా దనితాత్పర్యము. వసంతఋ
తువునకు సురభి యనునామము నిమిత్తాంతరముచేతఁ గలిగి యుండఁగా నిది పెక్కం
డ్రకుం బెక్కుకోర్కె లిచ్చినట్లు శ్లేషచేఁజెప్పి యాకారణముచేతనే కామధేనువునకుం
బే రైనయాశబ్దము దీనికిం జెల్లు ననియుత్పేక్షించుటచే శ్లేషానుప్రాణితోత్పేక్షాలం
కారము.

చ॥ చివురుకటారు లయ్యలరు ♦ సింగిణులుం దలిరాకుబాఁకులున్
రవదళిశింజనుల్ సుమప ♦ రాగమునన్ మెఱుఁగెక్కఁ జేసి మా
ధవుఁ డనుఁ గైనమారునకుఁ ♦ దా నిడ నించినయస్త్రశాలల
ట్లవితథలీల నొప్పె వని ♦ నంచితమంజునికుంజపుంజముల్॥ 64

మాధవుఁడు = వసంతుఁడు, చివురుకటారులు = చిగురులనుచురకత్తులును, అయ్య
లరుసింగిణులున్ = పూవిండ్లును, తలిరాకుబాఁకులున్ = లేతయాకులను ఖడ్గవిశేషము
లును, రవదళిశింజనుల్ = ధ్వనియించుచున్న తుమ్మెదనారులును, సుమపరాగమునన్ =
పుష్పాడిచేతను, మెఱుఁగెక్కఁజేసి = మెఱయునట్లుచేసి (పదనువెట్టి యని యర్థము)
కత్తులు మొదలైనవానికిం బదను కలుగఁజేయునిమిత్త మిసుము మొదలగునవిరాతిమీఁద

వేసినూటుట సుప్రసిద్ధము. అనుఁగైనమారునకుఁ = ప్రియుఁడైనమనమృగునకు, తాఁ, ఇడఁ = ఇచ్చుటకు, నింఁచినయన్త్రశాలలట్లు = నిండించిన యాయుధాగారములువలె, అంచిత.....పుంజముల్, అంచిత = ఒప్పెడు, మంజు = మృదువైన, నికుంజపుంజముల్ = పొదరిండ్ల సముదాయములు, అవితథలీలన్ = సఫలమైన విలాసముతో, వనిఁ = వనమునందుఁ, ఒప్పెఁ = ప్రకాశించెను.

వసంతుఁడు తన చెలికాఁడైన మనమృగునకిచ్చుటకు సిద్ధముచేసిన యాయుధశాలలువలెఁ బొదరిండ్లు పువ్వులతోడం జివుళ్లతోడను విలసిల్లెననిభావము.

చ॥ కొలఁకులఁ దేలితేలి తొవ ♦ గుంపులకంపుల సోలిసోలి మ్రొక్కులపయి వ్రాలివ్రాలి నుమ ♦ గుచ్చుసుగంధముఁ గ్రోలిక్రోలి తీవలగమిఁ గ్రాలిక్రాలి తరు ♦ పంక్తులనీడలఁ దాళితాళి మేల్ నిలుకడ వీచె నామని వ ♦ నీతలశీతలవాతపోతముల్॥ 65

వనీతల శీతల వాత పోతముల్, వనీతల = తోటలయందలి, శీతల = చల్లని, వాతపోతముల్ = పిల్లవాయువులు, ఆమనిఁ = వసంతకాలమునందుఁ, కొలఁకులఁ = సగస్సులందున్, తేలితేలి = స్నానముచేసి (సంచరించిననియర్థము.) తొవగుంపులకంపులఁ = కలువ పువ్వుల వాసవచేఁ, సోలిసోలి = మిగులం బారవశ్యము నంది, కంపు శబ్దము దుగ్గంధ పరమైకట్లు లోకమునంబ్రసిద్ధము. కాని భారతము మొదలగువానియందు గంధసామాన్యపరముగా నీ శబ్దము నుపయోగించిరి. మ్రొక్కులపయిన్ = చెట్లమీఁదను, వ్రాలివ్రాలి = మిగులవిశ్రమించి, నుమగుచ్చుసుగంధముఁ = పువ్వులగుత్తులయొక్క పరిమళమును, క్రోలిక్రోలి = మిగులననుభవించి, తీవలగమిఁ = తీవలగుంపునందున్, గ్రాలిక్రాలి = మిగులసంచరించి, తరుపంక్తులనీడలఁ = చెట్లవరుసల నీడలయందుఁ, తాళితాళి = ఆఁగియాఁగి, మేల్ నిలుకడన్ = మిగులధైర్యముతోవీచెన్ = విసరెను. ఇందు వాయువునందు వర్ణ్యములైన చల్లఁదనము మాంద్యము సౌరభ్యము నను మూఁడు గుణములును వర్ణింపఁబడెను.

క॥ అలినీకుటింబినులకుఁ

లలి నీరపుబొమ్మ ♦ రిండ్ల లలికాపాంచా
లుల నవపుష్పద్దమవే
శల వనరమ దేనెవిందు ♦ లను గావించెన్॥ 66

వనరమ = వనలక్ష్మి, లలికా.....వేళలన్, లలికా = తీవలను, సొంగులుల = బొమ్మలయొక్క, నవపుష్పద్వమవేళలన్, నవ = నూతనమైన, పుష్పద్వమవేళలన్ = పుష్పలుపుట్టుకాలమనెడు రజోదర్శన కాలమందున్, లలికా = చక్క-గా, ఈరపుసొమ్మరిండ్లన్ = పొదరులను, బొమ్మలను బెట్టికొని పిల్లలాడుకొను నిండ్లయందున్, అలినవడిల చినులకున్ = ఆడుతు మ్మెదలను పేర టాండ్రకున్, తేనెవిందులన్ = మకరంద భోజనములను, కావిండ్లన్ = చేయించెను.

గీ॥ విరహితతిమిఁద దండెత్తు ♦ మరునిపీర

కాహళల భంగి మొఱసెఁ బి ♦ కవ్రజంబు ;

లమరె గోరకములు కింశు ♦ కములఁ గాన

నస్థలీస్త్రీల కెంపుల ♦ నత్తులనఁగ॥

67

పికప్రజంబు = కోయిలలసముదాయము, విరహితతిమిఁదన్ = వియోగముంబొందిన స్త్రీపురుషుల సముదాయముమీఁదను, దండెత్తు.....భంగిన్, దండెత్తు = యుద్ధమునకు వెడలెడు, మరుని = మన్మథునియొక్క, పీర కాహళల భంగిన్ = పరాక్రమశాలులకుంబిరుదులైన కొమ్ముఊరల రీతిచేతను, మొఱసెన్ = భ్వనించెను. కింశుకములన్ = మోదుగులయందున్, గోరకములు = మొగ్గలు, కానన.....లనఁగన్, కాననస్థలీ = అడవులయందలి యకృత్రిమ భూములనెడు, స్త్రీల = అడువారియొక్క, కెంపులనత్తులనఁగ = ఒద్దరాగములంగూర్చిన ముక్కుపోగులలో యనునట్లు, అమరన్ = ఒప్పెను. ఉత్పేక్షలంకారము.

సీ॥ తరులలోఁ దీవపం ♦ దిరులలో విరులమం

జరులలో మకరంద ♦ ఝరులు గ్రోలి

గముల బాగమరి పూ ♦ గములపైఁ దగి పేరా

గములఁ బైకొని సురా ♦ గముల మించి

చెలువొందు గుఱ్ఱమా ♦ పులయందుఁ దలినుఁగో

పులయందు ననలతా ♦ పులఁ బెసంగి

దిటములై శ్రితపుష్ప ♦ పుటములై కలితసి

ఘృటములై నవనసీ ♦ తటుల నదిమి

తమిని మగపెంటిపిల్లతం ♦ డములఁ గలసిః

గలశిరంబులఁ బూఁదేనె ♦ గప్పికొనఁగఁ

గొనగఱులువిప్పి యపుడు యు ♦ మ్మనుచుఁ బొదలఁ

బొదల రొదలిడి కొదమతు ♦ మ్మెదలు మెదలు॥ 68

కొదమతుమ్మెదలు = లేతతుమ్మెదలు, తరులలోన్ = చెట్టులలోను, తీవపంది
రులలోన్ = తీవలతో నల్లుకొనిన పందిరులనడుమను, (ఉండు) విరులమంజరులతోను
కరందయురులు = పూలగుత్తులలోపలనున్న తేనెనదులను, క్రోలి = త్రావి, గములన్ =
గుంపులచేతను, బాగమరి = చక్కబడి, (గుంపులుగూడియనియర్థము.) పూగముల
పైన్ = పువ్వులగుంపులమీఁదను, తగి = ప్రకాశించి, పరాగములన్ = పుష్పాదులను, పె
కొని = మీఁదం జల్లికొని, సురాగములన్ = మంచియనురాగములతో, మించి = అతిశ
యించి, చెలువు = అందమును, ఒందు గుఱ్ఱమావులయందున్ = పొందెడులేతచూతము
లందును, తలిరుగ్రోవులన్ = చిగిరించినగోరంటలయందును, ననలతావులన్ = పూలుగ
లచోట్లను, పెనంగి = కలసికొని, దిటములై = ధైర్యముకలవియై, శ్రేతపుష్పపుటములై =
ఆశ్రయింపబడిన పూలగుత్తులు కలవియై, కలితనిష్కటములై = (తమచే) వ్యాపింపఁ
బడినయింటివెనుకనున్న తోటలుగలవియై, (ని) గృహారామస్తునిష్కటః. అ. నవ
వనీతటులన్ = నూతనమైన తోటలను, అదిమి = కప్పి, (అందుప్రార్థియనియర్థము.)
తమిన్ = వేడుకతో, మగపెంటిపిల్లతండములన్ = మగవానియొక్కయు, ఆడువా
నియొక్కయుఁ బిల్లలయొక్కయు సముదాయములను, కలసి, గలశిరంబులన్ = మెడ
లయందును శిరసులందును, పూఁదేనె = మరందము, కప్పికొనఁగన్, కొనగఱులు = ఆ
క్కలచివరలను, విప్పి, యుమ్మనుచున్, పొదలన్ = తీవగుంపులయందున్, పొదలన్ =
అధికమగునట్లు, అపుడు = ఆవసంతకాలమందు, రొదలిడి = ధ్వనిచేసి, మెదలున్ = సం
చరించును.

మ॥ కలితాశోక లతాంతదీపరుచి రం ♦ గ త్కుంజగేహంబులోఁ

గలకంతీతతి రాగవీక్షణము సోఁ ♦ కం దార్పణా దక్షిణా

నిలుఁ డల్లల్లనఁ దావు లంటుకొనుచో ♦ నీరంధ్రమాధ్వీరస

చ్చలఘర్మోద్గమలై వడంకి రలవా ♦ సంతీలతాబాలికల్॥ 69

కలిత.....గేహంబులోన్, కలిత = పూర్వమైన, అశోకలతాంత = అశోకపుం

బువ్వులనెడు, దీప = దీపములయొక్క, రుచి = కాంతిచేతను, గంగత్ = ప్రకాశించుచు
 న్ను, కుంజగేహంబులొక = సొదరు టిల్లనెడు కృహమధ్యమందుకొ, కలకంఠితతి =
 డుకొయిలలను స్త్రీలసముదాయము, రాగవీక్షణము = ఎఱ్ఱనిచూపుల నెడుప్రేమతో
 గూడినచూపు, సోకక = తగులఁగాక, తార్పఁగాక = కూర్పఁగాక, దక్షిణానిలఁ
 డు = దక్షిణనాయకుడైన దక్కినపుగాలి, (పెక్కుభాగ్యలందు వైషమ్యము లేకండ
 నిపుణముగం బ్రవర్తించువాఁడు దక్షిణనాయకుఁడు) అల్లలనక = మిగులమాంద్యము
 తోక, తావులు = పరిమళములను కళాస్థానములను, అంటుకొనుచోక = తాచునపుడు
 ఆల వాసంతీలతా బాలికల్ = ప్రసిద్ధి నొందిన గురువిందతీగలను ముగుదలు, నీగంధ్ర
 .....లై, నీగంధ్ర = సందులేని, మాధ్వరస = పూడే నెయొక్క, చ్చల = మిష చేతను,
 ఘర్మోద్గమలై = చెమటయొక్క పుట్టుకఁగలవారై, వడంకిరి = కంపించిరి.

ముగుదలను మొదట నాయకులతోఁ గొందఁ టింతులుగూర్చుటయు నాతలము
 నవారికిఁ జెమ్మటమొదలగు సాత్వికభావములు పుట్టుటయు సహజము. ఈపద్యమున
 మీఁదటిలోక సిద్ధవ్యవహారముననుసరించి ముగ్ధాత్వము మొదలగునవి వాసంతీలత ముగుదల
 గువానియందుఁ గవి యాలోపించెను; గాన రూపకాలంకారము; మఱియు మకగండ
 మున దానిరూపముంగప్పియందు స్వేదత్వమాలోపించుటచే నపహ్న వాలంకారము. న
 సంతకాలమునఁ గోకిల లెఱ్ఱనిచూపులఁగలిగి విలసిల్లుచుండెననియు మందమాడుతము
 పూలపొదలయందు సంచరించుచుండెననియు నశోకములు దీపములంబోలిన యెల్లనిగూ
 లుగలిగియుండెననియు గురువిందతీవలనుండి యెడతెగని మగందభాగలుగురియునుండె
 ననియు భావము. ఇందు శృంగారరససహకారులగు స్వేదము (చెమ్మట) వేపగుఱు
 (కంచము) ననుసాత్వికభావములు రెండు చెప్పబడియె.

మ॥ వనరంగంబులపైఁ దమాలవృత్తి నే ♦ పథ్యంబులొప్పం బిక
 స్వనగీతంబులతో మరున్నటుఁడు లా ♦ స్యప్రాధినేర్పం బిపు
 శ్లను కేల్విప్పుచు వల్లిపాత్రములగుం ♦ పాడక వసంతప్రభుగ
 డనుకంపామతి మెచ్చియిచ్చెఁ గుసుమ ♦ ప్రించన్మణీభూషణు ॥

వనరంగంబులపైక = వనములను నాట్యస్థలములయందుకొ, (ఎల్లనాచు గంజిల్లు
 చోటుగావున నాట్యస్థానము రంగంబునాఁబడు.) తమాల.....బులు, తమాలవృత్తి =
 చీకటిమాత్రములయావరణమనెడు, (వృత్తి = ఆవరణము; కంచె;) నేపథ్యంబులు =
 తెరచాటుచోటులు, రంగమునకు వెనుకటిదెక్కున వస్త్రాద్యలంకారములు ధరించుటగు

వేషగాండ్రేర్పఱచుకొన్న స్థానము నేపథ్యము. ఒప్పుకొ = ప్రకాశింపఁగాక, పికస్వన
గీతంబులతోకొ, = కోకిలస్వనములనెడు గానములతోకొ, మరు న్నటుఁడు = మందవా
యువను నభినయశాస్త్ర ముపదేశించువాఁడు, లాస్యప్రాధిక్య = నృత్యమునందలి పామ
ర్యమును, (ఆంగికాద్యభినయములచే రామాదుల యవస్థ ననుకరించుట నాట్యము. ఇ
ది లాస్యము తాండవము ననిద్వివిధము. మృదువైనది తాస్యము, నుద్ధతమైనది తాండవ
మును.) నేర్పకొ = శిక్షింపఁగాక, వల్లి పాత్రముల గుంపు = తీవలను నర్తకుల సము
దాయము, చివుళ్లనుకేల్లిప్పుచుకొ = చిగురాకులను హస్తముల నాడించుచు, ఆదకొ =
అభినయింపఁగాక, వసంతప్రభుండు = వసంతుఁడనుమహారాజు, మెచ్చి = సంతసించి
అనుకంపామతికొ = దయగలబుద్ధితోన, కుసుమ పాంచన్మణి భూషణకొ = పువ్వులనె
డు విలసిల్లుచున్న మణులతోఁగూడిన నగలను, ఇచ్చెకొ = ఒసఁగెను. రూపకాలం
కారము.

నీ॥ ఆనవంబుల నాని ♦ యలరుచుఁ బద్మినీ
జాలంబు మధుపాలి ♦ కేళినైనయ
విటపానువృత్తులై ♦ వెలయుచు ఘనతరుల్
పరలతాతనుయోగ ♦ పటిమ నొనరఁ
దతపల్లవాళితో ♦ డుత నుమనోరాజి
కడనుండుకొమ్మలఁ ♦ గలిసియుండఁ
గడువనప్రియపజ్జ్కె ♦ కామదాసత నూని
గణికాప్తిఁ బత్రభం ♦ గము లొనర్ప
సకల కుజనులఁ బెంచి ను ♦ జాతి నొంచి
మహి రజోవ్యాప్తిగను గంధ ♦ వహు వహించి
యతితపస్సుర్ని హరియించి ♦ యతిశయించి
చైత్రుఁ డాత్మప్రభావవై ♦ చిత్రుఁ డెలిపె॥

71

పద్మినీజాలంబు = తామరల సముదాయము, ఆనవంబులకొ = పూఁడేనెలను,
ఆని = ధరించి, మధుపాలికేళికొ = తుమ్మెదలతోడిక్రీడను, ఎనయకొ = పొందఁగాన, వ
సంతకాలమున దామరలు మిగులఁ డేనెఁసఁపించుచుఁ డుమ్మెదలతోఁ గూడి విలసిల్లు

చుండెననిభావము. పద్మినీజాలంబు = పద్మినీజాతిస్త్రీలయొక్క సముదాయము, అని
 వంబులక = మద్యవిశేషములను (పచ్చిచెఱుకురసముతోఁ జేయుసారాయిని) అని
 త్రావి, మధుపాళికేళిక = కల్లుద్రావువారి సముదాయముతోడి కీడను, ఎఱుకొను
 పొందఁగాక, అనిరెండవయర్థము. (ని) పద్మినీకరిణీస్త్రీస్త్రీసంబంధినినుచు. నా.
 నా. వసంతకాలము మిగుల మనమోదీపకమగుటచే నుత్తమస్త్రీలుసయితము మద్యము
 ద్రావి త్రావినవారితో విహరించుచుండిరనిభావము. ఘనతరుల్ = గొప్పపట్టు, విట
 పానువృత్తులై = కొమ్మలయనుసరణగలవియై, వెలయుచుకొ = ప్రకాశించుచు, పగలతో
 తనుయొగపటిమకొ, పర = శ్రేష్ఠమైన, లతా = తీవెలయొక్క, అతనుయొగ = అధిక
 మైనకూడుకొనుటయొక్క, పటిమకొ = సామర్థ్యముతోకొ, ఒనరకొ = ప్రకాశింపఁగాకొ,
 వసంతకాలమునందుఁ జెట్లు మిక్కిలికొమ్మలు గలవియై దగ్గఱనున్న లతలతో బాగుగ
 నల్లికొని ప్రకాశించుచున్నవని భావము. ఘనతరుల్ = మిగులగొప్పవారు (వివేకులని
 యర్థము.) విటపానువృత్తులై, విటప = విటులంబాలించువారియొక్క, (గొప్పవిటుల
 యొక్కయనియర్థము) అనువృత్తులై = అనుసరించుటగలవారై, పగ.....పటిమకొ,
 పర = ఇతరులయొక్క, లతాతను = స్త్రీలయొక్క, (పరవనితలయొక్కయనియర్థము)
 యొగపటిమకొ = కలయికయందలి నేర్పుచేకొ, ఒనరకొ = ప్రకాశింపఁగాకొ, అనిరెండ
 వయర్థము. వివేకులుసయితము కాలవిశేషమున వివేకముంబోగొట్టుకొని పెరయుండుల
 గోరుచున్నారని యాశయము. సుమనోరాజి = పుసుమసముదయము, తతపల్లవాళితోడుతకొ
 తకొ, తత = విస్తరించుచున్న, పల్లవ = చిగుళ్లయొక్క, ఆళితోడుతకొ = సమూహముతో,
 కడన్ = చివరను, ఉండుకొమ్మలకొ, కలసియుండకొ = వ్యాపింపఁగాన్, కాలముమీదు
 చేఁ గుసుమములు చెట్లయందుఁ జివరవఱకు నుత్పన్నమాయెననిభావము. సుమనోరా
 జి = విద్వాంసులసమాజము, (ని) సుమనాఃపుష్పమాలతోఁ స్త్రీయాండేవేబుధేగనా
 నా.నా. తత = (అంతటను) వ్యాపించెడు, పల్లవాళితోడుతకొ = విటకాండ్రతోన్,
 (ని) అధపల్లవః అస్త్రీప్రవాళేనాషిద్ధే. నా.నా. (కూడి) కడనుండుకొమ్మలకొ =
 వెలుపలనున్న యింతులను, (రజస్వలలననియర్థము.) చైత్రుని యసాధారణ మహిమ
 చేఁ విద్వాంసులు సయితము రజస్వలాసంగమము నిచ్చగించుచున్నారనిభావము. వనప్రి
 యపత్తికొ = కోయిలలవరుస, కడుకొ = మిక్కిలి, కామదాసతకొ = మనమగుని నేవను,
 ఊని = అవలంబించి, గణికాప్తికొ = అడవి మొల్లలమీఁదవ్రాలుటచే, పత్రభంగములు
 ఆకులరాలుపును, ఒనర్పకొ = కావింపఁగాకొ, మనమగుని భట్టులైన కోయిలలడవి మొల్ల
 ల మీఁద నెక్కి యాకులరాలుచున్నవనిభావము. వనప్రియపత్తికొ = అడవియందుప్రే
 మగలవారు, (వానప్రస్థులనియర్థము.) స్రవంచసుఖమునం దానవదలి తీర్థసేవఁ జే

యుచుఁ బుణ్యారణ్యములం దపము సేయువారు వానప్రస్థులు. కామ వాంఛక = ముక్తి
 భునిదాస్యమును, ఊని = అవలంబించి, కామనికి లోబడి యనియర్థము. గణికాప్తిక =
 వేశ్యలయొక్క సంబంధముచేతను, పత్రభంగములు = మకరాకారమైన కన్నులమొదల
 గువానిపూతలను, కడుక = మిక్కిలి, ఒకర్పక = చేయఁగాన్, అని రెండవయర్థము.
 వసంతునివలన విరాగులుసయితము వేశ్యాసంబంధము నభిలషించుచున్నారని భావము.
 చైత్రుఁడు = వసంతుఁడు, సకలపజనులక = ఎల్లవృక్షములను (బ = భూమియందు,
 జని = ఉత్పత్తిగలది, కుజని = కృత్ము. బహువచనము కుజనులు) ఎల్లదృష్ట్యలందున్నా
 తరము, పెంచి = వృద్ధినిొందించి, సుజాతిక = జాజని, సుంచి = బాధించి, వానివిరా
 సము లేకుండఁజేసి యనియర్థము. అవి వర్షాకాలమున వికసించుచున్నవని వసంతకాలము
 నఁ బుష్పింపవనియుఁ బ్రసిద్ధి. మంచివంశమున జన్మించినవాని బాధించి యని య
 ర్థాంతరము. మహిక = భూమియందు, రజోవ్యాప్తి = పూదుముత్తోఁగూడికను, కను
 గంధవహుక = పొందువాయువును, వహించి = భరించి, మహిక, రజోవ్యాప్తిక = ర
 జోగుణముతోడి సంబంధమును కనుగంధవహుక = పొందెడుగర్వముగలవారిని (బా
 త్యేకవచనము) (ని) గంధోగంధకసంబంధామోదతేశస్కయేషుచ. నా. నా. వహిం
 చి = పోగుచేసి, అతి తపస్సూర్తిక = మిక్కిలిగ శిశిరఋతువుయొక్కప్రకాశమును,
 హరియించి = పోఁగొట్టి, (రెండవయర్థమున యకారాదిగాఁ బదమునిధజింపకలెను)
 యతితపస్సూర్తిక = సన్యాసులయొక్కతపస్సుచేయవలెననుతలఁపును, హరియించి =
 పోఁగొట్టి (తనమహిమచే సన్యాసులరుసయితము చిత్తస్వాస్థ్యములేకుండఁజేసి యనిభా
 వము.) అతిశయించి = విజృంభించి, ఆత్మప్రభావవైచిత్రిక = తనప్రభావముయొక్క
 చమత్కారమును, (ని) ప్రతాపశ్చప్రభావశ్చయత్రేజః కోశదండయోః. ఆ. తెలి
 పెక = ప్రకటించెను. శ్లేషాలంకారము.

సీ॥ మునుమాపు నులివిచ్చు ♦ బొందుమల్లెలు సోగ
 క్రొమ్ముడి నెఱతావి ♦ గుమ్మరింప
 నునుఁజిగురాకుపా ♦ న్నుల విరిపఱపుల
 నెనఁగునేలకిపాద ♦ రిండ్లఁ జొచ్చి
 మధుర శీధురసాత్త ♦ మదమాంద్యమునఁ బునః
 పునరుపగూహనం ♦ బుల మిటారి
 వలిచన్నుఁగవ లురం ♦ బుల నాట ననఁబుల

కపురంపుఁబాడి తేఁచు • కమ్మదెమ్మ
రలు నితాంతోపరతి పరి • శ్రీమ సముత్థ
కమ్మ గల్లతల స్వేద • కణిక లార్పఁ
బతులయెడఁ గూర్కుసతులు రే • పకడఁ దెలిసి
రలఘుశుకపికనిమ్మట • కలకలముల॥

72

మునుమాపు = సూర్యాస్తమయకాలమునకో, నులివిచ్చుబొండుమల్లెలు, నులి =
కొంచెము, విచ్చు = వికసించెడు, బొండుమల్లెలు = ఒకతెగమల్లెపూవులు, సోగగ్రో
మ్మడిక = దీర్ఘమగునూతనముగ దిద్దిన సిగనుండి, నెఱతావి = అధికమైనపరిమళము
ను, క్రుమ్మరింపన్ = బెదచల్లఁగాక, నునుఁజిగురాకు పొన్నులక = మృదువులగు లేఁ
తయాకులమంచముతోడను, విరిపటపులన్ = పూలనెజ్జలతోడను, ఎసఁగు నేలకి పొద
రిండ్లన్ = పశ్చిమాశించెడు నేలకి తీవయిండ్లయందుక, చొచ్చి = ప్రవేశించి, (దీనికిఁగ
ర్వపదముసతులు) మధుర.....మాంద్యమునక, మధుర = కమ్మని, శీఘ్రస = ను
ద్యముచేతను, (మద్యపానముచేతననియర్థము) ఆత్త = పొత్తమైన, మద = మత్తువల
ని, మాంద్యమునక = ఆలస్యముతో, పునఃపునరుపగూహనంబులక = మఱల మఱలఁ
గావించెడుకాఁగిల్లచేతను, మిటారివలిచన్నఁగవలు = ఎత్తుగల చల్లని కుచములజంటలు,
ఉరంబులక = (భర్తల) వక్షస్థలములందుక, నాటక = గ్రుచ్చుకొనఁగాక, అనఁ
టాలకపురంపుఁబాడి = కర్పూరమునుగలిగించునట్టియనఁటిమొక్కలధూరిని, (కర్పూర
పురజముననియర్థము) తేఁచు కమ్మదెమ్మెరలు = ఎగురఁ గొట్టెడునువాసనగల లేత
వాయువులు, నితాంత.....కణికలు, నితాంత = ఎడతెగని, ఉపరతి = పురుషాయిత
మువలని, పరిశ్రమ = ఆయాసమువలన, సముత్థ = పుట్టిన, కమ్మ = మనోహరమైన, గల్ల
తల = చెక్కిళ్లయందలి, స్వేదకణికలు = చెమ్మటబిందువులను, ఆర్పక = ఎండింపఁ
గాన్, పతులయెడక = నాయకుల హృదయమందు, కూర్కుసతులు = నిద్రించుస్త్రీలు,
అలఘు.....కలములక, అలఘు = అధికమైన, శుక = చిలుకలయు, పిక = గోయిలల
యు, నిమ్మట = ఇండ్లవెనుకనున్న తోటలయందలి, కలకలములన్ = ధ్వనులచేతను,
రేపకడక = ప్రాతఃకాలమునను, తెలిసిరి = మేల్కొనిరి. ఇందు సంభోగశృంగారము
వర్ణింపఁబడె. నాయికలుస్వీయలుంబొఱియెను.

వ॥ ఇట్లు సకలజగదామోదకరామోదవిలాసభాసురంబులగు వసంతవా
సరంబులు జరుగుచుండ నొక్కదినంబున సంబుజాక్షుండునుం బాం

చాలీసహితంబుగాఁ బాండుకుమారులునుం బరివారంబుతోఁ జే
రోలగంబున్న సమయంబునం గేకయరాజప్రేషితుండగు పురోహి
తుం డరుదెంచి సముచితసత్కారంబు వడసి యతండు నేటికాటవ
దినంబున భద్రదాస్వయంవరమహోత్సవంబు గాఁగలదు. తజ్జనకుం
డగు ధృష్టకేతుప్రభుండు భవదాగమనంబునకై నన్నుఁ బుత్తెంచెన
ని కృష్ణయుధిష్ఠిరులకు విన్నవించి సువర్ణవర్ణచిహ్నంబగు శుభరేఖ
యొసంగిన సంతసించి యవ్యపునకభీష్టార్థంబులిచ్చి వీడ్కొల్పి యు
ధిష్ఠిరాదులకన్నమున్నుగ వెన్నుండు గేకయపురంబునకుం జనను
ద్యుక్తుండయ్యె సంత॥

73

ఇట్లు = ఈప్రకారము, సకల.....భాసురంబులు, సకలజగత్ = విల్లలోకము
లకును, లోకముననుండువారికెల్లవనియర్థము. ఆమోదకర = హర్షంబుగలిగించెడు, ఆ
మోద = పరిమళముయొక్క (ని) సౌగంధ్యహవావామోదా. నా. నా. విలాస = ఉ
ల్లాసముచేతను, భాసురంబులు = ప్రకాశించునవి, అగు, వసంతవాసరంబులు = వసంత
కాలపుదినములు, జరుగుచుండక = పోవుచుండఁగాక, ఒక్కదినంబుకక, అంబుజా
తుండునున్ = కృష్ణుండును, (తమ్మికంటి) పాంచాలీ సహితంబుగాక = ద్రావిది
తోఁగూడునట్లుగా, పాండుకుమారులునుక = పాండవులును, పరివారంబుతోక = సేవ
క సముదాయముతోక, పేరోలగంబు = సభయందు (ఇటసప్తమ్యర్థమునంబ్రధను.)
ఉన్న సమయంబునక, ఉన్న కాలంబునన్, గేకయరాజప్రేషితుండు = గేకయదేశపు
రాజుచేఁబంపఁబడినవాఁడు, అగు, పురోహితుండు, ఆరుదెంచి = వచ్చి, సముచితస
త్కారంబు = తగినగౌరవమును, పడసి = పొంది, అతండు = ఆబ్రాహ్మణుఁడు, నేటి
కాటవదినంబునక, భద్రదాస్వయంవర మహోత్సవంబు = భద్ర యనుకన్నయొక్క స్వ
యంవరమను పండుగ, కాఁగలదు. తజ్జనకుండు = ఆమెతండ్రి (గేకయరాజు) అగు
ధృష్టకేతుప్రభుండు, భవదాగమనంబునకై = మీరాకకై, మిమ్ముంబిల్చుటకనియర్థము.
నన్నుక, పుత్తెంచెక = పంపెను, అనికృష్ణయుధిష్ఠిరులకున్, విన్నవించి = మనవిచేసి,
సువర్ణవర్ణచిహ్నంబు = బంగారపుటక్కఱములగుఱుతులుగలది, అగు, శుభరేఖక =
వివాహముందెలుపుకమ్మను, ఒసంగినక = ఈయఁగాక, సంతసించి = హర్షమునొంది
అవ్యప్రసక్తుక = ఆబ్రాహ్మణునకుక, అభీష్టార్థంబులు = కోరినసామ్యము, ఇచ్చి, వీ
డ్కొల్పి = పంపించి, యుధిష్ఠిరాదులకన్నన్ = ధర్మరాజు మొదలగువారికంటెను,

మున్న గణ = మొదటను, వెన్నుండు = కృష్ణుడు, కేకయ పురంబునకుణ, చనణ = పోవుటకు, ఉద్యుత్తుండు = ప్రయత్నించినవాడు, అయ్యెణ, అంతణ,

గీ॥ కుంతివలన ననుజుఁ గై ♦ కొని యుధిష్ఠి

రానిలజనరముఖులు ర ♦ భాధిరూఢు

లై రహిం దను ననుపరా ♦ నచట వారి

సమ్మతి వహించి వీడ్కొని ♦ చనియె శౌరి॥ 74

శౌరి. = కృష్ణుడు, కుంతివలనణ, అనుజు = సెలవును, కైకొని = పుచ్చుకొని, యుధిష్ఠి.....ముఖులు = ధర్మరాజు, భీముడు, నర్జునుడు మొదలగువారు, ర.భాధి రూఢులై = బండ్లెక్కినవారలై, రహిణ = ఆనందముతోణ, తనుణ, అనుపరాణ = పంపుటకువచ్చుచుండఁగాణ, అచటణ = ఆస్థలమునందుణ, వారిసమ్మతిన్ = వారియిష్టమును, వహించి = పొంది, వీడ్కొని = వెళ్లివచ్చెదననిచెప్పి, చనియెణ = వెళ్లెను.

క॥ ఈగతి నప్పరి వెలువడి

యాగోవిందుండు కతిప ♦ యాధ్వగతిఁ జనం

గాఁ గేకయపురిచెంతం

బాగు కృతకాద్రిపార్శ్వ ♦ భాగమున రహిణ॥ 75

ఆగోవిందుడు, ఈగతిణ = ఈప్రకారముచేతను, అప్పరిణ = ఆపట్టణమునుండి వెలువడి = బయలుదేరి, కతిపయాధ్వగతిణ = కొన్నిప్రయాణములు నడచుటచేతణ, చనంగాణ = పోఁగాణ, (కొంతదూరము వెళ్లఁగా నని యర్థము.) కేకయపురిచెంతణ = కేకయపుర సమీపమందుణ, బాగు = చక్కనిది, అగు, కృతకాద్రిపార్శ్వభాగమునణ, కృతకాద్రి = కల్పితమైనపర్వతముయొక్క, పార్శ్వభాగంబునణ = ప్రక్కస్థలమునందుణ, సమీపమునననియర్థము. ముందుపద్యముతో నన్వయము.

మహారాజులు రౌలుకున్న మొదలగువానితో నెత్తైనపర్వతాకారము కల్పించి దానం బూలచెట్లు నాటించి చల్లగాలికై యందుసంచరించుచుండు రని ప్రబంధముల వర్ణింతురు. దీనినే కృతకాద్రి యందురు.

సీ॥ ఏలాలతాజాల ♦ షోలాకలిత కీర

బాలా న్పుటాలాప ♦ లాలితంబు

మందారమాకంద ♦ బృందామితమరంద

సందోహానందితే ♦ దిందిరంబు

భిల్లీకు-చోల్లీథ ♦ మల్లీలసద్గుచ్ఛ

వల్లీమతల్లీప్ర ♦ వేల్లితంబు

పారావతనటన్దు ♦ యూరాతతకిశోర

వారామితారవో ♦ ద్దీరణంబు

మానితానూనపిక కాక ♦ లీనినాద

లీనకాననదేవతా ♦ గానజాయ

మాననూనప్రియాళుప్ర ♦ తానినీన

వీనరుచి యైనయొక్క కోన ♦ గాన నయ్యె॥

76

ఏలాలతా.....లాలితంబు, ఏలాలతా = ఏలకితీ (గె లనెడు, డోలా = ఉయ్యె
లలచేత, కలిత = పొందఁబడిన, (ఉయ్యెలలయం దున్న యని యర్థము.) కీరబాలా =
చిలుకపిల్లలయొక్క, అస్ఫటాలాప = స్ఫటముకానిపలుకులచేత, (ముద్దుపలుకులచేత న
ని యర్థము.) లాలితంబు = నుందరమైనదియు, మందార.....దిందిరంబు, మందా
ర = మందారములయొక్కయు, మాకంద = తియ్యమామిడులయొక్కయు, బృంద = స
మాహామునందలి, అమిత = పరిమాణము లేని, మరంద = పూఁదేనెయొక్క, సందోహా =
సముదాయముచేతను, (ప్రవాహముచేత నని యర్థము.) సందిత = సంతోషపెట్టఁబడి
న, ఇందిందిరంబు = కుమ్మెదలు కలదియు, (ని) ఇందిందిర శ్చంచరీకో కోలంబో
బంధర శ్చ సః. అ. భిల్లీ.....వేల్లితంబు, భిల్లీ = చెంచెతలయొక్క, కుచ = స్తనము
లచేతను, ఉల్లీథ = అనుభవింపఁబడిన, మల్లీలసద్గుచ్ఛ = మల్లెపూలయొక్కప్రకాశించెడు
గుత్తులు గల, వల్లీమతల్లీ = ప్రశస్త మైనతీవలచేతను, వేల్లితంబు = అల్లుకొనఁబడినదియు
ను, పారావత.....ద్దీరణంబు, పారావత = పావురములయొక్కయు, నటత్ = నా
ట్యముచేయుచున్న, మయూర = నెమిళ్లయొక్కయు, ఆతత = అధికమైన, కిశోర = శి
శువులయొక్క, వార = సముదాయముయొక్క, అమిత = హెచ్చైన, ఆరవ = ధ్వనియొ
క్క, ఉద్దీరణంబు = ప్రసారము గలదియును, మానితానూన.....నవీనరుచి, మాని
త = పూజింపఁబడిన, అనూన = తక్కువకాని, పిక = కోయిలలయొక్క, కాకలీనినా
ద = మధురధ్వనియందు, లీన = అణగిపోయిన, (ఏకీభవించిన యని యర్థము.) కానన

జేతా = వనాధిదేవతలయొక్క, గాన = సంగీతరూప మైనదోహదముచేతను, జాయ
మాన = పుట్టుచున్న, నూన = పువ్వులుగల, ప్రియాళు = మోరటిచెట్లయొక్క, ప్రతాని
నీ = కొమ్మలయం దుండునావలయొక్క, నవీనరుచి = కొత్త కాంతి గలదియు, ఐన,
ఒకకోన = ఒకయరణ్యము, కాన నయ్యెడ = కాన్పించెను. తరులతాదుల కకాలమునఁ
బుప్పాదులఁ బుట్టించుక్రియ దోహదము. అది యశోకమునకు స్త్రీపాదతాడనమును వ
కుశమునకు మద్యగందూషణమును, కురువకమునకు వాలింగనమును, మోరటికి గానము
ను దిలకమునకు వీక్షణము మొదలగునది.

వ॥ అట్లు పాడచూపిన శుద్ధనప్రాంతంబు రమాకాంతుండు డాయం జ
న నచ్చెంతల ననంతవాసంతికాక్రాంత వకులతర్వంతర నిరంతరదం
తుర లతాంత నిష్కాంత ఘుమఘుమాయమాన సుగంధ బంధు
ర గంధవాహకిశోర విహారంబులును, హారమాక్తికవ్రాతంబులచె
న్ననఁ జెన్నలరుకొన్నిగ్గుమొగ్గుల నెలకొన్న పొన్నగున్నలమిన్నల
ముకొన్న నలసన్న పుష్పాడులయొప్పునఁ గుప్పతెప్పలై యనఁటుల
నుప్పతిల్లుకప్పురంపుదుమారంబుల మఱుంగుపడునీరంబులును, నీరం
ధ్రతమ తమాలద్రుమసముదయ తమోవిమోచనసమర్థ ద్యుమణి
కిరణాయమానంబు లగునశోకానోకహ కునుమగుచ్ఛంబులవలన
నచ్చంబులై జలజలక జలుకు పలపలని యలరుబలుఁదేనెసోపలకు
వానకోయిలలచెలుపునఁ గలయమెలఁగునలికులంబుల కలర్పుంకా
రంబుల కనుసారంబు లగుసమీరపూరిత వేణురంధ్ర నిర్గతనిస్వనం
బులునుం గలిగి వివిధ తరు లతా జాలంబున కాలవాలంబును మ
ధుర ఫల సముదయంబున కుదయంబును శుక పిక ప్రముఖ సకల
శకుంతవారంబున కాధారంబును శృంగారలతాభవనంబులకుఁ గు
లభవనంబును నసమ కునుమ ప్రకరంబున కాకరంబును గెంపుసాం
పుల నింపారుచివురుజొంపంపుఁబట్టులకు విడిమట్టును గంబురాపచ్చి
కస్తురిపట్టు, పునుంగులతావులకుఁ దావును, జలువనెలరాలచెలుపు

లకు నెలవును మావిమోకలకీవికి దీవియుఁ దలిరాకుఁజేలకు మా
టయు నయి నీటలరుముగుదపగిది నవవయోవిలాసంబునం దనరి
ఋతున్నతరీతి నాతతహరిద్రాంకంబులం బాసరి వాదఃపాదక
లాలితప్రసవసంపదం బాసఁగి యింద్రజాలంబుచండంబున విచ్చు
మొగ్గల నెసఁగి శుభవస్తు ప్రభవ విభవాభిరామం బగునయ్యారా
మం బారామపట్టాభిషేకసమయంబునుంబోలెఁ బ్రశోధిత భూమి
శేష శాఖామృగ కాండం బై కాండంబునుం బోలె నూర్జిత
నుందరం బై దరంబునుంబోలె బహుశాస్త్రన ప్రభామహిమం బై
హిమంబునుంబోలె ననన్యమాన ఖగరాజభామం బై, రాజభా
మంబునుంబోలె సంభరితసారంగం బై సారంగంబునుంబోలె వర్ణ
తమహీభృత్సన్నిధానం బై నిధానంబునుంబోలెఁ గవత్కవితత్వ
ప్రత్యగ్రిజన్మం బై యగ్రిజన్మ సముదాయంబునుంబోలె గాయత్రీ
జపానక్తాలోకం బై లోకంబునుంబోలె వర్ధమాన ప్రాణిచయూసం
దకం బై నందకంబునుంబోలె మాధవాలంకృతం బై మన్మథావే
ష్టితం బయ్యును నీలకంఠసమన్వితం బై దేవవల్లభవిరాజనూనం బ
య్యును బహుపలాశోదంచితం బై వితతకీచక సంవృతంబయ్యును
సంతతానిలడింభకసంచారం బై పూతనారమ్యం బయ్యును కృష్ణ
సారప్రకాశమానం బై కుంభజాతస్ఫురితం బయ్యును విజృంభిత
మహావీర ద్రుపదం బై లలితోత్కలికా కలిత దివ్యమహిళాగణం
బై లలితోత్కలికా కలిత దివ్యమహిళాగణం బగుచు నుమధురసా
లాన్వితం బై నుమధురసాలాన్వితం బగుచు వానప్రస్థనివాసం బై
వానప్రస్థనివాసం బగుచు బొలుచునవ్వనంబునః

అట్లు పాడచూపినన్ = ఆప్రకారము కవపదఁగాక, అర్జునప్రాంతంబున్ = అ
యడవిసమీపమును, రమాకాంతుఁడు = కృష్ణుఁడు. (చక్రీకతి) వాచక = సూచి.

చఁగాఁ, అచ్చెంతలఁ = ఆచేయవలందుఁ, అనంత.....విహారంబులును, అనంత = అంతము లేని, వాసంతికా = అడవిమల్లతేఁగలచేత, ఆక్రాంత = చుట్టుకొనంబడిన, వ కులతర్వంతర = పొగడచెట్లనడుమ నున్న, నిరంతర = ఎడములేని, దంతుర = నిమ్నొన్నత మైన, లతాంత = పూలనుండి, నిష్క్రాంత = బయలుపెడలిన, ఘుమఘుమాయమాన = గమగమలాడు చున్న, సుగంధ = పరిమళముచేతను, బంధుర = మనోహర మైన, గంధవాహకిశోర = లేతవాయువులయొక్క, విహారంబులును = సంచారములును, హార.....చెన్నునఁ, హార = దండయందలి, మాక్తిక = ముత్తియంబులయొక్క, వాితంబుల = సముదాయముయొక్క, చెన్నునఁ = అందమువంటియందముచేతను, చెన్నులరు.....ఒప్పునఁ, చెన్నులరు = ప్రకాశించెడు, కొన్నిన్లు = నూతనమైన మెఱుంగులు గల, మొగ్గలసెలకొన్న = కోరకములమనివాస మగు, పొన్నగున్నల = లేతపొన్నచెట్లయొక్క, మిన్నలము = ఆకాశమున వ్యాపించెడు, క్రొన్ననలక్రొత్తపువ్వులయొక్క పుప్పొడులయొప్పునన్ = పరాగములచక్కందనముచేఁ, కుప్పతెప్పలై = మిక్కిలి రాసులై, అనఁటులన్ = కప్పురపుంజెట్లనుండి, ఉప్పలిట్లుకప్పురంపుదుమారంబులఁ = పుట్టెడుకప్పురపుధూళిచేతనును, మఱుంగుపడునీరంబులును = కప్పుపడుపొదలును, (పొదలు గన్నడ కుండునంతటియధికముగఁ గురియుపొన్నపూలపరాగముం గప్పురపుధూళియు నీవనమున గలవని భావము.) నీరంధ్ర.....కిరణాయమానంబులు, నీరంధ్రతమ = మిక్కిలి దట్ట మగు, తమాలద్రుమ = చీకటిఁజూఁకులయొక్క, సముదయ = సమూహమనెడు, తమః = అంధకారముయొక్క, విమోచన = నివారించుటకుఁ, సమర్థ = తగిన, ద్యుమణి = సూర్యునియొక్క, కిరణాయమానంబులు = కాంతులువలె నాచరించుచున్నవి, అగునశోకా.....వలనఁ, అగు, అశోకానూకహ = అశోకవృక్షములయొక్క, కుసుమగుచ్ఛంబులవలనన్ = పూలగుత్తులనుండి, అచ్చంబులై = నిర్మలములై, జలజలఁ = జలజల యనుధ్వనితో, (ఇది ప్రవాహముపోవునప్పు డగుధ్వని ననుకరించుశబ్దము.) చిలుకు.....సోనలకున్, చిలుకు = ప్రవహించెడు, పలపలని = (స్రవించునప్పుడయ్యెడుచప్పుడు ననుకరించుశబ్దము.) పలపలఁ గారెడు, అలరుబలుఁదేనెసోనలకుఁ = పూవులసంబంధ మైన పెద్దతేనెధారలకు, వానకోయిలలచెలువునన్ = చాతకములయందముచేన్, (చాతకములువలె నని యర్థము.) కలయఁ = అంతటను, మెలంగు.....బులఱున్, మెలంగు = సంచరించెడు, అలిమలంబుల = తుమ్మెదలగుంపుయొక్క, కల = శ్రావ్యమైన, ఝంకారంబులకుఁ = ధ్వనులకు, (ఇది కర్మార్థమున షష్ఠి) ధ్వనుల నని యర్థము. అనుసారంబులు = అనుసరించు నవి, అగు.....నిస్వనంబులునున్, అగు, సమీర = గాలిచేత, పూరిత = నింపఁబడిన, వేణు = వెదుళ్లయొక్క, రంధ్ర = చిల్లులనుం

దీ, నిర్గత = బయలు వెడలిన, నిస్వనంబులును = ధ్వనులును, కలిగి = (ఇచటం గలుగు ధాతువు సకర్మకము) పొంది, వర్షము గురియునపుడు బెగ్గురులువలెఁ బూఁడేనెలకుం దిరుగుతు మ్మొదలు ధ్వనించు చుండఁగా గాలిచేఁ బూర్ణ మైనబొంగువెదుళ్లు చేయుధ్వ ని తు మ్మొదలరుంకారము ననుసరించి చేయుగానమువలె నుండె నని భావము. వివిధత రులతాజాలంబులకుఁ = పెక్కు తెఱఁగులచెట్లయొక్కయుఁ దీవెలయొక్కయు గుంపు లకుఁ, ఆలవాలంబును = పొదును, జన్మస్థాన మని యర్థము. మధురఫలసముదయంబు నకుఁ = తియ్యనిపండ్రెసము దాయమునకుఁ, ఉదయంబును = పుట్టుచోటును, శుక... ...వారంబునకుఁ, శుక = చిలుకలు, పిక = కోయిలలు, ప్రముఖ = మొదలైన, సక ల = అన్ని యగు, శకుంత = పక్షులయొక్క, వారంబునకుఁ = సమూహమునకుఁ, ఆ ధారంబును = ఉనికిపట్టును, శృంగారలతాభవనంబులకుఁ = అంద మైనపొదరుటిండ్ల కుఁ, కులభవనంబును = వంశక్రమమున నుండినయిల్లును, చిరకాలమునుండి యున్న గృ హ మని యర్థము. అసమ.....రంబునకున్, అసమ = సాటిలేని, కుసుమప్రకరంబున కుఁ = పూలగుమికిఁ, ఆకరంబుఁ = గనియును, కెంపు.....పట్టులకుఁ, కెంపుసౌం పులకుఁ = పద్మరాగములయందముచేఁ, ఇంపారు = సంతసము గలిగించెడు, చివురుజొం పంపుఁబట్టులకుఁ = చిగురుటాకులచుట్టటికములకుఁ, విడిమట్టు = కాఁపురమును, గంబు రాపచ్చికస్తురిపట్టు, గంబురా = కర్పూరమునకును, పచ్చికస్తురి = పచ్చికస్తూరికిని, పట్టు = వాసస్థానము, పునుంగులతావులకుఁ = జవ్వాదులయొక్కపరిమళములకు, తావు ను = విడిదియుఁ, చలువ నెలగాలచెలువులకుఁ = చల్లనిచంద్రకాంతపురాలచక్కందన ములకుఁ, నెలవును = వాసస్థానమును, బహువచన మనుపొసఁగిసార్థము. మావిమోకలరీ వికిఁ = మామిడిమొక్కలవైభవమునకున్, దీవియుఁ = పుట్టునట్టిచోటును, తలిరాకుఁ దేటకుఁ = చివుళ్లకాంతికిఁ, మూటయున్ = ముడియయును, అయి, నీటలరుముగుదప గిదిఁ, నీటు = శృంగారముచేతను (తృతీయాధ్యాయునఁ బ్రథమ) అలరుముగుదపగిదిఁ = ప్రకాశించుముగ్ధాంగనరీతిచేతను, ముగ్ధవలె నని యర్థము. పదియునాఁతేండ్రప్రాయము గలది ముగ్ధ యనంబడు. నవనయోనిలాసంబునన్ = లేజన్వనముయొక్కసౌంపుతోఁ, తనరి = ఒప్పి, యని ముగ్ధాంగనాసగము. అపూర్వము లగుపులుఁగులసౌందర్యముతో నని వనపర మైనయర్థము. (ని) ఖగ బాల్యాదితో ర్వః. అ. ఋతుస్నానరీతిన్ = రజస్వల యై స్నానముచేసినదానితెఱఁగుచేత, ఆతతహరిద్రాంకంబులకుఁ = మిగులవ్యా పించినపసపుగులుతులచేత, పానరి = ప్రకాశించి, (పసపుచెట్లనునాభగణములచేతఁ బ్రకాశించి యని వనపర మైనయర్థము.) (ని) అంకో నాటకవిచ్ఛేదే సంఖ్యాయాం యుధి భూషణే. సమీపే రూపకే స్థానే మతా వృత్సంగచిహ్నయోః. నా.నా. బా

తెంతపోలికకొ = ప్రసవించినస్త్రీసామ్యముచేతను, లాలితప్రసవసంపదకొ = ముద్దుచే
యఁబడిన శిశువుకలిమిచేతను, పాసఁగి = ఒప్పిదమై, లాలిత = సుకుమార మైన, ప్రసవ
సంపదన్ = పువ్వులయొక్కయేని ఫలములయొక్కయేని కలిమిచేతను, పాసఁగి యని వ
నపరము. ఇంద్రజాలంబుచందంబునన్ = గారడముయొక్కరీతిచేతను, మాయచేఁ గ
ల్పింపఁబడినవస్తువువలె నని యర్థము. విచ్చుమొగ్గలకొ = ఎచ్చటనున్న వచ్చటనే కా
న్పించకుండుటతో, ఎసఁగి = ప్రకాశించి, వికసించు చున్న పూమొగ్గలతో, నని వనప
ర మైనయర్థము. శుభ.....వాభిరామంబు, శుభ = మేలైన, వస్తు = పుష్పములు, ఫ
లములు మొదలైనవానికి, ప్రభవ = కారణ మగు, విభవ = సంపదచేతను, అభిరామం
బు = మనోహర మైనది, అగు, అయ్యారామంబు = ఆయుద్యానము, ఆరామపట్టాభిషే
కసమయంబునుం బోలెకొ = రామునిపట్టాభిషేక కాలమువలె, ప్రశోభిత.....కాండం
బై, ప్రశోభిత = అలంకరింపఁబడిన, భూమిజా = సీతయు, అశేష = సమస్త మైన, శా
ఖామృగ = వానరములయొక్క, కాండం బై = సముదాయమును గలది యై, (ఇది ప
ట్టాభిషేకసమయమునకు విశేషము.) వనమునకు విశేషణ మైనపుడు, ప్రశోభిత = ప్రకా
శించు, భూమిజ = వృక్షములయొక్క, అశేష = సమస్త మైన, శాఖా = కొమ్మలయొ
క్కయు, మృగ = జంతువులయొక్కయు, కాండం బై = సముదాయము గలది యై,
కాండంబునుం బోలెకొ = బాణమువలె, (స) కాండో స్త్రీ దండ బాణార్ద్రవద్ధావస
ర వారిషు. అ. నూత్న పత్రసుందరంబై = క్రొత్తతొక్కలచే సుందరమై, (బాణములు
వేగముగఁ బోవుటకై వానికి గ్రద్ద మొదలైనవానియీకలు గట్టుట ప్రసిద్ధము.) క్రొ
త్తయాకులచే సుందర మై యని వనపరము. దరంబునుం బోలెకొ = శంఖమువలె, బ
హుశార్జునప్రభామహిమంబై, బహుళ = అధిక మైన, అర్జునప్రభా = తెల్లనికాంతిచేత
ను, మహిమం బై = గొప్పతనము కలదియై, (ని) వశక్షో ధవశోర్జునః. అ. బహుళ =
అధికమైన, అర్జున = మద్దిచెట్లయొక్క, మహిమంబై = గొప్పతనము గలదియై యని వన
పర మైనయర్థము. హిమంబునుంబోలెకొ = మంచువలెన్, అసహ్య.....ధామంబై,
అసహ్యమాన = సహింపఁబడని, ఖగరాజ = సూర్యునియొక్క, ధామంబై = తేజస్సు గ
లదై, (ఖగరాజ, ఖ = ఆకాశమున, గ = పోవునట్టివి, ఖగములు = గ్రహనక్షత్రాదులు.
వానికి, రాజు = ప్రభువు, గాములతీఁడు = సూర్యుఁడు) అసహ్య = సహింపరాని, మా
న = సంఖ్యగల, ఎక్కువసంఖ్య గల యని యర్థము. ఖగరాజ = (చిలుకలు కోయిల
లు మొదలైన) పక్షిశ్రేష్ఠములకు, ధామంబై = వాసస్థానమై యని వనపరము. (సం
ఖ్య లేనిశుకపికాదులు గలది వనమును, సూర్యకాంతిని సహింపలేనిది మంచు నని యర్థ
ద్వయముననుభావము. ఇందు శబ్దమాత్రమున సామ్యము రెంటికిం గలదు. ముందును

దేనుకను శ్లేష గలచోటుల నిట్టులే తెలియవలెను.) రాజధానుంబునుంబోలెక = రాజ
గృహమువలె, సంభరితసారంగం బై, సంభరిత = పోషింపఁబడిన, సారంగంబై = గజ
ములు గలది యై, పోషింపఁబడినను మొదలు గలది యై యని వనపరము. (ని) సా
రంగ శ్చాతకే భృంగే కురంగేచ మతంగశ్చ. వి. సారంగంబునుంబోలెక = చినుగువ
లె, అధిగత.....బై, అధిగత = ప్రాప్తమైన, భూభృత్ = రాజులయొక్క, సన్నిధా
నంబై = సమీపప్రదేశము గలది యై, వ్రాప్తమైనపర్వతసామీప్యము గలది యై యని వ
నపర మైనయర్థము. (ని) భూపాద్రీభూభృత్. నా. నా. నిధానంబునుంబోలెన్ =
సాముసాతఁటవలెన్, కనత్క.....జన్మంబై, కనత్ = ప్రకాశించు చున్న, కన
క = సువర్ణములయు, రత్న = మణులయు, ప్రత్యగ్ర = నూతన మైన, జన్మంబై = పుట్టు
వు కలదియై, కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, కనకరత్న = శ్రేష్ఠ మైనసంపంగపూలయొ
క్క, ప్రత్యగ్రజన్మం బై = నూతన మైనయుత్పత్తి కలది యై యని వనపర మైనయర్థ
ము, (ని) కనకం కాంచనే నాతు దుత్తూరే నాగకేసరే చంపకే. నా. నా. అగ్రజ
న్మసముదాయంబునుంబోలెన్ = బ్రాహ్మణసముదాయమువలె, గాయత్రీ.....లోకం
బై, గాయత్రీ = గాయత్రి యను పేరు గలమంత్రముయొక్క, జప = ఆవృత్తిచేత, ఆసక్త =
ప్రాప్త మైన, ఆలోకం బై = శేజము గలది యై, (ఒక్కదానినే మఱల మఱల స్మ
రించుట యావృత్తి.) గాయత్రీ = చంద్రచెట్టయందును, జపా = మంకెనమొలకలయం
దును, సక్త = తగులుకొన్న, ఆలోకం బై = కాంతి గలది యై యని వనపరము. (ని)
గాయత్రీ బాలతనయః ఖడ్గో గంతధావన యనియును, ఉడుపుష్పం జపా యనియు
నమరుడు. లోకంబునుంబోలెన్, వర్ధమానప్రాణి.....బై, వర్ధమాన = పెరుగుచున్న,
ప్రాణిచయ = జంతుసముదాయమునకు, ఆనందకంబై = సంతోషమును గలిగించునది
యై, వనపర మైనయర్థము నిదియే. నందకంబునుంబోలెక = విష్ణుఖడ్గమువలె, మాధవా
లంకృతంబై = కృష్ణుని కలంకారమై, వసంతకాలముచే నలంకరింపఁబడినదియై యని వన
పర మైనయర్థము. (ని) శంఖో లక్ష్మీపతేః పాంచజన్య శ్చక్రం సుదర్శనః కామో
దకీ గదా ఖడ్గో నందకః కాస్తుభో నుణిః. ఆ. (రామపట్టాభిషేకమునుంబోలె ననున
ది మొదలింతదనుక శ్లేషప్రతిభోత్థాపితోపమాలంకారము.) మన్మథావేష్టితం బయ్యు
ను = మరునిచేఁ బ్రేషింపఁబడిన దయ్యును, నీలకింతసమన్వితం బై = శివునితోఁ గూడి
నదియై, వెలగలచే నింపఁబడినదియును నెమిళ్లతోఁ గూడినదియు నని యర్థాంతరము.
మున్నిందునిప్రార్థనచేఁ బార్వతీపరమేశ్వరులకు సంఘటనము సేయ యత్నించి మ
రుఁడతనినేతొగ్గిచే నగ్గుఁడయ్యె నని ప్రసిద్ధము. పగస్పరవిరుద్ధులగువీ రిద్దఱ్ఱ
క్కడో నున్నా గని చెప్పటచే విరోధము ప్రాప్తింపఁగా దాని నర్థాంతరమునఁ బరి

హరించుటచే నిట విరోధాభాసాలంకారము. ముందును మొదటియర్థమునఁ బ్రాప్తిఁ
చినవిరోధమును రెండవయర్థమునఁ బరిహరించిన నిదియే యలంకారమగును. ఈయారా
మము పెక్కు లగువెలగచెట్లను, నెమిళ్లనుం గలది యని ఫలితము. ఈయర్థమునందు 'న
య్యను' అనునది సముచ్చయముగా గ్రహింపవలెను. దేవవల్లభవిరాజమానం బయ్య
ను = ఇంద్రునిచే విలసిల్లు చున్నది యయ్యను, బహుపలాశోదంచితంబై, బహు = పె
క్కుండ్రగు, పలాశ = రక్కసులచేత, ఉదంచితంబు = అలిశయించినది, వి, ఇంద్రుఁడు
ను రక్కసులును బరస్పరశత్రులు గాన వీ రిద్దఱు నొక్కచో నున్నారనునీయర్థము
న విరోధము రాఁగా, దేవ.....య్యకొ, దేవవల్లభ = పున్నాగవృక్షములచే, విరాజ
మానం బయ్యను = విలసిల్లు చున్నదియను, బహు.....బై, బహు = పెక్కులగు, ప
లాశ = మోదుగులచే, ఉదంచితంబై = విజృంభించినది యై యనునర్థముచేఁ బరిహారము.
(ని) పున్నాగే పురుష స్తుంగః కేశరో దేవవల్లభ యనియును, పలాశేకింశుకః పద్మ
యనియు నమరుఁడు. వితత.....నయ్యను, వితత = విశేషముగ వ్యాపించిన, కీచ
క = సింహబలాదులచే, సంవృతం బయ్యను = అవరింపబడిన దయ్యను, సంతత...సం
చారంబై, సంతత = ఎడతెగని, అనిలడింభక = (వాయుపుత్తుఁడగు) భీమునియొక్క
సంచారంబై = సంచారము కలది యై, భీమునిచేఁ గీచకు లాకకారణమున మృతులైరి
గాన నీయర్థమున విరోధము సంభవించఁగా, విస్తార మైనవెదురుటడవులచే నావరింపఁ
బడినదియు నెడతెగనిమండమాదుతము గలదియు ననురెండవయర్థమునఁ బరిహారము.
పూతనారమ్యంబయ్యను = పూతన యనురక్కసిచే మనోహరమైన దయ్యను, కృష్ణ
సారప్రకాశమానం బై = కృష్ణనిబలముచేఁ బ్రకాశించునది యై, పూతన యనురక్కసి
కృష్ణునిచిన్న తనమున నతనిఁ జంపఁ గొనునచేఁ జేరితయై బాలెంతరాతై నచ్చి విషము
తోఁ గూడినపా లిచ్చుచు శ్రీకృష్ణునిచే మృత యయ్యె నని భాగవతము. పూతన యి
దివఱకే మృతయయ్యె గాన విరోధము. పూతనారమ్యం బయ్యను = కరకచెట్లచేత
మనోహర మయ్యను, కృష్ణసారప్రకాశమానం బై = ఇట్టులచేఁ బ్రకాశించునది యైయు
ని పరిహారము. (ని) పూతనామృతా హరితకీ హైమవతీ యనియును, కృష్ణసార రు
రు న్యంకు రంకు శంబర రౌహిషా యనియు నమరుఁడు. కుంభజాతస్ఫురితం బయ్య
ను = ద్రోణాచార్యుచేఁ బ్రకాశింపఁబడిన దయ్యను, విజృంభిత.....బై, విజృంభి
త = విజృంభించిన, మహావీర = గొప్పపరాక్రమశాలి యగు, ద్రుపదంబై = ద్రుపదరాజు
గలది యై, మున్నొకకార్యార్థము నోజుఁడు సహధ్యాయు యగుద్రుపదు నాశ్రయిం
పం బోయి యతనిచేతం బరిహసితుం డై తనశిష్యుఁ డగునర్జునునిచే నతని బద్ధుఁ దెప్పిం
చి తనపాదములఁ బడవేయించుకొని పిమ్మట ననుగ్రహించి విడిచె నని భారతము. ఇ

ట్లు దోశాచార్యునిశిష్యునిచే నోడింపఁబడినవాఁ డాయన యున్నచో విజృంభించె ననుటచే విరోధము రా, కుంభజాతస్ఫురితం బయ్యును = అగస్త్యవృక్షములయొక్క (అగిసెచెట్లయొక్క) ప్రకాశము కలదియును, విజృంభిత.....బై, విజృంభిత = అతి శయించిన, మహత్ = పెద్దది యగు, వీరదుః = ఎఱ్ఱమద్దిచెట్లకు, పదంతై = స్థానంబై యని పరిహారము. (ని) నదీసర్జో వీరతను రింద్రద్రుః కకుభోర్జునః అ. లలితో..... బై, లలిత = సుందర మైన, ఉత్కలికా = మొగ్గలతో, కలిత = కూడుకొనిన, దివ్య = స్వచ్ఛ మైన, మహిళా = ప్రేంకణపుఁదీవలయొక్క, గణంబు = సముదాయము కలది, ఐ, లలిత = సుందర మైన, ఉత్కలికా = వేడుకలతో, కలిత = కూడుకొనిన, దివ్యమహిళా = దేవతాస్త్రీలయొక్క, గణంబు = సముదాయము కలది, అగుచున్, (ని) శ్యామాతు మహిళాహ్వయా యనియును, వనితా మహిళా తథా యనియు నమరుఁడు సుమధురసాలాన్వితంబై, సు = మిక్కిలి, మను = మకరందముగల, రసాలాన్వితంబై = మావులతోఁ గూడినదియై, సుమధురసాలాన్వితంబగుచు, సుమధుర = పువ్వులను ధరించిన, సాలాన్వితంబు = చెట్లు కలది, అగుచున్, మకరందము గలమావులును, పూలు గలయితరవృక్షములు గలదియు నని యర్థము. వానప్రస్థనివాసం బై = ఇప్పచెట్ల కునికి పట్టై, వానప్రస్థనివాసం బగుచున్ = తపము చేయు సైకయాశ్రమమువారి కునికిపట్టై పొలుచునవ్వనంబునన్ = ప్రకాశించెడు నావనమునందున్, ముందరిపద్యమునందలిక్రియతో నన్వయము.

క॥ లలనానాకలనాకల

కలనానాశుకపికాళి • కళరవరవసం

కులనాతీదూరవీణా

కలనాదం బపుడు హరి కొ • కటి విన నయ్యెన్॥ 78

లలనా.....నాదంబు, లలనా = స్త్రీలయొక్క, వాక్ = మాటలయొక్క, కలనా = ప్రాప్తి చేత నైన, కలకల = గొప్పధ్వనితోడను, నానా = పెక్కువిధములగు, శుక = చిలుకలయు, పికాళి = కోయిలలయు, కళరవ = పావురములయు, రవ = ధ్వనితో, సంకుల = కలసినదియు నగు, నాతీదూర = మిగుల దూరమందుఁ గాని, వీణాకలనాదంబు = వీణయొక్కయస్సుట మైనమధురధ్వని, ఒకటి, అపుడు = ఆకాలమున, హరికిన్ = కృష్ణునకున్, విన నయ్యెన్ = విన వచ్చెను ;

క॥ వీనులకుఁ తనదుమురళి

గానముకన్నను వినోద య కర మై యమృతం

బానినక్రియ నానినదం

బానందము గుమ్మరింప య హరి యిటు పలికెన్॥ 79

ఆనినదంబు = అభ్యసి, వీనులకు = చెవులకు, తనదుమురళి గానముకన్నన్ = తన సంబంధ మైనపిల్లనగ్రోవివలని గానముకంటె, వినోదకరమై = వేడుకం జేయునది యై అమృతంబు, ఆనినక్రియ = అమృతంబును ద్రావింట్లు, ఆనందము = సంతసమును, ప్రమ్మరింపక = ప్రకటింపఁగాక, హరి = కృష్ణుఁడు, ఇటు = ఈక్రిందిప్రకారము, పలికెన్ ;

ఉ॥ ఈననకోనలోన నిపు య జేనలినాననలో విపంచికా

గానము లోకమోహనము య గా నొనరించుచు నున్నవార ల

చ్చానలయున్నచో పురసి య చయ్యన వచ్చెద నుండుఁ డంచు శ్రీ

జాని రథంబు డిగ్గి కడు య సంభ్రమ మొప్పు రహస్యవైఖరిక॥ 80

ఈననకోనలోనక = ఈపూలు గలకోనయందున్, ఏనలినాననలో = ఏస్త్రీలో, (నలిన = పద్మముంబోలిన, ఆనన = ముఖ మెవతెనుఁ గలదో యది, నలినానన = తాము రపువ్వం బోలినమోము గలది) ఇపుడు = ఈకాలమునక, విపంచికా గానముక = వీణాగానమును, లోకమోహనము = జనులకుం బారవశ్యము, కాక = కలుగునట్లు, ఒనరించుచు నున్నవారు = పొడు చున్నవారు, అచ్చానలయున్నచోప్పు = ఆస్త్రీ లున్న జాడను, అరసి = తెలిసికొని, చయ్యనన్ = వేగముగాన్, వచ్చెదక, డండుఁడు = (మీరిచటనే) వసింపుఁడు. అంచుక = ఇట్టిజ్ఞు యిచ్చుచున్, శ్రీజాని = కృష్ణుఁడు, (ఎవ్వనికి లక్ష్మీభార్యయో యతఁడు) రథంబున్ = అరిదమునుండి, డిగ్గి = యిగి, సంభ్రమము = ఆదరము, ఒప్పున్, రహస్యవైఖరిక = రహస్య మైనపద్ధతితో, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉ॥ పూవులతావులం జెలఁగు య పొన్నలగున్నలఁ దిన్న నైనబ

ల్మావులమోవులం గలసి య మల్లిక లల్లినగొప్పకప్రపుం

దీవులతావులం జలువ య దెమ్మెర గ్రమ్మెట వీవ సమ్మద

శ్రీవలమానమానసము య చే నరిగెన్ వనవీధిలోనికి॥

పూవులతావులకొ = పుష్పములనుగంధములచేతను, చెలఁగుపొన్నలగున్నలకొ = ప్రకాశించెడుపొన్న మొక్కలతోను, తిన్న నైనబల్కావులకొ, తిన్నన = చక్కదనమును, ఐన = పొందిన, (ఇట నగుధాతువు సకర్మకము.) బల్కావులకొ = పెద్దమామిడిచెట్లతోడను, మోవులకొ = మోవిచెట్లతోడను, కలసి = కూడికొని, మల్లికలు = మల్లితీగెలు, అల్లిన.....తావులకొ, అల్లిన = అల్లుకొన్న, గొప్ప = పెద్దవియగు, కప్రపుందీవులతావులకొ = కప్పరపుందిన్నెలు గలస్థలమునుండి, చలువతెమ్మెర = చల్లనివాయువు, క్రొమ్మలకొ = మఱలమఱలన్, నీవకొ = విసరుచుండఁగా, వనవీధిలోనికిన్ = వనపత్తిమధ్యమునకుకొ, సమ్మద.....చేకొ, సమ్మదశ్రీ = సంతోషాతిశయముచే, వలమాన = భ్రమియించుచున్న, మానసముచేకొ = మనస్సుచేన్, అరిగెన్ = పోయెను. (దీనికి వెనుకటిపద్యమునందలిశ్రీజాని కర్త.)

సీ॥ పువుఁబొదల్ సొర మేనఁ ♦ బొదలుపుప్పొడిరంగు

పసపునలుంగుకొం ♦ బస నెసంగ

నడచుచో మకుటల ♦ గ్నం బైననంపంగి

నన పైఁడిబాసికం ♦ బునెఱి దనర

ముండేతమకరంద ♦ మున నంఘనునుఁదీఁగె

నన్యమంగళకంక ♦ ణముగ నొసరఁ

బక్ష్మమై రాలుపు ♦ ప్పచ్చటాకేసరం

బులు హరిద్రాక్షతం ♦ బులుగ నమరఁ

గుడురుటెద నంటుకిసలయ ♦ కుట్టులముల

వరుస నవరత్నహారభా ♦ స్వరతఁ బూన

నపుడు భద్రాప్తి కరుగువీ ♦ తాంబరుండు

కొత్త పెండ్లికుమారుని ♦ కొమరుఁ దెలిపె॥

82

పువుఁబొదల్ = పూవులయొక్కపొదలను, (పూవులు గలతీగయిండ్ల ననియర్థము.) చొరకొ = ప్రవేశింపఁగాకొ, (దీనికిం బీతాంబరుండు కర్త.) మేనకొ = శరీరమునందుకొ, పొదలుపుప్పొడిరంగు = కలిగెడుపరాగకాంతి, పసపునలుంగుకొంబసకొ = పసపునలుంగుయొక్కకొత్తకాంతినంటికాంతిచేతను, (కాంతివలె ననియర్థము) ఎసంగకొ = ప్రవేశింపఁగాకొ, కృష్ణఁ బాత్రై యన్నస్థలమును వెదకుచుఁ బోవునపుడు

చారి నున్న పోదలయందలిపూలలోనిపరాగమా యన దేహము నంటి పెండ్లికుమారునకు వివాహములోఁ గావించుపసపునలుఁగువలె నుండఁగా నని తాత్పర్యము. క్రొత్త + పస = క్రొంబస. క్రొత్తశబ్దమున కాద్యక్షురశేషమునకుం గొన్నియెడల నుగాగమంబును గొన్నియెడల మీఁదిహల్లునకు ద్విత్వంబు నగు ననుభా. సం. సూత్రముచే, 'క్రొను + పసిడి' యని ప్రాప్తింపఁగా "ద్రుతప్రకృతికముమీఁదిపరుషములకు సరళము లగును. ఆశేషసరళమునకు ముందున్న ద్రుతమునకు బిందుసంశ్లేషములు విభాష నగుననుసూత్రములచే నీరూపము సిద్ధించెను. సమాసంబు గావున స్వత్వంబును ప్రాస్వముమీఁదిది గావున నటసున్నయు వ్యవస్థితభాషచే సంశ్లేషంబు నీదుగ్రతంబునకుఁ గలుగ వని భా. వ్యా. సం.) నడచుచోక = నడచునపుడు, మకుటలగ్నంబు = కిరీటము నంటుకొన్నది, ఐనసంపఁగినన = అయినసంపంగిపువ్వు, పైఁడిబాసికంబునెఱిక = బంగారుబాసికమునందముచేక, (పెండ్లికుమారునకుం బెండ్లికూతునకును వివాహకాలమున నొసటఁ గట్టెడునాభరణవిశేషము.) తనరక = ప్రకాశింపఁగాక, ముంజేతక = మణిబంధమందుక, మకరందమునక = పూఁదేనెచేతను, అంటునునుఁదీఁగ = తగిలియున్న సన్న తీవ, నవ్యమంగళకంకణముగన్, నవ్య = నూతనమైన, (ఇది కంకణమునకు విశేషము.) మంగళ = పెండ్లిసంబంధమైన, కంకణముగన్ = కడియముగక, ఒనరక = ప్రకాశింపఁగాక, (కృష్ణుఁడు పోవునపుడు ముంజేతియందుఁ బూఁదేనెతోఁ గూడి యంటికొన్న సన్న నితీఁగ పెండ్లియప్పుడు గట్టినకంకణమువలె భాసింపఁగా ననియర్థము. పక్వమై = ముదిరినవియై, రాలుపుష్పచ్ఛటాశేసరంబులు = పడియెడుపువ్వులగుంపులోనిదారములు, (కింజల్కములు) హరిద్రాక్షతంబులుగన్ = పసపుతోఁ గూడినయక్షతలుగన్ అమరక = ఒప్పఁగాక, కుదురుటెదక = చక్కనివక్షుమునక, అంటు.....వరుస, అంటు = తగిలియున్న, కిసలయ = చిగుళ్లయు, కుట్మల = మొగ్గలయు, వరుస = పంక్తి నవరత్న హారభాస్వరతక = తొమ్మిదివిధము లగురతనములతోఁ గూర్చినదండయొక్క ప్రకాశమును, పూసన్ = ధరింపఁగాన్, అపుడు = ఆకాలమున, భద్రాప్తికిక = శుభముఁ బొందుటకు (భద్ర యనుకన్యను సంపాదించుటకు ననియు నర్థము.) అరుగుపీతాంబరుండు = పోవుకృష్ణుఁడు, (పీతాంబరుండు = పచ్చనిపట్టువస్త్రముకలవాఁడు) క్రొత్త పెండ్లికుమారునికొమరుక = క్రొత్త పెండ్లికొమరునియందమును, తెలిపెక = ప్రకటించెను. మీఁదటిలక్షణములచేఁ గృష్ణుఁడు పెండ్లికొమరుఁడువలె నుండె నని భావము. ఇందుఁ బుష్పాడిరంగు పసపునలుంగుక్రొంబస నెసంగ ననుమొదలైనచోట్ల నన్యధర్మము లన్యస్థలమున సంభవింపమిచే నదృశధర్మము లని యర్థము ప్రాప్తింపుఁగాన నిదర్శనాలంకారము.

మ॥ గళితంతై ధరః పడ్యరోహణపుశ్పం • గంభో యనం బైడిగ
 చ్చులనిద్దాజిగితోడ దివ్యమణిరో • చుత్ దిక్కులం బర్వ ను
 జ్వలమై యొప్పెడురత్నమందిరముప • జ్జం ద్రాక్షపందిళ్లలో
 నెలరాతిన్నియమీద నెచ్చెలులలో • నిండాదుచె ల్వాప్పఁగాన్.

గళితంతై = జాతినదియై, ధరః = భూమియందున్, పడ్యరోహణపుశ్పంగంభో
 యనన్ = పడినరోహణపర్వతశిఖరమో యనునట్లు, (విరిగి క్రిందఁ బడినరోహణపర్వ
 తశిఖరమువలె నని యర్థము.) పైడి.....జిగితోడన్, పైడి = బంగారముయొక్క
 గచ్చుల = పూతయొక్క, నిద్దా = నునుపుగల, జిగితోడన్ = కాంతితోడను, దివ్య
 మణిరోచుత్ = స్వచ్ఛ మైన (అంద మైన) మాణిక్యపుఁ గాంతులు, దిక్కులన్ =
 దిశలందున్, పర్వఁగాన్ = వ్యాపింపఁగాన్, ఉజ్వలమై = మిగులఁ బ్రకాశించునదియై
 ఒప్పెడురత్న మందిరముపజ్జన్ = బాగుగ నుండెడురత్నములతోఁ గట్టఁబడిన) యింటి
 సమీపమునన్, ద్రాక్షపందిళ్లలోన్ = దాకతీఁగలతో నల్లుకొన్న పందిళ్లనడుమునను,
 నెలరాతిన్నియమీదన్ = చంద్రకాంతపురాలయరఁగుమీదను, నెచ్చెలులలోన్ =
 చెలికత్తియలమధ్యమునందున్, నిండాదుచెల్వ = పూర్ణ మైనచక్కఁదనము, ఒప్పఁ
 గాన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ బలుకెంపురుచిపెంపు • పగడంపుజిగిసాంపు

నగుకెంపులుధరంపు • సొగసుదాని

ననచిల్కుదొరముల్కు • లనఁ గొల్కులను జిల్కు

నునుబెక్కుకనుఁదక్కు • లొనరుదాని

నలకాలఘనజాల • హరిసీలముల నేలఁ

గలసీలకచలీలఁ • గలుగుదాని

లలి నబ్బరపుగుబ్బ • లులయు బ్బడఁచి గుబ్బ

తిలునిబ్బరపుగుబ్బ • లలరుదాని

మించుచెలు వూని వీణవా • యించుదాని

దాని కడి గాని సరి లేని • మేనిదాని

దానినడకలదానిఁ గ • దానిబొమ్మ

బోనియొకమానినిని రమా • జాని గనియె॥

84

రమాజాని = కృష్ణుడు, బలుకెంపురుచిపెంపు = పెద్దదియగుకెంపుయొక్కకాంత్యతిశయమును, పగడంపుజిగిసాంపు = పగడములకాంతియొక్కచక్కఁదనమునును, నగు.....దాని, నగు = పరిహసించెడు, కెంపుటధరంపు = ఎఱ్ఱనిపెదవియొక్క, సాగసుదానికొ = సాగసు కలదానిని, ననచిల్కు.....లనకొ, ననచిల్కుదొర = మన్మథునియొక్క (నన = పుష్పమును, చిల్కు = బాణముగల, దొర = ప్రభువు.) ముల్కులనకొ = బాణములువలెకొ, కొల్కులన్ = కంటితుదలయందుకొ, చిల్కునునుబెళ్ళుకనుదళ్ళులు, చిల్కు = వ్యాపించెడు, నును = చక్కని, బెళ్ళు = చలించెడు, కనుఁదళ్ళులు = కన్నులకాంతులచేతకొ, (తృతీయార్థమునఁబ్రధమ) ఒనరుదానికొ = ప్రకాశించుదానిని, అలకాల.....లకొ, అల = ప్రసిద్ధమైన, కాలఘనజాల = వర్షాకాలపుమేఘములసముదాయమును, హరినీలములకొ = ఇంద్రనీలపురాలను, ఏలఁగల.....లకొ, ఏలఁగల = రక్షింపశక్తి గల, నీలకచలీలకొ = నల్లనివెండుకలసాగసును, కలుగుదానికొ, మేఘము లనునీలపురాలనుంబోలినశిరోజములు గలదాని నని యర్థము. లలికొ = చక్కఁగా, అబ్బరపుగుబ్బలులయబ్బు, అబ్బరపు = వింతయైన, గుబ్బలుల = పర్వతములయొక్క, ఉబ్బు = గర్వమును (అతిశయమును) అడఁచి = నివారించి, గుబ్బలిలు నిబ్బరపుగుబ్బలు, గుబ్బలిలు = అతిశయించెడు, నిబ్బరపు = నిండైన, గుబ్బలు = తుచములచేత, అలరుదానికొ = ప్రకాశించుదానిని, మించుచెలుపు = అధిక మైనయందమును, ఊని = ధరించి, వీణకొ, వాయించుదానికొ, దానికికొ = ఆమెశరీరమునకు, అదిగాని = ఆమెశరీరమేకాని, సరి తేనిమేనిదానినికొ = సాటి తేనిదేహము గలదానిని, (అనన్యయాలంకారము.) దానినడకలదానికొ, దాని = ఏనుఁగుయొక్క, నడకలదానికొ = నడకలవంటినడకలు గలదానిని, (నిదర్శనాలంకారము.) (దానము = ఏనుఁగుమదము. అది కలది దాని) (ని) మదోదానం. అ. కడానిబొమ్మఁబోనియొకమానినిని = బంగారుబొమ్మఁ బోలినయొకస్త్రీని. ఉపమాలంకారము. కనియొకొ = చూచెను.

క॥ అతఁ డటు కని తతశంపా

లతయో ధృతజీవకనక • లతయో వనదే

వతయో యని యరు దందుచు

లతికావృతిచాటున నై • లఁగి మదిలోనకొ॥

85

అతఁడు = ఆకృష్ణుడు, అటు = ఆప్రకారము, కని = (ఆబాలికను) చూచి,

తతశంపాలతయో = విశాలమైన మెఱపుఁదీవయో, ధృత.....లతయో = ధరింపఁబడిన
చైతన్యము గలబంగారుతీవయో, వనదేవతయో = వనాభిమానిదేవతయో, అని = అను
కొని, అరుదు = ఆశ్చర్యమును, అందుచుకొ = పొందుచుకొ, లలికావృతిచాటునకొ =
తీవలవెలుగుచాటున, (చెని కేని తోఁట కేని చుట్టుచేయునావరణము వృత్తి, వెలుగు
ననంబడు) మెలఁగి = ఉండి, మదిలోనకొ = మనసునందుకొ. ఇది 11కి వ పద్యములో
ని 'ఎన్ని' యనునసమాపకక్రియతో నన్వయించును. సందేహాలంకారము.

సీ॥ ఈపద్మపాణిఁ బే ♦ రెదఁ గూర్పఁజాలిన
పురుషోత్తమునిదె ను ♦ భోగగరిమ
ఈయార్య నెమ్మేన ♦ నెనసినరాజశే
ఖరునిదె నూ వె భా ♦ సురవిభూతి
ఈహంసయానలో ♦ నెనఁగుప్రజాధినా
యకునిదె నూ చిర ♦ సుకృతమహిమ
ఈనవపద్మినితో ♦ ననునక్తి నొం
దినయినునిదె నూ వె ♦ ఘనతపంబు
కనివినియెఱుంగ మిమ్ముజ్జ ♦ గముల నున్న
నరగరుడసిద్ధసాధ్యకి ♦ న్నరసురాహి
రాజకన్యకలందు నీ ♦ రాజనదన
కెన యగుమిఱారి నిదియె మా ♦ రునికటారి॥

86

ఈపద్మపాణికొ = ఈయింటిని, (తామరపూవులం బోలినచేతులు గలదాని నని
యర్థము.) లక్ష్మి నని యర్థాంతరము. (పద్మము హస్తమునందుఁ గల దని యపు డ
ర్థము.) పేరెదకొ = విశాలమైనవక్షసునందుకొ, కూర్పకొ = ఆరింగనము చేసికొనుట
కు, ధరించుట కని యర్థాంతరము. చాలినపురుషోత్తమునిదె = తగినపురుష శ్రేష్ఠునిదె,
తగినవిష్ణునిదె యని యర్థాంతరము. సుభోగగరిమ = సుఖాతిశయము. ఈమెం గొఁగి
లించివాఁడే పురుష శ్రేష్ఠుఁ డనియును, నీమె సురమునదాల్చినవాఁడే శ్రీమహావిష్ణు
వనియును గ్రమముగ భావము. ఈయార్యకొ = ఈపడుచును, పార్వతి నని యర్థాంత
రము. నెమ్మేనన్ = శరీరమునందుకొ, ఎనసినరాజశేఖరునిదె = పొందినరాజశిరోభూ
షణముదె (రాజశ్రేష్ఠునిదె) శివునిదె యని యర్థాంతరము. (రాజ = చంద్రుఁడు,

శేఖర = శిరోభూషణ మెవనితో యత్తుడు, రాజశేఖరుడు = శివుడు.) చూపే = చూడుము. భాసురవిభూతి = ప్రకాశించు చున్న భాగ్యము. విశ్వగ్ర్య మని శివపరము. ఈ కాంతః గూడినరాజుడే గొప్పభాగ్య మనియును, భాగ్యతని శరీరమునఁ దాల్చినశివుని దే యధికైశ్వర్య మనియును భావము. ఈహంసయోగతోక్త = ఈశ్రీతోక్త, (హంసనడకలం బోలిననడకలు గలది) సరస్వతి యని యర్థాంతరము. (హంసయే వాహనముగాఁ గలది) ఎసఁగుప్రజాధినాయకునిదే = కూడియుండురాజుడే, చూ = చూడుము. బ్రహ్మాదే యని యర్థాంతరము. చిగసుకృతమహిమ = కాశ్యతి మైనపుణ్యాతిశయము. స్థిర మైనసృష్టిమహిమ మని యర్థాంతరము. ఈమెం గూడినరాజు మిగులఁ బుణ్యాత్ముఁ డనియు సరస్వతిం గూడినబ్రహ్మాదే సృష్టిమహిమ మనియును భావము.

ఈనవపద్మనితోక్త = ఈపద్మనీజాతిజవ్యనితోక్త, శ్రోత్తానామరలతోక్త మని యర్థాంతరము. అనుగక్తిక్త = ప్రేమతోక్త, ఒందినయిమనిదే = స్నేహము చేసినరాజుడే, నూర్చునిదే యని యర్థాంతరము. చూపే, భూవతిపంబు = అధికమైన తపస్సు, గొప్పతేజ మని యర్థాంతరము. ఈపద్మని ననురాగమునఁ గూడినరాజు చేసినదియే గొప్పతప స్సనియును, బద్మముల వికసింపఁజేయునూర్చునిదే గొప్పతేజ మనియును భావము, ఇమ్ముజ్జగములక్త = ఈమూడులోకములయందుక్త, ఉన్న ..... కన్నెలందుక్త, ఉన్న. నర = మనుష్యులయొక్కయు, గరుడ = గరుడులయొక్కయు, సింధ = సింధులయొక్కయు, సాధ్య = సాధ్యులయొక్కయు, కిన్నర = కిన్నరులయొక్కయు, నూ = దేవతలయొక్కయు, అహి = నాగులయొక్కయు, రాజ = రాజులయొక్క, కన్యకలందుక్త = పడుచులందుక్త, ఈరాజవదనకుక్త = ఈశ్రీకీక్త, (చంద్రునిం బోలినముఖము గలనారి కీక్త) ఎనయగుమితారిక్త = సమాన యగువంటిని, కని = చూచి, విని = ఆలకించి, ఎఱుంగము = తెలియము. ఇనియే = ఈనిన్నెదియు, మారునికటాగ = మార్కట నామధము. మన్మథునాయుధమువలె యువజనులం బీడించునమ్మగ్ధ ముల్లోకముల నీడు లే దని భావము. ఇందుఁ బ్రకృతప్రకృతశ్లేషాలంకారము. ప్రాచీనులు దీనినే శ్వశక్తియూర్ధ్వని యందురు. ఈకన్నె కును లత్యైదులగును నీమొల బెండ్లి చేసెనావాదానది విష్ణ్వదులగును సౌపమ్యము గమ్యము.

మ॥ నెలతోడం దరమోముమోము ; కళల * స్థానపువ్వ శేవపువ్వ ; మిం
చులచాంచల్యముచూపుచూపునెటి ; మిం * చుంగుబ్బలింగుబ్బలిం
పులమేర్చిఁ గెవగౌనుగౌను ; సరసం * పున్నోవిచూపెనాది ; ఏ

ర్తిలుమీనాంకునిచేతి హేతిగనయాశే ! యాశే ! ముయ్యారికిన్

ఓయ్యారికిన్ = ఈయందక తైకుక, (ఇచటన్ గుళ్ళము సంబంధమున వచ్చెను గాన నందక తైయొక్క యని యర్థము. మఱియు నీపద మెల్లవాక్యమునతో సంబంధించును.) మోము = ముఖము, నెలకోడక = చందురుతితో, తలము = నావలమును, ఓమున్ = రక్షించును. ఈమె మొగము చందురుతిం బోలు నని యర్థము. లేనవ్వలే = (ఈమె) మందహాసములే, కళలన్ = చంద్రాకళలను (వెన్నెలలు) నని యర్థము.) నవ్వున్ = పరిహసించును. చూపునెఱి = దృష్టి సౌందర్యము, ముందుచూచునర్థము = మెఱుములయొక్క చాపల్యమును, చూపుక = కనుపఱుచును. చూపున మెఱుములునలె మిగులఁ జంచలము లని యాశయము. గుచ్చలు = స్తనములు, చూపుక = చూపునతో, (బహువచన మవివక్షితము.) గుచ్చలిక = పుష్పతమును, మించుక = ఆతిశయించును. కొను = నడుము, మేల్దీగెవగ = ప్రశస్త మైనంతయొక్క విలాసమునో లినవిలాసము కలది, జొక ; మోని = పెదవి, సరసంపుక మోని = బహుదాన మైన మోనిచెట్టుయొక్కచిగురు. సరసంపు + మోని = సరసంపునోపి ; ఉకంఠ శ్రీరముంబులకుం బుంపులకుం బరుష సరళంబులు పకంబు లగుచున్నదని విగాదము. ఎని చచ్చి మాత్రమునొద్ద స్థిరము పర మగునపు డొకామెకచో నీమూలములు గానంబడియెను నని బా. సం. ఆశే = శోమావళియే, మీనాంకునిచేతి హేతిగక = ముయ్యారిచేతియందలిబద్ధముగక, వర్తిలుక = ఉండును. హేతిశబ్దమునకు భుజము నెఱుద లగునని యర్థముం బెప్పవచ్చుం గాని ప్రకృతమున నుపమేయమునకుం బడినది గాననే అర్థ ముండే యర్థము. అయాశే ! = ఎంతవెంత ! ఇందు మాపకము, వికల్పవదము, వివరములు ను సలంకారములు గలవు.

ఉ॥ మించులమించులున్ మఱియు * మేల్మీపసిండియు. బండ్లసార మబ్జాంచిత సారభంబు నిపి * యన్నియు నొక్కట మేల్మీపసిండి యక్కాంచనగర్భుఁ డాత్మచుతి * కాళిల ముగియ మెచ్చి పీఠ నిర్మించెనె కాక యిట్లు నెఱి * మించునె యామెయిచూచు మేమెడగ.

అక్కాంచనగర్భుడు = బ్రహ్మ, కాంచనము (బంగారము) నొక్కడూరి పీఠ వాడు. మించులమించులుక = మెఱుములభాగభక్త్యములును, మఱియుక = ఎంతయు. మేల్మీపసిండియొక = ప్రశస్త మైనబంగారమును, చంద్రుకాళిలు = చంద్రునిలోని శేషము, అబ్జాంచిత సారభంబు, అబ్జ = పద్మముయొక్క, అంచిత = భూకంఠంబున, సార

భంబు = పరిమళమును, ఇవి యన్ని యుక్ = మీఁదటివస్తువుల నన్నిటిని, ఒక్కటే =
 వీకకాలమున, మేళవించి = కూర్చి, ఆత్మమతికాశలము = తనబుద్ధివైపుణ్యమును, అంద
 టు = ఎల్లరు, మెచ్చుకొ = స్తుతించునట్లు, దీనినికొ = ఈయింతిని, నిర్మించెనె = చేసెనే,
 (ఏ యేవార్థకము.) కాక = ఇట్లు కానియెడను, ఈమెయిచాయ = ఈశరీరకాంతి,
 ఏయెడకొ = ఎచ్చటనైనను, ఇట్లు = ఈప్రకారము, నెటికొ = చక్కఁదనముతో, మిం
 చునె = అతిశయించునా? అతిశయింప దనియర్థము.

బ్రహ్మ మంచిచాయ గలవస్తువులను పరిమళమును మేళవించి యీమెను దనబు
 ధ్ధిచాతుర్యమున జనులు మెచ్చునట్లు సృజించి యుండును. కానియెడ నిట్టిచాయ
 యెట్లు సంభవించు నని తాత్పర్యము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

క॥ తారకలు ధృతపునర్భవ

చారుతలై యాశ్రయించె • సతీయడుగులఁ గా

కారయఁ బుష్కరపదగతి

చే రహి నెటు లొప్పు సదుర్చి • చిన్మూర్తి దగ్గఁ ॥ 89

తారకలు = నక్షత్రములు, ధృత.....చారుతలై, ధృత = ధరింపఁబడిన, పున
 ర్భవ = గోళ్లయొక్క, చారుతలై = అందము కలవియై, ధరింపఁబడినమఱియొక జన్మ
 సౌందర్యము కలవియై యని యర్థాంతరము. గోళ్లరూపమున మరల జన్మించినవి యై
 యని భావము. సతీయడుగులకొ = ఈశ్రీయొక్కపాదములను, ఆశ్రయించెనె = సే
 వించెను. (ని) పునర్భవః కరయహః. అ. ఆశ్రయకొ = ఆలోచింపఁగానె, కాక =
 అట్లుకాక, అని, పుష్కరపదగతిచేకొ = తామరపూవులం బోలినయామెపాదప్రాప్తి
 చేతను, ఆకాశమును బొందుటచేత నని యర్థాంతరము. (ని) పుష్కరం కరిహస్తాగ్రే
 వాద్య భాండముభే జలే వ్యోమ్ని ఖడ్గ ఫలే పద్మే తీర్థావధివిశేషయోః. అ. సదుర్చి
 చిన్మూర్తి = ఉత్తమ మైనకాంతి, తిగకొ = ఒప్పుఁగాకొ, నక్షత్రకాంతి యొప్పుఁగా
 నని యర్థాంతరము. రహికొ = చక్కఁదనముతోనె, ఎటులు = ఏప్రకారము, ఒప్పుకొ =
 ప్రకాశించును. నక్షత్రములు నఖరూపమున జన్మించి యీమెపదముల నాశ్రయించి
 యుండును. కానియెడ నీమెగోరులు పుష్కరపదము నెంచి సద్రుచిహో నెట్లు ప్రకా
 శించు నని తాత్పర్యము. గోరులు పుష్కరపదము నెంచి సదుర్చిహోఁ బ్రకాశించు
 ననుటచే (శ్లేషచేఁ బ్రాప్త మగురెండర్థములకు నభేదనిశ్చయమున) నక్షత్రములు నిట్టి
 వెకావున నీరూపమున జన్మించి యీమెపాదముల నాశ్రయించె నని చెప్పటచే శ్లేష

మూలక మైనయతిశయోక్తిచే ననుప్రాణిత మైనయత్ప్రేక్షాలంకారము.

క॥ తదుపరిపదనిర్జిత మై

యొదిగెం దగువారిఁ జేరి • యును గమరము నా

నిది సత్యము గాకుండిన

నది ముడుచుట యేల భీతి • నఖిలాంగములన్॥ 90

కమరము = తొబేలు, తదుపరిపదనిర్జితమై, తత్ = ఆమెయొక్క, ఉపరిపద = మీఁగాలిచే, నిర్జితమై = ఓడింపఁబడినదియై, తగువారిన్ = రక్షింపఁజేర్చి గలవారి నని యర్థము. (తనవాసమునకుఁ) దగినయుదకము నని భావము. చేరియున్ = శరణు పొందియును నని యర్థము. ప్రవేశించియుననిభావము. ఒదిగెన్ = తొలఁగెను. పారి పోయె నని యర్థము. నాన్ = అనుట, ఇది, సత్యము = నిజము, గాకుండినన్ = కాని యొడను, అది = తొబేలు, భీతిన్ = భయముచేతన్, అఖిలాంగములన్ = అన్నియవ యవములను, ముడుచుట = సంకోచపఱుచుట, ఏల = ఏమికారణమునన్, (అగున్)

ఇందు స్వభావమునఁ గల్గుతామేటియవయవముల ముడుచుకొనుట యామెమీఁ గాలి కొడుటచేఁ గల్గినభయమున నయ్యెనని చెప్పటచే నుత్ప్రేక్షాలంకారము.

క॥ కలమోదరములు ఘనసే

తులనతేత్రిమునఁ దపముఁ • దొలిఁ జేసియ యీ

చెలి జంఘల కెన పూనెను

ఫలసిద్ధి పొసంగ కున్నె • వరశాలులకున్॥ 91

కలమోదరములు = వరిపొట్టలు, ఘన.....మునన్, ఘన = గొప్పవి యగు, సే తు = గట్టచేత, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, తేత్రిములన్ = పొలములను, శ్రీరా ములు లంకకుం బోవునపుడు సముద్రమునఁ గట్టినగట్టుచేఁ బ్రకాశించు సిద్ధస్థానమున (రామేశ్వరమునందు) (ని) తేత్రం శరీరె కేదారె సిద్ధస్థాన కలత్రయోః. అ. తొ లిన్ = పూర్వమందు, తపము = శరీరాయాససాధ్యము లగువ్రతములను, చేసియ = కా వించియే, ఈచెలిజంఘలకున్ = ఈమెపిక్కలకు, ఎన = సాదృశ్యమును, పూనెన్ = భరించెను. వరశాలులకున్ = దైవానుగ్రహమునఁ గోరికల నొంది ప్రకాశించువారికి, ప్రశస్త మైనవరిపొట్టల కని భావము. ఫలసిద్ధి = లాభప్రాప్తి, (పంట) పొసంగ కు న్నె = సంఘటింప కుండునా? సంఘటించు నని భావము. ఇందుఁ బూర్వవాక్యము

న స్వభావముచేతనే వరిసొట్టలకు జంఘలతో సాదృశ్యము గలుగు మండఁగా మున్న
తపముచేయుటచేతఁ గల్గె నని యుత్పేక్షించి నాని సుత్తగనాక్యమున శ్లేషచే నమ
ర్థించుటచే నుత్పేక్షయు నర్థాంతగన్యాసమును నలంకారములు.

గీ॥ నడల కెవ రాక మదగజేరి ♦ ద్రింబు వనన

గముల లలవాంగసాయుజ్య ♦ కాంక్షు దపము

నలుపఁ గటి నుత్తమాంగము ♦ గలసె గరము

గలసె నూరుల నడకలు ♦ గలసె నడల॥

92

మదగజేరిద్రంబు = మదపుటేనుఁగు, నడలటేక = ఈమెనడకలకు, ఎవరాక =
సాదృశ్యమును బొందలేక, వననగములకొ = అడవులయందుం బర్వతములందును, లల
వాంగసాయుజ్యకాంక్షన్ = ఈస్త్రీయొక్కయవయవములతో నైక్యముఁ బొందుకొ
ర్కచేక, తపము = తపస్సును, చలుపకొ = చేయఁగాన, ఉత్తమాంగము = (ఏనుఁగు)
శిరము, కటికొ = జఘనమునందున్, కలసెన్ = ఏకీభవించెను. కరము = తొండము, ఊ
రులకొ = తొడలందుకొ, కలసెకొ, నడకలు = గమనములు, నడలకొ = (ఈమె) నడక
లయందుకొ, కలసెకొ.

ఏనుఁగుశిరముంబోలె విశాలము నున్నతము నగుజఘనము తుండమును బోలునూ
రులును గజగమనముం బోలుగమనము నీమెదుం గలదని భావము.

ఉ॥ ఆకమలాసనుండు దను ♦ జాపహృతిం బగునేమువెండియుకొ

శ్రీకమనీయ మైనధర ♦ జీవలయం బని తన్ని జాంశమీ

స్త్రీకటిచక్రసీమగ స్ప ♦ జించి మటుంగున దాచె గాక ర

త్నాకరమేఖలాంక విపు ♦ లాకృతి యై యది యేల పొల్పుగుకొ॥

ఆకమలాసనుండు = ప్రసిద్ధుఁ డగుబ్రహ్మ, శ్రీకమనీయము = సంపదచేత మనూ
హర మైనది, ఐన, ధరజీవలయంబు = భూమండలము, వెండియుకొ = మలలకొ, దను
జాపహృతింబు = రక్తసునిచే దొంగిలింపఁబడినది, అగు నేమొ, అని = తలఁచి, తన్ని
జాంశము = ఆభూమండల సంబంధ మైనసత్య మైనభాగమును (సార మైనభాగము
నని యర్థము.) ఈస్త్రీకటిచక్రసీమ = చక్రాకార మైనయీమెజఘనప్రదేశము, కకొ =
అగునట్లు, స్పజించి = సృష్టిచేసి, మటుంగునకొ = (వస్త్రము) చాటునందుకొ, దా
చెకొ = దాఁపఱికము చేసెను. కాక = అట్లు కానియెడను, అది = ఆజఘనము, రత్నా

కర.....యై, రత్న = మణులకు, ఆకర = ఉనికిప డైన, మేఖలా = బిడ్డాన మనె
డు, అంక = భూషణము గలదియును, విపులాకృతి యై, విశాల మైనయాకారము గ
లదియు నై (రత్నాకర = సముద్రుఁ డనెడు, మేఖలాంక = బిడ్డానపుగుఱుకు గలది
యును, విపులాకృతి = భూమి యాకారముగలదియు నై యని యర్థాంతరము. ఇట్ల
నీరెండ్రగములకు నభేదనిశ్చయము చేయవలెను.) ఏల = ఎందునకు, పాల్పగుక్ =
ఒప్పుగుక్.

బ్రహ్మ భూమిని మఱు రక్కసుఁ డెత్తికొనిపోవు నని తలఁచి వానిసారముం
దీసి యీమెకటిప్రదేశముం జేసి వస్త్రముచాటున దాఁచెను. తేనియొడ భూభక్తి మ
గురత్నాకరమేఖల (సముద్ర మనునొడ్డాణము) గల్గుటయు విపులాకృతియొ
యం దేల కాన్పించు ననిభావము. ఈమెకటి భూమియుం బోలె విశాలమై రత్నాక
రమేఖల (మణులయొడ్డాణము) గల్గి యొప్పు చుండె నని ఫలితము. మున్న హిర
ణ్యాక్షుఁడు భూమి నెత్తికొని పోవు చుండఁగా విష్ణు వాతని వరాహవతార మెత్తి
సంహరించె నని పౌరాణికులు చెప్పుదురు. ఉత్పేక్షలంకారము.

క॥ వళి యడ్డురేఖ రోమా

వళి నిడురేఖయుఁ గ హంస • పాది లిఖించెన్

నలు వచట లేని నడుమున

కలజను లెం దున్న దొక్కొ • యని శంకవచన్ ॥ 94

నలువ = బ్రహ్మ (నాలుగుముఖములు గలవాఁడు) వళి = కడుపువీఁడ నుం
డుముడుత, అడ్డురేఖ = అడ్డుగీతయు, రోమావళి = నూగారు, నిడురేఖయు = నిడుగీత
యు, కన్ = అగునట్లు, అచటన్ = అస్థలమునందు, లేనినడుమునకున్, కలజనులు =
లోకమందలిజనులు, ఎం దున్న దొక్కొ = ఎక్కడ నున్నదో యని, శంకవచన్ =
సందేహపడునట్లు, హంసపాది = హంసపాదమును, లిఖించెన్ = వ్రాసెను.

ఆమెనూగారును గడుపువీఁడిముడుతయును గలసి బ్రహ్మ యీమెచు స్పృశిం
చునపుడు నడు మిచట లే దని తెలుపుటకై వేసిన హంసపాదవలె నుండె నని యర్థ
ము. ఆమె మిగుల సన్న పునడుము గల దని భావము. వ్రాయునపుడు గొన్ని యక్క
రములఁ బ్రమాదమున విడిచె నేని వానిని మఱియొకచో వ్రాయుచు నక్కడఁ దప్పు
న్న దని తెలియుటకై వ్రాయుగీతలను హంసపాది యందురు. ఇదిమిగ హంసపాద
మనియే ప్రయోగములం గానుపించు.

చ॥ తృణ మగువి ల్లిదేటి కని ♦ యిత్తుశరాసము డించి వేణికా
గుణయుత మైనయీకుసుమ ♦ కోమలికోమలగాత్రవల్లి సిం
గిణిగ నొనర్చి కౌ న్మరుఁడు ♦ కేలను బట్టఁ దదంగుళీనిక
ర్షణభవరేఖ లొప్పె నన ♦ రాజిలు బిత్తర మైనముత్తఱుల్ ॥ 95

మరుఁడు = మన్మథుఁడు, (ఇది స్మరశబ్దభవము.) ఇది = ఇందాఁకను నేను భ
రించునది, తృణము = గడ్డిజాతిలోనిది, అగువిల్లు = అగుధనువు, ఏటికిన్ = ఎందునకున్
అని = తలచి, ఉపయోగకారి కా దనుకొని యని యర్థము. ఇత్తుశరాసము = చెఱుకు
వింటిని, డించి = వదలి, వేణికాగుణయుతము, వేణికా = జడయను, గుణ = నారిగో,
యుతము = కూడినది, ఐన, ఈకుసుమకోమలికోమలగాత్రవల్లి, ఈకుసుమకోమలి = పు
ష్పసుకుమార యగునీచిన్న దానియొక్క, కోమల = మృదు వైన, గాత్రవల్లి = శరీర ము
నుతీవను, సింగిణి = ధనువు, కాన్ = అగునట్లు, ఒనర్చి = చేసి, కౌను = ఈమైనడు మను
వింటినడుమును, కేలన్ = హస్తముతోన్, పట్టన్ = ధరింపఁగాన్, తదంగుళీ.....లు
తత్ = ఆమరునియొక్క, అంగుళీ = ప్రేళ్లయొక్క, నికర్ష = ఒరపిడివలనన్, భవ = పు
ట్టిన, రేఖలు = గీతలు, ఒప్పె ననన్ = స్ఫురించెనో యనునట్లు, బిత్తర మైనముత్తఱ
ుల్ = సుందర మైనమూఁడువళులు, (కడుపుమీఁదిముడుతలు) రాజిలున్ = ప్రకా
శించును.

మన్మథుఁ డిదివఱకుఁ దాను ధరించువిల్లు గడ్డిజాతిలోనిది కావున నిస్సాగ మని
తలచి దాని విడిచి యీమెశరీరమునే ధనువుగాఁ జేసికొని చేతఁబట్టుటచే ప్రేళ్లవల
నఁ గలిగినగీతలువలె నామెవళులు ప్రకాశించు చున్న వని యర్థము. ఉత్ప్రేక్షాలం
కారము. ఇది వేణికాగుణయుత యనునది మొదలయినచోట్ల నున్నరూపకముచే ను
త్థాపితము.

క॥ ఘనజఘనపులినమున నెల

కొనుమణికాంచి యనుపొన్న ♦ కొమ్మసుమము మా
నినినాభి యారు తద్వా

సనకై యరుదెంచునళుల ♦ చాల్గా కున్నే. 96

మానినినాభి = ఈయితి నాభి, ఘనజఘనపులినమునన్, ఘన = పెద్దది యగు,
జఘన = కటిపురోభాగ మనెడు, పులినమునన్ = తిన్నెయందున్, నెలకొను.....

మనుము, నెలకొను = ఉండెడి, మణికాంచి = మణుల (తోఁగూడిన) యొడ్డాణము, అనుపొన్న కొమ్మసుము = అనెడుపొన్న కొమ్మయొక్కపుష్పము, అగుక, ఆరు = రోమాళి, తద్వాసనకై = ఆపువ్వునందలిపరిమళముకొఱకు, అరుదెంచునళులచాలు = వచ్చెడుతుమ్మెదలవరుస, కా మన్నే = కా మండునా? అగు నని యర్థము.

ఈమెనాభి పున్నాగపుష్పమువలెను నూగారు తుమ్మెదలచాలువలె నుండె నని భావము. రూపకానుప్రాణితమగు నుత్పేక్షాలంకారము.

సీ॥ నాభీనదమునుండి ♦ నడు మనుమింటిపైఁ

గవ గూడి యెగయుచ ♦ క్రంబు లొక్కొ

నవవయొలక్ష్మి యీ ♦ యువిదపొం దూని కా

నుక యిడ్డకనకకం ♦ దుకము లొక్కొ

వరతనూశృంగార ♦ వనములో విహరించు

మనసిజకుంభికుం ♦ భంబు లొక్కొ

స్ఫురదురోలావణ్య ♦ సరసిలో జనియించి

మొనచూపుపొందమ్మి ♦ మొగడ లొక్కొ

ప్రకటరోమావళీలతా ♦ గ్రసుమగుచ్చ

ములో యనగఁ గిక్కిరిసి సిబ్బె ♦ ములను మెఱసి

యొలసి ప్రక్కల నెరసి యొం ♦ డొంటిఁ దఱిసి

యొరసి సరసీజదృగురోజ ♦ యుగళ మమరు॥

97

సరసీజ.....యుగళంబు, సరసీజదృక్ = ఈశ్రీయొక్క, (పద్మములం బోలినకన్నులు గలది.) ఉరోజయుగళము = కుచములజంట, నాభీనదమునుండి = బొడ్డు నునదినుండి, నడు మనుమింటిపైన్ = నడు మనునాకాశముమీఁదను, కవగూడి = బోడు గట్టి, ఎగయుచక్రంబు లొక్కొ = ఎగయుజక్కవలో, నవవయొలక్ష్మి = కొత్తది యొజవ్వనమువలనిశోభ యనెడులచ్చి, ఈయువిదపొందు = ఈయువతీయొక్కస్నేహమును, ఊని = అంగీకరించి, కానుక యిడ్డకనకకందుకము లొక్కొ = కాన్క యిచ్చినబంగారుబంతులో, గొప్పవారిమైత్రిఁ గోరి మొదట వారిదర్శనమునకుం బోవునపుడు తీసికొనిపోయి యిచ్చెడువస్తువు కానుక యనెಂಬడు. వరతనూశృంగారవనము

లోక = ఈయింటి యనుపూఁగోఁటలో, విహరించు.....లు, విహరించు = క్రీడిం
 మనసిజ = మనస్సుఁ దనెడు, మంభి = వసుఁగుముక్క, మంభింబు లొక్కొక్క =
 నందలిమాంసపిండము లగు నేమో, స్ఫుర = సగసిలోక, స్ఫురత్ = మృతా
 చున్న, ఉరః = వక్షస్థలమనెడు, లావణ్యపరిసితోష్ = లావణ్యపుంగులఁ గలలో,
 త్యములందలిచాయం బోలినతత్తత్తలాడుదేహారాంతి లావణ్యము.) ఇనియింటి =
 మొనచూపు.....లు, మొనచూపు = అగ్రములను గనుపఱుచు, పొందమిత్త మె
 లు = బంగారుతామగమొగ్గలు, ఒక్కొక్క = అగు నేమో, ప్రకట.....లో, ప్రక
 స్ఫుట మైన, రోమావళి = నూగా ననెడు, లతా = తీరఁగలయొక్క, అగ్రములను
 న్న, సుమగుచ్ఛములా = పూలగుచ్ఛములో, అనలక = అనునట్లు, క్రిక్కిరిసి = ఎ
 లేకుండఁగలిసికొని, సిద్ధములక = ఒకవిధ మైనమచ్చలతోన్, మెలిసి = మృతా
 ఒలసి = వ్యాపించి, ప్రక్కలక = సమీపస్థలములను, సెన్సి = క్రమ్ముకొని, బల
 టిక = ఒకటి మఱియొకదానిని, తఱిసి = సమీపించి, ఒరసి = రాచుకొని, అమరుక
 ఒప్పును.

రూపకానుప్రాణిత మైనయు శ్రీకృష్ణులంకారము.

మ॥ తతముక్తా మణిహారనిర్మల రసయో ♦ భారన్తనస్వర్ణప
 ర్వతభాగంబులఁ బుట్టికాంచనరుచి ♦ వ్యాపించి పెన్స్నోగల
 లత లీచంచలనేత్రబాహుబిసము ♦ ల్లావేని బాలాంగుళీ
 గతచంచన్నఖపుంజపుంజపురుషుమొ ♦ గ్గల్ పుట్టి నం దీరికి ॥

చంచల నేత్రబాహుబిసముల్ = ఈశ్రీయొక్క-తామగపూండ్లం బోలి = గా
 వులు, తత.....భాగంబులన్, తత = అధిక మైన, ముక్తామణిహార = ముత్యాలన
 లనెడు, నిర్మలరసయోధార = కొండవాఁగులనీటిధారలు గల, స్తనస్వర్ణపర్వతభాగం
 లక = స్తనము లనెడుబంగారుకొండలప్రదేశములందున్, పుట్టి = జన్మించి, కాంచ
 చిక = బంగారుకాంతితోక, వ్యాపించి, (కాంచనగుణములు కార్యమున నుపక
 చు ననువ్యాయమున బంగారుకొండలమందుఁ బుట్టిసవి కావున బంగారుకాంతి
 వ్యాపించి యని భావము.) పెన్స్నోగలు = మిగుల దీప్తములు, జౌలతలు = అగుట
 కావేని = కానియెడ, అంశక = ఆబాహువులందున్, బాలాంగుళీ.....మొగ్గ
 బాలాంగుళీ = లేతవ్రేళ్లయొక్కయు, గత్ = నానినం దున్న వి యు, గంధత్ =
 కాశించుచున్న, నఖ = గోళ్లయొక్కయు, పుంజపుంజపురుషుమొగ్గ = సముదాయ

నెడుచిగుళ్లును మొగ్గులును, పుట్టక = పుట్టుట, ఏటికిన్ = ఎందుకకు (అగున ఈమెబాహులు, ముత్యాలదండ లనునీటిధానలు గలకుచము లనుస్వర్ణపర్వతములం ట్టిసబంగారుతీవలే కానియెడ వానియందు వేర్ల నుచివుళ్లును, గోళ్లును మొగ్గులు పుట్టు నని యర్థము. ఈమెస్తనములు పర్వతములువలెను, బాహువులు తీవలువలె వేర్ల చివుళ్లువలెను, గోళ్లు మొగ్గులువలె నుండె నని భావము. ఇందు బాహువుల బంగారుతీవ లని యుత్పేక్షించినాడు గాన నుత్పేక్షాలంకారము. అది స్తనమ యందుఁ బర్వతత్వారోపరూప మైనరూపకముచే నుత్థాపితము. ఈరెంటికి సంగా భావమున సాంకర్యము.

చ॥ కనకపుగట్టులు న్నొడలు ♦ గా బిరుదుల్ ఘటియించి చందనం
బు నలది దోయ్యగాగ్రతల ♦ భూషితపీఠిక నించునయ్యనం
గునివిజయాంకశంఖమగుఁ ♦ గోమలికంఠము గాక యున్న న
ద్వినుతకళల్ సువృత్తతయు ♦ దీపితమంగళరేఖ లుండునే॥ 5

గోమలికంఠము = ఈమెకంఠము, కనకపుగట్టులు = బంగారుకట్టు, మొద
గాక = ముందగుకట్టు, బిరుదుల్ = జయచిహ్నములను, ఘటియించి = కూర్చి, చం
దనంబు = శ్రీగంధమును, అలది = పూసి, దోయ్యగ.....పీఠిక = చేతులమీదికి
గమనెడు నలంకరింపబడిన పీఠయందుకొ, నించు.....శంఖము, నించు = నిల్పెడి
అయ్యనంగుని = ప్రసిద్ధుఁ డగుమన్మథునియొక్క, విజయాంక = జయచిహ్నములుగ
శంఖము, అగుకొ, కాకయున్నకొ = అట్లుకానియెడల, సద్వినుతకళల్ = శ్రేష్ఠ మై
గనుకనే స్తోత్రము చేయబడినకాంతులును, సువృత్తతయుకొ = మిగుల గుండ్రనయు
దీపితమంగళరేఖలు = ప్రకాశింపబడినశుభ మైనరేఖలును, ఉండునే = ఉండున
(ఉండ వనుట.)

శంఖమందు శుభరేఖలు మొదలగునవి గలుగుటయు దానికిం బంగారుకట్టు పై
గంధముం బూసి పీఠమం దుంచి పూజించుటయు లోకవిదితము. శుభరేఖలు గుం
న మొదలగుధర్మములు కంఠమందును నుండును. ఈధర్మసామ్యముచేఁ గంఠమందు
నన్మిథశంఖత్వము సంభావించుటచే నుత్పేక్షాలంకారము.

గీ॥ అలరసాలఫలంబు న ♦ గాగ్రవాసి

యై తపస్సితి మీఱి యీ ♦ యతివచుబుక

మగుటఁ బ్రియకరయోగ్యవృత్తిఁ గయికొనియె
డెందమున నెంచి చూడ మా ♦ కంద మగుచు॥ 100

డెందమునకొ = మనసునందుకొ, ఎంచిచూడకొ = ఆలోచింపఁగా, అలరసాల
ఫలంబు = ప్రసిద్ధ మగుతియ్యమామిడిపండు, నగాగ్రవాసియై = చెట్టుకొన నున్నది
యై, (పర్వతాగ్రమున నుండి యని యర్థాంతరము.) (ని) అగో నగశ్చ భుజగే నా
భౌ భూరుహి భూధరే. నా. నా. తపస్స్థితిన్ = గ్రీష్మకాలమున నునికిచే (చాంద్రా
యణాదివ్రతములయం దునికిచేకొ, వ్రతములు చేయుటచే నని యర్థాంతరము.) మీ
టి = అలిశయించి, ఈయతివచుచుకము = ఈ మెగడ్డము, అగుటకొ = అయిజన్మించుట
చేతను, మాకందము = మాకంద మనుపేరు కలది, (ఈస్త్రీరూపమున నున్న లక్ష్మీకి
నందము గలిగించునది యని రెండవయర్థము. ఈయర్థమున మామన్ + అందము అని
పదచ్ఛేదము. అంద మనుశబ్దమునకు లక్షణచే నందము గలిగించునది యని యర్థము
గ్రహింపవలెను.) అగుచున్, ప్రియకరయోగ్యవృత్తికొ = ఇష్టముగావించుమంచివ్యా
పారమును, (ప్రియునిహస్తమునకుం దగినవ్యాపారము నని యర్థాంతరము. ప్రియుఁడు
చేతఁ బూని బ్రతిమాలఁదగినవ్యాపారము నని భావము.) కయికొనియెకొ = వహించె
ను. శ్లేషాలంకారము.

గీ॥ వదనముకురంపుబరణిలో ♦ మదనుఁ డునుపఁ

బల్లనమువ్రాలె వెలికిఁ గ ♦ న్నట్టువిశద

రదనకురువిందమాలిక ♦ తుదఁ దనర్పు

నాయకం బనఁ గెమ్మోవి ♦ నారి కొనరు॥

101

మదనుఁడు = మన్మథుఁడు, వదనముకురంపుబరణిలోకొ = ముఖ మనెడునద్దపు
బరణియందుకొ, ఉనుపకొ = నిలుపఁగాకొ, వెలికికొ = వెలుపలికిన్, పల్లవమువోలెకొ =
చిగురాకువలె, కన్నట్టు.....తుదకొ, కన్నట్టు = కాన్పించెడు, విశద = స్వచ్ఛమైన,
రదన = దంతము లనెడు, కురువింద = కెంపులయొక్క, మాలిక = దండయొక్క, తు
దకొ = చివరయందున్, తనర్పు నాయకం బనకొ = ప్రకాశించునాయకమణివలె, హాగ
మునకు మధ్య నున్న పెద్దమణిని నాయక మందురు. కెమ్మోవి = ఎట్టినియధరము, నా
రికికొ = ఈస్త్రీకి, ఒనరుకొ = ఒప్పును. రూపకముతోఁ గూడినయుత్పేక్షాలం
కారము.

చ॥ రమణిమృదూక్తిమాధురికి ♦ ద్రాక్షఫలం బిల నోడి సుక్కే వే.
గమ పులు సెక్కె దేనె పుల ♦ ఖండము ఖండము లయ్యె నిత్తుకాం
డము తుదఁ జప్ప నయ్యె సుమ ♦ నఃప్రియ మై సుతి గాంచుచుంటచే
నమృతరసంబు గొంత సరి ♦ యై తగు సేమొ మదిం దలంపఁగన్॥

ఇలన్ = భూమియందున్, ద్రాక్షఫలంబు, రమణిమృదూక్తిమాధురికిన్ = ఈజ
వ్వనియొక్కమృదు వైనమాటలరుచికి, ఓడి = అపజయము నొంది, సుక్కేన్ = ఎండి
పోయెను. మృదూక్తిమాధురికి నోడి యనునది యెల్లవాక్యములతో సంబంధించును.
తేనె, వేగమ = త్వరగనే, పులుసెక్కెన్ = మాధుర్యమును విడిచి పుల్లనిరుచికలది య
య్యెను. ఈమె వాఙ్మాధుర్యమునుబట్టి చూడఁ దేనె మధుర మైనదియైనను బుల్లనిదివ
లె నుండె నని భావము. పులఖండము = గడ్డచక్కెర, ఖండము లయ్యెన్ = ముక్కల
య్యెను. ఇత్తుకాండము = చెఱుపఁగట్ట, తుదన్ = చివరను, చప్పనయ్యెన్ = నిస్సార
మయ్యెను. సుమనఃప్రియమై = దేవతలకు నిష్టమై, (విద్వాంసులగు వారల కిష్టమై యని
యర్థాంతరము.) సుతిగాంచు చుంటచేన్ = స్తోత్రము నందు చుండుటచేన్, అమృత
రసంబు = సుధ, (ఇది దేవతలును రాక్షసులును తీరసముద్రమును మధింపఁగా నుత్ప
న్న మైనపదార్థము.) మదిన్ = మనసునందున్, తలంపఁగాన్ = ఆలోచింపఁగాన్,
కొంత సరియై = కొంచెము సమాన మై, తగు సేమొ = ఒప్పు సేమొ (యని తోచును.)

ద్రాక్ష మొదలగువానియందు స్వభావముననే కల్గెడుస్రస్కుట మొదలైన
వానికి నీమెమాటల కోడుట హేతువుగాఁ జెప్పటచే నుత్పేక్షాటంకారము.

చ. చలమున మోము దా భువన జాతము గెల్చి ప్రసిద్ధిఁ గాంచుచా
యలఁ బ్రతివచ్చె వీడు దన ♦ కంచు శశిం గని కిన్క రెండువ్ర
క్కలుగ నొనర్ప భీతిఁ గొని ♦ క్రమ్మఱ నమ్ముఖపార్శ్వయుగ్మముం
దొలఁగక కొల్చుచున్న నెల ♦ తున్కలసం దగుఁ జెక్కు లింతికిన్.

మోము = ఈయింతిముఖము, చలమునన్ = పట్టుదలచేత, భువనజాతమున్ = తా
మరపువ్వును, (లోకసముదాయము ననియుం దోచును.) (నీటఁబుట్టినది) (ని)
జీవనం భువనం వనం. అ. గెల్చి = జయించి, ప్రసిద్ధి గాంచుచాయలన్, ప్రసిద్ధి = ప్ర
ఖ్యాతిని, కాంచుచాయలన్ = పొందెడుకాంతులచేతను, వీడు = (చంద్రుడు) తన
కున్ = (ముఖమునకున్) ప్రతివచ్చెన్ = సాటి యయ్యెను, అంచున్, శశిన్ = చంద్రుని,
కని = చూచి, కిన్కన్ = కోపముచేతను, రెండువ్రక్కలుగన్ = రెండుముక్క

లుగాన్, ఒనర్పక్ = చేయఁగా, భీతిఁగొని = భయపడి, క్రమ్మటన్ = మఱలన్, అ
ముఖపార్శ్వయుగ్మముక = ఆమోముయొక్క రెండు ప్రక్కలను, తొలఁగక = విడువక,
కొల్పుచున్న వెలితుస్కలు = సేవించు చున్న చంద్రఖండములు, అనక = అనునట్లు,
ఇంతికిక = ఈమెకు, చెప్పులు = చెక్కిళ్లు, తగుక = ప్రకాశించును.

ఈయింతిమోము తామరపూవులను గెల్చి యుండఁగాఁ జంద్రుఁడు నట్లే చేసి
ప్రసిద్ధమైనకాంతులచేఁ దనకు సదృశుఁ డయ్యె నని కోపించి యాచంద్రునిని ముక్క
లు చేయఁగా, మఱలఁ దమ కేమి యాపద సంభవించునోయని భయపడి ముఖపార్శ్వ
ములను సేవించు నాముక్కలో యనున ట్టిమెచెక్కులు ప్రకాశించు చుండె నని యర్థ
ము. ఈమెమోము చందురుం జెక్కులు చంద్రశకలములం బోలు నని భావము. ఉ
త్పేక్షలంకారము.

క. నలిన మనుశంక నళు లీ

లలనావదనంబు గ్రమ్మి ♦ లావణ్యరసా

వళి గ్రోల కుండుటకు నై

నలువట గంధఫలి నిలిపె నా ♦ నాస దగుక. 104

అశులు = తుమ్మెదలు, నలిన మనుశంకక = తామరపూ వనుభ్రాంతిచేత, ఈల
లనావదనంబు = ఈయింతియొక్కముఖమును, క్రమ్మి = వ్యాపించి, లావణ్యరసావళి =
లావణ్యరసముదాయమును, రసప్రవాహము నని యర్థము. గ్రోల కుండుటకు నై =
త్రావ కుండుటకొఱకు, నలువ = బ్రహ్మ, అటక = ఆముఖమునందున్, గంధఫలిక =
సంపెంగపూవున, నిల్పెనాక = నిల్పెనో యనునట్లు, నాస = ఈమెముక్కు, త
గున్ = ప్రకాశించును.

ఈమెమోము పద్మముం బోలుటచేఁ దుమ్మెదలు భ్రాంతిపడి యట శ్రావ లా
వణ్యరసము ద్రావ కుండ నలువ యట నిల్పినసంపెంగపూవువలె నాస ప్రకాశించు
చుండె నని తాత్పర్యము. గంధఫలికిం దుమ్మెదలకును విరోధము ప్రసిద్ధము. ఉత్పే
క్షలంకారము.

క. శ్రీకారము లీకామిని

వౌకర్ణము లెంచి చూడ ♦ నటు గా కున్నక

బ్రాకటసువర్ణయుక్తము

తొకమ్మల నంటియున్న ♦ యని యెల్లపుడుక. 105

ఎంచి చూడక = ఆలోచింపఁగాక, ఈకామినివి = ఈశ్రీసంబంధ మైనవి,
 ఔకర్ణములు = అగుచెవులు, శ్రీకారములు = శ్రీ యనునక్షరములు. అటు గాకు
 న్నన్ = అట్లు కానియెడల, అవి = ఆకర్ణములు, పాకటసువర్ణయుక్తములు = స్పష్ట
 మైనమంచియక్కఱములతోఁ గూడినవి, ప్రసిద్ధ మైనబంగారముతోఁ గూడిన వనియ
 గ్ధాంతరము. ఔకమ్మలన్ = అగులేఖలను, అగుకర్ణభూషణముల నని యగ్ధాంతరము.
 ఎల్లపుడుక = ఎల్లకాలంబును, అంటి యున్నె = తగుల్కొని యుండునా? (ఉండ
 వని యర్థము.) ఈమెచెవులు శ్రీకారములు గానియెడల సువర్ణములతోఁ గూడినకమ్మ
 లు గలిసికొని యుండుట సంభవింపదు గావున నవి శ్రీకారములే యని యర్థము. చె
 వులు శ్రీకారములువలె నుండె నని భావము.

క॥ దరహాసచంద్రికకు నై

తరుణీమణివిమలముఖసు ♦ ధాకరబింబా

న్తరమున వాల్చుచకోరక

వరయుగ మనఁ గన్నుదోయి ♦ వలనొప్పారుక॥ 106

దరహాసచంద్రికకునై = చిఱునగ వనెడువెన్నెలకై, తరుణీ.....మునన్, త
 రుణీమణి = శ్రీశ్రేష్ఠముయొక్క, విమల = నిష్కళంక మైన, ముఖ = మొగ మనెడు,
 సుధాకరబింబాన్తరమునక = చంద్రమండలమునడుమను, వ్రాలుచకోరకవరయుగమ
 నక = ప్రవేశించెడువెన్నెలపులుగులతో డనునట్లు, కన్నుదోయి = కన్నుఁగవ, వల
 ను = అందముచేతను, ఒప్పారున్ = ప్రకాశించును.

చకోరములు వెన్నెలను భక్షించి జీవించునవి గాన మందహాస మనువెన్నెలగ
 ల ముఖ మనుచంద్రునెద్ద వ్రాలిన యాపులుఁగులువలె నీమెకన్నులు ప్రకాశించు
 చుండె నని యర్థము. ఈమెకన్నులు చకోరములువలెను, మొగము చందురుఁడువలె
 ను, జిఱునగవు వెన్నెలవలెను నుండె నని భావము.

రూపకముతోఁ గూడినయుత్పేక్షాలంకారము.

గీ॥ ఉవిదనేత్రసామ్య ♦ మొదఁగాఁ గడఁగి మీ

నొక్కయేటఁ జిక్కె ♦ నొక్కనెలకె

పద్మ మోడె నొక్క ♦ పగటికే చెడఁ గల్వ

సఫల మగునె కోర్కె ♦ జడగతులకు॥

107

విను = చేప, ఉవిదనేత్రసామ్యము = ఈయువిదకన్ను లతోపాటిగా, వి
దఁగాఁ = పొందుటకు, కడంగి = యత్నించి, ఒక్కయేటక = ఒక్కసంవత్సరము
మునందుక, చిక్కెన్ = కృశించెను. లొంగిపోయె ననియున్దము. ఒక్కనదియందు
దగుల్కానె నని భావము. పద్మము = తామరపువ్వు, (అట్లు యత్నించి) ఒక్కనె
లకె = ఒక్కమాసమునకె, ఓడెన్ = పరాజయము నొందెను. ఒక్కచంద్రునికే పరా
జయము నొందె నని యర్థాంతరము. చేప యేటఁ బిక్కెను నాని యది వెలకే చి
క్కె నని దానికంటె న్యూనత్వము స్ఫురించును. కల్వ = ఉత్పలము, ఒక్కపగటి
కే = ఒకదినమునకే, చెడెన్ = ఓడెను. పగటికాలమునకే యోడె నని యర్థాంతరము.
జడగతులకుక = అల్ప మైనతెల్వి గలవారికే, ల, డల కభేద మగుటచే నీటియందు
దువారి కని యర్థాంతరము. కోర్కె, సఫలము = ఫలము గలది, అగునె = (కా దని
యర్థము.) శ్లేషతోఁ గూడినయర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

గీ॥ మూఁడులోకంబుల జయింప ♦ మూఁడువింధు
దర్పకుండు దెచ్చి యొక్కటి ♦ దాను బూని
యువిదకడ రెండు దాచెఁ గా ♦ కున్న నంగి
దృక్పితశరాళి నీనునే ♦ దీనిబొమ్మలు॥

108

దర్పకుండు = మన్మథుండు, మూఁడులోకములక = ముల్లోకములను, జయిం
పక = గెలుచుటకు, మూఁడువింధు = మూఁడుధనువులను, తెచ్చి, తాను, ఒక్కటికి,
పూని = ధరించి, రెండు = రెంటిని, ఉవిదకడక = ఈస్త్రీయొద్ద, దాచెఁగా = దాచెట
కము చేసెను. కాకున్నక = కానియెడల, దీనిబొమ్మలు = ఈమెకన్బొమ్మలు, నంగి =
వంపు గలిగి (నమ్రములై) దృక్పితశరాళిక, దృక్ = చూపు లనెడు, పిత = వాడి
యైన, శరాళిక = బాణసముదాయములను, ఈనునే = ప్రసరింపజేయునా? (పా
వని యర్థము.) ఈమెకన్బొమ్మ లనంగునివింధువలె కక్రిములును చూపు లనెనిబొమ్మ
లువలె వాడి గలవియు నని భావము. రూపకముతోఁ గూడినయత్నేప్రీతిలంకారము.

క॥ భగణంబుగ గోరు లమరె

సగముగ శశిలోన నెన్నఁ ♦ జను నిటలంబుక

దగు వదనము నలమసఁగా

నగరీతిక గుచములున్ ద ♦ సర్పు సతికి॥

109

సతికిణ్ = ఈభామకు, గోరులు, భగణంబుగణ్ = సత్త్రసముదయ మగునట్లు,
సముదయమువలె నని యర్థము. అమరెన్ = ఒప్పెను. నిటలంబున్ = ఫాలముచు,
('ను' సముచ్చయము.) శశిలోనన్ = చందురునందున్, సగముగన్ = సగ మగునట్లు
ఎన్నఁ జనున్ = లెక్కింపవచ్చును. వదనము = ముఖము, నలము = పద్మము, అనఁ
గాన్ = అనునట్లు, తగున్ = ఒప్పును. కుచములున్ = స్తనములును, నగరేతిన్ = పర్వ
తపురీతిచేతను, తనర్చున్ = ప్రకాశించును. ఇందు భగణము, సగము, నలము, నగము
ననుపదములు సందర్భము ననుసరించి సత్త్రసముదాయము మొదలైనవానియందుఁ
బ్రవర్తించినను వ్యంజనావ్యాపారముచే ఛందశ్శాస్త్రమందలి కొన్ని సంజ్ఞలందెలుపును;
గాన నీమెగోరులు మొదలగునవి యక్షరసామ్యముచే భగణము మొదలగువానింబోలి
యుండెనని యర్థాంతరము స్ఫురించును. (గోరులు ఇందు మొదటగురువును బిమ్మట
రెండులఘువులుంగలవు. భగణమునకిట్లేయుండవలెను. ఇదియేసామ్యహేతువు. తక్కి
నవానికినిట్లే తెలియవలెను.) ఇట్టియర్థమునే వ్యంగ్యార్థ మని యాలంకారికులు చెప్పు
దురు. పదార్థములు పరస్పరము నన్వయించిన పిమ్మట వ్యాక్యార్థకోభార్థము స్ఫురిం
చునర్థము వ్యంగ్యార్థము. ఇట్టియర్థముం చెబుచుకబ్బకైయే వ్యంజనావ్యాపారము.

ఉ॥ మంగళలీల ఫాలతట ♦ మండితమండనసీలరత్న రా
జిం గికురించి వక్త్రీసర ♦ సీరుహసారభవీచికాచర
ద్భ్రంగములో యనంగ విను ♦ తిం గనుచుం గొనబొ మెఱుంగులం
బొంగి చెలంగునుంగరపు ♦ ముంగురు లంగనకుం గనుంగొనన్॥

అంగనపన్ = ఈయింతయొక్క, మెఱుంగులన్ = నిగనిగలాడుకొంటిచేత,
పొంగి = అతిశయించి, చెలంగు.....ముంగురుల్ = ప్రకాశించెడునంకర గలముంగు
రులు (ముందు + పురులు = ముంగురులు. మోముమీద వ్రేలు వెండ్రుకలు.) కనుం
గొనన్ = చూడఁగాన్, ఫాలత.....రాజిన్, ఫాలతట = నుదుటచు, మండిత = అలం
కరింపఁబడిన, మండన = భూషణమునందలి, సీలరత్న రాజిన్ = సీలపురాలసమాహము
ను, కికురించి = మోసముచేసి, జయించి యని యర్థము. వక్త్రీసరసీరుహ.....ద్భ్రం
గములో యనంగన్, వక్త్రీ = ముఖమునెడు, సరసీరుహ = తామరపూవుయొక్క, సార
భవీచికా = పరిమళతంగములకై, పరిమళాతిశయముకొఱ కని యర్థము. చరత్ = తి
రుగుచున్న, భ్రంగములో యనంగన్ = తుమ్మెదలో యనునట్లు, విమతింగనుచున్ =
సుతి నెందుచున్, మంగళలీలన్ = శుభవిలాసముతో, గొనలు = మనోహరములు,
బొన్. (ఇట ముంగురు అనుబహువచనాంతమునను గొన బనునేకవచనము విశేషణ

ము.) ఈ మెముంగురులు మెసట నున్న భూషణములలోని నీలపుగాలం సిగస్కరించి మొగ మనుపద్మముయొక్క పరిమళము నాస్వాదింపవచ్చిన తుమ్మెదలువల విలసిల్లుచుండెనని భావము.

రూపకానుప్రాణితోత్ప్రేక్షాలంకారము.

గీ॥ మాళిమాణిక్యరుచితటి ♦ స్మంజాలంబు
రుచిరసవరత్న సీమంత ♦ గోహితంబు
నై నయూమోహనాంగిసో ♦ యగప్రసీద
కై శివము ఘనవిస్ఫూర్తి ♦ గారము టగుదె॥ 111

మాళి.....మంజులంబు, మాళి = శిరోభూషణమువందలి, మాణిక్యమునములయొక్క, రుచి = కాంతి యనెడు, తటిత్ = మెలుములచేతను, మంజులంబు = ముసూహార మైనదియు, రుచిగ.....గోహితంబు, రుచిగ = చక్కనికాంతిగల, సవరత్నము తొమ్మిదిరతనములచేత (తేయబడినగలు గల) సీమంత = పావట యనెడు, గోహితంబు = గొరడుగలదియు (ఎక్కువెట్టనియింద్రునిభనువు గోహిత మనంబును. దీనినే తెనుగునఁ గొర డందురు.) (ని) ఇంద్రాయుధం శక్రధను పైజేన ఋజు గోహితం. అ. అయిన, ఈమోహనాంగి.....కైశివము, ఈమోహనాంగి = ఈయందలియొక్క, (వలపు వుట్టించుశరీరముగలది) సోయాగప్రసీదకైశివము = చక్కనివల్లవిగొప్ప, ఘనవిస్ఫూర్తి = మేఘకాతినీ, (గొప్పకాంతి ననియు నర్థము.) గారముటగుదెందుట, అరుచె = ఆశ్చర్యమా? (కా దని నర్థము.) రూపకాలంకారము.

గీ॥ కుంభకుచ మీనలోచన ♦ గోనితంబు
యబ్జధామాస్య హరిమధ్య ♦ యభిశిరోజు
చాపసుభ్రామ్యుగళ సక్రి ♦ జగఘ యగుల
కస్య సరసక్రియలరాశి ♦ గాదె తలఁప॥ 112

(ఈయింది) తలఁపక = ఆలోచింపఁగాన్, కుంభకుచ = ఏనుగునీర క్షములం బోలినకుచములు గలది. ఘటములం బోలినకుచములు గల దనియుని నర్థము. మీనలోచన = చేపలం బోలిన కన్నులు గలది. గోనితంబు = భూమినటి (విశాలమైన) కటిప్రదేశము కలది. అబ్జధామాస్య = చంద్రునికాంతిం బోలినకాంతి గలమోము గలది. హరిమధ్య = సింహపునడుముం బోలిననడుము గలది. అభిశిరోజు = తుమ్మెదలం బోలినకురు

లు గలది. చాపసుభూయగళ = ధనువులం బోలినకనుబొమలజంట గలది. చక్రం
 ఘ = మొసళ్లం బోలినపిక్కలు గలది. అతులకన్య = సాటిలేనికన్య; సునక్రియరా
 శి = శృంగారముతోఁ గూడినచేష్టలపుంజమును, కాదె = కాదా? అగు నని యర్థము.
 ఇందుఁ గుంభశబ్దము మొదలగునవి కుచాదుల కుపమానము లగునజకుంభము మొదలగు
 వానిని బోధించుచు సప్రకృత మైనరాశిరూపార్థమును దోషించును. (ద్వారించుఁ జే
 యును.) కావున నిందు చ్చాదశరాసులనామములు నిమిడి యున్నవి. గోశతంబు య
 నుచో గోశబ్దము వృషభరాశిని బోధించును. హరి = సింహరాశి. అష్టభామ = కర్క
 టకము. చంద్రుని ల్లనియర్థము. అశే = వృశ్చికము. సక్ర = మకరము, సరస = మేఘము.
 శృంగారరసముతోఁ గూడినది. క్రియ = మేషము తక్కినది సుగమము.

మ॥ గతి మత్తేభము, నాస చంపక, మొగిన్ ♦ కైశ్యంబు కందంబు, సం
 గతవాక్యంబులు మత్తకోకిలలు, దృ ♦ గ్వ్యాపార మయ్యుత్పల
 ద్యుతి, మో మంబురుహంబు, దేహరుచి వి♦ద్యున్మాల, యామానినీ
 తతవృత్తస్థితు లెన్నఁగాఁ దరమె త♦ద్వాగ్జాని కైన్ ధరన్ ॥ 113

గతి = (ఈమె) నడక, మత్తేభము = మదనజము. ఈమె నడక మదనజమున
 డకం బోలు నని భావము. నాస = ముక్కు, చంపకము = సంపంగిపువ్వు, మొగిన్ = క్ర
 మముగా, కైశ్యంబు = కేశపాశము, కందంబు = మేఘము, సంగతవాక్యంబులు = యు
 క్తము లగుమాటలు, మత్తకోకిలలు = మడించినకోయిలలు, మాటలు కోకిలమువలె బో
 లు నని యర్థము. దృగ్వ్యాపారము = చూపు, అయ్యుత్పలద్యుతి = ప్రసిద్ధ మైనవర్ణం
 బువలకాంతివంటికాంతి గలది. మోము, అంబురుహంబు = పద్మము. పద్మసదృశ మని
 యర్థము. దేహరుచి = దేహకాంతి, విద్యున్మాల = మెఱుపులపక్షి, ధరన్ = భూ
 మియందున్, ఈమానినీతతవృత్తస్థితులు, ఈమానినీ = ఈస్త్రీయొక్క, తత = మరల
 మైన, వృత్త స్థితులు = మంచినడవడులయునుకులను, (ఈమానినీ = ఈస్త్రీయందు, తత =
 ఆయాయిరూపమున వ్యాపించియున్న, వృత్త = ఉత్పలమాల మొదలైనపద్మములయొక్క,
 స్థితులు = స్థితులను) వాగ్జాని కైన్ = బ్రహ్మ కైనను, ఎన్నఁగాన్ = లెక్కించుట, తర
 మె = శక్యమా. కా దని యర్థము. ఈమెనడలు మదపుటేనుఁగనడలను, ముక్కు సం
 పంగిపువ్వును, శిరోజములు మేఘములను, పల్కలు కోయిలలను, చూపులు నల్లలను
 లను, మోము పద్మమును, దేహకాంతి మెఱుములను బోలు ననియు నీమెనడవడి మిగు
 ల నుత్తమ మైన దనియుఁబ్రకృతార్థము ప్రకరణముచే స్పష్టము కాఁగా నిందలి మ

త్రేభము మొదలైన శబ్దములు వ్యంజనావృత్తి చే వృత్తము లను వన్యార్థము బోధించును. కావున నీమె నడకలు మొదలగునవి మత్తేభము మొదలైన వృత్తములం బోలి యుండె ననియుఁ జెప్పం దగు.

క॥ అని యిటు హరిమది విస్మయ

మెనయఁగ నయ్యన్నమిన్న ♦ నెన్ని పొదలమా
టునఁ దద్రూపాతిశయం

బున కానందాబ్ధిఁ దేలి ♦ మునుఁగుచు నుండెన్॥ 114

హరి = కృష్ణుఁడు, ఇటు = ఈ ప్రకారము, మదిన్ = మనసునందున్, అని = అనుకొని, విస్మయము = ఆశ్చర్యము, ఎనయఁగన్ = కలుగఁగాన్, అయ్యన్నమిన్నన్ = ఆశ్రీశ్రేష్ఠమును, ఎన్ని = స్తుతించి, పొదలమాటునన్ = తీవ్రయిండ్లమటుఁగునను, తద్రూపాతిశయమునకున్ = ఆమెచక్కందనముయొక్క యాధిక్యమునకున్, ఆనందాబ్ధిన్ = సంతోషముద్రమునందున్, తేలి మునుఁగుచు నుండెన్ = ఓలలాడుచుండెను. ఆమెసౌందర్యమునను మిక్కుటముగ సంతసించు చుండె నని యర్థము.

వ॥ అనిన విని పరిక్షిన్నరేంద్రుం డన్వలికథ నెఱింగింపు మని శుక
యోగీంద్రు నడుగుటయు (సుగమము) 115

మ॥ అమరేంద్రప్రతిమానవైభవ భవా ♦ జ్వస్వర్ధనీకల్పక
దుగ్ధమడిండిరపటీరహీరశశభృ ♦ దుగ్ధాబ్ధిసంస్పర్ధిస
ద్విమలాఖండయశఃపరంపర పరో ♦ ర్వీనాథగర్వాపహ
క్రమదోర్విక్రమ విక్రమార్కస్పృహసం ♦ గ్రామస్ఫురత్సాహసా॥

అమరేంద్రప్రతిమానవైభవ, అమరేంద్ర = ఇంద్రునియొక్క, (వైభవము) ప్రతిమాన = పోల్కి గల, వైభవ = సంపదఁ గలవాఁడా, భవా.....పరంపర, భవ = శివునితోడను, అబ్జ = తామరలతోడను, స్వర్ధనీ = ఆకాశగంగతోడను, కల్పకదుగ్ధమ = కల్పవృక్షములతోడను, డిండిర = నురువుతోడను, పటీర = చందనముతోడను, హీర = వజ్రములతోడను, శశభృత్ = చంద్రునితోడను, దుగ్ధాబ్ధి = తీరసముద్రముతోడను, సంస్పర్ధి = విరోధించుచున్న, (సదృశ మగుచున్న యని యర్థము.) సత్ = శ్రేష్ఠమైన, విమల = స్వచ్ఛమైన, అఖండ = పూర్ణమైన, యశఃపరంపర = కీర్తిసముదయము గ

లప్రభువా, పరోర్విశాధ.....క్రమ, పరోర్విశాధ = శత్రురాజులయొక్క, గర్వ = మదమును, అపహ = పోగొట్టెడు, క్రమ = రీతిగల, దోర్విక్రమ = బాహుపరాక్రమముగలరాజు, విక్రమార్క...సా, విక్రమార్కస్థప = విక్రమార్కమహారాజునకువలె, సం గామ = యుద్ధమందు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, సాహసా = తెగువ గలప్రభువా.

క॥ చంచలనయనానూతన

పంచాయుధ సుజనకల్ప ధ పాదప సరసో

దంచితగంభీరవచః

పంచాయుధతల్ప వినయ ధ వ్యాకల్పా॥

117

చంచలనయనా = స్త్రీలకు, నూతనపంచాయుధ = కొత్తమస్మిగుడు, ప్రాచీనుడు దగుమస్మిగుడు దచంగుడును నీయన సాంగుడును గాన నూతనమస్మిగుడు దని చెప్పెను. సుజనకల్పపాదప = సజ్జనులకుం గల్పవృక్షమా! సరసో.....తల్ప, సరస = మనోహర మైన, ఉదంచిత = మిగుల పూజ్య మైన, గంభీర = అగ్రపాటవము గల, వచః = సంభాషణమునందు, పంచాయుధతల్ప = శేషుడు, (గద, ఖడ్గము, ధనువు, శంఖము, చక్రము ననునైదాయుధములు గలవాడు పంచాయుధుడు = విష్ణువు. ఆయనకుం దల్పము = పాన్పు శేషుడు. విష్ణువు కీరసముద్రమున శేషునిపై శయనించుయుండు నని పురాణములం బ్రసిద్ధి.) వినయధవ్యాకల్పా = అడకువ యనుమనోహర మైన నభూషణము గలప్రభువా.

మాలినీవృత్తము॥ స్థిరలసదుపమాక ధ త్రేత్రధాత్రీధరేంద్రా

ధరపరిసరసాశ్మ ధ స్థాపితపోజ్వలద్గో

పురవరశిఖరాళీ ధ భూషితవ్యోమసీమా

ప్రరుచిరగుణధామా ధ రావువంశాబ్ధిసోమా॥ 118

స్థిర.....సీమా, స్థిర = శాశ్వతముగా, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఉపమాక త్రేత్ర = ఉపమాక యనుపుణ్యస్థలమునందలి, ధాత్రీధరేంద్రా = పర్వతముయొక్క, అధర = క్రిందటి, పరిసర = సమీపప్రదేశమందు, సాశ్మ = రాలతోఁ గూడునట్లు, స్థాపిత = నిల్పఁబడిన, (కట్టింపఁబడిన యని యర్థము.) పోజ్వలత్ = మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, గోపురవర = శ్రేష్ఠ మైనగోపురముయొక్క, శిఖరాళీ = శిఖరసమూహముచేతను, భూషిత = అలంకరింపఁబడిన, వ్యోమసీమా = ఆకాశప్రదేశము గలప్రభు

వా! ప్రరుచిరగుణధానా—మిక్కిలి మనోహరము లగుగుణములను నినాసమా, రావు
వంశాబ్ధిసోమా = రావువారివంశే మనుసముద్రముననుం జండుడే నగురామరాయ
ప్రభూ!

గద్యము.—ఇది శ్రీమహాభారతీప్రసాదాసాదితకవితామతల్లికా
ల్లమరాజవంశజాపస్తంబసూత్రినదెల్లనార్యపౌత్త్ర
రంగశాయి నామార్యపుత్త్ర హరితనగోత్ర
పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యక
వినామధేయప్రణీతం బైనభద్రాపరిణ
యం బనుమహాప్రబంధంబునందు
ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

శు క మస్తు.

అ వి ఘ్న మస్తు.

భద్రా ప రిణ య ము .

తృ తీ యా శ్వా స ము .

శ్రీవనితావరషడరా

జీవాయతనాంతరంగ! • శ్రీతజనవనచై

త్రా! విబుధనుతచరిత్రా!

రావుకులజచంద్ర! రామ • రాయనరేంద్రా. 1

శ్రీవనితా.....తరంగ, శ్రీ = లక్ష్మీయనెడు, వనితా = స్త్రీయొక్క, వర = వర్ష యొకవిష్ణువుయొక్క, పదరాజీవ = పాదపద్మములకు, ఆయతన = నివాసస్థల మైన, అంతరంగ = మనసుగలప్రభూ! మనసున విష్ణునిపాదపద్మముల ధ్యానించురాజు యని యర్థము. శ్రీతజనవనచైత్రా = ఆశ్రయించినజను లనెడుశోభన వనంతుడా! చైత్రుడు వనమునకుంబోలె నాశ్రయించినవారికి నీరాజు ఫలము లొనగూర్చువాడని యర్థము. విబుధనుతచరిత్రా, విబుధ = విద్వాంసులచే, నుత = స్తోత్రము చేయబడిన చరిత్రా = నడవడి గల, రావుకులజచంద్ర = రావువంశమున జన్మించినచంద్రుడా! ఇటు రాజునందుఁ జంద్రత్వార్హోపము వంశమునందు సముద్రత్వార్హోపమునకు గమకము గాన నేకదేశవర్తి రూపకాలంకారము. రామరాయనరేంద్రా = ఓరామరాయప్రభూ!

గీ. అవధరింపుము శౌరిభ • వ్యచరితంబు:

దొల్లి నూతుండు శౌనకా • మలకుఁ జెప్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ • రాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి • తెలుసయోదరా. 2

అవధరింపుము = చిత్తగింపుము. తొల్లి = పూర్వము, నూతుండు, శౌరిభవ్యచరి
తంబుక = కృష్ణనిమనోహర మైనచరిత్రము. శౌనకాదులకుక, చెప్పినట్టిగీతిన = చెప్పి
నరీతిచేతను, శుకయోగి, పరిక్షిద్ధరాధినాథతిలకమునకుక = పరిక్షితుఁ డనురాజ శ్రీకృష్ణ
నకు, ఇట్లు, తెలుపన్ = తెలియఁజేయుటకు, తొడఁగక = సాగిరంభించెను.

ఉ. నందకు మారువీక్షణక ♦ సద్భవమత్తమిళిందబృంద మా

సుందరిమోముఁదమ్మి పయి ♦ జొబ్బిలుహాసవిలాసచిక్కణా

స్పందమరంద మానునెడఁ ♦ బ్రాపయి ముంగురు లాదరించెఁ జె

న్నందఁగ రెండునున్నమర ♦ కాఖ్యములొటఁగ దానుహృత్కియియల్.

నందకుమారు.....బృందము, నందకుమారు = కృష్ణనిమనోహర వీక్షణ... మాఘ
లనెడు, కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఘన = అధిక మైన, మత్త = మదింపిన, మిళింద
బృందము = తుమ్మెదలగుంపు, ఆసుందరిమోముఁదమ్మిపయిక = ఆనన్నియొక్క
మోమనెడుతామరపువ్వుమీఁదను, జొబ్బిలు.....మగందము, జొబ్బిలు = చుట్టెట్లు
మయ్యెడు, హాస = నగవును, విలాస = శృంగారచేష్టలు ననెడు, చిక్కణ = తొట్టిన
తీస్పంద = కదలని, (గడ్డకట్టిన) మగందము = పూఁదోనము, ఆనునెడఁగ = ప్రాసించు
డు, ముంగురులు = అలకలు, ప్రాపయి = సహాయపడి, చెన్నందఁగ = ఆనందమున
డునట్లు, ఆదరించెక = ప్రేమఁ జూపెను. రెండును = తుమ్మెదలును ముంగురులును
గూడ, భ్రమరకాఖ్యములు = భ్రమరకము లనుపేరుగలవి, బొటఁగదా = అగుటచేత
కదా, సుహృత్కియల్ = మిత్రులు మిత్రులకుఁ జేయుకావ్యములు. ఆదరించుటచే
నియగ్ధము. (అయ్యెక) (ని) పట్టదభ్రమరాశయ యనియును, అలాగఁగూర్చి
కుంతలాస్తే | లలాటేభ్రమరకా యనియు నమరుఁడు.

కృష్ణనిమాపు లామెమోముఁ వ్రాలునపుడు ముంగురు లాదరించె, నందఁగఁ,
దుమ్మెదలు పద్మమున వ్రాలి మగందము గ్రానినట్లు దృష్ట లచ్చటం ప్రవేశించి ము
ఖవిలాసముం జూచి సంతసించుచుండఁగా నచట మున్నగురులు ముఖమున నమితసౌం
దర్యము గల్పించి యధిక మైనసంతసముం గన్నలకుఁ గలిగించె నని యాశయము. ఇ
ట్టిసంతసమును గురులు స్వభావముననే చేయఁగాఁ జూపుటకుండు భ్రమరత్వ మాగ
పించి వానితో సమాననామము కల్గుటచే నట్లు చేసి నని చెప్పటచే దీనివలన ప్రాస
తోత్పత్తికాలంకారము.

చ. పదముల నాని యూరుపులఁ ♦ బారి నితంబమునాటి నాభికిం

బాదలి వళిత్రయం బెనసి ♦ ముద్దులనిద్దపుటారు హత్తి పై
నుదుటుగ నున్నయున్నతప ♦ యోధరచక్రము లాక్రమించె న
స్తుదవతిఁ జూచుచో యదుకు ♦ మారునిమోహనదృష్టిజాలముల్.

యదుసుమారునిమోహనదృష్టిజాలముల్ = జాలకృష్ణునిసుందర మైనచూపులన
మూహము, అమ్మదవతిఁ = అభద్రను, చూచుచోఁ = చూచునపుడు, పదములఁ =
పాదములను, ఆని = ప్రవేశించి, ఊరుపులన్ = తొడలను, పారి = వ్యాపించి, నితంబ
ముఁ = కటిప్రదేశమును, నాటి = తగుల్కొని, నాభికఁ = నాభియందుఁ, పాద
లి = వర్ణిలి, వళిత్రయంబు = కడుపుమీఁదిముడుతలను, ఎనసి = పొంది, ముద్దులనిద్దపుటా
రుఁ = మనోహర మైననున్న నినూగారును, హత్తి = అంటుకొని, పైఁ = పిమ్మటను,
ఉదుటుగఁ = గర్వము గలుగునట్లు, ఉన్నయున్నతపయోధరచక్రములు, ఉన్న, ఉ
న్నత = ఎత్తైన, పయోధరచక్రములు = జక్కవలంబోలినకుచములను, అక్రమించెఁ =
వశపఱచుకొనెను.

కృష్ణునిదృష్టి యామెయవయవములం గ్రమక్రమముగఁ జూచుచుఁ జిట్టచివరకు
నున్నతప్రదేశముఁ బొందె నని భావము.

క. ఈరీతిఁ బుష్పవనమున

నారీతిలకమును జూచి ♦ సవ్యానంద

స్ఫారమతి యగుచుఁ జెంతకు

సారసనయనుండు సేరఁ ♦ జనుసమయమునక.

5

సారసనయనుండు = కృష్ణుఁడు, (పద్యములం బోలినకన్నులు గలవాఁడు) ఈ
రీతిన్ = ఈప్రకారముచేతను, పుష్పవనమునఁ = పూచోటయందుఁ, నారీతిలకము
ను = భద్రను, (స్త్రీశ్రేష్ఠమును) చూచి = కన్గెని, సవ్యానందస్ఫారమతి, సవ్యా =
నూతన మైన, ఆనంద = సంతసముచేత, స్ఫార = అతిశయించిన, మతి = బుద్ధి కలవాఁ
డు, అగుచున్, చెంతకుఁ = సమీపమునకుఁ, చేరం జనుసమయమునకఁ = చేరునట్లు,
వెళ్లెడుకాలమునందుఁ (ముందుపద్యముతో నన్వయము.)

మ. అలహిందోళపురక్తి మాధవుఁడుప్ర ♦ త్యక్షం బగున్ వీణానో

యలివేణి యది మేళగించి లలితం ♦ జాగీతముం బాడుమం

చు లతాతన్వి యొకర్తు వెల్లుఁ జెలియ • చోప్ప నట్లు కానిరప న
ప్పలుకుల్ దా విని శౌరి యిప్పు పొడచూ • ప న్వేళయందుక వడిక.

ఓయలివేణి = ఓభద్రా, (తుమ్మెదచాలుం బోలివలడనలగానా) మాధవుఁ
డు = వసంతుఁడు (కృష్ణుఁ డనియు భవనిఁచును) అలహిందోశపురక్తిక, అలహిందో
శపురక్తిక, అలహిందోశపురక్తిక = హిందోశ మనురాగమునందలి పీఠమువేళను, పృథ్వీకుం
బగుక = సాక్షాత్కరించును. శిశిరముతువునకు వసంతకాలమునకు పడుమం బాడునొ
కానుకరాగము హిందోశ మనంబడు. అది = అగ్రమును, గీతమును, గీతమును, గీతమును,
మేళగించి = కూర్చి, లలితంబు = శ్రావ్య మైనది, జోగీతిమును = అయ్యడుపాటను, పా
డుము = గానము చేయుము. అంచుక, ఒకర్తులతాతన్వి = ఒకర్తుల తాతన్వి, తాతన్వి =
తెలియఁజేయఁగాక, చెలి = భద్ర, అచోప్ప = అస్థలమునందు, అట్లు కానిరపక =
అహిందోశ రాగమును వీణయందు సంఘటించి పాడఁగాక, శిశిరముతువునకు, పాట
అప్పలుకుల్ = ఆమాటలను, విని = ఆలకించి, పొడచూపక = కానిరపచేసి, ఇప్పుడే
శ = ఇది సమయము, అంచుక = అని తలచుచును, వడిక = త్వరితమున, యందున
ద్యముతో నన్వయము.

శిశిరవసంతములకు సంధియందు హిందోశముఁ బాడునను మాధవుఁ డట్లు చేయు
ము. మాధవుఁడు (వసంతుఁడు) వీను సాక్షాత్కరించు పాట చేయునందులకు తప్పక
భద్ర యట్లు చేయుచున్నపుడు వసంతుఁడకుం బర్యాయ మునామధవమును తిలకిం
జెల్లుఁ గావున నిదియే యీమెకుం గనుపడుననుచు మునప్పట్లుచేసి తలచి యని తా
త్పర్యము.

క. కుసుమలతావృత్తి వ్రాలుపడి

యసదృగ్వనదేవతాగ • గానితన్వితము

యెసఁగువసంతుఁడొక్కో యను

బొసఁగి సతీసమితి మధ్య • పాడు పోలిపడ నొక. 7

కుసుమలతావృత్తిక = పువ్వులతాతన్వితమునందు, పాడు పోలిపడ నొక, అని
దృక్ ..... గతుఁడై = సాటితీనివనదేవతలనుడును మున్న వాఁడై, ఎసఁగువసంతుఁడొక్కో
యనక = ప్రకాశించువసంతుఁడొక్కో యనునట్లు, పోనుగి = పోయి, పోయి, పోయి, పోయి
ధ్యమునక = శ్రీసభావధ్యమందు, నిలవిచోక = కూర్చుండి, పోయి, పోయి, పోయి, పోయి

లముం జెప్పను. ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ. ప్రకటాన్యచంద్రచం ♦ ద్రికప్రాతే మొలకన
వొలుకువానిని సిరు ♦ ల్గులుకువాని
లలితరూపమునఁ గ ♦ ల్వలతేని వలతేని
మించువాని మొయిళ్ల ♦ మించువాని
హరినీలనీలాభ ♦ నలరారుమీసంపు
లీలవానిఁ బసిండి ♦ చేలవాని
నరవిందములకు విం ♦ దగుకన్నుఁగవతశ్శు
లొలయువాని శుభాప్తి ♦ వెలయువాని
మహితకుండలకౌస్తుభ ♦ మకుటకటక
కాంచికాంగదధాగధ ♦ గ్యములవాని
నాజగన్మోహనుని శౌరి ♦ నద్భుతాత్మ
లగుచుఁ గని లేచి నిలిచి ర ♦ య్యబ్జముఖులు.

8

అయ్యబ్జముఖులు = మీఁదఁ జెప్పినభద్రమొదలగుస్త్రీలు, అద్భుతాత్మలు =
ఆశ్చర్యముతోఁ గూడినమనసుగలవారు, అగుచున్, ప్రకట.....వోరెన్, ప్రకట =
స్ఫుటమైన, ఆన్య = మో మనెడు, చంద్ర = చంద్రునియొక్క, చంద్రికవోరెన్ = వె
న్నెలవలె మొలకనవ్వ = మందహాసమును, ఒలుకువానిన్ = ప్రకటించువానిని, సి
రుల్ = శోభలను, కుల్కువానిన్ = వెదచల్లువానిని, లలితరూపమునన్ = మనోహరమై
నచక్కఁదనముచేతను, కల్వలతేనిన్ = చంద్రునిని, వలతేనిన్ = మన్మథునిని, మించు
వానిన్ = అతిశయించువానిని, మొయిళ్లన్ = మేఘములను, మించువానిన్ = అతిశయిం
చిన (శరీరచ్ఛాయ గల) వానిని, హరినీలనీలాభన్ = ఇంద్రనీల మనుమణియొక్క
నల్లనిచాయం బోలినచాయచేతను, అలరారుమీసంపులీలవానిన్ = ప్రకాశించుమీసంపు
సాగసు గలవానిని, పసిండిచేలవానిన్ = బంగారు (వన్నె గల) వస్త్రము గలవానిని, ఆ
రవిందములకున్ = పద్మములకున్, విందు = చుట్టము, అగుకన్నుఁగవతశ్శులు = ఆ
య్యెడుసేత్రములజంటయొక్కకాంతులను, ఒలయువానిన్ = పొందువానిని, శుభా
ప్తిన్ = మేలు పొందుటచేతను, వెలయువానిన్ = ప్రకాశించువానిని, మహిత.....

వానికొ, మహిత = పూజ్య మైన, కుండల = తన్మంత్రము, కొమ్మగ = కొమ్మగమనా
 (సమద్ర)మునఁ బుట్టినమణికొఁ గూడిన) దండయొక్కయు, మనుట = కిరీటముయొ
 క్కయు, కటక = కడియములయొక్కయు, కాందికా = మొలత్రాటియొక్కయు,
 అంగద = బాహుపురులయొక్కయు, ధాగధగ్యములవానికొ = ధాగధగ్య లాఠిగూర్చి
 గలవానిని, ఆజగన్మోహనునికొ = సన్నిహితం దైనట్టియు లోకము నంతయు వలపించు
 నట్టియు, శౌరికొ = కృష్ణునిని, కని = చూచి, తేచి నిలిచిరి. ఇందు మునుక మనుశబ్దా
 లంకారమును, రూపకము నుపమయు ననువగ్ధాలంకారములును గలవు.

క. కలయ వెలుఁ గొందురుచిఁ జా

క్కలమధ్యమునందు నిందు ♦ కళ యన భద్రా

లలనారత్నం బనుగుం

జెలువలలో నుండి వింత ♦ చెలువము గోచరన్. 9

భద్రాలలనారత్నంబు = భద్ర యను స్త్రీ శ్రేష్ఠము, కలయకొ = అంతటను, వె
 లుఁ గొందురుచికొ = ప్రకాశించుకొంటిచేతను, చుక్కలమధ్యమునందుకొ = సత్కర్త
 ములనడుమను, ఇందుకళ యనన్ = చంద్రుకళవలె, అనుగుంజొనచలకొ = ప్రేమను
 ఖులనడుమను, ఉండి, వింతచెలువము = అపూర్వ స్థూల సౌందర్యము, తోచుకొ = కను
 పడఁగాకొ, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

చ. తమకము నబ్బురంబును ము♦నంబు నెదం గదియంగ నేత్రప
 ద్మములు ప్రఫుల్లముల్ సలలి♦తంబులు నై చలదృశ్యభిరదబ్బు
 దములను గుమ్మరింపఁ గతి♦నస్తనము ల్పులకింపఁ గారచే బే
 మ ముడిగొనంగ నయ్యదుకు♦మారుని దివ్యవిలాసధారునికొ. 10

తమకము = త్వరయును, అబ్బురంబును = ఆశ్చర్యమును, మునంబును = సంతో
 షమును, ఎదకొ = మనసునందు, కదియంగన్ = వ్యాపింపఁగాకొ, నేత్రపద్మములు =
 కన్నఁదామరలు, ప్రఫుల్లముల్ = నికసించినవియును, సలలితంబులు నై = మిగులమనో
 హరములు నై, చల.....బృందములను, చల = చలించుచున్న, దృశ్య = చూపుట
 నెడు, మిళిందబృందములను = తుమ్మెదలసమూహమును, గుమ్మరింపన్ = వెలికిఁజిమ్మఁ
 గా, కతినస్తనముల్, పులకింపకొ = గగుర్పడువఁగాకొ, పేము = స్నేహము, ముడిగొ
 నంగకొ = దృఢపథునట్లుగా, దివ్యవిలాసధారునికొ = సుందరస్థూలశృంగార దృశ్యము భరించిన

హానిని, అయ్యదుకుమారునికొ = అకృష్ణుని, కాంచెన్ = చూచెను. దీనికిం గత్తె వెనుకటిపద్యమునందలిభద్ర. రూపకాలంకారము. ఇందు రోమాంచ మను సాత్వికభావము చెప్పబడెను.

మ. తొలుకార్జించులసంచులై కువలయఁ స్తోమైకదామంబులై
బెళుకుంబేడిసమీలలీల లయి దీప్తికొ ఖంజనాప్తంబులై
తెలిసెత్తమ్మలతమ్మలై తళుకులై దీవ్యచ్చకోరాళికా
ళుల్లునై కప్పె ముకుందుమేన నపుడాఁ లోలాక్షీవీక్షాతతుల్. 11

అపుడు = కృష్ణుం జూచునపుడు, ఆలోలాక్షీవీక్షాతతుల్ = ఆభద్రయొక్కదృష్టిసముదాయములు, తొలుకార్జించులసంచులై = వర్షాకాలమునందలిమెఱుపులయందము కలవియై, (అతిచంచలములై యని భావము.) కువలయ.....లై = కలువలగుంపులయొక్కదండలై, బెళుకుంబేడిసమీలలీల లయి = తళతళలాడెడుచేఱలయొక్కవిలాసములు కలవియై, దీప్తికొ = కాంతిచేతను, ఖంజనాప్తంబులై = కాటుకపట్టలకుంజెలులై, తెలిసెత్తమ్మలతమ్మలై = తెల్లనితామరపూవులకుసోదరులై (సమానములై యని యర్థము.) తళుకులై = ప్రశస్తమైనకాంతి గలవియై, దీవ్యచ్చకోరాళికొ = ప్రకాశించుచకోరసముదాయమునకుకొ, ఆళుల్లునై = చెలికత్తెలునై, ముకుందుమేనకొ = కృష్ణునిశరీరమందుకొ, కప్పెకొ = వ్యాపించెను.

ఉ. వీలుగ వాలుగంటిబామ ఁ వింటివిలోలదృగఁ శుగాళి గో
పాలువిశాలవక్షమునఁ ఁ బర్వఁగ నయ్యద నెంచి యించువి
ల్దాలుపు దంటవింటఁ బది ఁ లంబుగఁ మమ్మెదనాఁమోయఁ బ్రో
యాలిపయింగడంగి కుసుఁ మాత్రుము లేయఁ దొడంగె నేవునకొ.

వాలుగంటి.....గాళి, వాలుగంటి = భద్రయొక్క, (సోగకన్నులు కలది) బామవింటి = కన్నొమ లనెడుధనుస్సంబంధమైన, విలోల = చంచలమైన, దృక్ = చూపులనెడు, ఆళుగ = బాణములయొక్క (వేగమునం బోవునవి) ఆళి = సముదాయవీలుగకొ = తగునట్లు, గోపాలువిశాలవక్షమునకొ = కృష్ణమూర్తి పేరురమునందుకొ, పర్వఁగన్ = సోఁకఁగాకొ, ఇంచువిలుదాలుపు = మన్మథుఁడు, (చెఱకువింటిని ధరించిన పాఁడు) అయ్యదను = ఆసమయమును, ఎంచి = తెలిసికొని, దంటవింటకొ = బలముగలధనుసునందు, పదిలంబుగకొ = బాగ్రిత్తకొ, మమ్మెదనాఁ = మమ్మెదలనెడునల్లె

తాడు, మ్రోయక = భవనింపఁగాక, పోయినానిపయిక = ఆ స్త్రీమీఁదను, కడంగి = పూరి, కుసుమాస్త్రములు = పుష్పబాణములను, ఏపునక = విబ్బంభింపఁగోస, ఏయఁ దొడంగక = వేయుటకారంభించెను. ఆమె కృష్ణునితో ముక్కునఁ జూపు లనుబాణముల ను బ్రయోగింపఁగా నది సహింపక వెంటనే యామెపైని మన్మథుఁడొ పూవుటయులం బ్రయోగించెను. అనఁగా నామెకుఁ గృష్ణుం జూచినవెంటనే మన్మథునికొరము గల్గె నని భావము.

ఉ. కోరిక లూరు నెమ్మొయి గగుర్పొడుచు గడవంటఁ దారగిల్
సేరి పరిభ్రమించు నునుఁ జెక్కులఁ జెమ్మట గ్రమ్ము నెమ్మి నొ
య్యారపుఁజూపులజ్జబెరయం (గను జక్కఁగ మోడుపునొందుచున్)
సారెకు వెల్వడుం దొడరి శౌరిని జూచునెడం బడంతికిన్ ॥ 13

తొడరి = ప్రయత్నించి, శౌరిని = కృష్ణుని, చూచునెడక = చూచుకాలమునం దుక, పడంతికిన్ = భద్రకుక, కోరికలు = ఇచ్ఛలు, డొంగుక = పుట్టును, నెమ్మొయి = శరీరము, గగుర్పొడుచున్ = పులకరించును, తారగిల్ = కంటిగ్రుడ్లు, కడవంటిన్ = కంటితుదయందున్, చేరి, పరిభ్రమించుక = చలించును, నునుఁజెక్కులక = నున్నని చెక్కిళ్లయందున్, చెమ్మట = స్వేదము, క్రమ్ముక = వ్యాపించును, గుయ్యారపుఁజూపు = సొగ పైఁదృష్టి, లజ్జ = సిగ్గు, బెరయంగక = ఉత్పన్నముకాఁగా, చక్కఁగక = అందముగాన్, మోడుపునొందుచున్ = ముసలించుచుక, నెమ్మిక = ప్రేమచేతను, సారెకు = మాటిమాటికిన్, వెల్వడుక = (తిరిగి) వ్యాపించుచుండును. భద్రకుం గృష్ణుని జూడఁగనే కోరిక పుట్టె ననియుఁ బిమ్మట దారికం బోయకము లగుపులకొరిసా త్వికభావంబులును సహకారి యగులజ్జ యనుసంచారిభావము ముట్పన్న మయ్యె నని తాత్పర్యము. (కోర్కె యనఁగా రతి. సంభోగవిషయ మునయిచ్చావిశేషము గలి యనంబడు. ఇదియే శృంగారమునకు స్థాయిభావము. ఈయిచ్చావిశేష మనుభవమున అను నిలిచిన స్థాయి యనంబడు. ఇదియే శృంగారరసమునకుం బూర్వావస్థ. కోర్కెల నున్నయనురాగమును సూచించు రోమాంచా (గగుర్పొడు) యు సాత్వికభావము లనంబడు. రసమునకు సహకారు లగునిర్వేదాదులు సంచారులు. అందు నడంగినిముట్టె మైనరాగాదులచేఁ జేతస్సంకోచనము లజ్జ యనంబడు. డొంగుట, పుట్టుకము, కఠో ముఖత్వము, నేత్రనిమిశనము మొదలగునవి దీనికార్యములు.) నాయుటముగ్గు.

ప॥ ఇత్యైఱంగున నత్తరుణీరత్నం బత్తామరసాక్షు నీక్షించుచుఁ దనమ
నంబున,

14

అత్తరుణీరత్నంబు = (ఆస్త్రీశ్రేష్ఠము) భద్ర, ఇత్యైఱంగునకొ = ఈప్రకారము
చేతను, అత్తామరసాక్షుని = ఆకృష్ణుని, నీక్షించుచుకొ = చూచుచును, తనమనంబు
నకొ = తనమనసునందుకొ. ఇది 17 వ పద్యమందలి యని యనుదానితో నన్వయించు.

సీ॥ తనకాంతిదరహాస ♦ మున నిల్పి భూచరుం

డగుచు వర్తించును ♦ ధాంశుఁ డొక్కొ

తనదుపద్మాంబక ♦ త్వము కన్నులనె తాల్చి

సాంగుడై మెలఁగున ♦ నంగుఁ డొక్కొ

తనసౌరభము వక్త్ర ♦ మున నించి నిజవిలా

సము చూప వచ్చువ ♦ సంతఁ డొక్కొ

తనహారిడింభక ♦ త్వము మధ్యమునఁ బూని

యవనికి డిగినజ ♦ యంతఁ డొక్కొ

వీరు గా రైన నీదివ్య ♦ విభవభువన

మోహనాకారలావణ్య ♦ ములు గలుగునె

కాన మద్వల్లకీగాన ♦ కలన నలరి

కోరి సాక్షాత్కరించిన ♦ శౌరి యితఁడు॥

15

తనకాంతి = తనయొక్క (చంద్రునియొక్క) తెల్లనిచాయను, దరహాసము
నకొ = చిటునగవునందున్, నిల్పి = ఉండునట్లు చేసి, భూచరుండు = నేలం దిరుగువాఁ
డు, అగుచున్, వర్తించునుధాంశుఁ డొక్కొ = ఉండుచంద్రుఁ డగునేమో, భద్ర త
నకు సాక్షాత్కరించినకృష్ణుం జూచి శరీరమందంతట నుండుతెల్లనికాంతిని చిటునవ్వు
నందే ధరించి భూమియందు సంచరించెడుచంద్రుఁ డగు నేమో యని సందేహించెనని
భావము. తనదుపద్మాంబకత్వముకొ = తనసంబంధ మైనతామరపువ్వు లనుబాణములు
గలుగుట యనుధర్మ (తామరపువ్వులంబోలినకన్నులు గలుగుటయు) ము కన్నుల
నె = నేత్రములయందే, తాల్చి = ధరించి, సాంగుడై = శరీరముతోఁ గూడుకొన్నవాఁ
డై, మెలఁగుననంగుఁ డొక్కొ = సంచరించెడుమస్మిధుఁ డేమో, తనసౌరభము = తన

యొక్క సురభినామము గల్గుటను (పరిమళమును) వక్త్రమునకు = మోమునందుకొనించి = నిండించి, (ధరించి యని యర్థము.) నిజనిజానము = తుల్యం గానప్రేక్షలను, చాపక = ప్రకటించుటను, వచ్చువసంతుఁ డొక్కొక్క = వీరలచివనసంతుఁడో, తనహరించు భకత్వము = తనయింద్రునకుం గొడు కగుట యనునీరసభరితమును, మధ్యమునకు = నడుమునందుకొని, పూని = ధరించి, అవనికనీ = భూమికి, డిగిలబడుతుండు డొక్కొక్క = అవతరించినజయంతుఁడో, (అని సంభేషించి) వీరు = నేల బిప్పినవారు, కారు. అయినన్ = ఇందొక్కఁ డైనయెడల, ఈదివ్య.....ములు, ఈ = ఇట్టి, నివ్య = ఒప్పిదమైన, భువనమోహన = లోకమునకు వలపు నుట్టిరి వడు, ఆకార = నేమమును, లావణ్యములు = నిగనిగలాడెడుకాంతియు, కలుగునీ = ఉండదా? (ఉండ వని యర్థము) కానక = ఆకారణముచేతను, మద్వల్లకీ గానకలనకు = నావీణా గానముయొక్క యొప్పుచేతను, అలరి = సంతసించి, కోరి = అపేక్షించి, సాక్షాత్కరించిన శృంగారాభివ్యక్తి మైనకృష్ణుఁడు, ఇతఁడే. (అగును) నాను సాక్షాత్కరించినయీ నామమృగము లలో నొకఁ డైన నిట్టిసౌందర్య ముండదు కాబట్టి నావీణా గానమునకు సరికొనిన వచ్చినకృష్ణుఁడే కాని మఱొక్కఁడు గాఁ డని భద్రా నిశ్చయించి వని తాత్పర్యము. నిశ్చయాంత మైనసందేహాలంకారము. శ్లేషమూలకాదిశబ్దాన్వయప్రసాదము.

సీ॥ అక్షి సాఫల్య మింపా ♦ రంగా వీనిమేఁ

జెలువంబు గోరి వీ ♦ క్షేపవలదె

విమలగాంధర్వంబు ♦ వినుతి కెక్క గ వీని

పైని గీతంబులు ♦ పాడవలదె

కులుకుగుబ్బలసారు ♦ గొనలు మొంగెన్ వీని

దృఢపరీరంభము ♦ క్షేపవలదె

కమ్మకెమ్మొవించొ ♦ క్కవుఁడవుల్ నగ వీని

నునుజెక్కుఁగవ ముగ్ధు ♦ గొనఁగవలదె

విలువఁ దెలుపఁగరానియ్యి ♦ తలదొరబ్రాహ్మ

మొలసిఫల మొంద వీనితో ♦ గలసి మొలసి

వలచి వలపించి తమిఁ బెంచి ♦ మలగువిలుతు

కేళికలఁ జేలి సుఖలీలఁ ♦ గ్రాలవలదె॥

ఆక్షి సాఫల్యము = కన్నులప ఫలము (కలిమి) ఇంపారగాన్ = సంకల్పించునట్లు, వీనిమేఁజెలువంబు = ఈతనిశరీరముయొక్కచక్కఁదనమును, శోరి = అపేక్షించి, వీక్షింపవలదె = చూడఁగూడదా? కన్నులు ఫలము చెందుట కీతనిభాంధ్యము తప్పక చూడవలయు నని భావము. విమలగాంధర్వంబు = స్వచ్ఛ మైనగానము, విమలకెక్కఁగన్ = ప్రసిద్ధి పొందునట్లు, వీనిపైని గీతంబులు = ఈతనిపేరం గావించినపాటలను, పాడవలదె = పాడఁగూడదా! అవశ్యము పాడవలె నని యాశయము. దురుపగుబ్బలసౌరు = చక్కఁగఁ గదలెడుస్తనములయందము, గొనలు = మమోహన మై, మిఱగన్ = అతిశయించునట్లు, వీనిదృఢపరీరంభము = ఈతనిబిగువుకాఁగిరి, అర్థింపన్ = వేడికొనుట, వలదె = వలదా? ముఖ్యముగనపేక్షింపఁ దగు నని యాశయము. కమ్మకెమ్మావిచొక్కపుఁజవుల్ = మధుర మైనయెఱ్ఱనివెదవియొక్కనిర్మల మైనయములు, తగన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, వీనినునుఁజెస్కుఁగవ = ఇతనిమహోహన మైనచెక్కిళ్లనంటను, ముద్దుగొనఁగ వలదె = ముద్దుపెట్టికొన వలదా? వలయు నని యర్థము. విలువ = వెలను, తెలుపఁగ రానియీతలిరుఁబ్రాయము = చెప్పలేనట్టియీలేతవయసు, వలము = ఫలమును, ఒలసి = కదిసి, ఒందన్ = అనుభవించునట్లు, వీనితో, కలసిమెలసి = ఏకీకరించి, వలచి = కామించి, వలపించి = కోరునట్లు చేసి, తమిన్ = అపేక్షను, పెంచి = వృద్ధిపఱచి, అలరువిలుగుకేళికలన్ = మన్మథక్రీడలందున్, తేరి = తృప్తి నొంది, సుఖనీలన్ = సుఖ మైనవిలాసముతోన్, క్రాలవలదె = చరింపవలదా (కూడు నని యర్థము.)

మ॥ అని యూహించునృపాలకన్యకకు ము॥న్నాశౌరి నీక్షించి వచ్చినయాయోగిని నల్కె నిట్లు కమలా॥క్షీ! నీదుభాగ్యం బింకెంతన నచ్చున్ జలజాసనాదుల కశ॥క్యం బైనగోపాంగనా జననితేపము నేడు నీకడకు ని॥చ్చున్ నచ్చె నీక్షించితే॥ 17

అని = ఇట్లు, ఊహించునృపాలకన్యకకున్ = తలంచెడురాజపుత్రికకున్, మున్ను = పూర్వకాలమునందున్, ఆశౌరిన్ = కృష్ణమూర్తిని, ఈక్షించి = చూచి, వచ్చినయాయోగిని = వచ్చినశ్రుతిరంజని, ఇట్లు = ఈప్రకారము, పల్కెన్ = చెప్పెను. కమలాక్షీ = ఓభద్రా! నీదుభాగ్యంబు = నీయదృష్టము, ఉత్తరపదంబు పరం బగునపుడు యుష్మదస్మదాత్మార్థకంబులకు దుగాగమం బగు. బా. స. నీయొక్క + భాగ్యము. ఇంకన్ = పిమ్మటను, ఎంతనవచ్చున్ = ఎంత యని చెప్పవచ్చును. చెప్ప శక్యము కాదని యర్థము. జలజాసనాదులకున్ = బ్రహ్మ మొదలగువారికి, ఆశక్యంబు =

(చూడ) సాధ్యము కానిది, ఐన, గోపాంగనాజనని తే పము = గొల్లపడుచులయొక్క
నిధి (దాచికొన్న ద్రవ్యరాశి) నేడు = ఈదినమునకై, నీకడకున్ = నీయొద్దకుకై,
ఇచ్చున్ = (నిన్నుఁ జూచు) కోరికతోకై, వచ్చెకై = ఏగుదంచును. ఈశీంచితే =
చూచితివా ? బ్రహ్మాదులకు దర్శన మియనిమహానుభావుఁడును దన్నుఁ బ్రేమించినవే
తలకు మిగుల సులభుఁడు నగు శ్రీకృష్ణుఁడు నిన్నుం జూడఁగోరి వచ్చె నతని దర్శింపు
మని శ్రుతిరంజని భద్రతోఁ జెప్పెను.

గీ. అనిన యదువిభుహృదయ మా ♦ వనజనయన

భావము నెఱింగి కనకాంగి ♦ పలిక నిట్లు

లోకనాయక ! నీదగు ♦ రాకవలన

నధిగతాభీష్ట యయ్యెమా ♦ హంసయాన॥

18

అనినన్ = శ్రుతిరంజనియిట్లుచెప్పఁగా, యదువిభుహృదయము = కృష్ణనిహృద
యమును, వనజనయనభావము = భద్రయభిప్రాయమును, కనకాంగి = ఈశ్వరునిగలయు
కచెలి, ఎఱింగి = తెలిసికొని, ఇట్లు = ఈప్రకారము, పలికెకై, లోకనాయక = ఓకృ
ష్ణా ! (ఎల్లలోకములకుం బ్రభువా యని యర్థము.) నీదగురాకవలనకై = నీసంబంధ
మైనవచ్చుటవలనకై (నీవు వచ్చుటవలన నని యర్థము.) మాహంసయాన = మాదలి
యగుభద్ర (అంచనడలం బోలిననడలు గల దని యర్థము.) అధిగతాభీష్ట హృత్తు మ్మ
నకోర్కె గలది, అయ్యెకై. ఈపద్యమున లోకనాయకశబ్దముచే బ్రహ్మయు హంస
యానశబ్దముచే సరస్వతియు ధ్వనించును.

వ॥ అనినఁ గలవాణి హరి కిట్లనియె.

19

అనినన్ = ఇట్లు కనకాంగి చెప్పఁగా, కలవాణి = ఈశ్వరునిగలవాణియొకటినియె,
హరికికై = కృష్ణనకుకై, ఇట్లనియెకై = ఈప్రకారము చెప్పెను.

క॥ పురుషోత్తమ ! నీసన్నిధి

పరిపూర్ణములుగ మదీయ ♦ భాగ్యము తెల్లకై

వరుస ఫలింప నొనర్చెకై

షరశోభ మదీయపద్మ ♦ పాణికిఁ గూర్చెకై॥

20

పురుషోత్తమ = ఓపురుష శ్రేష్ఠుఁడా, (శ్రేష్ఠుఁడాయనియర్థమిచ్చును.) నీసన్ని

ధి = నీసాక్షాత్కారము, మదీయభాగ్యము లెల్లఁ = నావి యగునుకృతముల నన్నింటి
ని, వరుసఁ = క్రమముతో, పరిపూర్ణములుగన్ = నిండుగా, ఫలింపఁ = ఫలించునట్లు,
ఓనర్చి = చేసెను. మదీయపద్మపాణికిఁ, మదీయ = నాచెలియగు, పద్మపాణికిఁ =
భద్రాకుఁ, (తామరపూవులం బోలినచేతులు గలదాని కని యర్థము. లక్ష్మీ కనియుం
దోచును. తామరపూవులను హస్తమున ధరించినది యని యర్థము.) వరశోభఁ = అ
ధికదీప్తిని, మగనిశోభ ననియుం దోచును. కూర్చెఁ = సంఘటించెను.

వ॥ అనిన నిందువదన యిట్లనియె. (సుగమము)

21

గీ॥ వజ్రుశృంగారసారప్రి ధ వాహసరణి

నతనుతుంగాంచితశ్రీల ధ నధిగమించి

వెలయునది భద్ర యీఘన ధ వేణిఁ గలయఁ

గలుగు నీకు విలాససా ధ గరత శౌరి॥

22

వజ్రు.....సరణిఁ, వజ్రు = ప్రకాశించెడు, శృంగారసార = శృంగారరస
మనెడు మనోహర మైనయదకముయొక్క, ప్రివాహసరణిఁ = ప్రవాహపుమాగ్ధముచే
తను, అతనుతుంగాంచితశ్రీలఁ, అతను = మన్మథునిసంబంధ మైన, తుంగ = అధికమైన,
అంచిత = పూజ్యమైన, శ్రీలఁ = శోభ లవియెడు, (మన్మథావేశమువలనఁ గలిగిన
విలాసముల నని యర్థము.) అతను = అధికమైన, తుంగా = తుంగ యనునదియొక్క,
అంచిత = ఒప్పిన, శ్రీలఁ = శోభలను, (పెద్దది యగుతుంగ యనునదియొక్క శోభల
నని యర్థము.) అధిగమించి = పొంది, భద్ర = భద్ర యనుతుంగభద్ర, వెలయునది =
ప్రకాశించునది, ఈఘనవేణి = మేఘముం బోలినజడ గలది యగునీకన్నె యనెడుగా
ప్పనది, కలయన్ = నిన్నఁ బొందఁగాఁ, నీకుఁ, విలాససాగరత = శృంగారచేష్టలకు
సముద్రుఁ డగుట, కలుగుఁ = సంభవించును. నది సముద్రముతోఁ గలియునప్పటి ర
సాధిక్యముయొక్క శోభ ని న్నిమె గూడినపుడు, సంభవించు నని భావము. (తుం
గభద్రదానదికి సముద్రముతోసంబంధము కృష్ణానదీద్వారమునఁ గలదు. శిష్టరూపకా
లంకారము.

మ॥ అనినక సిగ్గున మోము వంచికొనిభ ధ్రాబ్జాక్షి చన్దోయి వేగె

గున లేకౌ నసియాడ నిస్తులతులా ధ కోటిస్వనాకృష్టకా

ననమాయూరమరాళియై కటితటి ధ నాట్యోల్లసద్వేణియై

చనియెం గ్రమ్మటి శౌరిఁ జూచుచు మణిసాధాంతరత్తోణికి॥ 23

అనినన్ = ఇందువదన యనుచెలి యిట్లు చెప్పఁగాన్, భద్రాబ్జాక్షి = భద్ర యనుకన్నె, సిగ్గునన్ = సిగ్గుచేతను, మోము వంచికొని, చంద్రోయివ్రేఁగునన్ = చంద్రోయి యొక్క భారముచేతను, లేకొను = లేతనడుము, అసియాడన్ = వణఁగుచుండఁగా, నిస్తుల.....మరాళియై, నిస్తుల = సాటిలేని, తులాకోటి = అందెలయొక్క, (ని) పూదాంగదంతులాకోటిః. అ. స్వన = ధ్వనిచేతను, ఆకృష్ట = ఆకర్షింపఁబడిన, కానన = అడవియందలి, మాయూరమరాళియై = నెమళ్లును పాంసలును గలదియై, కటి...యు కటితటి = కటిప్రదేశమందు, నాట్య = చలించుచుండుటచేతను, ఉల్లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, వేణియై = జడగలదియై, క్రమ్మటి = మఱలి, శౌరిన్ = కృష్ణునిని, చూచుచున్, మణిసాధాంతరత్తోణికిన్ = మణుల (తోఁ గట్టబడిన) మేడలొనిప్రదేశమునకు, చనియెన్ = వెళ్లెను.

వ॥ ఇట్లు యదునందన సందర్శన సందీపి తానంద మోహపరవశ యయ్య నయ్యిందువదన నవ్రౌఢ గావున సఖీజన పరిహాస జనిత లజ్జాభరంబునఁ దనజనని యున్నసదనంబున కరిగినం దోడిబోటులు చిలునగవు మొగంబులఁ దళుకొత్త నిలిచినం గాంచనాంబరుండు మీర లీయుపవనంబున నుంటకుం గతం బెయ్యది యని యడిగిన హరికి వార లిట్లనిరి॥ 24

అయ్యిందువదన = మీఁదఁ జెప్పఁబడినభద్ర, (చంద్రుం బోలిన మొగము గలది.) ఇట్లు = ఈప్రకారము, యదునందన.....పరవశ, యదునందన = కృష్ణునియొక్క సందర్శన = చూచుటచేతను, సందీపిత = ప్రజ్వలింపఁబడిన (అధిక మైన యని యర్థము.) ఆనంద = సంతసమునకును, మోహ = వలపునకును, పరవశ = లోఁబడినది. అయ్యన్ = అయినను, (ఆయనం జూచుటచే నధికానందమును మిగుల వలపును గలదియైన నని యర్థము.) నవ్రౌఢ = ముగ్ధ, కావునన్ = కాఁబట్టి, (నవో ధాశబ్దమునకుఁ గ్రొత్త పెండ్లికూతురని యర్థము; గాని యిచ్చో నది లక్షణచే ముగ్ధం జెప్పెను.) సఖీ.....భరంబునన్, సఖీజన = చెలులయొక్క, పరిహాస = ఎగతాళివలన, జనిత = పుట్టింపఁబడిన, లజ్జాభరంబునన్ = లజ్జాతిశయముచేతను, తనజనని = తనతల్లి, ఉన్న సదనంబునకున్ = వసించినగృహమునకున్, అరిగిన్ = పోవఁగాన్, తోడిబోటులు = పూ

డ సున్న చెలిక తైలు, చిటునగవు = మందహాసము, మొగంబులక = ముఖములయందుక
తగుకొత్తన్ = అంకురింపఁగాక, నిలిచినక, కాంచఱాంబరుండు = కృష్ణుఁడు, (ఁ
గారుచాయగలవస్త్రముల ధరించినవాఁడు) మీరలు, ఈవనంబునక = ఈప్రాదోట
యందుక, ఉంటుకుక = ఉండుటకు, కతంబు = కారణము, ఎయ్యది యనియడిసి
నక = ఏమని యడుగగాన్, వారలు = ఆభద్రచెలికతైలు. హరికన్ = కృష్ణునకుక,
ఇట్లు = ఈప్రకారము, అనిరి = పలికిరి.

క॥ విను మోవనజోదర ! మా

జననాథుఁడు దేవితో వ ♦ సంతోత్సవ మిం
దొనరింప వచ్చినకతం

బున మేమును నీయుపవన ♦ మున నుంటి మనక॥ 25

ఓవనజోదరా = ఓపద్మనాభా ! వినుము = ఆలకింపుము. మాజననాథుఁడు = మా
ప్రభు వగుధృష్టకేతుఁడు, దేవితోక = భార్యతోక, ఇందుక = ఈతోటయందుక,
వసంతోత్సవము = వసంతపూజాదుల నని యర్థము. ఒనరింపక = చేయుటకు, వచ్చినక
తంబునక = వచ్చినకారణముచేతను, మేము, ఈయుపవనంబునక = ఈయుద్యానవన
మునందున్, ఉంటిమి = వసించితిమి, అనక = ఇట్లు చెప్పఁగాక, ముందుపద్యములో
నివిని యనుదానితో నన్వయించును.

క॥ విని వారల వీడ్కొని నిజ

జనయుతుడై ధృష్టకేతు ♦ జనపాలవరే

ణ్యుని జూచుటకు ముకుందుఁడు

ననియెం బూదోటలో హ ♦ జారంబునకుక॥ 26

ముకుందుఁడు = కృష్ణుఁడు, విని = ఆలకించి, వారలక = ఆస్త్రీలను, వీడ్కొని =
వెళ్లి వచ్చెద నని చెప్పి విడిచి, నిజజనయుతుడై = తనజనులతోఁగూడినవాడై, ధృ
ష్టకేతుజనపాలవరేణ్యునిన్ = రాజశ్రేష్ఠుడైనధృష్టకేతునిని, చూచుటకుక, పూదోట
లోనిహజారంబునకుక = ఉద్యానవనములో సున్నచావడిలోనికిక, చనియెక =
వెళ్లెను.

సీ॥ కరదీప్తకనకకం ♦ కణకలక్ష్మణముతో

రమణీమణులు చామ ♦ రముల వీవ

గాననృత్యముల జే ♦ జేనాగవాసంపుఁ

జెలువంబు నాటనె ♦ చెప్పలులు చూప

సామంతభూషామ ♦ ణీమయూఖములు సం

ధ్యారుణాతపముల ♦ నౌఘళింపఁ

జరణనూపురముల ♦ సాలభంజికలట్లు

శరణాగతనతారి ♦ పరులుదోప

వేడ్కఁ గొలుపున్నకై కేయు ♦ విమలగుణని

కాయఁ గేయూరమకుటాది ♦ కలితకాయు

ధృష్టకేత్యభిధేయు స ♦ ద్విబుధగేయు

నాయదువిభుఁడు గాంచె ను ♦ ద్యాససీమ॥

27

రమణీమణులు = మణులం బొలిసఁజేయులు, కగ.....తోన్, కగ = హస్తములం
జు, దీప్త = ప్రకాశించెడు, కనకకంకణ = బంగారుకడియములముక్క, కల = మధుగ
మైన, క్వణముతోన్ = ధ్వనితోన్, చామగములన్ = వింజూమగలను, వీరన్ = విసయ
చుండఁగాన్, ఆటనెచ్చెలులు = ఆటకత్తెలు, (నాట్యము చేయువాని) గాననృత్య
ములన్ = సంగీతముచేతనును నాట్యములచేతనును, జేజేనాగవాసంపుఁజెలువంబు = జేవ
వేశ్యలయొక్కయందమును, (స్వర్గములో నుండెడుసంభముడ లగువారియందము నని
యర్థము.) చూపన్ = కనుపఱుపఁగాన్, సామంత.....ఖములు, సామంత = తనప్ర
భుత్వమునకు లోబడినదేశములను జుట్టుప్రక్కల నుండుదేశముల నేలురాజులయొక్క
(నూలుగ్రామములం బాలించుటకు రాజుచే నియుత్తు లగువానో్యగులయొక్క యనియే
ని యర్థము.) భూషా = శరీరమునధరించినయాభరణములయందలి, మణి అనర్థములయొ
క్క, మయూఖములు = కాంతులు, సంధ్యారుణాతపములన్ = సంధ్యాకాలమందలి
యెఱ్ఱనియెండలను, నౌఘళింపన్ = తిరిస్కరింపఁగాన్, శరణాగతనతారివరులు =
శరణు పొంది ననుస్కరించెడు శత్రురాజులు, చరణ నూపురముల సాలభంజికల
ట్లు, చరణనూపురముల = కాలియందలయందలి, సాలభంజికలట్లు = బొమ్మలువలె,
(ని) మంజీరో నూపురోఽస్త్రియాం. అ. తోపన్ = కాన్పింపఁగాన్, (ప్రతిభలింపఁ
గా నని యర్థము.) ఉద్యాససీమన్ = తోటయందున్. గొలుపున్నకై కేయున్ = స
భచేసి యున్న కేకయదేశాధిపతిని, విమలగుణనికాయన్ = స్వచ్ఛ మైనశరీరశ్చర్యా

దులసముదాయము కలవానిని, కేయూరమకుటాదికలితకాయుక్ = భుజీర్తులు కిరిట
ము మొదలైనవానితోఁ గూడినశరీరము గలవానిని, సద్వియధగేయుక్ = సాధువులచే
తను విద్యాంసులచేతను, స్తుతింపబడఁదగినవాని, ధృష్టకేత్వభిధేయుక్ = ధృష్టకేతు వ
ను పేరు గలవానిని, కాంచెను = చూచెను.

చ॥ అతులితదివ్యమండనయు ♦ తాంగరుచుల్ గనుపట్టుచుండఁగా
నతఁడును దవ్వులకొసరసి ♦ జాక్షుని జూచి ప్రహర్షలీల నా
యతమణిపీఠి డిగ్గి యెను ♦ రై చని కొఁగిటఁ గూర్చు మామయై
నతనకు మ్రొక్కుకృష్ణురత ♦ నంబులగద్దెయ నుంచి వెండియుక్॥

అతఁడును = ఆకేకయరాజును, అతులిత.....రుచుల్, అతులిత = సాటిలేని,
దివ్య = దేవలోకసంబంధ మైన, మండన = భూషణములతోఁ, యత = కూడిన, అం
గరుచుల్ = శరీరకాంతులు, కనుపట్టు చుండఁగాన్ = ప్రకాశించు చుండఁగాన్, దవ్వు
లకొ = మిగుల దూరమునుండి, సరసిజాక్షునికొ = తమ్మికంటిని, చూచి, ప్రహర్షలీలకొ =
సంతోషక్రియతోకొ (సంతోషముతో ననియే యర్థము.) ఆయతమణిపీఠికొ = విశాల
మైనమణులు దాపినపీఠముండి, డిగ్గి, ఎమరై చని = అభిముఖముగావెళ్లి, కొఁగిటకొ,
కూర్చుకొ = చేర్చుకొనఁగాన్, మామ యైనతనకుకొ = తండ్రితోఁబుట్టువునకు భర్త యై
నతనకుకొ, మ్రొక్కుకృష్ణుకొ = నమస్కరించుకృష్ణుని, రతనంబులగద్దెయన్ = రత్న
ములపీఠయందు, ఉంచి = నిలిపి, వెండియుక్ = ఇంకను, ముందుపద్యములోనిసమా
పకక్రియతో నన్వయము.

వ॥ తక్కినయుద్ధవగదాదినహచరుల సముచితప్రకారంబుల నాదరించి
మించినవేడుకం గేకయరాజేంద్రుం డయ్యాదవేంద్రుని కిట్లనియె.

కేకయరాజేంద్రుండు, తక్కినయుద్ధవగదాదినహచరులన్ = మిగిలిన యుద్ధవృ
డు మొదలైన (కృష్ణుని) తోడివారలను, సముచితప్రకారంబులకొ = తగినరీతిచేతను,
ఆదరించి = గౌరవించి, మించినవేడుకకొ = అధికమైనకుతూహలముతో, ఆయ్యాదవేం
ద్రునకుకొ = ఆకృష్ణునకుకొ, ఇట్లనియెకొ.

ఉ॥ ఆడఁగఁ బోవుతీర్థ మెదు ♦ రైనగతికొ భవదాగమంబు బ
ల్వేడుకతో నిరంతరము ♦ వేడుచు నుండఁగ నేడు మాకుఁ జే
కూడె నభీప్సితంబు లొన ♦ గూడె నమాత్యసుహృద్జనంబు మా

నాడును భృత్యకోటిసద ◆ సంబులు భన్యత న్నందే మాధవా॥ 30

మాధవా = ఓకృష్ణా! భవదాగమంబు = నీరావసు, బల్యేదుగతోక్తా = మిగుల
సంతసముతోక్తా, నిరంతరము = ఎడతెగ కుండునట్లు, నేడును మండరాక్షా = కోరు
చుండఁగాక్షా, నేడు = ఈదినమునందుక్షా, అడఁగఁ బోవుతీర్థము = స్నానము చేయు
టకై వెల్లెడుపుణ్యజలము, ఎదురైనగతిన్ = ఎదురుగ వచ్చునట్లు, మానుప, పేను
డెక్షా = సంభవించెను. అభీప్సితంబులు = కోరఁబడినవి, బహుశాక్షా = సుఖులీర్లనను.
కోర్కు లన్నియు సఫల మైన వని యర్థము. అమాత్యసుహృద్భవంబు = మంత్రిలయు
మిత్రులయు సముదాయమును, మానాడు = మా దేశమును, భృత్యకోటి = సేవక సము
దాయమును. సదసంబులు = ఇండ్లును. భన్యతా = స్మృతార్థత్వమున, కించా = పొం
దెను.

క॥ మా బావకుఁ గుశలం బే

యాబలభద్రానకు భద్ర ◆ మా దేవకి యు

న్నే బాగుగ నఖిలకు మే

లే బంధులు రాచవారు ◆ తస్మై శ్రీ॥

31

శ్రీ = ఓకృష్ణా! మాబావకు = వసుదేవునకున్, గుశలం బే = సుఖమా? 'ఏ'
యనునది ప్రశ్నార్థకము. యాబలభద్రానకున్ = మీయన్న అగుబలరామునకున్, భద్ర
మా = శుభమా? దేవకి, బాగుగ = సుఖము గాన, ఈన్నే నాకుండునా? నఖిల
కుక్షా = మీచెలికాండ్రునకు, మేలే = మేలు కలదా? బంధులు = మీ ముట్టములు,
(అగు) రాచవారు = ప్రభువులు. తస్మై = సుఖులై యున్నారా?

క॥ అని కుశలం బడిగిస హరి

జనపతి కిట్లనియె సమిత ◆ సౌజన్యశ్రీ

ఘనులుం బెద్దలు సగుహా

యనుకంపం బ్రబలు చుండ ◆ చుగటలు నెఱుంగు॥

32

అని = ఇట్లు, కుశలంబు = సుఖవార్తను, అడిగిక్షా, హరి = స్వప్నఁడు, జనపతి
కిక్షా = రాజానకుక్షా, ఇట్లనియెక్షా = ఇట్లు చెప్పెను. సమిత..... ఘనులుక్షా, సమిత =
మితము లేని, సౌజన్య = మంచిస్వభావము చేతమను, శ్రీ = సంపద చేతమను, ఘను
లుక్షా = అధికులును, పెద్దలున్ = వృద్ధులును, అగుమాయనుకంపక్షా = మోడలుచేతను,

అందఱుకొ = మీ రడిగిన యెల్లవారును, సుఖులై = సుఖము కలవారై, ప్రముఖులగుచుండిరి = వృద్ధి చెందు చుండిరి.

వ॥ అని యెఱింగించి = ఇట్లు తెలిపి.

33

మ॥ తమమేనత్తను నత్తఱివిమలచి ♦ త్తం ధృష్టకేతుప్రభా
త్తమదేవిక శ్రుతకీర్తిః దద్భవనసం ♦ స్థం జూడ నద్దేవకీ
ప్రముఖ స్త్రీవసుదేవముఖ్యకుశల ♦ ప్రశ్నంబు లద్దేవి వే
ద్కమెయిం జేయఁగ శౌరి తత్సకలయోగక్షేమముల్ తెల్పుచుకొ!

అత్తఱి = ఆకాలమునందుకొ, విమలచిత్తకొ = నిర్మల మైనచిత్తము గలదానిని, తద్భవనసంస్థకొ = తోఁటలోని యాగృహమున నున్న దానిని, ధృష్టకేతుప్రభాత్తమదేవికొ = ధృష్టకేతుఁ డనురాజశ్రేష్ఠాభిభావ్యును, తమమేనత్తను = తమతండ్రికిం బోయిట్లు వును, శ్రుతకీర్తికొ = ఈపేరు గలయింతిని, జూడకొ = కనుగొనఁగాక, (దీరికింగర వెనుకటిపద్యమున నున్న హరి.) అద్దేవి = రాజభార్య యైనశ్రుతకీర్తి, అద్దేవకీ..... ప్రశ్నంబులు, అద్దేవకీప్రముఖ = ఆదేవకీ మొదలగు, స్త్రీ = ఆమెవారియొక్కయు, వసుదేవముఖ్య = వసుదేవుఁడు మొదలగువారియొక్కయు, కుశలప్రశ్నంబులు = క్షేమములఁగూర్చినప్రశ్నములను, వేద్కమెయిన్ = కుతూహలముతోన్, చేయఁగొకొ = కావింపఁగాన్, శౌరి = కృష్ణుఁడు, తత్సకలయోగక్షేమముల్ = మీఁద రడిగినవారి యెల్ల రయొక్కయు యోగక్షేమములను (కొత్తవానిని సంపాదించుకొనుట యోగము. మును పున్నవానిని రక్షించుకొనుట క్షేమము.) తెల్పుచుకొ = విచారించుచుకొ, మందటిపద్యముతో నన్వయము.

గీ॥ ఈవిధం బగునిష్ఠగో ♦ స్థీవి నోడ

మున నచటఁ గొంతతడవుండ ♦ ముచ్చటించి

హరిని దనదివ్యరత్నమం ♦ దిరమునందుఁ

బరిజనముతోడ విడియించె ♦ ధరణివిభుఁడు!

35

ఈవిధంబు = ఈప్రకారంబు (కలది) అగునిష్ఠగోస్థీవి నూదమునకొ = ఆగుఁడు కూల మైనసంభాషణమందలి వేడుకతోకొ, అచటకొ = ఆస్థలమునందున్, కొంతతడవు = కొంత సేపు, ఉండకొ = (శౌరి) వసింపఁగాకొ, ధరణివిభుఁడు = ధృష్టకేతుఁడు, ముచ్చటించి = సల్లాపము చేసి, హరిని = కృష్ణునికొ, బరిజనముతోడకొ = కూడ నున్న

నానోక్, తనదివ్యగత్తు మందిరమునన్ = తనది యగుసుందర మైనమణులతోఁ గట్టిన
మేడిమందున్, విడియించెన్ = బసచేయించెను.

ఉ॥ పిమ్మట నందనందనుఁడు ♦ పెల్లనురక్తిని గ్రొత్తప్రాయపుం
గమ్మను నెమ్మడిం నలఁచి ♦ కొంచు నవారిత మైనమోహభా
రమున నమ్మచీభవన ♦ రంగమునం గలయంగ వేమరుం
గుమ్మరు సంభ్రమించు ధృతి ♦ కోమలు లారతి ద్రిప్పుకైవడిన్ ॥ 36

నందనందనుఁడు = కృష్ణుఁడు, (నందునకుం బుత్తు) ఁ డని యర్థము. కృష్ణుఁడు
బాల్యమున మెగనియిత్తు మున నందునింట నుండుటచే నతనికిం బుత్తు) ఁ డని వ్యవహరిం
చుట,) పిమ్మటన్ = ఆగృహమునం బ్రవేశించినతరువాతను, పెల్లనురక్తిన్ = మిక్కిలి
అనుమతిముచేతను, గ్రొత్తప్రాయంపుగొమ్మను = నూతన మైనవయసు గలభద్రను, నె
మ్మడిన్ = మనమునందున్, తలఁచికొంచున్ = స్మరించుచున్, అవారితము = నివారింప
లేకయు గానిన, అగుమోహభారమునన్ = అగువలపుయొక్క యతిశయముచేతను, అ
మ్మచీభవనమునన్ = ఆమాణిక్యపుటి ల్లనునాట్యస్థలమునందున్, వేమరున్ = మా
టిమాటికై, సంభ్రమించుధృతి, సంభ్రమించు = తొటిపడియెడు, ధృతి = ధీరత య
నెడు, కోమలులు = స్త్రీలు, అరతి = నీరాజనమును, (కర్పూరపుదీపమును) త్రిప్పుకై
వడిన్ = త్రిప్పుదుదిధముచేతను, కలయంగన్ = అంతటన్, క్రమ్మరున్ = సంచరించు
ను. (కోమలులు = స్త్రీలు, అరతి = నీరాజనమును, త్రిప్పుకైవడిన్ = త్రిప్పునట్లు, సం
భ్రమించుధృతి = చలించుచు ధైర్యముచే (తృతీయార్థమందుఁబ్రథమ.) క్రమ్మరున్ =
సంచరించు నిమిత్త యర్థము.) ఇందుఁ జాపల మనుసంచారిభావము చెప్పఁబడెను.
గాన ద్వీపాదులచే నొక్కచో మనసు నిలువమి చాపల మనంబడు.

ఉ॥ అప్పు డమ్ముకుందుండు నిజాంతర్గతంబున.

37

అమ్ముకుందుండు = అకృష్ణుఁడు, అప్పుడు, నిజాంతర్గతంబునన్ = తనది యగు
యగుమందున్,

సీ॥ హొలిజగ్గమునను నె ♦ చెవులు లేమినోములు
నోచిరో చెలి చెల్లి ♦ మోచి యుండ
నది నాలగీణ యె ♦ ట్టితపంబు నల్పెనో
బొలిక చ్చేపట్టు ♦ బాయకుండ

సుమణిహారంబు లే ♦ సుకృతం బొనర్చెనో
 కాంతాకుచాగ్రభా ♦ గముల మెలఁగ
 సదనదర్పణము లే ♦ సద్విధుల్ సలిపెనో
 ప్రమదానుబింబభా ♦ గ్యములు గలుగ
 నిచటిమణిచిత్రసౌధంబు ♦ నిచటితమ్మి
 కొలఁకు లిచ్చటియుపవనీ ♦ కుంజతటలు
 నెట్టియుపకృతి గావించి ♦ యెసఁగె నొక్కొ
 రమణి కేళీవిహారసం ♦ ప్రాప్తి యొనర॥

38

నెచ్చెలులు = భద్రచెలికత్తెలు, చెలిచెల్మిన్ = ప్రియరా లగుభద్రయొక్కన్న
 హమును, మోచియుండన్ = వహించియుండుటకు, తొలిజన్మమునన్ = వెనుకటిపుట్టు
 వునందుకొ, (ఈపద మెల్లవాక్యములతో సంబంధించును.) ఏమినోములు = ఎట్టివ్రత
 ములను, నోచిరో = చేసిరో, ఈమెచెలికత్తెలు మునుపటిజన్మమున నెవ్వయో గొప్పవ్ర
 తములు చేయుటచేతనే, యీజన్మమున నీమెనెయ్యమును సంపాదించి రని యాశయ
 ము. బాలికచేపట్టుకొ = భద్రయొక్క చేతియం దునికిని, పాయకుండకొ = వదల కుం
 డుటకుకొ, రతనాలవీణ = మణులతోఁ గూడినవీణయనువాద్యము, ఎట్టితపము = ఎట్టి
 తపస్సును, (శరీరాయాససాధ్య మైనపుణ్యకర్మము తపంబు నాఁబడు.) చల్పెనో =
 చేసెనో, సుమణిహారంబులు = ప్రశస్తము లగుముత్యాలు మొదలగువాని దండలు, కాం
 తాకుచాగ్రభాగములన్ = భద్రయొక్కస్తనములయొక్కచివరప్రదేశములందుకొ, మెలఁ
 గకొ = సంచరించుటకు, ఏసుకృతంబు = ఎట్టిపున్నెమును, ఒనర్చెన్ = చేసెనో, సద
 నదర్పణములు = ఇంటియందలియద్దములు, ప్రమదా.....లు, ప్రమదా = (ఈ) సుంద
 రియొక్క, అనుబింబ = ప్రతిబింబముఁ సెందఁ గారణమగు, భాగ్యములు = అదృష్టములు,
 కలుగకొ = సంభవించుటకుకొ, ఏసద్విధుల్ = ఎట్టిమంచికార్యములను, చలిపెనో = చే
 సెనో, (ఇచట విధిశబ్దము లక్షణచే సత్కర్మములను బోధించును.) అద్దములు మిక్కిలి
 పున్నెము చేయుటచేతనే యామెప్రతిబింబమును బొందు చున్న వని భావము. ఇచటిమ
 ణిచిత్రసౌధంబులు, ఇచటి = ఈస్థలమునందున్న, మణి = మాణిక్యములచేత, చిత్ర = పలు
 వన్నెలుగల, సౌధంబులు = మేడలును, ఇచటితమ్మి కొలఁకులు = ఈతోటలోనితామర
 పూవులు గలసరసులును, ఇచ్చటియుపవనీకుంజతటలు = ఈయుద్యానమునందలిపొద
 రిండ్లును, రమణి.....ప్రాప్తి, రమణి = భద్రయొక్క, కేళీ = ఆటలయొక్కయు, వి

హార = సంచారములయొక్కయు, సంప్రాప్తి = పొందు (సంబంధ మని యర్థము.)
ఓనరణ్ = కలుగుటకు, ఎట్టియుపకృతి = ఎటువంటిపరోపకారమును, కావించి = చేసి,
ఎసఁగ నెక్కి = అతిశయించెనో.

ఇచటికొలఁకులు మొదలగునవి పూర్వజన్మమున మిగులఁ బరోపకారముం జేసి
యే యీ మెవిహారాదులకుం దగి యుండె నని భావము. ఈమెచెలులు మొదలైనవా
రు మంచివ్రతములు మొదలగునవి చేసి యీమెన్నే హము మొదలైనవానిని సంపాదిం
చి రని స్తుతించుటవలన నట్టిసత్కర్మములు చేయలేదు గాన నా కామెతో సంబంధ
ము లేకపోయె నని నిందదోచుటచే వ్యాజస్తుత్యలంకారము.

చ॥ అలచెలియూరురంభల భు ♦ జాచ్చబిసంబుల హాసచంద్రికన్
బలితపుగబ్బిగుబ్బవిరి ♦ బంతులఁ జెక్కిలికప్పురంపుబి
ళ్లల జిగిమోవిపానకము ♦ లం దని వొందినఁ గాక యేక్రియం
దల మగుచున్న యీవిరహా ♦ తాపభరంబు శమించు నా కింక॥39

అలచెలియూరురంభలన్ = అభద్ర యనుబాలికయొక్క తొడ లనుననఁటికంబ
ములచేతను, భుజాచ్చబిసంబులన్ = చేతు లనెడునిర్మల మైనతామరతూండ్లచేతను, హా
సచంద్రికన్ = న వ్యసేడువెన్నెలచేతను, బలితపుగబ్బిగుబ్బవిరిబంతులన్, బలితపు = బ
లిసిన, గబ్బి = ఉన్నత మైన, గుబ్బవిరిబంతులన్ = స్తనము లనెడుపూలబంతులచేతను,
చెక్కిలికప్పురంపుబిళ్లలన్ = చెక్కి ళ్ల నెడుకర్పూరపుబిళ్లలచేతను, జిగిమోవిపానకము
లన్ = (ఎఱ్ఱని) కాంతి గలయధరోష్ఠ మనెడుపానకరసములచేతనును, తని వొందినఁ గా
క = తృప్తిపొందిననే కాని, నాకున్, దల మగుచున్న యీవిరహాతాపభరంబు = అధిక
మగుచున్న యీయెడఁబాటువలనివేడియొక్కభారము, ఇంకన్ = పిమ్మటను, ఏక్రి
యన్ = ఏవ్యాపారముచేతన్, శమించున్ = చల్లారును. ఈమెయెడఁబాటువలనఁ
గలిగినవెట్టి మీఁదఁ జెప్పినశైత్యోపచారములు చేసిననే యడఁగును గాని మఱియొ
క్కయుపాయముచే నడఁగ దని భావము. ఇందుఁ జెప్పినయనఁటులు మొదల
గునవి మిగుల శీతలవస్తువులగుటచేఁ దాపనివారకము లని సుప్రసిద్ధము. ఇందు విప్ర
లంభము (ఎడఁబాటు) వర్ణింపఁబడియె. ఇది యభిలాషేర్వ్యాదులవలనం బుట్టును.
ఇచటివిప్రలంభ మభిలాషవలనఁ గలిగెను. సంభోగముకంటె ముందు గలిగిన యనురా
గ మభిలాష మనంబడు. రూపకాలంకారము.

ఉ॥ ఎన్నఁడు కన్నులారఁ దర ♦ భేక్షుణఁ గ్రమ్మఱఁ గాంతుఁ గాంచి య.

య్యన్నులమిన్నతోడ నెనఁ దానఁగ ముచ్చటలాడి మోవిమేల్
జున్నులు గోలి మక్కువలఁ జొక్కుచుఁ గౌఁగిట గారవించుచుం
గొన్న నవింటివానిబలుఁ కూటమి నెన్నఁడు గూడఁ గల్గునో॥ 40

తరశేషణఁ = భద్రుని, (చంచల మైనచూపులు గలది) ఎన్నఁడు = ఏదినము
నఁ, క్రమ్మఱఁ = ఇంకొకమాటు, కన్నులారన్ = కన్నులునిండఁ (కన్నులుఫలిం
చునట్లు) కాంతున్ = చూతును, కాంచి = చూచి, అయ్యన్నులమిన్నతోడన్ = ఆశ్రీ
శిరోరత్నముతోఁ, నెనరు = ప్రేమము, ఆనఁగఁ = సహాయపడునట్లు, ముచ్చట
లాడి = ప్రియవచనములు పలికి, మోవిమేల్ జున్నులు = అధరోష్ఠమునందలిప్రశస్త మై
నతేనెలను, గోలి = త్రావి, మక్కువలఁ = ప్రేమాతిశయముచేతను, చొక్కుచుఁ =
మైమఱపుఁ జెందుచున్, కౌఁగిటఁ = భుజమధ్యమునందున్, గారవించుచుఁ = గౌర
వపఱచుచుఁ, కొన్న నవింటివానిబలుకూటమిఁ = మన్మథక్రీడయందున్, (కొన్న
నవింటివాఁడు = పూవువింటివాఁడు.) ఎన్నఁడు = ఏనాఁడు, కూడఁ = పొందుట, క
ల్గునో = సంఘటించునో. ఇందు భద్రుని జూచుటకుఁ ద్వరపడుచుఁ గృష్ణుఁడు కాల
మును సహింపనట్లు వర్ణించుటచే నాత్మకృత్య మనుసంచారిభావము. కాలాక్షమత్వ మా
త్మకృత్య మని. ప్ర.

వ॥ అని యిట్లబ్బాలికారత్నంబువలన విరాలిం దూలి వనమాలి మే
లిమిరతనాలశాల నుండ మధ్యాహ్నశంఖఘంటారావంబు లులియు
టయుఁ గేకయపతి యతనికి మజ్జనాదికంబు గావింప నూడిగంపుఁజే
డియలం బంచి పంచభక్త్యపక్వాన్న ఫలరసాదిపదార్థంబుల నంబుజా
క్షుండునుం దానునుం దక్కటిబంధువర్గంబుతోడ భుజియించి సు
గంధసలిలంబుల వార్చి కడానిగడితంపుటడపంబులం బడంతు లిడిన
విడియంపుమడుపు లందుచు నిష్ప్రగోష్ఠి నుండి రంత॥ 41

అని = ఇటులనుకొని, ఇట్లు = ఈప్రకారము, వనమాలి = కృష్ణుఁడు, (తులసిద
ళములుం బువ్వులుం గూర్చి కట్టినదండ ధరించినవాఁడు) అబ్బాలికారత్నంబువలనవి
రాలిఁ = ఆశ్రీశ్రేష్ఠమునందలివలపుచేతను, తూలి = చలించి, మేలిమిరతనాలశా
లఁ = బంగారుయొక్కయు మణులయొక్కయు నింటియందుఁ, (బంగారముతోడ
ను మణులతోడను నిర్మింపఁబడినగృహమునం దని యర్థము.) ఉండఁ = వసింపఁగాఁ

మధ్యాహ్న శంఖఘంటారావంబులు, మధ్యాహ్న = పగటి మొక్కనుధ్యభాగమువందలి
 (రెండుజాము లైనట్లు తెలియజేయు నని యని యర్థము.) శంఖఘంటారావంబులు =
 శంఖములయు ఘంటలయు ధ్వనులు, ఉలియుటయు = మ్రోయుటగాక, ఇచట
 'యు' దుమగ్ధమునం బ్రయుక్త మయ్యెను. కేకలువలె = ధృష్ట కేకులు, అతని
 కి = కృష్ణనకు, మజ్జనానికంబు = స్నానము మొదలగువానిని, కావలెనక = చేయుం
 చుటకు, ఉడిగంపుజేడియలక = ఉపచారముచేయు శ్రీలను, (పరిచారికలను)
 పంచి = ఆజ్ఞాపించి, అంబుజాక్షుండునుక = కృష్ణుడును, తానును, తక్కటిబంధురగ్ధం
 బుతోడన్ = మిగిలినచుట్టములతోన్, పంచ.....లక, పంచ.....నిమిదిభముతోన, భి
 త్యు = భోజనవస్తువులను, (భిత్త్యు = పిండివంటలు, భోజ్యు = ఆహ్లాదము, భోజ్యు =
 సాయసాదులు, చోద్యు = చారు మొదలగునవి, పానీయములు = బిరియయి. ఇది పెరియభి
 త్యములు.) పకావన్న = పన్నే గములును, భుగసాని = పరిష్కారము మొదలగు, పకా
 గ్ధంబులన్ = వస్తువులను, భుజియించి = ఆగగించి, ముగింపజేయించుటగాక, పరిచారికము గ
 లనీటితోక, వాచ్చి = ఆచమించి, కడానిగడితంపుటచేపరచుటగాక, కడానిగడితంపుటగాక
 ముయొక్క, (బంగారు వికారమైన,) గడితంపుటచేపరచుటగాక = గజేంద్రమునమునామ
 లందెడుపాత్రములందుక, (పాంచాను) వడంతులు = పరిచారికలు, ఇదిపరిచారికలయి
 మడుపులు = ఉంచినతాంబూలములను, ఆందుచుక = పుచ్చికోసుము, ఇష్టగోష్ఠిలో
 ప్రేయసల్లాపముతో, ఉండిరి, అంతక = పిమ్మటను. ఇందుల విశ్వస్థమును, పాంచా
 లును బంచభిత్త్యములలోనివే ట్టును మరలం జేవ్వట మని భోజన కాలమున ముక్తి
 లి యుపయోగింపబడె నని సూచించు.

క॥ ఇటఁ గేకయేంద్రకన్యయుఁ

బటుతరసమ్మోహభారి • పారావారో

త్కటచింతాస్ఫుటనీచీ

పటలాంతరతరశ్చైర్ధ్వ • పరిమన్మనగ్దు||

42

ఇటక = తననివాసస్థానమును, కేకయేంద్రకన్యయుక = భద్రునియు, పట
 తర.....స్థనయై, పటుతర = బలిష్ఠమైన, పమ్మోహభారి = కామోహము ముదము,
 పారావార = సముద్రసంబంధ మైన, ఉత్కట = అభివృద్ధి, చింతా = ధ్యానము మన
 డు, ఇష్టపదార్థము సంధివింపమచే గలుగుధ్యానము చింత యగుటను. ఇది యేంద్ర సం
 చారిభావము. తాపనిశ్వాసాదులు దీనియనుభవములు. (అనుభవము = కార్యము.)

స్ఫుట = స్ఫుటమైన, వీచీ = తరంగములయొక్క, కటల = చమురముచు చేతను. అంత
ర = లోపలను, తరళ = చలించుచున్న, క్షౌర్యపజీమ = క్షౌర్యమును పడెడు, క్షౌర్యమై =
తెప్పగలదై, (ని) ఉడుపంతు ప్లవః కోలం. అ. మోహితకయముచేఁ బలించి క్షౌర్యము
గలదియై యని భావము. ముందుపద్యముతో నన్వయము.

నీ॥ చెలు వై నకీచకం ♦ బులరవంబును విన్న
మురళీస్వన మటంచు ♦ మోహ ముంచు
నీరమ్ములను నెమ్మి ♦ యెఱకె లించుక కన్న
మళిపింఛ మటంచు ♦ మమతః జెంచు
సరసులఁ గ్రమ్ముత ♦ మ్మిరజమ్ముతెర లున్న
స్వర్ణాంబర మటంచు ♦ సంభ్రమించు
తలిరులవెంత మొ ♦ గ్గలచాలు నెలకొన్న
వనమాలిక యటంచు ♦ నలపు నించు
నిగనిగని వేల్పురాచట్టు ♦ నెఱిగొణిగల
చాయఁ దిలకించి హరితను ♦ చ్ఛాయ యంచు
నెంచు డాయఁగ గమకించు ♦ నించు నశ్రు
లతివ తద్రూపభావనా ♦ యత్తమతిని.

43

అతివ = భద్ర, తద్రూప.....మతిని, తత్ = ఆకృష్టునియొక్క, రూప = రూప
రముయొక్క, భావనా = తలఁపునకు, ఆయత్త = లోబడిన, మతిని = బుద్ధిచేతను, ఎడ
తెగకుండం గృష్ణుని దలంచుచుండుటచేత నని యర్థము. చెలువై నకీచకంబులరవంబుకొ =
మనోహర మైనబొంగువెదుళ్లధ్వనిని, వాయువుచేతం బూరితములై క్షరించునెడళ్లు కీ
చకము లనంబడు. (ని) వేణువళి కీచకా స్తే స్యు ర్వే స్వంత్యరితాన్ధతా. అ. వి
న్న కొ = విన్న యెడన్, మురళీస్వనము = పిల్లనగ్రోవివలనిగానధ్వని, అటంచుకొ = అటు
కొనుచు, మోహ ముంచున్, మోహము = భ్రమమును, ఉంచున్ = పొందును. క్షౌర్య
మ్ములకొ = పొదలయందుకొ, నెమ్మియెఱకలు = నెమిలియొకలను, ఇంచుకొ = కొంచె
ము, కన్నకొ = చూచినకొ, మళిపింఛ మటంచుకొ = (కృష్ణుని) కిమునందలి నెమిలికొ
రి యనుకొంచుకొ, మమతకొ = భ్రమను, జెందుకొ = పొందును. (మమత మన భ్ర
మాన మని యర్థము, గాని యిట లక్షణచే భ్రమ యని చెప్పవలయును.) సరసు

లక్ష = కొలఁకులయందుకొ, క్రమ్ముతమ్మిరజమ్ముతెరలు = కమ్ముకొనెడుతామరపూలు
 యొక్కపుప్పొడితెట్టెలు, ఉన్నకొ = ఉండఁగాకొ, స్వర్ణాంబర మటంచున్ = (కృ
 ష్ణఁడుధరించిన) బంగారువన్నె గలవస్త్ర మనుకొనుచుకొ, సంభ్రమించుకొ = తొట్రు
 పడును, తలిరులన్ = చిగురుటాకులయందుకొ, వింతమొగ్గలచాలు = కొత్త మొగ్గలవరుస
 నెలకొన్నకొ = ఉండఁగాన్, వనమాలిక యటంచుకొ = (కృష్ణునిమెడలోని) దండ
 యనుకొనుచుకొ, వలపు = పేమమును, నించుకొ = ధరించును. నిగనిగని.....చా
 యకొ, నిగనిగని = నిగనిగ లాడెడు, పేట్టురాచట్టు = ఇంద్రనీలములయొక్క, నెటి =
 ప్రశస్తమైన, గొణికలచాయకొ = స్తంభములయొక్కకాంతులను, తిలకించి = చూచి,
 హరితనుచ్చాయయంచుకొ = కృష్ణుని దేహకాంతి యనుకొించుకొ, ఎంచుకొ = తలఁచు
 ను, డాయఁగకొ = సమీపించుటకు, గమకించుకొ = యత్నించును. అశ్రులు = కన్నీ
 శ్లను, నించుకొ = ధరించును. సమీపించి తా ననుకొన్నట్లు కాకపోవుటచేఁ గలిగిన
 దుఃఖమునఁ గన్నుల నీరు వెట్టుకొను నని యర్థము. ఇందు భద్ర కాయాయవస్తువుల
 యందుఁ గలిగినభ్రాంతికిఁ గృష్ణుని నిరంతరము దలఁచికొనుట హేతు వగుటచేఁ గా
 వ్యలింగానుప్రాణిత మైనభ్రాంతిమదలంకారము.

చ॥ మృదుమధురోపహారము లొ ♦ కించుక వాచవి కైన మోవిఁ జే
 ర్పదు ; వరగంధపుష్పయుత ♦ పల్లవ మంటదు కేల నైనఁ? జూ
 డదు కడకంట నైన నెదు ♦ టం దగుపంకజపాళి ; మై నలం
 దదు ఘనసారసాంకవక ♦ దంబము నంబుజనేత్ర చింతచేకొ॥ 44

అంబుజనేత్ర = భద్ర, చింతచేకొ = ధ్యానముచేతను, మృదుమధు.....ముల్
 మృదు = మెత్తని, మధుర = తియ్యని, ఉపహారములు = భోజనపదార్థములను, ఒకించు
 క = కొంచె మైనను, వాచవికైనకొ = నూటికితో రుచిచూచుటకైనను, మోవికొ = పెద
 విని, కూర్చదు = సంఘటింపదు. ఎట్టిరసవంత మైనపదార్థము నైనను నోటఁ బెట్టుటలే
 దని భావము. వరగంధ.....ము, వర = శ్రేష్ఠ మైన, గంధ = పరిమళము గల, పు
 ష్ప = పువ్వులతో, యుత = కూడిన, పల్లవము = చిగురుటాకు నైనను, కేలన్ = చేతి
 తోకొ, అంటదు = స్పృశింపదు. ఎదుటకొ = కన్నులముందు, తగుపంకజపాళి = ప్రకా
 శించెడుపద్మసముదాయమును, కడకంట నైనకొ = కనుగొనలచేత నైనను, చూడదు ;
 ఘనసారసాంకవకదంబముకొ, ఘనసార = పచ్చకప్పురముయొక్కయు, సాంకవ = పు
 నఁగుయొక్కయు, కదంబముకొ = సమూహమును, మైకొ = దేహమునందుకొ, లలిం

దదు=పూసికొనదు. భద్ర కృష్ణునియం దానక్త మైనమనసు కలది యై భోజనపదార్థములందును, దక్కినసుఖానుకూలము లగుపదార్థములందును బ్రేమ శేనిది యై యుండెనని చెప్పటచే నిం దరతి యనురెండవ పేరు గలవిషయవిద్యేష మనుమన్మథావస్థ చెప్పబడియెను. ప్రియునికంటె పే రగువస్తువులయందు వైరాగ్య మరతి యనంబడు.

సీ॥ హృదయస్థితానంగుఁ ♦ డెద నేయుములుకుల

మొనలు పైఁ దోఁచె నా ♦ మొలచెఁ బులక

లానంగళిఖకిఁ దో ♦ డె వచ్చుకమ్మవీ

వలు లన వలపుటూ ♦ ర్పులు జనించె

దద్వాతనిహతిచే ♦ త వియోగజలధి యు

ప్పొంగె నా ఘర్మాంబు ♦ పూర మొదవె

నానీటివెల్లిపై ♦ నలరుడిండిరకాం

తులు నాఁగ నెమ్మేనఁ ♦ దెలుపు వొడమె

దెలుపునకుఁ దోడునీడలై ♦ వెలయుహార

కలితమాక్తికములు పెనుఁ ♦ గాఁకఁ గ్రాఁగి

బాష్పధారలఁగరఁగి పైఁ ♦ బైనిగ్రమ్మ

గొమ్మపాలిం డ్లలరె వెండి ♦ కొండలటుల॥

45

(భద్రాక్ష) హృదయస్థితానంగుఁడు = మనసులో నున్న మన్మథుఁడు, ఎద నేయుములుకులమొనలు, ఎద = హృదయమునందు, ఏయుములుకులమొనలు = వేయు బాణములకొనలు, వైన్ = మీఁదను, తోఁచె నా = కనుపడెనో యనునట్లు, పులకలు = గగుర్పాటు, మొలచె = ఉత్పన్న మయ్యెను. (ఇది యొకసాత్వికభావము.) విభావాదిదర్శనంబున నుత్పన్న ము లయినరాగాదిమనోవృత్తులవలన జన్యంబులై యాంతరంబు లగురాగాదులకు సూచకంబు లగుశరీర వికారంబులైన స్తంభాదులు సాత్విక భావము లనంబడు. రసోత్పత్తికిం గారణము విభావ మనంబడు. అది రెండువిధములు. ఆలంబనము, నుద్దీపనము నని. శృంగారరసమునకు నాలంబనము నాయికానాయకులు. వారిరూపయావనాదిగుణములును, వారిచేష్టలు నలంకారములును మలయానిలాదులును నుద్దీపనవిభావము. (ఆలంబనము = పట్టుకొమ్మ. ఉద్దీపనము = కలిగినరాగాదులను

వృద్ధి పొందించునది.) ఆసంగశిఖికిఁ = మన్మథాగ్నికి, తోడై = సహాయమై, వచ్చుక
 మ్మవీవలు లనన్ = ఏగుదెంచుసుగంధవాయువులువలె, వలపుటూర్పులు = పరిమళించు
 శ్వాసములు, జనించెన్ = పుట్టెను. ఇందుఁ జింత యనుసంచారిభావముయొక్క కార్య
 మైననిశ్వాసము చెప్పఁబడెను. తరంగంబులు సముద్రంబున నుత్పన్నము లగుచు దాని
 కుత్కర్షణంబు గావించుచుఁ దద్రూపముం బొందునట్లు, స్థాయులయందుఁ బుట్టి యు
 త్కర్షణంబు గావించుచు దానిం దమ్ముం బోషించుచు రసరూపముం బొందునవి సం
 చారు లనంబడు. వీనినే వ్యభిచారు లని కొందఱందురు. ఎల్లరసములయందు సంచరిం
 చుటచే వీని కీపేరు కలిగెను. తద్వాతనిహతిచేతన్ = ఆయుర్పుగాలి తాఁగుటచేతను,
 వియోగజలధి = వియోగసముద్రము, ఉప్పొంగె నాన్ = వృద్ధిచెందెనో యనునట్లు
 ఘర్మాంబుపూరము = చెమ్మటనీటిప్రవాహము, (అధిక మైనచెమ్మట యని యర్థము.)
 ఒడవెన్ = పుట్టెను. ఇదియు నొకసాత్వికభావము. ఆనీటివెల్లువవైన్ = ఆజలప్రవా
 హముమీఁదను, అలరుడిండిరకాంతులు నాఁగన్ = ప్రకాశించునురుగులకాంతు లనున
 ట్లు, నెమ్మేనన్ = శరీరమునందు, తెలుపు = తెల్లనిచాయ, (వైవర్ణ్యము) పొడమెన్ =
 పుట్టెను. తెలుపునకున్, తోడునీడలై = సమానములై, వెలయు.....ములు, వెల
 యు = ప్రకాశించెడు, హరకలితమా క్తికములు = దండతోఁ బొందు కలిగిన ముత్తియము
 లు, పెనుఁగాఁకన్ = (శరీరమునందలి) యధికమగువేడిచేతను, క్రాఁగి = కాలి, బా
 ష్పధారలన్ = కన్నీటిధారలచేతను, కరఁగి = సున్న మై, పైపైని = (కుచముల) మీఁ
 దను, క్రమ్మన్ = వ్యాపింపఁగాన్, కొమ్మపాలిండ్లు = భద్రకుచములు, వెండికొండల
 టుల = వెండికొండలువలె, అలరెన్ = ప్రకాశించెను. ఇందు వరుసగఁ బులకము స్వే
 దము వైవర్ణ్యము బాష్పము ననుసాత్వికభావములు చెప్పఁబడెను. ఉత్ప్రేక్షాలంకా
 రము. వెండికొండలువలెఁ గుచము లలరె ననుచోట నుపమయుఁ గలదు.

క॥ అనిశ ధ్యాతముకుందవ

దనపూర్ణేందురుచి మరుప్ర॥ తాపప్రభచే

తను నర్థముకుళితములై

కనుఁదమ్ములు కేకయేంద్ర॥ కన్యకుఁ దనరెన్॥ 46

కేకయేంద్రకన్యకున్ = కేకయరాజు కూతురగుభద్రకున్, అనిశ.....రుచిన్,
 అనిశ = ఎల్లపుడును, ధ్యాత = ధ్యానము చేయఁబడుచున్న, ముకుంద = కృష్ణునియొక్క
 వదన = ముఖ మనెడు, పూర్ణేందు = నిండుచంద్రునియొక్క, రుచిన్ = కాంతిచేతను,
 మరు.....చేతను, మరు = మన్మథునియొక్క, ప్రతాప = ప్రతాప మనెడు, ప్రభచేత

ను = నూర్యకాంతిచేతనును, (ని) స్యుః ప్రభా రు గ్రుచి స్త్వి డ్యాః. అ. కనుఁదమ్ములు = నేత్రపద్మములు, అర్థముకుళితములై = సగము ముకుళించినవి యై, తనరై = ప్రకాశించెను.

కన్నుఁదామరలు మనసున నున్న కృష్ణానిముఖచంద్రుని సాన్నిధ్యముచేత సగము ముకుళించి మన్మథునిప్రతాప మనెడుసూర్యకాంతిసాన్నిధ్యముచే సగము వికసించెనని యాశయము. చంద్రకాంతిసాన్నిధ్యము తామరలు ముకుళించుటకును సూర్యకాంతిసాన్నిధ్యము వికసించుటకును గారణ మగుట యనుభవసిద్ధము. ఆమె కామసంతప్తయై చేయునది లేక కన్ను లఱమోడ్చి మనసునఁ గృష్ణుని ధ్యానించు చుండె నని ఫలితార్థము. రూపకాలంకారము.

ఉ॥ వారక స్రుక్కై బాహుబిస॥ వల్లులు వాడె॥ గుచ్ఛాబ్జకోశముల్
తోరపుఁగంకణావళుల॥ తోడనె జాతె సమంచితోర్మికల్
సారె॥ గలంగె జీననము॥ శ్వాసమహోష్మసమీరవారవి
స్ఫారగతి॥ వియోగపుఁద॥ పర్తుదినంబునఁ గృష్ణ వేణికి॥ 47

కృష్ణ వేణికి॥ = కృష్ణ వేణియనుకృష్ణ వేణికి॥ (భద్ర) యనుకృష్ణానది కని యర్థము.) నల్లనిజడగల దని భద్రాపరము. నల్లనిప్రవాహము గల దని నదీపరము. (ని) వేణిః ప్రవాహే సరితాం మేళనే కేశబంధనే. నా. నా. వియోగపుఁదపర్తుదినంబున॥ = ఎడఁబాటను వేసవికాలమునందు॥, (ని) ఉష్ణ ఉష్మాగమ స్తపః. అ. బాహుబిసవల్లులు = చేతులనుతూండ్లు, వారక = తప్పక, స్రుక్కై॥ = ముడిఁగెను. కృశించె నని భావము. వేసవికాలమున నీరు తక్కువగుటచేఁ దామరతూండ్లు తగ్గినట్లు వియోగమున నీమె బాహువులు కృశించె నని భావము. నదులయందునుఁ దామరలు గలవని చెప్పట కవిసమయము. గుచ్ఛాబ్జకోశముల్ = కుచము లనెడు తామరమొగ్గులు (ని) కోశోఽస్త్రీ కుట్మలే ఖడ్గ పిధానే శ్శాస దివ్యయోః. అ. వాడెన్ = వడలెను, సమంచితోర్మికల్ = పూజింపబడినయుంగరము లనెడుతరంగపచ్చులు, తోరపుఁగంకణావళులతోడనె = పెద్దవి యగుకడియాలవరుసలనెడుజలబిందువులతోడనే, జాతె॥ = వడలెను. (ని) అంగుళీయే తరంగేచ వస్త్రభంగే పి చోర్మికా. నా. నా. (ని) స్యాత్కంకణం హస్తనూత్రే శిఖరే కటకే జలే. నా. నా. వేసవికాలమున నదియందుఁ దరంగములును జలమును జూలునట్లు (తగ్గునట్లు) వియోగకాలమున నీమెయుంగరములును గడియములును జూటెను. (వ్రేళ్లుం జేతులుం గృశించుటచే నూడె

ను.) జీవనము = బ్రతు క నెడునీరు, (ని) వృత్తి గ్వర్తన జీవనే యనియును, పయక
 కీలాల మమృతం జీవనం భువనం వన మనియు ననుచుండు. శ్వాస.....గతిక, శ్వా
 స = ఊర్పు లనెడు, మహాష్మ = గొప్ప వేడిగల, సమీగవాగ = వాయుసముదాయ
 మయొక్క, విస్ఫారగతిన్ = అధిక స్థైరప్రాప్తి చేతను, అధిక స్థైరపడమటి గాఢపులచే
 త నని యర్థము. సారెక = మాటిమాటికి, కలరగిక = చలించును. కలతఁ జేందె నని
 యర్థము. వేసవికాలపునదివలె వియోగమున నీమె చిక్క నని పుష్పటచేత గాగ్యము
 ను మన్మథావస్థ యందుఁ జెప్పఁబడియి. (కాగ్యము = అంగములు చిమ్మట) యీ
 పకాలంకారము.

క॥ సాగ సగుచనుబంతులపై

జిగి దగుమగరాలసగులు • చెలిసాంజననే

త్రగళజలములఁ జాయ్యని

పొగ లెగయఁగ నింద్రీనీల • ములసగు లయ్యె॥ 48

సాగసగుచనుబంతులపై = సుందరము లగుపూలబంతులం బోలినస్తనములం
 దుక, జిగిక = కాంతిచేతను, తగుమగరాలసగులు = విస్తృతమైనములదండలు,
 చెలి.....జలములక, చెలి = భద్రముక్క, సాంజన = కాటుకతోఁ గూడిన, నే
 త్ర = కన్నులనుండి, గళత్ = బాలుయన్న, జలములక = కన్నీటిచేతను, చాయ్యని =
 ఇది కాలిన వస్తువునందేని నిష్పవందేని నీళ్లు పడినప్పు డయ్యుచున్నది ననుకరించుకట్టుము
 పొగలు, ఎగయక = బయలువెళ్లుచుండఁగా, ఇంద్రనీలములసగులు = ఇంద్రనీలముల
 దండలు, అయ్యెక = ఆయను. మన్మథాన్ని చేతం దప్పురా లగినామిమిడినానివజ్రా
 లహారములు కాటుకతోఁ గూడినకన్నీళ్లచేతం దడిసి నల్లనికాంతిఁ గలవయ్య నని భా
 వము. వజ్రములకు వేడి దగిలిన నల్లబడు ననియుఁ బ్రసిద్ధి. మఱియు నిందుఁ గాటు
 కనీరు దగులుటచే మిగుల నల్లవయ్యను. అతిశయోక్త్యలంకారము.

ఉ॥ సూతనమండలీకృతధ • నుల్లతికాపరివేషధారి పొంగ

ధాతతహృద్భయంకరశ • రాశికరప్రకరుగాడు చిత్తసరి

జాతవిభాకరుండు పెలు • చక బలుచందములల గలంపఁ గం

జాతముభికుముద్వతి వె • నక వివశత్వము నొందె సుగృహ-మ॥

సూతన.....ధారి, సూతన = కొత్తదియును, మండలీకృత = గుండ్రియకా

రము గలదిగాఁ జేయఁబడినదియు (చెవులదనుక నారిని లాగి యెక్కువెట్టఁబడినది యర్థము.) (అగు) ధనుర్లతికా = తీరగవంటి విల్లనెడు, పరిశేష = గానినది, మార్యనకుం జంద్రునకుం జట్టునేర్పడు కాంతి. (ని) పరిశేషస్తు పరిశి. అ. భార = కరించినవాఁడును, పాంథ.....కరుండు, పాంథ = వియోగులను తెరువరుమొక్క, అతత = అధికమగు, హృత్ = మనస్సునకు, భయంకర = భయమును గలిగించెడు, శరణి రప్రకరుండు = బాణసముదాయ మనుకరణసముదాయము గలవాఁడును, (అగు) విల్ల సంజాతవిభాకరుండు = మన్మథుఁ డనెడునూర్పుఁడు, వెలుచన్ = అతిశయముతోక, పలుచందములకొ = అనేకప్రకారములచేతను, కలంపకొ = బాధవెట్టఁగాక, కంజాత ముఖీకుముద్వతి, కంజాతముఖీ = భద్ర యనెడు (తామరపువ్వుం బోలినమోము గలది) కుముద్వతి = కల్వతీరగె, వెసకొ = మిక్కిలిగకొ, స్రుక్కుచుకొ = కృశించుచుకొ, కనక త్వముకొ = చిత్తవైకల్యమును, ఒందెకొ = పొందెను. పగటికాలమునఁ గల్పితముగదె మన్మథతాపమున నామె మిగుల వాడె నని భావము. మాపకాలంకారము.

గీ॥ చెలి విరులపాన్పునను మేను ♦ నేర్ప నవెయు

స్మరునిశరములె కాన నేఁ ♦ చందొడంగెఁ

గడు నలసి ప్రియసఖులను ♦ గన్మొఱంగి

భూరివిరహార్తి నరిగె శృం ♦ గారవనికి॥

50

చెలి = భద్ర, విరులపాన్పునకొ = పూసెజ్జయందుకొ, మేను = శరీరమును, చేర్పకొ = కూర్పఁగాకొ, (పూలపాన్పున శయనింపఁగా నని యర్థము.) అనియుకొ = ఆపువ్వులును, స్మరునిశరములె = మన్మథునిబాణములె, కానకొ = అగుటచేతను, ఏచకొ = బాధించుటకు, తొడంగెకొ = ఆరంభించెను. కడుకొ = మిక్కిలి, అలసి = శ్రమపడి, ప్రియసఖులను = ఇష్టవయస్యలకొ, కన్మొఱంగి = మోసముచేసి, వాకిం దెలియకుండ నని యర్థము. భూరివిరహార్తికొ, భూరి = అధికమైన, విరహ = వియోగమునలని, ఆర్తికొ = దుఃఖముచేతను, శృంగారవనికిన్ = సింగారపుండ్రోటపకొ (పూఁదోటకని యర్థము.) అరిగెకొ = వెళ్లెను. ఇందుఁ బువ్వు లామెను బాధించుటకు మన్మథుని బాణము లగుట హేతువుగాఁ జెప్పఁబడినందునఁ గావ్యలింగ మనునలంకారము. మఱియుం జల్లదనమునకుఁ దగినయూపచారము చేయఁగాఁ బాప మెక్కువయ్యె ననుటచే సంజ్వరమును మన్మథావస్థ చెప్పఁబడియె.

క॥ కలికి మలయంపునలిగరు

వలికిం జలదళులబలుర ♦ వలికి మయూరా
వలికిర శారికామం

డలికి మది నులికి తద్వ ♦ నంబున మెలఁగున్ || 51

కలికి = సుందరి యగుభద్ర, మలయంపువలిగరువలికిన్ = మలయపర్వతమునుండి వచ్చినచల్లనిగాలికిని, చలదళులబలురవలికిన్, చలత్ = తిరుగుచున్న, అళుల = తుమ్మెదలయొక్క, బలు = అధికమైన, రవలికిన్ = ధ్వనికిని, మయూరావలి.....మండలికిన్, మయూర = నెమిళ్లయొక్క, ఆవలి = సముదాయమునకును, కీర = చిలుకలయు, శారికా = గోరువంకలయు, మండలికిన్ = సముదాయమునకును, మదిన్ = మనసునందున్, ఉలికి = వణకి, భయపడి యని యర్థము. తద్వనంబునన్ = ఆవనమునందున్, మెలఁగున్ = సంచరించును.

మలయానిలకీరశారికాదు లుద్దీపనవిభావములు. (మనంబునం గలిగినయనురాగమును బలపఱచునవి.) కావున నామెయుద్యానమునజడియుచు సంచరించు చుండెనని భావము.

సీ॥ తలిరుటాకులజొంప ♦ ములు దావళిఖ లంచు

నెంచి యందులఁ బ్రేవే ♦ శించఁజూచు

నునుదీవ లురగంబు ♦ లని డాసి తత్పల్ల

వాగ్రజిహ్వాలు కేల ♦ నంటఁ దివురు

విరులమరందముల్ ♦ విషధార లనుచు వి

తర్కించి సారెకుఁ ♦ ద్రావఁ దలఁచు

శశికాంతకృతమహీ ♦ జాతాలవాలంబు

లొనరు డిగ్గియ లంచు ♦ నులుకఁ దొడరుఁ

గడిసి మదనుండు వదలక ♦ యద నెఱింగి

పదులు నూలులు గుదులుగా ♦ నెదఁ గదిమెడు

కుసుమశరముల విసరుల ♦ విసిగి విసిగి

వెసఁ దనువు వీడఁదలఁచి యా ♦ బిసరుహఃక్షి ||

మదనుండు = మన్మథుండు, అదను = (ఆమెకుం గృష్ణునం దభిలాష గలిగిన)
 సుమయమును, ఎటింగి = తెలిసికొని, కదిసి = సూపించి, వదలక = విడువక, (ఎడతెగ
 కుండ నని యర్థము.) ఎదక = వక్షమునందుక, పదులు = నూలులు, గుదులు = స
 మూహములు, కాక = అగునట్లు, కదిమెడుపసుమశరములవిసరులక, కదిమెడు = ఆక్ర
 మించెడు, (నామెడు నని యర్థము.) పసుమశరముల = పుష్పబాణములయొక్క, విస
 రులక = వేయుటలచేతను, (ప్రయోగించుటచేత నని యర్థము.) బిసరుహాక్షి = భద్రా
 కన్య, విసిగివిసిగి = మిక్కిలి విరాగమునొంది, వెసన్ = వేగముతోన్, తనువుక = శరీ
 రమును, వీడన్ = విడుచుటను, తలఁచి = కోరి, తలిరుటాపలజొంపములు = చివురుటా
 కులగుంపులు, తలిరు + ఆసు = తలిరుటాసు, కర్మధారయమందుఁ జేర్వారుల కచ్చు ప
 రం బగునపుడు టుగాగమంబు విభాష నగును. బా. సం. దావశిఖలంచుక = నిష్పమం
 టలనుచుక, ఎంచి = తలఁచి, అందులక = వానియందుక, ప్రవేశించక = పడుటకుక,
 చూచుక = యత్నించును. ఆమెనున్మథబాధ కోర్వలేక దేహమందు విరాగ మొంది
 తనకు మిక్కిలి తాపము గలిగించుటచేఁ జివురాసు లగ్ని యని భ్రమించి యందుఁ బడు
 టను యత్నించుచుండె నని భావము. నునుదీవలు = నున్న నితీఁగలు, ఉరగంబు ల
 ని = సాము లని భ్రమసి, దాసి = సూపించి, తత్పల్లవాగ్రజిహ్వలు, తత్ = ఆతల
 యొక్క, పల్లవ = చిగుళ్ల నెడు, అగ్రజిహ్వలు = జిహ్వగ్రములను, కేలక = చెలితోన్,
 అంటక = ముట్టికొనుటను, తివురున్ = యత్నించును. నున్న నితీవలంజూచిసాము లను
 కొని వానిచివురాసులను నాలుకలుగాఁ దలఁచి ముట్టుటను యత్నించు చుండె నని భా
 వము. విరులమందముల్ = పువ్వులందలి తేనెను, విషధారలనుచుక, వితర్కించి = ఊహి
 పించి, సారెకున్ = మాటిమాటికిన్, త్రావక = పానముచేయుటను, తలఁచుక = య
 త్నించును. శశికాంత.....వాలంబులు, శశికాంత = చంద్రకాంతపుమణులతో, కృ
 త = కట్టఁబడిన, మహిజాత = చెట్లయొక్క, ఆలవాలంబులు = పాదులు, చెట్లమొదటం
 బటికపురాలతోఁ గట్టినయరఁగుల నని యర్థము. ఒనరుడిగ్గియలంచుక = ఒప్పెడునడ
 బావు లనుకొని, దీర్ఘికాశబ్దభవముఁ దిగ్గియ. దిగి నీళ్లు ముంచుకొనఁదగినట్లు మెట్లు గ
 లనూయి నడబావి యనఁబడు. ఉలుకక = దుముకుటకుక (అందుఁ బడుట కని య
 ర్థము.) తొడరుక = యత్నించును. చివురాకులు మొదలగునవి యగ్ని మొదలగువా
 నివలెఁ దాపాధిక్యమును గలిగించుటచే వానియం దగ్నాద్యదులబుద్ధి గలిగి ప్రాణత్యా
 గమునకు సాధనము లని తలఁచి యట్లు చేయ యత్నించె నని యందు వర్ణించుటచే మ
 న్మథావస్థలలోఁ గడపటిది యగుమరణావస్థ చెప్పఁబడియె. కేవలమరణ మమంగళము
 కావున మరణప్రయత్నమే మరణావస్థ యని యాలంకారికులు చెప్పదురు. చక్షుశ్రోత్ర

(ఆదరమునం బ్రియదర్శనము) మనస్సంగము (ఎల్లకాలము ప్రియునందే మనసు నిలుపుట) సంకల్పము (నాధవిషయ మైనమ సౌరభము) ప్రలాపము (ప్రియగుణస్తుతి) మొదలగునవి మన్మథావస్థలు. ఈయవస్థ లయోగవిప్రీలంభశృంగారమునకు నాస్పదములు. అదివఱ కెన్నఁడును గూడనినాయికానాయకులశృంగార మయోగవిప్రీలంభము. ఇది యభిలాషమువలనఁ గలుగును. మున్నఁ గూఁసిననాయికానాయకులకుఁ బ్రవాసాదులవలన విప్రలంభము గల్గును. (విప్రలంభము = వియోగము.)

ఉ॥ నెచ్చెలు లత్తఱిన్ వరమ ధీభవనాంతరపుష్పశయ్యపై
నచ్చపలాక్షిఁ గానక ర ధీభవనాంతరపుష్పశయ్యపై
కిచ్చటినుండి గోల యిపు ధీభవనాంతరపుష్పశయ్యపై
జొచ్చి నికుంజపుంజముల చోటుల నారసి యందు నొక్కచో॥

అత్తఱిన్ = భద్రాశృంగారవసమునకుఁ బోయినపుడు, నెచ్చెలులు = ప్రియసఖులు, వర.....పైన్, వర = శ్రేష్ఠమైన, మణీభవన = మాణిక్యపుటింటియొక్క, అంతర = లోపలనున్న, పుష్పశయ్యపైన్ = పూలపాన్పుమీఁదను, అచ్చపలాక్షిన్ = ఆభద్రను, కానక = చూడక, గోల = మద్దరాలగుభద్ర, మారునిబారికిన్ = మన్మథునివలనిబాధకు, ఓర్వలేక = సహించలేక, (బాధను సహించలేక యని యర్థము.) ఇపుడు = ఈకాలమునకొ, ఇచ్చటినుండి = ఈస్థలమునుండి, ఎచ్చటికిన్ = ఏస్థలమునకుకొ, ఏగనె = వెళ్లెనో, అంచుకొ = అనుకొనుచుకొ, అవ్వనిన్ = ఆపుష్పవసమును, చొచ్చి = ప్రవేశించి, నికుంజపుంజములచోటులన్ = పొదరుటిండ్లుగలస్థలములందుకొ, ఆరసి = వెదకి, అందుకొ, ఒక్కచోన్ = ఒకానొకస్థలమునందున్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

క॥ కలువలచెలి వెలుగులచే

నలువుఁ దొలఁగి నిదురఁ జెందు ధీనినియుఁబోలెకొ
దలమగువలరాయనికొ

కల నలయుచు సొలయులలనఁ ధీనినియుఁబోలెకొ

కలువలచెలివెలుగులచేకొ = చందురునికాంతిచేతను, నలువుకొ = చక్కఁదనమును, తొలఁగి = వదలి, నిదురకొ, చెందునలినియుఁబోలెకొ = పొందెడుతామరలతవలెకొ, దలము = అధికము, అగువలరాయనికొకలకొ = అగుమన్మథునితాపముచేతను,

అలయుచున్ = శ్రమపడుచున్, సాలయులలనన్ = మూర్ఛపొందుభద్రను, కనుఁగొని = చూచి, ఎలమిన్ = ప్రీతితోన్, మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.

క॥ తఱియం జని నునుఁజెక్కులఁ

దొరఁగెడుకన్నీరు పోవఁ ♦ తుడుచుచు నంసో

పరి విదిలి జాటుఘనకచ

భరమును సవరించి యిట్లు ♦ పలికిరి చెలిమిన్॥ 55

తఱియం జని = సమీపించి, నునుఁజెక్కులన్ = నున్ననిజెక్కులందున్, తొరఁగెడుకన్నీరు = స్రవించుకన్నీటిని, పోవన్ = పోవునట్లు, తుడుచుచున్, అంసోపరి = బుజముమీఁదను, విదిలి = వీడి, జాటుఘనకచము = పడుచున్న గొప్పకొప్పును, సవరించి = బాగుచేసి, ఇట్లు = ఈప్రకారము, చెలిమిన్ = ప్రేమచేతను, పలికిరి = మాటలాడిరి.

చ॥ ఒకనిముసమ్ము మమ్ము నయ ♦ యో యెడఁబాయనిదాన వొంటిఁ గా
నకు నెటు వచ్చితమ్మ కెల ♦ నం దరిలేనిమరందసింధు లిం
తకు నెటు లీడితమ్మ యెడఁ ♦ దప్పనిబల్ గపురంపుఁదిప్ప లో
ర్వక యెటు దాఁటితమ్మ మగు ♦ వాతెగువల్ తగు నమ్మ యెమ్మెయిన్॥

అయయో! = ఎంతకష్టము. సంతాపార్థక మైనయవ్యయము, మగువా = ఓభద్రా! మమ్మున్, ఒకనిముసమ్ము = ఒకరెప్పపాటుకాలము సయితము, ఎడఁబాయనిదానవు = వదలియుండనిదానవు. (ఎడఁబాయనిది + వు = ఎడఁబాయనిదానవు.) అదిశబ్దమునకు వు, ను లు పరంబు లగునపుడును సంబోధనంబునందును దాన యనునాదేశంబగు. బా. కా. ఒంటిన్ = సహాయములేకుండన్, కానకున్ = అడవికిన్, పూఁదోఁటక నియర్థము. ఎటు = ఏప్రకారము, వచ్చితమ్మ, కెలనన్ = సమీపమందున్, దరిలేనిమరందసింధులు = ఒడ్డులేనిపూఁదేనెనదులను, ఇంతకున్ = ఇంతకాలమునకున్, ఎటులు = ఏప్రకారము, ఈడితమ్మ = తరించితివి. ఎడన్ = మార్గమధ్యమునందున్, తప్పని.....తిప్పలు = దాఁటకుండ రావలను లేనిపెద్దకప్పురపుందిన్నెలను, ఓర్వక = ఆఁగక, ఎటు, దాఁటితమ్మ = అతిక్రమించితివి. ఎమ్మెయిన్ = ఏప్రకారముచేతనైనను, తెగువల్ = సాహసకార్యములు, తగునమ్మ = యుక్తమా? (కావని యర్థము.)

చ॥ ఇల నెలప్రాయపుంజెలువఁ బిచ్చ నహింపరటమ్మ దివ్యవశా
 చెలువము గల్గుచెల్వులకుఁ ♦ జిత్తమునగ దిటు తొల్కి దక్కి చిం
 తిలుదురటమ్మ మేను వెను ♦ దియ్యని తియ్యనివింటి మేటికాఁ
 కల నలయింతురమ్మ కొఱ ♦ గాములు చెల్లునటమ్మ యింతికి॥ 57

ఇలక = భూమియందక (సప్తమ్యర్థమందు ద్వితీయం.) ఎలప్రాయపుంజెలువ
 లు = యావ్వనమం దున్నస్త్రీలు, ఇచ్చక = వలపున, నహింపరటమ్మ = భరింపరా (భ
 రింతు రని యర్థము.) జవ్వనులు తగినపురుషులను వలచుట కిలదు. గాని దివ్యము =
 ఒప్పునది, జెచెలువము = అయినయందము, గల్గుచెల్వులకుఁ ♦ అని తగినవస్త్రీయులుకుఁ
 (ప్రియులనిమిత్త మని యర్థము.) చిత్తమునందుక = మనసునందుక, తొల్కి = తొ
 ర్వమును, తక్కి = విడిచి, ఇటు = ఈప్రకారము, చింతియింతురమ్మ = చింతించుచు వడుచు
 రా? (పడ రని యర్థము.) మేను = శరీరమును, వెనుదియ్యని.....కాఁకలనీ, వెను
 దియ్యని = సంజేహము నుంచని, తియ్యనివింటి మేటి = మనస్సుగనునియుంక్కి (వెలుగుచెల్లు
 భరించినచూచునియొక్క యని యర్థము.) కాఁకలక = తాపముచేతను, అలయింతుర
 మ్మ = శ్రమపెట్టుదురా? శ్రమపెట్ట రని యర్థము. ఇంతికిక = ఇంతికినిక, కొఱ
 గాములు = చెడుపనులు, చెల్లునటమ్మ = తగునా? (తగు మని యర్థము.)

ఉ॥ నెమ్మదిఁ జింత పేల రమఁ జీరమఁజీయత శోరి నిన్ను కీ
 ఘ్రుమ్ముగ గారవింప ననుఁ రాగమునక విభవంబు అందె శో
 యమ్మరొ నమ్మ నాదుపలుఁ కాత్మధనమ్మగ అమ్మ విన్ను శో
 రమ్మగునివ్వనమ్మనఁ దిఁ రమ్మగుసంపదఁ జూత మిమ్ములు॥ 58

రమణీ = ఓచక్కనియింతి! నెమ్మదిక = మనసునందుక, చింతలు = శోకము,
 ఏల = ఎందునకుక, శోకింపం బనితే దని భావము. శోరి = కృష్ణుడని నిన్నుక, శీఘ్ర
 మ్ముగక = త్వరగానే, అనురాగమునక = ఎప్పుడునునునక, రమణీయతక =
 ఒప్పదముశోక, (ఒప్పదముగా నని యర్థము.) గారవింపనీ = గోరవింపఁ గాక,
 విభవంబులు = సంపదలను, అందెడు = పొందెదవు. ఓయమ్మరొ! (ఇందు రొ, ఓ
 యనుసంబోధనముం చెలుపుప్రత్యయములు రెండుండట చింత్యము.) నాదుపలుకు =
 నామాటను, ఆత్మధనమ్మగనీ = దగ్గట నున్న సొమ్ముగాను, విన్నుము = విశ్వసింపుము.
 తెమ్మ, తోర మ్మగునివ్వనమ్మక = గొప్పది మునుదీనకట మందుక, తగు మ్మగు

సంపదకో = ఉన్న (పుష్పఫలాదిరూప మగు) భాగ్యమును, ఇమ్మొలకో = ఆనందము తోకో, చూతము = కనుగొందము, రమ్ము.

వ॥ అపుడు కలవాణి సంస్కృతంబులై హరిపరంబు లగుశుద్ధాంధ్రవచ
నంబుల నిట్లనియె॥ 59

అపుడు = ఆకాలమునకో, కలవాణి = కలవాణి యను పేరు గలచెలి, సంస్కృతంబులై = సంస్కృతపుమాటలై, హరిపరంబులు = విష్ణువుం దెలుపునది, అగు, శుద్ధాంధ్రవచనంబులకో = అచ్చ తెనుంగుమాటలతోకో, ఇట్లనియెకో = ఈప్రకారము చెప్పెను. విష్ణుపర మైనయర్థముననే కేవలసంస్కృతములును దెండవయర్థమున నచ్చ తెనుంగులు నగుపదములతోఁ జెప్పెనని యర్థము.

ఉభయభాషాకందము.

నీలాగారయనగవే

నాలియమాదానిపాల ♦ నాతిబలారే

మేలానీలావరయమి

వాలాయమునేనకావ ♦ వారకపదమా॥

60

ఇందలిపదము లొక్కమాటు కేవలసంస్కృతములును మఱియొక్కసారి చచ్చ తెనుంగువియునగును.

తెనుంగుపదచ్చేదమునునర్థమును.

నీలాగు, అరయకో, నగవు, ఏ, నాలి, అ, మాదానిపాలకో, నాతి, బలారే, మేలు, ఆ, నీలావు, అరయమి, వాలాయము, నేను, ఆ, కావన్, వారక, పదమా, .

నాతి = పీఠద్రా! నీలాగు = నీవిధము, నీవు చేసినపని యని యర్థము. అరయకో = ఆలోచింపఁగాకో, నగవే = నవ్వే. నవ్వనకుం దగినది యని యర్థము. నీవు చేసినపని పరిహాసము చేయుటకుఁ దగినది యని భావము. మాదానిపాలకో = మాది యగుపనివిషయమై, నీవిటకు వచ్చుట మాకుఁ దెలుపుట యనుపనివిషయమై యని యర్థము. నాలియ = వంచనమా. వంచనము చేయవచ్చునా యని యర్థము. (కూడదనుట) 'అ' కాక్యర్థము. బలారే = స్తుతిం దెలుపునవ్యయము. కానియిది యిచట విపరీతలక్షణమునందుం దెలుపును. నీవు చేసిన పని నిందింపఁదగిన దని యర్థము. శబ్దమునకు

సందర్భానుసారముగ విరుద్ధాగమును గలిగించుశక్తి విపరీతలక్షణ యనంబడు. నీలా
వు = నీశక్తిని, అరయమి = తెలిసికొనలేకపోవుట, మేలా? = తేమమా? కా దని య
ర్థము. ఇట్టిబాధ గలిగినకాలమున మమ్ము విడిచి కాలక్షేప్రము చేయఁదగినశక్తి నీకుఁ
గలదో లేదో తెలిసికొనలేకపోవుట మేలు గా దని భావము. కావణ = (నిన్ను) ర
క్షించుటకు, వాలాయము = తప్పకుండన్. నేన = నేనే. నిన్నుఁ గాపాడుట కవశ్య
ము నే నుండవలె నని యర్థము. వారక = తప్పక, నామాట నిరాకరింపక యని యర్థ
ము. పదము. ఆ = (తోఁటకు) నడువుము.

సంస్కృతపదచ్ఛేదము నర్థమును.

నీలాగారయ, నగవ, ఇనాలియ, మా, దానిపాలన, అతిబలారే, మేలానీలావర
యమివాల, అ, యమునేన, కా, అవ, వారకపదమ, అ.

నీలాగారయ, నీల = నీలాచల మనెడు, అగార = గృహమును, య = పొందిన
స్వామి. నీలాచలమున వాసము చేయునట్టి ప్రభువా యని యర్థము. జగన్నాథస్వా
మి వాసముచేయుకొండకు నీలాచల మని పేరు. నగవ = గోవర్ధన మనుపర్వతమును వ
హించినగోపాలుఁడా. ము న్నొకనిమిత్తమున నింద్రుఁడు కోపించి రాలవానం గృష్ణు
నకు నివాసస్థాన మగువ్రజముపైఁ (పసులమంద) గుఱియింప గోవులను గోపాలురను
రక్షింపఁ గృష్ణుఁడు గోవర్ధనంబు కేల ధరియించె నని భాగవతము. ఇనాలియ, ఇన =
సూర్యులయొక్క, ఆలి = సముదాయమును, య = పొందినపురుషుఁడా, సూర్యమండల
ములో బంగారువికార మైనశరీరము గలపురుషరూపమున నీశ్వరుఁ డున్నాఁ డని వే
దాంతములయందుఁ బ్రసిద్ధి. దానిపాలన = గజవరదుఁడా. (దానము = ఏనుఁగుమద
ము. అదికలదిదాని = గజము. దానిని రక్షించినవాఁడు = దానిపాలనుఁడు. సంబోధన
ము. దానిపాలన.) విష్ణువు గజమును రక్షించినకథ సుప్రసిద్ధము. అతిబలారే = ఇం
ద్రు నతిక్రమించినబలవంతుఁడా. (బలారి = బలుఁ డనురక్కసునకు శత్రువు. ఇంద్రుఁ
డు. అతని నతిక్రమించి పారిజాతమును హరించినవాఁ డతిబలారి = కృష్ణుఁడు. సంబో
ధన మతిబలారే.) కృష్ణుఁ డింద్రుని జయించి పారిజాతముం దెచ్చి సత్యభామ కిచ్చె
ననుకథ మిగులం బ్రసిద్ధము. మేలానీలావర, మా = లక్ష్మికిని, ఇలా = భూదేవికిని, నీ
లా = నీలాదేవికిని, వర = భర్తా. శ్రీభూనీలాపతీ యని యర్థము. యమివాల = బుధు
లకు రక్షకుఁడా. సత్యము, అస్తేయము (పదద్రవ్యముహరింపమి) మొదలగువానిస
ముదాయము యమము. అది కలవాఁడు యమి. అట్టివారికి రక్షకుఁడా యని యర్థము
ఇందు వకారమునకును, పకారమునకును నభేదము గలుగుటచే యమివాల యమచో

యమిహాల గ్రహింపఁబడె. అ = (సకలలోకములకుఁ) గారణమా. (ని) అకారో
బ్రహ్మ విష్ణ్వశ కమతే వ్యంగణే రణే గౌర వేంతఃపురే హేతా. నా. నా. యమునే
న = కాళిందీనాయకుఁడా. యమునా = కాళిందికి, ఇన = ప్రభువా. (ని) కాళిందీ
సూర్యతనయా యమునా. అ. కృష్ణుఁడుకాళింది యనుకన్నెం బెల్లియాడినట్లు భాగవ
తమునఁ గలదు. వారకపదమ, వారక = (దోషముల) వారించు, పదమ = పాదశోభ
గల, అ = ఓకృష్ణ, మా = నన్ను, కా = భూమియందు, (ని) గోత్రాశుకపృథివీ. అ.
అవ = రక్షింపుము. నాచెలిం గాపాడు మని యర్థము. ఇట్లు కలవాణి చెలినిమిత్తమై
కృష్ణునిఁ బ్రార్థించెను.

క॥ అన బాలం గని కేలం

గొని లీలం దిగిచి యెత్తి ♦ కూరిమితోన్ దో
డ్కొని కేళీవనిపాళికిఁ

జనె నాళీజనము మనము ♦ సంతనమందన్॥ 61

అనన్ = కలవాణియిట్లు పలుకన్, అళీజనము = చెలికత్తెలసముదాయము, బా
లన్ = భద్రును, కేలన్ = చేతులతోను, కొని = పట్టుకొని, లీలన్ = విలాసముతోన్, తి
గిచియెత్తి = లాగికొని, కూరిమితోన్ = ప్రేమతోన్, కేళీవనిపాళికిన్ = క్రీడావనప్రదేశ
మునకున్, మనము సంతనమందన్ = మనము సంతోష మందఁగా, తోడ్కొనిచనెన్ =
తీసికొనివెళ్లెను.

సీ॥ మోముఁ దమ్ములమోద ♦ ముసరు తేటలుచాలు

లలితనాసాగంధ ♦ ఫలులఁ దొలఁగ

సధరబింబముల్కై ♦ యరుదెంచుశుకములు

తనుసాంకవసువాస ♦ నను దలంక

నక్షిమీనముల డా ♦ యగ వచ్చుకోకముల్

నగవువెన్నెలలచే ♦ నెగసిపోవ

భుజమృణాళికలఁ గ ♦ ప్పమరాళికలు నీల

కబరికాభములచేఁ ♦ గలసిపలువఁ

జనుచెలులమూపులఁ గరంబు ♦ లునిచి పొదల

విరులు నిట్టూర్పుగాడ్పుల ♦ వేడి నులియఁ
జివురుటాకులు నెమ్మేనుఁ ♦ దవిలి వాడ
విరహతాపాప్తి వనవీధి ♦ వెడలె రమణి॥

62

మోముఁదమ్ములమీఁదన్ = ముఖపద్మములందున్, ముసరు తేఁటలచాలు = క) ముక్కొనుతు మ్మెదలబారు, లలిత.....ఫలులన్, లలిత = మనోహరమైన, నాసా = ముక్కులనెడు, గంధఫలులన్ = సంపెంగలచేతను, తొలఁగన్ = పొటిపోఁగాన్, వనవి హారమునకు బయలువెడలిన స్త్రీలమోములం జూచి తు మ్మెదలు పద్మములని భ్రమియిం చి యందలి మకరందమువ్వుకై వచ్చి నాసలంజూచి సంపెంగలని తలఁచి తొలఁగుచుం డఁగా ననిభావము. వారిమోములు పద్మములను నాసలు సంపెంగలను బోలునని నిష్కర్షము. అధరబింబములకై పెదవులనెడు దొండపండ్లకై, అరుదెంచు శుకములు = వచ్చెడుచిల్కలు, తను.....నను, తను = శరీరమునందలి, (సహజమైన) సాంకవసు వాసనను = జవ్వాదిపరిమళముచేతను, తలంకన్ = భయపడఁగాన్, ఈజవ్వనుల పెదవు లు దొండపండ్లని చిలుకలు వానికై వచ్చి వారి శరీరములందలి సహజము లగు జవ్వాది వాసనలకుఁ జడిసి తొలఁగుచుండఁగా నని భావము. స్త్రీలదేహమం దిట్టిపరిమళము గల దని వసుచరిత్రాదులందును గలదు. అక్షిమీనములన్ = కన్నులను చేఁపలను, డాయం గన్ = సమీపించుటకు, వచ్చుకోకములు = వచ్చెడు చక్రవాకములు, నగవువెన్నెలల చేన్ = హాసమనెడు వెన్నెలకాంతులచేతను, ఎగసిపోవన్ = ఎగిరిపోఁగాన్, వారిక న్నులు మీనములను బుద్ధిచే వాని భక్షింప వచ్చిన జక్కవలు మందహాసమును వెన్నె లగాఁ దలఁచి భయపడి తొలఁగుచుండఁగా నని యర్థము. భుజమృణాలికలన్ = చేతు లనెడు తామరతూండ్లను, కప్పమరాళికలు = అక్రమించు నంచలు, నీలకబరికాభ్ర ములచేన్ = నల్లని కొప్పులనెడు మేఘములచేతను, కలసి = కూడి, పటువన్ = పొటిపోఁ గాన్, హంసలు వారి బాహువులను దూండ్లనుకొని గ్రహియింపఁ బోయి కచముల ను మేఘములను కొని తిరిగి పోవుచుండఁగా నని యర్థము. (ఇందుఁ దు మ్మెదలకు సంపెంగలకును, జిలుకలకును సంకుఁబిల్లులకును, జక్కవలకును వెన్నెలలకును, హంస లకును మేఘములకును, సహజవిరోధ మని తెలియవలెను.) చనుచెలులమూఁపులన్ = పోయెడు సఖురాండ్ర బుజములమీఁదను, కరంబులు = చేతులను, ఉనిచి = నిలిపి, పొదలవిరులు = పొదలందున్న పువ్వులు, నిట్టూర్పుగాడ్పులవేడిన్ = అధికమైన శ్వాస వాయువుల వెచ్చఁదనముచేత, నులియన్ = వాడిపోవఁగాన్, చివురుటాకులు = రేత యాకులు, నెమ్మేను = శరీరమును, తవిలి = తాకి, వాడన్ = వడలిపోవఁగాన్, (ఇవి

తెందును దాపాధిక్యమును జూచించును.) రమణి = భద్ర, విరహతాపాప్తిక = ఎడఁ బాటువలని కాఁక దగులుటచేత, వనవీధిక = వనమార్గమందు, వెడలెక = బయలువెడలెను. రూపకమును, సతీశయోక్తియు సలంకాగములు.

క॥ రాజద్వనభూజసుమన

మాజవిభవ మెఱుకపటిచె ♦ మానిని కపు డా

లీజన మేతత్కథన

వ్యాజంబునఁ బ్రొద్దు పుత్త ♦ మనుచుం బ్రేమక॥ 63

ఆలీజనము = చెలుల సముదాయము, ఏతత్కథనవ్యాజంబునక॥ = దీనిం జెప్పుట యను మిషచేతను, ప్రొద్దు = కాలమును, పుత్తము = కడపుదము. అనుచుక॥, ప్రేమక॥ = స్నేహముచేతను, మానినికిన్ = భద్రకుక॥, అపుడు = ఆకాలమున, రాజ..... విభవము, రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, వన = తోటయందలి, భూజ = వృక్షముల యొక్కయు, సుగు = పూవులయొక్కయు, సమాజ = సముదాయముయొక్క, విభవము = సంపదను, ఎఱుకపటిచెక॥ = తెలియఁ జేసెను. ఇందు సమాజశబ్దము మనుష్యాదిసముదాయమునకే యుపయోగింపవలసినను లక్షణచే వృక్షాదులకే యుపయోగింపఁ బడెను.

చ॥ వరసుమనోనురాగవిభ ♦ వంబున గుచ్ఛకుచంబులాని సం

భరితరుచిం జెలంగు మృదు ♦ పల్లవపాణుల భూజనాథుకం

ధరను గవుంగలించుచు ల ♦ తావనితామణి భృంగనాదసా

దరమృదువాగ్విలాససము ♦ దారత మంతనమాడె నెచ్చెలీ॥ 64

నెచ్చెలీ = ఓసఖీ, లతావనితామణి = తీవ యనుస్త్రీశ్రేష్ఠము, వర..... జనక॥, వర = శ్రేష్ఠమైన, సుమనః = పూలయొక్క, అనురాగ = రక్తిమయొక్క, విభవంబునక॥ = సంపద యనియెడు, మగనియందలిమనఃపూర్వక మైనప్రేమాతిశయముచేతను, గుచ్ఛకుచంబులు = పూగుత్తు లనెడుస్తనములను, ఆని = అదిమి, సంభరితరుచిన్ = నిండయినకాంతిచేతను, చెలంగుమృదుపల్లవపాణులన్, చెలంగు = ప్రకాశించెడు, మృదు = మెత్తని, పల్లవ = చిగుల్లనెడు, పాణులక॥ = హస్తములతోక॥, భూజనాథుకంధరన్ = వృక్షరాజ మనుభగ్తయొక్కమెడను, కవుంగలించుచుక॥ = ఆలింగనముచేసికొనుచున్, భృంగనాద.....సముదారతక॥, భృంగ = తుమ్మెదలయొక్క, నాద =

నూతలనెడు, మృదు = శ్రావ్యమైన, వాగ్విలాస = మాటలసౌంపుయొక్క, సముదార
తక = ఆధిక్యముతో, మంతన మాడెక = రహస్యము చెప్పచుండెను. లోకమున
మొకానొకజవ్వని భర్తయందలియనురాగాతిశయముచే స్తనము లణగనట్లు భర్త
గొరిలించుకొనిన ట్టీలత పూలగుత్తులు సోకునట్లు వృక్షము నల్లికొనె ననియు నప్పు
డామెమాటలుచెప్పచున్న ట్లందలితుమ్మెదలు మృదువుగా ధ్వనించుచుండె ననియు
భావము. సావయవరూపకాలంకారము.

చ॥ మును పువ్వుదేనె నల్కి తెలి ♦ మొగ్గల ముత్తెపుముగ్గు వెట్టి యిం
పొనరుప్రవాళదీపికలు ♦ నొప్పగుపూబటపుల్ ఘటించి కుం
జనిలయసీమ లిట్లు వరు ♦ సం గయిచేసి మరుద్వరాప్తికై
కనదళివీక్షులై యెదురు ♦ కన్గెనె గంటె లతాసతీతతుల్ ॥ 65

లతాసతీతతుల్ = తీవ లనుస్త్రీసముదాయములు, మును = మొదటను, కుంజనిల
యసీమలు = పొదరు లనునిండ్లప్రదేశములను, పువ్వుదేనెక = మకరందముచేతను, అ
ల్కి = అలికి, తెలి మొగ్గలముత్తెపుముగ్గు = తెల్లని మొగ్గల నెడుముత్యాలముగ్గును, వె
ట్టి = ఉరించి, ఇంపు = ఆనందమును, ఒనరు.....కలు, ఒనరు = కలిగించెడు, (ఇది ప్రే
రణార్థక మని తలఁపవలెను.) ప్రవాళదీపికలుక = చివుల్ల నెడుదీపములును, ఒప్పగు
పూబటపుల్ = అందము లగుపూవు లనెడుసెజ్జలును, ఘటించి = కూర్చి, ఇట్లు = ఈప్ర
కారము, వరుసక = క్రమముతో, కయిచేసి = అలంకరించి, మరుద్వరాప్తికై, మ
రుత్ = వాయువసు, వరు = భర్తయొక్క, ఆప్తికై = రాకకై, కనదళివీక్షులై, కనల్ =
ప్రకాశించెడు, అళివీక్షులై = తుమ్మెద లనుచూపులు గలవియై, యెదురు కన్గెనెక =
ఎదురు చూచుచుండెను. కంటె = చూచితివా? కామపీడితయై గృహమునుం దన్ను
నలంకరించుకొని మగనిరాకకై యెదురు చూచునితి వాసకసజ్జిక యనంబడు. ఈప
ద్యమునం దిట్టినాయికాత్వము లతలయం దాఠోపింపఁబడెను. అలంకారము మీఁదటి
యట్లై.

చ॥ అనిశమహానురాగసము ♦ దంచిత తొనరసాంతరంగప

ద్మినుల మదాంధతక విడచి ♦ త్రిమృగుతుమ్మెదనెమ్మికాడు దా
ననయము చూచితే యవిన ♦ యమ్మునఁ బుష్పిణులైనకొమ్మలక
నెనరున నొందుచుండె రమ ♦ ణీ మధుపాళుల కేడ నిల్కడల్ ॥ 66

అనిశ.....తలు, అనిశ = ఎల్లకాలమును, మహత్ = అధికమైన, అనురాగ =
 ఎఱ్ఱనికాంతిగలుగుటచేతను, సముదంచితలు = ప్రకాశించునవి. ఎల్లకాలము నధికమైన
 ప్రేమముచేఁ బూజింపఁబడువా రని యర్థాంతరము. ఔ సరసాంతరంగపద్మినులన్ =
 అగు, సరస = ఉదకముతోఁగూడిన, అంతరంగ = లోపలియవయవము (దుంప) కల
 పద్మినులన్ = పద్మలతలను, అగుసరస మైనమనసు గలపద్మినీజాతిస్త్రీల నని రెండవ
 యర్థము. మదాంధతన్ = పొగరువలనిగుడ్డితనముచేతను, విడచి = వదలి, త్రిమ్మరుతు
 మ్మెదనెమ్మికాఁడు = సంపరించెడుతుమ్మెద యనుప్రియుఁడు, తాన్ = తాను, అనిన
 యమ్మునన్ = అవిధేయతచేతను, (చెడునడవడిచేత నని యర్థము.) పుష్పిణులైనకొమ్మ
 లన్ = పువ్వులు గలచెట్టుకొమ్మలను, రజస్వల లైనస్త్రీల నని రెండవయర్థము. అనయ
 ము = అత్యంతము, నెనరునన్ = నెయ్యముతోన్, ఒందుచుండెన్ = పొందుచుండెను,
 రమణీ = ఓభద్రా! చూచితే = చూచితివా? మనుపాశులగున్ = తుమ్మెదలసమూహ
 మునకున్, మద్యపానముచేయువారల సముదాయమున కని రెండవయర్థము. నిల్క
 డల్ = మనస్థైర్యములు, ఏడన్ = ఎక్కడన్, (కల్లున్) ఎక్కడను లేదని యర్థ
 ము. భ్రమరములు పుష్పిణులగుకొమ్మలను బొందుచున్న వనువిశేషమును మధుపము
 లకు నిల్కడ లేదను సామాన్యమున సమర్థించెం గాన నిం దర్థాంతరన్యాసాలంకారము
 మఱియును రెండర్థములు గలచోట నర్థద్వయమునకు నభేదనిశ్చయముచే జ్ఞప్తరూపకము.

సీ॥ వితతాళిమాలికా ♦ వేణువు మ్రోయించి

బలునెమ్మినటనముల్ ♦ వెలయఁజేసి

కలకంఠకాకలీ ♦ గానంబు లలరించి

ఘనమండలవిలాస ♦ గతులు పూని

కమనీయశుకభాష ♦ ణముల ముచ్చటలాడి

వలపూర విరులన ♦ వృ లొదవించి

మంజుకింజల్కరో ♦ మాంచగుచ్చస్తనాం

చద్గోపికాసహ ♦ స్రముల నెనసి

కమ్రశాఖాభుజంబులఁ ♦ కౌగిలించి

కలరనస్వనమణితంబు ♦ లొలయ రాస

కేళిఁ జూపించెఁ దాపింఛ ♦ కృష్ణమూర్తి

యివ్వనంబునఁ గనుఁగొంటె ♦ యిందువదన ! 67

తాపింఛకృష్ణమూర్తి = చీకటిమాఁక కనుకృష్ణమూర్తి, వితతా..... నేణువు,
 వితత = విశాల మైన, అళిమాలిక = తుమ్మెదలబా రనెడు, నేణువు = పిల్లఁగ్రోవిని,
 మోయించి = ధ్వనించునట్లు చేసి, బలునెమ్మినటఁముల్ = అధిక మైననెమ్మలయొక్క
 నాట్యములను, నట్టిసంతసముతోడినాట్యములను వెలయఁజేసి = ప్రకటించి, (కృష్ణుఁ
 డు రాసక్రీడయందుఁ బిల్లఁగ్రోవితో గానముచేయుచు నాట్యము చేసె నని భాగవత
 ము.) కలకంఠ.....లు, కలకంఠ = కోయిలలయొక్క, కాకలీ = సూక్ష్మ మైనమధు
 రధ్వని యనెడు, గానంబులు = సంగీతములను, అలరించి = ప్రకాశింపఁజేసి, ఘనమం
 డలవిలాసగతులు = మేఘమండలముయొక్కవిలాసముతోఁ గూడినతోవను, ఆకాశ
 ము నని యర్థము. (ఈయర్థమున బహువచన మవివక్షితము.) పూని = ధరించి, మేఘ
 మండలమువలకు నొన్నత్యమున వ్యాపించి యని వృక్షపర మైనయర్థము. గొప్పని య
 గుమండలాకార మైనగమనములను ధరించి యని కృష్ణపర మైనయర్థము. (ఈరెండర్థ
 ములకు నిట నభేదాధ్యవసాయము.) కమనీయ.....ములక, కమనీయ = మనోహర
 ము లైన, శుకభాషణములన్ = చిలుకపలుకులచేతను, ముచ్చటలాడి = ప్రియవాక్యము
 లు పలికి యని వృక్షపరము. చిలుకపలుకులం బోలుపలుకులచేతఁ బ్రియవాక్యములు ప
 లికి యని కృష్ణపరము. వలపు = పరిమళము, ఊరక = అధికము కాఁగాక, (ప్రేమ
 మధికము కాఁగా నని కృష్ణపరము.) విరులనవ్వులు = పువ్వు లనెడుహాసములను, ఒద
 వించి = కావించి, పువ్వులం బోలిననవ్వును గావించి యని కృష్ణపరము. మంజు.....
 లక, మంజు = మృదువులగు, కింజల్క = పువ్వులలోనిదాఁము లనెడు, రోమాంచ = గ
 గుర్పాటు గల, గుచ్చ = పూగుత్తు లనెడు, స్తన = కుచములచేతను, అంచత్ = ప్రకా
 శించుచున్న, గోపికాసహస్రములక = శారిబా (సుగంధిపాల) లత లనెడుప్రేతల
 యొక్కసహస్రములను (ప్రేత = గొల్లది) ఎఱసి = పొంది, (ని) గోపీ శ్యామా శారి
 బా స్యాత్. అ. కమ్రీశాఖాభుజంబులన్ = మనోహర మైనకొమ్మ లనెడుహస్తముల
 తోక, కాఁగిలించి = ఆలింగనము చేసికొని, కలరవ.....బులు, కలరవ = పావురము
 లయొక్క, స్వన = ధ్వను లనెడు, మణితంబులు = రతికాలమందుఁ గంతమునఁ బుట్టుధ్వ
 నివిశేషము, (ని) మణితం రతికూజితం. అ. ఒలయక = వ్యాపింపఁగాక, రాసకే
 శిక = గొల్లవా రాడుకొను నెకయాటను, పెక్కండ్రు గలిసి చేయునాట్య మని కొం
 ద అందురు. ఇవ్వనంబునక = ఈతోటయందున్, చూపించెక = కనుపఱిచెను, ఇందు
 వదన = ఓభద్రా! కనుగొంటె = చూచితివా? మున్ను శ్రీకృష్ణుఁడు మందయందు

రాసముం జూపె నని భాగవతమున నున్నది. ఇప్పు డీవసమునం దున్న తమాలవృక్షమున నైల్యగుణసామ్యముచేఁ గృష్ణత్వ మారోపించి రాసము చూపినపుడు కృష్ణుఁడు చేసినగానాదులను నావృక్షమునం దున్న కోయిలలకూఁతలు మొదలగువానియం దారోపించెను ; గాన సావయవరూపకాలంకారము.

క॥ వని సాధుమాధుకరగో

ష్ఠిని వర్తిలుచున్నతపసి ♦ చిత్రంబుగ నూ
తనశోభ నలరుగణికల

నెనసి మొగడచన్ను లంటె ♦ నిది గనుఁగొంటే॥ 68

(భద్రా!) వనిన్ = ఈతోటయందున్, సాధు.....గోష్ఠిన్, సాధు = పరోపకారముచేయు, మాధుకర = మధుకరవృత్తిచే జీవించువారియొక్క, (మధుకరము = తుమ్మెద. దీనివృత్తి పువ్వుపువ్వునకుం బోయి మకరందము గ్రోలుట. ఇట్లే యింటింటికిం బోయి భిక్షుఁ గొని జీవించుట మధుకరవృత్తి. (తుమ్మెదవృత్తిం బోలినవృత్తి యని యర్థము.) దీనిచే జీవించువారు మాధుకరులు.) గోష్ఠిన్ = సల్లాపముతోన్, ఇతరులకు హాని చేయనితుమ్మెదలసముదాయముతో నని ప్రకృతార్థము, మధుకరములసంబంధ మైనగోష్ఠి మాధుకరగోష్ఠి. గోష్ఠి = సముదాయము. వర్తిలుచున్నతపసి = ఉన్నతపశ్శాలి, ఉండెడిగాంచె ట్టని ప్రకృతార్థము. మాతనశోభలన్ = క్రొత్తదీపులతోన్ అలరుగణికలన్ = ప్రకాశించువేళ్ళలను, ప్రకాశించునడవిమల్లెల నని ప్రకృతార్థము, ఎనసి = కూడికొని, మొగడచన్నులు = మొలకచన్నులను, చన్నులఁ బోలినమొగ్గల నని యర్థాంతరము. చిత్రముగన్ = వింత గలుగునట్లు, అంటెన్ = స్పృశించెను. ఇది = ఈవింతను, కనుగొంటే = చూచితివా? ఇందుఁ దపసి యనువిశేష్యముసయితము శ్లేషించుటచేఁ బ్రాచీనులు శబ్దశక్తిమూలధ్వని యగు నని యందురు. ఇట్టిచోట్లఁ బ్రకృతాప్రకృతశ్లేష మనియే యప్పయ్యదీక్షితులు చెప్పిరి.

సీ॥ ఆమ్రవల్లరి కేల ♦ నంటు మల్లన బాల

తిలకింపు మిది దీనిఁ ♦ దిలకమేని

నుదతి తాచఁగదమ్మ ♦ యిది యశోకపుఁగొమ్మ

కొఁగలింపుము తావి ♦ గవయఁ గోవి

యిది ప్రియాభువు నాతి ♦ గదిసి పాడుము గీతి

ముచ్చటాడుచు నేగు ♦ ముదిత గోఁగు
 కాంచనం బిది యింతి ♦ నించు మాననకాంతి
 చేరి నవ్వుము పొన్న ♦ చెలువమిన్న
 శ్వాస మొందింపు మిది సింధు ♦ వార మతివ
 యువిద కేసర మిది దీని ♦ నుమియు మమ్మ
 యిటు లొనర్చినఁగాక యి ♦ విట్టపములు ను
 మంబు లీనవు వింటివే ♦ మంజువాణి॥

69

బాల=ఓముద్దరాలా! ఆమ్రవల్లిరి=తియ్యమామిడిచెట్టుయొక్కకొమ్మను, కే
 లక=హస్తముతో, అల్లన=మెల్లఁగాక, అంటుము=ముట్టికొనుము. ఇది=ఎవట
 నున్నయాచెట్టు, తిలకము=బొట్టుగుచెట్టు, ఏని=అయినయెడల, దీనిక, తిలకింపు
 ము=చూడుము. సుదతి=ఓభద్రా! (మేలయినదంతములు గలది) ఇది, అశోకపుఁ
 గొమ్మ=అశోక మనుచెట్టుయొక్కకొమ్మ; (అగును) (దీనిక) తాచఁగదమ్మ=
 తన్నుము. తావి=సుగంధము, కవయక=క్రమ్మకొనునట్లు, కోనిక=కురవకము
 ను (పూవులగోరంటచెట్టును) కౌఁగలింపుము; నాతి=ఓచిన్న దానా? ఇది, ప్రియా
 శువు=మోరటిచెట్టు; కదిసి=(దీని) సమీపించి, గీతి=గానమును, పాడుము; ము
 దిత=ఓశ్రీ! గోఁగు=ఇది కర్ణికారవృక్షము. ముచ్చట=మధురమైనమాటలు, ఆడు
 చున్=పలుకుచుక, ఏగుము=(దీనిసమీపమునుండి) పొమ్ము. ఇంతి = ఓకాంతా!
 ఇది, కాంచనంబు=సంపెంగచెట్టు. ఆననకాంతి=ముఖశోభను, నించుము=(ఇందుఁ)
 బ్రసరింపఁజేయుము. చెలువమిన్న=ఓసుందరీరత్నమా! పొన్న=(ఇది) పున్నాగ
 వృక్షము. చేరి=సమీపించి, నవ్వుము. అతివ=ఓజవ్వనీ, ఇది, సింధువానము=వావి
 లిచెట్టు; శ్వాసము=ఊర్పును, ఒందింపుము=(దీనికిం) దాఁకునట్లుచేయుము. ఉవిద=
 ఓయువతీ! ఇది, కేసరము=పొగడచెట్టు; దీనిక, ఉమియు మమ్మ=(మద్యముతో)
 నుమియుము. మంజువాణి=ఓమృదుభాషిణీ! ఇటులు=నేఁ జెప్పినప్రకారము, ఒనర్చి
 నఁగాక=చేసిననే కాని, ఇవిట్టపములు=ఈచెట్లు, (ఈశబ్దమునకుఁ గొమ్మలసముదా
 య మనియేని బోదెతేనిచెట్టనియేని యర్థము; గాని యిచట వృక్షసామాన్యమునకే
 యుపయోగించఁబడెను.) సుమంబులు=పువ్వులను, ఈనవు=ప్రసవింపవు. వింటివే=
 ఆలకించితివికదా! చెట్లకుం దీవలకు నకాలమునఁ బువ్వులు మొదలగువానిం బుట్టించు
 క్రియ దోహద మనంబడు. శ్రీలు చేతఁ దాఁకుట మామిడికిని, చూచుట తిలకమున

కును, కాలరి దన్నుట యశోకమునకును, కాఁగిలింతుట గోరెంటకును, సంభాషించుట
కొండగోఁగునకును, ముఖకాంతిం బ్రసరింపఁజేయుట సంభంగకును, నవ్వుట పొన్నకు
ను, ఊర్చుట వావిలికిని, కల్లుమియుట పొగడకును దోహదములు. ఇవన్నియు నిందుఁ
జెప్పబడె.

లయగ్రాహి.

చందనమహీరుహము ♦ లందుఁ బెనగొన్నగురు

వెందనునుఁదీవియల ♦ పందిరులలోఁ బెం

పొందువిరవాదిపువు ♦ గందవైడి రేచి చను

మందమలయానిలునిఁ ♦ జెందు పెనుతావిం

గ్రందుకొని ఘమ్మరను ♦ చుం దనరుపూఁబొదల

సందుల మెలంగి పలు ♦ చందములచే మా

కందసుమబృందమక ♦ రందరసబిందువుల

విందులుగఁ గ్రోలెడుమి ♦ శిందములఁ గంఠే.

70

(ఓభద్రా) చందనమహీరుహములందున్ = మంచిగందపుఁజెట్లయందున్, పె
నగొన్నగురు వెందనునుఁదీవియలపందిరులలోన్ = అల్లుకొన్నగురు వెందలయొక్కసన్నని
తీఁగలయొక్క పందిళ్లనడుమను, పెంపొందువిరవాదిపువుగందవైడిన్ = అధికమైనవిర
జాజిపువ్వులయొక్కపరాగమును, రేచి = రేఁగఁగొట్టి, చనుమందమలయానిలునిన్ =
పోయెడుచల్లగాలిని, చెందు పెనుతావిన్ = తగుల్కొనియెడుపరిమళముచేతను, క్రందు
కొని = అతిశయించి, ఘమ్మరనుచున్ = ఘమఘమ లాడుచున్, తనరుపూఁబొదలసర
దునన్ = ప్రకాశించెడుపూవులు గలపొదరిండ్లమధ్యను, పలుచందములన్ = అనేకప్రకా
రములచేతను, మెలంగి = సంఛరించి, మాకంద.....బిందువులన్, మాకంద = మామిడి
(పూవుల) యొక్క, బృంద = సముదాయముయొక్క, మకరందరసబిందువులన్ = తే
నెబొట్లను, విందులుగన్ = ప్రియభోజనములుగాన్, గ్రోలెడుమిశిందములన్ = అనుభ
వించెడుతుమ్మెదలను, కంఠే = చూచితివా?

క॥ అని జవ్వని కవ్వనితలు

వనితరువిభవములు దెలిపి ♦ వరసురభిరజం

బునఁ బసిమి దాల్చి తనులత

లొనరఁగఁ బుష్పాపచయన ♦ ముత్సుక లగుచుకొ॥ 71

అవ్వనితలు, అని=ఇట్లు పలికి, జవ్వనికికొ=భద్రున, వనితయనిభవములు, వని=
తోటయందలి, తరు=చెట్లయొక్క, విభవములు=సంపదములు, (చెట్లయొక్క-పుష్ప
ఫలాద్యతిశయము నని యర్థము.) తెలిపి=తెలియఁజేసి, వరసుగభిజంబునకొ=శ్రీష్ట
మైనపరిమళము గలపుష్పాడిచేతను, తనులతలు=తీరగలనంటిశరీరములు, పసిమికొ=ప
చ్చనికాంతిని, తాల్చి=ధరించి, ఒనరకొ=ప్రకాశింపఁగానో, పుష్పాపచయనముశ్చుక
లు, పుష్ప=పువ్వులయొక్క, అపచయ=కొయుటయందునో, సముశ్చుకలు=వేడుక
గలవారు, అగుచుకొ, మందరిపద్యముతో నన్వయము.

ఇభగతిరగడ.

పొలఁతి యీగొజ్జంగి ♦ పొదలఁజేనియసోస
కళులు పటుచాతకము ♦ లై మనలె పనిగోసఁ
జిన్ని నునుఁజివురాకుఁ ♦ జిదిమిలివె కెంగేలఁ
గన్ను లెట్టగఁ జేసెఁ ♦ గదవె కోకిల బాల !
ఘనకనకములు గొనుచుఁ ♦ గదలెఁ దెమ్మలముగ్రిచ్చు
వనలక్ష్మీసొమ్ము లని ♦ వదలఁ జేమననచ్చుఁ
గొమ్మ ! కయి నంటి ననఁ ♦ గోయు మిఁక నంపకుము
నెమ్మొగము చాయలన ♦ నిచిన దీచంపకము
కనదనిలగతి నెగయుఁ ♦ గప్రిపుదుమారములు
గని వెన్నె లనిపఱచెఁ ♦ గదె కోకవారములు
బింబ మనియెదురుకొనె ♦ విడిచి శుక మెలమావి
నంబురుహనయన ద ♦ వ్వరసి నీకెమ్మొవి
జడిగొనఁదొరంగెఁ గే ♦ సరముల మరందములు
దడిసెఁ దద్బిందువుల ♦ ధమ్మిల్లుకుందములు

పటుమధుపపటలు ల ♦ భ్రము లనిమయూరములు
 నటియించె గంటె త ♦ న్నటనపుటొయూరములు,
 క్రూరఘణులను జుట్టు ♦ కొనియె నీచందనము
 చేరఁబోవకు మటకు ♦ జెలి నీకువందనము
 గేదంగి కోయ కే ♦ గెద వేటికి మిటారి
 కాదటే మరున కది ♦ గడిబంగరుకటారి
 కలికి వనదేవతల ♦ కర్ణికాకారములు
 దెలిపె నిచ్చటఁ జూచి ♦ తే కర్ణికారములు
 లతలమాటునఁ బెంప ♦ లరునీదుకొనగోరు
 సతివ యల్లయది పూ ♦ ననికేలఁ గొనఁగోరు
 వేడుకగ వినె దేల ♦ పికకుహూకారములు
 చేడె యవి నిరహిణుల ♦ చెవులకుఁ గఠోరములు
 నటవిరియు మొల్లవిరు ♦ లల్లచట మొల్లములు
 మఱచి పోదగునటే ♦ మరున కవిభల్లములు
 మరువంపుసారభము ♦ మఱిలించె గురువేరు
 సరిగాదు దీని కిక ♦ జగతి వేరొకవేరు
 సుదతిరో చేకొనవె ♦ సురపొన్నకొన్ననలు
 చద లంటెఁ బుష్పాదుల ♦ సారెదద్వాసనలు
 కొలఁది గనని విరాలి ♦ గొని సొలసినది కొమ్మ
 జలజాన్తుఁ గొల్త మింక ♦ సఖులార రారమ్మ॥

72

పాలఁతి = ఓస్త్రీ, ఈగొజ్జంగి.....కుక, ఈ = దగ్గఱనున్న, గొజ్జంగిపాదలతే
 నియసోనకుక = గొజ్జంగిపూవులు గలపాదలయందలి తేనెవర్షమునకుక, అశులు = శు
 మ్మేదలు, పటుచాతకములై = నేర్పు గలవానకొయిలలై, వనిలోనక = ఈతోటయం
 దుక, మసలెక = విహరించెను. వాన కురియునపుడు చాతకము లొకసమున నుంచుకొని
 చుచు నాజలబిందువులు త్రొవ్వన ట్లిచటిపాదలందుఁ దేనె యొడతెగకుండ వర్షించు

చుండఁ దుమ్మెదలు త్రావుచుండఁ ననియొకచెలి మఱియొకచెలితోఁ జెప్పెను. చిన్ని
 నును.....కున్, చిన్ని = మనోహరమైన, నును = మృదువైన, చివురాకున్ = చిగురం
 కును, కెంగేలన్ = ఎఱ్ఱనిచేతితోన్, చిదిమితివె = తురింపితివా? (ఈకారణమున)
 కోకిలబాల = చిన్నవయసున నున్న కోయిల, కన్నులు = నేత్రములను, ఎల్లగఁగన్ = ఎల్లవి
 యగునట్లు, చేసెఁగదవె = కావించెనుగదా. స్వభావముననే యెఱ్ఱనికన్నులు గోయిలగుం
 డఁగాఁ జిగురాకుఁ గోయుటచేఁగల్గినకోపమున నవి యట్లయ్యె ననియొకచెలి యుత్పే
 ట్తించెను. తెమ్మెరముచ్చు = వాయువనుదొంగ, ఘనకనకములు = గొప్పవి యగువాగో
 సరపుష్పము లనుబంగారు(వస్తువు)లను, కొనుచున్ = హరించుచునీ, కదలేన్ = నెడలి
 పోనెను. శిష్టరూపకాలంకారము. వనలక్ష్మీసాములు = వనలక్ష్మీయొక్క భూషణములు,
 అని = ఇట్లు తలఁచి, (వానిని) వదలఁడు = విడువఁడు. ఏమనవచ్చునో = ఏమనుటయు
 క్తము. ఈపుష్పములు వనశోభకుం గారణ మనియైన విడువక వాయువు హరించుచు
 న్నాఁడు. వీని నేమనవచ్చు ననియొకచెలి మఱియొకచెలితో ననెను. గాలిచేతం బు
 వ్వు లెగిరిపోవుచున్న వనిభావము. కొమ్మ = ఓచెలియా! కయిన్ = చేతితోన్, అం
 టి = ముట్టుకొని, ననన్ = పువ్వును, కోయుము. ఇకవంపకము = ఇంతకంటె నధికము
 గన్ గొమ్మ వంగఁజేయకుము. ఈచంపకము = ఈసంపంగ, నేమ్మొగముచాయలన్ =
 ముఖకాంతులచేతన్, ననిచినది = పూచినది. ఇది మన ముఖకాంతిచేఁ బూడిను కాఁ
 బట్టి దీనిని వంచి చాధింపక పూలుగోయుమని యొకతె మఱియొకతెతోఁ జెప్పెను.
 (జవ్వనులముఖకాంతిప్రసారముచే సంపెంగ పూచు ననిదోహదములతోనున్నది.) కో
 కవారములు = జక్కవలగుంపులు, కనదనిలగతిన్ = ప్రకాశించు చున్న వాయుసంచార
 ముచేతన, ఎగయుకప్రపుదుమారములు = ఎగిరెడుకప్పుఁపుఘోషులను, కని = చూచి,
 వెన్నెలని = చంద్రునికాంతి యనిభ్రమించి, పఱచెఁగదె = పొడిపోయెనుగదా! గాలి
 చేఁ గప్పురవుచెట్లుచుండి యెగిరెడుదుమ్ము చూచి తేల్లఁగనుండుటచేఁ జక్రివాకములు
 వెన్నెల యనిభ్రమించి తమకు దానికి విరోధముగావున మఱి పోవుచుండఁ ననియొక
 తె చెప్పెను. దీనను ముందువాక్యమునను (భ్రాంతిమదలంకారము.) అంబుగుహన
 యన = ఓయింతి! శుకము = చిలుక, దవ్వు = చాలదూఁము, అగసి = ఆలోచించి, (మి
 గుల నాలోచించి యనియర్థము.) ఎలమావి = లేతమామిడిచెట్టును, విడిచి, నీరమ్మా
 వి = నీపెదవి, బింబమని = దొండపండనుకొని, ఎదురుకొనెన్ = ఎదురువచ్చెను. మగం
 దములు = పూఁదేనెలు, కేసరములన్ = కేసరపుష్పములనుండి, బడిగొనన్ = ఎడతెగకుం
 డఁగాన్, తొరంగన్ = స్రవించెను. తద్బిందువులన్ = ఆతేనెబిందువులచేతను, భమ్మి
 ల్లకుంచములు = కొప్పులోనిమొల్లమొగ్గులు, తడిసెన్ = నానెను. అతిశయోక్త్యలంకారం

ము. మయూరములు = నెమిళులులు, పటుమఘపటలులు, పటు = చొరవగల, మఘప
 పటలులు = తుమ్మెదగుంపులు, అభ్రములని = మేఘములని, సటియించెన్ = స్పృత్యముచే
 సెను. దీనియందుభ్రాంతిమదలంకారము. తన్న టనపుటొయారములు = వానినాట్యపు
 సాగనులను, కంటె = చూచితివా? చెలి = ఓసఖీ! ఈచందనము = ఈమంచిగందపుఁజె
 ట్టు, కూరఫణులన్ = ఘాతుకములైనపాములను, చుట్టుకొనియెన్ = తన్నా వరించున
 ట్లు చేసికొనెను. అటకున్ = ఆచోటునకున్, చేరఁబోవకుము. నీకున్, వందనము =
 నమస్కారమును, (చేయుదును.) మితారి = ఓమదవతి! గేదంగి = మొగలిపూవును,
 వీటికి = ఎందులకున్, కోయక, ఏగెదవు = పోయెదవు. అది = ఆపువ్వు, మరునకున్ =
 మన్మథునకున్, కడిబంగరుకటారి = పరిమళము గలిగినబంగారుకత్తి, కాదటే = కాదా?
 (అగు ననియర్థము.) మొగలిపూవుఁ గోయక యేలపోయెద వనియొకతె చెలి నడుగ
 నది యాపువ్వు మన్మథునియాయుధముగాన ముట్టనైతి ననిచెప్పెను. కలికి = ఓసుందరీ,
 ఇచ్చటన్, కర్ణికారములు = కొండగోఁగుపువ్వులు, వనదేవతలకర్ణికాకారములు = వన
 ముం బాలించుదేవతలయొక్క కర్ణభూషణములయొకారములను, తెలిపెన్ = ప్రకటిం
 చెను. (స్త్రీలు చెవులను ధరించెడు సుకభూషణము కర్ణిక యనంబడును.) కొండ
 గోఁగుపువ్వులు వనదేవతలయొక్క కర్ణభూషణములవలె నుండె ననిభావము. లతలమా
 టునన్ = తీరగెలచాటునన్, పెంపలరునీడుకొనగోరు = అతిశయముచేఁ బ్రకాశించు నీ
 గోటితుదను, అల్లయది = ఆకనుపడుస్త్రీ, పూవని = పుష్పమునిభ్రమించి, కేలన్ = చేతి
 తోన్, కొనన్ = తీసికొనుటకు, కోరున్ = అపేక్షించును. చేడె = ఓచెలీ! (ఇదిచే
 టీశబ్దభవము.) పికకుహారములు = కొయిలకూతలను, వేడుకగన్ = కుతూహల
 మగునట్లు, వినెదేల = ఎందునకు వినెదవు. అని = ఆకూతలు, విరహిణులచెవులకున్ =
 మగనితో నెడఁబాసినస్త్రీలచెవులకున్, కఠోరములు = వినశక్యముకానివి, (అగున్)
 అల్లచటన్ = ఆస్థలమునందున్, అఱవిరియు మొల్లవిరులు = సగముపూచినకుందపుష్ప
 ములు, మొల్లములు = పెక్కులు. (కలవు) అవి = ఆపువ్వులు, మరునకున్ = మన్మథున
 కున్, భల్లములు = బాణములు, మఱచిపోన్ = (మన్మథునిబాణము లగుటను) మఱచి
 పోవుట, తగునటే = తగునా? (తగదనుట) ఆచోట మొల్లలు చాల నున్న వనియొక
 తె చెప్పఁగాన్ మఱియొకతె యవి మన్మథబాణము లనిమఱచి యటు పోవష మనిచె
 ప్పెను. కురువేరు = (ఒకసుగంధిద్రవ్యము) మరువంపుసౌరభమున్ = మరువముయొ
 క్కపరిమళమును, మఱలించెన్ = వారించెను. దానికంటె సధికముగాఁ బరిమళించు
 చున్న దనిభావము. వేరొకవేరు = ఇంకొకవేరు, జగతిన్ = లోకమునందున్, దీని
 కిన్ = ఈకురువేరునకున్, సరికాదు. పరిమళమున సమానము కాదు. సుదతిరో = ఓ

సుదతీ ! (మంచిదంతములుకలది) సురపొన్నకొన్ననలు = సురపొన్నలయొక్కనూతన మైనపుష్పములను, చేకొనవె = గ్రహింపుము. (క్రొత్త + ననలు = క్రొత్తనలు. నమానంబునఁ బ్రాతాదులతోలియచ్చుమీఁదివర్ణంబులకెల్ల లోపంబు బహుశ్చింతలుగా నగు. చా. సం. ఈనూత్రముచేఁ గొత్తశబ్దములొని తేకారద్వయమువలన లోపము గాఁ గాఁ, క్రొత్తశబ్దమున కాద్యక్షరశేషమునకుఁ గొన్నియడల నుగాగమంబునా గొన్నియడల మీఁదిపాల్లునకు ద్విత్వంబును నగు. బా. సం. నూత్రముచేఁ గాగమువలన ద్విత్వము గాఁగా, నీరూపము సిద్ధించెను.) తద్వాసనలు = ఆపిన్నపూవులనుగంధములు, పునః పునః = పరాగములచేతను, సారె = మాటిమాటికి, పదలు = ఆకాశమును. అంధై = తాఁకెను. సఖులారా = ఓచెలులారా, కొమ్మ = మనఃవలన గుఱుభద్ర, కొలఁది గననివిరాలి, కొలఁది = పరిమాణమును, కననివిరాలి = పొందనివలపును, (అధికమైన వలపు ననియర్థముః) కొని = పొంది, పొలసినది = మార్చుఁ జేరితివని. ఇంకొక = పిమ్మటను, జలజాస్త్రి = మన్మథుని, కొల్తము = పూజింతుము. రాగమ్మ = గండు.

గీ॥ అనుచు ననకేళి నలిపి న ♦ పద్మామతాక్షులు

లతులవివిధలతాంతనం ♦ తతులలోన

సమితసౌరభరుచిరము ♦ సౌరభము

నెంచి మదనున కర్చిత ♦ మంచు వడలి॥

73

పద్మాయతాక్షులు = ఆస్త్రీలు, (తామగపూవులుని పోలితివలయు అగుకన్నులుగలవారు.) అనుచు = ఇట్లొందొరులతోఁ బోలికొనాము, ననకేళి = అత్యానమందలిక్రీడను, చలిపి = చేసి, వివిధ.....లోనక, వివిధ = ములలోలగులు, లతాంత = పువ్వులయొక్క, సంతతులలోనక = సముదాయములందునీ, అమితసౌరభరుచిరములు, అమిత = అధికమైన, సౌరభ = పరిమళముచే, రుచిరములు = మనోహరములు, వివవానిక = అయినపుష్పములను, ఎంచి = ఏర్పఱిచి, మదనునక = మన్మథునిమీద, అర్చితము = ఒసఁగుదము, అంచుక, వడలి = వెలువలికి వచ్చి, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ విమలసన్మానసో ♦ సమభంబుగావున

రాజహంసవిహార ♦ గమ్య మగును

వరషద్భముఖ్యవి ♦ స్ఫురితంబుగావున
 మృదులహరిశిలీము ♦ భేష్ట మగుచు
 నురుధార తాష్టాభి ♦ యుక్తంబుగావున
 గురురవిజాభంగ ♦ గడిమ మగుచు
 వర్ణితకమలాధి ♦ వాసంబుగావున
 ఘనశంఖచక్రసం ♦ కలిత మగుచు
 నంబరమురీతి నలకాపు ♦ రంబుభాతి
 నిభపురితెఱంగు నచ్యుతా ♦ కృతిహారంగు
 వరుస నిరవొందునొకసరో ♦ వరము గాంచి
 రంచితారామసీమ న ♦ య్యబ్జముఖులు॥

74

అయ్యబ్జముఖులు = ఆస్త్రీలు, (చంద్రుని బోలినముఖములు గలవారు.) అం
 చిత = మనూహర మైన, ఆరామసీమక = పూదోటయందుక, విమల.....భంబు.
 విమల = స్వచ్ఛ మైన, సత్ = ప్రశస్త మైన, మానసోపమ = మానసరోవరముతో సాటి
 గల, భంబు = కాంతి గలది, కావునక = అగుటచేతను, రాజ.....రమ్యము, రాజ
 హంస = రాయంచలయొక్క, విహార = సంచారముచేతను, రమ్యము = సుందర మైనది,
 అగుచుక, మానససరసున హంసలు తఱచు వసించును. వీరు చూచినకొలను దానిం
 బోలుఁ గాన నిచటను హంసలు పెక్కులు గల వని చెప్పఁబడియెను. ఎఱ్ఱనికాళ్లును
 ముక్కులుం గలిగి తెల్లనిశరీరచ్ఛాయ గలహంసలు రాజహంస లనంబడు. (ని) రాజ
 హంసా స్తు తే చంచుచరణై ర్లోహితై స్పితాః. అ. విమల = స్వచ్ఛ మైన, సత్ = న
 త్కృతములయొక్క, మా = శోభచేతను, ససోపమ = సాటి లేని, భంబు = కాంతిగలది.
 (ఉపమ = సాదృశ్యము, అదికలది = సోపమము. అట్టిది కానిది, ససోపమము.) కా
 వునక = కనుకనే, రాజహంసవిహారరమ్యము, రాజ = చంద్రునియొక్కయు, హంస =
 సూర్యునియొక్కయు, విహార = సంచారముచేతను, రమ్యము = మనోహర మైనది, అగు
 చున్, (ని) సక సత్యే విదుషి శ్రేష్ఠే సాధా భవతి చ త్రిషు స త్క్రిబ మృతే.
 నా. నా. (ని) రాజా మృగాంకే త్కృత్రియే నృపే యోయున భాను ర్హంస స్సహ
 స్రాంశు వనియు నమరుడు. ఇందుఁ గొలనికి నాకాశముతో సాదృశ్యము చెప్పఁబడి
 ను. సన్మానసోపమభర్తృమును, రాజహంసవిహారరమ్యత్వమును శబ్దమాత్రముచే రెంటిం

గలవు. అర్థము: లేవు. అనఁగా మానససరసునం గలవాఁలఁ జేయువునను, నత్యంతములచే నసాధారణమైనకాంతి యాకాశంబునను, రాయం చలసంచారము చేయువునను, మూర్ఖ చంద్రులసంచార మాకాశమునను గలదు. వర.....తంబు, వర=ప్రశస్తిమైన, పద్మ=తా మరూపులు, ముఖ్య=మొదలైనవానిచే, విస్ఫురితంబు=ప్రకాశింపఁబడినది, కావు నన్=అగుటచేత, మృదుల.....ప్రము, మృదుల=నూగములు కాని, హరి=రప్పల కును, శిలీముఖ=తుమ్మెదలకును, ఇప్తము=అనునూలము, అగుదున్, పద్మములు మొ దలైనవి కలవు గనుకనే తుమ్మెదలు మొదలగువాని కీకొలను మిగులఁ బ్రీతి మొనర ద ని యర్థము. వరపద్మముఖ్య=వరము పద్మము మొదలైనవిగులచేతను (తొమ్మిది ద్రావ్యరాసులచేతను) విస్ఫురితంబు=ప్రకాశింపఁజేయఁబడినది, కావునఁ=అగుటచే తను, మృదులహరిశిలీముఖేప్తము, మృదుల=మిక్కిలి దరు గల, హరిశిలీముఖ=శివున కున్, (విష్ణువు బాణముగాఁ గలవాఁడు) ఇప్తము=ప్రీతి మొనరి, అగుదున్, (ని) మహాపద్మశ్చ పద్మశ్చ శంఖో మకరకచ్ఛపౌ ముకుంద నంద నీలాశ్చ వరశ్చ నిభయో నవ. అ. (ని) అలి బాణో శిలీముఖౌ. అ. (ని) శుకాగో కపి భేరిణు హరి గ్నా కపితే త్రిషు. అ. ఇందుఁ గొలని కలకాపురమునో సామ్యము చేప్పఁబడినను. పద్మా దిసంపత్తియు, హరిశిలీముఖేప్తత్వమును వెనుకటినుట్లే రెంటులు గలవు అర్థములేవు. అనఁగాఁ దామరరూపులు మొదలగువానికలిమి పరమము, పద్మము మొదలైనవిగులకలిమి యలకాపురంబునను, తుమ్మెదలు మొదలైనవానికిఁ బ్రీతి మిగుట పరమమును, శివునకుం బ్రీయము గావించుట యలకాయందును గలవు. ఉరు.....యుక్తంబు, ఉరు=గొప్పలగు, ధార్తరాష్ట్రీ=శల్లనిముస్కంబుం గావున నిదిగి శల్లనిదేహికాకాంతి గల యంచలచే, (ని) ధార్తరాష్ట్రీ స్థితేత్తతః. అ. అధిపతియుక్తంబు=హరిగోవిందు, కావునఁ=అగుటచేతను, గురు.....గరిమము, గురు=గొప్పఁడగును, గరిమమునను మనావదియొక్క (సూర్యునికిం గూఁడు దని యర్థము.) (ని) కాళిందీ మూర్ఖతేష యా. అ. అభంగ=పూర్ణమైన, గరిమము=గౌరవము గలది, అగుదున్, ధార్తరాష్ట్రీ ములనుసంచలు గలది గావుననే యమునావదిం బోత శల్లనిదేహి గలదిగా దని యాశయ ము. ఉరు = అధిపతి, ధార్తరాష్ట్రీభిముక్తంబు=భృతరాష్ట్రీపుత్రు లనెడువయోధులు కలది, కావునఁ, గురు=ప్రణామని మొక్కయు. గరిమ=కర్షణముక్కయు, అ భంగ = అధికమైన, గరిమము=గౌరవము గలది అగుదు నిది యర్థాంతరము. ఇందుఁ గొలనికి నిభపురి (హస్తినాపురము) పోఁ గోల్కి చేప్పఁబడియె. ధార్తరాష్ట్రీభి యుక్తత్వంబును, గురురవిజాభంగగరిమత్వంబును శబ్దమాత్రముచే రెంటుం గలవు. గొప్పవి యగుహంసవిశేషములు గలుగుట చేయవునందును భృతరాష్ట్రీపుత్రు లనుబోదు

అం గలుగుట హస్తీపురమునందను, యమనానయోక్తకావము శాంతియనునది యందు
 ణనివలనను గర్జునివలననుం గలిగినగౌరవము హస్తీనాపురమునందును యందును
 లేవు. వర్జిత...సంబు, వర్జిత=స్తుతింపఁబడిన, కమలాధివాసము = కమలమునందును
 (ని) కమలం భువనం జలం. ఆ. కావున = అగుటచేతను, ము...నదియును
 న=గొప్పవి యగు, శంఖ=శంఖములతోడను, చక్ర=చక్రములతోడను, కునికిపట్టు
 ము=కూడుకొన్నది, అగుచున్, వర్జిత=స్తుతింపఁబడిన, కమలాధివాసమునందును
 కునికిపట్టు, కావునన్, (ని) కమలా శ్రీ స్థుఁడీర్జిమాం. ఆ. హా = హస్తీనాపురమునందును
 శంఖ=పాంచజన్య మనుశంఖముతోడను, చక్ర=చక్రములతోడను, కునికిపట్టు
 సంకలితము = కూడుకొన్నది. అగుచున్, అని చెందవచ్చుము. ఇందు ముద్రావలె
 విష్ణువుతో సావ్యము చెప్పఁబడెను. సావ్యము విశదమిచ్చు యాహుతియు
 ది. వరుసన్ = క్రమముతో, అంశమురీతిన్ = అకాశమురీతియు, అకాశమునందును
 ని యర్థము. అలకాపురంబుభాతిన్ = కుచేరునిపురముయొక్కదారి విద్యుత్తులవలె
 పురమువలె ననియే యర్థము. ఇది పరిచేటంగున్ = హస్తీపురముయొక్కరీతి, హస్తీ
 రమువలె నని యర్థము అచ్యుతాకృతిహారంగు = విష్ణునియాహుతియొక్కరీతి
 నుం బోలిసాగనుచేతనును. (తృతీయాశ్వాసముః ప్రథమ) కృష్ణునియాహుతియొక్కరీతి
 యర్థము. ఇరవైండు మెకసరోవరము = ప్రకాశించు చుండెడు మెకసరోవరము కావలెను
 చూచిరి. ఇందు శ్లేషాలంకారము.

మ॥ కదియం దీరనిషణ్ణయాకావతదిదృఢాకాతుకస్మాత్తీర్థో
 నెదు రేతెంచుజలాధిదేవతలమం జీరాఘనానంబులై
 మృదుకాసారమరాళికామదకల క్షేంకారముల్ విండు ద
 ద్వదనాలోలవిలోకనంబులనఁ బ్రహృష్టితాచుల్ జగన్

మృదు.....క్షేంకారముల్, మృదు = శాంతియైన (ఇది క్షేంకారములతో ను
 న్వయించును.) కాసార = కొలఁకునందలి, మరాళికా = పాంచాలముయొక్క, మద
 కల = మదముచేస్ఫుటముకాని, క్షేంకారముల్ = భ్రమలు, కదియన్ = కదిలించునట్లు
 తీర.....స్ఫూర్తితోన్, తీర = ఒడ్డునందున్, నిషణ్ణ = కూరుచున్న, దూత = శ్రీ
 సముదాయముయొక్క, దిదృఢా = చూచుటయందలి, కాతుక = కేతుయొక్క, స్మాత్
 ర్తితోన్ = కలుగుటతోన్, ఒడ్డునం గూర్చున్న శ్రీమం బాద వేదవం కలుగుటచే
 నని యర్థము. (ఇందు దిదృఢాశబ్దమునకే చూచుచోచ్చె యని యర్థము కాదు కాదు

కశబప్రయోగ మసావశ్యకము.) ఎదురు = అభిముఖముగా, ఏతెంచు.....నాదంబులై, ఏతెంచు = వచ్చెడు, జలాధిదేవతల = జలాధిదేవతలయొక్క, మంచీర = కాలియందెలయొక్క, ఓఘు = సముదాయముయొక్క, నాదంబులై = ధ్వనులై, మించెన్ = ప్రకాశించెను. భద్రాయుం జెలికత్తెలును స్నానము చేయఁదలచి కొలఁకుదరికిం బోయినప్పుడందలిహంసలు వారిం జూచి చేయుధ్వనులు దరి నున్నవీరిం జూడఁగోరి యెదురువచ్చు చున్న జలాధిదేవతలకాలియందెలచప్పుడువలె నుండె నని భావము. పద్మప్రోద్ధితాశుల్ = పద్మమునుండి యెగురుచున్న తుమ్మెదలు, తద్వదనా.....నంబులు, తత్ = ఆజలాధిదేవతలయొక్క, వదన = మోమునందలి, ఆలోల = చలించుచున్న విలోకనంబులు = చూపులు, అనం దగెన్ = అనున ట్లుండెను. ఇం దంచకూత లందెలచప్పుళ్లనియు, పద్మములనుండి యెగురుతుమ్మెదలుమోమునందలిచూపు లనియు సంభావించెఁ గాన నుత్పేక్షాలంకారము.

చ॥ తరగలఁ దేలుమీలకు దు॥ తంబుగ వ్రాలి ప్రపుల్లహల్లకో
తత్తరసురజఃపిశంగితప ॥ తత్త్రములై వడి లేచి మింటి కే
గురహి దిటంబు తొలకుము ॥ కుల్ కమలాకరలక్ష్మి వేడ్క నం
బరరమతోడ నాడుజిగి ॥ బంగరుబంతు లనంగ రాజిలెన్॥ 76

తరగలన్ = అలలయందున్, తేలుమీలకున్ = ఈఁదులాడెడుచేఁపలకున్, (చేఁపలను బట్టుకొనుట కని యర్థము.) ద్రుతంబుగన్ = త్వరగా, వ్రాలి, ప్రపుల్ల..... తత్త్రములై, ప్రపుల్ల = మిగుల వికసించిన, హల్లక = ఎఱ్ఱకలువలయొక్క, ఉత్తర = సముదయమునందలి, సురజః = పరాగముచేతను, పిశంగిత = పచ్చనికాంతిగల, పతత్రములై = తొక్కలు గలవియై, (ని) హల్లకం రక్తసంధ్యకం. అ. వడిన్ = వేగముతో, లేచి, మింటికిన్ = ఆకసమునకున్, ఏగురహిన్ = పోవునందముచేతను, దిటంబులు = దృఢములు, తొలకుముకుల్ = అగుటిట్టిభములు, కమలాకరలక్ష్మి = సరోలక్ష్మి, (కమలాకరము = తామరల కునికిపట్టు, కొలను.) తామరపువ్వులందు లక్ష్మి యుండు నని ప్రసిద్ధి. అంబరరమతోడన్ = ఆకాశలక్ష్మితోన్, అడుజిగిబంగరుబంతు లనంగన్ = ఆడెడునవియుఁగాంతిగలవియు నగుబంగారుబంతులో యనునట్లు, రాజిలెన్ = ప్రకాశించెను. ఆకాశమునం గనిపెట్టుకొనియుండి తరంగములనీఁదిచేఁపల కులుకుచు సరగ లేచుచున్నలకుముకు లనుపక్షులు సరసునందలిలక్ష్మిదేవి యాకాశతోభ యనెడుస్త్రీతో నాడుబంగారుబంతులువలెఁ బ్రకాశించు చుండె నని యర్థము. బంతి తాడితమై నేలం

తృతీయాశ్వాసము.

బడి కీఘ్రిముగనే పైకి లేచుచుండును. ఈపక్షులు చేపలకై జలంబునంబడి సత్వగము
గ లేచుచుండును గావున వానినొక దాదాత్మ్యము వర్ణింపఁబడెను. లోకమున బం
తులు ప్రసిద్ధము లైనను నిట్టి వప్రిసిద్ధములు గావున నుత్పేక్షాలంకారము.

సీ॥ పుంశ్చలివలె ఘేన ♦ పుంగొంగు సంగోరు

దిగిచి జక్కవగుబ్బు ♦ సొగసుఁ జూపి

సురతవిహ్వలవౌలె ♦ దరనిమిలితనీల

కుముదలోచనముల ♦ కొమరు చాల్చి

చూలింతపోల్కె వి ♦ స్ఫురితకూర్మోదర

ప్రకటశైవలరోమ ♦ రాజి నెఱిపి

బాలెంతలీల మృ ♦ కాలహోలమరాళ

బాల కళిరవంపు ♦ జోల వాడి

లలిని విలసిల్లునవసరో ♦ లక్ష్మీతోడఁ

జెలిమికై కాన్కయిడి రస ♦ నలరుబోండ్లు

భూషణాంబరములు తటిం ♦ బోవు వెట్టి

వలిపములు గట్టి నీరాడ ♦ వచ్చి రపుడు॥

77

పుంశ్చలివలె = జారిణివలె, ఘేనపుంగొంగు = సురు వనెడుపైఁటకొంగును,
సంగోరు = సగముభాగము, దిగిచి = తొలఁగించి, జక్కవగుబ్బుసొగసు = జక్కవ లని
యెడునుచములచక్కఁదనమును, చూపి = కనుపఱిచి, ఘేనముం బోలివన్నెఁట వనియును
జక్రివాకములం బోలినకుచములచక్కందన మనియును జారిణీపర మైనయగ్ధము. సు
రతవిహ్వలవోలె, సురత = సంభోగముచేత, విహ్వలవోలె = పరవశురా లెవఁత్రీ
లెను, దర.....కొమరు, దర = కొంచెము, నిమిలిత = మూయఁబడిన, నీలమమున
నల్లగలువ లనెడు, లోచనములకొమరు = నేత్రములయందమును, చాల్చి = భరించి,
(నేత్రనిమిలనము రతివిహ్వలాధర్మము) చూలింతపోల్కె = గర్భిణివలె, విస్ఫురిత
.....రాజి, విస్ఫురిత = ప్రకాశించిన, వెల్లడి యైన యని యగ్ధము. కూర్మ = కాల
శ్లను, ఉదర = గర్భమందు, ప్రకట = స్ఫుట మైన, శైవల = నాఁచుఁదీన లను, రోమ
రాజి = చూగును, నెఱిపి = ప్రకటించి, చూగుప్రకట మగుట గర్భిణీభావము. గా

తెంతలీలన్ = ప్రసవించిన స్త్రీయొక్క విలాసము చేతను, స్త్రీవలె నని యర్థము. మృణాళదోలన్ = తామరతూం డ్లనునుయ్యెలయందున్, మరాళబాలకున్ = అంచపిల్లకున్, అశిరవంపుజోల = తుమ్మెదరవ మనునద్రీపుచ్చపాటను, పాడి. ఉయ్యెలలందు శిశువుల నుంచి జోలలు వాడుట బాలెంతలధర్మము. లలిని = సాగసుతోన్, విలసిల్లునరో లక్ష్మీతోడన్ = ప్రకాశించునరశోభయనులక్ష్మీతోన్, చెలిమికై = స్నేహముకొఱకు, కాన్కయిడి రసన్ = కానుక చేసిరో యనునట్లు, అలరుబోండ్లు = భద్ర మొదలగు స్త్రీలు, (అలరు + మేను = అలరుబోడి. బహుప్రీహిని స్త్రీవాచ్యం బగుచో నుపమానంబుమీదిమేనునకుఁ బోడి యగు. బా. సమా. భూషణాంబగములు = ఆభరణములు, వస్త్రములను, తటిన్ = ఒడ్డునందున్, పోవు వెట్టి = ఊడ్చి పెట్టి, వలిపములు = సన్ననివస్త్రములు, కట్టి = ధరించి, అపుడు = ఆకాలమున, నీరాడన్ = స్నానము చేయుటకు, వచ్చిరి = వీలెంచిరి.

మ॥ లలనామండలిచెట్టవట్టుకొని కే ధాకూళిలో డిగ్గి గు

బ్బలబంటిం దగుతోయ మొండొరులపై ధ బంగారపుంగొమ్ములం

గలయం జిమ్ముచుఁ దేటు లబ్జముల రే ధ గం జల్లు పోరాడి రం

దెలమిం గూడుచు జల్లులాడుకరిణీ ధ బృందంబుచందంబునన్॥ 78

లలనామండలి = స్త్రీలసమూహము, చెట్ట = (ఒండొరుల) హస్తమును, పట్టుకొని = అవలంబించి, కేధాకూళిలోన్ = క్రీడాగ్ధ మైనసరసునందున్, డిగ్గి = ప్రవేశించి, అందున్ = ఆకొలనియందున్, గుబ్బలబంటిన్ = కుచములలోఁతునన్, అొమ్ములోఁతుననని యర్థము. దహ్నుగ్ధంబునం బంటికొలఁదు లగు. బా. తద్ధి. తగుతోయము = ప్రకాశించుజలమును, బంగారపుంగొమ్ములన్ = బంగారముతోఁ జేసినచిమ్మనగ్రోవులతోన్, వెండ్లిండ్లుయందుఁ బసపునీరును దక్కినకాలమున నీటి మొకరిమీఁద నొకరు పరిహాసార్థము చల్లుకొనుగొట్టము చిమ్మనగ్రోవి. ఒండొరులపైన్ = ఒకరొకరిమీఁదను, కలయం జిమ్ముచున్ = ఒడలు తడియనట్లు చల్లికొనుచున్, తేటులు = తుమ్మెదలు, అబ్జములన్ = పద్మములనుండి, రేగన్ = ఎగయునట్లు, ఎలమిన్ = ప్రీతితోన్, గూడుచున్ = కలియుచున్, చల్లులాడుకరిణీబృందంబుచందంబునన్ = నీరు చల్లుకొనునాఁడేనుఁగులసముదాయముయొక్కవిధముచేతను, చల్లుపోరాడిరి = ఒండొరులమీఁద నీరు చల్లికొనెడియాట నాడిరి. దీనికిం గర్తయైనమండలి యనునది యేకవచనము నమహాదర్శకము నైనను సమూహమునకు నందున్న వారికి భేదములేమిచే బహువచనము మహాతీవాచకము నగుక్రియ ప్రయోగింపఁబడెను.

క॥ కొందరగలఁ దేలుచుఁ దమఁ

ముందరఁ గలవిమలకమల ♦ ములఁ జేకొని చె

న్నందిరి కొందఱు సుందరు

లం దరవిందగృహ బహుత ♦ సగపడియె ననన్ ॥ 79

కొందఱుసుందరులు = (ఆకొలనిలో దిగినవారిలో) కొందఱు అందకత్తియలు, కొందరగలన్ = కొత్తయలలయందున్, తేలుచున్ = ఈడుచున్, తమముందరన్ = వారియెదుటను, కలవిమలకమలములన్ = ఉన్న మంచితామరపువ్వులను, చేకొని = చేతితోఁ బట్టుకొని, అందున్ = ఆసరసునందున్, అరవిందగృహ = లక్ష్మి (తామరపువ్వు లే యిల్లుగాఁ గలది.) బహుతన్ = బహుత్వముచేతను (అనేకరూపములతో నని యర్థము.) సగపడియె ననన్ = ప్రత్యక్షమయ్యెనో యనునట్లు, చెన్నందిరి = ప్రకాశించిరి.

చ॥ పొలఁతి యొకర్తు చెంగలువ ♦ పుప్పొడి గప్పిననీరు దోయిటం

జిలికినచోఁ దదంబుపరి ♦ పిక్తపిశంగనిజాంగకాంశుకం

బులరుచితోడ మించె నొక ♦ ముద్దియ నాలవనాఁటిసీటునన్

నెలకొనుమేనికొంబసపు ♦ నిగ్గులతోఁ బసపాడెనో యనన్ ॥ 80

ఒకర్తుపొలఁతి = ఒకానొకయింటి, చెంగలువపుప్పొడి = ఎఱ్ఱకలువపూలపరాగము, కప్పిననీరు = క్రమ్మిననీటిని (పుప్పొడిచేఁ గప్పఁబడిననీటి నని యర్థము.) దోయిటన్ = దోసిలితోన్, చిలికినచోన్ = చల్లఁగాన్, ఒకముద్దియ = మఱియొక్కయింటి, తదంబు.....తోడన్, తదంబు = అనీటిచేతను, పిక్తపిక్త = తడుపఁబడినది గనుక నే, పిశంగ = పచ్చని, నిజాంగక = తనయవయవములయొక్కయు, కాంశుకంబుల = వస్త్రముయొక్కయు, రుచితోడన్ = కాంతితోన్, నాలవనాఁటిసీటునన్ = రజస్వలయైననాల్గవనాఁటిసీగసుతోన్, నెలకొనుమేనికొంబసపునిగ్గులతోన్ = నిల్కడ గలదేహమందలికొత్తది యగుపసపుకాంతితోన్, పసపాడెనో యనన్ = స్నానముచేసెనో యనునట్లు, మించెన్ = ప్రకాశించెను. ఒకస్త్రీ కలువపూవులపరాగముతోఁ గూడిననీటిని మఱియొకతెవైఁ జల్లఁగా నామెపచ్చనిపరాగముతోఁ గూడిననీటిచేఁ దడిసి రజస్వల యైననాలవనాఁడు పసపు పూసికొని స్నానముచేసినదివలెఁ బ్రకాశించె నని తాత్పర్యము.

చ॥ ఒలసిన కెంపుఁదామరల ♦ యోలములో లలి నోల యోల యో
లలన ! యటంచు నొక్కనన ♦ లా సవిలాసజలావగాహన
చ్చలన జలంబులో ననె నె ♦ సం జని యంత సరోంతగంబున
వెలతె జలాధిదేవత వి ♦ నిర్మలతం బొడచూపెనో యనన్ ॥ 81

ఒక్కననలా = ఒకానుకయింతి (ఇది శేష్యపదము గాన దీర్ఘమునన ప్రాప్య
మురాదు.) ఒలసిన.....యోలములోనె, ఒలసిన = చుట్టు నున్న, కెంపుఁదామర
ల = ఎఱ్ఱదామరలయొక్క, యోలములోన్ = ముఱ్ఱములోనె, ఎఱ్ఱదామరలచే మ
ఱ్ఱగైసచోట = ని యర్థము. ఓలలన = ఓవేడుకగలయింతి ! ఓలయోలలు (ఇది జలక్రీ
డ లాడుకొనునపు డనుకొనశబ్దము.) అటంచున్, లలిన్ = ప్రేమతోన్, సవిలాస...
...చ్చలనన్, సవిలాస = సింగారముతోఁ గూడునట్లు, జల నీటియందే, అవగాహ
న = మునుగుట యనెడు, ఛలనన్ = మినచేతను. జలంబులోనె = నీటియందే, నె
నన్ = త్వరతోన్, చని = పోయి, అంతన్ = పిమ్మట, జలాధిదేవత, పన్నిలోన్ = (నీ
రు) నిర్మలముగా నుండుటచేతను, పొడచూపెనూ యన్ = పొడవైనట్లు, పొడచూ
యనునట్లు, సరోంతగంబునన్ = కొలఁచినదుముందొన్, (కొలఁచినదుమునుండి యని
యర్థము.) వెలతెన్ = వెలుపలికి వచ్చెను. ఒకానుక స్త్రీ మఱియునెని గాని యో
ల యోల యని చెప్పచున్ నీట మునిగి పొడవైనట్లు, పొడవైనట్లు, పొడవైనట్లు, పొడవైనట్లు
కుండుమునుండి వెడలివచ్చె నని తాత్పర్యము. ఇందు హాసవచనములు నున్నవెలలు
ననునది వెడలుమొక్కరూపాంతరము.

సీ॥ ఆనసంబులుగా న ♦ వాంభోరుహములు న

వాంభోరుహములుగా ♦ నాననములు

లోచనంబులుగా వి ♦ లోలమీసములు వి

లోలమీసములుగా ♦ లోచనములు

నురసిజంబులుగాఁ బ ♦ యోజకోశములు ప

యోజకోశములుగా ♦ నురసిజములు

కచనిచయములుగా ♦ ఘనశైవలంబులు

ఘనశైవలములుగాఁ ♦ గచచయములు

దోర్లతలుగా మృణాళపం ♦ క్తులు మృణాళ
పంక్తులుగ దోర్లత లభేద ♦ భావమంద
మందయానలు గొలన న ♦ మందలీల
నోలలాడిరి ఫేలనా ♦ లోల లగుచు

82

మందయానలు=స్త్రీలు, (మెల్లనినడక గలవారు) ఫేలనాలోలలు=అటలం
దాసక్తి గలవారు, అగుచుకొ, నవాంభోరుహములు=క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు,
అననములుగాక=ముఖము లగునట్లును, అననములు = ముఖములు, నవాంభోరుహము
లు=క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు, కాన్=అగునట్లును, క్రొత్తగ వికసించినతామర
లు మోము లనియును మోములు క్రొత్తదామర లనియునుఁ దోచునట్లుగా నని యర్థ
ము. విలోలమీనములు=దుముకులాదు చున్న చేపలు, లోచనములు గాక=కన్న
లగునట్లును, లోచనములు=కన్నలు, విలోలమీనములు గాక=చలించుచేప లగున
ట్లును, పయోజకోశములు=తామర మొగ్గలు, ఉరసిజంబులు = కుచములు, కాక, ఉ
రసిజములు = కుచములు, పయోజకోశములు గాన్ = తామర మొగ్గ లగునట్లును, ఘన
శైవలంబులు=పెద్దనాచుదీపలు, కచచయములు గాక=కేశపాశము లగునట్లును,
కచచయములు=కేశపాశములు, ఘనశైవలములు గాక=పెద్దనాచుదీప లగునట్లును,
మృణాళపంక్తులు=తామరతూండ్లు, దోర్లతలుగాక=బాహువులు గాను, దోర్లతలు=
బాహువులు, మృణాలపంక్తులు గాన్ = తామరతూండ్లు గాను, అభేదభావము=అభేదస్థి
తిని, అందక=పొందఁగాన్, పద్మములు చేపలు మొదలగునవసులందరినఁజూపుటకును,
అందుఁ గ్రీడించుచున్న స్త్రీలముఖము కన్నలు మొదలగునవయవములకును, భేదము తె
లియ కుండఁగా నని భావము. కొలనన్=సరసునందుకొ, అమందలీలక=అధిక మైన
విలాసముతో, ఓలలాడిరి=జలక్రీడ చేసిరి. ఇందుఁ బద్యాకరమునఁ బ్రవేశించిన స్త్రీల
యవయవములకును బద్మాదులకును సామ్యముచే భేదము తిరోహిత మయ్యెఁగానని మీ
లితాలంకారము.

గీ॥ తేటిగమిఁ దోలి తమ్మిపూఁ ♦ దేనెఁ గోలి
సలిలముల వ్రాలి వీచికా ♦ వలులఁ దేలి
చెలి చెలులఁగూడి వెలువడెఁ ♦ గొలన నాడి
యచ్చరలతోడ నమృతాబ్ధి ♦ నబ్జపూలె॥

83

చెలి = భద్ర, తేటిగమిన్ = తుమ్మెదలగుంపును, తోలి = ఎగురగొట్టి, తమ్మి
 పూచేనెన్ = మరందరసమును, క్రోలి = త్రాచి, సలిములక = నీటియందుక, వ్రా
 లి = దిగి, వీచికావళులక = తరంగపంక్తులమీఁదను, తేలి = ఈడి, కొలనక = తటాక
 మునందుక, ఆడి, అచ్చరలతోడక = రంభాదులతోన్, అమ్మతాల్లిక = తీరసముద్ర
 మునుండి, అబ్బవోరక = లక్ష్మీవలెనే, చెలులక = చెలికత్తెలను, కూడి = కలసికొని,
 వెలువడక = వెలికి వచ్చెను.

చ॥ కొలనితటంబుఁ జేరి యనుఁ ♦ గుంజెలు లింతికి నంత కుంతలం
 బులతడి యెత్తి క్రొంబసిడి ♦ పుట్టముఁ గట్టి మృగీమదంబునక
 దిలకము దిద్ది కజ్జలము ♦ దీరిచి మైఁ గలపం బలంది సా
 మ్ములు ఘటియించి తారును న ♦ ముజ్జ్వలభూషణభూషితాంగులై॥

అనుగుంజెలులు = ఆధద్రవెయ్యగొండ్రు, అంతక = పిమ్మటను. కొలనితటం
 బుక = సరసునొడ్డును, చేరి = ప్రవేశించి, ఇంతికిక = భద్రాపక, కుంతలంబులతడి =
 వురులతడిని, ఒత్తి = ఆర్చి, క్రొంబసిడిపుట్టముక = క్రొత్తదియుం బంగారుసరిగలది
 యు నగువస్త్రమును, కట్టి, మృగీమదంబునక = కన్నూచెత్తును, తిలకము = బొట్టును, ది
 ద్ది = సవరించి, కజ్జలము = కాటుకను, తీరిచి = (కన్నులను) చక్కఁబఱచి, మైక =
 దేశమునందున్, కలపము = గంధమును, అలంది = పూసి, సామ్ములు = నగలను, ఘటి
 యించి = కూర్చి, తారును = చెలులునయితము, సముజ్జ్వలభూషణభూషితాంగులై = విల
 సిల్లుచున్న భూషణములచే నలంకరింపఁబడిన శరీరములు గలవారై ముంపుపద్యముతో న
 న్నయము.

క॥ చిత్రపటంబున మరునివి

చిత్రాకృతి వాసి పూజఁ ♦ జేసి వినతలై

స్తోత్రము లొనర్చి పంకజ

పత్రాక్షులు కేళిసాధ ♦ భాగము సేరక॥

85

పంకజపత్రాక్షులు = (మీఁదటి) చెలులు (తామర కేళులం బోలిపకన్నులు గ
 లవారు.) చిత్రపటంబునక = చిత్రపువ్వునందుక, మరునివిచిత్రాకృతిక = మన్మథునివిం
 తయైనయాకారమును, వ్రాసి = లిఖించి, పూజజేసి, వినతలై = సమస్కరించినవారై,

దోర్లతలుగా మృణాళపం ♦ క్తులు మృణాళ
పంక్తులుగ దోర్లత లభేద ♦ భావమంద
మందయానలు గొలన న ♦ మందలీల
నోలలాడిరి ఫేలనా ♦ లోల లగుచు

82

మందయానలు=స్త్రీలు, (మెల్లనినడక గలవారు) ఫేలనాలోలలు=అటలం
దాసక్తి గలవారు, అగుచుకొ, నవాంభోరుహములు=క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు,
ఆననములుగాక=ముఖము లగునట్లును, ఆననములు = ముఖములు, నవాంభోరుహము
లు=క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు, కాన్=అగునట్లును, క్రొత్తగ వికసించినతామర
లు మోము లనియును మోములు క్రొత్తదామర లనియునుఁ దోచునట్లుగా నని యర్థ
ము. విలోలమీనములు=దుముకులాదు చున్న చేపలు, లోచనములు గాక=కన్న
లగునట్లును, లోచనములు=కన్నలు, విలోలమీనములు గాక=చలించుచేప లగున
ట్లును, పయోజకోశములు=తామర మొగ్గలు, ఉరసిజంబులు = కుచములు, కాక, ఉ
రసిజములు = కుచములు, పయోజకోశములు గాన్ = తామర మొగ్గ లగునట్లును, ఘన
శైవలంబులు=పెద్దనాచుదీపలు, కచచయములు గాక=కేశపాశము లగునట్లును,
కచచయములు=కేశపాశములు, ఘనశైవలములు గాక=పెద్దనాచుదీప లగునట్లును,
మృణాళపంక్తులు=తామరతూండ్లు, దోర్లతలుగాక=బాహువులు గాను, దోర్లతలు=
బాహువులు, మృణాలపంక్తులు గాన్ = తామరతూండ్లు గాను, అభేదభావము=అభేదస్థి
తిని, అందక=పొందఁగాన్, పద్మములు చేపలు మొదలగునవసుందరీనస్తువులకును,
అందుఁ గ్రీడించుచున్న స్త్రీలముఖము కన్నలు మొదలగునవయవములకును, భేదము తె
లియ కుండఁగా నని భావము. కొలనన్=సరసునందుకొ, ఆమందలీలకొ=అధిక మైన
విలాసముతో, ఓలలాడిరి=జలక్రీడ చేసిరి. ఇందుఁ బద్మాకరమునఁ బ్రవేశించి స్త్రీల
యవయవములకును బద్మాదులకును సామ్యముచే భేదము తిరోహిత మయ్యెఁగానని మీ
లితాలంకారము.

గీ॥ తేటిగమిఁ దోలి తమ్మిపూఁ ♦ దేనెఁ గోలి
సలిలముల వ్రాలి వీచికా ♦ వలులఁ దేలి
చెలి చెలులఁగూడి వెలువడెఁ ♦ గొలన నాడి
యచ్చరలతోడ నమృతాబ్ధి ♦ నబ్జపూలె॥

83

బంశారముతోడను జేయఁబడిన యని యర్థము.) కర్ణగర్భ = విహాగార్థ మైనబండ్లముక్క, (ఇప్పటిగుఱ్ఱపుబండ్లం చోలిన వని యర్థము.) పంక్తితోట = సమూహముతోట నిజావాసంబుకొ = తనివాసస్థానమును, ప్రాచీనవికా = ప్రాచీనవికాగాన, ముందున ద్యముతో నన్వయము.

క॥ చరమమహీధరశిఖరాం

తరసరణిం నరణి జయగఁ ♦ ద్ద్యోగినసాం

ద్రరజశ్చన్నత గ న నన

స్ఫురితజపాశోణకిరణ ♦ శోభితుఁ డయ్యె॥

88

తరణి = సూర్యుడు, చరమ..... సరణికొ, చరమ = పడమటిదియొక్క = మున్న, మహీధర = పర్వతముయొక్క (అస్తాచలముయొక్క = అని యర్థము.) శిఖరాంతరసరణికొ = శిఖరములనడిమిమార్గమునందుకొ, జయగఁ = ప్రోవుచుండఁగాన, ద్ద్యోగిన్..... చన్నతకొ, తత్ = ఆపర్వతసంబంధ మైన, ద్ద్యోగిన్ = పరిగూర్చుకొనిద్రవ్యములయొక్క, సాంద్ర = దళమైన, రజః = పరాగముయొక్క, శ్చన్నతకొ = కష్టము, శి నననకొ = క వెనో యన్నట్లు, అకొండయందలిసిరిమాగానిద్రవ్యములనుండి వేర నప్పుడదితో నునినట్లని యర్థము. స్ఫురిత..... శోభితుఁడు, స్ఫురిత = ప్రకాశించెను, జపా = మంత్రవ పువ్వువలెకొ, శోణ = ఎఱ్ఱని, కిరణ = కాంతులడికిన, శోభితుఁడు = అంతరితపఁబడిన వాఁడు అయ్యెకొ, సూర్యాస్తమనము గావచ్చున గాన గాంతి = గాంతియు నక్కట చే బింబము మిగుల సౌమ్యముగాని నిదిమానవర్ణము గలదిగాని నుండి బని శాత్వవ్యము. ఉత్పేక్షలంకారము.

మ॥ తరుసంఘంబుల కెల్లఁ బల్లవితమా ♦ తత్త్వంబు గల్పించి ధూ

ధరశృంగంబుల కెల్ల మేనుశిఖర ♦ త్వంబుని చిహ్నాటించి భా

స్వరసాధాగ్రినవేందుకాలతములను ♦ సొగంధనచ్ఛాయలకొ

విరచించెకొ జరతారుణాతపము ల ♦ వ్యేతం గనుప్పంక్తులకొ॥ 89

జరతారుణాతపములు = ముదిపినసూర్యవారములు (నీగండ్ల లని యర్థము.) అవ్యేతకొ = ఆకాలమందు, కనుప్పంక్తులకొ = దిక్కులందున, తరుసంఘంబుల కెల్లకొ = చట్టులన్నింటికిని, పల్లవితమాతత్వంబు = చిగిరించినమామిడి చట్టుయొక్కభారమును, కల్పించ

చి = కలిగించి, (పొద్దు గ్రంథకపుకుండెడిమొండలు సోమటచే కెట్టించును)
 గిరించినమామిడిచెట్టులువలె నెట్టివిగనుండె నని యాశయము. ముందువాక్యమునకు
 నిట్లే భావము గ్రహింపవలయును.) భూధన్వ్యంగముల కల్పిం = అర్పించుకొమ్ము
 లగును, మేరుశిఖరత్వంబున్ = బంగారుకొండయొక్క శిఖరభావమున, ప్రసరించి =
 అనుగ్రహించి (కలిగించి యని యర్థము.) భాస్వర.....కాంతములకు, భాస్వ
 ర = ప్రకాశించెడు, సాధ = మేడలయొక్క, అర్ర = చివరచున్న, బం = బాణమున,
 ఇందుకాంతములకు = చంద్రకాంతపురాల (గుబ్బల) కు, సాగంధ్యవ్యాప
 లక = ఎట్టుకలువపూవులకాంతిని, విరచించెక = సృజించెను. ఈవాక్యమునకును
 నందలియొండ సోమటచే నెట్లేనస్థలమున నున్నవస్తువు లన్నియు నెట్లై యుండె
 ని తాత్పర్యము.

క॥ ఖరకరుఁ డరిగెను రండుని

స్ఫురదుదయాచలము వెనుకఁ • చొచ్చినయిదులక

ద్వరఁ బిలువఁజనుతదాప్తుల

కరణి నరిగె నీడలు దొలు • గడకు విడువలై 90

నీడలు = చాయలు, ఖరకరుఁడు = సూర్యుఁడు (తిత్తు మైకాంతి అనఁడు.)
 అరిగెను = పోయెను. రండు, అరి, స్ఫురదుదయాచలమువెనుకక = ప్రకాశించుచు
 పుగొండకు వెనుకటిభాగమందుక, చొచ్చినయిదులక = ఉండినచీకట్లను, త్నక =
 శీఘ్రముగాక, పిలువక = పిలుచుటకున్, చనుతదాప్తులకరణిక = వెళ్లకునాచీకట్ల
 మిత్రములవిధముచేత, మిత్రములువలె నని యర్థము. విడువలై = విడుదలిచ్చుములై, తొ
 లుగడకుక = తూర్పుదిక్కునకుక, అరిగెక = పోయెను. మిగుల హరిచేయునూర్వ
 డు పోయెను. నిర్భయముగ రావచ్చు నని చీకట్లను పిలుచుటకై పోయెనువానిని
 త్రములువలె నీడలు మిగులంబొడవులై తూర్పునకుఁ బోవుచుండె నని తాత్పర్యము.
 ఉత్పేక్షలంకారము.

క॥ బారులు దీరుచు గూఁడలఁ

జేరె బతంగములు భాను • శిలలకుఁ దానం

బాతెను మృగతృష్ణావా

ధారల జడి దీతె మింట • రక్తిను మీతెన్ • 91

పతంగములు = పక్షులు, బారులు దీరుచున్ = వరుసలు గట్టుచున్, గూడులకు, చేరెన్ = ప్రవేశించెను. భానుశిలలకున్ = సూర్యకాంతపురాలకున్, తాపంబు = వేడి ఆకులకు = తగ్గెను, మృగతృష్ణవాధారలజడి = ఎండమావులనీటిప్రవాహమువలనిబాధ, తీరున్ = నశించెను. (ఎడారులయందు వ్యాపించినసూర్యునియొక్క కాంతులు కిరణ జ్ఞానములేనిమృగములకు జలము లనభ్రాంతి గల్పించును; గాన నని మృగతృష్ణ లనంబ డు.) మింటన్ = ఆకసమునకు, రక్తిమ = సంధ్యారాగము, మీరున్ = అతిశయించె ను. ఇందు శకటరేఫమునకు రేఫమునకుఁ బ్రాసమున మైతి.

మ॥ వరసన్నార్గగతుం డినుండు త్రిజగ ధ్వంద్వం డనం బొల్చి దు
స్తర మౌదైవనియుక్తిఁ బంకజరజ ధ్వంసంబు సాంద్రీ
ధురసం బానిపడినిం గలసి త ధ్వంసంబు వాయు మహా
పరపాథోనిధిలోనఁ దా మునిగె నా ధ్వంసంబు గ్రుంకెన్ వెనక॥

వర.....గతుండు, వర = శ్రేష్ఠమైన, సన్నార్గ = సత్తత్త్వములతోవను (ఆ కాశమును) గతుండు = పొందినవాఁడు, మంచితోవంబోవువాఁ (మంచిఁడవడిగల వాఁ) డని యర్థాంతరము. ఇనుండు = సూర్యుండు, ప్రభు వని యర్థాంతరము. (ని) ఇనన్నార్యే ప్రభౌ. అ. త్రిజగద్ద్వంద్వండు = మల్లోకముల (నున్న వారికి) నమస్కరిం పఁ దగినవాఁడు. (రెంటికి సమానము) అన్ = అనునట్లు, పొల్చి = ప్రకాశించి, ప్ర సిద్ధి చెంది యనియర్థము. దుస్తరము = చాటు శక్యము గానిది, మౌదైవనియుక్తి = అగునదృష్టముయొక్కయేర్పాటుచేతను, పంకజరజస్వంపర్కయై, పంకజ = పద్మముల యొక్క, రజః = పుష్పాడియొక్క, సంపర్కయై = సంబంధము గలదియై, పంక = పా పమువలన, జ = పుట్టిన, రజః = రజస్సుయొక్క (స్త్రీలముతువు రజస్సునంబడు.) సంపర్కయై = సంబంధము గలదియై యని యర్థాంతరము. మున్నిండు వృత్తా సురుని జంపినపుడు పొందినపాపములో నొక్కభాగము స్త్రీలలో సంక్రమించుటచే రజస్సు గలిగె నని భాగవతము. సాంద్రీధురసంబు = దలమైనమందరసమును, ఆనిపడినిన్ = ధరించినపద్మలతను, దలమైనమద్యరసమును ద్రావినపద్మినీజాతిస్త్రీ నని యర్థాంతరము. కలసి = కూడి, తద్ద్వంసంబు = పుష్పాడితోఁ గూడినపద్మలతాసంప ర్కమువలనిమాలిన్యము, పాయన్ = పోవుటకున్, ఆరజస్వలాస్త్రీసంబంధమువలనిదో షము పోవుట కని యర్థాంతరము. మహా.....లోన్, మహత్ = గొప్పది యగు, అ పరపాథోనిధిలోనన్ = పడనుటినముద్రయునందున్, తన్ = తాను, మునిగెనాన్ =

మునిఁగనో యనునట్లు, భానుండు=సూర్యుఁడు, వెసఁగ=శీఘ్రముగాఁ, ప్రంకెఁ= అస్తమించెను. సూర్యుఁడు కాలముననే యస్తమించుచుండఁగా నందు శ్లేషచేఁగలిగిన రెం డర్థములకు నభేదము చేసి దానం బుట్టినదోషము నివర్తించుటకై స్నానముచేయు టకు దిగిన ట్లు తేర్చిక్షించుటచే శ్లేషమూలకమైన యతిశయోక్తివలన ననుప్రాసిత మైన యుత్పేక్షలంకారము.

నీ॥ చరమదిక్పండికా ♦ ర్చాకాలశాక్తేయ

రచితకుంకుమరజో ♦ రాశి యనఁగ

సింధునాథసగంధ ♦ సింధురోపరిపరి

ష్కృతరక్తరాంకవ ♦ శ్రీ యనంగఁ

బల్చిమాంభోనిధి ♦ ప్రాంతసైకతనము

ద్భూతవిద్రుమలతా ♦ జాల మనఁగ

స్ఫుటనటత్పటుమహా ♦ నటశిరస్తటఫణి

శ్వరఫణామణిగణ ♦ చ్ఛాయ యనఁగఁ

గాల మనియెడుబాలగో ♦ పాలకుండు

జలధియమునాతటస్థాస్త ♦ శైలపులిన

మునఁ బ్రబలియున్నమి న్నను ♦ పొన్నగున్న

మైని డాచినపసిఁడికెం ♦ బట్టుచీర

చాలొకో యన సంజకెం ♦ జాయ మెఱసె॥

93

చరమ.....రాశి, చరమదిక్ = పశ్చిమదిక్కునెడు, చండికా = పార్వతియొక్క (చండుఁ డనురక్కుసునిం జంపించి) అర్చా = పూజార్థమై, కాలశాక్తేయ = కాలపురు షుఁ డనుశక్తిపూజచేయువానిచేతను, రచిత = సంపాదించఁబడిన, కుంకుమరజోరాశి = కుంకుమపూళియొక్కప్రోవు, అనఁగఁ = అనునట్లును, సింధునాథ.....శ్రీయనంగఁ, సింధునాథ = వరుణునియొక్క, సగంధ = మదముతోఁ గూడిన, సింధుర = ఏనుఁగుయొ క్కు, ఉపరి = మీఁదను, పరిష్కృత = అలంకరింపఁబడిన, రక్తరాంకవ = ఎఱ్ఱనికంబళ ముయొక్క, శ్రీయనంగఁ = కాంతియో యనునట్లును, పశ్చిమాంభోనిధి.....జాత మనఁగన్, పశ్చిమాంభోనిధి = పడమటిసముద్రముయొక్క, ప్రాంత = సమీపమునను

న్న, సైకత = ఇసుక తిన్నె యందుకొ, సముదృఢత = మొలచిన, విద్రుమలతా = పవడ
పుండివలయొక్క, జాత మనఁగకొ = సముదాయమో యనునట్లును, స్ఫుట...చ్చాయ
యనఁగన్, స్ఫుట = స్పష్టముగా, నటత్ = నాట్యముచేయుచున్న, పటు = నేర్పరి య
గు, మహానట = శివునియొక్క, శిరస్తట = శిరసునందలి, ఫణీశ్వర = శేషునియొక్క,
ఫణా = పడగలయందలి, మణిగణ = మణులసముదయముయొక్క, చాయయనఁగన్ =
చాయయో యనునట్లును, కాలమనియెడుబాలగోపాలకుండు = కాల మనియెడుబాలకృ
ష్ణమూర్తి, జలధి.....పులినమునన్, జలధి = సముద్ర మనియెడు, యమునాతటస్థ =
యమునానదియొడ్డున నున్న, అస్తశైల = క్రుంకుమెట్టనెడు, పులినమునకొ = ఇసుక తి
న్నె యందుకొ, ప్రబలి యున్న మిన్న నుపొన్న గున్న మెని = వ్యాపించియున్న యాకస
మనుపొన్న చెట్టునందున్, డాచిన.....చాలోకోయనకొ, డాచిన = దాపటికము
చేసిన, పసిడి = బంగారువన్నె గల, కెంబట్టుచీరచాలోకో యనకొ = ఎఱ్ఱనిపట్టు (తో
జేసిన) కోకలవరుసయో యనునట్లు, సంజకంజాయ = సంధ్యాకాలమందలియెఱ్ఱనిచాయ,
మెఱసెకొ = ప్రకాశించెను.

క॥ అనుఁగుజవరాలికవుఁగిటికి

నెనయక సుఖ ముడిగి చింత ♦ నేగె రవి సనం

గని యొకజక్కవ యకటా !

యినహీనత నున్నచక్క మెట్లు ♦ సుఖించుకొ॥ 94

రవి = నూర్యుడు, చనకొ = అస్తమింపఁగాకొ, ఒకజక్కవ = ఒకచక్కవాకము,
కని = చూచి, అనుఁగుజవరాలికవుఁగిటికొ = క్రియురా లైన జవ్వనియొక్క భుజమధ్యము
ను, ఎనయక = పొందక, సుఖ ముడిగి = సుఖమును వదలి, చింతకొ = విచారముతోకొ,
ఏగకొ = పోయెను, అకటా = అయ్యో ! సంతాపార్థక మైనయవ్యయము. ఇనహీన
తకొ = నూర్యునిలేమిలోన్, ఉన్నచక్రము = ఉన్నచక్రవాకము, ఎట్లు సుఖించుకొ =
ఎట్లు సుఖపడును. సుఖపడ దని యర్థము. రాజులేమిలో నున్న దేశ మెట్లు సుఖించు
ననియు భవించును. (ని) చక్కః కోకే వ్రజే పుంసి క్లిబం సైన్యరథాంగయోః గ్రా
మజాతే కుంభకారభాండే చావర్తరాష్ట్రయో యని ప్రతాపుఁడు చెప్పె నని యమర
వ్యాఖ్యానము.

చ॥ ఇనుఁ డ్దపరాశఁ జెందె నిక ♦ నేటికి జీవన మంచుఁ బద్మిని

వనిత విషాదవేదనలఁ ♦ బాల్పడి తుమ్మెదచాలుపేరిటం

జనువిషధారఁ గోల నని ♦ శం బమృతస్థితి గల్గుటన్ మృతిం
బొనరక మూర్ఛఁ గన్నఁగవ ♦ మోడ్చె ననన్ ముకుళించె బద్ధమల్ ||

ఇనుఁడు = నూర్చుఁ డను పతి, అపరాశక్ = పశ్చిమదిక్కును మఱియొక స్త్రీ
యందలికోర్కెను, చెందెన్ = పొందెను. (అపర = మఱియొక స్త్రీయంద, ఆశన్ =
కోర్కెను,) ఇకన్ = పిమ్మటను, జీవనము = బ్రదుకు, ఏటి కంచున్ = ఎందున కని,
పద్మినీవనిత = తామరలత యనెడు స్త్రీ, విషాదవేదనలన్ = విషాదమువలని బాధలను,
(తలఁచిన కార్యమునకు భంగము ప్రాప్తించునపుడు దాని వారించును పాయము తోఁప
మిచే గల్గునధైర్యము విషాద మనుసంచారిభావము.) పాల్పడి = వహించి, తుమ్మెదల
చాలు పేరిటన్ = తుమ్మెదలవరుస యను పేరితోన్, చనువిషధారన్ = ఒప్పెడుగగళ
ప్రవాహమును, కోలన్ = త్రావఁగాన్, అనిశంబు = ఎల్లకాలమును, అమృతస్థితిన్ =
అమృతమం దునికిచేతను, జలమునం దునికిచేత నని భావము. మృతిన్ = మరణమును,
పొనరక = పొందక, మూర్ఛన్ = సొమ్మచేతను, కన్నఁగవ = నేత్రద్వయమును,
మోడ్చె నన్ = మూసెనో యనునట్లు, పద్మముల్ = తామరలు, ముకుళించెన్ = మొ
గిడెను. మకరందముకొఱకుఁ బద్మమున వ్రాలుతుమ్మెదలు సూర్యాస్తమయమువఱకు
నందుఁ దగుల్కొని పిమ్మటఁ బద్మము ముకుళింపఁగా మఱలసూర్యోదయమువఱకు
నుండుట సహజము. వీనియందే యిట విషత్వ మారోపించి దీనిం బాసముచేయుటఁ బ
ద్మినీవనిత మరణముఁ బొందవలసి యున్న నెల్లకాలము నమృతమం దుండుట యను
హేతువుచే దానిం బొందక మూర్ఛను జెంది కన్నలు మోడ్చె నని కాలముచేతం
బ్రాప్త మైనపద్మముకుళనమున సంభావించెఁ గాన నుత్పేక్షలంకారము. ఇది పూ
ర్వార్థమునందలిశ్లిష్టరూపకముచే ననుప్రాణితము.

చ॥ తనపతి వచ్చునంచుఁ బ్రేమ ♦ దంబున రేజవరాలు నెమ్మొగం
బున మృగనాభికాతిలక ♦ మున్ ఘటియించె ననన్ దమంబు నొ
య్యన బలుకొమ్ముడిన్ ముడిచి ♦ నట్టివినూతనపుల్లమల్లికా
ఘనకుసుమస్రగృఘ మనఁ ♦ గానఁగ నయ్యె నుడువ్రతానమున్ || 96

రేజవరాలు = రాత్రి యనునువిద, తనపతి = తనభర్త యగుచందురుఁడు, వచ్చు
నంచున్, ప్రేమదంబునన్ = మిగులసంతోషముతోన్, నెమ్మొగంబునన్ = ముఖము
నందున్, మృగనాభికాతిలకమున్ = కస్తూరిబొట్టును, ఘటించెనో యనన్ = కూర్చొనో

యనునట్లు, తమంబుకొ = చీకటియును, బలుకొమ్ముడికొ = పెద్దది యగుకేశపాశము
నందుకొ, ముడిచినట్టి.....మనకొ, ముడిచినట్టి = ధరించినటువంటి, వినూతన = క్రొత్త
గాకొ, ప్రిపుల్ల = వికసించిన, మల్లికాకుసుమ = మల్లెపూవులయొక్క, స్రగౌఘ మ
నన్ = దండలసముదాయమో యనునట్లు, ఉడుప్రతానముకొ = నక్షత్రసముదాయము
ను, ఒయ్యన = క్రమముగానే, కానగ నయ్యెకొ = కనుపింపఁ దొడఁగెను.

నీ॥ వైకుంఠశితికంఠ ♦ వరకంఠకలకంఠ

కాలకంఠాభల ♦ మేలమాడి

తేత శైలతనయాల ♦ ఘుతమాలహరినీల

కాకోలరుచులఁ జీ ♦ కాకుపటిచి

ఘనపుంజమృగభంజ ♦ ననవాంజనసుఖంజ

నాళికుంజరలీల ♦ నవఘళించి

యమునాంబరబలాంబ ♦ రమ్యడాంబరహిడింబ

కొదంబశంబర ♦ కాంతు లెంచి

వేల్పుదొరమేనిచాయణో ♦ నియ్యమంది

కదిసె సదశాభిసారికా ♦ కాముకప్ర

కామదమృగీమదాలేప ♦ కల్ప మగుచుఁ

గటికిచీకటిబ్రహ్మాంశ ♦ గహ్వరమున॥

97

కటికిచీకటి = గాఢమైనయంధకారము, వైకుంఠ.....కంఠాభలకొ, వైకుం
ఠ = విష్ణునియొక్కయు, శితికంఠ = శివునియొక్క, (ని) ఉగ్రః కపర్దీ శ్రీకంఠ శ్చితి
కంఠః కపాలభృత్. అ. వరకంఠ = ప్రశస్తమైనకుత్తుకయొక్కయు, కలకంఠ = కోయిల
లయొక్కయు, కాలకంఠ = నెమిళ్లయొక్కయు, అభలకొ = కాంతులను, మేలమా
డి = పరిహసించి, వానిం బోలి యని యర్థము. తేతశైల.....రుచులకొ, తేత = అధిక
మైన, (ఇది రుచులకు విశేషణము) శైలతనయా = పావ్సరియొక్కయు, అలఘు = గొ
ప్పలైన, తమాల = చీకటిమాఁకులయొక్కయు, హరినీల = ఇంద్రనీలపురాశ్లయొక్క
యు, కాకోల = బొంతు కాకులయొక్కయు, రుచులకొ = కాంతులను, చీకాకుపటిచి =
శ్రమపటిచి, ఘనపుంజ.....లీలన్, ఘనపుంజ = మేఘసముదాయముయొక్కయు,

ఘృగభంజన = కిరతులయొక్కయు, నపాంజన = కొత్తకాటుకరాసులయొక్కయు,
 సుఖంజన = మంచికాటుకపిట్టలయొక్కయు, అళి = తుమ్మెదలయొక్కయు, కుంజర =
 వీనుఁగులయొక్కయు, లీలన్ = విలాసమును, అవఘళించి = అతిశయించి, యమునాం
 బర.....కాంతులు, యమునా = యమునానదియొక్కయు, అంబర = ఆకాశముయొ
 క్కయు, యమునానదియొక్కజలమును, ఆకాశమును నల్లని వని ప్రతీతి. బలాంబ
 ర = బలరామునివస్త్రముయొక్కయు, (బలరాముఁడు నీలాంబరుఁడు. (ని) నీలాంబ
 రో రాహిణేయ యనియు నంబరం వ్యోమ్ని వాససి యనియు ననురుఁడు.) మృడాం
 బర = శివునివస్త్ర మైనగజచర్మముయొక్కయు, హిడింబ = హిడింబుఁ డనురక్కసుని
 యొక్కయు, కాదంబ = కొంచెమెటుపుగలిసిన నల్లనిరంగుగలకాళ్లును ముక్కులును
 తొక్కులును గలహంసలయొక్కయు, శంబర = శంబరుఁ డనురక్కసునియొక్కయు,
 కాంతులు = ఛాయలను, ఎంచి = నిండించి, వేల్పుదొరమేనిచాయతోఁ = ఇంద్రునిశరీర
 కాంతితోఁ, వియ్యమంది = సామ్యము నొంది, సదశా.....కల్పము, సదశా = సమా
 నమైనస్థితిలో నున్న, అభిసారికా = ప్రియునిఁటికిం బోవుస్త్రీలకును, కామక = ప్రియు
 లకును, ప్రకామద = సంతసము గలిగించు, మృగీమదాలేప = కస్తూరపూతతోఁ, కల్ప
 ము = సమానము, అగుచుఁ, బ్రహ్మాండగహ్వరమునఁ = ప్రపంచ మనుగుహయందు, క
 దినెఁ = వ్యాపించెను. ప్రియుఁ గూర్చి సంకేతస్థలమునకు మనఃకథిడితయై పోవునది
 యేని యతని రప్పించునదియేని యగునాయికయభిసారికయనంబడు. ఉపమాలంకారము
 ను శబ్దాలంకారము వృత్త్యనుప్రసము నిందుఁ గలవు.

గీ॥ ఘనతిమిరసంగమున సంధ్య ♦ గాంచి లోక
 ములకుఁ బెంచుకొనఁగ నిడ్డ ♦ లలితశీర్ష
 ధృతజనకరూపనైజసం ♦ తతు లనంగఁ
 గజ్జలయుతాగ్రగృహదీప ♦ కళిక లమరె॥

సంధ్య = సంధ్య యనుస్త్రీ, ఘనతిమిరసంగమునఁ = గొప్పతిమిర (చీకటి)
 పురుషునిసంబంధముచేతను, కాంచి = కని, లోకములకున్ = ప్రపంచమునందలిజనుల
 కుఁ, పెంచుకొనఁగఁ = పెంచుకొనుటకుఁ, నిడ్డ.....సంతతులు, ఇడ్డ = ఇచ్చిన,
 లలిత = సుందరమైన, శీర్ష = శిరసుచేతను, ధృత = ధరింపఁబడిన, జనకరూప = తండ్రి
 యైనతిమిరమునాకారముగల, నైజసంతతులు = సంధ్యాసంబంధ మైనశిశువులు, అనం
 గఁ = అనునట్లు, కజ్జల.....దీపకళికలు, కజ్జల = కాటుకతో, యుత = గూడిన,

అగ్ర = చివరభాగములుగల, గృహదీపకళికలు = ఇంటియందలిదీపపు మొగ్గలు, అను
 రణ = ప్రకాశించెను. దీపములు చివర కాటుకను గొందిభాగమున నెఱ్ఱనికాంతిని గ
 లగగుటంజేసి యవి సంధ్య యనుశ్రీకిని, దిమిరపురుషునకును జన్మించి వా రిద్దఱుంబో
 లినశిశువులవలె నుండె నని భావము. భక్తిచేఁ దండ్రుని శిరమున ధరించినశిశువులువలె
 నుండె నని యేని చెప్పం దగు. ఉత్పేక్షాలంకారము.

క॥ ఘనకువలయపాలనకుం

జనుదెంచెడిరాజు విడియఁ ♦ జతురతఁ బొగ్గి

క్కున ఖేచరు లెత్తినధౌ

తనవపటకుటీర మనఁగ ♦ ధవళిమ దోచెన్॥ 99

ఘనకువలయపాలనకున్, ఘన = అధిక మైన, కువలయ = కలువలనుభూమండల
 ముమొక్క, పాలనకున్ = రక్షణమునకున్, చనుదెంచెడిరాజు = వచ్చెడుచంద్రుఁ డ
 నెడుప్రభువు, విడియన్ = నివసించుటకున్, ఖచరులు = దేవతలు, చతురతన్ = నేర్పు
 చేతను, ఎత్తిన.....కుటీర మనఁగన్, ఎత్తిన = నిర్మించిన, ధౌత = నిర్మలమైన, నవ =
 క్రొత్తది యగు, పటకుటీర మనఁగన్ = వస్త్రగృహమో యనునట్లు, పటకుటీరము,
 పట = బట్టలతో, (నిర్మించిన) కుటీరము = ఇల్లు, (జేరా) ప్రాగ్విశన్ = తూర్పుది
 క్కునందున్, ధవళిమ = తెలుపు, దోచెన్ = కాన్పించెను.

చ॥ సమయవిటుండు గన్మొఱంగి ♦ శక్రదిశావిటిగుబ్బచంట సాం

ద్రముగ విదిర్చుచెందిర ను ♦ నం దగెఁ బాటలరేఖ యవ్విభు

న్నెమకి కనంగ నవ్వెలఁది ♦ నెమ్మొగ మెత్తె ననన్ శశాంకబిం

బము వెసఁ దోచెఁ గాంచిగరిమన్ నగె నా విలసిల్లె వెన్నెలల్॥

సమయవిటుండు = కాలపురుషుఁ డనువిటకాఁడు, కన్మొఱంగి = డాఁగియుండి
 శక్రదిశావిటిగుబ్బచంటన్, శక్రదిశా = తూర్పుది క్కునెడు, విటి = విటురాలియొక్క,
 గుబ్బచంటన్ = గుండ్ర నైనస్తనమునందున్, సాంద్రముగన్ = దలముగాన్, విదిర్చు
 చెందిరమనన్ = చల్లెడుకుంకుమమో యనునట్లు, పాటలరేఖ = ఎఱ్ఱనిగీతలు, (ఇది బా
 యైకవచనము) తగన్ = ప్రకాశించెను, అవ్వెలఁది = మీఁదటిస్త్రీ, అవ్విభున్ = త
 నమీఁదఁ గుంకుమచల్లినవిటుని, నెమకి = వెదకి, కనంగన్ = చూచుటకున్, నెమ్మొగ

ము = ముఖమును, ఎత్తై ననన్ = ఎత్తైనదో యనునట్లు, శశాంకబింబము = చంద్రమండలము, వెసన్ = త్వరతో, తోచెన్ = కాన్పించెను. కాంచి = చూచి, (దీనికిం గర్త వెలఁదియును గర్మము కాలపురుషుఁడును) గరిమన్ = గారవముతో, నగనాన్ = నవ్వెనూ యనునట్లు, వెన్నెలల్ = చంద్రకాంతులు, విలసిల్లెన్ = ప్రకాశించెను. మొదటఁ దూర్పున నెఱ్ఱనిరేఖలును దరువాతఁ జంద్రబింబమును దుదకు వెన్నెలలును గ్రహముగాఁ దోచె నని భావము. రూపకానుప్రాణితోత్పేక్షాలంకారము.

గీ॥ సోముఁ డుదయాద్రికైలాస ధీమ వెడలి

లోకభీకరమేదురా ధీస్తోకతిమిర

హాలహాల మానెఁ గానినాఁ ధీడంకదంభ

కలితతత్కంఠకాళిమ ధీగానఁబడునె॥

101

సోముఁడు = చందురుఁ డనుశివుఁడు, (ని) అబ్జో జైవాత్మక స్సోమ యనియుఁ సోమ శ్చర్వో భవ స్థాణు వనియు నమరుఁడు, ఉదయాద్రికైలాసధీమన్ = ఉదయపర్వత మను కైలాసప్రదేశమునుండి, వెడలి, లోకభీకర.....హాలహాలము, లోక = ప్రపంచమునకు, భీకర = భయమును గలిగించు, మేదుర = దట్టమైన, అస్తోక = అధికమైన తిమిర = చీకటియను, హాలహాలము = విషమును, ఆనెన్ = త్రావెను; కానినాఁడు = అట్లు కానియపుడు, అంక.....కాళిమ, అంక = కళంక మను, దంభ = మిషచే, కలిత = పొందఁబడిన, తత్కంఠకాళిమ = ఆశివుని మెడయందలినలుపు, కానఁబడునె = కనుపడునా? కనుపడ దని యర్థము. రూపకాలంకారము.

సీ॥ వనము లెల్లను గల్ప ధీవనములఁ గావించి

రాల నెల్లను మగ ధీరాలఁ జేసి

కొండ లెల్లను వెండి ధీకొండలఁ గావించి

నదుల నెల్లను సభో ధీనదులఁ జేసి

జలధు లెల్లను దుగ్ధ ధీజలధులఁ గావించి

కరుల నెల్లను వియ ధీత్కరులఁ జేసి

సరసు లెల్లను సుధా ధీసరసులఁ గావించి

సరుల నెల్లను బుర ధీహరులఁ జేసి

దేవస్పష్టికం బ్రహ్మస్పష్టికం ♦ తా వినిరతి
 బ్రహ్మయుఁ బోలె జగదంతః ♦ గంగా నీరజ
 సందజపత్రుండఁజేరె ♦ ఖండగౌరవ
 సమనిమలభామ కౌముదీ ♦ సమదామరము ||

102

అండజపతుండ..... సమదామరము, అండజపతుండ = గరుడనిమలముతోడను, అండజ = గ్రుద్దపక్షి = బుట్టికవి (పక్షిలు) తానిం బోలెనువాడను = అండజపుండ (గరుడపుండ) అతనికుండము; కేరదీపఖండ = మరుదామరముతోడను, కాండ = జలతగంగములతోడను, సమ = సమస్తము, విమలభామ స్వచ్ఛ ముఖకాంతి గల, కౌముదీ = చంద్రకాంతియునుగల, సమదామరము సమదామము, వజ్రములేల్లె = ఎల్లతోటలను, కల్పవజ్రములు = కల్పవృక్షముతోటలను, కాచిరిది = చేసి, గాల నెల్లె = అన్ని శీలలను, మగదామరము = తల్పియును, చేసి, కేరదీలేల్లె = అన్ని వర్షతో ములను, వెండికొండలు = కౌముదీమలములు, కాచిరిది = చేసి, వరుల నెల్లె = అన్ని వరులను, సభోజదులు = సభాకళనం గావించువాడు, చేసి, బుద్ధులేల్లె = సముద్రముల నన్నిటిని, దుగ్ధజలధారులు = మహాసముద్రములు, కాచిరిది = చేసి, వరుల నెల్లె = ఏనుగుల నన్నిటిని, విమలములు = విమలవలెములు, చేసి, సమదామరము = కొలఁకుల నన్నిటిని, సుధాసరములు = అమృతసరములు, కాచిరిది = చేసి, వరుల నెల్లె = మనుష్యుల సందభము, భోజనులు = భోజనము, చేసి, దేవస్పష్టికం = తత్వదు నిరచనకున్, ప్రతిస్పష్టి, తానిం బోలెనెల్లె, వినిరతి = చేసి, బ్రహ్మయుఁబోలెన్ = చతుర్ముఖుఁడవలెనీ, జగదంతః = ప్రపంచమధ్యమును, నిరండ = నిర్వాసించుమున్నీశ్వరుఁడు పదార్థములును వేరువేరుకాకుండు గావించి గాచిరి చేయి. ఇప్పుడు వన్నెల సకలపదార్థములును వల్లవికాంతిగలవానిం గాచిరిది యాశ్చర్యనిర్భయమునకుఁ బ్రతినిర్తానము చేసి తానిము నెల్లె వ్యాపరణి = విచిత్ర నిర్ణయమును నీ వృద్ధుడు లన్ని యుఁ గల్పవృద్ధులునలలె వల్లది మరెడ నవిలకు భావము. ఇందుఁ బదార్థము నెల్లెఁ దమగుణము విడిచి యుత్కృష్ట మగధావశ్యము గ్రహించుటచేఁ దస్మిన్మారకము.

క॥ గుమదామరము ముదరములు
 కొమరారె జగదములము ♦ గోత్రం తాచామ
 రమములగును రమములగును

దమి వెలసెం దమియు వెలసెం • పగటివిరహంపు వేడిమి 103

కుముదంబులకుఁ = కలువలకును, ముదంబులు = సంతంబులు, గామినీకా =
ఓప్పెను, చకోరములకుఁ = వెన్నెలపులుగులకుఁ, చోరకలు = బద్ధిములు, ప
వేఁ = సిద్ధించెను. రమణులకుఁ = స్త్రీలకును, రమణులకుఁ = పురుషులకును, కవి =
కుతూహలము, (వేడుక) వెలసెఁ = హెచ్చెను. వెన్నెల యుద్ధిచుము గావున
గామినీకాముకులకుఁ గోరికలు హెచ్చె నని యర్థము. తమియుఁ = గాత్రీయును,
(ని) రజనీ యామినీ తమి. అ. తఃపతిశోభఁ = తనకన్న మనఃకల్యణమునకుఁ
గినదీప్తిచేతను, వెలసెఁ = ప్రకాశించెను. ఇందు యమక మమకలంబుగానము.

క॥ పగటివిరహంపు వేడిమి

నొగిలినకుముదినులు చలువ • నూల్కనన

బుగఁ బన్నీరు కరంబులు

దొగచెలి చిలిక నన వ్రాలె • మహిమగంబులు 104

పగటివిరహంపు వేడిమిఁ = పగటికాలమునఁ దైనచంద్రుఁ మనుమఁ బయ్యెడిగా
టువలనఁ గలిగినకాఠచేతను, నొగిలినకుముదినులు = చొచ్చినకుముద్దుకులు, (కలిగిన
లు) చలువఁ = శైత్యమును, నూల్కనన = భరించుటకుఁ, దొగచెలి = కలువచెలి
(చంద్రుఁడు) కరంబులఁ = (కిరణము లను) చేతులతోఁ, పన్నీరు = పన్నీటిని, మ
ద్రంబుగఁ = దట్టముగాఁ, చిలికననఁ = చల్లైపో యనునట్లు, మహిమగంబులు =
మంచుబిందువులు, వ్రాలెఁ = పడెను; ప్రకరించెను.

ప॥ మఱియు సుశోదయోల్లాసంబున వియమస్థితకల్లోలంపై యుల్లి
ల్లి పాలవెల్లి వెల్లి వొడిచి పుడమి నెల్లెడల నల్లుకొనియె నన సంత
కంత కనంతంబుగా దిగంతంబుల నాకృమించుచు సందర తరంగిణి
ఝరంబులనుండి భూమండలంబునకుం డిగ్గమనాళమాచికలహాళిక
నస్తాకవ్యాకోచకైరవవిసరంబు లగునదోవరవరినరంబులం బోచిం
చుచు విధుంతుడవదనగహ్వరప్రవేశాభ్యాసంబునంబోత నాశ్లేష
నీలజాలగోళంబులు మాటుచు దిమిరజలదనగుయకమగునలు

యుం బెల్లు తెల్లు విరిసె నన విశాలంబు లగుకూలంకషాకూలంబు
 లం గ్రామిణుఁ గునుమసముదయంబుచందంబునం దరులతాచ్ఛదం
 బుల ధాశధశ్యంబున మెఱయుచు మదకేసరికిశోరవారంబుతీరున
 శిఖరిశిఖరంబు లెక్కుచు లీలం దేలి యాడువాలుగమీలబెళుకుల
 చెన్నున మున్నీటిపెన్నీటికరడులమీఁద దీపించుచుఁ గౌముది దాన
 గుట నభివ్యక్తశుద్ధవర్ణంబై,ద్విజముఖంబుల వ్యాపించుచుఁ జంచద్వి
 ధుమండలాంతరహరిణముఖపరిచ్యుత రోమంధబంధురఫేనపుంజంబు
 లవడువున సంకేతకుంజంబులపై రంజిల్లుచు రంజిల్లుపుల్లమల్లికామంజ
 రులమేదురామోదంబు రెట్టింప నిట్టట్టు దొలుతఁగలసి యలసినకాము
 కులను బదరి యుపరిసురతంబు నెఱపుతరుణులనుఖస్థలత్కళల తెఱం
 గునం గురంగటం గరంగుచుం దొరంగుకురంగధరోపలకుట్టిమంబుల
 జలజలని తెలిసితితళుకుల నేకీధవించుచు టింగున నెగసి నింగి నం
 గారకార్ద్రాదిగ్రహతారల నింగలంబు లని మ్రింగం గడంగుచోఁ
 బెంపుగాఁ గురియునమృతధారాపరంపరలకు గుంపులై వియత్తలం
 బునం గుత్తుకబంటిం గ్రోలి వెక్కసంబుగఁ బుక్కిళ్లం బట్టి యొం
 డొంటి కం దిచ్చుచు హెచ్చినమచ్చికలం గలయునచ్చకోరదంపతు
 లసాంపునం బటికంపుగిన్నెల ము న్నినిచినయన్నారీకేళాసనంబు
 లాసకొలందిఁ గమిచి తదీయమదోన్మాదంబున మోదంబుగాఁబాడు
 విపరీతగీతంబుల వ్యత్యస్తసల్లాపంబుల వింతవింత నటనంబుల విక్ర
 తచేష్టావిలాసంబుల నకారణహాసంబులఁ జెలంగుచు మెలంగి తెలి
 వి గని వలపు గొని మణిమంజీరశింజితంబు లులియ నలరుఁబొదల
 కుం గదలి చని వనీపవనంబునం బయ్యెదలు దొలంగింపకయ తొ
 లంగ బంగారుబొంగరాలహొరంగునం బొంగారుమొలకచనుంగవ
 ల మిలమిలలం గనుపట్టు సిబ్బెంబులు గుబ్బిట్టిల్ల గొబ్బునం గవుంగి

లించు మించుబోడుల దృగంచలచంచలప్రభల రాణించువిభ్రమం
 బుల కుల్లసించుప్రాణవల్లభులతో మల్లడిగొని వివిధబంధచమత్కా
 రంబులం గూడి క్రీడించునెడ నీటలరు వజ్రితాటంకలాలాటికాచా
 కచక్యంబులతో సఖ్యం బొనర్చుచు నిట్లఖండపాండురచ్ఛాయా
 మండలంబుల మెండుకొని పండువెన్నెలలు గాయఁ గాయజం డే
 యెడం బాయక సాయకనికాయంబు లేయ దాయయై మలయాని
 లుండు దాయ నుల్లంబు ఝల్లనం దాలిమి దూల నిదుర నొందక
 కెందలిరుపాన్పు డిగ్గి పవమానవిలోలబాలవల్లరియుంబోలె సోలుచు
 భద్రాబాలికారత్నంబు నిరంతర నిజస్వాంత చింతిత శ్రీకాంతకాం
 తాకారంబు గన్నులం గట్టిన ట్లయినఁ గంటిఁ గంటి నని దిగ్గన లేచి
 బయలు గవుంగిలించుచుం గళవళించుచు సక్కటా దైవంబు నిర్ద
 యుం డయ్యె నేమి సేయుదు నని బుడిబుడి కనుంగవ నీరు జడిగొ
 న నడుగులు తడఁబడ నడుము గడగడ వడఁక వెన్నెలయేట నుఱి
 కెద నని దుముకఁ జుటుకు చుటుక్కున నక్కునం జిలుఁగువెన్నెల
 లు సోక మూర్ఛిల్లినం జయ్యన నెయ్యంపుఁదొయ్యలు లెత్తికొని
 వచ్చి శిశిరజల బిసకిసలయాదుల శీతలోపచారంబు గావింప నెట్టకే
 లకు సేదదేటి తేఱిచూచి చంద్రు నుద్దేశించి యుపాలంభంబుగా
 నిట్లనియె॥

105

మఱియున్ = ఇంకను, పాలవెల్లి = పాలసముద్రము, సుతోదయోల్లాసంబు
 నన్ = కుమారుఁ డైనచంద్రునిపుట్టుకవలనఁ గలిగినసంతోషముచేతను, వియ.....లం
 బై, వియత్ = ఆకాశము చేతను, ఉల్లేఖ = ఒరయఁబడిన, కల్లోలంబై = తరంగములు గ
 లదియై, ఆకాశమువలనం బోయినతరంగములు కలదియై యని యర్థము. (మిగుల సం
 తసించినవాఁ డని ధ్వనించును.) వెల్లివెడిచి = ప్రవహించి, పుడమిన్ = భూమియం
 దున్, ఎల్లెడలన్ = అన్నిప్రదేశములందున్, అల్లుకొనియె నన్ = వ్యాపించెనో యను
 నట్లు, అంతకంతకున్ = ఒకక్షణముకంటె మొకక్షణమునకున్, క్రమక్రమముగా నని

యర్థము అనంతంబుగాఁ = అధికముగాఁ, దిగంతంబులఁ = చెసలకడ పటిభాగంబు
 లను, ఆక్రమించుచుఁ = వ్యాపించుచుఁ, (దీనికిం దీనితరువాతయసమాపకక్రియలకు
 ను గర్త ముం దున్న పండువెన్నెల లనునది.) అంబర.....నుండి, అంబరతరంగిణీ =
 ఆకాశగంగయొక్క, యురంబులనుండి = ప్రవాహములనుండి, భూమండలంబునకుఁ =
 మండలాకార మైనభూమికి, డిగ్గునురాశమాలికలపోలికఁ = దిగునంచలభారులసాద్య
 శ్యముచేఁ, అంచలభారులువలె నని యర్థము. అస్తోక.....బులు, అస్తోక = అధిక
 ముగాను, వ్యాకోచ = వికసించిన, కైరవవిసరంబులు = కలువలసముదాయములు కలవి,
 అగుసరోవరపరిసరంబులన్ = అయ్యెడుకొలఁకులసమీపములందుఁ, ప్రసరించుచుఁ =
 వ్యాపించుచుఁ, విధుంతుడ.....పోలేఁ, విధుంతుడ = రాహువుయొక్క, వదనగ
 హ్వార = కొండగుహవంటినొంటను, ప్రవేశాభ్యాసంబునంబోలేన్ = ప్రవేశించుటయం
 జలియలవాటుచేతనువలెనే, సాధేంద్రినీలజాలగోళంబులన్, సాధ = మేడలయందలి,
 ఇంద్రినీల = ఇంద్రినీలములయొక్క, ఇంద్రనీలములతోఁ గట్టబడిన యని యర్థము.
 జాలగోళంబులఁ = గోళాకారమైనకిటికీలయందున్, తూలుచుఁ = ప్రవేశించుచున్,
 (హేతుత్పేక్షాలంకారము.) తిమిర.....విగమంబు, తిమిర = చీకటియను, జల
 దసమయ = వర్షాకాలముయొక్క, విగమంబు = అవసానము, అగుటయుఁ = ఆయిన
 తోడనే, (ఇచట 'యుఁ' ననునది యానంతర్యార్థకము.) తెల్లు (కనుము) పె
 ల్లు = అధికముగన్, విరిసె ననఁ = పూచెనొ యచునట్లు, (ఇది శరత్కాలమునఁ బూ
 చును.) విశాలంబులు = పెద్దవి, అగుకూలంకషాకూలంబులఁ = అయ్యెడు, కూలంక
 షా = నదులయొక్క, కూలంబులఁ = ఒడ్డుయందు, క్రాలుచుఁ = ప్రకాశించుచుఁ,
 కుసుమసముదయంబుచందంబునన్ = పువ్వులగుంపుయొక్కరీతిచేతను, తరులతాచ్ఛదం
 బులఁ, తరు = చెట్లయు, లతా = తీవలయు, ఛదంబులఁ = ఆకులయందుఁ, ధాశధ
 శ్యంబునఁ = ధశధశ యనుకాంతిచే, మెఱయుచున్ = ప్రకాశించుచుఁ, మదకేసరికి
 శోరవారంబుతీరునఁ, మద = మదముగల, కేసరి = సింగములయొక్క, కిశోరవారంబు
 తీరునన్ = శిశువులసముదాయముయొక్కరీతిచేతను, శిఖరిశిఖరంబులు = పర్వతాగ్రముల
 ను, ఎక్కుచున్, లీలఁ = విలాసముతోఁ, తేలియాడు.....చెన్నునఁ, తేలి = నీటి
 మీఁదనుండి, ఆడు = క్రీడించెడు, వాలుగమీల = చేపలయొక్క, బెళుసులచెన్ను
 నఁ = కాంతులయొక్కయందముం బోలినయందముచేతను, (చేపలువలె నని యర్థ
 ము.) మున్నీటిపెన్నీటికరడులమీఁదఁ = సముద్రమునందలిపెద్దతరంగములయందున్
 దీపించుచుఁ = ప్రకాశించుచుఁ, తాఁ = ఆవెన్నెల, కాముది యగుటన్ = కలువల
 వికసింపఁ జేయునది గాన, (చంద్రికాంతి యగుటచేత నని యర్థము,) వ్యాకరణ

గ్రంథ మగుటచేత ననియు ధ్వనించును. అభివ్యక్తశబ్దవర్ణంబై = స్ఫుట మైన తెల్లనివ
న్నె గలదియై, ద్విజముఖంబులకొ = చకోరపుంబటులనోటను, వ్యాపించుచుకొ = స్ఫు
ట మైనదోషము తేనియక్కటములు గలదియై బ్రాహ్మణులు మొదలగువారి నూటను
బ్రవేశించి వ్యాపించుచుండె ననియు ధ్వనించును. చంచద్విధు.....వడువునన్, చం
చత్ = ప్రకాశించుచున్న, విధుమండల = చంద్రబింబముయొక్క, అంతర్గత = లోపల
మన్న, హరిణ = లేడియొక్క, ముఖ = నోటినుండి, పరిచ్యుత = జాతిన, రోమంధ = నె
మరువేయుటవలన. బంధుర = ప్రకాశించెడు, ఘోస = నురువుయొక్క, పుంజంబులవడు
వునకొ = సముదాయములవిధముచేతను, (చంద్రునికళంకమును బెక్కుండ కవులు హ
రిణ మని చెప్పి దానిలక్షణము లన్నియు నిందారోపించి వర్ణించుట కలదు గాన నిటఁ
జంద్రునిలోనివేడి నెమరువేయునపుడు జాతిననురువులువలె వెన్నెలఁపొదలవైనందునఁ
చెప్పెను. సంకేతకుంజములపైన్ = (నాయికానాయకులు కూడుటకు) నేర్పాటు చే
సికొన్న పొదరిండ్లమీఁదను, రంజిల్లుచుకొ, రంజిల్లు...మోదంబునకొ, రంజిల్లు = విలసిల్లె
డు, పుల్లమల్లికామంజరుల = పూచినమల్లెపూగుత్తులయొక్క, మేదురామోదంబునన్ = అ
ధికమైనపరిమళముచేతను, మోదంబు = ఆనందము, రెట్టింపకొ = అధికముకాఁగా, ఇట్టిట్టి =
ఒకరీతిచేతను, తొలుతన్ = మొదటకొ, కలసి = కూడి, అలసినకాముకులకొ = శ్రమచెం
దిననాయకులను, పదరి = నిందించి, ఉపరిసురతంబు = ఉపరతిని, నెఱపు.....తెఱంగు
నకొ, నెఱపు = నెఱవేర్చెడు, తరుణుల = స్త్రీలయొక్క, సుఖస్థులత్కళల తెఱంగునకొ =
సుఖముగ జూలుచున్న కళలరీతిచేతను, కుఱంగటకొ = సమీపమందుకొ, కరంగుచుకొ =
నీరగుచుకొ, తొరంగు.....లన్, తొరంగు = స్రవించెడు, కురంగధరోపల = చంద్ర
కాంతపురాలయొక్క, కుట్టిమంబుల = కట్టడపు నేలలయొక్క (అరంగులనుండియనియర్థ
ము.) జలజలని = జలజల ప్రవహించెడు, తెలిసీటితరుకులకొ = తెల్లనిసీటియొక్క కాం
తులతోన్, ఏకీభవించుచుకొ = కూడికొనుచుకొ, తింగునకొ = అక్కలచప్పుడు కలు
గునట్లు, నెగసి = ఎగిరి, నింగికొ = ఆకాశమునందుకొ, అంగాగకార్ద్రాదిగ్రహతార
లకొ = అంగారకుఁడు మొదలగుగ్రహములను నార్ద్రమొదలగు నక్షత్రములను, అంగా
రకుఁడు రక్తవర్ణము కలవాఁడనియు, నార్ద్ర పవడముం బోలినకాంతి గలదనియు
జ్యోతిషమునం బ్రసిద్ధము. ఇంగలంబు లని = నిష్పక లని, మ్రింగం గడంగుచోకొ =
మ్రింగుటకు యత్నించునపుడు, (ఇంగల మంగారశబ్దభవము.) పెంపుగాకొ = అధిక
ముగాన్, కురియునమృతధారాపరంపరలకుకొ = వర్షించెడుమంచునీటియొక్క యెడతె
గని ధారలకుకొ, గుంపులై, వియత్తలంబునకొ = ఆకాశమునందున్, కుత్తుకబంటికొ =
కుత్తుకకొలఁదిని, (గొంతువఱకు నని యర్థము.) త్రోలి = త్రావి, వెక్కుసంబుగకొ =

అధికముగాన్, పుక్కిళ్లంబట్టి = నోటం బూరించి, ఒండొంటికికొ = ఒకచకోరము ను
 టియొకదానికికొ, అందిచ్చుచుకొ, హెచ్చినమచ్చికలకొ = అధిక మైఃప్రేమచేతను,
 కలయునచ్చకోరదంపతులసాంపునకొ = కూడికొనియెడు బెన్నెలపులుగుల సొగసుచేత
 ను, చకోరదంపతులువలె నని యర్థము. (ఇది గిన్నెల కుపమానము.) బాయా + ప
 తి = దంపతులు, భార్యాభర్తలు. ఇచట నాడు పిట్టలు మొగపిట్టలు నని యర్థము.
 పటికంపుగిన్నెలకొ = స్ఫటికపాత్రములందున్, మున్నినిచినయన్నా రిక్కేళాసవంబులు =
 ముందు పోసినకొబ్బెరకల్లులను, ఆసకొలందికొ = ఆశయొక్కపరిమాణముచేతను, ఇచ్చ
 కలంతవఱకు నని యర్థము. కమిచి = పుచ్చికొని, తదీయమదోన్నాదంబునకొ = ఆకల్లు
 సంబంధ మైన (కల్లుత్రావుటవలనఁ గలిగిన) యని యర్థము.) సంతోషముచేత నుప్పలి
 ల్లిన వెట్టిచేతను, మోదంబుగాకొ = (వినువారి) కింపుగాకొ, పాదువిపరీతగీతంబు
 లన్ = పాడెడునెక్కువతక్కువగానములచేతనును, వ్యత్యస్తసల్లాపంబులకొ = తడఁబా
 టుగఁజూటలచేతనును, వింతవింతనటనంబులకొ = అచ్చెరువును బుట్టించునాటలచేతను
 ను, వికృతచేష్టానిలాసంబులన్ = వికార మైనపనులచేతను, సొగసులచేతనును, అకారణ
 హాసంబులకొ = కారణము లేనినగవులచేతనును, చెలంగుచుకొ = ప్రకాశించుచుకొ, మె
 లంగి = సంచరించి, తెలివి గని = (సురాపానమువలనఁ గలిగిన) పరామ వదలి, వల
 పుఁగొని = ఒండొరులం బ్రేమించి, మణిమంజీరశింజితంబులు = మాణిక్యపుటంబెలధ్వను
 లు, ఉలియకొ = మ్రోయఁగాకొ, అలరుఁబొదలకుకొ = పూఁబొదరిండ్లకుకొ, కదలి చ
 ని = బయలుబెడలి, వనీపవనంబునకొ = తోఁటయందలి (చల్ల) గాలిచేతను, పయ్యద
 లు = పైఁటలు (పయ్యద యిది వక్రసమాసము. పయి + ఎద = పయ్యద ; ఎదపై నుం
 దువస్త్రము.) తొలఁగింపకయ = యత్నముచేతఁ దీయకదో, తొలంగకొ = (గాలిచే)
 జాటిపోఁగాకొ, బంగారుబొంగరాలహోరంగునకొ = బంగారుబొంగరాలయొక్కసొగ
 సుచేతను, బంగారుబొంగరాలువలె నని యర్థము. పొంగారుమొలకచనుంగవలకొ =
 అతిశయించు లేతచనుజంటలయందుకొ, మిలమిలకొ = తళతళలాడునట్లు, కనుపట్టుసి
 త్తెంబులు = కనుపడెడుసుందర మగుపాదలు, గుబ్బటిల్లకొ = ఎక్కువ కాఁగాకొ,
 గొబ్బునకొ = వేగముతో, కవుఁగిలించు.....ప్రభలన్, కవుఁగిలించు = ఆలింగనము
 చేసికొనెడు, మించుబోడుల = స్త్రీలయొక్క, (మెఱపుంబోలిఁ గేహముగలస్త్రీలయొ
 క్క) దృగంచల = కనుఁగొనలయందలి, చంచలప్రభలన్ = చలనశీలమైనకాంతులచేత
 ను, రాణించువిక్రమంబులకున్ = ప్రకాశించెడుశృంగారచేష్టలకుకొ, ఉల్లసించుప్రీతి
 వల్లభులతోన్ = సంతోషించెడుప్రియులతోన్, మల్లడిగొని = పెనఁగులాడి, వివిధబంధ
 చమత్కారంబులకొ = పలుతెఱంగులసంయోగములందలి నేర్పులతోకొ, కూడి = చేరి,

క్రీడించునెడక = విహరించునపుడు, నీటు = సాగసుచేతను, తృతీయాశ్వాసమునంబ్రథమ.
 అలరు.....చాకచక్యంబులతోక, అలరు = ప్రకాశించెడు, వజ్రితాటంక = వజ్రపుర
 గమ్మలయొక్కయు, లాలాటికా = (వజ్రపుర) బాపటబొట్టుయొక్కయు, చాకచ
 క్యంబులతోన్ = చకచకలాడుకాంతులతోక, సఖ్యంబు = నెయ్యమును, ఒనర్చు
 చుక = చేయుచుక, ఇట్లు = క్షప్రకారము, అఖండ.....మండలంబులక, అఖండ =
 పూర్ణమైన, పాండుర = తెల్లని, చ్చాయామండలంబులక = కాంతులసమూహములచేత
 ను, మెండుకొని = (అంతటను) నిండి, పండువెన్నెలలు = ముదురువెన్నెలలు, కా
 యక = ప్రకాశింపఁగాక, కాయజుండు = మన్మథుఁడు, ఏయెడక = ఏస్థలమునందును
 (అన్నిస్థలములయందుని యర్థము.) పాయక = విడువక, సాయకనికాయంబులు =
 బాణసముదాయములను. ఏనున్ = ప్రయోగింపఁగాన్, మలయానిలుండు = పయ్యర
 (దక్షిణపుగాలి) దాయయై = (విరహులను) విరోధియై, దాయక = (భద్రును) స
 మీపింపఁగాన్, దక్కలొనగువాని దాసు దకారంబు విభాష నగు. బా. ప్ర. ఉ
 ల్లంబు = మనసు, ఝల్లకక = (ఇది యనుకరణము) చెదరఁగాక, దీనిం బెక్కండు
 జల్లని వాడుదురు. తాలిమి దూరి = ధైర్యమును విడిచి, నిదుర సెందక, కెందలిరుపా
 న్పున్ = చిగురాకుసెజ్జుచుండి, దిగ్గి = దిగి, పవమాన.....బోలెక, పవమాన = గాలిచే
 తను, విలోల = కంపించెడి, బాలవల్లరియుంబోలెక = తేతతీవకలెక, సోలుచుక =
 పరవళురాలయిపడుచుక, భద్రాబాలికారత్నంబు, నిరంతర.....కారంబు, నిరంతర =
 ఎడలేకుండునట్లు, నిజస్వాంత = తనమనసునక, చింతిత = తలంపఁబడియెడు, శ్రీకాం
 త = కృష్ణునియొక్క, కాంతాకారంబు = మనోహరమైనయాకారము, కన్నులంగట్టిన
 ట్లైకక = కన్నులసంగానిపించినట్లుకాఁగాక, కంటిం గంటి నని = (వీనుగృష్ణుని)
 జూచితిఁ జూచితి నని భ్రమపడి, దిగ్గన లేచి = శీఘ్రముగాక లేచి, బయలు = ఆకస
 మును, కవుంగిలించుచుక = ఆలింగనముచేసికొనుచుక, కళవళించుచున్ = తోభపడు
 చుక, అక్కటా = అయ్యో! (సంతాపార్థకము.) దైవంబు, నిర్దయుండు = కరుణలే
 నివాఁడు, (నావఃఖిముం బోగొట్టునిచ్చ లేనివాఁడు) అయ్యెక, ఏమి = ఏకార్యము
 ను, చేయుచున్ = కావించును, అని = ఇట్లు బుడిబుడికనుంగవనీను = కొంచెము కన్నీ
 రు, జడిగొనక = ఎడతెగక వచ్చుచుండఁగాక, అడుగులు తడఁబడక = పాదములు
 తొట్టుపడఁగాక, నడుము = మధ్యము, గడగడవడకక, వెన్నెలయేటక = చంద్రి
 కాప్రవాహమునందుక, ఉతీకెద నని, దుముకక = గంతు గొనఁగాక, చుకుకుచులు
 క్కునన్ = మిక్కిలివాఁడితోక, అప్పుకక = తొమ్మునందుక, జిలుగువెన్నెలలు =
 సన్ననిచంద్రకిరణములు, సోకక = తగులఁగాక, మూర్ఛిల్లినక = సామృద్ధిగఁగాక,

చయ్యనక = శీఘ్రముగాక, నెయ్యంపుఁదొయ్యలులు = ప్రియసఖులు, ఎత్తికొనివచ్చి = తీసికొనివచ్చి, శిశిర.....యాదులక, శిశిరజల = పన్నీటిచేతనును, బిస = తామర తూండ్లచేతనును, కిసలయాదులక = చిగురాకులు మొదలగువానిచేతనును, శీతలోప చారంబులు = చల్లనియూడిగములను, కావింపక = చేయఁగాక, ఎట్టకేలకుక = చిట్టచివరకుక, సేకజేరి = తెప్పిరిలి, (మూర్ఛనుండి తెలిసి) తేటిమాచి = బాగుగఁజూచి, చంద్రు నుద్దేశించి = చంద్రునిం దలఁచి, ఉపాలంభంబుగాక = నింద గలుగునట్లు, ఇట్లనియెక = ఈప్రకారము చెప్పెను.

మ॥ సుమనఃప్రీతి యొనర్చి సత్పథచరి ♦ ఘృత్వంబు సర్వజ్ఞమా
ళిమణిత్వంబును గాంచు రాజ వయి హాళిక శంబరారాతి స
ఖ్యమునక మీటుచు భీరుతాకలితపాంథాళిక దయాశూన్యతక
శ్రమ మొందించి కలంచు టెంచన్మనఁధ♦ర్మంబే నిశానాయకా॥106

నిశానాయకా = ఓచంద్రుఁడా! సుమనఃప్రీతి = దేవతలకు సంతోషమును, ఒనర్చి = చేసి, (చంద్రుఁడు దాకళలం ద్రావ నిచ్చి దేవతలఁ దృప్తి మొందించు నని పురాణగాథ కలదు.) విద్వాంసులకుం బ్రీతి చేసి యని యర్థాంతరము. సత్పథచరిష్ఠత్వంబుక, సత్ = నక్షత్రములయొక్క, పథ = మార్గమునందుక, (ఆకాశమునందున్) చరిష్ఠత్వంబుక = సంచరించుస్వభావమును, మంచిమార్గమునందు సంచరించుస్వభావము నని యర్థాంతరము. సర్వజ్ఞ.....బును, సర్వజ్ఞ = శివునియొక్క, మాళి = శిరసునకు, మణిత్వంబును = మాణిక్యమగుటను, (ఆలంకారభావము నని యర్థము.) సర్వజ్ఞ = అన్నిటిం దెలిసినవానికి (విద్వాంసులకు) మాళిమణిత్వంబును = శిరోమణిత్వంబును, విద్వాంసులలోనత్తమత్వము నని యర్థాంతరము. కాంచురాజవు = పొందునట్టిచంద్రుఁడవు, పొందునట్టిప్రభువ వని యర్థాంతరము. అయి, హాళిన్ = సంతసముతోక, శంబరారాతిసఖ్యమునక, శంబరారాతి = మన్మథునియొక్క (శంబరుఁ డనురక్కసునకు శత్రువు. (ని) శంబరారి ర్మసిజః. అ.) సఖ్యమునక = స్నేహముచేతను, శంబరారాతి = ఎటుకవాండ్రయొక్క (లేళ్లకు శత్రువులు (ని) కృష్ణసార యు న్యంకురంకు శంబర రాహిణాః. అ.) సఖ్యంబునక = స్నేహముచేతను, మీటుచుక = అతిశయించుచుక, భీరుతాకలితపాంథాళిన్, భీరుతా = స్త్రీత్వముతో, ఆకలిత = కూడిన, పాంథాళిక = వియోగులయొక్క సముదాయమును, విరహిణుల నని యర్థము. (భయదుఃఖితోఁ గూడిన) భయముతోఁ గూడిన తెరువరులయొక్క సముదాయము నని

యగ్ధాంతరము. (ని) విశేష స్వంగనా భీమాః కామినీ వామలోచనా యనియును
తస్మా భీరు భీరుక భీలుకా యనియు నమరుడు. శ్రమ మొందించి = ఆయాసపెట్టి,
దయాశూన్యతన్ = దయలేమిచే, కలంచుట = ఊభ పెట్టుట, ఎంచన్ = ఆలోచింపఁ
గాన్, పృపథర్థంబే = రాజధర్మమా? కా దని యర్థము. దేవతలకు స్వదేహము నిచ్చి
తృప్తిపొందించి దేవతలకు నెల్ల దేవుఁ డగుశివునిచే శిరసున ధరియింపఁబడి (సన్మాగ్ధ
మునన) యాకాశమార్గముననే సంచరించురాజపు (ఎల్లవారిని సంఘోష పెట్టువాఁడ
వు) అగునీవు మన్మథుని నెయ్యము సంపాదించి మగని నెడఁబాసినయాఁడువారి బా
ధింపరా దని మొదటియర్థమునను, విద్వాంసులకు మిగుల సంతసము పుట్టించి యన్ని
యుం దెలిసినవారిలో నగ్రేసరుఁడ వై మంచినడవడి గలప్రభు వగునీవు కిరాతులతో
మైత్రిఁ జేంది భయపడుమార్గస్థులను బాధించుట న్యాయము గా దని రెండవయర్థము
నం దాత్పర్యము. శ్లేషాలంకారము.

చ॥ హితసరణిఁ శిరంబున వహించె మహేశ్వరుఁ డంచు గర్వభా
సితగతి మిన్ను ముట్టెను శశీ ! మఱి నిన్నటకాలఁ దన్ని ము
న్నతఁడెకదా కళాగతివటంచు దయ నివిడిచె గతావమా
నతఁ గని సిగ్గుఁ జెందవు మనంబున నీకుఁ బరాకు వచ్చెనే. 107

శశీ ! = ఓచందురుఁడా, (చందురులొనికళంకమును గుండే అని కొందఱు చె
ప్పుదురు. దానిని ధరించినవాఁడు గావున శశి యని చెప్పఁబడు.) మహేశ్వరుఁడు =
శివుఁడు, హితసరణిఁ = అనుకూలమైనమార్గముచేత, శిరంబునఁ = తలయందుఁ, వ
హించె నంచుఁ = ధరించె ననుచుఁ, గర్వభాసితగతిఁ = గర్వముచే విలసిల్లినరీతిచేత
ను (గర్వముచేత నని యర్థము.) మిన్ను ముట్టెను = ఆకాశమును దాఁకెదవు. ఉ
ప్పొంగెద వని యర్థము. మఱి = ఇంకను, అతఁడె = ఆయాశ్వరుఁడే, మున్ను = పూ
ర్వము, దక్షునిజన్మ ముం జేయించువు దని యర్థము. నిన్నుఁ, అటకాలఁ = కాలి
యడుగుభాగముతోన్, తన్ని, కళాగతివి = విద్యలకెల్ల వాసస్థానమవు, కాంతులకు
వాసస్థాన మని భావము. అటంచుక, దయఁ = కనికరముచేతను, విడిచెఁగదా = వద
లెనుగదా ! గతావమానతఁ = (లోకముచేఁ) దెలియఁబడినయవమానము గలుగుటను
తెలియఁబడినయవమానము నని యర్థము. కని = పొంది, సిగ్గుఁ = లజ్జను, చెందవు =
పొందవు. నీకుఁ, మనంబునన్ = మనసునందుఁ, పరాకువచ్చెనే = ప్రమాదమువచ్చె
నా యని ప్రశ్నము.

క॥ తొలి లోకమాలకు వందర

గలిగింతువటంచు నెంచి ♦ కమలాభపుడె నె

న్నిలఁ బుట్టినపుడె వందర

గలవాడగునె టే నుఁ గూడ ? ♦ కమలవిరోధి ! 108

కమలవిరోధి ! = కమలమునకు వ్యతిరేకముగా ! (వి. దా !) కమలాభపుడె = తమ్మయ్యయ్య, (బ్రహ్మ) తొలి = పూర్వమందే, లోకమాలకు = పరివారమువందరబతుకుట, వందర = చెడుకార్యమును (అపకారము నని అర్థము) కలిగింతువటంచు = చేయుదు వని, ఎంచి = ఆలోచించి, ఇలకా వా భూమియందే, పుట్టినపుడె = జన్మించినపుడే నిన్ను, వందర గలవాడగునె = కటికలము నెలవొడ మొట్ట, వందరమునకారము గలవాడగునట్లని భావము. టే నుఁ గూడ = టే నుఁ గూడ ! వందరవాడ వందర పనులఁ జేయుట సహజ మని అర్థము.

సీ॥ ఇందిరావిభుఁ డాత్మ ♦ హృదయ వ్యభిచారి నెన్న

దోషావధియెడ నుండఁ దలఁపఁ దలఁచి

సప్రసవ భారము నెవ్వఁ ♦ మోక్షమునకు వచ్చి

ట"దపు నుండెను నెవ్వఁ ♦ కర్మమునకు

నందుండి తొలఁదాడ ♦ మోక్షమునకు వచ్చి

సప్రసవ భారము నెవ్వఁ ♦ మోక్షమునకు వచ్చి

సచట రాజీనామ ♦ మోక్షమునకు వచ్చి

పాప మొట్టి మోక్షమునకు ♦ మోక్షమునకు వచ్చి

సచట రాజీనామ ♦ మోక్షమునకు వచ్చి

మరలఁ ద్రొక్క గన్ దొడ్డు ♦ మోక్షమునకు వచ్చి

నందొక్క గన్ దొడ్డు ♦ మోక్షమునకు వచ్చి

నీకు నిక్క-వ గొప్పద ♦ నీకు వచ్చి !

109

నీరజారి = కపద్మవైరి ! ఇందిరావిభుఁడొక కష్టపు, అత్యంతమునకు వచ్చితివి = తనమనసున నున్నవానిని, నిన్నును, దోషావధియెడ నుండఁ దలఁపఁ దలఁచి మోక్షమునకు వచ్చితివి

చుకొ, రాత్రికిం బ్రభు వనుచు ననియఁ బుష్పము. (ని) పాయఁ నిర్వృత్తయఁ బాప
 శ్రీవానా దూషణాఘయోః. నా. నా. తోలకొ, త్రోచెకొ = తేముఁ త్రోచెను.
 పాపాత్ముఁడు లోనుండఁ దగఁ దని విష్ణువు నిన్న వెలువరించె నని యర్థము. అం
 ద్రుఁడు విష్ణువు మనసునం బుట్టె నని భావము. అచటకొ = అకాశమునందు, రాశియకొ =
 బ్రహ్మయును, స్వకీయాబ్జపీఠికిన్ = తనది యగుతామరపూవునందుకొ. నేలు = నా
 ని, ఒదవునంచుకొ = పుట్టినని, అత్రికికొ = అత్రి యనుమునికికొ, పుట్టినచెకొ = ప
 చెప్పెను. చంద్రునియుదయమునఁ బద్మములు ముగిసించుఁ గానఁ దూజిత మగుపద్మము
 ముకుళించిన సుఖస్థితి సంభవించె దని యెంచి బ్రహ్మచంద్రుఁ డత్రి కిచ్చె నని తాత్ప
 ర్యము. బ్రహ్మ యనుగ్రహమువలనఁ జందుకుఁ దత్రికిఁ బుట్టుచుండె బ్రహ్మచంద్రుని
 రాగములం బ్రసిద్ధము. అందుండి = అత్రియొద్దనుండి, తారామహానాదైవకొ = తా
 యనుపేరు గలబృహస్పతిభార్యయొక్కచొంగిరించుటయొక్కనీతికొ, మామకొ = (చంద్రుఁడు)
 కనుపలుపఁగాకొ, బృహస్పతిభార్యను చొంగిరించుఁగా నని యర్థము. అచట
 కు = అత్రి, పాథో రాశియందుకొ = సముద్రమునందుకొ, వైచెకొ = విరిచెను. అ
 తతాయి (పరభార్యను హరించువాఁడు) గానఁ కంటనుండఁ దగఁ దని సముద్రమున
 నత్రి పాటవైచె నని తాత్పర్యము. అచటకొ = అశముద్రమునందుకొ, రాశికిరించు
 గంటు, రాజీవ = చేపలయొక్క, సంహారగంటు = సంహారమున, నావెనుకొ = నే
 యుదు వని, పద్మసంహారము చేయుదు వని భావము. (ని) రాజీవ ముట్టె రాశిలో
 మృగే మత్స్యే. నా. నా. అత్తి = సముద్రుఁడు, అంబరంబునకొ = అకాశమునందుకొ,
 త్రోచెకొ = ఎగచెను. అచటకొ = అకాశమునందుకొ, రాహువు, మృగియకొ, ఈవు
 అటుగకునికికొ = జీర్ణము కాకుండుటచేకొ, మరకకొ, క్రీకల్లంకొ, పల్లు = కుష్మా
 రము, మసలి = తిరిగి, జగతికొ = లోకమునందున్, అందటకొ, కంటునదవు = నీవ
 శత్రుఁడవు, ఔచుకొ, నిందకొ, ఒందునీతున్ = అనుభవించెదనునీతుకొ, నిల్చుకొ = స్థై
 ర్యము, శాశ్వతజీవన మని భావము. కల్లునే = ఉండునా? ఉండ దని యర్థము. ఇం
 దొక్కఁ డగుచంద్రునికుఁ బర్యాయమునం దెక్కుస్థలములం దునికిఁ దెల్పుటచేసె న
 ర్థాయాలంకారము.

ఉ॥ ఇంతటివాని నిన్నుఁ దన ♦ హృత్పథమందుఁ దలఁ ధరించుశ్రీ
 కాంతునకుం గిరిశునకుఁ ♦ గానన దావహాలాహాలానలా
 నంతనితాంతకీలముల ♦ నానుట యెంతటివెంత యామిచి
 కాంత తలంపఁ దద్వయము ♦ గాంచుచె ధాత్రి భవత్సమోత్తమా

యామినీకాంత = రేతేడా ! (చంద్రేడా !) ఇంతటివానిన్ = ఇంతవాడికి
 రణములు గలవానిన్, నిన్నుక, పృథ్వీధనుండుక = మనోవీధి నుండుక, తలన్ = శిర
 సునందును, ధరించుశ్రీకాంతునకుక = ధరించినవిష్ణువునకును, గిరీశుఃకుక = శివుడును
 మనమున ధరించినవిష్ణునకును శిరసున ధరించినశివునకు నని క్రీనుముగ నర్థము. కానన
 .....కీలములక, కానన = అడవియందలి, దాన = అగ్ని యొక్కయు, హూహూ
 నల = అగ్నిం బోలినకాలహూటముయొక్కయు, అనంత = అంతములేని, నితాంత = అధి
 కమయిన, కీలములక = మంటలను, అనుట = మ్రొంగుట, ఎంతటివంత = ఎంతగాశ్చ
 ర్యము? ఆశ్చర్యము కా దని భావము. తలంపన్ = ఆలోచింపఁ గాన్, కద్వయము =
 జెనుక టెరెందునిధములశ్వాసలును, ధాత్రి = భూమియందుక, భవత్సమాగ్రతక =
 నీకుం దుల్యమైనభయంకరత్వమును, వాడిమి నని యర్థము. కాంచన = పొందునాళి
 పొంద దని యర్థము. శివుడు లోకసంక్షేపాధ్యక్షుడు కాలహూటముం ద్రావ ననియుం
 గృష్ణుడు గోపసంరక్షణాధ్యక్షుడుకావచ్చుచున్నాడనియుభావము.

వ॥ అని పలికి తళుకుటలగుములుదులు చిలుకువలశేరి నుద్దేశించి॥ 111

అనిపలికి = ఇట్లు చెప్పి, తళుకుటలగుములుదులు చిలుకువలశేరి నుద్దేశించి, తళుకువలశేరిని
 ములను, చిలుకువలశేరినికొనుపొరగాగిరిచిలుకువలశేరిని, నుద్దేశించి = తలచి,

క॥ కమలాక్షునికొనునొడవున

సుమనోభంగింబు పునుఁ దు ప్రసాద నియమ
 గమలాక్షులు నేర నేరనె

సుమతేమధుప్రసాదములు • సుమనోభంగిని॥ 112

మదనా = దీనునిగతుఁడా ! కమలాక్షునికొనునొడవున, కమలాక్షుని = విష్ణువు
 యొక్క (పద్మములం బోలినకన్నులు గలవాడ యని యర్థము.) కొనునొడవునపు
 త్త్రుచునై, సుమనోభంగింబు = నేరత్వమును, మోడత్వము = తిరుగు తత్వము. పున్నభ
 సున్ను నని భావము. (౨) సుమనోభంగింబునొడవునై, కమలాక్షుని = కమలాక్షుని
 యనియును, భక్తిప్రీతియును సుమనోభంగిని నొక భావవ్యాఖ్యానార్థమునొకటయి
 జ్యోతారయమేమనా యనియు నొకటయి నొకటయియును. మోడమున = తిరుగుచును, పు
 న్నలియుక = ఉండియును, కమలాక్షుని = విష్ణునియొక్క కన్నులు, (సుమనోభా

వృలం బోలినకన్నలు గలవారిని. సీతండ్రి కమలాక్షుడు వేముని పూజించుచు. అతని తీయు నీ వన్నియు నెఱిగినవాడవు ; (నామసామ్యముచే నీతః క్రిందిని పదము ముక్) ఏచెదవు = బాధించువు ; ఔన్ = ఇది తగవు. ఇదియే సీతండ్రిని పూజయర్థము. మమతేక = అభిమానముచేతను, మధువ్రత గుణము = మధువ్రతమునకు ప్రసాదముగనుగుణమును, త్రాగుడుబోతుతనము నని యర్థము. ఈ మెత్తదనాది నని బాధించు మననవు = విడువవు. అవశ్యము విడువవలయు నని యర్థము.

గీ॥ తొలుతఁ గుజనుల నలరించుఁచెలిసి జంబి

బలము నడవుల విడియించి ఁ పాంథజనుల

మానధనములు గొనుచు మఁ ద్రాన్తరముల

నలరుశంబరఘాతీ వే వజ్రబాణ

113

అజ్ఞబాణ = ఓమస్మఘాదా, ఈవు, తొలుతేక = మొదటను, తొలుతేక = మొదటను, (కు = భూమియందు, జని = ఉత్పత్తికలది, కజని. దీనిని పూజించుచు నులు.) అలరించుచెలికే = వికసింపఁజేయుమిశ్రునిని (వైత్రునిని), కంబి = అజ్ఞానిని, కుజనులన్ = దుష్టచులను, అలరించుచెలిన్ = సంతసఁజెట్టుమిశ్రునిని, కంబి = అజ్ఞానిని, యని యర్థాంతరము. బలముకే = చిలుకలు, కోయిలలు మొదలగు నేనను, వే = వజ్రము ర్థాంతరము. అడవులకే = అరణ్యములందున్, విడియించి = ఉంచువ శ్లేషశబ్దము, పాంథజనులమానధనములు = వికహిజనులమాన మనెడుద్రవ్యములను, మాన్యములొకములు ద్రవ్యము నని యర్థాంతరము. గొనుచుకే = అపహరించుచుకే, దుర్భాగ్యులయితేక = చెడుఁడవడియందలియేర్పాటుచేతను, అలరుశంబరఘాతీవి, అలరు = సంతసించుడు నని శంబరునకు విశేషణము.) శంబరఘాతీవి = శంబరుఁ డనునక్కసుని జంబివాడిని. చెడుఁడవడియందలినియమముచేతను ప్రకాశించెడుకిరాతుఁడ నని యర్థాంతరము. వేచేఁ బ్రాప్త మైనయర్థద్రవ్యమునకు నభేదకర్తవ్యము చేయఁగా నింద బోలుచు శ్లేషమూలకాతిశయోక్త్యలంకారము.

క॥ యుగవిగమజగత్త్రియదం

బగుశర్వునికంటిమంటఁ నంటి కెడసియు

స్మగుడం బ్రదికితి వీ న

ధ్వగజనదురితమునగాదెఁ వారిచరాంకా

114

వారిచరాంకా = మన్మథుఁడా! చేపగులుతు తెక్కెమునం గలవాఁ డని యర్థము. ఈవు, యుగవిగమ.....బు, యుగవిగమ = ప్రళయకాలమందుకొ, జగత్ = లోకమునకు, తు.యదంబు = నాశము గలిగించునట్టిది, అగుశర్వకంటిమంటన్ = అయ్యెడుశివునికంటిమందలియన్ని జ్వాలను, అంటి = తాఁకి, కెడసియున్ = చచ్చియును, అధ్వగ.....గాదె, అధ్వగజన = విరహిజనులయొక్క, దురితమునఁగాదె = పాపముచేతనేకదా, మగుడన్ = తిరిగి, బ్రదికితివి = జీవించితివి. మున్ను శివుండు హిమాలయంబుకడఁ దపంబు సేయుచుండ దేవతలు బ్రహ్మకడనుం బోయి తారకుండు మిగుల బాధించు చున్నాఁ డని మొఱలిడ నాతఁడు శివునకుం బార్వతికి సంయోగంబుగలిగినఁ గుమారుండు వుట్టి వానిం జంపు ననుడు నింద్రుండు మన్మథు రావించి యీశునకుఁ బార్వతియం దనురాగము గలిగింపు మని ప్రార్థింప నతఁడు దానికై యత్నించి యీశునికంట నున్నయన్నిచే దగ్ధుడై రతీప్రార్థనంబున ననుగ్రహించినశివునిచే మరల నుజ్జీరితుం డయ్యె ననుపురాణగాథ యిట గ్రహింపఁబడియె. ఉత్పేక్షాబంకారము.

ఉ॥ శంబరదానవుండు నినుఁ ♦ జౌర్యమునం గొనిపోయి వార్ధిలో
నం బడఁద్రోయ నందొకఁడు ♦ నగ బగుమీనము మ్రింగ దానిగ
ర్భంబున నట్లు జీర్ణతను ♦ పాటిలినకొ విరహిసృజంబు లో
కంబునఁ దాపనహ్ని నిటు ♦ గ్రాగి కృశింపదుగా మధుప్రియా॥

మధుప్రియా! = ఓమదనుఁడా, (వసంతునిచెలికాఁడా యని యర్థము.) మద్యమునం బ్రేమ కలవాఁ డని ధ్వనించును. శంబరదానవుండు = శంబరుఁ డనుపేరు గల రక్కసుఁడు, నినుకొ, చౌర్యమునన్ = దొంగతనముచేతను, కొనిపోయి = తీసికొనివెళ్లి వార్ధిలోక = సముద్రమందుకొ, పడఁద్రోయన్, అందున్ = ఆసముద్రమునన్, ఒకఁడునం బగుమీనము = ఒక గొప్పని యగుచేఁప, మ్రింగన్ = గ్రసింపఁగాన్, అట్లు = అట్లు మ్రింగినకాలమందున్, దానిగర్భంబునన్ = ఆచేపయొక్కకడుపునందున్, జీర్ణతను = అటుగుటను, పాటిలినన్ = పొందినయెడన్, లోకంబునన్ = ప్రపంచమునందు, విరహివ్రజంబు = ఎడఁబాసిననాయికానాయకులసముదాయము, తాపనహ్నిన్ = అగ్నింబోలినతాపముచేతను, ఇటు = ఈప్రకారము, గ్రాగి = బాధనొంది, కృశింపదుగా = క్షీణింపదుగదా. మున్ను శంబరాసురుఁడు మన్మథుఁడు ప్రయ్యమ్నరూపంబునం గృష్ణనివలన రుక్మిణియందుఁ జన్నించి తన్ను సంహరించు నని యిఁటిగి యతనిబన్ధము నిరీక్షించి పురిటింట నున్న పుడే వాని నెత్తుకొనిపోయి సముద్రమునం బాటవైచె ననియు

నతని సొకచేఱ మిగ్గింకె ననియు నాచేఱ శంబరునింటికే బెస్తలచేఱ గాన్కగాఁ గొనిపోఁబడె ననియు నందున్న శిశువు (మన్మథుఁడు) సురక్షితుండై జవ్వనంబున రతిచేఱ బ్రబోధితుండై శంబరు సంహరించి ద్వారకం జేరె ననియు భాగవతము.

వ॥ అని పలికి చెంగటం జెంగలువపుప్పొడులఁ జిమ్ముకమ్మదెమ్మెరపై నలిగి.

115

అని పలికి = ఇట్లు మన్మథుని నిందించి, చెంగటం = సమీపమందుక, చెంగలువపుప్పొడులం = ఎఱ్ఱగలువదుమ్మను, చిమ్ముకమ్మదెమ్మెరపైక = చిలికడుపరిమళించుగాలిమీఁదను, అలిగి = కొరిపించి, దీనికిం గర్త మైనచనములోని భద్రాబాలికారత్నము.

క॥ జగమునకుం పాణిం బని

పొగడుదు రందఱును నిన్ను ♦ భువిలో హృదయా

శుగ మగుట యెఱుంగ రిక నీ

దగునడువడి యేమి చెప్ప ♦ నగును సమీరా. 116

సమీరా = ఓవాయూ ! భువిలోక = భూమియందుక, అందఱును, నిన్నుక, జగమునకుక = లోకమునకుక, పాణిం బని, పొగడుదురు = స్తుతింతురు. లోకమెల్ల వాయువువలన బ్రదుకుఁ గాన జగత్పాణిం దని వాయువునకుఁ బేరు. హృదయా శుగ మగుట = హృదయాశుగ మనుపేరు గలుగుటను, ఎఱుంగరు = తెలియరు. హృదయాశుగము = హృదయమునందు నాటినబాణము, లోపల నున్న వాయు వనియు నర్థము. జగత్పాణిం దని పేరుండుటచే ని న్నెల్లవారు స్తుతింతురు గాని, ఎల్లవారిని బాధించునాశుగ మనుపేరు నీకుఁ గల దని యాలోచింపరు. (హృదయాశుగశబ్దమునఁ గలయర్థద్వయమునకు నభేదనిశ్చయముచే నింద గమ్యము.) ఇకక = పిమ్మటను, నీదగునడువడి = నీసంచారమును, నీచరిత మనియు నర్థము. ఏమి చెప్ప నగున్ = ఏమి చెప్పవచ్చును. నీచరితము నింద్య మైన దని యర్థము. నీసంచారము చెప్ప నలవిగా దని భావము.

క॥ ఘనతరులకు ఫలభంగం

బొసరించుటచే జనించు ♦ నురుపాపము లె

ల్లను గాలభుజగరూపము

లను నినుఁ గబళించుఁ జంచ ♦ లగుణా పవనా॥ 117

చంచలగుణా = నిలుకడ లేనిగుణములు గల, పవనా = ఓవాయా! అస్థిర మై
నస్వభావము గలవా యువా యని యర్థము. ఘనతరులకున్ = గొప్పవృక్షములకున్,
మిగులగొప్పపారల కని యథాంతరము. ఫలభంగంబు = పండ్లు రాల్చుటను, కార్యహాని
నని యర్థాంతరము. పాసరించుటచేన్ = చేయుటచేతను, జనించునురుపాపములెల్లన్ =
పుట్టినగొప్పపాపము లన్నియును, కాలభుజగరూపములను = నల్లత్రాచులయాకారము
చేతను, నినున్, కబళించున్ = మ్రింగుచుండును. వాయువు పాములకు నాహార
మై యుండఁగా నిచట ఘనతరులకు ఫలభంగముచేయుట యనుచోఁ గల్గినయర్థద్వ
యమునకు నభేదము కల్పించి దానం గల్గినపాపమే భుజంగరూపముం బొందిమ్రింగు
చుండు నని యుత్పేక్షించెను.

చ॥ అని హరిణాంకజీవనచ ♦ రాంకసమీరుల దూటి వారిజా

నన మణిమందిరాంతరము ♦ న నిర్విరిపాన్పుపయి నిర్వరాలి నొం
దిన నిదె శౌరిఁ దెత్తు నని ♦ నెచ్చెలి యోర్తు తదాకృతిన్ లిఖిం
చినపట మీయఁ గూర్చి నది ♦ చేకొని యక్కునఁ జేర్చె ముగ్ధతన్.

అని = ఇట్లు పలికి, వారిజానన = భద్ర, హరిణాంక.....సమీరులన్, హరి
ణాంక = చంద్రునిని, (లేడిగుఱుతుగాఁ గలవాఁడు.) జీవనచరాంక = మన్మథునిని
(జీవన = నీటియందు, చర = తిరుగునది = చేఁప. అదియే, అంక = (తెక్కెమున) గు
ఱుతుగాఁ గలవాఁడు) సమీరులన్ = వాయువును, దూటి = నిందించి, మణిమందిరాంత
రంబునన్ = మానికపుటింటిలోన్, నిరిపాన్పుపయిన్ = పూలసెజ్జమీఁదను, నిరాలి నొం
దినన్ = వలపువలనిబాధను జెందినన్, ఓర్తు నెచ్చెలి = ఒకానొకసఖురాలు, ఇదె = ఇది
గో, శౌరిన్ = కృష్ణునిని, తెత్తు నని = తీసికొనివత్తు నని, తదాకృతిన్ = అకృష్ణనాకా
రమును, లిఖించినపటము = వ్రాసినచిత్రమును, ఈయన్ = ఈయఁగాన్, గూర్చిన్ =
ప్రేమచేతను, అది = ఆపటమును, చేకొని = పుచ్చికొని, ముగ్ధతన్ = ముద్దగాలితనముచే
తను, అక్కునన్ = వక్షమునందున్, చేర్చె = భరించెను.

వ॥ అనిన శుకయోగీంద్రుం బరిక్షిన్న రేంద్రుం డన్వలికథ యెఱింగి

ప్ర మని యడుగుటయు. (సుగమము)

మ॥ అతుల్యాబ్యంతిక కాకినాడనగరో ♦ పాంతస్థలస్థాపితా
యతసత్రాయతనాదిసంకలితనూ ♦ సూర్యాయపేటాఖ్యభూ
రితరగ్రామనిదానదానపటిమ ♦ వీడాస్పదీభూతక
ల్పతరుక్షీరధిచంద్రచంద్రశకల ♦ భ్రాజద్యశోమండలా॥

119

అతుల.....నిదాన, అతుల = సాటిలేని (ఇది పురవిశేషణము) అద్భి = సము
ద్రముయొక్క, అంతిక = సమీపముననున్న, కాకినాడనగర = కాకినాడపురమునకు,
ఉపాంతస్థల = సమీపస్థలమునందుకొ, స్థాపిత = కట్టింపఁబడిన, ఆయత = వికాలమైన,
సత్ర = సత్రము, (అన్న దానము చేయుగృహము.) ఆయతన = దేవాలయము, ఆది =
మొదలగువానితో, సంకలిత = కూడుకొనిన, సూర్యాయపేటాఖ్య = సూర్యరావు
పేట యను, భూరితరగ్రామ = మిగులఁ బెద్దది యగుగ్రామమునకు, నిదాన = కారణ
మా, సముద్రపుటొడ్డున నున్న కాకినాడదగ్గఱ సత్రముమొదలగువానితోఁ గూడిన
సూర్యరావుపేటను గట్టించినప్రభువా యని యర్థము. దానపటిమ.....చంద్ర,
దానపటిమ = దానమందలి నైపుణ్యముచే, వీడాస్పదీభూత = లజ్జకాస్పదములైన, (లజ్జ
కాస్పదముగాఁ జేయఁబడిన యని యర్థము.) కల్పతరు = దేవవృక్షములును, క్షీరధి =
పాలసముద్రమును, చంద్ర = చంద్రుఁడును గలస్వామి, కల్పతరులు మొదలగునవి
దానమునం బ్రసిద్ధములు. దానమహిమచే వానికి లజ్జ గలిగించిన ప్రభువా యని భా
వము. చంద్ర.....మండలా, చంద్రశకల = కప్పపుముక్కలువలె, భ్రాజత్ =
విలసిల్లుచున్న యశోమండలా = కీర్తిమండలుఁడా.

క॥ శూరమహోదారపదా

ధారసుధాసారసహిత ♦ తతవచనర్పురీ
వారాశిగభీరానగ

ధీరాసుందరశరీర ♦ దృఢభుజసారా॥

120

శూర = పరాక్రమశాలి, మహోదార = గొప్పదాత్పుఁడా, సుధాధార = సజ్జనుల
కాధారమా, సజ్జనుల రక్షించుప్రభువా యని భావము. సుధాసార.....ర్పురీ, సు
ధాసార = అమృతసారముతో, సహిత = కూడినదియున్, తత = అధికమైనదియును,
(అగు) వచనర్పురీ = వాక్ప్రవాహముగలతేఁడా, వారాశిగభీరా = సముద్రమువలె
గంభీరుఁడా, నగధీరా = పవిత్రమువలె ధీమఁడా, సుందరశరీర = చక్కనిదేహము గల
ప్రభువా, దృఢభుజసారా = దిట్టమైనచేతులబలము గలప్రభువా !

సగ్విశేషవృత్తము.

శ్రీజగన్నాథాకా ♦ శీప్రియాగాదివి
భాజితక్షేత్రయా ♦ త్రాఫలప్రాప్తిశేం
ద్రాజలోకాధివా ♦ సాధికాజస్రని

ర్వాజసాఖ్యోదయ ♦ స్వాస్వవామోద్భవా ! 121

శ్రీజగన్నాథ.....స్వాస్వవామోద్భవా, శ్రీజగన్నాథ = పురుషోత్తమస్థానము, కాశీ, ప్రయాగ, ఆది = మొదలైన, విభాజిత = వికాశించుట, క్షేత్ర = పుణ్యస్థలములకు, యాత్రా = పోవుటచేతను, (గర్భిణి) ఫల = పుణ్యముచేతను, ప్రాప్తి = పొందింపఁబడిన, ఇంద్ర = ఇంద్రునియొక్కయు, అజ = అజ్ఞునియొక్కయు, లోక = (స్వర్గ, సత్య) లోకములయందలి, అధివాస = ఉనికిచేతను, అధిక = ఎక్కువైన, అజస్ర = నిరంతరమైన, నిర్వాజ = కపటములేని, సాఖ్యోదయ = సుఖాతిశయముగల, స్వాస్వవామోద్భవా = ఆత్మయులగువంశస్థులుగల రామరామావభూతా ! జగన్నాథము మొదలగుపుణ్యస్థలములకుం బోయి యచ్చటఁ బెక్కు లగుసత్కర్మములు చేసి వాని వలనఁ గలిగినపుణ్యముచేఁ బ్రాప్తిను లగువంశస్థుల కింద్రాగ్రాహకములఁ గల్గించి ప్రభువా యని యర్థము.

గద్యము.-ఇది శ్రీమహాభారతప్రసాదాసాదితకవి తానుతల్లి కా

ల్లమరాజవంశజాపస్తంబనూత్రినదెల్లనార్యవృత్తి

రంగశాయి నామార్యవృత్తి పారితసగోత్ర

పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యక

వినామధేయప్రణీతం జైనభద్రాపరిణా

యం ఋతుమహాప్రబంధంబునందుఁ

దృతీయశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

శుభమస్తు.

అవిఘ్నమస్తు.

భద్రాపరిణయము.

చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరాజితవిబుధగణవి

హారాంచితపీతపురవ ధ రామరనగరీ

చారుసభాభవనసుధ

ర్థామచిరసురేంద్ర రామ ధ రాయనరేంద్రా.

1

శ్రీరాజిత.....సురేంద్ర, శ్రీ=సంపదచేతను, రాజిత=ప్రకాశింపజేయుఁ బడిన, విబుధగణ = విద్వాంసు లనుదేవతాసముదాయముయొక్క, విహార = సంచార ముచేతను, అంచిత=పూజింపబడిన, పీతపురవర = శ్రేష్ఠ మైనపీతకాపుర మను, అమ రనగరీ=అమరపురము (అమరావతి) యొక్క, చారు=సుందర మైన, సభాభవన= సభాగృహ మనెడు (కచ్చేరి) సుధర్థా=ఇంద్రసభకు, (ని) స్వాత్ముధర్థా దేవభా. అ. రుచిర=మనోహరుఁ డగు, సురేంద్ర = ఇంద్రుఁడా, రామరాయనరేంద్రా= ఓరామరాయప్రభూ! ముందుపద్యముతో నన్వయము.

గీ॥ అవధరింపుము శౌరిభ ధ వ్యచరితంబు

తొల్లి నూతుండు శౌనకా ధ దులకుఁ కెప్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ ధ రాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి ధ దెలుపఁదొడఁగె

2

తొల్లి = పూర్వము, నూతుండు, శౌనకాదులకు, కెప్పి = పరిక్షిద్ధరీతిక = చెప్పినట్లు

కారముచేతను, శౌరిభవ్యచరితంబు = కృష్ణుని శుభ మైనచరిత్రమును, అవధరింపుము = చిత్తగింపుము. శుకయోగి, పరిక్షీడ్ధరాధినాథతిలకమునకున్ = పరిక్షీతుఁ డనురాజశ్రీ ఘనకున్, ఇట్లు, తెలుపఁదొడఁగెన్ = చెప్పటకునారంభించెను. (ముందు శౌరిభవ్య చరితంబు చిత్తగింపు మని వ్రాసి పిమ్మటఁ దొల్లి నూతుండు చెప్పినరీతి నే శుకయోగి పరిక్షీన్మహారాజున కిట్లు చెప్పఁదొడఁగె నని యేని యన్వయింపఁదగును.)

క॥ అటు లంతఃపురగృహమునఁ

బటుతరవిరహభర మూను ♦ బాలామణి ము

చ్చటల న్నెచ్చెలు లపు డ

చ్చట నూర్వారగఁ బ్రభాత ♦ సమయం బయ్యెన్॥ 3

అటులు = వెనుకటియాశ్వాసాంతమునఁ జెప్పినప్రకారముగాన్, అంతఃపురగృహమునన్ = అంతిపురములోనియొకయింటియందున్, పటుతరవిరహభరము = ఆధిక మైనవియోగ మను (ఎడఁబాటను) బరువును, ఊనుబాలామణిన్ = ధరించినబాలికా శ్రేష్ఠమును, (భద్రను) నెచ్చెలులు = సఖురండ్రు, అచ్చటన్ = ఆయమ యున్నస్థల మునందున్, ముచ్చటలన్ = మంచిమాటలచేతను, ఊర్వారగన్ = ఊఁడింపఁగాన్, అపుడు, ప్రభాతసమయము = సూర్యోదయకాలము, అయ్యెన్.

సీ॥ కాలజ్ఞాతను రథాం ♦ గములకు రవిరాకఁ

దెలుప నాఁ గృకవాకు ♦ తెలమి మోసెఁ

దనరాక నినుఁడు ప ♦ ద్వినికీఁ జెప్పఁగఁ బంపు

శుభదూత యన వేగుఁ ♦ జుక్క వొడిచెఁ

దపనుండు నిజసంప ♦ దలు గొను ననుభీతి

నన దీపికలు వెల్ల ♦ నై వడంకె

వరుణరతిత్రిట ♦ ద్వారుణీస్త సహీర

మండనం బన సుధాం ♦ శుండు గుంకెఁ

ద్వర నరుగుదెంచుకమలబాం ♦ ధవునిమేటి

తేరిమీఁదను గనుపట్టు ♦ తెల్లపట్టు

తెక్కియపుఁజాయ యనఁగఁ బెం ♦ పెక్కి ప్పాచి

నల్లనల్లనఁ దొలివెల్ల ♦ తెల్లమయ్యె

4

కృకవాకులు = కోళ్లు, (ని) కృకవాకు స్త్రామ్రచూడ యని యమరుఁడు. కాలజ్ఞతఁ = కాలము నెఱుఁగుటచేతను, రథాంగములకుఁ = చక్రవాకములకుఁ, రవిరాకఁ = సూర్యునియాగమనమును, తెలుపనాన్ = తెలుపుటకో యనునట్లు, ఎలమిఁ = సంతసముతోఁ, మోసెన్ = ధ్వనించెను. సూర్యోదయకాలమందుఁ గోళ్లు కూయుట సహజ మై యుండన్ సూర్యునిరాకం దెలుపుటకో యనునట్లు కూసె నని చెప్పటచే నుత్పేక్షాలంకారము. ముందు పాదములయందు నిట్లే యాయలంకారము గ్రహింపవలెను. ఇనుఁడు = సూర్యుఁడు, (భర్త యనియు ధ్వనించును.) తనరాకన్ = తన వచ్చుటను, పద్మినికిన్ = పద్మలతకున్, (పద్మినీజాతిస్త్రీ యగుభార్య కనియు ధ్వనించును.) చెప్పఁగన్ = తెలియఁజేయుటకై, పంపుశుభదూతయనన్ = పంపించిన మేలువార్తఁ జెప్పరాయబారి యనునట్లు, రాయబారి వలె నని యర్థము. వేగుఁజుక్క = శుక్రుఁడు, పొడిచెన్ = ఉదయించెను. తపనుండు = సూర్యుఁడు, నిజసంపదలు = తమ వి (దీపములని) యగుభాగ్యములను, దీపములకాంత్యతిశయము నని యర్థము. కొనువనుభీతి ననఁ = అపహరించు ననుభయముచేతనో యనునట్లు, దీపికలు = దీపములు, వెల్లనై = కాంతి లేనై, వడంకెన్ = గజగజ వడంకెను. సూర్యోదయము సమీపించుటచేతనును, ప్రాతఃకాలమునఁ జల్లగాలి వీచుటచేతనును దీపములు వడఁకుచుండె నని భావము. వరుణ.....మండనం బనన్, వరుణ = వరుణదేవునియొక్క, రతి = సంయోగకాలమున, త్రుటత్ = తెగిపోవుచున్న, వారుణీస్తన = వరుణదేవునిభార్యయొక్కస్తనమునందలి, హీరమండనం బనన్ = వజ్రములభూషణమో యనునట్లు, సుధాంశుఁడు = చంద్రుఁడు, కుంకింకెన్ = ఆస్తమించెను. త్వరఁ = వేగముతోన్, అరుగు.....మీఁదను, అరుగుదెంచు = వచ్చెడు, కమలబాంధవుని = సూర్యునియొక్క, మేటి = గొప్పదియగు, తేరిమీఁదను = రథముమీఁదను, కనుపట్టు తెల్లపట్టు తెక్కియపుఁజాయ యనఁగన్ = కానుపించెడు తెల్లనిచాయ గలపట్టుగడ్డజెండాయొక్కకాంతియో యనునట్లు దెంపెక్కి = అధికమై, ప్రాచిఁ = తూర్పుదెసయందున్, అల్లనల్లనన్ = మెల్లమెల్లఁగాఁ, తొలివెల్ల = మొదటఁ గాన్పించు తెలుపు, తెల్లమయ్యెఁ = స్పష్టమయ్యెను. తూర్పునం దెల్లవాటె నని యర్థము.

చ॥ అలవిరహివ్రజంబుల న ♦ నంగుఁడు గెల్చి తదస్రపంకనం

కలితనిజాశుగప్రతతిఁ ♦ గ్రమ్మట నిందుల దాచె నాఁ బ్రియుం

గలసి రతాంతతాంతలగు ♦ కాంతలకన్నులకెంపు రాజిలెం

జలువ వహించెదెమ్మెరయు ♦ జానలచన్దనలందు హారముల్ || 5

అంగుడు = మన్మథుడు, అలవిరహీప్రజంబులన్ = ప్రసిద్ధ మగువియోగిసముదాయములను, గల్చి = జయించి, తదస్య.....ప్రతతిక్, తత్ = ఆవియోగులయొక్క, అస్ర = రక్తమునెడు, పంక = బురదతోక్, సంకలిత = కూడిన, నిజ = తనవియగు, ఆశుగ = బాణములయొక్క, ప్రతతిక్ = సమూహమును, క్రమ్మిటన్ = మఱియొక, ఇందులన్ = ఈస్థలములందుక్, (ఆడువారియందుక్,) దాచె నాన్ = దాపటికము చేసెనూ యనునట్లు, ప్రియున్ = భర్తను, కలసి = కూడి, రతాంతతాంతలు, రతాంత = సంభోగంతమందుక్, తాంతలు = అలసినవారు, అగుకాంతలకన్నులకెంపు = అగునాడువారికన్నులయందలియెట్టుదనము, (ఎట్టినికన్నులని యర్థము.) రాజిలెక్ = ప్రకాశించెను. తెమ్మెరయుక్ = (ప్రాతఃకాలపు) గాలియును, చానలచన్దనలందుక్ = స్త్రీలచనుజంటలయందుక్, హారముల్ = ముత్యాలదండలును, చలువ = శైత్యమును, వహించెక్ = ధరించెను. సంభోగమువలనిజాగరమువలన నెట్టినివియైన స్త్రీలనేత్రములు మన్మథుడు వియోగులను సంహరించి వారియొద్ద దాచినరక్తముతో నుండినబాణములువలె నుండె ననియుత్పేక్ష. ఇందు, “ కన్నులకెంప ” నుపదమును గెంపుగన్నులనుటకు మాటుగా నుపయోగించినట్లు తోచెడిని. అట్లయిన నేయాశుగోపమానము దీనికి సరిపడును. కాని యిట్టిసమాసము దుర్లభముగాఁగా న్నించుచు గాన “ కెంపుగనుల్ విరాజిలెక్ ” అనిపాతముండిన బాగుగనుండు నని తోచును.

చ॥ ఉదయనగాగ్రవేదిపయి ♦ నుజ్జ్వలకల్యవరుండు సంభ్రమం

బాదవ ద్విజావళీశ్రుతిహి ♦ తోక్తి శుభస్వనముల్ సెలంగఁ బ్రా

కృదమలకన్యకంతమునఁ ♦ గట్టినకాంచనపద్మరాగసం

పదఁ దగుతాళిబాట్టనఁగ ♦ భాస్కరబింబము దోచె దూర్పునక్॥

ఉజ్జ్వలకల్యవరుండు, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించెడు, కల్య = ప్రాతఃకాల మనెడు, వరుండు = పెండ్లికొడుకు, (ని) ప్రత్యూషోహున్మఖంకల్యం. అ. ఉదయనగాగ్రవేదిపయిక్ = ఉదయపర్వతశిఖర మనుపెల్లియరఁగుమీఁదను, సంభ్రమంబు = సంతసము, ఒదవక్ = కల్లఁగాక్, ద్విజావళీశ్రుతిహితోక్తి శుభస్వనముల్ = ద్విజావళీ = (శుకములు

మొదలగు) పక్షిసముదాయ మనెడుబ్రాహ్మణసముదాయముయొక్క, (ని) దంతవి
ప్రాండజాద్విజాః. ఆ. శ్రుతిహితోక్తి = చెవుల కింపు లగుపలుకు లనెడువేదవాక్యము
లయొక్క, శుభస్వసముల్ = మనోహరమైనధ్వనులనెడుమంగళధ్వనులు, శ్లిష్టరూపకము.
చెలంగణ = ప్రకాశింపఁగాన్, ప్రాకృదనులకన్యకంతమునక = తూర్పుదిక్కునెడునిర్మ
లయైనకన్యయొక్క మెడయందుక, కట్టిన..... సంపదక, కట్టిన = కట్టినట్టి, కాంచన
పద్మరాగసంపదక = బంగారముయొక్కయుఁ బద్మరాగముయొక్కయు శోభతోక,
తగుతాళిబాట్టినఁగక = ప్రకాశించుమంగళనూత్రమందలిస్వర్ణాభరణమో యనునట్లు, భా
స్కరబింబము = సూర్యమండలము, తూర్పునక = తూర్పుదిక్కునందుక, తోఁచెక =
ఉదయించెను. రూపకానుప్రాణితోత్ప్రేక్షాలంకారము.

క॥ ఇనుఁడు వియల్లక్షీఁ గవయఁ

జనుదెంచె న్మనకు నిపు డి ♦ చట నుండంగాఁ

బనిలే దనుచుఁ దదాళీ

జన మల్లన నరిగె ననఁగ ♦ జరిగెం జుక్కల్॥

7

ఇనుఁడు = సూర్యుఁడు, భర్తయనియుధ్వనించును. వియల్లక్షీన్ = ఆకాశలక్షిని
కవయక = కూడుటకు, చనుదెంచెక = వచ్చెను. ఇవుడు = ఈకాలమునందుక, ఇచ
టక = ఈస్థలమునందుక, మనకున్ = మన మనియర్థము. ఉండంగాక = ఉండుటకు,
పనిలేదనుచుక, తదాళీజనము = ఆకాశలక్షియొక్కచెలికత్తెలు, అల్లనన్ = క్రమము
తోక, అరిగెనఁగన్ = వెల్లెనో యనునట్లు, చుక్కల్ = తారలు, జరిగెన్ = అస్తమిం
చెను. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము. ఇం దివశబ్దస్వారస్యముచేతనును వియల్లక్షీశబ్దస్వారస్య
ముచేతనును నాయికానాయకవ్యవహారము గమ్యము.

గీ॥ ప్రియునితోఁ గూర్చి రేయెల్లఁ ♦ గ్రీడసల్ప

నలసి నిద్రించె ననఁ గలు ♦ వలు మొగిడ్చె

నొగి నినకరాళిగిలిగింత ♦ దగిలి పద్మి

నీతతులు నవ్వె నన విచ్చె ♦ నీరజములు॥

8

కలువలు, రేయెల్లన్ = రాత్రియంతయును, ప్రియునితోన్ = భర్తతోక, కూ
ర్చిక = ప్రేమచేతను, గ్రీడసల్పన్ = క్రీడించుటచేతను, అలసి = శ్రమపడి, నిద్రించె
నన్ = నిద్రపొందె నొయనునట్లు, మొగిడ్చెన్ = ముకుళించెను. బ్రగిన్ = క్రమము

గాఁ, ఇక రాచిరిగిరింత = సూర్యుఁ డనుభవించుకొని కిరణములను పోలు వలన చక్కని
 గింతను, తగిలి = పొంగి, పగ్గివీరములు = పద్మలతాపముగాఁగల మనవర్జినిబాధిస్త్రీలు
 నవ్వెననన్ = నవ్వెనొనానునట్లు, నీరణములు = పద్మములు, విచ్చివ = విచ్చిరిగినను.
 శిష్టరూపకానుప్రాణితోత్పేక్షలంకారము. సూర్యుడనుమ గుటచే గలవలు పెరిగి
 ననయుఁ బద్మములు వికసించి నియుభవము.

క॥ మక్కువలర సగ్గు న నిడి

అక్కలతోఁ గాఁగిలిందు ♦ తేడక ముద్దలో

గ్రక్కనఁ దెనుకొక్క న నిడి

బక్కమదన గూడె నొక్క ♦ బలిబిప్పుఁడెరిగె ॥ 9

ఒక్కబలిబిప్పుఁడెరిగె = ఒక్కతామొప్పును గలకొలవించుదనఁగ, బక్కవ =
 ఒకచక్రవాకాంగన, మక్కువ = ప్రేమము, అలఁగె = ప్రకాశింపఁగానె, అక్క = గ =
 తొమ్మిదందఁగ, ఇడి = ఉంచుకొని, తొక్కలతోన, కాఁగిలిందు శివశివఁగాఁగి
 లిందుకొనెనుమగనకిగె, ముద్దలో = ముద్దుగా, బలిబిప్పు = బలి = మక్కువతోగె, ఇడి =
 ఇచ్చి, కమగూడెన్ = బలగూడెను. పలికికొని నని యుద్ధము. ఇందు కృత్యోక్తప్రాస
 మను శబ్దలంకారము.

చ॥ ఒక పొలయల్కుచేఁ గెలయె ♦ నొల్లక నెలతెమన లొక గొట్టపు
 చ్చక తటతీపుణ్ణపులన ♦ జూ గొనెరించి నెలులదన నొక కూ
 తుకు గనినట్టిదండతుల ♦ గూఁగె మోలొలుపల నెలులదన నొ
 తుకవికళాదికల్ వలునె ♦ జొచ్చె గృహంబుచందరంబుల ॥ 10

ఒక పొలయల్కుచేఁగె = ఒక తామరప్రాస లగలతామరచేఁగె, (నాలుకానాలుకల
 ల కొండోరులయల్కు నొకరియొకరిని పొడవగునొకరినొకరినట్లుకొనెను పొలయల్కు-
 యనంబును.) నెలతెమన = నల్లచలములు నాడగొని, నెలులదన = నల్లచేతులు, బల్లి
 క = అంగీకరింపక, గొట్టపుచేతులనెను (లోపల నొకరియొకరిని నొకరియొకరిని) పు
 చ్చక = వెలుపలికిం దెలియదీయు, పలియదన = నల్లచేతులను మున్నఁభిమానముచే
 దెలియనీయక యని నొకరియొకరిని. తటతీపుణ్ణపులనెను = తటతీపుణ్ణపులనెను
 చేతనే, జూగొనెరించి = చిరునవ్వుచేసి, నెలులదన = నెలులదన = నెలులదన = నెలులదన =
 కాంతింబుననువాత నని యొకరియొకరిని. నొక = నొకరి, నొకరి = నొకరిని నొకరిని నొకరిని నొకరిని నొకరిని నొకరిని

తేజః = నిద్రను, కనిఃస్టిదంపతులక్ = పొందినభార్యాభర్తలను, మేల్కొలుపుచు = నిద్ర నుండితేపుటపఁజే, తలంచెనాక్ = తలఁచికొనెనో యనునట్లు, శుకపికకాఃకల్ = చిలుకలు, కోయిలలు, గోరంకలును, గృహంతరపంజరంబులన్ = ఇండ్లలోనిపంజరములందుక్, రూఢిక్ = స్పష్టముగాన్, పలుకఁజొచ్చెన్ = కూయుట కారంబించెను. నూర్యోదయకాలము దెల్లపక్షులు గూయుట సహజమై యుండ నిందుఁ బ్రాయశఃకలముచే మొదటఁ గూడక తరువాతఁ గలసి పిమ్మట నిద్రించుటచే నూర్యోదయకాలమునను మేల్కొననిదంపతుల మేల్కొల్పుటపఁ దలఁచినవి వలెఁ దెచ్చుచుచిలుకలు మొదలగునవి గూయఁజొచ్చె నని యుత్పేక్షించెను. చిలుకలను గోరంకలను బంజరముల నుంచి పెంచుట గలను గాని కోయిల నట్లు చేయుట యశ్రుసిద్ధము. కావున వియుఁ బంజరములనుండి కూయునట్లు చెప్పట చింత్యము.

ఉ॥ రాతిరి చంద్రకాంతి తిమి ♦ రంబుల గీటుడఁగింపఁ దచ్చిశు
వ్రాతము లబ్జకోశవిన ♦ రంబుల డాఁగి భయాప్తి నాత్మరూ
పాతిశయంబు మాని యిత ♦ రాకృతి కైకొనెనో యనన్ సరో
జాతరజఃపిశంగతను ♦ సంగతిఁ బొల్చి మెలంగె భృంగముల్ ॥ 11

రాతిరి = రాత్రికాలమునను, చంద్రకాంతి = వెన్నెల, తిమిరంబులన్ = చీరకలులను, గీటుడఁగింపక్ = హింసింపఁజాక్, తచ్చిశువ్రాతము, తత్ = అచీరకలులయొక్క, తమ వ్రాతము = పిల్లలసమాహము, భయాప్తిన్ = భయముగలుగుటచేతను, అబ్జకోశవినంబులక్ = తామర మొగ్గుగన్నములందుక్, డాఁగి = దాఁగి, ఆత్మరూపాతిశయంబు = తమయొక్కరూపాధిక్యమును, (తమరూపము నని యర్థము.) మాని = విడచి, ఇతరాకృతి = మారువేషములను, కైకొనెనో యనన్ = ధరించెనో యనునట్లు, (పరవారికి జడిసినవారు మాటువేషముతో నుంచరించుట లోకప్రసిద్ధము.) భృంగముల్ = తుమ్మెదలు, సరోజాత.....సంగతిక్, సరోజాతి = తామరపూవులసంబంధమైన, సంగతి = పుష్పాడిచేతను, పిశంగ = పద్మనివర్ణము గల, తనుసంగతిక్ = కరికసంబంధముచేతను, పొల్చి = ప్రకాశించి, మెలంగెక్ = సంచరించెను. నూర్యాస్తమయకాలమున మరంద పానముచేయుఁ బద్మములందుఁ బ్రవేశించి తే యెల్ల నందుండి యందలిపుష్పాడి గాత్రమున నంటుటచేఁ బచ్చనివియై యుదయమున వెడలుతు న్నెదలు రాత్రివెన్నెల చీరకటిని బట్టి బాధింపఁగా నది తమ్మును బాధించు ననుభయముచేఁ దామరలలో దాఁగి పిమ్మట మాటువేషముల ధరించి సంచరించుచీరకటినువులుంబోలె నుండె నని భావము. ఉత్పేక్షాంకారము.

సీ॥ ఈరీతి నిజవిభా ♦ పూరితాఖిలదిశా

మండలుం డగుచు భా ♦ నుండు దోష

నపుడు వైతాళికా ♦ ఖ్యాతమంగళగీత

కలన మేల్కొంచి కే ♦ కయవిభుండు

తత్సమయార్హకృ ♦ త్యములు నిర్వర్తించి

గురుమంత్రమిత్రాది ♦ పరివృతముగ

నాస్థానిఁ గొలుపుండి ♦ యదువల్లభుని సేమ

మరయ సంతర్దను ♦ నాత్మసూనుఁ

బనిచి శోభనవస్తుసం ♦ భార మెల్ల

విడిదిగృహముల సమకూర్ప ♦ వివిధజనము

నందు నియమించి పురమును ♦ నంతిపుర మ

లంకరింపఁగఁ గూటపా ♦ లకుల ననిచె॥

12

భామండు = సూర్యుఁడు, ఈరీతికా = మైని జెప్పినరీతిచేతను, నిజ.....మండ
లుండు, నిజ = తనదియగు, విభా = కాంతిచేతను, పూరిత = నింపఁబడిన, అఖిలదిశా =
అన్నిదిక్కులయొక్క, మండలుండు = సముదాయముగలవాఁడు, అగుచున్, తోఁ
పకా = ఉదయింపఁగాన్, అపుడు = ఆకాలమున కేకయవిభుండు = కేకయరాజు, వై
తాళికా.....కలనన్, వైతాళిక = మేలుకొలుపువారిచేతను, (మంగళగీతములం బా
డుచు సూర్యోదయమునకు మున్ను రాజుల మేల్కొలుపువారు వైతాళికులు.) (ని)
వైతాళికా బోధకరాః. అ. ఆఖ్యాత = గానముచేయఁబడిన, మంగళగీత = శుభముం
డెలుపుపాటలయొక్క, కలనకా = వినికిచేతను, మేల్కొంచి, తత్సమయార్హకృత్యము
లు = ఆకాలమునకుం దగినపనులను, (అపుడు చేయవలసినపనుల నని యర్థము.) నిర్వ
ర్తించి = చేసి, ఆస్థానిన్ = సభయండుకా, గురుమంత్రమిత్రాదిపరివృతముగన్ = పురో
హితులతోడను మంత్రులతోడను సెయ్యురతోడను, నావరింపఁబడునట్లు, మంత్రులు
మొదలగువారితోఁ గూడునట్లుగా నని యర్థము. కొలుపుండి = సభచేసి, ఆత్మసూ
నున్ = తనకొమరుని, సంతర్దనున్ = సంతర్దనుఁ డనుపేరు గలవానిని, యదువల్లభుని
సేమము = కృష్ణుని తేమమును, అరయన్ = తెలిసికొనుటకున్, పనిచి = ఆజ్ఞాపించి, శో
భనవస్తుసంభారము = శుభమైనవస్తుసముదాయమును, ఎల్లన్ = అంతయును, వివాహము

నకుం దగిసవస్తుసామగ్రి నని యర్థము. విడిదిగృహములన్ = పెండ్లివారుండునిండ్లయందున్, సమకూర్పన్ = సంఘటించుటకున్, వివిధజనమున్ = పెక్కు తెఱంగులవారిని, అందున్ = ఆవస్తువులు సంపాదించుటకు, నియమించి = ఏర్పఱచి, పురమును = పట్టణమును, అంతెపురము = అంతఃపురమును, అలంకరింపఁగన్ = అలంకరించుటకు, కూటపాలకులన్ = ద్వారపాలకులను, ఇంటికావలివారి ననియేని యర్థము. అనిచెన్ = ఆజ్ఞాపించెను.

ప॥ ఇట్లు నియోగించిన వార లాసమయమున (సుగమము.)

సీ॥ అపరంజినీట నూ ♦ త్నపుఁజాయఁ దేర్చిరి

కోటకొమ్మల హర్త్య ♦ కూటములను

గలయఁ బన్నీటిచేఁ ♦ గలయంపి చల్లిరి

రాజమార్గాంగణ ♦ రంగములను

గనకాంబరపుఁబతా ♦ కలు నిల్పి రున్నత

ప్రాసాదగోపురో ♦ పఠితటులను

గన్తూరికాగరు ♦ కర్దమద్రవముల

సలికిరి కేళికా ♦ నిలయములను

నెల్లెడల ముత్తియపుముగ్గు ♦ లుల్లసీల్లఁ

గదళికాక్రమకస్తంభ ♦ కలితనలన

కాయమానహరిన్మణి ♦ ఖచితత్తోర

ణములు వన్నిరి ద్వారభా ♦ గములగముల.

13

కోటకొమ్మలన్ = బురుజులందును, హర్త్యకూటములను = మేడలయందును, (సభా)గృహములందును, అపరంజినీటన్ = బంగారునీటిచేతను, కరఁగినబంగారుపూఁత చేత నని యర్థము. నూత్న పుఁజాయన్ = క్రొత్తకాంతిని, తేర్చిరి = కలిగించిరి. దీనికి నిందున్న యితరక్రియలకును మీఁదటివచనమున నున్న 'వారలు' కర్తలు. రాజమార్గాంగణరంగములను = పెద్దబాటలందు నంగడివీధులయందును, పన్నీటిచేన్ = మంచు నీటిచేతను, కలయన్ = అంతటను, కలయంపి = దుమ్మణఁగుటకై చల్లునీటిని, చల్లిరి. దుమ్మణఁగునట్లు చల్లగ నుండునట్లు పన్నీరే వీధులందుఁ జల్లి రని యర్థము. ఉన్నత

.....తలులను, ఉన్నత=ఎత్తైన, ప్రాసాద=రాజగృహములయు, గోపుర = పెద్ద
వాకిళ్లయు, ఉపరితలులక = మీదిప్రదేశములందున్, కనకాంబరపుటతాకలు = బం
గారుసరిగవస్త్రము గలజెండాలును, నిల్పిరి; కేళికానిలయములను = క్రీడాగృహములను,
ఆటలాడుకొనుటకైనిర్మింపబడినగృహముల నని యర్థము. కస్తూరికాగరుకర్ణమద్రవము
లక = కస్తూరియొక్కయు అగురుయొక్కయు బురదతడిచేతను, అలికిరి; ఎల్లెడలక =
అన్నిస్థలములయందును, ముత్తయపుముగ్గులు = ముత్యాలముగ్గులు, ఉల్లసిల్లన్ = ప్రకా
శింపగాక, కదళికా.....తోరణములు, కదళికా = అనటులయొక్కయు, క్రమక =
పోకలయొక్కయు, స్తంభ = కంబములతోడను, కలిత = సాంద్రబడిన, (నిర్మింపబ
డిన యని యర్థము.) నలదకాయమాన = వట్టివేళ్లపందిరులును, హరిన్మణీఖచితతోరణ
ములు = గారుత్మతమణులతో (గరుడపచ్చలతో) నిర్మింపబడినతోరణములును, ద్వా
రభాగములగములన్ = గుమ్మములసమాహములందుక, పన్నిరి = నిర్మించిరి.

లయగాహి.

లీల గృహలక్ష్మీగళ ధ మాళిక లనం దనరు
పాలికల గ్రాలుమణి ధ పాలికలతీవిక
బాలికలమొత్తముల ధ కేలికలనం బెళుకు
వాలికలదృగ్జలజ ధ పాలికలతేనన్
మేలగుకపోతకుల ధ పాలికల వ్రాలినమ
రాలికల నోలి దగు ధ శాలికలవన్నెక
గేలికలనాంచితమ ధ దాలికచ లాడునచ
నాలికలనాదముల ధ బోలికళ మించెక.

14

లీలక = విలాసముతోక, గృహలక్ష్మీగళమాళికలనన్ = గృహములయందుండు
లక్ష్మీయొక్క మెడలోనిదండ లనునట్లు, తనరుపాలికలక = ఒప్పెడుపాలికలచేతక,
గ్రాలుమణిదోలికలతీవిక = ప్రకాశించు మాణిక్యపుటుయ్యెలలవైభవముచేతను, బాలి
కలమొత్తములకేలికలనక, బాలికలమొత్తముల = స్త్రీసముదాయముయొక్క, కేలిక
లనన్ = ఆటలాడుటచేతను, బెళుకు.....తేనక, బెళుకు = తళతళలాడెడు, వాలి
కల = దీర్ఘములైన (సోఁలైన) దృగ్జలజ = పద్మములంబోలిన, కన్నులయొక్కపాలి
కల = సముదయముయొక్క, తేనక = చక్కదనముచేతను, మేలగు.....పాలికలక

మేలగు = ప్రశస్తమైన, కపోతపాలికలక = కపోతపాలికలయందున్, చూరుపట్టె
లయొద్దఁ బట్టు లుండుట కేర్పఱచినగుండ్లు కపోతపాలికలనంబడు. మేడలు మొద
లగువిహారస్థానములయందుఁ బట్టు లుండెడుచతురస్రములైనగుండ్లు గలస్తంభములును
గపోతపాలిక లనంబడు. వ్రాలినమరాళికలక = వ్రాలినహంసలచేతనును, ఓలిక =
క్రమముతోక, తగుళాలికలవన్నెక = ఒప్పెడుగోరంకలయొక్కకాంతిచేతనును, కేళి
కల.....కచలు, కేళికలన = ఆటలాడుటచేతను, అంచిత = ఒప్పుచున్న, మదాలికచ
లు = యువతులు, (మదించినతు మ్మెదలం బోలినకేశసాశములు గలవారు.) ఆడువచ
నాలికలనాదములక, ఆడు = పల్కెడు, వచనాళి = వాక్యసముదాయముయొక్క,
కలనాదములక = సుందరమైనధ్వనులచేతనును, ప్రోలిక శ = పట్టణపుశోభ, మించెక =
అతిశయించెను.

మ. వనజాక్షుండు ప్రభాతకృత్యములు నిర్వర్తించి యాకేళికా
వనసౌధాంతరసీమ సాత్యకిముఖాప్తశ్రేణితోఁ గొల్వు దీ
ర్చిన సంతర్దనుఁ డేగుదెంచి నియతిం జేమోడ్ప నర్థాసనం
బునఁ దా నాతని నుంచి మంచినరసం పుంబల్కులన్ దస్పఁగన్.

వనజాక్షుండు = కృష్ణుఁడు, ప్రభాతకృత్యములు = ప్రాతఃకాలమునం జేయవ
లయుపనులను, నిర్వర్తించి = చేసి, ఆకేళికావనసౌధాంతరసీమక = మీఁదఁ జెప్పిన
యుద్ధానవనమందలి మేడగోపలిప్రదేశమందుక, సాత్యకిముఖాప్తశ్రేణితోక = సా
త్యకి మొదలగుబంధుసముదాయముతోన్, కొల్వుదీర్చినన్ = సభచేయఁగాక, సభయం
దండఁగా నని యర్థము. సంతర్దనుఁడు, ఏగుదెంచి = వచ్చి, నియతిక = విధేయత
తోక, చేమోడ్పక = నమస్కరింపఁగాక, తాను = కృష్ణుఁడు, అతనిక = సంతర్దనుని,
అర్థాసనంబునక = తాను గూర్చున్న పీఠమందలిభాగమునక, ఉంచి = నిల్పి, మంచిన
రసంపుంబల్కులన్ = మృదువులును మనోహరములు నగుమాటలచేతను, తస్పఁగన్ =
తృప్తిచేయఁగాక, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ రమణీయఘుస్పృణభా ♦ సమజటాపటలంబు

కొమరు కెంజిగురుజొం ♦ పముగ వఱలఁ

జలదక్షమాలికాం ♦ గుళినఖంబులు భ్రమ

ద్భ్రమరాళిదళకోర ♦ కము లలు తగ

బాహువిపంచికా ♦ పంచమస్వరము శా
ఖలను గోకిల సూయు ♦ కరణి నొసర
శేషాహిరుది హసిం ♦ చెడిశరీరచ్ఛాయ
యమితప్రకాండపాం ♦ డిమము గాఁగ

నవ్యరసపూర్ణమణికమం ♦ డలుపు పక్వ
ఫలముగతిఁ దోప దివినుండి ♦ యిలకు డిగ్గు
కల్పతరువ్రో యసఁగ పచ్చె ♦ గాంతినితక
నచ్చరన్నారదం డగు ♦ నారదుండు.

16

రమణీయ.....కొమరు, రమణీయ = మమోహనమైన, ఘోస్పద = మందమయొక్క, భా = కాంతితో, సమ = సులభమైన, జటాపటలంబు = జడలసముదాయముయొక్క, కొమరు = చక్కదనము, (కాంతి) కంజిగురుజొంపముగఁగ = ఎఱ్ఱచిగుళ్లసముదాయముగాను, వజ్రలక్ = ప్రకాశింపఁగాఁగ, చలదత్తు.....లు, చలతే = కదలుచున్న, అక్షమాలికా = (జపమునకై చేతంబూనిన) యద్రాక్షులకండయము, అంగులి = వ్రేళ్లును, కంబులు = గోళ్లును, భ్రమ.....కోగకములు, భ్రమన్ = తిరుగుచున్న, భ్రమగ = తుమ్మెదలయొక్క, ఆలి = సముదాయమును, కళ = తిరుగును, కోరికములు = ముగ్ధలును, అయి తగన్ = అయి ప్రకాశింపఁగాఁగ, మద్రాక్షులు = తుమ్మెదలవలెను వ్రేళ్లు చిగురాకులువలెను గోళ్లు ముగ్ధలువలెను ప్రకాశింపఁగా ని భావము బాహు.....స్వరము, బాహు = చేతియందలి, విపంచికా = వీణయొక్క, పంచమస్వరము = పంచమధ్వని, శాఖలను = కొమ్మలందున్, కోకిలసూయుకాణిక్ = కోకిల సూయునిధము చేతను, ఒనగన్ = ప్రకాశింపఁగాఁగ, శేషాహిరుదిక్ = శేషుఁ డనుసాంపశీరికాంతిని, హసించెడిశరీరచ్ఛాయ = ఎగతాలిచేసిదుదేహాకాంతి, అమిత.....ము, అమిత = మితములేని, ప్రకాండ = చెట్టుమొదటిభాగమందలి, పాండిమము = తెలుపు, కాఁగఁగ, (ని) అశ్రీ ప్రకాండః స్కంధ సస్య మ్మలా చ్ఛాఖానధే స్తగోః. అ. నవ్య... ..పు, నవ్య = మాతమైన, రస = జలముతోడను, పూర్ణ = నిండిన, మణికమండలపు = మాణిక్యపుఁగుండిక, పక్వఫలముగతిక్ = పండినపండుయొక్కరీతిచేతను, తోపఁగ = కాన్పింపఁగాన్, దివినుండి = స్వర్గలోకమునుండి, ఇలకుఁగ = భూమికిఁగ, డిగ్గుకల్పతరువో యసఁగఁగ = దిగియుడుకల్పవృక్షమో యనుకల్గు, కల్పవృక్షమువలె నని యర్థము.

కాంతి.....దుండు, కాంతి = (తన) తేజమువలన, తత = దీపించుచు, తత = పరికాశించుచున్న, శరన్నారదుండు = శరత్కాలమేఘము గలవాడు, శరత్కాల మందలిమేఘముం బోలినతెల్లనిశరీరకాంతి గలవాడు, అగునానందు, శరత్కాల = వీగుడెంచెను. యాపకోపమానిదర్శనలతోడియాత్మేంద్రబలంబానము.

మ॥ కని శ్రీకృష్ణుడు లేచి యమ్మునికి మొక్కిక్కి మాని భద్రాప్తిర
స్తని దీవించిన నవ్వి సద్విధులతో, నర్పించి సింహాసన
స్థునిఁ గావింప నతండు హర్షజనితా, శుభ్రో గర్భ్య కర్ణివల
దనుకక మై పులకింప భక్తి నిటు చెంతక నమ్ముతొండెఁబాసెనా

శ్రీకృష్ణుడు, కని = (దేవలోకమునుండి కచ్చినవారము) చూచి, లేచి, అ మ్మునికికొ = ఆనారదునకుకొ, మొక్కిక్కి = ముచ్చరింపఁగాకొ, మాని = మానముండు, భద్రాప్తిరస్తని, భద్రాప్తిః = మేలుమొక్కపాండు, అస్తని = అనరాదు, అస్త యనుకన్ని యపాం దగుఁగాక యని యర్థాంతరము. శేవలసంస్కృతవర్ణములతో మా క్యములకే నిందుఁ బ్రయోగములేదు కాని యనుకరణమున వాని కిందుఁ బ్రయోగము గల దని నన్న యభిప్రాయము. దీవించినకొ = ఆదీర్చుకొనింపఁగాకొ, నర్పించి = అర్పించి (శ్రీకృష్ణుడు కర్త) సద్విధులతోకొ = మంచియేర్పాటులతోకొ, అర్పించి = అర్పించి. సింహాసనస్థునికొ = పీఠమునం గూర్చున్న వానిని, గావింపకొ = చేయఁగాకొ, అనరాదు = అనారదుఁడు, హర్షజనితాశుభ్రో = సంకోపమునం బుట్టినకన్నీళ్లు, కర్ణివల = కర్ణముల) నలమిఁకొని, కన్యోనాలకొ = కంటిఁకొలుపఁందుకొ, దనుకకొ = వ్యాధిఁకొలుపఁగాకొ, మై = శరీరము, పులకింపకొ = గుఱుకొనుచుండుకొ. భక్తికొ = భక్తిచేతన, చెంతకొ = సమీపమందున్, హరికొ = కృష్ణునిని, ఇటు = హరించినతొని, నమ్ము తొండెకొ = ప్రార్థన చేసెను.

గీ॥ పారవిరించివజ్ర, భయలకు నైనను
గాన నలవి గాని, ఘనుని నెన్ను
నేను గన్నులార, నేఁ డిటు గంటి
దయను నెమ్మి గంటి, దమ్మికంటి

18

తమ్మికంటి = ఒకమలాడా !, పార.....కొకొ, హరి = కృష్ణునికొ, విరిచి =

బ్రహ్మతను, వబ్రహ్మతను = ఇంద్రునిను, విను, అయినప్పటిని, కానన్ = చా
చుటకు, ఆలవికానిభునునిక్ = కొలదిగానిగొప్పవానిని, (సాధ్యుడు కానివానిని
యర్థము.) నిన్నుక్, కన్నులాగన్ = కన్నులనిండన్, ఇటన్ = ఈర్ష్యమునందున్,
శేడు = ఈదినమునక్, శేను, కంటిన్ = చూచితిని ; నెమ్మిక్ = సంతసముగోట, నీ
దయక్ = నీకృపను (నీయనుగ్రహమును), కంటిక్ = పొందితిని.

వ॥ అని మఱియును.

19

ఉభయభాషార్థానులోమవిలోమసంధము.

మానుగరవదేనమనర

గానుననీతేరిలనవ • గానివిడినుర

రానుడివినిగావనలరి

తేనీసనుగారవమన • దేవరగనుమా॥

20

ఈపద్యముయొక్క మొదటిసగము క్రిమముగఁ బదివిసపుడు సంస్కృతమును,
తలక్రిందుగఁ బదివిసపుడు తెలుగు నగును; గావున వ్రాడితేరు పెట్టఁబడియును.

పదచ్ఛేదము.

మా - అనుగరవత్ - ఏనమ్ - అన - రగానుననీతే - అరిల -
నవగానివిడినుర - అ.

రానుడి - విని - కావక్ - అలరితి - ఏక్ - ఈననుక్ - గార
వము - అనక్ - దేవర - కనుమా.

రగానుననీతే = దేవతలస్తుతులు కలవాడెపుడు, నశించినబాధలు కలవాడెపు న
గునోకృష్టా యని సంబుద్ధి. (ర = ఆకాశమునందున్, గ = పోవువాడు దేవతలు; (ని)
రం క్లిష్టే రుధిరే మూర్ధ్ని ధ్యాసే వ్యో ముండ క్షయః. శా. నా. రగ = దేవతలయొ
క్క, ఆనుః, ఆ = అధికమైన, నుః = (దీనిబహువచనము నవః) స్తుతు లేవనికే కలనో
యతఁడు; రగానుః (ని) ను శబ్దస్తు సుతో శ్రీస్వాత. శా. నా. న = నశించిపో
యిన, ని + ఈతిః = (దీనిబహువచనము ఈతయః) అధిక స్థానబాధలు కలవాడు; న
నీతిః. ఎవని కధిక మైనబాధలు నశించి పోయినవో యతఁడు ననీతి యనఁబడును.
విమ్మిట బహుగ్రహసమాసాంతము లగునగును, నశితీశ్వములందఁ గన్మధానయనమున

ము చేయ రగానుననీతి యని యగును. దీనిసంబుద్ధి రగానుననీతే.) నవగానినః. అ=క్రొత్తది యగుగానము గలజనులయొక్కరత్నములం బోలెచువును. (క్రొత్తము చువిష్ణూ! (నవ=క్రొత్తది యగు, గానం=సంగీతము; నవగానం. అది కలవాడు, నవగానీ; దీనికిబహువచనము నవగానినః=క్రొత్తగానము కలవాడు, విత్=విచయ దీనిబహువచనము విశః. (ని) వైశ్వే జనే పురీషే వి ట్కృమి శ్చుంపి వ్యధా స్త్రియాం. నా. నా. రెంటికిని గర్భధారయము చేయఁగా నవగానివిట్లులు, క్రొత్తగానము గలజను లని యర్థము. వారియొక్క, ఇ=రత్నముం బోలెన, (ని) వానః ఘోరత్నా ర్చిషు. నా. నా. ను=స్తుతులను, ర=ప్రహించునట్టి, ఇట రుల కధేయము (ని) లః ఖండనే త్రిష్వదానే. నా. నా. అ=విష్ణూ! అవాణో బ్రహ్మ విష్ణోః కమలేషు. నా. నా. ఇదియును సంబుద్ధియే.) అరిల=ఓచక్రిధానీ, (అ=చక్రము ను, ల=ధరియించువాఁడు.) అనుగరవచేనం, అనుగరవత్=అనుసరించినధ్యానము కలవానినివలె, ని న్నైష్ఠాదు ధ్యానించువానినివలె నని యర్థము. (అనుగ = (నిష్ఠా) ననుసరించిన, ర=ధ్యాన మెవనికిఁ గలదో యతఁడు; అనుగరః. అనుగరవత్=అతనినివలెనే) ఏనం=ఈ, మా=నన్ను, అవ=రక్షింపుము.

జేవర=ఓప్రభువా! రానుడి=ప్రళస్త మైన (నాస్తుతి) వాక్యము, విని=కల కించి, ఈనను=నీసంబంధివైననన్నున్, (నీధక్తుఁడవైననన్నునియర్థము.) రావన్=రక్షించుటకున్, అలరితేన్=సంతోషపడితివేని, గారవము=ప్రేమము, అనన్=కల దనునట్లు, నాయందునీనుఁ బ్రేమ గల దని యెల్లవార లనుకొనునట్లుని యర్థము. కను మా=కనుఁగొనిరక్షింపుము.

ఈపద్యముస్వావచరణమున నిత్యయతి చేయఁబడెను. 'ఈ ఏని యనునాంధ్ర శబ్దము । తో నదికినపూర్వపదము ధృతివ్రాయకి న । వైష్ణవము వ్యంజనవర్ణం । ప్రా రచింపుదురు నిత్య ధృతి యతు లనుచుఁ గవుల్' అప్పుకవీయము.

దండకము.

శ్రీమజ్జగద్రక్షణాక్షీణదీప్తాభృదీప్తా! సమంచత్కటాక్షస్వ పతామరత్నమకృత్యార్థదత్తా! విపక్షోరురక్షోగణక్షోభకృద్విక్రమా నీడజేంద్రకృమా! యిందిరాసుందరీహృన్న లేందిందిరా! మానిభాస్వ న్మనోమందిరా! బాహుపీఠాంగదామందరత్నీ భవన్మందరా! సుందరా కార! గోవింద! దామోదరా! సాదరానంతకల్యాణచంచలుకా!

చారుమందస్మితోద్యస్కరందానృతాస్యారవిందా ! ముకుందా ! శతా
 నందసంక్రిందనాద్యర్చితాంఘ్రివ్యయా ! భక్తరాజీనరాజీనబంధూవ
 యా ! మండితాఖండలోద్బంధ వేదండశుండభద్రోద్బంధదీప్యద్దదాశంఖచ
 క్రాసిశార్ఙ్గప్రభాహరి ! శోరీ ! మురారీ ! హరీ ! మత్స్యకూర్గాద్యసం
 తావతారా ! శతారాజ్జతారానుధారణ్మమందారడిండరహారాదిరాజద్య
 శఃపూరకర్పూరవారప్రపూర్ణత్రితోరీకరంజా ! మహాఖండవేదోండభాగ
 దప్రకాండభవాసత్పించండా ! ప్రచండోష్ణరుజ్జండలీమధ్యవర్తి ! వ్యాపీ
 కేశ ! విశ్వంభరా ! నీమహత్త్వం బచింత్యంబు వంద్యం బమేయం బ
 సంతంబు సర్వాత్మకా ! సీకచంబుల్ మహామేఘమూల్ లోకనాథా ను
 ధాభానుభానుల్ భవన్నీత్రముల్ శేషదృక్పిర్ణతల్పా ! కిటు బంధు
 ముల్ సీకుఁ గర్ణంబు లంభోజప్రతేక్షణ ! యంత్రకేయంబు నీనాభికా
 క్రోడ మీశా ! త్వదీయోనుపాదంబు లీభూతలం బద్యతా ! సీశరీరం
 బు విశ్వంబుభూతాంతరాత్మా ! సముద్రంబునం దూర్భికాబుద్బవశ్రేణి
 చందంబునన్ దేవతీర్యజ్ఞరాదిప్రపంచంబు నీయంద సర్గప్రసృద్ధ్యంతము
 ల్గాంచు చుండుం జగన్నాటకప్రక్రియానూత్రీధారీ ! కిఱువంతఁ డిద్భం
 బులందున్నమాడ్కిన్ మనోబుద్ధిదేసాంధ్రియాద్యేకసంద్రిష్టత ప్రాణ
 లం డెల్లెడన్ జీనసంజ్ఞం బ్రవర్తించు వీవేకదా సచ్చిదానందరూపా !
 జితకోధమోహుల్ సమస్తాగమార్థజ్ఞా లభ్యాత్మనిత్యుల్ వివిక్తస్థలానీ
 ను లాచారవంతుల్ మునుల్ నిన్ను వీక్షించు రాదిత్యచంద్రాగ్నితా
 రాతటిత్పంక్తు లెచ్చోటఁ దేజంబు వాటింపఁగాఁజాల నెద్దాని ధీకుల్
 ప్రవేశించి భూయోభవప్రాప్తి లేకుండు రచ్చోట నీదివ్యధామంబు
 సీతత్వ మెవ్వారి కైనన్ నిరూపింప శక్యంబుగా కుండు నే నేమి న
 ర్ణింపఁగా నేర్తు నుద్యద్దయాదృష్టి నీక్షించి రక్షింపు మోభక్తచింతా
 మణి ! దైవచూడామణి ! వాసుదేవా ! సమ స్తే సమ స్తే సమః. 21

శ్రీమ...భృదీతౌ, శ్రీమత్ = శోభ గల (ఇది యాత్మ యవతానము) జగత్ = లోకములయొక్క, రక్షణ = కాపాడుటయందు, ఆక్షేప = పూర్ణమైన, దీతౌ = నియమమును, భృత్ = భరించిన, ఈతౌ = చూపు గలదేవా! నమః...
 ...దతౌ, సమంచత్ = ప్రకాశించుచున్న, కటాక్ష = క్రిందటిచూపుచేతను, పక్ష = తనప్రక్కవారైన, అమర = దేవతలయొక్క, క్షేమ = పోషణ, కృత్ = కరియినట్టి, కార్య = పనులయందు, (పనులుచేయుటయందు) కృత = సమర్థుడా, విజ్ఞోన...స్విక్రమా, విపక్ష = శత్రులును, ఉరు = అధికులు నగు, కృత్ = కాడులయొక్క, గణ = సముదాయమునకు, మోక్షకృత్ = కలతల నధిగించెడు, స్విక్రమా = పరాక్రమము గలస్వామి, నీదక్షేంద్రక్రమా = గరుడ మహాదా, (నీద = గూటియగు డక్ష, జ = పుట్టినిది; పక్షులు; వాని కింద్రుడు = ప్రభువు; గరుడమిది. ఆతాన గ్రహము = గమనము, కలవాడు. నీదక్షేంద్రక్రమము = దీనియందే నీదక్షేంద్రము. ఇందిరా...రా, ఇందిరాసుందరీ = లక్ష్మయొక్క, స్వామి = స్వామి మహాదా. ద్మమునకున్, ఇందిందిరా = శ్రమరమా! (రూపకాలంకారము. మా...మందిరా, మాని = ధ్యానముచేయువారియొక్క, భాస్వల్ = ప్రకాశించు, మహామందిరా = మానె యిల్లుగాఁ గలప్రభువా! భక్తులను నుండి వానముచేయునామి మనియర్థము. బాహు...భవన్మందరా, బాహుపీఠ = పీఠముం బోషింభుడముండుక) అంగద = బాహుపురికీక, అమంద = నెద్దది యగు, నత్నీ భవన్మందరా = నత్నీ మనుచున్న మందరపర్వతము గలఁజ్ఞా? విశాల మైనభుజముం దున్న భుజీర్తయందలి శక్తి మువలె నున్న మందరపర్వతమును భరించినవాడా యని యర్థము. మందరానా = మనోహరశరీరుడా! గోవింద = గోవులను వశపఱచుకొన్న గోపాలుడా! దామోదరా = దమము మనసును భరించినవారికిం బూజ్యుడా! (దమము = ఇంద్రియనిగ్రహము.) సాదరా...గుణా, సాదర = మన్ననతోఁ గూడిన, అంత = నెక్కులగు, కల్యాణ = మంగళమైన, చందద్వజా = ప్రకాశించుగుణములు గలస్వామి! చారు...
 ...విందా, చారు = సుందరమైన, మందస్మిత = చిఱునగ వనెడు, ఉద్యత్ = ఉదయించుచున్న, మరంద = పూదేనెచేతను, ఆవృత = ఆవరింపఁబడిన, అన్యాయించా = మోముదామరగలహరీ! ముకుందా = మోక్షమునిచ్చుదేవా! శతానంద...ద్వయా, శతానంద = బ్రహ్మదేవుడు, సంక్రందా = ఇంద్రుడు, ఆది = మొదలగువారిచేతను, అర్చిత = పూజింపఁబడిన, అంభ్రద్వయా = పాదములదంట గలదేవా! భక్త...దయా, భక్త = సేవకులనెడు, రాజీవ = తామరలకు, రాజీవంధూదయా = నూనోదయమా! మండిత...హరీ, మండిత = అలంకరింపఁబడిన, ఆభండిల = యంద్రునియొక్క

ఉద్బంధ = పొడవైన, (ఇది సుందరియనను విశేషణము) వేదంబు = వీరులుగలయుక్క, (విరావతముయొక్క, శుందాధ = సుందరియనగారినిగల, (సుందరియనో సమాన మైన యని యర్థము.) ఉద్బంధ = బాహువంధములందుగల, దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచున్న, గదా = కొమోదకి యనుగుడియొక్కయు, శంఖ = సౌందర్యముయొక్కయు, చక్ర = సుదర్శనముయొక్కయు, అసి = సందన మనాకల్పియొక్కయు, శార్ఙ్గ = భవభు యొక్కయు, ప్రభా = కాంతి పతనము, హరి = మనోహరుడా! శక్తి = ఓశూరసలూత్పు న్నుడా! మురారీ = ముగసంహారకా! మున్ను గినిసందరియలును వరుణునిశ్వేతచ్ఛ త్రంబును నరకుండు హరిం ద పని యుద్ధమందు కృష్ణునిసం జిహ్వుగా నతడు వానింజ యింపబోయి మొదట వానినతడియన యుద్ధమునకు నచ్చివసుని నంహరించుటచే గృష్ణుని కీపేరు గలిగెను. హరి! = (భక్తులహాపములను) హరించుస్వామి! మత్స్య కూర్మావ్యంధానతాగా = మత్స్యము, నూర్మము ఎవడలగుననేక శరీరముల భరించిన యీశ్వరుడా!, శతార్జున్.....నిచందా, శతాగ = వజ్రాయుధమువలెను, (నూరిం చులవాలు) అర్జు = పద్మమునవలెను, శాగా = శత్రుమునువలెను, సుధాశక్తి = పం దురుడువలెను, మందాన = దేవవృక్షమునవలెను, డిండిర = మరువునలెను, హిరాది = వజ్రములు మొదలగునవలెను, రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, యశఃప్రా = కీర్తిప్రవా హ మనెడు, కర్పూరవార = కర్పూరపుంబునలగునముదాయముదలెను, ప్రిపూర్ణ = నిం పబడిన, త్రిలోకీ = మూడులోకములముదాయ మనెడు, కందా = బంగళ కలపొ ధువా! మహా.....నిచందా, మహా = గొప్పవియును, అభింద = అన్నియు నగు, వేదంబుభంధంబు = వేదవలం బోలిఃప్రవృత్తింబులయొక్క, ప్రబంధ = సముదాయము లకు, అధివాసత్ = నివాస మగుచున్న, నిచందా = గర్భము గలదేవా! ప్రచండోష్ణ .....వర్తి, ప్రచంద = శీర్ష్ణము, ఉష్ణునందరి = సూర్యమండలముయొక్క (ఉష్ణ = వెచ్చని, రుక్ = కిరణములు గలవాడు; అశనియొక్కమండలము, ఉష్ణునందరి.) మధ్యవర్తి = నడుమ నుంచుదేవా! (భక్తులకు ధ్యానార్థ మునువర్ణారామముతో భగ వంతుడు సూర్యమండలమునకును నుండి పని శ్రుతిస్మృతులనుండి బ్రదిక్కుము.) హృషీకేశ = ఇంద్రునాధిపతి! విశ్వంధరా! = ప్రపంచమునకుం బోషకుడా! నీమహ త్వంబు = నీగొప్పతనము, అనింత్యంబు = అలోచింప శక్యము గానిది; పంద్యంబు = న మస్కరింపదగినది. అమేయంబు = ప్రమాణములచే దలియ సాధ్యము గానిది, అనం తంబు = నాశములేనిది; సర్వాత్మకా = సర్వస్వరూపుడా! మహామేఘముల్ = గొప్ప మేఘములు, నీకచంబుల్ = నీతలవెండ్రుకలు; లోకనాథా = ప్రపంచాధిపా! సుధా భానుభానుల్ = చంద్రుడును, సూర్యుడును, (సుధాభానుడు = అమృతము మై

నకిరణములు గలవాఁడు; చంద్రుఁడు; భవస్మితముల్ = కన్నులు; శేషశాలా
 కర్ణ = శేషశాలా! [శేష = శేషుడను, దృక్పథ = పాము, కర్ణ = కన్నులు
 కర్ణ = చెవులుగాఁ గలది;) తల్ప = పాముగాఁ గలవాఁడా! కర్ణములు =
 కన్నులు, నీకుఁ, కర్ణములు = చెవులు; ఆంధ్రోజవ్రతేక్షణా = చంద్రుని కన్నులు;
 రితుంబు = ఆకాశము, నీనాభికాక్రోధము = నీనాభిమధ్యము. చుగా, సభాసభాసభా
 తుభూలోకము, త్వదీయోరుపాదంబులు = నీ యనకెత్తయందును; త్వదీయోరు
 పాదంబులు = నీ పాదములు; విశ్వంబు = ప్రపంచము, నీశక్తింబు = శక్తియను; విశ్వంబు
 తా = ఎల్లజంతువులలో నుండి కర్మానుసారముగఁ బ్రేరించుకేవా! విశ్వంబు
 దుక, ఊర్మికాబుద్ధిదశేణిచందంబునన్ = తరంగములయొక్కయును సముదాయము
 మయొక్కవిధముచేతను, దేవ.....బు, దేవ = దేవతలు, లింగం = లింగములు,
 నరాది = మనుష్యులు మొదలగు, ప్రపంచంబు = లోకము, నీయంజ = లింగములు,
 వృద్ధ్యంతముల్ = పుట్టువును చెంపును నాశమును; కాంచుచుండున్ = వాచుచుండును
 జగన్నాటకప్రక్రియసూత్రధారి = ఈలోక మనునాటకవ్యాపారిముని మూర్తిగా
 రుఁడా! సాత్వికాదు లగునాల్లవిధము లగునభియములను నూరించువాఁడు; సాత్విక
 ధారుఁడు. శిఖావంతుడు = అగ్నిహోత్రుఁడు, ఇంద్రులందున్ = ఇంద్రులందున్
 ఉన్న మాడ్కిన్ = ఉన్న కీర్తిచేతను, మహోబుద్ధి.....వై, మహా = మహానుజులు
 వికల్పాత్మక మైనయంతఃకరణవృత్తి.) బుద్ధి = విశ్వయాత్మక మైనవృత్తి, కలా =
 కళ, రము, ఇంద్రియాది = ఇంద్రియములు మొదలైనవానికి, విశ్వంబునన్ = విశ్వమునన్
 (మనసు బుద్ధి ఇంద్రియములు మొదలగువానియొక్కవ్యాపారిముని మొదలగువాని
 నూచువాడివై యని యర్థము.) ప్రాణులందున్ = జంతువులయందున్, అనెదన్ =
 అన్నిస్థలములయందును, జీవసంజ్ఞన్ = జీవులయందేదో, ఈవేదవా = వేదవాచనము
 ప్రవర్తింతువు = ఉండువు; సచ్చిదానందరూపా = సత్తయు సత్త్వము) భూము నా
 దమే యాకారముగఁ గలవాఁడా! జితశ్రోతమోహంబు = జయించుకొనిపోయి
 జ్ఞానముఁ గలవారు, సమాస్తాగమాగ్రజ్ఞులు = అన్ని వేదములయర్థము లెరిగిరివారు. ఆ
 ధ్యాత్మనిత్యుల్ = ఆత్మజ్ఞానమువ నానక్తి గలవారు, వికల్పస్థలాసీలు = వికల్పమున
 గూర్చున్నవారు, ఆచారవంతుల్ = మంచిచెడివడి గలవారును, (అన్ని ముఖంబులు =
 హృదిచారము చేయువారు, నిన్నున్, పీఠీంతురు = చూతురు. ఆదిత్య.....వంతులు
 ఆదిత్య = సూర్యుఁడు, చంద్ర = చంద్రుఁడు, అగ్ని, వాతా = అగ్నితపములు, తదిత్యం
 తులు = మెఱములసముదాయములును, ఎన్నోటన్ = విష్ణులమందును, తేజంబు = వాచి
 ని, పాటింపఁగాఁ జాలవు = ప్రసరింపఁ జేయలేదో, కీర్తున్ = కీర్తనములు, అగ్ని

నికా = వీధులమును, ప్రజేకించి = పొంది, భూతాభినసాస్త్రి = నాటక జన్మముసారదు
 ను, లేకుండును = అనుభవించునో, అచ్యుతము = అజ్ఞము, నీతివ్యధానుండు = నీతివ్యధ
 మైననివాసస్థలము; నీతత్త్వము = నీతివ్యధము, ఎవాత్మకాక్ష = ఎంతటిదివివాహికిని
 నిరూపింపన్ = నిశ్చయించుపనుటకు, శక్యము = సాధ్యము, కాకుండుకా; నేను,
 ఏమి = ఏరూపమును, వర్ణింపఁ గాక = స్మరించుటకు, నేర్తుకా = శక్తుడనగుదును. ఓ
 భక్తచింతామణి = నేనుంచినవానికిం బంతామణిం బోవినస్వామి! (సముద్రమును మ
 ధించినపుడు కల్పవృక్షాదులతో నుత్పన్న మైనదియు నెవ్వ జేసి రోదన నిచ్చునదియు
 నగుస్వర్గలోకముఁ దలఁచుకొనుటకు బంతామణి యుండును.) ఉద్యమద్వయాద్య
 ప్తికా = ఉదయించుచున్నదను గలనామకాక్ష, శక్తింబి = చూచి, గర్జింపుము =
 (నన్ను) గాపాడుము. దైతయాదామణి = దేవతాశోభనాచారము! వాసుదేవా! =
 ఎల్లజగంబుల వసియించి యుల్లజగంబుల నీవారము వసింపఁజేయుదేవా! నమస్తే, తే =
 నీకొఱకు, నమః = నమస్కారము (అనుఁగాక)

చ॥ అని వినుతించి మానివయిండు ♦ దానలివాక్షు ననుజ్ఞ నొంది నె
 మనమునఁ దద్గుణావళిలు ♦ ముంటికిమాటికిఁ బ్రస్తుతించుచుకా
 విషయ మెల్లప్పుఁగా నుచుట ♦ వీడ్కొని వేఱొకచోకి కేగుచో
 జనమతేష్టా తనర్పునొక ♦ సర్వభవభ్యమునందను ముందరకా. 22

మానివయిండు = మునిశ్రేష్ఠుడనువానిచేయు, అని వినుతించి = ఇట్లు స్తుతించి,
 దానలివాక్షుననుజ్ఞ = అత్యుష్ణునిసలపును, పొంది = పొంది, నెన్నుకమునకా = మనమునం
 దుకా, తద్గుణావళిలు = ఆమనమందిగూములసముదాయమునా, ముంటికిమాటికికా = ప
 లుచూచి, ప్రస్తుతించుచుకా = స్తోత్రముచేయుచుకా, విషయము = అడఁపన, ఎల్లప్పుఁ
 గాకా = అతిశయింపఁగాకా, అచట = అక్కడమున, వీడ్కొని పోవుట, వేఱొకచోకి
 కికా = మఱియొకస్థలమునకా, వినుచోన = వర్ణించుట, జనమతేష్టా = మనుజులచే
 స్తుతించఁదగినదియై, తనర్పునొక సర్వభవభ్యమునందుకా = ప్రకాశించునొకమందిత్రో
 వనదుమునకా, ముందరకా = ఎందునను, ముందరభద్రముతో నవ్వలము.

గీ. మొనసి భద్రాస్వయంవదం ♦ బునతు నరుగు
 వారిరథములపై నున్న ♦ వారి ధరణి
 విభుల నిర్వృత విందాస ♦ విందు లనెను
 వారిఁ బూచిన ముని కిట్లు ♦ వార లనిరి.

మొనసి = యుద్ధప్రయత్నము చేసి, భద్రాన్నయఃపాంశురణ్ = భద్రాన్నమును
 శ్యయోక్కగాంధర్వవివాహంబునకు, అరుగువారిన్ = పోవువారిన్, విజయన్తాన్ =
 అరదములపైని, ఉన్నవారిన్, విందానువిందులనెడువారిన్ = విందులు విందులును
 ననుపేరు గలవారిని, ఇర్వుర ధరణీవిభుంక్ = ఇర్వుర భూభాజులు, చూరిన్ = (చూ
 దుడు) చూడఁగాన్, వారలు = ఆరాజులు, మురికిన్ = నాశముగాన్, విజయన్తాన్ = విజయ
 గాన్, అనిరి = పలికిరి.

క. మునినాథ! మీ రెఱుంగని

పని యెందు నొకింత లేదు • పలుకుము భద్రా

గన మాయుర్వరలోపల

ననువుగ నెవ్వని వరించు • నని యడుగుటయున్. 24

మునినాథ = ఓనారదుఁడా! మీ రెఱుంగనిపని = మీ రెఱుంగనివాదము, వి
 దుక్ = వీడ్కలమునందును, ఒకింత = కొంచె మైనను, లేదు. భద్రాగ్రామ = భద్రాగ్రామము
 నుకన్నయ, మాయుర్వరలోపలన్ = మాయుర్వరమునందును, ఎవ్వరిన్, అరువున్ = అరు
 కూలముగాన్, వరించును = పోరి వివాహము చేసికొనును. పలుకుము = చెప్పుము, భా
 యడుగుటయున్ = ఇట్లుడుగగాన్, ముందుపద్యముతో చూచుము.

వ. అప్పు డప్పోరోగిరంపుఁడపసి భద్రాగ్రామనారత్నం విందానువిందు
 వ గావున గోవిందునిం దక్క వేరొక్కని వరింప దిది నిష్ఠాపరి
 నొడివి యుదువీధి యధేచ్ఛం జనియె ననంతరం బన్నిఁదాచుకొందు
 లు మునివచనంబులు నిరాకరించి మత్సరంబున నవేగానీకనదును
 లై కేకయపురంబు ప్రవేశించిరంత. 25

అప్పుడు, అప్పోరోగిరంపుఁడపసి = ఆనారదుఁడు (పోరు + విజయము + విజయ
 సి = యుద్ధమే భోజనముగాఁ గలముని. ఇది వివాహము దురతత్వమునకు బుద్ధి
 తెనుఁగు.) భద్రాంగనారత్నంబు = భద్రాగ్రామ స్త్రీశ్రేష్ఠము, విందానువిందు =
 లక్ష్మీయంశమునం బుట్టివది, కావునన్ = అగుటచేతను, విందులొందక్కన్ = విందు
 విడిచి, వేరొక్కనిన్, వరింపదు = వివాహముచేసికొనును. ఇది = పోరి వివాహము
 క్కంబు = సత్యము. అని నెడివి = ఇట్లు చెప్పి, ఉచితార్థన్ = అర్థమున. (మున్ము
 ములతోవను.) యధేచ్ఛన్ = ఇచ్చు వచ్చినట్లుగాను, చూరిన్ = చూడఁగాన్. అనిరి

సింధుదేశపురాజును, పటుతునంగమును = బలముగలనగజుమును. పట్టి, వామినీనిచయ
పాంచాలుడు = భామినీనిచయ = స్త్రీసముదాయమునకు, పాంచాలుడు = వాచాను.
జాతిపురుషుడు (మనోహరుఁ డనియర్థము.) ఐ, మించుపాంచాళి ముని = స్త్రీ
శించుపాంచాలదేశపురాజును, మతీయాకొ = ఇంకను, మత్స్యన్తీ... భూములమును,
మత్స్య, శుంతల, కోసల, మద్రీ, కుకుర, చోళ, నేహళ, మాగెర, మురగి, కేళిము.
యొక్కరాజశ్రేష్ఠులు, అప్పరము = ఆ కేకయపురమును, చోరలకొ = చోళేశ్వరునిగా
వచ్చిరి.

ఉ. ఈగతి సర్వదేశధర ధీశులు కేకయపట్టణావనీ
భాగము సేరఁ గేకయన్య ధీశులు వారిముదావహార్హ
లాగతి నందఱన్ విడుదు ధీశులు నిగ్ధియింప నమాత్యవర్ణమున్
నాగరికాళి మంచెల నొ ధీశులు బంధించె బుధాంగమునన్. 27

సర్వధరధీశులు = ఎల్లదేశములరాజులును, ఈగతికొ = ఈ గ్రామమువేతిలు, కే
కయపట్టణావనీభాగము = కేకయరాజుపట్టణముయొక్కప్రదేశమును, చెరకొ = చీర
పింపఁగాకొ, కేకయన్యపాలుడు = కేకయరాజు, వారికొ = ఆనచ్చించరాజులును, ముదా
వహార్హలీలాగతికొ, ముదావహ = సంతసమును గలిగించెడు, అన్య = తన, తీరా
తికొ = విలాసమునొన, అందఱన్ = ఎల్లవారిని, విడుదులన్ = విడిచిపెట్టెను, నిగ్ధియిం
పన్ = ప్రవేశపెట్టుటకు, అమాత్యవర్ణమున్ = మంత్రులసముదాయమును, పురాణాం
బునన్ = పట్టణముయొక్క వెలుపటిప్రదేశమందుకొ, మంచెలన్ = స్త్రీయలనర్హముల
చ్చినరాజపుత్రులు, గూర్చుండుటకుం దగిన) యాననముల నుంచెమిచ్చిశిక్షాము
ను, ఒనర్పఁగన్ = నిర్మించుటకున్, నాగరికాళిన్ = (తెలఁగి) చోళనామమునకు
దాయమును, పంచెన్ = ఆజ్ఞాపించెను.

ఉ. ముత్తైపుఁబాలగచ్చుజిగి ధీశులు ముంపగు కెంపుటరంగుటోరుల
గొత్తగుకప్రపుంజికిలి ధీశులు ముగ్ధులనిగ్ధులు దేకునత్తవుం
జిత్తురువ్రాతలం జిలుగు ధీశులు చెక్కడపుష్కగరాలనాలలం
బుత్తడియిండ్లు బందులకుఁ ధీశులు బొందుగ విందులు గూర్చె నవ్వరికొ.

అప్పరికొ = ఆపట్టణమునందుకొ, ముత్తడియిండ్లు = బంగారుపూతలుగలవియిం
డ్లు, ముత్తైపుఁబాలగచ్చుజిగిన్ = ముత్తయములసంబంధ మొగన్నున్న పుంజుకొను

తుం దెగడంగఁ జాలినఘం నుల్ నివసించిరి రాకుమారులు. 30

రాకుమారకుల్ = రాజపుత్రులు, (ఈపదము కొందఱు అర్హులగుదురు)
న్నింటితో నన్వయించును.) కొందఱు, మన్మథోపములు = మన్మథునితో నామము
లవారును, మన్మథుం బోలినవా రని యర్థము. కొందఱు, చంద్రగిరిమండలమునకు =
చంద్రునితో సమానులు గనుక నే యందఱాండుగ్రామ, కొందఱు, యక్షులగునామమునకు
లదేహులు, యక్షునూను = నలకూబరునితో, నిభ = సమానము, తోమ = మృత్యువై
దేహులు = శరీరములు కలవారు, కొందఱు, అల్లసంక్రందనందనాశ్రమమునకు
లు, అల్ల = ప్రసిద్ధుడయిన, సంక్రందనందన = ఇంద్రపుత్రునితో, (ఇంద్రుని
తో) ప్రతిమా = పోలిక గల, రమ్య = మనోహరమైన, శరీరము = దేహము
జయంతుఁడు సాటిగలదేహము గలవా రని యేని యర్థము. కొందఱు, అన్యలకు
వసంతముతువున కధిదేవత యగువానిని, తెగడంగఁ = నిండించుటతో, రాకుమ
నుల్ = సమర్థు లగుగొప్పవారును, వసంతునిం బోలినవృక్షము లని యర్థము. కొందఱు
చిరి = అందుండిరి. ఉపమాలంకారము.

మ. ఎలమిక్ స్వాప్త సుహృత్సమన్వితుఁడు శ్రీకృష్ణుఁడు మాణిక్యకు
డలకేయూరకిరీటహారరుచినం ధ్యాంశ్శ్రీకిం చుట్టమై
వెలుగఁ దివ్యవిమానమం దలరున ధ్వేగంటీచందంబునక
జెలువొప్పఁ ఘనమంచకోడరిలన త్సింహాసనాసీనుడై. 31

స్వాప్త.....న్వితుఁడు, స్వ = తనయొక్క, ఆప్త = బంధువులతోడను, సు
హృత్ = స్నేహితులతోడను, సమన్వితుఁడు = కూడినవాఁడు, (అగు) శ్రీకృష్ణుఁడు,
మాణిక్య.....రుచి, మాణిక్య = మాణిక్యవికారమైన, కుండల = కమ్మంటలయొక్క
యు, కేయూర = భుజకీర్తులయొక్కయు, కిరీట = శిరోధూమకముయొక్కయు,
హార = మత్యాలదండలయొక్కయు, రుచి = కాంతి, సంధ్యాంశ్శ్రీకిం = సంధ్యాకా
లపుశోభకుఁ, చుట్టమై = బంధువై (సమానమై యని యర్థము.) వెలుగఁ = ప్రకా
శింపఁగాన్, దివ్యవిమానమందుక = దేవలోకమందలివిమానమందుక, అయిన స్వేగంటీ
చందంబునక = ప్రకాశించునింద్రునివిధమువంటివిధముచేతను, ఎలమిక్ = సంతోషము
తోక, ఘన.....సీనుడై, ఘన = గొప్పదియగు, మంచక = మంచయొక్క, ఉపమా
మిఁదిభాగమునందున్న, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, సింహాసన = సింహాసనమందుక,
అసీనుడై = కూర్చున్నవాడై, వెలువు = అందముచేతను, (తృతీయాశ్వాసమునకు)

మ) అపేక్షా = ప్రకాశించు.

సీ. ఈరీతి భక్తాధా ♦ తీర్థోదయమునందులు

పుత్రములచభాగం ♦ త్నమయచిత్త

సృష్టినేననములు నా ♦ సేవ్యుల యున్నచో

జననమునందులే ♦ సఖులు నీవు

ననరత్నములభాగం ♦ నమలందు సేవనం

కృత్యములనునయ్యుం ♦ కేరయవృత్తి

కన్యాలునునుం ♦ నన్యమందునన్యం

నన్యములందునా ♦ నన్యభుజిత

దేవతచేతనంతయూ నాధా ♦ నాధా నానామ

తీర్థనానాధా నానాధా ♦ తీర్థయననానా

రవ్యులనునానాధా ♦ నానాధా నానాధా

సంతోషుర మున్ను నానాధా ♦ రవ్యులు నులీయ. 32

ఈరీతి = ఈరీతియనగా, అభాగధాత్రీతీయమునందులు, అపేక్షా = ప్రకాశించు, తీర్థోదయమునందులు = తీర్థోదయమునందులు, పుత్రములచభాగం = పుత్రములచభాగం, త్నమయచిత్త = త్నమయచిత్త, సృష్టినేననములు = సృష్టినేననములు, నా = నా, జననమునందులే = జననమునందులే, సఖులు = సఖులు, నీవు = నీవు, ననరత్నములభాగం = ననరత్నములభాగం, నమలందు సేవనం = నమలందు సేవనం, కృత్యములనునయ్యుం = కృత్యములనునయ్యుం, కేరయవృత్తి = కేరయవృత్తి, కన్యాలునునుం = కన్యాలునునుం, నన్యమందునన్యం = నన్యమందునన్యం, నన్యములందునా = నన్యములందునా, నన్యభుజిత = నన్యభుజిత, దేవతచేతనంతయూ = దేవతచేతనంతయూ, నాధా = నాధా, నానామ = నానామ, తీర్థనానాధా = తీర్థనానాధా, నానాధా = నానాధా, తీర్థయననానా = తీర్థయననానా, రవ్యులనునానాధా = రవ్యులనునానాధా, నానాధా = నానాధా, సంతోషుర మున్ను = సంతోషుర మున్ను, నానాధా = నానాధా, రవ్యులు = రవ్యులు, నులీయ = నులీయ.

నబంగారుచిత్రములచేత మనోహర మైనట్లకి వెక్కిరియించుచున్నట్లును. అగుచున్, క్షీరవారాణిక్ = పాలసంద్రమునుండి, వెడలున్ పోయినట్లుగాన్ = వెడలుచు పోయినట్లుగాన్, రెడులక్ష్మీదేవివలెనే, రమ్యపరిచారికాసహస్రము = అందముగల రమ్యపరిచారికలు, క్కవేయి, వేగురుపరిచారిక లని యర్థము. కొలువన్ = నేలించునుండగాన్, మృగరవంబులు = భేరులధ్వనులు, ఉలియన్ = వ్యాపింపఁగాన్, అంకితము = అంకితమునుండి, అప్త = అప్తము, వెడలెన్ = వెడలుచు వెడలెను.

క. ఈపగిది వెడలి దివ్యక

లాపకలాపరుచిదిక్కు ♦ లం పజవన్ భ

దాప్రాప్తాచంద్రముఖి ఘం

టాపథమున రాగ నయ్యెడం వెడలివెయిన్. 33

భద్రాప్రాప్తాచంద్రముఖి = భద్ర యనుకన్నయ, (చంద్రునిమొదటివలె) ముగిది యగుభద్ర) ఈపగిదిక్ = ఈప్రకారముచేతను, వెడలి, వెడలుచు పోయినట్లుగాన్, రుచి, దివ్య = సుందరమైన, కలాప = భూషణముయొక్క, కలాప = పలుకుచున్నట్లుగాన్, క్కు, రుచి = కాంతి, (ని) కలాపా భూషణే అప్తే భూషిత రవంబులు, అంకితములన్ = దెసలందున్, పజవన్ = వ్యాపింపఁగాన్, భూషణములన్ = అలంకారములచేతను, రాగన్ = వచ్చుచుండఁగాన్, అయ్యెడన్ = అన్యములందున్, వెడలివెయిన్ = ప్రయత్నముతోన్, ముందుపద్యముతో నయము.

మ. స్థిర బాహుబలదర్పజ్వంభితమదాం ♦ క్షిభూతచేతస్కులై
విరసత్వంబున సైన్యయుక్తు లగుచున్ ♦ విందానువిందు ల్మహా
త్తరభ ద్రాచతురంతయాసమును దత్తబ్యాభిర్యోగ నిర్మలము
చి రహిం దోడ్కొని కొంతద వ్వరుగుచో ♦ కేక్తస్త్వం దద్భావిత
కరుఁ డొక్కం డెఱిగింపఁగాఁ దెలిసి వేగిన్ న్నందనానాభులై.

విందానువిందుల్ = అనంతి కధిపతు లగువిందులును ననువిందులును నునాను, స్థిర.....లై, స్థిర = నిలువరమైన, బాహుబల = చేతులబలముచేతను, దర్ప = దర్పముచేతను, జ్వంభిత = ఆతిశయించిన, మద = క్రొవ్వుచేతను, అంధీభూత = ప్రక్షిప్త (మంచిచెడ్డలు తెలియనీయని) చేతస్కులై = మనసుగలవారలై, సైన్యయుక్తులు = దండయాత్రగూడినవారు, అగుచున్, మహాత్తరభద్రాచతురంతయాసమును, మహాత్తర = మహిమ

పృథియను, భద్రాచలగుంతయానమును = భద్రముక్కవాహనమును, తత్సఖ్యాలి
 ఖోక్ = ఆమెచలికత్తలసముదాయముతోఁగూడఁగా, విగసత్వంబుననీ = గసములేమిలో
 ను, గసభంగముగల్గుఁటనియర్థము. క్రిన్ముతించి = వెనుకను ముఱివించి, గహిక్ = ఆ
 సందముతోనీ, తోడ్కొని = తీసికొని, కొంతవన్య = కొంతదురుము, అనునవి = ఆ
 పోవుఁపుడు, అవ్వార్త = ఆవృత్తాంతమును, ఒక్కఁడు కింకరుఁడు = ఒక నీవకుఁడు,
 ఎఱిగింపక్ = తెలుపఁగానీ, శ్రీకృష్ణుఁడు, కలిసి = ఎఱిగి, జగన్ = త్వరతోనీ, స్వం
 దనామాభుక్తై = గథమునెక్కినవాఁడై, ముందుపద్యముతో నవ్వఁము. ఇం దేమి
 పాదములు గలవు. భారతాదుల వర్ణనపద్యములు గాన్పింపవు. కాని మాధునికులు పి
 క్కండు చెప్పఁచుండిరి.

మ. గదుఁడున్ సాత్యకి లోనుగా ననుజవర్గంబున్ గదాకార్ముక్
 ప్రదరాద్యాయుధపాఞ్చలై యరుగుదేగన్ వారలం గూడి వాఁ
 డి నలిర్పక్ బరతించి మించి మృగరాక్షింధంబు కుంభీంద్రపం
 క్తిఁదగ న్నార్కమభంగిఁ దాను గవి నన్విందానువించాదులన్.

గదుఁడున్, సాత్యకియుక్, లోనుగాన్ = మొదలుగాన్, అనుజవర్గంబున్ =
 సోదనముదాయమును, ఇంచుమనముచ్చము. (వీరుకృష్ణుఁడు దానూయ లగుసోద
 రులు) గదా.....లై, గదా = గుడియ, కార్ముక్ = విల్లు, ప్రవర = బొరము, అదియ
 మొదలైన, ఆయుధ = యుద్ధసాధనములు, పాఞ్చలై = పేగులయందలవార్, అనుజవర్గ
 మునకు ననుజులకు భేదము లేదు గావుననిది అనుజవర్గమునందలియనుజులకు విశేషము
 అరుగుదేగన్ = నూడఁ గాఁగాన్, వారలం గూడి = వారిం గలసిగొని, వాఁడి = ప్రశంస
 ము, తలిర్పక్ = చిగురింపఁగాన్, (అతిశయింపఁగా నని యర్థము.) బరతించి = త్వ
 రముపచి, మించి = అతిక్రమించి, మృగరాక్షింధంబు = సింగపుంగుడను, కుంభీంద్ర
 పంక్తిన్ = గజసముదాయమును, తగక్ = యుక్తముగానీ, మార్కమభంగిన్ = ఎదు
 ర్కొనురీతిని, విందానువిందాదులన్ = విందుఁడు ననువిందుఁడు మొదలగువానిని,
 తాన్ = కృష్ణుఁడు, కలిసెన్ = కలిసింపఁను.

శా. అంభోదస్తనితారవార్భటికి ని య్యం బైననాదంబుతో
 నంభోజాక్షుఁడు శంఖముత్తుటయు సా య్యక్యాదిపీరుల్ భుజా
 స్తంభాదంభవిజృంభితాసితటిదు య్యదీప్తులన్ శౌర్యసం
 రంభం బేర్పడఁ దాకి రవ్విమతనీ యస్సారసైన్యంబులన్. 36

అంభోజాక్షుఁడు = కృష్ణుఁడు, అంభోజ.....తేజః = అంబుజమునకు, స్తనిత = ఉరుముసంబంధమైన, ఆరవ = ధ్వనియొక్క, అర్చిత = అర్చనమునకు, వియ్యం బైననాదంబుతో = చుట్టమొత్తంతో, వియ్యం బైననాదంబుతో నని యర్థము.) శంఖము, ఒత్తుటయున్ = పూరించిన గోడక, అదంత = అదంతర్యాన్తమున నుపయోగింపఁబడెను.) సాత్యవ్యాధియన్ = సాత్యవ్యాధియొక్క రాకృతుకాలులు, భుజా.....లన్, భుజాన్తంభ = స్తంభమున నున్న భుజమునకు, అదంత = నిష్కపటముగా, విప్యంభిత = చెలరేగిన, అసే = కష్టమునకు, అసే = మెలుములనుండి, ఉద్యత్ = బయలుపెడలు నున్న, పీష్టత = పీష్టమునకు, ర్యసంసంభంబు = వికృతమాలిశయము, పీష్టత = వెల్లిడియగునట్లు, అన్యత = అన్యమునకు, అన్యత = పైఁ జెప్పినపరవారైన, తీర = పరాక్రమకాలుయొక్క, తీర = పైఁ మైన, నైస్యంబులన్ = సేవలను, తాచిరి = చూర్చించి. యుక్తమునకు నాదమున రని యర్థము.)

క. చిందంబులు పూరించుచు

స్యందనముల నిలిచి విండ్ల ♦ నరులు మొదలు

వ్విందానువిందు లపుడు ము

కుందునిపై విడిచి రమిత ♦ ఘోరశరంబుల్.

37

అవ్విందానువిందులు, అపుడు = తకాలము, స్యందనములన్ = నడుచుచు, నిలిచి, చిందంబులు = శంఖములను, పూరించుచున్ = పూరించుచున్, అను = నాదముల సంధానముచేసెడు వింటి నాదినడిమికావులు, వెల్లిడియన్ = వెల్లిడియగొనన్ (శత్రువులు ముట్టలిడఁగా ననియుఁ దోచును.) ముకుందులన్ = కృష్ణుని నాదము, అమిత ఘోరశరంబుల్, అమిత = కొలఁదిలేని, ఘోర = భూతికములగు, శరంబుల్ = బాణములను, విండ్లన్ = ధనువులనుండి, విడిచిరి = వ్రేచెనాదించిరి.

సర్వగోచరమృతము.

వీరహంకారమకా ♦ క్విజలంకారవ

క్కారవేధేంద్రఘ్రిం ♦ కారముల్ దిక్కులన్

భోరు కల్లం జమూ ♦ మూతరేణుచ్చుటన్

వారిదాధ్వంబు న ♦ మ్మనోనల్ వాదనన్.

38

వీర..... ఘోరకాగముల్, వీర...పరాక్రమశాసనముల్, మూలకాగ = మూ
మృసుధ్వసులును, మూర్త్యులు = నారి (నిలగియుండుట) వలన గలిగిన, టంకా = ట
మృసుధ్వసులును, ఘోరకాగవ = వాద్యములధ్వనులును, ఇభేరజ్య...గజశ్రీధ్రములయు
క్క, ఘోరకాగముల్ = గీతలును, టంకలట = అన్ని విధాలుండనున, భోమనల్లక =
ధ్వనింపఁగాక, చమ...చుటల్, చమ... = నీలవలన, (నీలకాశిత్రోహ్ను
డువలన నని యర్థము.) ఉనుచ్చిత = పుట్టిన, టంకలటల్ = పరాక్రమము దాహములు
వారిదాధ్వంబు = ఆరాశమును, (మేఘమృద్యమును) పుట్టె = ఆత్రమింపఁగాక, ము
సల్ = స్వేచ్ఛములు, తా...క = (యుద్ధముచేత) నేరుకొక్కవలగాక (ముందుప
ద్యముతో నన్వయము.)

మ. హిమసంఘాతేన బంధురం బగుదు శ్రీ తేరద్రంబుపై గ్రమ్మచం
దమునక శాత్రువచామూర్తినిశిత...స్థిరముల్ నిజానచద్యతం
గమ్మపై గప్పిన నయ్యదూర్వహుండు శ...శ్రూగనారాచనం
ఘనుంటే వానిల దనల్పం దులిపిచిరిగి...భరించి యున్నట్లొక.

హిమసంఘాతంబు = దాదాపునగుదాదాము, (అభిర...వారి నని యర్థము)
బంధురంబు = దిప్పిరి, అగుదుక, శ్రీతేరద్రంబుపై...గ్రమ్మచ...వలనముదొరికిరి
ను, క్రమ్మచందము = శ్రీ...చందమునకు, శాత్రు...యల్, శాత్రువచామూర్తి
పగవారిచింతినుంటి, ముక్త...చింతిచేసి, నిశిత...స్థిరముల్ = వానిలలో...లు
లు, నిజానచ...క, నిజానచ... (కృష్ణుని) అను, అనంత...చందము
న్న, శత్రుంగములైక = కథములు...ననును, కృష్ణ...చందముగాక, అయ్య
దూర్వహుండు = కృష్ణుని, (చంద్రవలనకెట్లు శా...కృష్ణుని గలిగించివాడె.)
శాశ్రూగనారాచనంబునకే = శాశ్రూగనారాచనంబునకే (చింతించుట) ప్ర...మ
ణములనముగానుమునకే, వానిక = ఆశ్రయము ప్రసాదించినవాణములను, ముక్తము
రుగాన = పోడి యగునట్లు, భరించి...నకే, యున్నట్లొక = యున్నట్లొక, వీర
త్పవ = తొలగించను.

మహాప్రస్థావ.

గదా దుగ్ధకోధతామౌ, తులపిలయచర...తొలుకొలుండుప్ర...త్త
గదనక్షోణి భుజాగ్రి...గ్రభతధగధగ్ధ...ద్ధధారామాతలిం బల్

మదమాతంగంబులం దుగ్రింప నవి పవిహతః, శ్వాధిజాలంబులీల
నైదతోడంగూలనూవం, తులువగిమడియకః, ఘోరయుద్ధంబొనర్చెక

గడుఁడు, ఉగ్ర.....తక, ఉగ్ర = భయంకరమైన శ్రోధ = కోపముచేతను,
(పరులు చేసినయపకారము సహించమిచే మనసునం గల్గుచికారము కోరికయు.)
తామ్రతుతక = ఎఱ్ఱరికన్నులు గలుగుటచేతను, విలయ.....వోలెన్, విలయ = ప్రళ
యకాలమందున్, చరత్ = తిరుగుచున్న, కాలకాలందువోలెన్ = ముట్టఁడువలె, క
దంతోణిన్ = యుద్ధభూమియందుక, భుజాగ్ర.....హతిక, భుజాగ్ర = చేతివిడచి
ను, గ్రథిత = కూర్చబడిన, ధగధగత్ = మెరుయుచున్న, ఖడ్గ = కత్తియొక్క, భా
రా = వాయియొక్క, ఆహతిక = దెబ్బచేతను, బలమదమాతంగంబులక = బలిగ్నమై
నమదపుటేనుఁగులను, త్రుంపక = నటకఁగాక, అవి = ఆమేనుఁగులు, పవి.....లీ
లక, పవి = వజ్రాయుధముచేతను, హత = కొట్టఁబడిన, శ్వాధిజాలంబు = పన్నుతనము
దాయముయొక్క, లీలన్ = విలాసముచేతను, (విధముచేత నని యర్థము.) నైదతో
డన్ = ధ్వనితోక, కూలన్ = పడిపోవఁగాన్, మావంతులు = మావళివాని, పడి =
భూమియందుఁబడి, మడియక = చావఁగాక, ఘోరయుద్ధంబు = భయంకరమైన
యుద్ధమును, ఒనర్చెక = చేసెను.

చ. యదుపతి విందుసారథి నొ ధ కమ్మునఁ ద్రుంచిననంతశౌరిపై
గద ననువిందుఁ జేయఁ బరి ధుమ్మున దాని నడంచి నిష్ఠుర
ప్రదర మతండు నైవ నుడ ధం బదరన్ భిదురంబు దాకి న
శ్లైద విదళించి పోయిన మ హిం బడె నయ్యనువిందుసాదియుక.

యదుపతి = కృష్ణుఁడు, విందుసారథిన్ = విందునియొక్కయరదము శ్రోలుచా
నిని, ఒకమ్మునక = ఒకబాణముచేతను, తుగ్రించినక = సంహరించినక, అంతక = పి
మ్మటను, అనువిందుఁడు, శౌరిపైన్ = కృష్ణునిమీఁదను, గదన్, వీయక = ప్రయోగిం
పఁగాన్, పరిధుమ్మునన్ = పరిధు మనునాయుధముచేతను, అతఁడు = ఆగోపాలుఁడు,
దానిక = అనువిందుఁడు ప్రయోగించినగదను, అడంచి = త్రుంచి, నిష్ఠురప్రదరము =
కఠినమైనబాణమును, వైవన్ = వేయఁగాక, ఉదరంబు = గర్భము, అదరక = చరిం
పఁగాన్, గుండెలు పగులఁగా నని యర్థము. భిదురంబు = వజ్రాయుధము, తాకిన
ట్లు = తగిలినట్లు, ఎదక = హృదయమును, విదళించి = (ఆబాణము) చీల్చి, పోయి

నక = పోరాన, ఆయానవిందుసానియక = ఆయానవిందునిరథము గడపువాడును
యితము, మహిక = భూమిమీదను, పడక = పడియును, మృత్యుమందె నని యర్థము.

మ. కడిదిన్ సాత్యకోశి ద్విషన్నువులు వీరికం దాకి క్రొవ్వాడి నూ
పెడితూపు ల్వరంగించి రథ్యముల నొప్పింపక దృఢకోర్కెఁజే
వడి నాతం డరియోధయూధము మహాభ్రీశీణి యుంఝానిలం
బెడలం దోచినభంగి సాయకమహావృష్టిం దొలంగించినక. 42

ద్విషన్నువులు = శత్రురాజులు, కడిదిన్ = కడిముగాళ్, సాత్యకోశి, తా
కి = ఎదుర్కొని, వీరికన్ = ఉత్సహముతోన, క్రొవ్వాడి = ఎక్కువదనున, చూ
పెడితూపులు = కనుపఱచుచుండుములను, (పదము గలచుండుముల నని యర్థము.) వరం
గించి = వ్రయోగించి, రథ్యము = గుఱ్ఱములను, నొప్పింపక = బాధింపకగాళ్, ఆ
తండు = ఆసాత్యకి, దృఢకోర్కె = దృఢముగా కోరికయు గలవాడై, పడక = పడిముతోక
అరియోధయూధము = శత్రుపరాక్రమశాలులనముదానుమును, సజాతీయుఁ డలం
యూధం తిరక్కం పున్నుభంసకం అ. యూధశబ్దము పశ్చాత్తలనముదానుమునకే
యుపయోగింపవలయు నని యుపాదేశం చేయును. ఇది కను లన్ని నముదానుములకు
వాడుచునే యున్నాడు. యుంఝానిలు = వాఁకోఁ గూడెగాలి, మహాభ్రీశీ
ణి = పెద్ద మేధుములనముదానుమును, ఎడలం ద్రోచినభంగిన్ = కొట్టి వేయునీతిచేతను
సాయకమహావృష్టిన్ = చాగములగొప్పబడచేక, దొలంగించినక = (యుద్ధభూమినుం
డి) తోలగాళ్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉత్సాహవృత్తము.

అత్తతిక హాళాహాళు ల్వి ధ యత్తలంబు గ్రమ్మ రా
హుత్తరాజితత్తడుల్ స ధ ముత్కటంపు నెత్తుటం
జొత్తిలంగడంగి నంద ధ సూనుమీద పిందుడు
వెత్తుగా నిగుడ్చ నంత ధ పీఠహాత్రీభాణముక. 43

అత్తతిక = ఆకాలమునందు, హాళాహాళు = గొప్పధ్వనులు, వియత్తలంబు =
ఆకాశమును, గ్రమ్మక = ఆక్రమింపకగాన, రాహుత్తరాజి = గుఱ్ఱపురొతులనముదా
యమును, తత్తడుల్ = గుఱ్ఱములును, సముత్కటంపు నెత్తుటన్ = అధికమైనరత్నముచే,
జొత్తిలక = ఎఱ్ఱవారగాళ్, (గుఱ్ఱపురొతులు గుఱ్ఱములును రత్నముచే దడియకగా

నని యర్థము.) విందుఁడు, సందనూమమిందన్ = సందనూమమిందను, కవచం =
ప్రియత్నించి, అంతః = పిమ్మటను, వీతిహోత్రబాణముఁ, ఆగ్నేయాస్త్రముఁ,
(వీతి = అశ్వము, హోత్రము = హోమకర్తవ్యము గాఁ గలవాఁడు వీతిహోత్రుఁడు =
అగ్ని, అతఁ డధిదేవతగాఁ గలబాణము = వీతిహోత్రబాణము) ఉద్వేగగాన్ =
ఒక్కమాటుగాన్, (త్వరగా నని యర్థము.) నిగుడ్చెన్ = ప్రియోగించెను.

మహాసర్గము.

అతఁ డాగ్నేయాస్త్ర ముల్లేఽయగ నది గగనం బంటి హాలాహలోల్కా
ప్రతిమంబై సేన గంపిం పగ భుగభుగరుఁ క్షౌజ్వలజ్వాలజాల
ప్రతతోద్యద్విస్ఫులింగఁ ప్రకటచిటచిటఁ ధ్వానమై వేగన్
దృత మొప్పక వారుణాస్త్రం బున జలరుహనా భుండువారిం చెదాన్.

అతఁడు = ఆవిందుఁడు, ఆగ్నేయాస్త్రము = అగ్ని బాణమును, అట్లు, వియఁ =
గొప్పపూనికతోఁ, ప్రియోగింపఁగాన్, అది = ఆయాస్త్రము, గగనంబు = ఆకాశమును,
అంటి = తాకి, హాలా.....బై, హాలాహల = కాలకూట మనునముయొక్క,
ఉల్కాప్రతిమంబై = జ్వాలయే సాటిగాఁ గలదియై, (ఉల్కాశబ్దమునకుఁ గొఱవె య
నియే యర్థముగాని సందర్భమునుబట్టి యిట జ్వాల యని చెప్పవలెను.) సేన = సందు
(లోనిజనులు) కంపింపన్ = భయమున వడిచుచుండఁగాన్, భుగభుగ.....ధ్వాన
మై, భుగభుగ = భుగభుగలాడెడు (ఇది మంటయందలిచక్కడు ననుకరించెడిశబ్దము.)
రుక్ = కాంతిచేతను, ప్రజ్వలత్ = మండుచున్న, జ్వాలాజాల = మంటలగుంపునుండి,
ప్రతత = అధికముగాన్, ఉద్యత్ = ఎగురుచున్న, విస్ఫులింగ = మిణుంగులులయొ
క్క, ప్రకట = ప్రసిద్ధమైన, చిటచిటధ్వానమై = చిటచిటయనుధ్వనిగలదై, వేగన్ =
త్వరితముగాన్, రాన్ = రాఁగాన్, జలరుహనాభుండు = కృష్ణుఁడు, అదృశ్యమొప్పక =
వింతపుట్టుకట్లు, వారుణాస్త్రంబునన్ = వరుణదేవతాక మైనయాస్త్రముచేతను, రా
నిన్ = ఆగ్నేయబాణమును, వారించెన్ = అడ్డగించెను. విందుఁ డేసేయాగ్నేయబాణ
మువలన నగ్ని పుట్టి సేనలఁ గాల్పఁగాఁ గృష్ణుఁడు వరుణదేవతాక మైనవారుణాస్త్ర
మున జలము పుట్టించి దాని వారించెను.

ఉ. విందుఁడు శక్తిబాణ మను విందుఁడు నూలుశరంబు లేయ గో

విందుఁడు వాని నెల్లనుబ విప్రతిమాననిశితసాయకా

ఇం దునుమాడి శోర్యమును పొందిన పాపములను పోషించు ప్రేమ జాపములు, నూల సువర్ణములు పాఠము నుండు. 45

[illegible]

గీ. విరక్తుల యాటి పంచానమి • పంచనామము

“**ສິດທິການຂາດ** ພາຍໃນປະເທດລາວ” ♦ “**ສິດທິ**” ກ່າວແລ້ວ

ನವದೆಹಲಿ, ೨೦ ಜುಲೈ ೨೦೧೭

రమణులు వివేచింపఁ జూచియు, తిరుమలము వసతి. 46

[illegible]

క. ఆయుష్షు లతిరయమాన

నాయకుల నాటి పాటి • తాత్పర్యములుగా

గాయమ్ముల నెత్తురొలుకు

గాయమ్ముల వారు భీతి ధని పఱచి కొగ్గె.

47

ఆయమ్ములు = కృష్ణుడు వేసినబాణములు, ఆతిశయమ్ములకొ = మిక్కిలి నేను
ముతోన్, ఆయమ్ములన్ = ఆయువుపట్టులందున్, నాటి = గ్రచ్చుకొని, పాటిపొగ్గె
ములు = పగులగొట్టబడినయెముకలు గలవి, కాకొ = కాఁగాన్, కాయమ్ములకొ = శక్తి
రములందుకొ, నెత్తురొలుకు గాయమ్ములకొ = నెత్తురుగాలెడుపుండ్లచేతను, వారు = ఆ
వ్విందానువిందులు, భీతిగని = భయపడి, ఒగ్గె = ఒక్కపాకియే, పఱచి = నాటిపొ
యిరి. ఇందుఁ ద్యోక్షుచప్రాసము వేయబడెను.

గీ. వీఁగి యీగతి విందాను ధ విందు లరుగఁ

దోన సేనాధిపులు వారి ధ తోనమొనలు

విఱిగి తిరుగక యేడ్చెట ధ నెఱచి పఱచె

గ్రోల్పులికిఁ పాటుమార్గంపు ధ గుంపువోలె.

48

విందానువిందులు, ఈగతిన్ = ఈప్రకారముచేతను, వీఁగి = భయపడి, ఆరు
గకొ = పాటిపొగ్గెకొ, తోన = వెంటనే, సేనాధిపులు = సేనానాయకులును, వారితో
న = ఆసేనానాయకులతోడనే, మొనలు = వైద్యములును, గ్రోల్పులికిన్ = వెన్నపులికిన్,
పాటుమార్గంపుగుంపువోలెకొ = పాటిపొవుమ్మ ములసముదాయమువలెను, (మృగముల
సంబంధమైనదిమార్గము. ఇది సముదాయమైనను లేక వానియం దుండుకన్నాది మొదల
గువస్తు వైనను గావచ్చును.) నెఱచి = భయపడి, ఏడ్చెకొ = ఆతిశయముతోకొ,
తిరుగక = వెనుకకుఁ దిరుగక, విఱిగి = చెదటి, పఱచెకొ = పాటిపొయెను.

మ. కమలాక్షుం డిటు శాత్రువప్రతతి నం ధ గ్రామంబునం నెల్పి చిం

దము పూరించి నిజాప్తయుక్తుఁ డయి భద్రాకస్యకామూల్యక

త్నముఁ దాఁ దోడ్కొని వచ్చి తజ్జనకునిం ధ న్నిల్పి దివ్యప్రచా

రమణీయోపవనీకనత్కనకహర్షస్థాయియై యున్నచోక.

49

కమలాక్షుండు = శ్రీకృష్ణుడు, ఇటు = మీఁదటిప్రకారమునను, శాత్రువప్రత
తికొ = పగవారిసముదాయమును, సంగ్రామంబునకొ = యుద్ధమునందుకొ, నెల్పి =

యించి, చించము = శంఖమును, పూరించి = ఊరించి, నిజాప్తయమిట్లండై = తనవా గనుబం
దునులతోఁ గూడినవాండై, భద్రాకవ్యకామూర్త్యుత్త మున = భద్రాకవ్య యనువేల
లేనిత్త మును, నాక = కృష్ణుడు, శోక్ష్మనివచ్చి = తీసికొనివచ్చి, శ్రద్ధానునింటక =
ఆ మెతండియింటికిఁ బండున, నిల్చి = ఉంచి, దివ్య..... స్థాయియు, దివ్య = సుందర
మైన, ప్రభా = రాంతివేలను, గమనీ ను = మనుషాహారమైన, ఉపవనీ = శోటమందుకా
కవత్ = ప్రకాశించుచున్న, కవితహార్యస్థాయియు = బంగారుమేడం ప్రవేశించినవాం
డై, ఉన్న చోక = ఉన్న పుడు, ముందుపద్యముతో నవ్వయము.

ఉ. కేకయభర్తయు గొమరి ♦ కేం దగిసట్టివిభుండు సర్వలో
కైకనుతప్రతాపుఁ డగు ♦ కృష్ణుడనుదక్కఁ గలంఁడె యందు ను
శ్లోకుఁ బునోహితుం బిలిచి ♦ శోభన రేఖ యుసంగి శౌరి వే
తోకొని ర మ్మొందు శుభ ♦ దుందుభిభద్రగజశ్వరాజిశోక.50

కేకయభర్తయున్ = కేకయశేకముముక్క, గొమరికిన్ = గూఁతుఁడున్
తగిసట్టివిభుండు = తగిఁ మగఁడు, సర్వలోకమునప్రతాపుఁడు = ఎల్లజనులవేలము బొగ
డఁబడినతేజము గలవాఁడు, (ని) సప్రసాహ ప్రభావశ్చ యత్తేజః కోశనందంబం.అ
బంధారమునలనను దండవలఁ ను గలిగినతేజము ప్రశాపయఁబడును ని యుక్తము. అగు
కృష్ణుడుదక్కన్ = అయినకృష్ణునికాక, కలంఁడె = కలఁడె? తేడనియగ్ధము.
అందుక = అనియాలోచించుమక, సుశ్లోకుక = ముదిగీర్తి గలవానిని, పునోహితుక
పిలిచి, శౌరిక = కృష్ణుని, వే = శీఘ్రముగాన్, శోకొనిమున్ = తీసికొనివచ్చుము, అటం
మక, శోభనరేఖ = శుభ రేఖను, (వివాహముం దేనుపుకమ్మను,) జనంగి = యిచ్చి,
శుభ.....రాజిశోక, శుభ = మంగళముం దెలిపెడు, దుందుభి = భీమముముక్క
యు, భద్రగజ = భద్రజాతియేనులముముక్కయు, శ్వ = గుఱ్ఱములముముక్కయు,
రాజిశోక = సమూహముతోన్, (పంచన)

వ. ఇట్లు పందిసం బునోహితుండు మునుదనుని సందర్శించి శుభ రేఖ
యొసంగి యతనివలన ననుస్కారాదివిధుల నారాధితుండై పెండ్లి
కొడుకవు గమ్మని దీవించ నిటఁ గేకయేంద్రుండును శ్రీకృష్ణకవ్య
తోత్సవసందర్భతోత్సుకులై పచ్చినభీమాద్భుతనకులసహదేవులనుఁ

గుంతలకోసలాదిదేశాధీశు లగుబంధువులను సవినయ ద్వియచంభా
షణాలింగనాదుల నాదరించి తగినవిడిమట్టుల విడిచివది మగిడి
యాస్థాని కేతెంచి పెండ్లికొడుకుం గావించుటకుం బంధిసం దు
క్యాంగనలు మంగళగీతంబులతో శోభనహర్మిద్రాక్షతంబులు గా
పాలుఫాలతలంబున నునిచి రంత.

51

ఇట్లుపంచినకొ = ఈప్రకారము పురోహితు సంపదాకొ, పురోహితుడు, ము
కుందునికొ = కృష్ణునిని, సందర్శించి = చూచి, శుభశ్రేణి = పెండ్లికొడుకు, దివంగ = వ
చ్చి, అతనివలకొ = కృష్ణునివలకొ, ఎనుస్కారాదివిధులనొ = సమన్వయము చేయు
గు నేర్పాటులచేతను, ఆరాధితుండై = పూజింపఁబడినవాడై, పెండ్లికొడుకు, కన్యక =
అగుమని, దీవించెకొ; ఇటకొ = పురమునందుకొ, శేకయేంద్రుండును = శేకబుద్ధిగం
డును, శ్రీకృష్ణ.....వై, శ్రీకృష్ణ = కృష్ణునియొక్క, కన్యక = వివాహమైనది,
ఉత్సవ = వేడుకను, సందర్శన = చూచుటయందు, ఉత్సవకై = ప్రయాణించివచ్చి,
వచ్చినభీమాద్భుతనాకులసహకేవులను, గుంతలకోసలాదిదేశాధీశులు = గుంతలము, కోసలము
మొదలగు దేశములకుఁ బ్రభువులు, అగుబంధువులను = అనుమట్టుచుండు, సవినయ...
...లకొ, సవినయ = అడఁకునతోఁ గూడినవియును, క్రియ = కర్మములు చేయు, చంభాప
ణ = మాటలచేతను, ఆలింగనాదులకొ = కాలిచింతలు మొదలైనవానిచేతను ఆరం
చి = గౌరవించి, తగినవిడిమట్టులకొ = అనుకూలమైనవిడుదలందునొ, విడిచివది = వది
శపెట్టి, మగిడి = తిరిగి, ఆస్థానికినొ = సభకుకొ, ఏతెంచి = వచ్చి, పెండ్లికొడుకుం గా
వించుటకునొ, (కృష్ణునిని) పెండ్లికిం దగినయలంకారము కలవానిని కేయిటకొ, వం
చినకొ = ఆనతియఁగాకొ, పుక్త్యాంగనలు = ముత్తైదువలు, మంగళగీతంబులతోకొ =
శుభములగుపాటలతోకొ, శోభనహర్మిద్రాక్షతంబులు = చక్కనిపసుపుద్రాక్షలు, పా
లుఫాలతలంబుననొ = కృష్ణునొసటను, ఉనిచిరి = ఉంచిరి. అంతకొ = విమృశించు.

ఉ. సంపదగెనూనె నంటి పెలు ♦ చక బస పూసయి నల్లువెట్టె మే
ల్కొంపులనత్తుసొంపుదుల ♦ కింపఁ బునుంగు చనుంగవం గునా
ళింప మెఱుంగుముంగునులు ♦ లేజెనుటం బదనై నటింప నై
లింపవధూసమాన యొక ♦ తేమ మురాసురమర్కభేదికొ. 52

నైలింపవధూసమాన = దేవతాస్త్రీతో సమానురాలు, ఒకలేనొ = ఒకయొకనొ,

నొక్కతెకట్టానీ ♦ మొంటు లుచె

మొకతె కాస్తుభరత్నమా ♦ లికి ఘటింః

నొకతె కంకణరత్నము ♦ ద్వికలు గూర్చె

నఖిలభూషణభూషితుః ♦ దగను యకువి

భుండు రంజిల్లెః బూర్ణచం ♦ మ్రొండువ్రా లె. 54

ఓర్తుచెలి = ఒకానొక స్త్రీ, వలిపమణుంగుచేక = సన్న మైనదియు నుడికినది యు నగు తెల్లబట్టచేక, తడియొత్తక = తడిని దుడుచు చుండఁగాక, ఓర్తు = మఱియొకతె, కనకాంబరంబు = బంగారు (సరిగగల) వస్త్రమును, (మధ్యమపదలోపసమాసము) కట్ట సొసఁగెక = ధరించుటకు నిచ్చెను. ఒక్కతె, కప్రాన్ = కప్పురముతోక, తిలకము = బొట్టును, దిద్దన్ = సవరింపఁగాక, ఒకతె = ఇంకొకతె, సాంకవపటీరాగరు కలపము = పునుగు మంచిగండము నగు మొదలగుపరిమళవస్తువులతోఁ గూర్చినపూతను, అలదెన్ = (మేనఁ) బూసెను. ఒక్కతె, మాళిదైక = శిమునందుక, మకుటంబు = కిరీటమును, సంధింపక = కూర్పఁగాక, ఒకతె, ముత్యాలదాసికము = ముత్యములతోఁ గట్టినలలామకమును, (చెండ్లికాలమున వధూవరులమోమునం గట్టునొక భూషణము.) కూర్చెక = ఉంచెను. ఒకతె, కేయాః హరకలాపములు = భుజకీర్తులు ముత్యాలదండలు ననుభూషణములను, కూర్పన్ = సంఘటింపఁగాన్, ఒక్కతె, కట్టాణియొంటులు = మంచిముత్యములతమ్మంటులను ఉనిచెక, ఒకతె, కాస్తుభరత్నమాలికక = కాస్తుభ మనురత్నముతోఁ గూడినదండను, (కాస్తుభము = సముద్రము. దానంబుట్టినది కాస్తుభము. దేవదానవులు సముద్రమును మధించినపు డందుఁ బుట్టినయొకకలంపు కాస్తుభ మనంబడు.) ఘటింపన్ = (మెడనుందుఁ) తేర్చిఁగాక, ఒకతె, కంకణరత్న ముద్రికలు = కడియములను రత్నపుటుంగరములను, కూర్చెక = తొడిగాను. మదువిభుండు = కృష్ణుండు, అఖిలభూషణభూషితుండు = ఎల్లభూషణములచే నలంకరింపఁబడినవాఁడు. అగుచున్, పూర్ణచంద్రుండువోలెక = నిండుచంద్రుఁడవలె, రంజిల్లెక = ప్రకాశించెను. ఉపమాలంకారము.

శా. సంధింపక శుభలగ్నముం గదిసె న ♦ బ్జాతాక్షుఁ డెండంచు వే
బంధుక్షత్రికుమారులం దొరల నం ♦ పక నార లాందోళికా

గంధేభేంద్రరథాధిరూఢు లగు వే ♦ గజ శేరి మత్స్యద్వీప
స్కంధాయాధుని చేసి రుత్సవ మొనరిగిరి గాహనలే మ్రొయియెన్.

సంధంపక్ష = (పెండ్లివారి) పెరుగ్గొనుటనకు, శుభిలగ్నమునకు (శుభకార్యమునకు) వివాహమున శేర్పడిన రోజుమున, ఇటు నువ్వమ్మ మొదలైన జాత్యము. రేచి పెన్ = సమీపించును. అశ్టాత్మకము = పృథ్విని, జీవాత్మకముగానె, పరిమళము = తోడ్కొనిరంచును, జంభుత్వశ్రుతియగునెన్ = మట్టములగురొచ్చువారులను, దోచుట = (కొందఱు) దోచుటను, అంబవ = (కేకలుచెల్ల) పరుల నాన, వానలు, రోదన శిశుకా.....త్రి, అందశీలము అందలములను, గంధేభేంద్ర = మనఃశీలమగునెన్, రథ = రథములను, అధిరూఢులైన ఎక్కిన వాల్ల, వేదజ్ఞులైన వోజ్, ఉత్సవముల వేడుక, ఎసంగజ్ = అధికము కాంగజ్, గాహనలే = గానములను, మోరియె గజ = భవనింపఁగానె, శోకజ్ = పృథ్విని, మత్స్యద్వీప = అధిరూఢులగునెన్ మొదలైన నులు మొదల పెక్కిన వానిని, చేసియె నొనరించి.

మ. త్వరతో నత్యంత పరివారవనితో ♦ మౌనం బివరియ్యెనా
గ్గరినం బుప్పటిలం గృహగిరిగణమాన్ ♦ సోధులయిన నిల్చి భా
స్వరభద్రభక్తులను సుపారమిమహారం ♦ జేకోలువరిచెందె రం
ధురగురినావభసేమ నన్యుమననమా ♦ నరం గాంచె సంతోషమున్ 56

అత్తలేన్ = పరివారమునందున్, పరివారవనితో వారంబుల మట్టమందలి వేశ్యా స్త్రీలనముదాయము, గృహగిరిగణమాన్ సోధులయిన = ఇంటిమురిగిట నున్న ముఱుల (పోల గట్టలయిన) మేడలందున్, నిల్చి = ఉండి, భాస్వరభద్రభక్తులను సుపారమిమహారం ప్రకాశించునెన్ ద్రావిడముమీదను, (భద్రగణమును వివాహాదిశుభకార్యములందుం జేయునెన్ పరిష్కరించునెన్ దూరగుండు డానోహించుచుండును.) సుపార...త్రి, సుపార = మంచిముత్తెములయొక్క, పని = రచనగల, మౌనజ్ = మౌనమునందున్ = మౌనము పుట్టించుచు యందున్, మౌనము + మౌనజ్ = మౌనజ్ = మౌనము. సమానములం బ్రకాశించునెన్ లియచ్చునిగిరివర్ణముల శిల్ప లోపంబుల పహుళంబుగా నగు. భా. సరి. సమాధిము చే మౌనము శబ్దములొనిమొదటియొక్కనము మాత్రము మిగులఁగా మహా + మౌనము అని యయ్యెను. అప్పుడు లక్ష్యశేషమునకుం బరుషములు పరిమళ రుచి మును (భా. సం.) సూత్రముచే నుగాగమంబు ప్రోత్సరింప మోను +

చాడోలు నగును. పిమ్మటఁ బరుషములకు నుభాదేశమును ద్విరీతిమున కిలన్వాయాదేశమును రాఁగా హేంకౌడో లనురూపము సిద్ధ మయ్యెను. ఇంటి పట్టణమునకుఁ గూర్చి యానుస్వార మొక్కటియే యాదేశమగును; గాని స్వత్వాదులు రావు. ఉండి, 102. ర.....సీమన్, బంధుర = మనోహరమైన, ఖంటాపథసీమన్ = కేంద్రపాతయండిన్, అంచద్దలిన్ = ప్రకాశించుఁడకితోన్, (మండగమముతో నని యర్థము.) వచ్చుచు దునూనున్ = వచ్చెడుకృష్ణునిని, అపార.....సంబు, అపార = అంతములేని, పృహ్వరసంబు = సంతోషానురాగములనముదాయము, ఉప్పతిలన్ = పుట్టఁగాన్, కాంచెన్ = చూచెను.

చ. బలుదమి మీఱఁ జెందిరిక ♦ పావడవై సరిసంచుచీర కెం
దళుకులు దేరఁ బెన్నెరుల ♦ తావికిఁ దేటులు చేరఁ గొల్కులం
గళుకులు వారఁ దారకడ ♦ కంటికిఁ దార దృగంశుపాళిక
ల్వలజిగి గేర శౌరి నొక ♦ వారవిలాసిని చూచె నోటగాన్. 57

ఒకవారవిలాసిని = ఒకవేశ్య, బలుదమి = అధిక మైనకోర్కీ, మీఱన్ = అధిక యింపఁగాన్, చెందిరికపావడవైన్ = కనుఁబారంగు గలతాబందమీదను, సరిసంచుచీరకెందళుకులు = జలతారుచుట్టునుం గలకోకియొక్కయెఱ్ఱకాంతులు, కేరన్ = కేటపడఁగాన్, పెన్నెరులతావికిన్ = గొప్పవి యగుతలవెండుకొలపరిమళమునకన్, దేటులు = తుమ్మెదలు, చేరన్ = సమీపింపఁగాన్, కొల్కులన్ = కంటినుదలండిన్, కళుకులు వారన్ = కాంతులు ప్రకాశింపఁగాన్, తార = కనుగ్రుడ్డు, కడకంటికిన్ = కంటితుదకున్, తారన్ = ప్రసరింపఁగాన్, దృగంశుపాళి = కేంద్రకాంతులనముదాయము, కల్వలజిగి = కల్వలకాంతిని, కేరన్ = పరిహసింపఁగాన్, శౌరిన్ = కృష్ణుని. ఓటగాన్ = ప్రక్కగాన్, చూచెన్ = కనుగొనెను.

చ. పగడపుమోవితో జీలుఁగుఁ బయ్యెదతో విడియంపుసాంపుతో
నిగనిగ నుబ్బసిబ్బెముల ♦ నిగ్గులతోఁ దగుగుబ్బదోయితో
సొగసగువేణితో బెళుకు ♦ చూపులతో లలిలేతనవ్వుతో
జిగివగ గుల్మ వచ్చి యొక ♦ చేడియ చూచె ద్విలోకిమోహనున్.

ఒకచేడియ = ఒకానొక స్త్రీ, పగడపుమోవితోన్ = పగడముం బోలిఁ యిదరముతోను, జీలుఁగుఁబయ్యెదతోన్ = సన్నపైఠతోను, విడియంపుసాంపుతోన్ = కాం

బూలపుసోమతోను, నిగనిగనుబ్బునిబ్బమునిగ్గులతోను = నిగనిగనో నుబ్బిం గనుమ
 గ్గులకాంతితోను, తగుగుబ్బువోమతోను = ప్రకాశించుచున్న చివతోను, సోగనుగవే
 తోతోను = అందపులడతోను, బ్రతుసమాపులతోను = అభిప్రాయమును లతోను, నీల
 = వ్యవోను = మందహాసముతోడను, జిగి = కాంతియును, వగి = విలాసమును, మి
 ల్గును = వ్యాపింపఁగానో, వచ్చి = వచ్చించి, త్రిగోకమాహుగ్గు = ముగ్గురమువాని
 ని వలపింపఁజేయువానిని (కృష్ణుని) లలిత = ఉత్సాహముతోను, చూచెను.

ఉ. బాలిక యోగ్గు వేగఁ జని ♦ బంగారు మేడను నిల్చి వేడ్క గో
 పాలుని లేలఁ జూచునెడఁ ♦ బయ్యెద యూర్పులగాలిఁ దూలినఁ
 గేల నమర్చుచోఁ దమిబి ♦ గిగి విడి నీవియె జూల భర్తృపాం
 చాలికమాటుఁ జేరఁ గర ♦ సంగ్రాహితాంశుకర్ణయై త్రపఁగతిన్. 59

పియ్యలాలిక = బంగారుకలవర్ణి, వేగన్ = త్వగతోను, చని = వెళ్లి, బంగారుమే
 డను, వేడ్కన్ = అభిమానతోను, నిల్చి = ఉండి, గోపాలునిగ్గు = కృష్ణునిని, నీలగ్గు =
 విలాసముతోను, చూచునెడన్ = చూచుచును, పయ్యెద = పయ్యెట, యూర్పులగా
 లిన్ = యూర్పులగాలి చేతను, దూలిగ్గు = ఎగిరిపోఁగఁగానో, గేలగ్గు = చేరినోను, అమర్చు
 చోన్ = చక్కఁజేసినోనుచును, తమిబిగ్గు = వలపుముగ్గులముచేతను, విడిచవదలి,
 నీవియె = పోకముడియే, జూలన్ = ఊడపోఁగఁగానో, కగసంగ్రాహితాంశుకర్ణయై, కర = చే
 తితో, సంగ్రాహిత = పట్టఁబడి, అంశుకర్ణయై = నస్త్రమునలడిగ్గు, భర్తృపాంశాలిక
 మాటుగ్గు = బంగారుబొమ్మనాటును, చేరగ్గు = ప్రవేశించును.

సీ. పీఠభూషణధౌత ♦ యై రాచిలుకఁ గేలఁ
 గొని చూచె నజరాణి ♦ యనఁగ నెకతే
 కని మోహవివశయై ♦ కదలన్ మేడయిం
 చున నిల్చి మణిపుల్లి ♦ యనఁగ నెకతే
 హరిసీలమంచకో ♦ పరి నుండి వీక్షించి
 ఘనముపై మించుమించు ♦ చనఁగ నొకతే
 పెగడంపుగొణిక చు ♦ పుగ హత్తి చూచె ద
 ధుటితకాంచనవల్లి ♦ క యన నెకతే

కంతమునఁ గాంచికయుఁ బైడి ♦ కంటె మొలను
బాదముల బాహుపురులును ♦ బాహుయుగళిఁ
బాదకటకంబులు ధరించి ♦ భామ యొక తె
సంభ్రమాయత్తగతి వచ్చి ♦ శౌరిఁ నినియె.

60

ఒక తె = ఒకానొక స్త్రీ, హీర.....యై, హీరభూషణ = వజ్రపుష్పలత, కా
త = శుద్ధిచేయఁబడినదియై, (వజ్రపుష్పలు ధరించుటచే దెల్లనిచాయ నలగియై దని
యగ్ధము.) ఆజరాణి యనఁగా = సకలస్వతివలె, కేలన్ = హస్తమునందున్, కాంచీ
కణ్, కొని = ధరించి, శౌరిక = కృష్ణుని, చూచెక = కనుగొనెను. ఒక తె = ఇంకొక
తె, కని = (కృష్ణుని) జూచి, మోహవివశయై = వలపుచే నొడ లెలుంగొనియై, మణి
పుత్రి యనఁగా = మాణిక్యపుబొమ్మవలెన్, మేడయందున్ = మేడకొనుచు, ని
లెన్ = నిలువఁబడెను, ఒక తె, భువముపైమించుమించు చనఁగా = మేఘముమీఁదిపెలు
పువలె, హరినీలమంచతో పరినుండి = ఇంద్రనీలములసీతముపై నుండి, వీక్షించెక = చూచె
ను. ఒక తె, పగడంపుగొణిక = పగడపురాతి స్తంభమును, చాపుక = దగ్గటగాక, హ
త్తి = అంటుకొని, తద్భటితకాంచనవల్లిక యనఁగా = ఆకంబమునఁ గూర్చఁబడినబంగారుతీ
వెవలె (నుండి) చూచెక = (కృష్ణుని) కనుగొనెను. ఒక తెభామ = ఒకానొక స్త్రీ,
కంతమునకా = మెడయందుకా, గాంచికయున్ = ఒడ్డునమును, మొలను = నదుమునం
దుకా, పైడికంటెకా = బంగారుకంటెను, బాదములన్ = కాళ్లను, బాహుపురులును =
దండకడియములను, బాహుయుగళిన్ = బాహుద్వయమునందుకా, బాదకటకంబులు =
అందెలను, ధరించి, సంభ్రమాయత్తగతిన్ = త్వరకు లోఁబడినడకతోన్, (త్వరగాన్)
వచ్చి కనియెకా = వచ్చి కృష్ణుని జూచెను. ఇందుపమాలంకారిము. మఱియుం బద్మ
ముకడపటిభాగమున సంభ్రమముచే నొకచోట ధరింపవలసినభూషణములను మఱియొక
చో నొకానొక స్త్రీ, ధరించిన దని చెప్పటచే విభ్రమ మనుశ్చంగారిచేష్ట ప్రదర్శింపఁ
బడియెను.

చ. తులు మఱవీడ ముంగురులు ♦ తొంగలికెప్పలఁ దొంగిచూడ ని
బ్బటపుమెఱుంగుఁజన్నుఁగన ♦ పయ్యెద దాఁగిలిమూత లాడ వా
తెఱపలుగెంపుల న్నగవు ♦ తేటలు గూడ నిజేశుకొఁగిటం
దొఱఁగి రయంబునం జని వధూమణి యొక్కతె గాంచెనెన్నునికా.

దగుసింధురయానలచికురబంధబంధుర చంపకకుసుమగంధంబులకు
 వెఱచి పఱచుచు మదకుంభికుంభంబుల వ్రాలుబంధరంబులనొడ
 లం బొదవునారట్టజఘాట్టాణ ఘోటకగళాటక హాటకకటక కింకి
 ణీగణనటీజన కంకణమంజుమంజీర శింజితంబుల దిదృక్కుజనవచన
 కోలాహలంబులం గ్రిందుపఱిచి క్రిందుకొనుసురదుందుభి సమామి
 కా కాహళాపణవ మృదంగ పుంఖానుపుంఖ శంఖవేణువీణాదివాద
 ననినాదంబులు రోదసి నిండ నిండార విరిసినపుండరీకమండలంబుల
 గం డడంచుపాండురపుండరీకంబుల మెండుమీఱిన ముతైంపుజల్లుల
 జిగివెల్లువల నల్లుకొనువెల్లుపట్టుసిడంబులనడుమం బగడంబుడంబు
 విడంబించు దట్టంపుఁగెంపుటాలవట్టంబులకట్టెఱ్ఱనిగ్గులకుం జుట్టంబు
 లై నట్టువఁచెలులయంగదట్టంబులం గట్టినపుట్టంబులం గప్పి యుష్ప
 రంబున కెగయుసామంతమహికాంతమకుటాంగదాది సంఘట్టన జ
 నిత మణిరజంబులు మెఱయ నెఱయుపొగడవిరివలపులు వలచు
 డిండిమవాదనోత్పాదిత వేదండగండజాల మదధారలం బంకిలం బ
 గునేలం గాలూనక సమర్థంబునఁ దోపాడఁ గిక్కిరిసి యెగయు
 పౌరులం గనుసన్నల న్నగుచు మారజికచరనూంగంబుల నొజ్జి
 చనునాగవాసంపునంగనాచులపయిం గన్ను వేసి ప్రిక్కం జనువారి
 యక్కలకు వింతబాజుంగు లిడు విడియంబులపేరింటిలాంచి గనుప
 ట్టం బట్టపగలుగాఁ జంద్రజ్యోతులు వెలుంగఁ జతురంగబలసంగత
 మంగళోత్సవమునకు దివంబున నున్నవారిం బిలువంబోవువిధంబున
 సంబరతలంబున కెగసి తారకావారంబులం దోడ్కొని వచ్చుచె
 న్నున వెన్నముద్దలంబోని సితచ్ఛవిగుచ్ఛంబులతో వ్రాలుతారా
 బాణంబులవిన్నాణంబెసంగ సభంగశృంగారరసతరంగంబులు దొ
 రంగుతెఱంగునం గురంగధరమరీచిసద్ధీచీనంబై చీనిచీనాంబరాభర

నాహీరచాకచత్యంబులు దేన్నొరవ మందగిమనంబునం దగిచుట
 ర్థంతెనమనమనదంతానశంబున్ నిండుండునుంబోయి యాదవేం
 దుండు రాజభవనాంగణంబు సేదనార్చె నరణిమన్య ను. 63

ఇచ్చెఱంగునకొ = ఈప్రకారము పోయి, ముదానాత్మంబులు = ముదానముననుసరించి
 బడినవి, (సంతసము కలిగి యని యర్థము.) అగుచిత్తంబులకొ = అగుచుఁ బోయిచోర,
 అలను.....ప్రసారంబులకుకొ, అలను = ప్రకారశబ్దము, అత్తెఱంగునకొ = అత్తెఱంగునను
 దఁ జెప్పినస్త్రీలయొక్క, తనశబ్దము = మిక్కిలి నరలను మ్మనయి, అనశబ్దము = చట్టము
 నవియు, భవశబ్దము శీతల = మిక్కిలి శీతలము కావించునను, (అగు) చ్చెన్నప్రసారంబులు
 కుకొ = ముదానాత్మమునను, అనునాత్మంబులు = అనునాత్మమునను, ముదానాత్మమునను
 యని యర్థము. అగు, చ్చెన్నవేంద్రవేంద్రమునను = చ్చెన్నవేంద్రమునను, చ్చెన్నవేంద్రమునను
 ములికను, ఉద్దాన.....మొలకలను, ఉద్దానము = అభ్యుదయము, ఉద్దానము = ఉద్దానమునను
 లయొక్క, సునియె = గాలియొక్క, సునియె = సునియెనను, సునియె = సునియెనను, సునియె
 పక్ష = కవలుయందొకొకొ, నిలియె.....సొంపునకు, నిలియె = కవలుయొక్క, నిలియె
 కింపునుకొ = కింపునుపునకుకొ, నిలియె (కింపునుపునకుకొ = ముదానమునను, కింపునుపునకుకొ
 కెనానులు కింపునుపునకుకొ = ముదానమునను) కింపునుపునకుకొ = కింపునుపునకుకొ, (కింపునుపునకుకొ
 పోలికననుకొ = కింపునుపునకుకొ = ముదానమునను) కింపునుపునకుకొ = కింపునుపునకుకొ, కింపునుపునకుకొ
 కిపరింపకొ = కిపరింపకొ (కిపరింపకొ = కిపరింపకొ) కిపరింపకొ = కిపరింపకొ, కిపరింపకొ
 బులకుకొ, కిపరింపకొ, కిపరింపకొ = కిపరింపకొ, (కిపరింపకొ = కిపరింపకొ) కిపరింపకొ = కిపరింపకొ
 కడకలు గలవాని) కిపరింపకొ = కిపరింపకొ, కిపరింపకొ = కిపరింపకొ, కిపరింపకొ = కిపరింపకొ
 కునును = కిపరింపకొ, కిపరింపకొ = కిపరింపకొ, కిపరింపకొ = కిపరింపకొ, కిపరింపకొ = కిపరింపకొ
 పడి, పడియెను = పడియెను, పడియెను = పడియెను, పడియెను = పడియెను, పడియెను = పడియెను
 స్థలములందుకొ, ప్రాణాంధ్రంబులనుకొ = ప్రాణాంధ్రంబులనుకొ, ప్రాణాంధ్రంబులనుకొ = ప్రాణాంధ్రంబులనుకొ
 పోదలు.....శివశివంబులను, పోదలు = శివశివంబులను, పోదలు = శివశివంబులను, పోదలు = శివశివంబులను
 నం బుట్టినట్టియు, పోదలు = పోదలు, పోదలు = పోదలు, పోదలు = పోదలు, పోదలు = పోదలు
 యొక్క, గోదంబు = మొదలయందు గలవలయొక్క, పోదంబు = మొదలయందు గలవలయొక్క, పోదంబు
 క = పట్టవలయందలి, కింకణిగణ = మువ్వలముదానముయొక్కయు, కింకణి = ముదానము
 ట్యముదెయవారియొక్క, కంకణ = కడిగములయొక్కయు, మంజు = శ్రీకృష్ణుడు, మంజీర = వారియందలియొక్కయు, శివశివంబులకు = భగవంతుడు, నిద్రునొకొ.....
 లన్, నిద్రునొకొ = ముదానంబు (నిద్ర) నిద్రయొక్క, పోదంబు = ముదానయొక్క, పోదంబు

బాహులంబులై = ధ్వనులను, క్రిందుపటిచి = తిరస్కరించి, క్రిందుకొను.....వా
 దంబులు, క్రిందుకొను = అతిశయించెను, సురదుందుభి = జేకతలధేనులయొక్కయు,
 ధమామికా = ధమామికయనువాద్యముయొక్కయు, కాహకా = బూలయొక్కయు,
 పగవ = పగవము లనువాద్యములయొక్కయు, మృదంగ = మద్రైలయొక్కయు, పుం
 భానుపుంఖ = ఎడతెగని, శంఖ = శంఖములయొక్కయు, వేణు = విల్వవృక్షపులయొక్క
 యు, వీణాచి = వీణ మొదలగువానియొక్కయు, నినాదంబులు = ధ్వనులు, గోదని =
 భూమ్యాకాశములను, నిండన్ = పూరింపఁగాన్, నిందారక = పూర్ణముగాక, విరిసిన
 పుండరీకమండలంబులగండు = వికసించినతెల్లదామరపూలనముదాయములయొక్కల
 మును, (తామఃపూలసాగను నని యర్థము.) అడంచుపాండురపుండరీకంబులకై =
 పోగొట్టుతెల్లగొడుగులయందుకై (ని) “పుండరీకం నితచ్ఛత్రే నితాంభోజేషి కీర్తి
 త” మని యజయ్యెడు. మెండు.....వెల్లువలకై, మెండుమీతిన = అతిశయించిన,
 ముత్తెంపుజల్లుల = ముత్యాలజాలగులయొక్క, జనివెల్లువలకై = కాంతిప్రవాహములను
 అల్లుకొనువెల్లుపట్టుసిడంబులయందుకై = వ్యాపించెడుతెల్లపట్టు తెక్కెములనుధ్వమం,
 దుకై, పగడంబుడంబు = పగడపుఁగాంతిని, విడంపించు.....నిగ్గులకున్, విడంపించు =
 అనుకరించెడు, దట్టంపుఁగాంపుటాలవట్టముల = దృఢమైనకెంపుల (పీడింబ) వెన్నెరవల
 యొక్క, కట్టెనిగ్గులకుకై = మిగులనెట్టికాంతులకుకై, చుట్టంబులై = బంధువులై (స
 మానములై యని యర్థము.) నట్టువచ్చెలులయంగదట్టంబులన్, నట్టువచ్చెలుల = నాట్య
 ముచేయుస్త్రీలయొక్క, అంగదట్టంబులన్ = తాబండులయందుకై, కట్టినచుట్టంబులన్ =
 ధరించినవస్త్రములను, పయ్యదగా ధరించినవస్త్రముల నని యర్థము. కప్పి = ఆవరించి,
 ఉప్పరంబునకుకై = ఆకాశమునకున్, ఎగయు.....రజంబులు, ఎగయు = ఎగిరెడు,
 (ఇది రజమనువానితో నన్వయించును.) సామంతమహికాంతి = సామంతకాజులయొ
 క్క, తనదేశమునకు సమీపముననుండుదేశములంద్రావించువాని సామంతులు. ముకు
 ట = కిరీటములయొక్కయు, అంగదాచి = దాహాపురులు మొదలగువానియొక్కయు,
 సంఘట్టనంబునకై = తాపిడిచేతను, జరిత = పుట్టింపఁబడిన, మణిరకంబులు = మణిరక్త
 పుఘాళులు, మెఱునున్ = ప్రకాశింపఁగాక, నెఱయనాగడవిరివలపులు = వ్యాపించె
 డుపొగడపూవులపరిమళములను, వలదు.....ధారలన్, నలచు = వ్యాపింపఁజేసెడు
 (ఇది మదముతో నన్వయించును.) డిండిమవాదన = డిండిమ మనువాద్యవిశేషముయొ
 క్కవాయిండుటచేతను, ఉత్పాదిత = పుట్టింపఁబడిన, వేదండు = విరుగులయొక్క,
 గండజాల = చెక్కిళ్లగుముదాయమునందలి, మదధారలకై = మదోదకప్రవాహములచేత
 ను, పంకిలంబు = బుడకబడి, అగు నేలన్ = అగుభూమియందున్, కాలూనక = కాలి

నిలుపలేక, సమృద్ధింబునక = ఇటుకటముచేతను, క్రోహాదక = గంటికొనఁగాక, క్రి
 క్కిటిసి = ఇటుకుకొని, ఎగయుపొరులన్ = ఎగిరడుపుగజనులను, కనుసన్నలక = కం
 టిసంజ్ఞలచేతను, నగుచుక = పరిహసించుచున్, మౌరజితచరమాంగంబులక, మౌరజ
 క = మద్దెలవాయించువారియొక్క, చరమాంగంబులక = వీరపులను, బిదిగి = నొలగి
 (దాగి యని యర్థము.) చను.....వైక, చను = వెళ్లుచు, నాగవాసంపుసంగనా
 చులపయిన్ = వేశ్యాసమూహమునందలిప్రాధాంగనలమీఁదను, కన్ను వేసి = కన్నునిలి
 పి, ప్రక్కక = సమీపమునను, చనువారియొక్కలకుక = వెళ్లుచువారిల్లులకుక, వింత
 బొజుంగులు = క్రొత్తవిటకాండ్రు, (బొజుంగు = భుజంగశబ్దభవము.) ఇడు.....
 లాంచి, ఇడు = ఇచ్చెడు, విడిచుంబులపేరింటి = తాంబూల మనుపేరుగల, లాంచి =
 లంచము, కనుపట్టక = కనుపడులట్లుగాన్, పట్టపగలుగాన్ = పగ లయ్యడులాగున,
 చంద్రజ్యోతులు = పగలువత్తులు, (వెన్నెలంబోలుకాంతిగలవి. మతాబులు.) వెలుం
 గక = ప్రకాశింపఁగాక, చతురంగ.....కుక, చతురంగబల = గుట్టుములు మొదలగు
 నాల్గుతెఱంగులసేనలతోక, సంగత = నూడిన, మంగళోత్సవమునకుక = పెండ్లివేడుక
 కుక, దివంబునక = స్వర్గమునందుక, ఉన్నవారిక, పిలువంబోవునిధంబునన్ = పిలు
 చుటకు వెళ్లుచున్న ప్రకారముచేతను, (పిలుచుటకు వెళ్లుచున్న ట్లని యర్థము.) అం
 భరతలంబునకుక = ఆకసంబునకున్, ఎగసి, తారకావారంబులక = నక్షత్రసముదాయ
 ములను, తోడ్కొనివచ్చుచెన్నునన్ = తీసికొనివచ్చునందముతోక, (తోడ్కొనివ
 చ్చుచున్న ట్లని యర్థము.) వెన్నముద్దలం.....తోక, వెన్నముద్దలంబోని = వెన్న
 ముద్దలంబోలిన, సితచ్చని = తెల్లకాంతులయొక్క, గుచ్చంబులతోన్ = గుత్తులతోన్,
 వ్రాలుతారాబాణంబులవిన్నాణంబు = క్రిందంబడిమొకుతారాచువ్వలయొక్కసాగను,
 ఎసంగక = అతిశయింపఁగాన్, అభంగశృంగారరసతరంగంబులు = నిండైనశృంగారర
 సముయొక్కకరదులు, తొరంగుతెఱంగునక = స్రవించుచున్నరీతిచేతను, కురంగ...
 ...వై, కురంగభర = చంద్రునియొక్క, మరీచి = కాంతితో, సప్రచీనంబై = సమాన
 మై, చీనిచీనాంబరా.....లు, చీని = బంగారుజరీగల, చీనాంబర = చీనాదేశమందు
 నేసినపట్టువస్త్రములయు, ఆభరణ = నగలయందలి, హీర = వజ్రములయొక్కయు,
 చాకచక్రంబులు = కాంతులు, చెన్నొందక = అందముగాఁ బ్రకాశింపఁగాక, మంద
 గమనంబునన్ = మెల్లనిడకతోక, తగు.....వైక, తగు = ప్రకాశించు, చతుర్దం
 తి = విరావతముతోక, (నాల్గుదంతములుగలది) సమ = సమానమైన, సమద = మద
 మతోఁ గూడిన, దంతావళంబువైక = ఏనుఁగుమీఁదను, ఇంద్రుండునుంబోలె = ఇం
 ద్రుఁడువలెనే, యాదనేంద్రుండు = కృష్ణుఁడు, రాజభవనాంగణంబు = రాచగోమముది

గిటిని, చేరన్ = సమీపించునట్లు, వచ్చెన్, అంతన్ = విముక్తను, ఇక్కడన్ = గాన గృహమునందున్,

క. సుందరు లప్పుడు బంగరు

బిందెల పాటీరసలిల ♦ పృథుధారల న

య్యిందుముఖ జలకమార్చి ర

హిం దడియొత్తిరి లతాంత ♦ మృదుచేలములన్. 64

అప్పుడు = పెండ్లికొమరుడుగుమ్మములోనికి వచ్చినపుడు, సుందరులు = (కొందఱు) స్త్రీలు, బంగరుబిందెలపాటీరసలిలపృథుధారలన్ = బంగారుకుండలయందున్నమంచిగందపునీటిపెద్దధారలతోన్, అయ్యిందుముఖన్ = ఆభద్రను, జలకమార్చి = స్నానము చేయించి, రహిన్ = సంతసముతోన్, లతాంతమృదుచేలములన్ = పూవులవలె మెత్తనివైనవస్త్రములతోన్, తడియొత్తిరి = తుడిచిరి.

చ. కళుకుదుకూల మింపలర ♦ గట్టి లలిం దిలకంబు దిద్ది క

జ్జల మిడి పారిజాతసుమ ♦ సంఘములుం గలపంబు గూర్చిన

ల్లలితమణిస్ఫుటాఖిలక ♦ లాపకలాపములన్ ఘటించి కాం

త లపుడు దెచ్చి రవ్వికచ ♦ తామరసాక్షివివాహవేదికిన్. 65

కాంతలు = చెలులు, ఇంపలరన్ = సంతసము గలుగునట్లు, కళుకుదుకూలము = (తళతళలాడు) కాంతిగలపట్టువస్త్రమును, కట్టి = ధరింపించి, లలిన్ = ఉత్సాహముతోన్, తిలకంబు = బొట్టును, దిద్ది = సవరించి, కజ్జలము = కాటుకను, ఇడి = (కన్నుల) నుంచి, పారిజాతసుమసంఘములున్ = పారిజాతపుంబువ్వలసముదాయమును, (సముద్రమునం బుట్టినయొకానొక దేవవృక్షము శారిజాతము. మఱియు నియ్యవి నాల్గు గలవు. (ని) పంచైతే దేవతరవః మందారః పారిజాతకః సంతానః కల్పవృక్షశ్చ పుంసివాహరిచందనం. అ.) కలపంబున్ = పరిమళవస్తువు లగుకస్తూరిమొదలగువానితోఁ గూర్చినసిరిగందమును, కూర్చి = సంఘటించి, సల్లలిత.....కలాపములన్, సల్లలిత = మనోహరమైన, మణి = మణులచేతను, స్ఫుట = వికసించిన, అఖిల = సమస్తమైన, కలాప = నగలయొక్క, కలాపములన్ = సముదాయములను, ఘటించి = కూర్చి, అవ్వికచ తామరసాక్షిన్ = ఆభద్రను, (వికసించినతామరపూవులం బోనికన్నులుగలదానిని) అపుడు = ఆకాలమున, వివాహవేదికిన్ = పెండ్లియరంగుమీదికి, తెచ్చిరి = తీసికొనివచ్చిరి.

క. ఇట భవనద్వారమును

దళికి న్వచ్చయదతనయు ♦ నగు నెదురుగ నం

తటః గేకయపతి నని చెం

గటః గరి డిగి మొక్కు-నతని ♦ గని దీవిం చెన్. ౮౮

ఇట = ఇక్కడను, భవనద్వారమునుండదళికి = ఇందలిగుమ్మము నెదురీకి, వచ్చయదతనయు = వచ్చుకృష్ణునితో, గేకయపతి = గేకయరాజు, ఎదురుగన్ = అభిముఖముగా, చని = వెళ్లి, అంతట = పిమ్మటను, కరి = పరుగునను, చెంగట = సమీపమందు, డిగి = డిగి, మొక్కు-నతని = నమస్కరించుకృష్ణుని, కని = చూచి, దీవిం చెన్ = ఆశీర్వాదించును.

వ. మణియు నతండు భూసురాశీర్వాదంబులును, నందినూగధవారంబులకై వారంబులును, మేటిగాణియలల స్నేహనారాయణానందానందపుర బాటలనన్నంపుటెలుంగులును, మంగళితర్కజిత్రవాదిత్రంబులును, భూనభోంతరంబు నిండ నభ్యంతరనిశాంతంబునను హితమంత్రిన హితంబుగాఁ దోడ్కొని యేగుచో ననుదేవనందనుం డందంబుం బుణ్యాంగనాజనమణీభాజననీరాజనోఽచారంబు లానరించుచుం గ మ్రోంతరద్వారపార్శ్వనిష్ఠి నువర్ణపూర్ణ కలశముకుర బింబబింబితకర్పూరదీపికల విలోకించుచు, సర్జునుం డొనఁగునానందాశీతం బగు నీగిమాగ్నిపువ్వులకై నండఁ గొనుచు, నల్లునల్లున నెఱచి గూడత్యత తోరణాత్మువ్రవిద్రుమస్తంభసంభార బింబితరంభాది దివిజరంభోరు చారుసైరంధ్రీకరహల్లక సముల్లసిత శుభవస్తుప్రశస్తంబును, ముగో హితబ్రహ్మణపురంధ్రీబృందసీరంధ్రీంబును, విశచకమలగుముదన ముదయభ్రమదసంకుమదమృగమదానులిప్త సవరంగ మౌక్తికరంగ వల్లిసుందరం బగువైవాహికమందిరంబునడుమ నడియమరకతమణిపే దికోపరికురువిందచరణాంచిత కాంచనపీఠంబున నధివసి చెప్పెడు.

మఱియుఁజే = ఇంకను, అతండు = ఆకేకయరాజు, భూసురాశీకర్తృజంబులును =
 హృహ్మణులదీవనలును, వంది.....కైవావంబులును, వంది = పరాక్రిమమును స్తుతిం
 చువారియొక్కయు, మాగధ = వంశమును స్తుతించువారియొక్కయు, వావంబులు = స
 ముదాయములయొక్కయు, కైవారంబులును = స్తుతులును, (ని) స్యుర్వాశాస్తు ముగ్ధా
 వందిన స్తుతిపాతకాః. అ. మేటిగాణియల.....ను, మేటి = శ్రేష్ఠురాండ్రు, గా
 నియల = పాటకత్తియలయొక్క, లక్ష్మీనారాయణ = లక్ష్మీనారాయణులయొక్క, క
 త్యాణంపుఁబాటల = పెండ్లినిఁదెలియఁజేయుపాటలయొక్క, సన్నంపుఁటెలుంగులును =
 సన్నపుధ్వనులును, మంగళతరజైత్రవాదిత్రంబులును = శుభముం దెలుపుజయశీలమైన
 వాద్యధ్వనులును, భూభోంతరంబు = భూమ్యాకాశములయొక్కమధ్యభాగమందుకై,
 (ఇట సప్తమ్యర్థమందుఁ బ్రధను.) నిండన్ = పూర్ణముకాఁగాన్, అభ్యంతరనిశాం
 తంబునకుకై = లోపలియంటికిన్, (అంతఃపురమునకుకై) హేతమరచిరిహేతంబు
 గాక = చుట్టములతోడను, మంతురితోడనుగూడ, తోడ్పొంది = (కృష్ణుం) దీపి
 కొని, ఏగుచోక = వెళ్లునపుడు, వసుదేవందనుండు = కృష్ణుఁడు, అందందుకై = అక్క
 డక్కడకు, పుణ్యాంగనాజన.....లు, పుణ్యాంగనాజన = విడువరాండ్రయొక్క,
 మణిభాజన = మాణిక్యపుంబల్లెరములందలి, నీరాజనూపచారంబులు = మంగళహారతు
 లనెడునూడేగములను, ఆదరించుచుకై = మన్నించుచుకై, (స్వీకరించుచు నని యర్థ
 ము.) కత్వ్యాంతర.....దీపికలన్, కత్వ్యాంతర = నాలుగిండ్లవాకిళ్లయొక్క, ద్వార
 పార్శ్వ = గుమ్మముప్రక్కలయందు, నిక్షిప్త = నిలుపబడిన, సువర్ణ = బంగారుతోఁ
 జేయబడినవియు, పూర్ణ = నీటితో నింపబడినవియు నగు, కలశ = ఘటములందును,
 ముకురబింబ = అద్దములందును, బింబిత = ప్రతిఫలించిన, కర్పూరదీపికలకై = కర్పూర
 పుదివ్వెలను, విలోకించుచుకై = చూచుచును, అర్జునుండు, బసంగు.....కైదండన్,
 బసంగు = ఇచ్చెడు, ఇది కైదండతో నన్వయించును. నానదానితంబు = నానదనిచేఁ
 దీసికొనిరాబడినది, అగునీగిహ్రానిపువ్వులకైదండన్ = అగుకల్పవృక్షముయొక్కపు
 వ్వులను గలహస్తావలంబనమును, తొనుచుకై = గ్రహించుచుకై, ఆల్లలల్లలకై = మెల్ల
 మెల్లఁగాన్, నడిచి, గారుత్మత.....ప్రశస్తంబును, గారుత్మతతోరణ = పచ్చలతోరణ,
 ణములుగల, అక్షుద్ర = గొప్పవియగు, విద్రుమస్తంభసంభార = పగడపురాతికంబుల
 సముదాయమునందున్, బింబిత = ప్రతిఫలించిన, రంభాది = రంభ మొదలగు, దివిజరం
 భోరు = దేవతాస్త్రీలువలెన్, చారు = అందకత్తెలగు, సైరంద్రీ = పరిచారికలయొక్క,
 పరులయింట నుండియు స్వతంత్రురాలై గంధలేపనలిలకనిర్మాణాదులం జేయువనిత సై
 రంద్రీ యనంబును. (ని) సైరంద్రీ పరశేక్తిస్థా స్వవశా శిల్పకారికా. అ. కళహల్లక =

ఎఱ్ఱగలువలం బోలినచేతులచే, సముల్లసిత = ప్రకాశింపఁజేయఁబడు, శుభవస్తు = మంగళ
 వస్తువులచేతను, ప్రశస్తంబును = శ్లాఘింపఁబడినదియును, పురోహితబ్రాహ్మణపురంధ్రీ
 బృందనీరంధ్రంబులు = పురోహితులయొక్కయు, బ్రాహ్మణులయొక్కయు, ముత్తై
 దువులయొక్కయు, సముదాయముచేతను, సందులేనిదియును, వికచ.....సుందరం
 బు, వికచ = వికసించిన, కమల = తామరలయు, కుముద = కలువలయు, సముదయ =
 సముదాయముయొక్క, భ్రమద = భ్రమనుగల్పించెడు, (ఇది రంగవల్లితో నన్వయిం
 చును.) సంకుమద = జవ్వాదిచేతను, మృగమద = కన్నూరిచేతను, అనులిప్త = పూయఁబ
 డిన, నవరంగ = ఒకవిధమైనగృహమునందలి, మాక్తికరంగవల్లీసుందరంబు = ముత్తైము
 లమృగ్గులచే మనోహర మైనది. (పునుఁగుమొదలయినవానిచే నలుకఁబడినదియుఁ బ
 ద్మములనియుఁ గలువలనియు భ్రాంతిపుట్టించెడునట్లు నానావిధముగా నలంకరించిన
 మృగ్గులచే మనోహర మైనదియును,) అగు, వైవాహికమందిరంబునడుమన్ = పెండ్లి
 యింటిమధ్యమందున్, అడరు.....పీతంబునన్, అడరు = ప్రకాశించెడు, మరకతమ
 జీవేదికా = మరకతపురాలతిన్నెయొక్క, ఉపరి = మీఁదను, కురువిందచరణాంచిత =
 కెంపురాలకోళ్లచే నలంకరింపఁబడిన, కాంచనపీతంబునన్ = బంగారుపీఠయందున్, అ
 భివసించెన్ = కూర్చుండెను ; అప్పుడు,

క. ఆగమవిధిసహితముగా

నాగోత్రాపతి యొసంగె ♦ యదుపతికిన్ స

ద్యోగోదధిమధుగుడనుష

మాగుంఫితమై తనర్చు ♦ మధుపర్కంబున్.

68

ఆగోత్రాపతి = ఆకేకయరాజు, యదుపతికిన్ = కృష్ణునకున్, ఆగమవిధిసహిత
 ముగాన్ = వేదమందలియేర్పాటుతోఁ గూడునట్లుగాన్, సద్యోగో.....మై, సద్యో
 గోదధి = నిన్నఁ బిడికినయావుపాలవలనఁగలిగినపెరుఁగుయొక్కయు, మధు = తేనెయొ
 క్కయు, గుడ = బెల్లముయొక్కయు, సుషమా = ఎక్కువకాంతితో, గుంఫితమై =
 కూర్పఁబడినదియై, తనర్చుమధుపర్కంబున్ = ఒప్పుమధుపర్కద్రవ్యమును, ఒసం
 గన్ = ఇచ్చెను. పెరుఁగు, తేనెయు, బెల్లముం గలసినది మధుపర్క మందురు. కొంద
 లు పెరుఁగుతోడఁగూడినతేనెయే మధుపర్కమందురు.

గీ. పాలవెల్లిగన్న ♦ బాలికపోలికఁ

దనరుముద్దుకూతుఁ ♦ దాను సతియు

నర్చుఁ జేసి హరికి ♦ సాలంకృతంబుగా

ధారవ్రాసి రెంత ♦ ధన్యతములొ.

69

పాలవెల్లి = క్షీరసముద్రము, కన్న బాలికపోలికఁ = కన్న బాలసామ్యముచేతను, (లక్ష్మీవలె నని యర్థము.) తనరుముద్దుకూతుఁ = ప్రకాశించుచక్కనిబాలికను, తానున్ = కేకయరాజును, సతియున్ = భార్యయును, అర్చచేసి = పూజించి, హరికిన్ = కృష్ణునకుఁ, సాలంకృతంబుగాఁ = అలంకారములతోఁ గూడునట్లు, ధారవోసిరి = ధారాపూర్వకముగ నిచ్చిరి. ఎంతధన్యతములొ = (వారు) ఎంతపుణ్యాత్ములొ, మిగులం బుణ్యాత్ము లని యర్థము. విష్ణుప్రీతిగాఁ గన్యాయానము చేయువారే లోకమునం బుణ్యాత్ము లని శాస్త్రములం బ్రసిద్ధి యుండఁగా విష్ణువునకే కన్యాయానము చేయువా రెంతపుణ్యాత్ములొ యెవ్వరుం జెప్పలే రని యాశయము.

మ. చెలువొముత్తైపుఁబ్రాలపుట్టికలపై ♦ జీరాడఁగాఁ బెందెరన్

నెలత ల్వంపఁగ శౌరి నెమ్మొగమున ♦ నీనాక్షివాలారుఁజూ

పులు వ్రాలెన్ శరదంబుదంబు జరుగన్ ♦ బూర్ణేందుబింబంబుపైఁ

బొలుపై వ్రాలుచకోరికానికరము ♦ లోలెన్ ద్రపాలోలతన్. 70

చెలువు = అందమును, బొముత్తైపుఁబ్రాలపుట్టికలపైఁ = పాండుముత్యాలతలఁ బ్రాలుగల బుట్టిలమీఁదను, జీరాడఁగాన్ = వ్రేలాడుచుండఁగాన్, (దీనికిం దెరకన్త) నెలతల్ = చెలులు, పెందెరన్ = పెద్దదియగుతెరను, వంపఁగన్ = తగ్గింపఁగాన్, మీనాక్షివాలారుఁజూపులు = భద్రయొక్క (చేపలంబోలినకన్నులుగలది) వాడిచూపులు, శౌరినెమ్మొగమునన్ = కృష్ణునిమొగమునందున్, శరదంబుదంబు = శరత్కాలమందలిమబ్బు, (ఆశ్వయుజకార్తికమాసములు శరత్కాలము) జరుగన్ = పోఁగాన్, పూర్ణేందుబింబంబుపైఁ = నిందుచంద్రునిమండలముమీఁదను, బొలుపై = ఒపై, వ్రాలుచకోరికానికరముల్వాలెన్ = వ్రాలెడుచకోరికలసముదయమువలెన్, త్రపాలోలతన్ = లజ్జవలనం గలిగినచాంచల్యముతోన్, వ్రాలెన్ = ప్రవేశించెను. ఉపమాలంకారము.

క. కమలాక్షుచూపులకు రా

కొమరివిలోకనము తెదదు ♦ కొనియెను మదనా

స్త్రముల కెదుర్కొనుమదభృం

గముల తెఱంగున ననూన ♦ కొతుక మలరణ. 71

రాకొమరివిలోకనములు = రాచకూతురూపులు, కమలాతూచూపులకుణ్ = కృష్ణునిచూపునకుణ్, మదనాస్త్రములకుణ్ = మదనునిబాణములకుణ్, (పుష్పలకనియర్థము.) ఎదుర్కొనుమదభృంగముల తెఱంగునకుణ్ = ఎదురేగడుమదముగలకు మ్మెదలవిధముచేతను, అనూనకొతుకము = అధికసంతోషము, అలరణ్ = ప్రకాశింపఁగాణ్, ఎదురుకొనియెను. అభిముఖము లయ్యెను. నిదర్శనాలంకారము.

చ. తొలిమణికంకణధ్వనులు ♦ తూర్వరవంబుల మేళనింప
ప్పలఁ గనుపాప లందుకొన ♦ బాహుయుగాంగదనూత్నరత్నకం
దళరుచి చెక్కుటద్దములఁ ♦ దార్కొన నున్ముఖయై నిజేశునా
దలఁ దలఁబ్రాలు పోసె వని ♦ తామణి నెచ్చెలు లూతసేయఁగన్.

తొలి = మొదటను, మణికంకణధ్వనులు = మణులతోఁ గూడినకడియములధ్వనులు, తూర్వరవంబులకుణ్ = వాద్యములధ్వనులతోన్, మేళనింపన్ = కలసికొనఁగాణ్, కనుపాపలు = కంటిగుడ్లు, అప్పలన్, అందుకొనన్ = ముట్టికొనఁగాన్, బాహు... ..రుచి, బాహుయుగ = చేతులజంటయందున్న, అంగద = భుజకీర్తులయొక్క (దలచినకడియములయొక్క) నూత్నరత్నకందళ = శ్రోత్రవియగురత్న పుమొలకలయొక్క, రుచి = కాంతి, చెక్కుటద్దములకుణ్ = అద్దములంబోలినచెక్కులను, దార్కొనన్ = సమాపింపఁగాన్, వనితామణి = భద్ర, ఉన్ముఖయై = ఎత్తినమోముగలదియై, నెచ్చెలులు = చెలికత్తెలు, ఊతసేయఁగాన్ = సహాయపడఁగాన్, నిజేశునాదలకుణ్ = ఆత్మయుఁ డగు భర్తశిరసునందుకుణ్, తలఁబ్రాలు = తలఁబ్రాలను, పోసెన్. తలకు + ప్రిలు = తలఁబ్రాలు = (వివాహకాలమందు వధూవరు లొండొరులశిరసునం బోసికొనెడుబియ్యము తలఁబ్రాలు.) ధనవంతులబియ్యమునకు బదులు ముత్యముల నుపయోగింతురు.

మ. శతపత్రాయతనేత్ర ముత్తియపుసే ♦ సల్ దోయిటం గూర్చి యె
త్తుతటిన్ సిబ్బెపుగబ్బిగుబ్బజిగికిం ♦ దోడైనదోర్మూలదీ
ధితిమైఁ జెల్వునిదృష్టి వర్విసఁ ద్రీసా ♦ ప్తిం బొణియుగ్గంబు వం

చి తదీయంబగుమాళిమిడికి వెసం జమ్మెన్ స్మితాస్యాజ్జయై 73

శతపత్రాయతనేత్ర = భద్ర; (కమలములువలె వికాసమైనకన్నులుగలది)
 (ని) సహస్రపత్రం కమలం శతపత్రం కుశేశయం. అ. ముత్తయపుసేనన్ = ముత్తయ
 ములనుప్రాలను, (సేన యిది శేషశబ్దభవము.) దోయిటన్ = దోసిలియందున్, కూ
 ర్చి, ఎత్తుతటిన్ = (దోసిలిని) మిడి కెత్తునపుడు, సిచ్చెపు.....జిగికిన్, సిచ్చె
 పు = అందమైనమచ్చలుగల, గబ్బి = గొప్పలైన, గుబ్బుజిగికిన్ = పంచములకాంతికిన్,
 తోడైనదోర్మూలదీధితివైన్ = సహాయపడినట్టిస్తనములమిడిచోటికాంతిమిడను, చె
 ల్వునిదృష్టి = ప్రియునిచూపు, పర్వినన్ = తాతగారన్, త్రపాప్తిన్ = సిగ్గుకలిమిచేన్,
 పాణియుగ్మంబున్ = దోసిలిని, వంచి, స్మితాస్యాజ్జయై = మందహాసముతోఁ గూడిన
 మోముఁదమ్మి గలదియై, తదీయంబగుమాళిమిడికిన్, తదీయంబు = ప్రియునిసంబంధ
 మైనది, అగు, మాళిమిడికిన్ = శరసుమిడికిన్, వెసన్ = త్వరతోన్, చిమ్మెన్ =
 (ప్రాలను) విసరెను. భద్ర కాంతునిశరసునం బోయఁ బ్రాలం జేతులఁ బట్టికొని
 మిడి కెత్తఁగాఁ గాంతునిచూపు లామెస్తనసమీపప్రదేశమునం బర్వినఁ దెలిసికొని
 సిగ్గుపడి తలవంచికొని చేతుల వంచియే ప్రాలను గాంతునిమాళిపై విసరె నని యా
 శయము.

మ. అలపూర్వాచలసానువం దలరుబా ♦ లాబ్జాప్తచింబం బనం
 బలితంబౌకుచమండలిన్ మకరికా ♦ పత్రాకృతిన్ ప్రేలఁ గెం
 పులమేల్బంగరుతాళిబొట్టు వినతాం ♦ భోజాస్వయై యొప్పుత
 త్కలకంఠీమణికంఠసీమఁ బతి దాఁ ♦ గట్టెన్ మహాత్కంఠతన్.

పతి = భర్తయగుకృష్ణుఁడు, అలపూర్వాచలసానువందున్, అల = ప్రసిద్ధమైన,
 పూర్వాచల = ఉదయపర్వతముయొక్క (సూర్యుఁ డుదయించుకొండ) సానువం
 దున్ = చటియయందున్, అలరుబాలాబ్జాప్తచింబంబనన్ = ప్రకాశించులేతసూర్యచింబ
 మువలెన్, బలితంబు = మిగులబలసినది, బౌపచమండలిన్ = అగుస్తనసమీపమందున్,
 మకరికాపత్రాకృతిన్ = మకరికాపత్రములయాకారముచేతను, మకరికాపత్రము వలె న
 నిభావము. (స్త్రీలచెక్కులు మొదలగుతావులందుఁ గన్పూరిమొదలగువానితో వ్రాయు
 రేఖలు మకరికాపత్రములు. అవిమకరములం బోలుఁగాన నీపేరుగలిగెను.) ప్రేలన్ =
 ప్రేలునట్లు, కెంపులమేల్ బంగరుతాళిబొట్టు = కెంపులుతాపినమేలిమిబంగారు (తోఁజే
 యఁబడిన) బొట్టును (మంగళనూత్రమునఁ గట్టుస్వర్ణాభరణము బొట్టనంబడు.) విన

తాంభోజాస్యయై = వంపఁబడినమోముఁగావున గలదియై, దిష్వతత్క లకంతేమణికంత
సీమక = ప్రకాశించునాభద్రయనఁజ్రీరత్న ముయొక్క మెడయందన, తాన్ = కృష్ణుఁ
డు, మహాత్కంతతిక్ = మిగులపేడుకతోక్, క్తైక్ = బంధించును. ఇష్టవస్తుసం
పాదవక్త వేగిరపాటుత్కంత యనంబడు. ఇందుపమయు నిదర్శనయుఁ గలవు.

క. లలి నపుడు పెండ్లిపనులకు

వలతు లగుపురంధ్రు లచట ♦ వహ్ని నిలిపి గం
దలఘుమణిపీఠానీ

ను లగువధూవదులు ద్విజము ♦ నులయనుమతిచేక్ష.

అపుడు = ఆకాలమునకు, పెండ్లిపనులకు = పెండ్లితో సంబంధించినకార్యము
లందుక, వలతులు = సేవకులు, అగుపురంధ్రులు = అగునువాసినలు, అచట = ఆ
పెండ్లియరఁగుమీఁదను, వహ్నిక్ = అగ్ని ని, నిలిపిరి = ప్రతిష్ఠించిరి. వధూవదులు =
పెండ్లికొడుకుఁ బెండ్లిమాఁగురును, అలఘుమణిపీఠానీనులు = గొప్పది యగుమణిపీఠమునం
దుఁ గూర్చున్నవారలు, అయి, ద్విజమునులయనుమతిచేక్ష = బ్రాహ్మణులైనమునుల
యాజ్ఞచేతను, అందుక్ = ఆయగ్ని యందున్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉ. ఓజ శమిశిఫాపరిక ♦ రోన్నతి యొప్పుగ వేల్చి రాహుతుల్
లాజలు దోయిలించి నన ♦ లాసవలాతిరీతి వేల్చుచో
లేజెమటం గరాంగుళుల ♦ లీలగ నంటినకొన్ని చొల్చె సం
భోజదళంబులం బొదువు ♦ పుల్లత చాల్చినమల్లెపూలనన్. 76

శమిశి.....ఫాపరికరోన్నతి, శమి = జమ్మియొక్క, శిఫా = చిన్న కొమ్మ
లనియెడు, (సమిధలు) పరికర = సాధనముయొక్క, రోన్నతి = అతిశయము, దిష్వ
గక్ = ప్రకాశింపఁగాక్, ఓజక్ = క్రమాముగాక్, రాహుతున్ = హోమద్రవ్యముల
ను, వేల్చిరి = హోమము చేసిరి. వెనుకపద్యమునందలి వధూవదులు దీనికిం గర్తులు. న
వలా = ఆశ్రీ (భద్ర) లాజలు = పేలాలను, నవలాతిరీతిన్ = కొత్తసాగనైనరీతి
చేతను, దోయిలించి = దోసిటం బట్టికొని, వేల్చుచోక్ = హోమము చేయుచుండఁ
గాక్, లేజెమటన్ = కొలఁదిచెమటచేతను, కరాంగుళులక్ = చేతివ్రేళ్లయందన్, లీ
లగన్ = చక్కఁగాక్, అంటినకొన్ని = తగుల్కొన్న కొన్ని లాజలు, అంభోజదళం
బులన్ = తామరతేకులను, పొదువు.....పూలనన్, పొదువు = అంటికొనియుడు,

(ఇదిపూర్వవిశేషణము.) పుల్లతదాచ్చివ = వికాసమునొందిన, పుల్లెపూర్వాన్ = పుల్లె పువ్వులువలె, పాల్పెన్ = కాన్పించెను. ఆమె బాబలు హామముచేయనపుడు నాయకునిసాన్నిధ్యముచే గర్వించెమటచే నన్నియు నన్నిం బడక ప్రేక్ష సంఘికొని యవి శామరతేకులమీఁద నున్న పుల్లెపూర్వులవలె కాన్పించె ననిభావము. ఉపమాలంకారము.

క. సనిక ల్ మట్టింను నెడల

నెనసె సతీపతులచరణ ♦ మృదుశౌంగుశులం

బెనుపగుకెంజిగి యిరువుర

కనురాగం బిట్లు బహుళ ♦ మగు మీఁదలు నాన్. 77

సనికల్ = పిండి నూరుకొను రాతిని, మట్టింనునెడలన్ = త్రొక్కింను నపుడు, సతీపతులచరణమృదుశౌంగుశులక, సతీపతుల = వధూవరులయొక్క, చరణ = పాదమునందును, మృదుళ = మెత్తని, అంగుశులక = ప్రేక్షయందును, (వధువుయొక్క పాదమందును వరునియొక్క చేతి ప్రేక్షయందును ననియర్థము.) పెనుపగుకెంజిగి = అధిక మైనయెఱ్ఱునికాంతి, ఇరువురకుక = ఈదంపతులకున్, మీఁదటక = ఉత్తరకాలమందుక, అనురాగంబు = ప్రేమము, ఇట్లు = ఈపాదమునందును ప్రేక్షయందు నున్నయెఱువువలెనే, బహుళ మగునాన్ = అధిక మగు ననిచెప్పచున్నట్లు, ఎనసెన్ = పొందెను. వివాహమునాఁడు పెండ్లికొడుకు తనచేతితోఁ జెండ్లికూతుపాదము వట్టికొని నన్నికలు ద్రొక్కింపవలయు ననువిధికలదు. ఈపెండ్లికొడు కట్లుచేయునపుడు తనమృదువు లగుప్రేక్షతో ముట్టఁగనే యామెపాదమును, పాదము నోకఁగనే యీతనిప్రేక్షును నెఱ్ఱవయ్యెను. ఈయారుణ్యము భార్యాభర్తలకు ముందు ప్రేమాధిక్యము గల్గుననినూచించుటకుఁ బుట్టెనో యనునట్లుండె ననిభావము. ఉత్పేక్షలంకారము.

క. కొంగులు ముడియిడుచోఁ బు

ణ్యాంగన లెత్తి రట మంగ ♦ శారాత్రికముల్

నింగి నరుంధతి ధ్రువుని గ

నుంగొనిరి వధూవరులు మ ♦ నోమోదమునక. 78

కొంగులు ముడియిడుచోక = వధూవరులకొత్తవస్త్రములయంచులు ముడిచేయనపుడు, పుణ్యాంగనలు = పేరటాండ్రు, మంగ శారాత్రికముల్ = ఆరతులను, ఎత్తిరి = ఒకరిని. ఆటక = సిమ్మటను, వధూవరులు = పెండ్లికూతురుం చెండ్లికొడుకు

ను, మనోమోదమునక = మనస్సంతోషముతోక, నింగిక = ఆకాశమునందున, అరుం
భరిక = సత్త్రయూపమున నున్నయరుంధతిని, ద్రువునిక = అట్టిద్రువునిని, కనుంగొ
నిరి = చూచిరి. వివాహోపంతరమున నరుంధతిని ద్రువుని నాయుర్వృద్ధిక కాన్నింతురు.

గీ. అపుడు పాండవులాదిగా ♦ నఖిలబాంధ

వావళు లనర్థరత్నాంబ ♦ రాధరణము

లెలమి దంపతులకుఁ బురో ♦ హేతునిచేత

కట్నములు చదివించిరి ♦ ఘనతరముగ.

79

అపుడు = వివాహోపంతరమున, పాండవులు, అదిగాక = మొదలుగానీ, అఖిల
బాంధవావళులు = ఎల్లమట్టములసముదాయములను, దంపతులకున్ = భార్యాభర్తల
కుక, (జాయా + పతి = దంపతులు) ఎలమిన్ = సంతోషముతోక, అనర్థ.....
లు, అనర్థ = వెలలేని, (ఎక్కువ వెలగల యనియర్థము.) రత్న = మణులను, అంబ
ర = వస్త్రములను, అధరణములు = భూషణములను, పురోహితునిచేతక, ఘనతరము
గన్ = అధికముగాక, కట్నములు = కానుకలను, చదివించిరి.

క. హేమము లుద్దామమణి

స్తోమములును దుక్కిలోన ♦ దొరకెడుతేత్రా

రామము లొసర నృపాలుఁడు

గ్రామము లొసఁగెం గుమారి ♦ కకుఁ బసపునకై. 80

నృపాలుఁడు = కేకయరాజు, హేమములు = బంగారునాణెములును, ఉద్దామమ
ణిస్తోమములును = పెద్దమణులసముదాయములును, దుక్కిలోనక = యిన్నటలోనే,
దొరకెడుతేత్రారామములు = దొరకెడుపాలములును, తోటలును, ఒకరిక = రెలుగు
నట్లుగా, గ్రామములు = గ్రామములను, కుమారికపక = కూడునకుక, పసపునకై =
పసపునకుకగుంకుమము మొదలగువానికినియర్థము. ఒకరికక = ఇచ్చెను.

సీ. పంచధారాసమృ ♦ ధ్యంచితాశుగమనో

చ్చముల శ్రీస్థాపికి ♦ సైంధవముల

దిక్కరీంద్రంబుల ♦ ధిక్కరింపఁగజాలు

పృథుసారగంభీర ♦ వేదితతులఁ

దప్తకాంచనమణి ♦ స్థగితంబు లగుమేరు

మందరనుందర ♦ స్యందనములఁ

దెలుగంటిపూబోండ్ల ♦ తెలుగంటికంటి కిం

పగుజవ్వనంపుటూ ♦ డిగవుఁజెలుల

మఱియు నానావిధానుప ♦ మప్రకాశ

మానమణిభూషణాదుల ♦ మామ యొసఁగె

నుడుగరలుగా మహాత్మాహ ♦ మొలయుచుండ

నల్లునకు యాదవాస్వయ ♦ నల్లభునకు.

81

మామ = భృష్టకేతుఁడు, పంచధారా..... సైంధవములక, పంచధారా = ఆ
యివైనగమనవిశేషములయొక్క, సమృద్ధి = సంపదచేతను, అంచిత = పూజింపఁబడినవి
యు, (2) ఆస్కండితంధోరీతకంకేచితంవలితంపుతంగతయోమూఃపంచధారాః. అ. ఆ
శుగ = గాలికంటెను, మనః = మనసుకంటెను, ఉచ్చములక = (వడిచే) అధికములను,
శ్రీవృక్షకిసైంధవములన్ = శ్రీవృక్షకు లనుపేరుగలగుఱ్ఱములను, (గుఱ్ఱములకు తొమ్మి
దిం గలనుడి శ్రీవృక్షకమనియు నట్టినుడి గలగుఱ్ఱములు శ్రీవృక్షకులనియుఁ జెప్పంబ
డును. ఇవి సంగ్రహించినవారి కమితసంపదల నిచ్చును.) దిక్కరీంద్రంబులన్ = దిగ్గ
జములను, తిక్కరింపఁగక = తిరస్కరించుటకుక, చాలు..... తతులక, చాలు =
తగిన, పృథుసార = అధికబలముగల, గంభీరవేదితతులక = గంభీరవేదు లనునేనుఁగుల
సమాహములను, (“ చర్మము చీల్చుటవలనను రక్తము స్రవించుటవలనను గూడఁ ద
న్నుఁ దెలిసికొనఁజాలని యేనుఁగు గంభీరవేది.” మిగుల మదించిన దనియర్థము.) త
ప్త..... తంబులు, తప్త = పుటమువేయఁబడిన, కాంచన = బంగారముచేతను, మణి =
రత్నములచేతను, స్థగితంబులు = కప్పఁబడినవి, అగు..... నములన్, అగు, మేరు =
మేరుపర్వతమువలెను, మందర = మందరపర్వతమువలెను, సుందర = అందముగల, స్యం
దనములన్ = రథములను, తెలుగంటిపూబోండ్లతెలుఁగు, తెలుగంటి = జేవతలయొక్క,
పూబోండ్లతెలుఁగు = స్త్రీలయొక్కనిధమును, అంటి = స్పృశించి, జేవతాస్త్రీలం బోలి
యనియర్థము. కంటికిక = నేత్రములకున్, ఇంపు = సంతోషమును, అగు..... లక,
అగు = కల్పించెడు, జవ్వనంపు..... టూడిగవుఁజెలులక = పడుచుఁదనము గలపనిక
జెలును, మఱియుక = ఇంకను, నానావిధ..... భూషణాదులన్, నానావిధ = మె

క్కు తెఱచులుగల, అనుపమ = సాటిలేని, ప్రకాశము = శోభిల్లుదున్న, మణిభూషణాదులకొ = మాణిక్యముల (తోఁ గూడిన) నగులు మొదలగువానిని, గూడవాన్వలు వల్లభునకుకొ = యదువంశపురాజునకుకొ, అల్లునకుకొ, మనహాస్వాహము = ముగులునంత సము, ఒలయుచుండకొ = కలుగుచుండకొకొ, ఉడుగిలలుగాకొ = నొసరికలుగానొ, ఒసరిగానొ = ఇచ్చెను.

చ. అనుపమరత్న కాంచనమ ధూభరణంబులు పట్టుపుట్టుముల్ ప్రచుఁ గగరుకొ మృగీమదముఁ ధూ ల్పగుదంతపుఁ బేటికల్ నెభ జనము మహామణుల్ పన నె సంగడుపచ్చలకోళ్ల మంచముల్ గనకకళాచికల్ మొదలుగా శుభవస్తువు లిచ్చెఁ బుత్తికికొ. 82

అనుపమ.....లు, అనుపమ = సాటిలేని, రత్న = ములుముక్తయు, కాంచన = బంగారముముక్తయు, మయ = విరాజిల్లుచున్న, ధూభరణంబులు = భూషణంబులును, పట్టుపుట్టుముల్ = పట్టునస్త్రములును, ప్రచుఁగు = బహుదాని, అగరుకొ, మృగీమదముకొ = కస్తూరిని, ధూ ల్పగుదంతపుఁ బేటికల్ = ద్విష్టవ (దీనుఁడు) దంతముతోఁ జేసిన పెట్టెలను, నెభజనమున్ = దెలికట్టెలును, మహామణుల్ = గొప్పరత్నములును, పనకొ = కాంతితోకొ, ఎసంగడుపచ్చలకోళ్ల మంచముల్ = ప్రకాశించునచ్చలకోళ్లు గలమంచములును, గనకకళాచికల్ = బంగారుతమ్మపడెఁగలును, మొదలుగాకొ, శుభవస్తువులు = మంచివస్తువులను, పుత్తికికొ = నూఁగుఁడునొ, ఇచ్చెను = (దివలుగాజు) ఇచ్చెను.

వ. ఇవ్విధంబునం గళ్యాణమహూత్సవంబు గావించి భూవరుండు న కలదేశాగతు లగుబంధుమిత్రామాత్యులకు విప్రబృందంబునకు వందిమాగధునై తాళికగణికాతిజనంబునకుఁ నత్తనదితప్రశారంబు నం బారితోషికంబులు నభీష్టారంబు లొసంగి నీడ్కొల్పె ననంత రంబ నిజకాంతామణి యగుశ్రుతకీర్తియుం బతీయనుమాతిం గొమరి ని రమణునికడ కనుపందలంచి యొక్కశుభదినంబున. 83

ఇవ్విధంబునన్ = ఈప్రకారముచేతను, భూవరుండు = రాజు, గళ్యాణమహూత్సవంబు = పెండ్లివేడుకను, గావించి, గకలదేశాగతులు = ఎల్లదేశములనుండి వచ్చువాని, విప్రబృందంబు = బ్రాహ్మణులను, తాళికగణికాతిజనంబు = తాళి, గణిక, తిజనంబును, అభీష్టారంబు = అభీష్టమును, లొసంగి నీడ్కొల్పె = సమర్పించెను, ననంతరంబు = అంతకుపిమ్మట, నిజకాంతామణి = నిజమైన తామర, యగుశ్రుతకీర్తియుం = యెంతయును వినబడిన, బతీయనుమాతిం = బతీయనుమాతి, గొమరి = గమనించి, నిరమణునికడ = నిరమణునిగారి, కనుపందలంచి = కనుపందలించి, యొక్కశుభదినంబున = యొక్క శుభదినమున.

అగుబంధమిత్రామాత్యులకున్ = అగుచుట్టములకున్, నెయ్యికున్, మంత్రులకును,
విప్రబృందంబునకున్ = బ్రాహ్మణసముదయమునకున్, వంది.....జనంబునకున్, వం
ది = పరాక్రమమును స్తుతించువారును, మాగధ = వంశమువారిని గొనియాడువారును,
వైతాళిక = మేలుకొల్పులు పాడువారును, గణికాది = వేశ్యలుమొదలగువారు (నగు)
జనంబునకున్, తత్తదుచితప్రకారంబునన్ = వారివారికిం దగినరీతిచేతను, పారితోషి
కంబులున్ = బహుమానములను, అభీష్టాంగంబులు = కోరినవస్తువులను, ఒసంగి = యిచ్చి,
వీడ్కొల్పెన్ = నెలవిచ్చి పంపెను. అనంతరంబు = పిమ్మటను, నిజకాంతామణి = తన
భార్య, అగుశ్రుతకీర్తి, పతియనుమతిన్ = భర్తసమ్మతిచేతను, రమణునికడకున్ = భ
ర్తదగ్గఱకున్, కొమరిన్ = కూతు రగుభద్రను, అనుపన్ = పంపుటకున్, తలంచి
(భర్తతోఁ గూర్పదలంచి యనియర్థము.) ఒక్కశుభదినంబునన్ = ఒకమంచిదినము
న, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

చ. జలకములార్చి పెన్నెరుల ♦ సాంద్రతరాగరుభూపవాసనల్
గలపి చతుర్విధాభరణ ♦ గా లతకూన నలంకరించి నె
చ్చెలులును దానుఁ గేళితటిఁ ♦ జేయఁగ నొప్పవిలాసచేష్టితం
బుల నెఱిగించి రాముగుద ♦ ముద్దులగుమ్మకు మంతనంబునన్. 84

జలకములార్చి = స్నానముచేయించి, పెన్నెరులన్ = పొడవు లగుకురులందున్,
సాంద్ర.....వాసనల్, సాంద్రతర = మిక్కిలియధికమైన, అగుభూపవాసనల్ = అ
గుభూపాగయొక్కపరిమళములను, కలపి = సంఘటించి, లతకూనన్ = కూతు రగుభద్ర
ను, (కేదీవవలె మృదు వగుశరీరము గలదానిని) చతుర్విధాభరణగాన్ = ముత్యాల
దండలు, కడియములు, కర్ణభూషణములు, బాహుపురులు ననునాల్గువిధము లగునలం
కారములు గలదియగునట్లుగాన్, అలంకరించి = సింగారించి, తాను = తల్లియును, నె
చ్చెలులును = చెలికత్తెలును, కేళితటిన్ = (మగనితోఁ) గ్రీడించునప్పుడు, చేయఁగన్ = చే
యుటకున్, ఒప్పవిలాసచేష్టితంబులన్ = ఒప్పెడుశృంగారచేష్టలను, (చేయవలయు
శృంగారపుంబనులను) మంతనంబునన్ = ఏకాంతమందున్, ఆముగుదముద్దులగుమ్మ
కున్ = ఆముగ్ధయగుసుందరికిన్, ఎఱిగించిరి = తెలిపిరి.

సీ. వింజామరలు వీచు ♦ వింతకీల్పొమ్ములు

తల్లకారునిల్పుట ♦ ద్దములఁ దోషం

బవడంపునునుఁగోళ్ల ♦ పందిరిమంచంబు

తెరలు ముత్యాలజా ♦ లరుల నెసఁగ

రంగుబంగరునీటి ♦ వ్రాతచిత్తరువుల

దంపతుల్ మదనతం ♦ త్రంబుఁ జూపఁ

బల్లటీల్గొణిగల ♦ పై నారజపుటెలుం

గులు గొత్తవలపులు ♦ గ్రుమ్మరింప

గంధరాజంబు లోనుగాఁ ♦ గలసుగంధ

వస్తువులు వీడియపుజాల ♦ వల్లికలును

దమ్మికెంపులకాళాంజి ♦ తమ్మపడిగె

లుం బొదలుచుండుకేళిసా ♦ ధంబుమీఁద.

85

వింజారలు = తెల్లనిసవరములను, వీచువితకీళ్ళొమ్మలు = విసరుచిత్రము లగు జంత్రపుబొమ్మలు, తళుకారునిల్వటద్దములక = మెఱసెడిపెద్దయద్దములందుక, తోఁ పక = ప్రతిఫలింపఁగాక, పవడంపు.....తెరలు, పవడంపు = పగడపురాతియొక్క, నునుఁగోళ్ల = నున్ననికోళ్లుగల, పందిరిమంచంబు తెరలు = పందిరిమంచమునకుఁ జాట్టునుండు (దోమలు మొదలగునవి రాకుండం గట్టెడు) తెరచీరలు, ముత్యాలజాలరులక = ముత్యములు గూర్చినజాలెలచేతను, ఎసఁగక = ప్రకాశింపఁగాక, రంగు... ..చిత్తరువులదంపతుల్, రంగు = మంచికాంతిగల, బంగరునీటి = బంగారునీటియొక్క వ్రాతచిత్తరువులదంపతుల్ = వ్రాత గలపటములం దున్న భార్యాభర్తలు, (బంగారునీటితోఁ బటములందు భార్యాభర్తృరూపమున వ్రాసినబొమ్మ లనియర్థము.) మదనతంబ్రంబు = మత్తధవ్యాపారమును, చూపన్ = బోధింపఁగాక, పల్లటీల్ = పావురములు, కొణిగలపైక = చూరుపట్టెలమీఁదను, ఆరజపుటెలుంగులు = చక్కనికూతలచేతను, గొత్తవలపులు = గొత్తకోరికలను, గ్రుమ్మరింపక = ప్రకటింపఁగాక, గంధరాజంబు = ఒకానొకమంచివాసనగలవస్తువు, లోనుగాక = మొదలుగాక, కలసుగంధవస్తువులు = కలపరిమళద్రవ్యములును, వీడియపుజాలవల్లికలును = తాంబూలకరండములును (పొందానులు) తమ్మి.....లున్, తమ్మికెంపుల = పద్మరాగములయొక్క, (వికారమైన) కాళాంజితమ్మపడిగెలుక = పతద్గ్రహములును, (పీకుదాన్లు) పొదలుచుండుకేళిసాధంబుమీఁదక = వ్యాపించి యుండెడుసింగారపుమేడయందుక ;

(ముందుపద్యముతో నన్వయము.)

క. మే లగువిరిపాన్పున గో

పాలుఁడు భద్రాంగనావి ♦ భాసితలీలా

కేళీలాలసమానసుఁ

డై లాలితరీతి నుండ ♦ నాసమయమునఁ.

86

మేలగువిరిపాన్పునఁ = శ్రేష్ఠ మగుపూసెజ్జయందుఁ, గోపాలుఁడు = కృష్ణుఁడు
భద్రాంగనా.....మానసుఁడై, భద్రాంగనా = భద్రయనునింతియొక్క, విభాసిత =
ప్రకాశించెడు, లీలా = విలాసముతోఁ గూడిన, కేళీ = క్రీడయందుఁ, లాలసమానసుఁ
డై = ఆసక్తి గలమనసు గలవాఁడై, లాలితరీతిన్ = చక్కనిరీతితోన్, ఉండఁ = ఉం
డఁగాఁ, ఆసమయమునఁ = ఆకాలమందుఁ, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ. తననునుజెక్కుట ♦ ద్దపుఁదళత్తళలకు

వజ్రకర్ణికలు ని ♦ వ్యాళు లొసఁగఁ

దనబెక్కువాల్చాపు ♦ లనిగన్నిగలకు మేల్

కరణిచెంపలనిగ్గు ♦ గదిసి యొడుగఁ

దననిస్తులస్తన ♦ ద్వయి మిసమిసలకు

హారాంగదములు దా ♦ స్యంబు నలుపఁ

దనరత్న మేఖలా ♦ ధాగధగ్యములకుఁ

గుంకుమాంశుకము సి ♦ గ్గువడి ముఖుగ

రమణు లిర్వంకలను గరా ♦ గ్రీములు వట్టి

యల్లనల్లనఁ దోతేర ♦ ఘల్లురనుచు

నందియలు మ్రోయఁ గేళీగృ ♦ హంబుచెంత

కతివ యరుదెంచె మరుమోహ ♦ నాస్త్ర మనఁగ. 87

తన.....ళలకున్, తన = భద్రయొక్క, నునుజెక్కుటద్దపుఁదళత్తళలకుఁ =
నున్ననియద్దములం బోలినచెక్కులయొక్కతళతళ మనియెడుకాంతులకున్, వజ్రకర్ణిక
లు = వజ్రములు తాపినకర్ణపుష్పములు, నివ్యాళులు = ఆరతులను, ఒసఁగఁ = ఇయ్యఁ

గాన్, తన బెళ్ళు వాల్చు పులనిగన్ని గలకున్ = తనయొక్క చలించెడు వాఁడెచు
యొక్క నిగనిగలాడెడు కాంతులకున్, మేల్కరిణిచెంపలనిగ్గు = శ్రేష్ఠ మగు ముం
లకాంతి, కదిసి = సమీపించి, ఒదుగ్గ = అధికముకాఁగాఁ, తననిస్తుల స్తు = ద్వై
సమిసలకుఁ = తనయొక్క సాటిలేని కుచములజంటయొక్క మిసమిసలాడు కాంతి
హారాంగదములు = ముత్యాలదండలు భుజకీర్తులను, దాస్యంబు = సేవను, సలుప
చేయఁగాన్, తనరత్న మేఖతాధాగధగ్యములకున్ = తనయొక్క రత్నములతోఁ
నమొలనూలియొక్క ధగధగలాడెడుకాంతికిన్, కుంకుమాంశుకము = కుంకుమవన్నె
లవస్త్రము, సిగ్గువడి = లజ్జనొంది, ముణుగ్గ = ముడిఁగిపోఁగాఁ, రమణులు =
హరలగుచెలులు, ఇర్వంకలఁ = రెండువైపులను, కరాగ్రములు = చేతులను, పట్టి
ట్టుకొని, అల్లనల్లనన్ = మందమందముగాను, తోతేఁ = తీసికొనిరాఁగాన్,
యలు, ఘల్లురనుచుఁ = ఘల్లుఘల్లు మనుచున్, మ్రోయన్ = ధ్వనింపఁగాన్, అతి
భద్ర, మరుమోహనాస్త్ర మనఁగఁ = మన్మథునిమోహనబాణమువలెన్, (మూ
గలిగించుబాణము మోహనబాణము.) కేళీగృహంబుచెంతకుఁ = (కృష్ణుఁడున్న
దాగృహముదగ్గఱకుఁ, అరుదెంచెఁ = వచ్చెను.

క. పొడమినలజ్జాభరమున

నదు గామడ యైనముగుద ధ యపు డీడిగిలం

బడి పడకయిల్లు సొరక

ప్పడఁతుల వెసఁ గసరి యిట్లు ధ పలికెం గలఁకన్.

ముగుద = ముగ్ధ యగుఁభద్ర, (ఉదయించుచున్న జన్మము గలదియై
మరుని జయించుబాల ముగ్ధ యనంబడు.) పొడమినలజ్జాభరమునఁ = పొడమి
యొక్క యతిశయముచేతను, అడుగు = అడిగెఁడుదూరము, ఆమడయైనఁ =
(దూరపుఁబ్రయాణముతో సమము) కాఁగాఁ, ఈడిగిలం బడి = రా నని పట్టి
కూర్చుండి, అపుడు, పడకయిల్లు = పరుండునంటిని, చొరక = ప్రవేశింపక, అప్పు
లఁ = ఆచెలులను, వెసఁ = వేగముతోన్, కసరి = కోపించి, కలఁకన్ = తో
తోఁ, ఇట్లు = ఈప్రకారము, పలికెన్ = చెప్పెను.

ఉ. అక్కట ! నన్ను మీర లిపుడందఱు నాటివెట్టి మాయలఁ
జిక్కఁగఁజేసి కన్నొంటి ధ చెచ్చెర నేగఁ దలఁచినార ల

మ్మక్కరొ! మీవివేకము లహా! తెలిసెన్ మీముఁ బాసి యొంటివై
నొక్కనిమేషమున్ మెలఁగఁ నొల్లఁజుడి వెనువెంట వచ్చెదన్. 8

అక్కట=అయ్యో (సంతాపార్థక మైనయవ్యయము.) మీర లందఱు, ఇ
డు=ఈకాలమునన్, నన్నున్, అటడివెట్టి=నిందించి, మాయలన్=మోసములందుఁ
చిక్కఁగఁజేసి=తగుల్కొనఁజేసి, కన్నెఱఁగి=వంచించి, చెచ్చెరన్=శీఘ్ర
గాన్, ఏగన్=పోవుటకున్, తలంచినారలు, అమ్మక్కరొ=ఎంతవెంత, (అశ్చ
మును దెలియఁజేయును.) మీవివేకములు=మీ తేలువులు, తెలిసెన్; అహా!=ఎ
ఛేదము! మీమున్, పాసి=విడిచి, ఒంటిమైన్=ఒంటరితనముతోన్, ఒక్కనిమే
మున్=ఒక్క తెప్పపాటుకాలమైనను, మెలఁగన్=ఉండుటకున్, ఒల్లఁజుడి=
ప్రపంచజుడి! (చుడి చూచుధాతువు ప్రార్థనార్థక మధ్యమపురుష బహువచనము
వెనువెంటన్=మీ వెనుకను, వచ్చెదన్=వచ్చెదను.

వ. అనిన సచ్చిన్నియన్నులతలమిన్న కన్నెలంత లొత్తి యిట్లనిరి. 9

అనినన్=(భద్ర) యిట్లుచెప్పఁగాన్, సచ్చిన్నియన్నులతలమిన్న కున్=
బాలికాశిరోరత్నమునకున్, అన్నెలంతలు=అచెలులు, ఒత్తి=బలాత్కరించి, ఇట్లు
ఈక్రిందివాక్యములను, అనిరి=పలికిరి.

చ. అవు నవు మంచిదానవె బళా వెఱ పేమిటి కమ్మ! నీవు గో
రి వలచినట్టిచెల్వుఁ డమరెం బ్రమదాంబుధి నోలలాడె గో
యువిదలమిన్న! మిన్నక యయో చల మేల యొనర్చెదన్తు!
లవె సకలం బెఱింగినవలంతివి రాఁగదవన్తు! చెచ్చెరన్. 9

ఓయువిదలమిన్న=ఓస్త్రీరత్నమా! (యువతిశబ్దభవము, ఉచిత. మిన్న=
త్నిము.) బళా!= (నీవు చెప్పినమాటలు) ఎంతప్రశస్తముగా నున్నవి! అ
వున్=(ఇది యంగీకారముఁ దెలుపుఁ గాని యిచటదీనికిని వెనుకటిబళా యునునవ్య
మునకును విపరీతలక్షణచే విరుద్ధార్థము చెప్పవలయును.) మంచిదానవె!=యినన
నున్న దానికంటె వేరువిధమును బ్రకటించు చున్న దానవుకావున మంచిదానవు కా
నిపరిహాసము. వెఱపు=భయము, ఏమిటి కమ్మ=ఎందున కమ్మ? భయపడె వల
భావము. నీవు, గోరి=కామించి, వలచినట్టిచెల్వుఁడు=ప్రేమించినప్రియఁడు, 9
రెన్=సమకూడెను. ప్రమదాంబుధిన్=సంతోషసముద్రమునందున్, ఓలలాడెను

క్రీడింతువు. అయో = ఎంతకష్టము! మిన్న క = వ్యర్థముగానో, చలము = నుచ్చరమును,
 ఏ = ఎందులకుకొ, ఒకర్చదమ్మ = చేసెదవు? పట్టు పట్టు కేందుల కనియగ్గము. నేల
 వె = ఎటుగనిదానవా? (కా వనియగ్గము.) సకలంబు = అంతనా, ఎరింగినవలంతి
 వి = తెలిసిననేర్పరివి. చెచ్చెరకొ = శీఘ్రముగాను, గాగదమ్మ = రమ్మ.

క. మిగుల పలపూని మనము మో

న్నగదే బతిమాలుకొంటి ♦ నాథుని గూర్చు

బిగిసెద వేమే యోసెను

వగ లేటికి రన్న మేల్చి ♦ బంగరుబొమ్మ! 92

మిగులకొ = అధికముగాను, పలపు = కోరికను, యోని = భరించి, నాథునికొ = భర్తను,
 కూర్చకొ = సంఘటించుటవనో, మిన్నగదే = నిన్నటికిఁ బూర్వదముననే క
 దా, బతిమాలుకొంటి = ద్వేషముతో నడిగితివి. ఓసెను = ఓయమ్మా, బిగి సెద వేమే =
 బింకములు చేసెద వేమే, మేల్చిబంగరుబొమ్మ = పుటమువేసిన బంగారుబొమ్మం బో
 లినభద్రా, వగలు = నిలాసములు, లేటికికొ = ఎందుననునో, (అగును.) రమ్మ = ఏ
 తెమ్ము.

చ. అని సఖు లూఱడించి కమ ♦ లాక్షునిచెంతకు ముద్దరాలి. తో
 డొని చని పూలపాన్పుదరికొ ♦ గోమలి నుంచి యుయూరికృష్ణ యీ
 యనుపమనుందరాంగిని బ్రి ♦ యం బలరారగ నేలుకొమ్మ కొ
 మ్మని తగ నప్పగించి వెన ♦ సందఱు జాతీరి మన్నిపట్లకు. 93

అని = ఈప్రకారము, సఖులు = చరిత్రకైలు, యూడించి = నమ్మితిపటిచి, ము
 ద్దరాలికొ = ఆభద్రాను, కమలాక్షునిచెంతకుకొ = కృష్ణునిసమీపమునకునో, తోడ్కొని
 చని = తీసికొనివెళ్లి, పూలపాన్పుదరికొ = పూలసెట్టసమీపమందునో, గోమలికొ = ఆ
 క్రీని, ఉంచి = నిలిపి, ఒయూరి = ఒసాగసుకాఁడా, కృష్ణ, ఈ యనుపమనుందరాం
 గికొ = ఈ సాటిలేని సాగసుకత్తెను, ప్రియంబు = ప్రేమము, అలరారగ = అలక
 యించునట్లు, ఏలుకొమ్మ = పాలింపుము. కొమ్మ = పరిగ్రహింపుము, అని = ఇట్లు
 చెప్పి, తగన్ = బాగుగానో, అప్పగించి, అందఱు, వెనకొ = త్వరతోకొ, మన్నిపట్ల
 కున్ = (వారు) నివసించుతావులకుకొ, జాతీరి = క్రిమముగా వెళ్లిరి.

చ. అపుడు ముకుందుఁ డవ్వికసిఁ తాంబురుహాంబకసోయగంబు గా
టపుడమి మీఱఁ గన్గెని తటాలున ముంజెయి వట్టి పూలపా
నుపునకుఁ జేర్పఁగాఁ జెలఁగెఁ నూపురభూఁర్ముణంర్ముణధ్వనుల్
విపులధనుర్ముణధ్వనులుఁ వేడ్క మరుం డొనరించెనో యనన్. 94

ముకుందుఁడు = కృష్ణుఁడు, అపుడు, అవ్వికసి తాంబురుహాంబకసోయగంబు =
అభద్రయొక్క చక్కందనము, (వికసిత = పూచిన, తాంబురుహ = తామరపూవులంబో
లిన, అంబక = కన్నులుగలది. వికసితాంబురుహాంబక.) గాటపుడమి = అధికమైనవ
లపు, మీఱన్ = ప్రకటముకాఁగాన్, కన్గెని = చూచి, తటాలునన్ = మిగులవేగము
గాన్, ముంజెయి = హస్తాగ్రమును, వట్టి = పట్టికొని, పూలపానునకున్ = పుష్పశయ్య
కున్, చేర్పఁగాన్ = ఆకర్షింపఁగాన్, చేరునట్లు చేయఁగా నియగ్ధము. నూపురభూఁ
ర్ముణంర్ముణధ్వనుల్ = అందెలయొక్క యధిక మైనర్ముణము లాడుధ్వనులు, మరుం
డు = మృధుఁడు, విపులధనుర్ముణధ్వనులు = అధికమైన వింటినారిటంకారములను, వే
డ్కన్ = సంతసముతోన్, ఒనరించెనొ యనన్ = చేసెనో యనునట్లు, చెలఁగెన్ =
ప్రకాశించెను. ఉత్పేక్షలంకారము.

ఉ. పానుపు నెంద కప్పడు త్రాపాభయసంచలితాంతరంగయై
మానిని మోహసంభ్రమసమగ్రత మైపులకింప ఘర్మసాం
ద్రాననయై కనుంగవ ముద్రశులు గ్రమ్మ వినిశ్చలత్వముం
బూనుచు నిల్చె దివ్యమణిఁ పుత్రికకై వడి శౌరిముందటన్. 95

మానిని = భద్ర, (గొప్పమనసుగలది) అప్పడు, పానుపు = శయ్యను, ఒంద
క = ప్రవేశింపక, త్రాపా.....యై, త్రాపా = సిగ్గునను, భయ = భయమునను, సంచ
లిత = వడఁకింపఁబడిన, అంతరంగయై = మనసు గలదియై, మోహసంభ్రమసమగ్రతన్ =
వలపుయొక్కయు వేగిరపాటుయొక్కయు సంపూర్తిచేతను, పై = శరీరము, పులకిం
పన్ = గగుర్పొడువఁగాన్, ఘర్మసాంద్రాననయై = చెమటచే నిండినమోముగలది యై,
ముద్రశులు = సంతోషభాష్యములు, కనుంగవన్ = కన్నులజంటయందున్, క్రమ్మన్ =
వ్యాపింపఁగాన్, దివ్యమణిపుత్రికకై వడిన్ = సుందర మైనమాణిక్యపుబొమ్మవిధముచే
తను, వినిశ్చలత్వమున్ = కదలకుండుటను, పూనుచున్ = ధరించుచున్, నిల్చెన్ = ఉం
డెను. ఇందుస్తంభము, గగుర్పాటు, స్వేదము, నీళ్లువు ననుసాత్వికభావములును, త్రా

ప, భయము ననుసంచారిభావములును జెప్పఁబడియె. రాగభయాదులవలనం గదలకుండుట స్తంభమును, సుఖాదులయతిశయమువలన నుత్పన్న మైనరోమాంచము గగుర్పాటును, లజ్జాభయక్రోధాదులవలన శరీరమునం బుట్టినజలము స్వేదమును, హస్తాదులవలన జనితం బైనకన్నీ రశ్రువును, మన్మథనిమిత్త మైనరాగాదులచే గల్గినమనస్సంకోచము తృపయును, భయహేతువువలని చిత్తక్షోభము త్రాసము (ఇదియే భయ మనంబుడు) ననియు నాలంకారికులు.

క. నాన నొడిగె దేటికి నలి

నానన కెమ్మోవితేనె ♦ నాన నొసంగి న

న్నాననవిల్తుని దురమున

నానందసమగ్రుఁ జేయు ♦ మనిబలుకూర్చిన్. 96

నలినానన = ఓభద్రా (తామరపూవుం బోలినముఖము గలదానా) నానన్ = సిగ్గుచేతను, ఏటికిన్ = ఎందునకున్, ఒడిగెడు = తొలఁగెదవు. కెమ్మోవితేనె = ఎఱ్ఱినిపెదవి యందలితేనెను, ఆనన్ = త్రావుటకున్, ఒసంగి = ఇచ్చి, నన్నున్, ఆననవిల్తునిదురమునన్ = మన్మథయుద్ధమందున్, (నన = పుష్పము, విల్లు = ఎవనికి ధనువో యతఁడు, ననవిల్తుడు. తకారము సమాసాంతప్రత్యయము.) ఆనందసమగ్రున్ = సంతోషపూర్ణునిన్, చేయు మని = కావింపు మని, బలుకూర్చిన్ = అధిక మైననెయ్యముతోన్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

క. మునుకొని ముంజెయిఁ జేకొని

కనకాంబరుఁ డపుడు బాలి ♦ కారత్నము నొ

య్యనఁ బుష్పతల్పమున క

త్యనురక్తిం దిగిచి సంస్థి ♦ తాననుఁ డగుచున్. 97

కనకాంబరుఁడు = కృష్ణుఁడు (బంగారముం బోలినపచ్చనివస్త్రము గలవాఁడు.) అపుడు, మునుకొని = ముందునకుం బోయి, ముంజెయి = హస్తాగ్రమును, చేకొని = పట్టుకొని, అత్యనురక్తిన్ = మిగుల ననురాగముతోన్, ఒయ్యనన్ = మెల్లఁగాన్ బాలికారత్నమున్ = భద్రను, పుష్పతల్పమునకున్ = పూలపాన్పునకున్, తిగిచి = ఆకర్షించి, సంస్థితాననుఁడు = చిఱునవ్వుతోఁ గూడినమోము గలవాఁడు, అగుచున్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

నీ. చేర్చుక్కరాయిడిఁ ♦ జెదరె నీబా ట్టంచు
 గోట దిద్దుచును ముం ♦ గురులు దువ్వి
 చిలిక నీమకరికల్ ♦ చిత్రవాసన లంచు
 మూర్కొంచుఁ జెక్కిలి ♦ ముద్దులాడి
 హృదయంబు విరహాప్తి ♦ నెంత గ్రాగెనో యంచు
 నెదను జె య్యిడుచుఁ బా ♦ లిండ్లు పట్టి
 యొదిగె నీకుచ్చిళ్ల ♦ నెడ్డాణపుంగంట
 లనుచుఁ జేకొనుచు నీ ♦ విని వదల్చి
 నాదుకొస్తుభమణియు నీ ♦ నవ్యరత్న
 మాలికానాయకమును స ♦ మంబు లగునొ
 కావొ యని యుర మురమునఁ ♦ గదియఁ గూర్చి
 కలికి చెలువంపుమెయిదీగెఁ ♦ గొంగిలింఁచి.

98

చేర్చుక్కరాయిడిఁ = పాపటబొట్టుయొక్క (సుసట నలంకరించుకొననాభ
 రణముయొక్క) రాపిడిచేతను, నీబాట్టు = నీతిలకము, జెదరెనొ = నీడను, అంచుఁ =
 ఇట్లు చెప్పుచుకొ, గోటన్ = గోరితోన్, దిద్దుచుకొ = (బొట్టును) నవరించుచుకొ,
 ముంగురులు = అలకములను, దువ్వి = నిమిరి, నీమకరికల్ = నీయొక్క మురారార మి
 నగందపుంబూతలు, చిత్రవాసనలు = అపూర్వ మైనపరిమళములను, చిలికన్ = ప్రిస
 రింపఁజేసెను. అంచుకొ, మూర్కొంచు = వాసనచూచుచు, చెక్కిలి = చెక్కిలిని,
 ముద్దులాడి = ముద్దువెట్టికొని, విరహాప్తిన్ = వియోగము కలుగుటచేతను, హృదయంబు,
 ఎంతగ్రాగెనొ యనుచుకొ = ఎంతవెచ్చవయ్యెనొ యనుచుకొ, ఎదను = అమ్మవల్ల
 దున్, చెయ్యిడుచున్ = హస్తమునుంచుచున్, పాలిండ్లు = స్తనములను, పట్టి నిడ్డూ
 పుంగంటలు = ఒడ్డాణముం దున్న మువ్వలు, నీకుచ్చిళ్లకొ = నీబట్టుముడుతలయందొకొ,
 ఒదిగెకొ = దాగెను, అనుచున్, చేకొనుచుకొ = గ్రహించుచుకొ, నీని = పోగముడి
 ని, వదల్చి = సడలించి, నాదుకొస్తుభమణియు = నామెడలొనిపోనములో నున్నమణి
 యు, నీనవ్యరత్న మాలికానాయకము = నీయొక్క క్రొత్తరతనముదండయం దున్న
 నాయకమణియును, (హారమునదును నున్న వెద్దుచుణి నాయకము.) మంబులు = గు
 ల్యములు, అగునొ కావై యని, ఉరము = తరపతుమును, ఉరముననున్న మురముననున్న

మందుక, కదియక, కూర్చి = సంఘటించి, కలికినలువంపుమొయిదీ = ఆభద్ర
యొక్క సుందర మైసతనూలతను, కాంగలింజెక = అలింగనము చేసికొనెను.

ఇందుఁ గృష్ణుఁ డొక్కొక్క నెపముచే నొక్కొక్క యిష్టకార్యమును సాధిం
చుకొనె ననిచెప్పటచేఁ బర్యాయోక్త్యలంకారము.

సీ. పుక్కిటిపచ్చక ♦ ప్పరపువీడె మొసంగి

కలికికమ్మోవి ప ♦ ల్లం ల్లోనల్చి

కటిసీమఁ గొనగోరు ♦ ఘటియించి గుబ్బల

మురువుగా మేలుట ♦ త్తరువుఁ జిలికి

తొడతొడం జెనచి ముం ♦ దుగ నుత్తెసరులచి

కెడలించి నునుఁబోత ♦ ముడి వదల్చి

చెక్కు చెక్కిటఁ జేర్చి చే ♦ వేణఁ గీలించి

భుజము భుజంబునఁ ♦ బొందుపఱిచి

చిలుచెమట లాఱ నెఱిపూపు ♦ సురటి విసరి

గళరవంబులు విలసిల్లఁ ♦ గలసి మెలసి

నలచి నలపింపఁజేయుదు ♦ నలదుకొల్పు

కేరిఁ దేలించె నమ్ముద్ది ♦ రాలి శౌరి.

99

శౌరి = కృష్ణుఁడు, పుక్కిటిపచ్చకప్పరపువీడెము = నోటియందలి పచ్చకప్పర
ముతోఁ గూడినతాంబూలమును, ఒసఁగి = (భద్రప) నిచ్చి, కలికికమ్మోవి = మంద
రి యగుభద్రయొక్క యజ్ఞనిపెదవియందున్, ఇట సప్తవ్యాగ్ధమందుఁ బ్రథమ. పల్లం
ట్లు = దంతక్షతములను, ఒసర్చి = చేసి, కటిసీమక = కటిస్థలమునందున్, గొనగోరు =
గోటిచివరను, ఘటియించి = కూర్చి, (నఖక్షతములు చేసి) గుబ్బలనొత్తములం
దుక, మురువుగా = చక్కఁగాక, మేలుట త్తరువుక = ప్రశస్త మైనగంధతలమును,
చిలికి = చల్లి, తొడ, తొడక, జెనచి, ముందుగాక = మొట్టమొదటను, ముత్తెసరుల
చిక్కు = ముత్యాలదండలచిక్కును, ఎడలించి = తీసివేసి, నునుఁబోతముడిక, వదల్చి,
చెక్కు = తనచెక్కిరిని, చెక్కిటక = భద్రచెక్కిరిని, చేర్చి, చేక = హస్తముతోక,
వేణిన్ = బడను, కీలించి = పట్టుకొని, భుజము భుజంబుక, బొందుపఱిచి = కూర్చి,

చిలుచెనుటలు, ఆటక = పోవునట్లు, నెటిపూవుసురటిన్ = మంచిపూవునిచూచునట్లుతోక
విసరి, గళరవంబులు = గొంతులొనికూతలు, (మణితము) విలసిల్లక = పరిహాసించు
గాక, అమ్మద్దరాలిక = అమ్మగ్ధాంగనను, కలసిమెలసి = కూడి, వలచి = ప్రేమించి,
వలపింపఁజేయుచుక = ఆమెకుఁ దనయందుఁ జేసేను పుట్టునట్లు చేసికొనుచుక, అది
విలుతుకేళిక = మనస్థభక్తిదయందుక, తేలింఁచెక = తృప్తిపఱచెను.

సీ. అధరామృతము విభుం ♦ దానఁ బల్నాటిన

హాయంచుఁ గన్బొమ్ ♦ దోయి పంచుఁ

గాంతుండు ముందుగాఁ ♦ గరఁగినచో విన్నఁ

బోవుట వాలుచూ ♦ పులనె కాంచుఁ

జెలువుండు గనుదామ ♦ రలు ముద్దులిడ నంటు

కాటుక కెమ్మోవిఁ గాంచి నవ్వు

వరుఁడు పైకొని వేడ్క ♦ మరుతావు లంటినఁ

గరఁగి సిబ్బిలి నమ్మె ♦ గంబు పంచు

వితగిల్గింతలకు నుల్కు ♦ వీడియంపుఁ

వలపులకుఁ జొక్కు వల పను ♦ వలను జిక్కుఁ

దక్కుదొంతరముద్దుల ♦ మక్కు వలర

మరునిపనిఁ జేలువేళ న ♦ మ్మగువమిన్న.

100

అమ్మగువమిన్న = ఆశ్రీరత్నము, మరునిపనిన్ = మనస్థభక్తిదయ, ఆక =
త్రావఁగాక, విన్నబోవుటక = తెలతెలబోవుటను, జెలువుండు = ప్రియుఁడు, మ
రుతావులు = కళాస్థానములను, సిబ్బిలిక = సిగ్గుతోక, ఉల్కుక = జడియును, వీడి
యంపువలపులకుక = తాంబూలము సందలిసువాసనలకున్, చొక్కుక = చువకుగా
లగును. వల పనువలక = మోహ మనువలయందుక, దొంతరముద్దులక = ఎడతెగని
చుంబనములందున్, మక్కువ = కూరిమి. తక్కినది శుభము.

వ. ఇవిధంబున నవ్వారిజాక్షి మవ్వంపుజవ్వనంపుఁగొవ్వారుతమకం
బవ్వారిగా నవ్వారిజాక్షుండు తదీయమాగ్ధ్యలజ్జాపరిత్యాగంబు గా

మించి మించినయనురాగంబున వివిధబంధవిచిత్రక్రీడావినోదంబులం
 దేలించుచు నంచితభోగంబులఁ జొక్కం బగునక్కేకయపురంబునం
 గొన్నిదినంబు లుండి యత్తమామ లగుశ్రుతకీర్తిధృష్టకేతులయను
 మతి నొంది వందనం బిడి తదీయపురోహితబంధుమిత్రామాత్యుల
 కు వాంఛితార్థప్రదానంబుల నానందంబు గూర్చి కనకమణిమయ
 భరణాంబరసుగంధద్రవ్యపరిపూర్ణ పేటికాందోళికాది సమస్త వస్తుసం
 పదలతోడం బరిచారికాశతసహితంబుగా భద్రాంగనారత్నంబుం
 దోడ్కొని చతురంగబలవిలసితనిజపరివారంబుతో వెడలి కతివయ
 ప్రయాణంబుల నిఖిలమంగళాకరం బగుద్వారకానగరంబుఁ బ్రవే
 శించి రుక్మిణీసత్యభామాదిదేవీకలితనిరంతరభోగంబు లనుభవించు
 చు నుఖం బుండె ననిశుకయోగీంద్రుండు పరిక్షిన్న రేంద్రునికుం
 దెలిపె.

101

అవ్వారిజాక్షుండు = ఆకృష్ణుఁడు, ఇవిధంబునన్ = ఈప్రకారముచేతను, అవ్వ
 రిజాక్షీ.....తమకంబు, అవ్వారిజాక్షీ = ఆభద్రయొక్క, మవ్వంపు = కోమలమైన,
 జవ్వంపు = పడుచుఁదనమువలనఁ (గలిగిన) కొవ్వారుతమకంబు = మదముతోఁ
 గూడినమోహము, అవ్వారి = అధికము, కాన్, తదీయ.....గంబు, తదీయ = ఆభ
 ద్రాసంబంధమైన, మార్గ్య = ముద్దరాలితనముచేఁ (గలిగిన) లజ్జా = సిగ్గుయొక్క, ప
 రిత్యాగంబు = విడుపును, కావించి = చేసి, మించినయనురాగంబునన్ = అధిక మైన
 యనురాగముచేతను, వివిధ.....లన్, వివిధ = పెక్కుతెలుగులు గల, బంధ = సం
 భోగవిశేషములచేతను, విచిత్రక్రీడావినోదంబులన్, విచిత్ర = ఆశ్చర్యమును గలిగిం
 చెడు, క్రీడా = ఆటలయందలి, వినోదంబులన్ = వేడుకలచేతనును, తేలించుచున్ =
 తృప్తిపఱచుచున్, అంచితభోగంబులన్ = మనోహర మైనసుఖానుభవములచేతను, చొ
 క్కంబు = స్వచ్ఛమైనది, (సంతసము నిచ్చునది) అగునక్కేకయపురంబునన్, కొన్ని
 దినంబులు, ఉండి, అత్తమామలగుశ్రుతకీర్తిధృష్టకేతులయనుమతిన్, ఒంది = పొంది,
 వందనంబిడి = నమస్కరించి, తదీయపురోహితబంధుమిత్రామాత్యులకున్ = వారిసంబం
 ధులగుపురోహితులకుఁ జుట్టములకుఁ జెలికాండ్రిన మంత్రులకును, వాంఛితార్థప్ర
 దానంబులన్ = కోరినవస్తువుల నిచ్చుటచేతను, అనందంబు = సంతసమును, గూర్చి = ఘ

టించి, కనక.....తోడన్, కనకమణిమయ = బంగారుయొక్కయు మణులయొక్కయు వికారమైన, ఆభరణ = నగలతోడను, అంబర = వస్త్రములతోడను, సుగంధద్రవ్య = పరిమళవస్తువులతోడను. పరిపూర్ణ = నిండిన, పేటికా = పెట్టెలు, ఆంధోళికాది = అందలములు మొదలగు, సమస్తవస్తుసంపదలతోడన్ = సకలపదార్థములనంపన్తుతోన్, పరిచారికాశతసహితంబుగాన్, పరిచారికా = పనికత్తెలయొక్క, శత = శతముతో, సహితంబుగాన్ = కూడునట్లు, పెక్కండ్రుపరిచారికలతో ననియర్థము. భద్రాంగనారత్నంబున్, తోడ్కొని = తీసికొని, చతురంగబలవిలసితనిజపరివారంబుతోన్ = వాల్లువిధములబలముతోఁ బ్రకాశించుతనపరిజనముతోన్, వెడలి, కలిషయప్రయాణంబులన్ = కొన్ని పయనములచేతను, నిఖిలమంగళాకరంబు = ఎల్లశుభములకునికి పట్టు, అగుద్వారకానగరంబున్, ప్రవేశించి, రుక్మిణీసత్యభామాదిదేవీకలితనిరంతరభోగంబులు = రుక్మిణి, సత్యభామ మొదలగుభార్యలతోఁ బొందఁబడిన యెడతెగననుభములను, అనుభవించుచున్, సుఖంబు = సుఖముతోన్, ఉండెన్, అని, శుకయోగిందుండి, పరిక్షిన్నరేంద్రునకున్, తెలిపెన్.

క. ఈభద్రాశ్రీకృష్ణుల

శోభనచరితంబు వినిన ♦ సుస్థిరచిత్తుం

డై భువిఁ జదివిన వ్రాసిన

నాభక్తుఁడు గాంచు నిహప ♦ రానందంబున్. 102

(సుగమము.)

శా. తేజఃపంకజరాజ రాజ జనతా ♦ ధృద్గౌతమీతీరవి

భ్రాజద్రాజమహేంద్రపట్టణవర ♦ ప్రింతస్థిరస్థాపితా

వ్యాజాన్నప్రదసత్ర సత్రపపర ♦ క్షూణీశ ధీశాలితాం

భోజాతప్రభవా భవాచ్యుతసమ ♦ ప్రోద్యన్నోభావనా. 103

తేజఃపంకజరాజ, తేజః = ప్రకాశముచేతను, పంకజరాజ = నూయఁడా, (నూర్యసదృశుఁడాయనియర్థము.) రాజ = జనులరంజించుప్రభువా, జనతా.....సత్ర, జనతా = జనసమూహమును, ధృత్ = ధరించినట్టియు, గౌతమీతీర = గౌతమి యనునదియొద్దన, విభ్రాజత్ = ప్రకాశించునట్టియు, రాజమహేంద్రపట్టణవర = రాజమహేంద్ర మనుపట్టణశ్రీష్ఠముయొక్క, ప్రింత = సమీపప్రదేశమందున్, స్థిర = స్థిర

ముగాఁ, స్థాపిత = కట్టింపఁబడిన, అవ్యాజ = దంభము లేకుండునట్లుగాన్, అన్నప్ర
ద = అన్నము నిచ్చెను, సత్ర = సత్రముగలప్రభువా! సత్రప.....శ, సత్రప = లజ్జ
తోఁగూడిన, (లజ్జపొందిన యనియర్థము) పరశ్మద్ధీశ = శత్రురాజులు గలప్రభువా!
(దానశౌర్యాదులచేఁ బగవారికి లజ్జ పెడమిందువాఁడా యనియర్థము.) ధీశాలి...
...ప్రభువా, ధీశాలితా = బుద్ధికలిమిచేతను, అంభోజాతప్రభవా = బ్రహ్మదేవుఁడా!
భవా.....భావనా, భవ = శివునందును, అచ్యుత = విష్ణువునందును, సమ = తుల్య
ముగాన్, ప్రోద్యత్ = ఉదయించుచున్న, మమోభావనా = మనసునందలితలఁపు గల
స్వామి! (శివకేశవు లిద్దఱయందును సమానాభిప్రాయము గలప్రభువా యనియర్థము.)

క. భీమధ్వనిభరితజయధ

మామాచౌహత్తిమల్ల ♦ మల్లవరాఖ్య

గ్రామోపాంతవినిర్మిత

భూమహితాంభోధితులిత ♦ భూరితటాకా.

104

భీమధ్వని.....ధమామా, భీమ = భయంకరమైన, ధ్వని = ధ్వనితో, భరిత =
పూర్ణమైన, జయధమామా = జయభేరి గలప్రభువా! చౌహత్తిమల్ల = చౌహత్తిమల్లుఁడ
నులిరుదు గలతేఁడా! మల్లవరాఖ్య.....తటాకా, మల్లవరాఖ్య = మల్లవరమును పేరు
గల, గ్రామ = గ్రామముయొక్క, ఉపాంత = సమీపమందు, వినిర్మిత = త్రవ్వించిపఁ
డినదియును, భూమ = భూముశ్యముచే, హిత = (జనులకు) మేలుచేయునదియును
అంభోధితులిత = సముద్రముతోఁ బోల్పఁబడిన, భూరితటాకా = పెద్దది యగుచెలువు
గలస్వామి! మల్లవరగ్రామమున సముద్రముంబోలిన పెద్దచెలువు త్రవ్వించినప్రభువా
యనియర్థము.

విలోమస్యగ్నివృత్తము.

రాజజాకారితా ♦ రామరాయాజతా

దాజగోధీశమా ♦ ధారసారాజమా

మాజరాసారథా ♦ మాశగోజదా

తాజయారామరా ♦ తారికాజాజరా.

105

దీనిని మొదటినుండి కడవఱకుం జదివినట్లే కడనుండి మొదటివఱకుం జదివినను
భేద ముండదు.

పదచ్ఛేదము.

రాజజాకారితా - రామరాయా - జతాదా - జగోధీశ - మా
ధార - సారాజమా - మాజరా - సారధామా - శధీ - గోజ - దా
తా - జయారామ - రాతారి - కాజాజరా.

రాజజాకారితా = జయంతునియాకారముం బోలినయాకారము గలప్రభువా!
(రాజ = ఇంద్రునివలన, జ = జన్మించినవాఁడు, రాజజాఁడు = జయంతుఁడు. అతనియా
కారము = రాజజాకారము. అది యితరులకు సంభవింపమిచే దానిం బోలినయాకార
ము గలవాఁడు రాజజాకారితుఁడు. దీనిసంబోధనము రాజజాకారితా. (ని) రాజా
ప్రభౌన్య పేచంద్రేయక్షేక్షత్రియశక్రయోః. వి.) జతాదా, జ = జయమును, తా =
కరుణయును, దా = చూపులయందుఁ గలప్రభువా. (ని) జోజపేవిజయేమేరా యని
యును, తశబ్దః పుంసీసంభోగేనిశ్చయేకోపపుచ్చయోః ధాతువాదవిధానోరేకరుణా
యాంతుతాస్త్రియా మనియును దంక్షీ బేహాన్వైరాగ్యః శత్రేష్వవలోకనే యనియును
నానార్థరత్నమాల. జగోధీశ, జ = తేజముచే, గోధీశ = సూర్య (సదృశుఁడా) గో +
అధీశుఁడు = గోధీశుఁడు, గో = కిరణములకు, అధీశుఁడు = ప్రభువు. సంబుద్ధిగోధీశ.
(ని) జంకతేభూషణేపత్న్యాం తేజస్యంబునిజన్మని యనియును గౌఃక్రతౌవృషభే
చంద్రే వాగ్భూదిగ్భూషుస్త్రియాంద్వయోస్తురశ్మద్భగ్భాణస్వర్గవజ్రాంబులోమస ని
యును నానార్థరత్నమాల.) మాధార, మ = జనసముదాయమునకు, ఆధార = ఆశ్ర
యుఁడా! (ని) మావ్యయంప్రతిషేధేచజనేతుస్యాన్న పుంసకం. నా. నా. సారాజ
మా, సా = దేహికాంతిచేతను, రాజమా = చంద్రసంపదగలప్రభూ, (ని) మాస్త్రీమా
నేమృతౌవేలామేధాశ్రీమధ్యమాత్మః. అనియు సకపుంస్యమాసులేనాయాదేహికాం
తౌతుసాస్త్రియాం. అనియు నానార్థరత్నమాల. మాజరా, మా = మర్యాద యనెడు,
జ = భూషణమును, రా = గ్రహించినప్రభువా! రాతాదానే. ధా. కృ. సారధామా =
బలమునకు నివాసస్థానమా, (ని) సారోపలేన్ధిరాంసేచ యనియును, సంస్థాయముఁ
జంధానునివేశశృరణంక్షయ యనియునమరుఁడు. శధీ = కీర్తినిధి. (ని) శంక్షీవే శా
స్త్రీశ్రేయసిమంగళేకీర్తాశక్రాయధేన్వగ్గే. నా. నా. (శ = కీర్తి, ధి = ఉండునట్టిస్థల
ము.) గోజ, గో = వాక్యములవిషయమై (విద్యావిషయమై యనియర్థము.) అజ =
బ్రహ్మదేవుఁడా, దాతా = దానశీలుఁడా! జయారామ, జయ = శత్రువిజయముయొ
క్క, అ = గౌరవమునందు, రామ = రామసదృశుఁడా! (ని) అకారోబ్రహ్మవిష్ణ్వై
శకమతేన్వంగళే. గోరవేంతగపురేహేతౌ. నా. నా. రాతారి = గళించినశత్రువులుగ

లప్రభువా! (ర = క్షయమును, అత = పొందిన, అత సాతత్వమున. భా. వృ. అరి = శత్రువులుగలవాడు (ని) కఃపుమాజ్ఞాపావశకామీక్షయేవత్రేకామీక్ష. నా. నా.) కాజాజం, క = బ్రహ్మలిపయమై, అజ = శివలిపయమై, అ = విష్ణులిపయమై, జ = ఘట్టిక, రా = ధ్యానముకల, రామరామా! = రామరామప్రభూ. (ని) కోట్రవక్తి త్మానిలాక్క-గ్ని చిత్తధీయనుశేషవిష్ణువాహితశబ్దే యనియను అలశ్చంభోవిష్ణుభా శ్రో యనియను నానాధర్మతన్నమాల. ఇదిచతుర్థాశ్వాసము.

నద్యము.-ఇది శ్రీమహాభారతీవ్రసాదాసాపితవవితానుభట్టికా
 ల్లమరాజనంశజాపన్తగబసూత్రినదెల్లనార్యప్రార్థన
 రంగళాయినానూర్యప్రార్థన హరితనగోత్ర
 పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్య
 వినామధేయప్రణీతం బ్రహ్మచారిపరిణ
 యం బనుమహాప్రబంధంబునగదు
 సర్వంబును జతుర్థాశ్వాసము
 శ్రీశ్రీశ్రీ.

శ్రీమహాభారత
 సర్వంబును
 జతుర్థాశ్వాసము

సీ. శాలివాహనశక ✦ సంవత్సరము లిందు

గగనకరీందుసం ✦ ఖ్యల నెసంగ

జరుగుప్రమాదిన ✦ త్వరమార్గశిరశుద్ధ

సప్తమీశుక్రవా ✦ సరమునందు

శ్రీమహారాజభూ ✦ షితచరిత్రుండు నూ

ర్యారాయభూనాయ ✦ కాత్మజండు

రావుగంగాధర ✦ రామరాయక్షమా

ధవుఁడు సుబ్రహ్మణ్య ✦ కవివరునకుఁ

బీతపురదుర్గసాధంపుఁ ✦ బెద్దకొలువు

నందు భద్రాపరిణయకా ✦ వ్యంబు నంది

యధికతరమాన్యభూమి వె ✦ య్యాఱులును సు

వర్ణవలయంబులును సేలు ✦ వలు నొసంగె.